KUR'AN-I KERİM MEALİ

(Türkçe Çeviri)

Prof.Dr.
YAŞAR NURİ ÖZTÜRK

Yeni Boyut

Kuran Meali - Yasar Nuri Özturk

FATIHA 1.Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
FATIHA 2.Hamd,alemlerin Rabbi Allah'adır.
FATIHA 3.Rahman'dır,Rahim'dir O.
FATIHA 4-Din gününün Malik'i,sultanıdır O...
FATIHA 5.Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz.
FATIHA 6.Dosdoğru giden yola ilet bizi...
FATIHA 7.Kendilerine nimet verdiklerinin, üzerlerine gazap dökülmemişlerin, karanlık ve şaşkınlığa saplanmamışların yoluna...
BAKARA 1.Elif,Lam,Mim.
BAKARA 2.İşte sana o Kitap!Kuşku,çelişme,tutarsızlık yok onda.Bir kılavuzdur o,korunup sakınanlar için.
BAKARA 3.Ki onlar,gayba inananlar,namazı kılanlardır.Ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden başkalarına pay çıkaranlardır.
BAKARA 4.Hem sana vahyedilene hem de senden önce vahyedilene inananlardır onlar.
BAKARA 5.İşte bunlardır Rablerinden bir hidayet üzere olanlar,işte bunlardır gerçek anlamda kurtuluşu bulanlar.
BAKARA 6.Şu bir gerçek ki, o küfre batmış olanları sen korkutsan da korkutmasan da onlar için aynıdır; iman etmezler.
BAKARA 7.Allah onların kalpleri, kulakları üzerine mühür basmıştır.Onların kafa gözleri üstünde de bir perde vardır.Onlar için korkunç bir azap öngörülmüştür.
BAKARA 8.İnsanlar içinden bazıları vardır, "Allah'a ve ahiret gününe inandık" derler ama onlar inanmış değillerdir.
BAKARA 9.Allah'ı ve inanmış olanları aldatma yoluna giderler.Gerçekte ise onlar öz benliklerinden başkasını aldatmıyorlar.Ne var ki, bunun farkında olamıyorlar.
BAKARA 10.Kalplerinde bir hastalık vardır da Allah onları hastalık yönünden daha ileri götürmüştür.Ve onlar için, yalancılık etmiş olmaları yüzünden acıklı bir azap öngörülmüştür.
BAKARA 11.Onlara, "yeryüzünde bozgun çıkarmayın" dendiğinde, "tam tersine, bizler barış ve esenlik geti- renleriz" demişlerdir.

BAKARA 12.Dikkat edin,gerçekte onlar, bozgun getirenlerin ta kendileridir de bunun bilincinde olmuyorlar.
BAKARA 13.Onlara, "insanların inandığı gibi siz de inanın" dendiğinde, "yani biz de kafası çalışmayan za- vallılar gibi inanalım mı" derler.Haberiniz olsun ki, kafası çalışmayan düşük seviyeliler onların ta kendileridir; fakat bilmiyorlar.
BAKARA 14.Bunlar iman etmiş olanlarla yüzyüze geldiklerinde, "iman ettik" derler.Kendi şeytanlarıyla baş- başa kaldıklarında ise söyledikleri şudur: "Hiç kuşkunuz olmasın biz sizinleyiz.Gerçek olan şu ki, biz alay edip duran kişileriz."
BAKARA 15.Allah onlarla alay ediyor ve onları, kendi azgınlıkları içinde bocalar bir halde sürüklüyor.
BAKARA 16.İşte bunlar doğruluk ve aydınlığı verip karanlık ve sapıklığı satın aldılar da ticaretleri hiçbir kazanç sağlamadı.Bir yol-yordama girebilmiş de değillerdir.
BAKARA 17.Onların durumu şu kişinin durumuna benzer: Bir ateş tutuşturmak istedi.Ateş, çevresindekileri aydınlattığında,Allah onların ışığını giderdi ve onları karanlıklar içinde bıraktı; artık görmezler.
BAKARA 18.Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler.Onlar artık dönmezler.
BAKARA 19.Yahut gökten boşalan bir yağmur haline benzer ki onda karanlık var, bir gök gürlemesi var, bir şimşek var.Yıldırımlar yüzünden ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkarlar.Allah Muhit' tir, küfre sapanları çepeçevre kuşatmıştır.
BAKARA 20.Şimşek neredeyse gözlerini çarpıp götürüverecek.Kendilerine her aydınlık sunduğunda, orada yürürler.Üzerlerine karanlık binince çakılıp kalırlar.Eğer Allah dileseydi, işitme güçlerini de göz- lerini de elbette alıp götürürdü.Çünkü Allah herşeye Kadir'dir.
BAKARA 21.Ey insanlar!Sizi de sizden öncekileri de yaratan Rabbinize ibadet edin ki, korunabilesiniz.
BAKARA 22.O Rab ki, yeri sizin için bir döşek, göğü de bir bina yaptı.Ve gökten bir su indirdi de onunla si- zin için meyvalardan/ ürünlerden bir rızık çıkardı.Artık bilip durduğunuz halde Allah'a ortaklar koşmayın.

BAKARA 23.Eğer kulumuza indirdiğimizden kuşku içindeyseniz, hadi onun benzerinden bir sure getirin.Allah dışındaki destekçilerinizi/tanıklarınızı da çağırın.Eğer doğru sözlü kişilerseniz...
BAKARA 24.Eğer yapamazsanız-ki asla yapamayacaksınız- korkun o ateşten ki yakıtı insanlarla taşlardır. Küfre sapanlar için hazırlanmıştır o.
BAKARA 25.İman edip hayra ve barışa yönelik değerler üretenlere şunu müjdele: Kendileri için altlarından ırmaklar akan cennetler olacaktır.Onlardaki herhangi bir meyvadan bir rızık olarak her nasiplendi- rildiklerinde, şöyle diyeceklerdir: "İşte bu daha önce rızıklandırıldığımız şey."Bu rızık onlara buna benzer şekilde verilmişti.Onlar için orada tertemiz eşler de vardır.Ve onlar da orada sürekli kala- caklardır.
BAKARA 26.Şu bir gerçek ki Allah, bir sivrisineği hatta onun da üstündeki bir varlığı örnek göstermekten sıkılmaz.Böyle bir durumda, inananlar bilirler ki o, Rablerinden bir gerçektir.Küfre sapmışlar ise şöyle derler: "Allah bunu örnek vermekle ne demek istedi?" Allah onunla bir çoğunu saptırır, bir- çoğunu da onunla doğruya ve güzele kılavuzlar.Allah onunla fasıklardan başkasını saptırmaz.
BAKARA 27.O fasıklar ki Allah'a verdikleri ahdi, onunla anlaşıp bağlandıktan sonra bozar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi keser ve yeryüzünde bozgun çıkarırlar.İşte bunlardır hüsrana uğrayanlar.
BAKARA 28.Allah'a nasıl nankörlük ediyorsunuz?!Siz ölülerdiniz, O sizi diriltti.Sizi yine öldürecek ve sonra diriltecektir.Nihayet O'na döndürüleceksiniz.
BAKARA 29.O Allah'yır ki, yeryüzündekilerin tümünü sizin için yarattı.Sonra göğe saltanat kurdu da onları yedi gök halinde düzenledi.O Alim'dir, herşeyi çok iyi bilir.
BAKARA 30.Bir zamanlar Rabbin meleklere: "Ben, yeryüzünde bir halife atayacağım." demişti de onlar şöyle konuşmuşlardı: "Orada bozgunculuk etmekte olan, kan döken birini mi atayacaksın? Oysa ki bizler, seni hamd ile tespih ediyoruz; seni kutsatıp yüceltiyoruz."Allah şöyle dedi: "Şu bir gerçek ki ben, sizin bilmediklerinizi bilmekteyim."
BAKARA 31.Ve Adem'e isimlerin tümünü öğretti.Sonra onları meleklere göstererek şöyle buyurdu: "Hadi, haber verin bana şunların isimlerini, eğer doğru sözlüler iseniz."

BAKARA 32.Dediler ki: "Yücedir şanın senin.Bize öğretmiş olduğunun dışında bilgimiz yok bizim.Sen, yal- nız sen Alim'sin, herşeyi en iyi şekilde bilirsin;Hakim'sin, herşeyin bütün hikmetlerine sahip- sin."
BAKARA 33.Allah buyurdu: "Ey Adem, haber ver onlara onların adlarını."Adem onlara onların adlarını ha- ber verince, Allah şöyle buyurdu: "Dememiş miydim ben size!Ki ben, göklerin ve yerin gaybını en iyi bilenim.Ve ben, sizin açığa vurduklarınızı da saklayageldiklerinizi de en iyi biçimde bilmekte- yim."
BAKARA 34.O vakit biz meleklere, "Adem'e secde edin" demiştik de İblis dışında tümü secde etmişti.İblis yan çizmiş, kibre sapmış ve nankörlerden olmuştu.
BAKARA 35.Ve Adem'e şöyle buyurmuştuk: "Ey Adem, sen ve eşin cennete yerleşin ve ondan dilediğiniz yerde, bol bol yiyin.Ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zulme tapanlardan olursunuz."
BAKARA 36.Bunun üzerine şeytan onların ayaklarını kaydırdı da onları içinde bulundukları yerden çıkardı. Biz de şöyle buyurduk: "Bir kısmınız bir kısmınıza düşman olarak aşağıya inin.Belli bir süreye kadar yeryüzünde sizin için bir bekleme yeri, bir nimet/bir yararlanma imkanı olacaktır."
BAKARA 37.Bunun üzerine Adem, Rabbinden bazı kelimeler öğrenip belledi de O'na yöneldi.O da onun tövbesini kabul etti.Gerçekten de O, evet O, Tevvab'dır, tövbeleri kolayca kabul eder.; Rahim'dir, rahmetini cömertçe yayar.
BAKARA 38."Hepiniz oradan aşağı inin!" dedik.Benden size bir yol gösteriş ulaşır da kim bu yol gösterişi- me uyarsa artık böylelerine hiçbir korku yoktur.Onlar kederle de yüzyüze gelmeyeceklerdir.
BAKARA 39.Nankörlüğe sapıp ayetlerimizi yalanlayanlara gelince onlar, ateşin dostu olacaklardır.Onlar orada sürekli kalacaklardır.
BAKARA 40.Ey İsrailoğulları!Size lütfettiğim nimetimi hatırlayın; bana verdiğiniz söze vefalı olun ki, ben de size ahdimde vefalı olayım.Ve yalnız benden korkun.
BAKARA 41.Beraberinizdekini doğrulayıcı olarak indirmiş bulunduğuma inanın.Onu ilk inkar eden siz ol- mayın.Benim ayetlerimi az bir bedel karşılığı satmayın.Ve yalnız benden sakının.

BAKARA 42.Hakkı batılla/saçmalık ve tutarsızlıkla kirletmeyin.Bilip durduğunuz halde gerçeği gizliyorsu- nuz.
BAKARA 43.Namazı kılın, zekatı verin; rüku edenlerle birlikte rüku edin.
BAKARA 44.İnsanlara iyiyi ve güzeli emredip de öz benliklerinizi unutuyor musunuz?Üstelik de Kitap'ı okuyup durmaktasınız.Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?
BAKARA 45.Sabra ve namaza sarılarak yardım dileyin.Hiç kuşkusuz bu, kalbi ürperti duyanlardan başkasına çok ağır ge ir.
BAKARA 46.O ürperti duyanlar, Rablerine kavuşacaklarını düşünürler ve bilirler ki onlar, mutlaka O'na döneceklerdir.
BAKARA 47.Ey İsrailoğulları!Size lütfettiğim nimetimi, sizi alemlere üstün kıldığımı hatırlayın.
BAKARA 48.Ve korkun o günden ki, hiçbir benlik başka bir benliğin herhangi birşeyi için karşılık ödemez; hiçbir benlikten şefaat kabul edilmez, hiçbir benlikten fidye alınmaz.Ve onlara yardım da edilmez
BAKARA 49.Sizi Firavun hanedanından kurtardığımızı da hatırlayın.Hani onlar size azabın en çirkiniyle eziyet ediyorlardı: Erkek çocuklarınızı boğazlıyorlar, kadınlarınızı diri bırakıyorlar/kadınlarınızın rahimlerini yoklayıp çocuk alıyorlar/kadınlarınıza utanç duyulacak şeyler yapıyorlardı.İşte bunda sizin için, Rabbinizden gelen büyük bir ıstırap ve imtihan vardı.
BAKARA 50.Hani önünüzde denizi yarmıştık da sizi kurtarmış, Firavun hanedanını boğmuştuk.Siz de bunu bakıp görüyordunuz.
BAKARA 51.Ve Musa ile kırk gece için sözleşmiştik de siz bunun ardından buzağıyı tanrı edinmiştiniz.Zul- me sapmıştınız siz.
BAKARA 52.Belki şükredersiniz diye bunun ardından da sizi affetmiştik.
BAKARA 53.İyiye ve güzele yol bulursunuz ümidiyle Musa'ya Kitap'ı ve furkanı/hakla batılı ayıran mesajı vermiştik.
BAKARA 54.Hani Musa, toplumuna demişti ki: "Ey toplumum, buzağıyı tanrı edinmenizle öz benliklerinize zulmettiniz.Hadi, yaratıcınıza, Bari'inize tövbe edin;egolarınızı öldürün.Böyle yapmanız yaratıcınız katında sizin için daha iyidir; O sizin tövbelerinizi kabul eder.Hiç kuşkusuz O, evet O, tövbelerinizi çok kabul edendir,rahmeti sonsuz olandır."

BAKARA 55.Siz şunu da söylemiştiniz: "Ey Musa!Biz, Allah'ı apaçık görmedikçe sana asla inanmayaca- ğız."Bunu üzerine sizi yıldırım çarpmıştı.Ve siz bakıp duruyordunuz.
BAKARA 56.Sonra ölümünüzün ardından sizi dirilttik ki, şükredebilesiniz.
BAKARA 57.Ve bulutu üstünüze gölgelik yaptık ve size kudret helvasıyla bıldırcın indirdik: "Rızık olarak size verdiklerimizin, en temizlerinden yiyin." Dedik.Onlar zulmü bize yapmadılar, onlar kendi benliklerine zulmetmekteydiler.
BAKARA 58.Şöyle demiştik: "Girin şu kente; orada, dilediğiniz yerde bol bol yiyin.Kapıdan secde ederek girin ve 'affet bizi' deyin ki, hatalarınızı bağışlayalım.Biz güzel davranıp, güzellik üretenlere daha fazlasını veririz."
BAKARA 59.Ne var ki zulme sapanlar, bir sözü kendilerine söylenmiş olandan başkasıyla değiştirdiler.Bu- nun üzerine biz, bu zalimler üstüne, ürettikleri kötülüklere karşılık olarak gökten bir pislik indir- dik.
BAKARA 60.Bir zamanlar Musa, toplumu için su istemişti de biz, "değneğinle şu taşa vur" demiştik.Taştan hemen oniki göze fışkırmıştı.Her bölük insan kendilerine özgü su kaynağını bilmişti. "Allah'ın rızkından yiyin,için; yeryüzünde bozgunculuk yaparak şuna buna saldırmayın." demiştik.
BAKARA 61.Siz şöyle demiştiniz: "Ey Musa, biz bir tek yemeğe asla dayanamayız; bizim için Rabbine dua et de bize yerin bitirdiklerinden, baklasından, acurundan, sarmısağından, mercimeğinden, soğanından çıkarıversin."Musa şöyle demişti; "Siz daha aşağı bir nimete daha üstün bir nimeti mi değişmek istiyorsunuz?İnin bir kasabaya; istediğiniz sizin olacaktır."Ve üzerlerine zillet, eziklik ve yoksulluk damgası vuruldu, Allah'tan bir gazaba çarpıldılar.Bu böyle oldu, çünkü onlar Allah'ın ayetlerini inkar ediyor ve haksız yere peygamberlerini öldürüyorlardı.İstan ettikleri için böyle oldu.Sınır tanımıyor, azgınlık yapıyorlardı.
BAKARA 62.Şu bir gerçek ki, iman edenlerden, Yahudilerden, Hıristiyanlardan,Sabiılerden Allah'a ve ahiret gününe inanıp barışa ve hayra yönelik iş yapanların, Rableri katında kendilerine has ödülleri olacaktır.Korku yoktur onlar için, tasalanmayacaklardır onlar.

BAKARA	63.Hani sizden şu şekilde kesin söz almış da Tur'u üzerimize kaldırmıştık: "Size verdiğimizi kuvvetle tutun ve içinde olanı hatırlayıp zikredin ki, sakınabilesiniz."
BAKARA	64.Bunun ardından da yüz çevirip döndünüz.Eğer Allah'ın size lütfu ve rahmeti olmasaydı, kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olacaktınız.
BAKARA	65.Yemin olsun ki, içinizden Cumartesi gününde azgınlık yapanları siz bilirsinz.Onlara şöyle dedik: "Aşağılık maymunlar oluverin."
BAKARA	66.Bu durumu, o zamankilere ve onların ardından geleceklere ibret dolu bir ceza, takva sahiplerine de bir öğüt yaptık.
BAKARA	67.Musa, toplumuna dedi ki: "Allah size bir inek kesmenizi emrediyor." Dediler ki: "Sen bizimle alay mı ediyorsun?" Dedi ki: "Cahillerden biri olmaktan Allah'a sığınırım."
BAKARA	68.Şöyle konuştular: "Çağır Rabbine bizim için, açıklasın bize neymiş o!" Cevap verdi: "O diyor ki, bahsettiğim ne yaşlıdır ne de körpe.İkisi arası bir inektir."Hadi size emredileni yapın!
BAKARA	69.Şöyle dediler: "Çağır Rabbine bizim için, neymiş onun rengi açıklasın bize."Cevap verdi: "O diyor ki, bahsettiğim, sarı, rengi parlak bir inektir; seyredenlere mutluluk verir."
BAKARA	70.Şöyle dediler: "Dua et Rabbine, açıklasın bize neymiş o!Çünkü bu inek, bizim gözümüzde başkalarıyla karıştı.Ve biz, Allah dilerse, doğruya ve güzele elbette kılavuzlanacağız."
BAKARA	71.Cevap verdi Musa: "Allah diyor ki, bahsettiğim, boyunduruk yememiş bir inektir; toprağı sürmez, ekini sulamaz.Salma hayvandır.Alaca yoktur onda."Dediler ki: "İşte şimdi gerçeği getirdin."Ve ardından onu boğazladılar, az kalsın yapmayacaklardı.
BAKARA	72.Siz bir adam öldürmüştünüz de onunla ilgili olarak çekişip duruyordunuz.Oysaki Allah, sizin sakladıklarınızı ortaya çıkaracaktı.
BAKARA	73.Şöyle dedik: "Kesilen ineğin bir parçasıyla, öldürülen adama vurun!" İşte böyle diriltir Allah ölüleri.Size ayetlerini gösteriyor ki, aklınızı işletebilesiniz.
BAKARA	74.Sonra bunun ardından kalpleriniz yine kaskatı kesildi.Taş gibidir o.Belki daha da katıdır.Taşların bazıları var ki, ondan ırmaklar fışkırır.Bazıları var ki, çatır çatır yarılır da içinden su

çıkar.Öylesi var ki, Allah korkusundan aşağılara düşer.Allah, yapıp durduklarınızdan gafil değildir.
BAKARA 75.Şimdi siz bunların size inanmalarını mı umuyorsunuz?Bunların içlerinden bir fırka vardı ki, Allah'ın kelamını dinliyorlar, sonra onu, kavramalarının ardından, bilip durdukları halde tahrif ediyorlardı.
BAKARA 76.İnanmış olanlarla karşılaştıklarında, 'inandık' derler.Başbaşa kaldıklarında ise şöyle konuşurlar: "Allah'ın size açtığını, Rabbiniz katında sizinle tartışmada kanıt yapsınlar diye onlara söylüyor musunuz?Aklınızı işletmeyecek misiniz?"
BAKARA 77.Bilmezler mi ki, Allah onların sakladıklarını da açıkladıklarını da çok iyi bilmektedir.
BAKARA 78.İçlerinde ümmı olanlar da vardır ki Kitap'ı bilmezler, sadece hayal ve kuruntu bilirler.Onlar yalnız sanıya saplanırlar.
BAKARA 79.Yazıklar olsun ki o kişilere ki, Kitap'ı kendi elleriyle yazarlar da sonra onunla basit bir karşılık satın alsınlar diye, "işte bu, Allah katındadır" derler.Vay haline onların, ellerinin yazdıkları yüzünden!Vay haline onların, kazanıp durdukları yüzünden!
BAKARA 80.Dediler ki: "Sayılı birkaç gün dışında ateş bize asla dokunmayacaktır." De ki: "Allah'tan bir ahit mi aldınız!Allah, ahdine asla ters düşmez.Yoksa siz Allah'a isnat ederek, bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"
BAKARA 81.İş onların sandığı gibi değil.Kötülük ve çirkinlik kazanan, suçu kendisini kuşatmış olan kişiler, ateşin dostudurlar.Sürekli kalacaklardır orada.
BAKARA 82.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar ise cennetin dostudurlar.Onlar da orada sürekli kalacaklard ır.
BAKARA 83.İsrailoğullarından şöyle bir söz de almıştık: Allah'tan başkasına ibadet etmeyin, anne-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik ve güzellikle davranın.İnsanlara güzeli ve güzelliği söyleyin. Namazı kılın, zekatı verin.Bütün bunlardan sonra siz, pek azınız müstesna, sırt çevirdiniz.Hala da yüz çevirip duruy orsunuz.
BAKARA 84.Sizden şu sözü de almıştık: Birbirinizin kanını dökmeyeceksiniz.Birbirlerinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız.Bunu kabul etmiştiniz.Hala da buna tanıklarsınız.
BAKARA 85.Bütün bunlardan sonra siz şu insanlarsınız: Birbirinizi öldürüyorsunuz.İçinizden bir zümreyi yurtlarından

çıkarıyorsunuz.Onlar aleyhine kötülük ve düşmanlık hususunda dayanışmaya giriyorsunuz.Esasında onları yurtlarından çıkarmak size haram edildiği halde, esir olarak size geldiklerinde fidyelerini veriyorsunuz.Şimdi siz Kitap'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı ediyorsunuz?İçinizden bunu yapanın cezası, dünya hayatında rezillikten başka birşey değildir.Kı- met gününde ise böyleleri azabın en şiddetlisine itilir.Allah, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir.
BAKARA 86.İşte bunlar, ahiret karşılığında dünyayı satın alan kişilerdir.Azap, hafifletilmeyecektir onlardan. Hiçbir şekilde yardım da edilmeyecektir onlara.
BAKARA 87.Yemin olsun ki, Musa'ya Kitap'ı verdik.Ve arkasından da resuller gönderdik.Meryem oğlu İsa'ya da açık-seçik deliller verdik ve kendisini Ruhulkudüs'le güçlendirdik.Bir resulün size, nefislerinizin hoşlanmadığı birşey getirdiğinde her seferinde büyüklük taslamadınız mı?Bir kısmını yalanladınız, bir kısmını da öldürüyorsunuz.
BAKARA 88."Kalplerimiz kabuk tutmuştur." Dediler.Hayır öyle değil.Küfürleri yüzünden Allah onları lanetlemiştir de çok az bir kısmı iman eder.
BAKARA 89.Yanlarındakini doğrulamak üzere kendilerine Allah katından bir kitap geldiğinde, daha önce inkar edenlere karşı zafer isteyip durdukları halde, tanıyıp bildikleri kendilerine gelince, onu inkar ettiler.Küfre sapanların üstüne olsun Allah'ın laneti!..
BAKARA 90.Allah'ın, kullarından dilediğine lütfunun eseri olarak indirdiğini zalimce kıskanarak, Allah'ın vahyettiğini inkar etmeleri uğruna öz benliklerini sattıkları şey ne çirkindir!Bu yüzdendir ki gazap üzerine gazaba çarpıldılar.Gerçeği örtenler için rezil edici bir azap vardır.
BAKARA 91.Onlara, "Allah'ın indirmiş olduğuna inanın" denildiğinde şöyle konuşurlar: "Biz, bize indirilene inanırız." Ve ondan ötesini inkar ederler.Oysaki o, kendilerinin yanındakini doğrulayıcı bir gerçektir.Söyle onlara: "Madem iman sahibiydiniz, daha önce Allah'ın peygamberlerini niye öldürüyordunuz?"
BAKARA 92.Yemin olsun ki, Musa size açık-seçik hak beyanlarla gelmişti de onun arkasından buzağıyı ilah edinmiştiniz.Zalimlersiniz sizler.

BAKARA 93.Hani kesin söz almıştık sizden de Tur'u üzerinize kaldırmıştık. "Size verdiğimizi kuvvetlice tutun ve dinleyin." Demişyik.Şöyle demişlerdi: "Dinledik ve isyan ettik." İnkarları yüzünden gönüllerine buzağı içirildi.De ki: "Eğer inanan kişilerseniz, ne köü şeydir size imanınızın emretmekte olduğu..."
BAKARA 94.De ki: "Allah katındaki ahiret yurdu diğer insanların değil de yalnız ve yalnız sizin ise, eğer doğru sözlü iseniz, hadi isteyin ölümü!"
BAKARA 95.Ellerinin önden gönderdiği şeyler yüzünden ölümü hiçbir zaman istemeyeceklerdir.Allah, zalimleri çok iyi bilme ktedir.
BAKARA 96.Sen onları, insanların yaşamaya en düşkünü olarak bulursun.Şirke batanlardan bile...Her biri bin yıl ömür sürsün ister.Oysaki, uzun yaşaması onu azaptan uzaklaştıracak değildir.Allah, yapmakta olduklarını çok iyi görmektedir
BAKARA . 97.De ki: "Kim Cebrail'e -ki o, Allah'ın izniyle Kur'an'ı kendinden öncekini doğrulayıcı, insanlara yol gösterici ve müjde olarak senin kalbine indirmiştir- düşman kesilirse,
BAKARA 98.Kim Allah'a, O'nun meleklerine, resullerine, Cebrail'e, Mikail'e düşman kesilirse, Allah'ta bu tür inkarcılara düşman kesilir.
BAKARA 99.Andolsun, biz sana açık-seçik ayetler indirdik.Onları, pislik ve sapıklığa bulaşmış olanlardan başkası inkar etme z.
BAKARA 100.Bir ahitle söz verdikleri her seferinde, içlerinden bir fırka, ahdi kaldırıp atmadı mı?Doğrusu şu ki, onların çokları iman etmezler.
BAKARA 101.Allah katından kendilerine, ellerinde bulunanı tasdikleyici bir resul geldiğinde, kitap verilenlerden bir fırka, Allah!ın Kitabı'nı hiç bilmiyorlarmış gibi kaldırıp arkalarına attılar.
BAKARA 102.Süleyman'ın mülk ve saltanatı konusunda onlar, şeytanların okuyup durduklarını uydurdular.Halbuki Süleyman küfre sapmamıştı.Ancak şeytanlar küfre sapmıştı; insanlara büyüyü öğretiyorlardı.Ve Babil'de Harut ve Marut adlı iki melek üzerine indirileni öğretiyorlardı.Oysaki o iki melek, "biz bir imtihan aracıyız, sakın küfre sapma"demedikçe hiç kimseye birşey öğretmiyorlardı.İnsanlar onlardan erkekle eşinin arasını açacakları şeyi öğreniyorlardı.Ne var ki, onlar onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezler.Onlar kendilerine zarar vereni, yarar

vermeyeni öğreniyorlardı.Yemin olsun ki, onu satun alanın ahirette hiçbir nasibi olmayacağını açıkça bilmişlerdir.Özbenliklerini sattıkları şey ne kötüdür!Bir bilebilselerdi...
BAKARA 103.Eğer onlar iman edip sakınsalardı, Allah katında bir sevap elbette daha kıymetli olurdu.Keşke bilebilselerdi.
BAKARA 104.Ey iman edenler! "Raina" demeyin, "unzurna" deyin/ "bizi davar gibi güt"diye konuşmayın, "bize bak diye" konuşun ve dinleyin.Kafirler için korkunç bir azap vardır.
BAKARA 105.Ehlikitap'ın küfre sapanlarıyla müşrikler, Rabbinizden size bir hayır indirilmesini istemezler.Ama Allah, rahmetini dilediğine özgüler.Allah, büyük lütfun sahibidir.
BAKARA 106.Biz bir ayeti siler, unuturur veya ertelersek ondan daha iyisini veya onun bir benzerini getiririz.Allah!ın herşeye gücü yeter olduğunu bilmedin mi?
BAKARA 107.Bilmedi mi ki göklerin de yerin de mülk ve saltanatı yalnız Allah' ındır.Sizin için Allah'tan başka ne bir Veli vardır ne de bir Nasır/yardımcı.
BAKARA 108.Yoksa siz de resulünüzden, daha önce Musa'dan istekte bulunduğu gibi isteklerde bulunmak mı diliyorsunuz?!İmanı küfürle değiştirmeye kalkan, yolun dosdoğrusunu saptırmış olur.
BAKARA 109.Ehlikitap'tan birçoğu, benliklerindeki kıskançlık yüzünden sizi, imanınızdan sonra kafirler haline bir döndürebilseler diye yürekten istedi.Hem de gerçekten kendilerine ayan-beyan olduktan sonra...Allah, buyruğunu getirinceye değin affedin, hoşgörün.Allah, herşeye gücü yetendir.
BAKARA 110.Namazı kılın, zekatı verin.Özbenlikleriniz için önden gönderdiğiniz her hayrı, Allah katında bulacaksınız.Hiç kuşkusuz, Allah, yapmakta olduklarınızı iyice görmektedir.
BAKARA 111."Yahudi yahut Hıristiyan olandan başkası cennete asla giremeyecek." Dediler.Bu, onların hayalleri, kuruntularıdır.De ki onlara: "Eğer doğru sözlü iseniz hadi, getirin kanıtınızı!"
BAKARA 112.İş onların sandığı gibi değil!Kim güzel davranışlar sergileyerek yüzünü Allah!a teslim ederse, Rabbi katında ödülü vardır onun.Korku yoktur böyleleri için; tasalanmayacaklardır onlar...
BAKARA 113.Yahudiler: "Hıristiyanlar hiçbir şey üzerinde değil." dediler.Hıristiyanlar da: "Yahudiler hiçbir şey üzerinde değil." dediler.Ve bunlar Kitap'ı da okuyup dururlar.İlimden yoksun olanlar

da aynen onların söyledikleri gibi söyledi.Tartışmaya girdikleri şey hakkında, aralarında hükmü, kıyamet günü Allah verecektir.
BAKARA 114.Allah'ın mescitlerini, içlerinde Allah'ın adı anılmasın diye engelleyen ve onların yıkımı için uğraşan kişiden daha zalim kim olabilir!...Böylelerinin, o mescitlere girmeleri ancak korka korka olacaktır.Böyleleri için dünyada bir rezillik vardır.Ahirette ise bunlara çok büyük bir azap öngörülmüştür.
BAKARA 115.Doğu da batı da yalnız Allah'ındır.O halde nereye dönerseniz orada Allah'ın yüzü vardır.Allah Vasi'dir, varlığı sürekli genişletip büyütür; Alim'dir, her şeyi en iyi biçimde bilir.
BAKARA 116."Allah çocuk edindi." Dediler.Haşa!Böyle bir şeyden arınmıştır O!Tam aksine, göklerdekiler de yerdekiler de O'na aittir.Bunların tümü O'nun önünde boyun bükmektedir.
BAKARA 117.Gökleri ve yeri, güzelliklerle donatarak yaratan Bedi' O'dur.Bir şeyin olmasına karar verdi mi ona sadece "ol" der.Artık o, oluverir.
BAKARA 118.Bilgiden yoksun olanlar dedi ki: "Allah bizimle konuşsaydı yahut bize bir mucize gelseydi ya!..."Onlardan öncekiler de aynen onların dediği gibi demişti.Kalpleri birbirine benzemiştir.Biz ayetleri, gerçeği apaçık bilmek isteyenler için iyiden iyiye açıklamışızdır.
BAKARA 119.İnan olsun ki, biz seni hak üzere bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.Sen, cehennem ehlinden sorgusuale çekilmeyeceksin/cehennem yaranından sen sorumlu değilsin.
BAKARA 120.Sen onların öz milletlerine uymadıkça Yahudiler de Hıristiyanlar da senden asla hoşnut olmazlar.De ki: "Allah'ın kılavuzluğu erdirici kılavuzluğun ta kendisidir."İlimden sana ulaşan nasipten sonra bunların boş ve iğreti arzularına uyarsan, Allah katında ne bir Veli'n olur ne de bir yardımcın.
BAKARA 121.Kendilerine Kitap'ı verdiklerimiz onu, okunuşunun hakkını vererek okurlar.İşte onlar ona inanırlar.Onu inkar edenlere gelince, onlar hüsrana uğrayanların ta kendisidir.
BAKARA 122.Ey İsrailoğulları!Size lütfettiğim nimetimi hatırlayın.Ben sizi alemlerden daha üstün kılmıştım.
BAKARA 123.Kimsenin kimse yerine birşey ödemeyeceği, kimseden fidye kabul edilmeyeceği, şefaatin hiç kimseye yarar

sağlamayacağı ve onların hiçbir yardım göremeyecekleri o günden korkun.
BAKARA 124.Hani Rabbi, İbrahim'i bazı kelimelerle imtihana çekmiş, o da onların hakkını vermişti de Rab şöyle demişti: "Seni insanlara önder yapacağım." İbrahim, "soyumdan birilerini de" deyince Allah: "Benim ahdime zalimler eremezler." buyurdu.
BAKARA 125.Hatırla o zamanı ki, biz Beytullah'ı insanlar için sevap kazanmaya yönelik bir toplantı yeri ve güvenli bir sığınak yaptık.Siz de İbrahim'in makamından bir dua yeri edinin.İbrahim ve İsmail'e şu sözü ulaştırmıştık: "Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rüku-secde edenler için evimi temizleyin!"
BAKARA 126.İbrahim şöyle yakarmıştı: "Rabbim!Şu kenti güvenli bir kent yap, halkının Allah'a ve ahiret gününe inananlarını çeşitli ürünlerle rızıklandır."Rab dedi ki: "Küfre sapanları bile rızıklandırırım.Ama az bir nimetle rızıklandırır, sonra da ateş azabına itiveririm.Ne kötü bir dönüş yeridir o..."
BAKARA 127.İbrahim'in, İsmail'le birlikte, Beytullah'ın ana duvarlarını yükselterek şöyle yakardıkları zamanı da an: "Rabbimiz, bizden gelen niyazları kabul buyur; sen, evet sen, Semi'sin, herşeyi çok iyi duyarsın; Alim'sin, herşeyi çok iyi bil irsin."
BAKARA 128."Rabbimiz!Bizi, sana teslim olmuş iki müslüman kıl.Soyumuzdan da sana teslim olan müslüman bir ümmet oluştur.Bize ibadet yerlerimizi göster, bizim tövbemizi kabul et.Sen, evet sen, Tevvab'sın, tövbeleri cömertçe kabul edersin; Rahim'sin, rahmetini cömertçe yayarsın."
BAKARA 129."Rabbimiz!İçlerinden onlara, senin ayetlerini okuyacak, kendilerine Kitap'ı ve hikmeti öğretecek, onları temizleyip arındıracak bir resul gönder.Sen, evet sen, Aziz'sin, tüm ululuk ve onurun sahibisin; Hakim'sin, tüm hikmetlerin kaynağısın."
BAKARA 130.Öz benliğini beyinsizliğe itenden başka kim, İbrahim'in milletinden yüz çevirir?Yemin olsun ki biz onu dünyada seçip yüceltmiştik.Ve o, ahirette de barış ve iyilik sevenlerden biri olacaktır elbette...
BAKARA 131.Rabbi ona, "müslüman olup bana teslim ol" dediğinde o şu cevabı vermişti: "Teslim oldum alemlerin Rabbi'ne !"
BAKARA 132.İbrahim de oğullarına şunu vasiyet etti, Yakub da: "Oğullarım!Allah sizin için bu dini seçmiştir.O halde ancak

müslümanlar olarak can verin."
BAKARA 133.Yoksa siz, Yakub'a ölümün gelip çatışına tanıklar mıydınız?Hani, oğullarına şunu sormuştu: "Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" Cevapları şu olmuştu: "Senin ilahına, ataların İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın ilahına, tek ve biricik olan ilaha kulluk edeceğiz; biz yalnız O'na teslim olanlarız."
BAKARA 134.İşte bunlar ümmetti, gelip geçtiler.Kazandıkları kendilerinindir.Sizin kazandıklarınız da sizin olacaktır.Siz onların yapıp ettiklerinden sorguya çekilmeyeceksiniz.
BAKARA 135."Yahudi yahut Hıristiyan olun ki doğruya kılavuzlanasınız." Dediler.De ki: "Hayır, öyle değil.Şirk ve yozlaşmadan uzak bir biçimde, İbrahim milletinden olalım.O, şirke bulaşanlardan değildi."
BAKARA 136.Şöyle deyin: "Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, onun torunlarına indirilene, Musa'ya ve İsa'ya verilene, ve diğer nebilere verilene inandık.Bunlar arasından hiç kimseyi ayırmayız.Biz yalnız O'na/Allah'a teslim olanlarız."
BAKARA 137.Eğer onlar da sizin inandığınız gibi inanırlarsa, hiç kuşkusuz iyiyi ve güzeli bulmuş olurlar; eğer sırt dönerlerse artık onlar şıkak içindedirler/parçalanmış olurlar.Onlara karşı sana Allah yeter.En iyi işiten, en güzel bilendir O.
BAKARA 138.Allah'ın boyasını esas alın.Allah'tan daha güzel kim boya vurabilir!Biz yalnız O'na kulluk ederiz.
BAKARA 139.De ki onlara: "Allah hakkında bizimle tartışıyor musunuz?Oysaki Allah hem bizim Rabbimizdir hem sizin Rabbinizdir.Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz size.Biz yalnız O'na/Allah'a gönül verenleriz."
BAKARA 140.Yoksa siz, "İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunları Yahudi yahut Hıristiyanlardı" mı diyorsunuz?Söyle onlara: "Siz mi daha bilgilisiniz yoksa Allah mı?" Allah'tan kendine ulaşmış bir tanıklığı gizleyenden daha zalim kim vardır!Allah, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir.
BAKARA 141.İşte bunlar bir ümmetti, gelip geçtiler.Kazandıkları kendilerine.Sizin kazandığınız da size.Onların yapıp ettiklerinden siz sorumlu olmayacaksınız.
BAKARA 142.İnsanlar içinden bazı beyinsizler: "Onları, yönelmekte oldukları kıbleden ne çevirdi?" diyecekler.De ki: "Doğu

da Allah'ın, batı da.O, dilediğini dosdoğru yola kılavuzlar."
BAKARA 143.İşte böyle!Biz sizi, insanlar üstüne tanık olasınız, resul de sizin üstünüze tanık olsun diye, orta yolu izleyen bir ümmet yaptık.Biz, eskiden üzerinde olduğunu kıble haline getirdik ki resule uyanı, ökçesi üstüne gerisin geri dönenden ayıralım.Bu, Allah'ın kılavuzluk ettikleri dışındakilere gerçekten zor gelecektir.Ama Allah imanınızı işe yaramaz hale getirmeyecektir.Şu da bir gerçek ki, Allah öncelikli insanlara karşı çok acıyıcı, çok merhametlidir.
BAKARA 144.Biz senin, yüzünün habire göğe doğru çevrildiğini elbette görüyoruz.Hoşlanacağın bir kıbleye seni elbette döndüreceğiz.Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir.Nerede olsanız yüzünüzü Mescid-i Haram yönüne döndürün.Kendilerine kitap verilenler, onun, Rablerinden bir gerçek olduğunu çok iyi bilirler.Allah onların yapıp ettiklerinden habersiz değildir.
BAKARA 145.Ehlikitap'a sen her türlü mucizeyi getirsen de onlar senin kıblene uymazlar; sen de onların kıblesine uymayacaksın.Onlar birbirlerinin kıblesine de uymazlar.Eğer sen, ilimden sana nasibin geldikten sonra onların boş ve iğreti arzularına uyarsan, işte o zaman kesinlikle zalimlerden olursun.
BAKARA 146.Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu öz oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar.Bununla birlikte, içlerinden bir zümre, bilip durdukları halde gerçeği hep gizliyorlar.
BAKARA 147.Gerçek, Rabbinden gelir.O halde sakın kuşkuya düşenlerden olma.
BAKARA 148.Herkesin bir yönü vardır, ona döner.O halde hayırlarda yarışın.Nerede olursanız olun Allah sizi biraraya getirecektir.Allah her şeye güç yetirendir.
BAKARA 149.Nereden çıkarsan çık, yüzünü Mescid-i Haram'a döndür.Bu, elbette Rabbinden gelen gerçektir.Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.
BAKARA 150.Nereden çıkarsan çık, yüzünü Mescid-i Haram'a çevir.Nerede olursanız olun, yüzünüzü ona doğru çevirin ki, insanların elinde sizin aleyhinize bir delil bulunmasın.Onların zulme sapanları müstesna.Artık onlardan korkmayın, benden korkun.Yüzünüzü Mescid-i Haram'a dönün ki, üzerinizdeki nimetimi tamalayayım.Ve bu sayede güzeli ve iyiyi bulmanız da umulmaktadır.

BAKARA 151.Nitekim size aranızdan bir resul göndermişiz; size ayetlerimizi okuyor, sizi temizleyip arıtıyor, size Kitap'ı ve hikmeti öğretiyor, size, daha önce bilmediklerinizi belletiyor.
BAKARA 152.Anın beni ki, anayım sizi.Şükredin bana, sakın nankörlük etmeyin!
BAKARA 153.Ey iman sahipleri!Sabra ve namaza sarılarak yardım dileyin.Hiç kuşkunuz olmasın ki, Allah sabredenlerle berab erdir.
BAKARA 154.Allah yolunda öldürülenler için "ölüler" demeyin.Tam aksine, onlar dirilerdir ama siz farkında olmazsınız.
BAKARA 155.Yemin olsun ki sizi korku, açlık; mallardan-canlardan-meyvalardan eksiltme türünden bir şeyle mutlaka imtihan edeceğiz.Sabredenlere müjdele.
BAKARA 156.Onlara bir ıstırap gelip çattığında şöyle derler: "Biz Allah içiniz ve sonunda O'na dönüp gideceğiz."
BAKARA 157.İşte böyleleri üzerine Rablerinden selamlar, bereketler var, bir rahmet var.İşte bunlardır iyiye ve güzele ermiş olanlar.
BAKARA 158.Safa ile Merve Allah'ın belliklerindendir.Beytullah'ı hac veya umre ile ziyaret edenin onları tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur.Kim içinden gelerek bir hayır işlerse Allah Şakir'dir, teşekkür eder, Alim'dir, en iyi biçim de bilir.
BAKARA 159.İndirdiğimiz açık-seçik delillerle, kılavuz mesajı; biz onu Kitap'ta insanlara ayan-beyan gösterdikten sonra gizleyenlere, işte onlara, hem Allah lanet eder hem de diğer lanet okuyanlar lanet eder.
BAKARA 160.Tövbe edip hallerini düzeltenlerle gerçeği açıklayanlar müstesna.İşte böylelerinin tövbesini kabul ederim.Doğrusu ben tövbeleri çok çok kabul edenim, rahmeti sınırsız olanım.
BAKARA 161.Ayetlerimizi inkar etmiş ve küfre batmış halde ölenlere gelince; Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların ilenci onlar üstünedir.
BAKARA 162.Sürekli o lanetin içindedirler.Ne azapları hafifletilir ne de yüzlerine bakılır.
BAKARA 163.Sizin İlah'ınız Vahid'dir, bir tek İlah'tır.İlah yoktur O'ndan başka.Rahman'dır O, Rahim'dir.

BAKARA 164.Şu bir gerçek ki göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanların yararı için denizde yüzüp giden gemilerde, Allah'ın gökten suyu indirip onunla, ölümünden sonra toprağı dirilterek üzerine tüm canlılardan yaymasında, rüzgarların bir düzen içinde yönden yöne çevrilmesinde, gök ve yer arasında bir hizmete memur edilen bulutlarda, aklını işleten bir topluluk için sayısız izler-işaretler-ibretler vardır.
BAKARA 165.İnsanlar içinde öyleleri vardır ki, Allah dışında bazılarını Allah!a eş tutarlar da onları Allah'ı sevmiş gibi severler.İman sahipleri ise Allah'a sevgide çok kararlı ve taşkındırlar.Zulme saplananlar, azabı gördüklerinde tüm kuvvetin Allah'ta bulunduğunu, Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu fark edeceklerini anlayabilseler!
BAKARA 166.O zaman, izlenenler, kendilerini izleyenlerden uzaklaşıp gitmişlerdir.Azabı gördüler artık, aralarındaki bağlar parçalanıp koptu.
BAKARA 167.İzleyenler şöyle demiştir: "Ne olurdu bir kez daha imkan verilse de şunların bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsak." Böylece Allah onlara, yapıp ettiklerini, kendilerine yönelmiş özleyişler olarak gösterir.Ama artık ateşten çıkamazlar.
BAKARA 168.Ey insanlar!Yeryüzündeki nimetlerden temiz ve helal olmak şartıyla yiyin.Şeytanın adımlarını izlemeyin.Çünkü o size açık bir düşmandır.
BAKARA 169.Hiç kuşkusuz o, size kötülük, çirkinlik/düzensizlik ve pislik emreder.Ve size, Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi buyurur durur.
BAKARA 170.Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun" dendiğinde: "Hayır!Biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Derler.Peki, ataları bir şeye akıl erdiremiyor, doğruya ve güzele ulaşamıyor idiyseler!...
BAKARA 171.O küfre sapanların durumu, bağırıp çağırma dışında bir şeyi iştmeyen varlıklara haykıranın durumuna benzer.Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler.Bu yüzden akıllarını işletemez onlar.
BAKARA 172.Ey iman sahipleri!Size verdiğimiz rızıkların temizlerinden yiyin ve -eğer kendisine kulluk ediyorsanız- Allah'a ş

ükredin.
BAKARA 173.Allah size leşi, kanı, domuz etini, Allah'tan başkası adına kesileni haram kılmıştır.Ama zorda kalanın, sınırı aşmadan, şunabuna haksızlık ve tecavüze gitmeden yemesinde kendisi için günah yoktur.Allah çok affedici, çok merhametlidir.
BAKARA 174.Allah'ın Kitap'tan indirdiği şeyi gizleyip onu basit bir ücret karşılığı satanlar, karınlarında ateşten başka bir şey yemiş olmazlar.Kıyamet günü Allah onlarla konuşmayacaktır, onları arındırmayacaktır da...Onlar için korkunç bir azap vardır.
BAKARA 175.İşte bunlar hidayeti satıp şaşkınlığı, affedilmeyi satıp azabı almışlardır.Ne kadar da dayanıklıdırlar ateşe!...
BAKARA 176.Bu böyledir.Çünkü Allah, Kitap'ı hak olarak indirmiştir.Kitap'ta çekişmeye girenler, şıkak'a düşmüşlerdir/bütünden uzaklaştırıcı bir kopuşun tam içindedirler.
BAKARA 177.Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne çevirmeniz zafer ve mutluluğa ermek değildir.Zafer ve mutluluğa ermek o kişinin hakkıdır ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere inanır; akrabaya, yetimlere, çaresizlere, yolda kalmışa, yoksullara, özgürlüğüne kavuşmak gayretinde olanlara malı seve seve verir, namazı kılar, zekatı öder.Böyleleri söz verdiklerinde ahitlerine vefalıdırlar; bolluk ve bereket zamanı kadar, zorluk, sıkıntı ve şiddet zamanında da sabırlıdırlar.İşte bunlardır özüyle sözü bir olanlar.Ve işte bunlardır korunan takva sahipleri.
BAKARA 178.Ey iman edenler!Öldürülenler hakkında üzerinize kısas yazılmıştır.Hür kişiye karşılık hür, köleye karşılık köle, dişiye karşılık dişi...Kim kardeşi tarafından herhangi bir şekilde affa uğrarsa, bu durumda örfü izlemek ve affedene en güzel biçimde bir ödeme yapmak gerekir.İşte bu, Rabbinizden size bir hafifletme ve bir rahmettir.Kim bundan sonra azgınlık ve düşmanlık ederse onun için korkunç bir azap vardır.
BAKARA 179.Ey aklı ve gönlü işleyenler, kısasta sizin için hayat vardır.Bu sayede korunmanız umulmaktadır.
BAKARA 180.İçinizden birine ölüm geldiğinde, eğer bir hayır bırakacaksa, üzerinize yalan şudur: Ana-babaya, akrabaya, örfe uygun vasiyette bulunmak.Takva sahipleri üstüne bir hak olarak...
BAKARA 181.Kim işttikten sonra vasiyeti değiştirirse hiç kuşkusuz bunun günahı onu değiştirenler üzerinedir.Allah herşeyi

işitir, herşeyi bilir.
BAKARA 182.Kim vasiyet edenin haksızlığa sapmış veya günah işlemiş olmasından endişelenip de ilgililerin arasını bulursa ona günah yoktur.Allah çok affedici, çok merhamet edicidir.
BAKARA 183.Ey iman sahipleri!Oruç sizden öncekiler üzerine yazıldığı gibi sizin üzerinize de yazılmıştır.Bu sayede korunmanız umulmaktadır.
BAKARA 184.Sayılı günlerdir.Sizden kim hasta olur veya yolculuk halinde bulunursa tutamadığı gün sayısınca başka günlerde tutar.Oruca zorlukla dayananlar üzerine düşen, fidye olarak bir yoksulu doyurmaktır.Kim bir mecburiyeti olmaksızın içinden gelerek iyilik yaparsa bu onun için daha hayırlı olur.Ve oruç tutmanız, eğer bilirseniz, sizin için daha hayırlıd ır.
BAKARA 185.Ramazan o aydır ki; insanlara kılavuz olan, iyi-kötü ayrımıyla hidayetten kanıtlar getiren Kur'an, onda indirilmiştir.O halda bu aya ulaşanınız onu oruçlu geçirsin.Hasta olan veya yolculuk halinde bulunan, tutamadığı gün sayısınca başka günlerde tutsun.Allah sizin için kolaylık ister; O sizin için zorluk istemez.Tutulmamış olan günleri tamamlamanızı, sizi doğru yola kılavuzladığı için Allah'ı yüceltmenizi ister.Ve sizin şükretmeniz umulmaktadır.
BAKARA 186.Kullarım sana benden sorarlarsa ben Karib'im, gerçekten çok yakınım.Dua edenin çağrısına, bana çağırıp yakardığı anda cevap veririm.Hadi onlar da bana karşılık versinler, bana inansınlar ki doğruyu ve iyiyi bulabilsinler.
BAKARA 187.Oruç gecesi kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılınmıştır.Onlar sizin için giysidir, siz de onlar için giysisiniz.Allah sizin öz benliklerinize yazık etmekte olduğunuzu bilmiş, tövbelerinizi kabul edip sizi affetmiştir.Artık şimdi onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdığı şeyi arayın.Tan yerinin beyaz ipliği siyah ipliğinden sizce seçilinceye kadar yiyin için; sonra da orucu gece oluncaya değin tamamlayın.Mescitlerde itikafta bulunduğunuz sırada zevcelerinizle cinsel temas kurmayın.İşte bunlar Allah'ın yasaklarıdır, bunlara yaklaşmayın.Allah, ayetlerini insanlara işte böyle açıklar ki korunabilsinler.
BAKARA 188.Mallarınızı aranızda haksız ve uydurma yollara başvurarak yemeyin; bilip durduğunuz halde insanların mallarından

bir kısmını günaha saparak yemek için onları yargıçlara aktarmayın.
BAKARA 189.Sana, doğan aylardan sorarlar.De ki: "Onlar, insanların çeşitli yararları ve bir de hac için vakit ölçüleridir." Hayra ulaşmak evlere arkalarından girmeniz değildir.Hayra ulaşan o kişidir ki, takvaya sarınıp korunur.Evlere kapılarından girin.Allah'tan korkun ki kurtuluşa erebilesiniz.
BAKARA 190.Sizinle çarpışmaya girenlerle Allah yolunda siz de çarpışın.Ama haksız yere saldırmayın/çarpışmada zulme sapmayın.Çünkü Allah, sınır tanımaz azgınları sevmiyor.
BAKARA 191.Onları yakaladığınız yerde öldürün; onların sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın.Fitne/baskı ve bozgunculuk, öldürmekten daha kötüdür.Mescid-i Haram'da, onlar sizinle çarpışmaya girinceye kadar siz de onl
BAKARA arla çarpışmaya girmeyin.Eğer sizinle çarpışmaya girerlerse siz de onları öldürün.İşte böyle verilir küfre sapanların cezası!
BAKARA 192.Eğer savaşı sona erdirirlerse Allah çok affedici, çok merhametlidir.
BAKARA 193.Fitne kalmayıncaya ve din yalnızca Allah'ın oluncaya kadar çarpışın.Eğer çarpışmaktan vazgeçerlerse artık zulme sapanlardan başkasına düşmanlık edilmez.
BAKARA 194.Haram ay, haram aya karşılıktır.Hürmetler ve yasaklar karşılıklıdır.O halde, azgınlık edip size saldırana, size saldırdığı şekilde ve ölçüde saldırın.Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, kendisinden korkup sakınanlarla beraberdir.
BAKARA 195.Allah yolunda harcama yapın/nimetleri paylaşın; kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın.Güzel düşünüp güzel işler yapın.Çünkü Allah, güzellik sergileyenleri sever. 196.Haccı da umreyi de Allah için tamamlayın.Eğer engellenirseniz, kolayınıza gelen kurban yeterlidir.Kurban, yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin.İçinizden hasta olan yahut başından rahatsızlığı bulunan oruç tutarak, sadaka vererek veya kurban keserek fidye yoluna gitsin.Güvene kavuştuğunuzda, hacca kadar umreden yararlanmak isteyen, kolayına gelen kurbanı kessin.Bunu bulamayan oruç tutsun.Üç günü hacda, yedi günü döndüğünüzde, tam on gündür bu.Bu, ailesi Mescid-i Haram'da oturmayan kişi içindir.Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

BAKARA 197.Hac, bilinen aylardadır.Kim o aylarda haccı kendisine gerekli kılarsa hacda kadına yaklaşmak, kötülüğe sapmak, kavga ve çekişmeye girmek yoktur.İyilik olarak yaptığınızı Allah bilir.Azık edinin.Hiç kuşkusuz azığın en güzeli takvadır.Ey akıl ve gönül sahipleri, benden korkun.
BAKARA 198.Rabbinizden bir lütuf ve bereket istemenizde hiçbir sakınca yoktur.Arafat'tan ayrılıp akın ettiğinizde Meş'ar-i Haram'da Allah'ı zikredin.O'nu, O'nun size gösterdiği gibi anın.Siz bundan önce gerçekten sapıklar idiniz.
BAKARA 199.Sonra, insanların akın edip döndüğü terden siz de dönün ve Allah'tan af dileyin.Çünkü Allah çok affedicidir, çok merhametlidir.
BAKARA 200.Gerekli ibadetlerinizi bitirdiğinizde yine Allah'ı anın.Tıpkı atalarınızı andığınız gibi, hatta daha kuvvetli bir anışla.İnsanlardan bazısı şöyle der: "Ey Rabbimiz, bize dünyada ver." Böylesi için ahirette bir nasip yoktur.
BAKARA 201.Onlardan kimi de şöyle yakarır: "Ey Rabbimiz, bize dünyada da güzellil ver, ahirette de güzellik ver.Ve bizi ateş azabından koru."
BAKARA 202.İşte böyle diyenlere kazandıklarından bir nasip vardır.Allah, hesabı çok çabuk görür.
BAKARA 203.Allah'ı sayılı günlerde anın.Kim hemen iki gün içinde işini bitirirse ona günah yoktur.Kim de bunu geciktirir-ertelerse, sakınıp korunduğu takdirde ona da günah yoktur.Allah'tan korkun ve bilin ki, siz O'nun huzurunda haşredileceksiniz.
BAKARA 204.İnsanlardan öylesi vardır ki, onun dünya hayatına ilişkin sözü senin hoşuna gider ve o, kalbindekine Allah'ı tanık tutar.Oysaki o, düşmanların en yamanıdır.
BAKARA 205.Yanından ayrıldığında/iş başına geçtiğinde yeryüzünde fesat çıkarmak, ekini ve nesli yok etmek için işe koyulur.Oysaki Allah, fesadı sevmez.
BAKARA 206.Ona, "Allah'tan kork" dendiğinde, gurur kendisini günaha götürür.Böylesine, cehennem yeter.Gerçekten ne kötü yataktır o.
BAKARA 207.İnsanlardan öylesi de vardır ki, benliğini Allah'ın hoşnutluğunu elde etmeye satar.Allah, kullarına karşı Rauf'tur, çok şefkatlidir.

BAKARA 208.Ey iman sahipleri!Hepiniz toptan barış içine girin! Şeytanın adımlarını izlemeyin!Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.
BAKARA 209.Size apaçık deliller geldikten sonra yine yan çizerseniz, şunu bilin ki Allah, tüm yüceliklerin, tüm hikmetlerin sahibidir.
BAKARA 210.Onlar, Allah'ın ve meleklerin buluttan gölgeler içinde kendilerine gelmesini ve işin bitirilmesini mi bekliyorlar?Bütün iş ve oluşlar sonunda Allah'a döndürülür.
BAKARA 211.Sor İsrailoğullarına, onlara nice açık ayet verdik.Kim Allah'ın nimetini, o kendisine geldikten sonra başka kılığa sokarsa kuşku duymasın ki, Allah'ın azabı pek zorludur.
BAKARA 212.İğreti/sefil hayat küfre sapanlara süslü gösterilmiştir; onlar, iman sahipleriyle alay ederler.Takvaya sarılanlar, kıyamet günü onların tepelerinde olacaktır.Allah, dilediğini hesapsız bir biçimde rızıklandırır.
BAKARA 213.İnsanlar bir tek ümmet idi.Sonra Allah, peygamberleri müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak gönderdi.Onlarla beraber, anlaşmazlığa düştükleri konularda, insanlar arasında hükmetsinler diye gerçeği taşıyan Kitap'ı hak olarak indirdi.O Kitap'ta anlaşmazlığa düşenler, o Kitap'ın bizzat muhataplarından başkası değildi.Bunlar, kendilerine açık kanıtlar geldikten sonra sırf aralarındaki kıskançlık/doymazlık/azgınlık yüzünden, çekişmeye girdiler.Sonra Allah kendi izniyle, inananları, üzerinde tartışmaya girdikleri gerçeğe tekrar ulaştırdı.Allah, dilediği kişiyi/dileyeni dosdoğru yola iletir.
BAKARA 214.Yoksa siz, sizden önce gelip geçmiş olanların karşılaştıklarının benzeri başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?Onlar şiddetler, belalar ve zorluklar gelip çattı; sarsıldılar.Öyle ki, resul ve onunla birlikte inananlar, "Allah'ın yardımı ne zaman!" diye yakarıyordu.Haberiniz olsun ki, Allah'ın yardımı çok yakındır.
BAKARA 215.Sana, neyi infak edip vereceklerini soruyorlar.De ki: "İnfak ettiğiniz mal ve nimet; ana-baba, yakınlar, yetimler, yoksul ve çaresizlerle yolda kalan için olmalıdırHayır olarak yaptığınızı Allah en iyi biçimde bilmektedir."

BAKARA 216.Hoşunuza gitmemekle birlikte, savaş üzerinize yazılmıştır.Bir şey sizin için hayırlı olduğu halde siz ondan tiksinebilirsiniz.Ve bir şey sizin için şer olduğu halde siz onu sevebilirsiniz.Allah bilir, siz bilmezsiniz.
BAKARA 217.Sana haram ayı, onda savaşmayı soruyorlar.De ki: "O ayda savaş büyük bir günahtır.Ama Allah yolundan alıkoymak, O'na ve Mescid-i Haram'a nankörlük etmek, ora halkını oradan sürüp çıkarmak, Allah katında daha büyük bir günahtır." Fitne/baskı ve bozgunculuk, cana kıymaktan daha büyük bir kötülüktür.Eğer güçleri yetse sizi dininizden çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler.İçinizden kim irtidat edip dininden dönerse kafir olarak ölür.Böylelerinin amelleri dünyada da ahirette de boşa gitmiştir.Ateş ehlidir onlar.Sürekli kalacaklardır orada.
BAKARA 218.İnanıp hicret eden ve Allah yolunda uğraşıp didinenlere gelince, onlar Allah'ın rahmetini umarlar.Allah çok affedici, çok merhametlidir.
BAKARA 219.Sana uyuşturucuyu/şarabı ve kumarı sorarlar.De ki: "Bu ikisinde büyük bir günah vardır; insanlar için çıkarlar da vardır.Ama onların kötülüğü yararlarından çok daha büyüktür."Ve sana neyi infak edeceklerini de soruyorlar.De ki: "Helal kazancınızın size ve bakmakla yükümlü olduklarınıza yeterli olanından artanını verin."İşte Allah, ayetleri size böyle açılar ki, derin derin düşünebilesiniz,
BAKARA 220.Dünya ve ahiret hakkında...Sana yetimlerden de soruyorlar.De ki: "Onları, işe yarar hale getirmek kendileri için daha hayırlıdır.Eğer onlarla bir arada yaşarsanız, onlar sizin kardeşlerinizdir."Allah, bozguncuyu barışseverden ayırmasını bilir.Eğer Allah dileseydi, sizi zora sürerdi.Allah, tüm onurların sahibi, tüm hikmetlerin sahibidir.
BAKARA 221.Müşrik kadınlarla, onlar iman edinceye kadar evlenmeyin.Özgürlüğünden yoksun inanmış bir kadın, müşrik bir kadından -müşrik kadın sizin hoşunuza gitse de- çok daha hayırlıdır.Müşrik erkeklerle de onlar iman edinceye kadar nikahlanmayın.İnanmış bir köle, müşrik bir erkekten -o hoşunuza gitse de- çok daha hayırlıdır.Bu müşrikler sizleri ateşe çağırır.Allah ise sizi, izniyle cennete ve affa çağırır.Ve ayetlerini insanlara açık açık bildirir ki, düşünüp öğüt alabilsinler.

BAKARA 222.Sana adet halini de sorarlar.De ki: "O, insana rahatsızlık veren bir haldir.Hayızlı oldukları sırada kadınlardan uzak durun ve onlar temizleninceye kadar kendilerine yaklaşmayın.İyice temizlendiklerinde, Allah'ın emrettiği yerden onlara gidin." Şu bir gerçek ki Allah, çok tövbe edenleri sever, iyice temizlenenleri de sever.
BAKARA 223.Kadınlar sizin tarlanızdır.O halde tarlanıza dilediğiniz şekilde varın.Öz benlikleriniz için önceden birşeyler gönderin.Allah'tan korkun ve bilin ki, O'na mutlaka ulaşacaksınız.İman sahiplerine müjde ver.
BAKARA 224.İyilik etmenize, takvaya sarılmanıza, insanlar arasında barışı kurmanıza engel yapmak üzere Allah'ı yeminlerinize siper haline getirmeyin.Allah herşeyi duyar. Herşeyi bilir.
BAKARA 225.Allah sizi, dil sürçmesi sonucu lağv olarak yaptığınız yeminlerinizden sorumlu tutmaz; ama O sizi kalplerinizin kazandığından hesaba çeker.Allah Gafur'dur, çok affeder; Halim'dir, çok yumuşak davranır.
BAKARA 226.Kadınlar hakkında ila yapanlar/yaklaşmamaya yemin edenler için dört ay bekleme vardır.Eğer o süre içinde eşlerine dönerlerse Allah bağışlayan, merhamet edendir.
BAKARA 227.Eğer boşamaya kesin karar vermişlerse, şüphesiz Allah çok iyi işiten, çok iyi bilendir.
BAKARA 228.Boşanmış kadınlar kendi başlarına üç adet ve temizlenme süresi beklerler.Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanmakta iseler, Allah'ın onların rahimlerinde yarattığını saklamaları kendilerine helal olmaz.Kocaları, bu süre içinde herhangi bir şekilde barışmak isterlerse eşlerini geri almaya herkesten daha çok hak sahibidirler.Kadınların, örfe uygun biçimde, sorumluluklarına benzer hakları da vardır.Erkeklerin kadınlar üzerinde bir derece farkı vardır.Allah Aziz'dir, Hakim'dir.
BAKARA 229.Boşama iki kezdir.Bunun ardından da ya iyilikle tutmak ya da güzelce serbest bırakmak gerekir.Onlara verdiğinizden birşeyi geri almanız size helal olmaz.Erkekle kadının Allah'ın sınırlarını korumada endişe etme hali başka.Erkek ve kadının Allah'ın sınırlarında duramayacaklarından endişe ederseniz, o zaman kadının verdiği fidyede ikisine de bir günah yoktur.İşte bunlar

Allah'ın sınırlarıdır.Bunları aşmayın.Allah'ın sınırlarını aşanlar, işte onlar, zalimlerin ta kendileridir.
BAKARA 230.Bütün bunların ardından erkek, kadını boşarsa artık bundan sonra başka bir eşle nikahlanıncaya kadar ilk erkeğe helal olmaz.İkinci erkek kadını boşadığında, boşanan kadınla ilk erkek Allah'ın sınırlarını koruyabileceklerini düşünürlerse, birbirlerine dönmelerinde sakınca yoktur.İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır ki, Allah bunları bilgi sahibi bir topluluğa açıklar.
BAKARA 231.Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamladılar mı ya onları örfe uygun olarak tutun yahut da örfe uygun olarak serbest bırakın.Onları, zulmetmeniz için, zararlarına bir biçimde, tutmayın.Bunu yapan, öz benliğine zulmetmiş olur.Allah'ın ayetlerini eğlence aracı yapmayın.Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve kendisiyle size öğüt vermek için indirdiği Kitap'ı ve hikmeti hatırlayın.Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah herşeyi çok iyi bilmektedir.
BAKARA 232.Kadınları boşadığınız zaman bekleme sürelerini tamamladıklarında, kendi aralarında örfe uygun olarak anlaşmışlarsa eski kocalarıyla nikahlanmaları hususunda onlara engel çıkarmayın.Bu, sizin Allah'a ve ahiret gününe inanmış olanınıza verilen öğüttür.Bu sizin için daha isabetli ve daha temizdir.Allah bilir ama siz bilmezsiniz.
BAKARA 233.Anneler çocuklarını -emzirmeyi tamamlamak isteyen kimseler için- tam iki yıl emzirirler.Annelerin yiyeceklerini ve giyeceklerini örfe uygun biçimde hazırlamak çocuğun babasına aittir.Hiçbir benlik yaratılış kapasitesi dışında birşeyle yükümlü tutulamaz.Anne çocuğu yüzünden, çocuğun babası da kendi çocuğu yüzünden zarara sokulmasın!.Mirasçı için de aynı ilke uygulanır.Eğer anne-baba karşılıklı anlaşma ve danışma sonucu çocuğu sütten kesmek isterlerse, kendilerine günah yoktur.Çocuklarınızı sütanneye emzirtmek isterseniz, örfe uygun olarak belirlediğiniz ücreti güzelce teslim etmek şartıyla, bunu yapmanızda bir günah yoktur.Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, yapmakta olduklarınızı en iyi biçimde görmektedir.
BAKARA 234.İçinizden ölüp de geriye zevceler bırakanların bu eşleri, dört ay on gün kendi başlarına beklerler.Sürelerini tamamladıklarında kendilerince uygun gördüklerini örfe uygun

biçimde yapmalarında sizin için bir sakınca yoktur.Allah, yapmakta olduklarınızdan gereğince haberdardır.
BAKARA 235.İddet bekleyen kadınlara evlenme isteğinizi dolaylı yoldan anlatmanızda veya böyle birşeyi içinizde saklamanızda sizin için hiçbir günah yoktur.Allah bilmiştir ki, siz onları mutlaka anacaksınız, unutmayacaksınız.Bu sırada onlarla, örfün normal göreceği sözlerle konuşma dışında gizli bir buluşma için anlaşmayın.Ve zorunlu olan süre doluncaya kadar nikahı bağlamaya girişmeyin.Bilin ki Allah, benliklerinizin içindekini bilir.O'ndan sakının.Ve bilin ki Allah çok affedicidir, çok yumuşak davranışlıdır.
BAKARA 236.Kendilerine dokunmadan veya onlar için herhangi bir mehir belirlemeden kadınları boşamanızda sizin için bir günah yoktur.Ancak onları nimetlendirin. İmkanları geniş olan kendi gücünce yapar bunu, imkanları sınırlı olan da kendi gücünce yapar.Örfe uygun bir nimetlendirme...Güzel düşünüp güzel davrananlar üzerine bir borç...
BAKARA 237.Bir mehir belirlemişseniz ve kadınları hiç dokunmadan boşamışsanız, kesiştiğiniz mehirin yarısını verin.Ancak kadınların vazgeçmesi ile, nikah bağı elinde bulunan erkeğin durumu müstesna.Erkekler olarak sizin vazgeçmeniz takvaya daha yakındır.Aranızdaki lütufkarlık farkını unutmayın.Allah, yapmakta olduklarınızı en iyi şekilde görmektedir.
BAKARA 238.Namazları ve orta namazı koruyun.Tam bir saygıyla Allah'ın huzurunda kıyam edin.
BAKARA 239.Bir korku ve endişe duyarsanız yürüyerek veya binit üzerinde kılın.Güvene kavuştuğunuzda bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği şekilde Allah'ı zikredin.
BAKARA 240.İçinizden ölüp de geriye eşler bırakan erkekler, eşlerinin evden çıkarılmaksızın bir yıla kadar geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler.Eğer kendileri çıkarlarsa, onların kendileri için yararlı gördüklerini yapmaları yüzünden size günah yoktur.Allah Aziz'dir, Hakim'dir.
BAKARA 241.Boşanmış kadınlar için örfe uygun bir geçim imkanı sağlanması Allah'tan korkanlar üzerine bir borçtur.
BAKARA 242.Aklınızı işletmeniz ümidiyle Allah, ayetlerini size işte böyle açıklıyor.

BAKARA 243.Ölüm korkusuyla binlerce kişi halinde yurtlarından çıkanları görmedin mi?Allah onlara "ölün" dedi de sonra onları diriltti.Şu bir gerçek ki Allah, insanlara karşı çok lütufkardır.Fakat insanların çokları şükretmezler.
BAKARA 244.Allah yolunda savaşın ve bilin ki Allah, herşeyi duyar, herşeyi bilir.
BAKARA 245.Kim var Allah'a güzel bir şekilde borç verecek?Ve Allah böyle birinin verdiğini birçok kez katlayarak artıracaktır.Allah, kabz haliyle kısar, bast haliyle açıp genişletir.Ve yalnız O'na döndürülürsünüz.
BAKARA 246.Musa'dan sonra İsrailoğullarının kodamanlar meclisini görmedin mi?Kendilerine gelen bir peygambere şöyle demişlerdi: "Bize bir kral gönder, Allah yolunda çarpışalım." Peygamber dedi ki: "Üstünüze savaş yazılır da savaşmazsanız ne olacak?" Dediler ki: "Nasıl olur da Allah yolunda savaşmayız? Yurtlarımızdan çıkarıldık, oğullarımızdan uzak düşürüldük." Nihayet üzerlerine savaş yazıldığında pek azı hariç yüz çevirdiler.Allah, zalimleri çok iyi bilir.
BAKARA 247.Peygamberleri onlara dedi ki: "Allah, Talut'u size kral gönderdi." Şöyle konuştular: "O bizim üzerimizde nasıl saltanat kurabilir?Yönetimde biz ondan daha çok hak sahibiyiz.Ona bir mal genişliği de verilmemiştir." Peygamber dedi ki: "Allah onu seçip size üst olarak gönderdi.Onu bilgi ve beden gücü yönünden üstün kıldı." Allah, mülkünü genişletendir, herşeyi bilendir.
BAKARA 248.Nebileri onlara şöyle söyledi: "Onun mülk ve saltanatının belirtisi o Tabut'un size gelmesidir.Onun içinde Rabbinizden bir huzur, Harun hanedanının, Musa hanedanının bıraktığından bir kalıntı vardır.Onu melekler taşır.Eğer iman sahipleri iseniz, bunda sizin için elbette bir ibret vardır."
BAKARA 249.Talut, askerleriyle yola çıkınca dedi ki: "Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir.O halde, ondan içen benden değildir.Ama onu tatmayan bendendir.Eliyle bir avuç alan kişi başka." Bunun ardından, pek azı müstesna olmak üzere ondan içtiler.Nihayet o ve onunla beraber iman edenler ırmağı geçtiklerinde şöyle dediler: "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı hiçbir gücümüz yoktur." Allah'a kavuşacaklarını düşünenler ise şöyle konuştular: "Sayıca az

nice topluluk vardır ki, sayıca çok nice topluluğa Allah'ın izniyle galip gelmiştir.Allah sabredenlerle beraberdir."
BAKARA 250.Calut ve ordusuyla karşılaştıklarında şöyle yakardılar: "Ey Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır.Ayaklarımızı yere sağlam bastır.Ve küfre sapanlara karşı bize yardım et."
BAKARA 251.Nihayet Allah'ın izniyle onları bozguna uğrattılar.Ve Davud Calut'u öldürdü.Ve Allah, Davud'a mülk/saltanat ve hikmet verdi.Ve ona dilediği şeylerden öğretti.Eğer Allah'ın, bazı insanları diğer bazılarıyla savması olmasaydı, yeryüzü bozguna uğrardı.Ama Allah alemlere karşı çok lütufkardır.
BAKARA 252.İşte bunlar Allah'ın ayetleri.Onları sana hak olarak okuyoruz.Yemin olsun ki sen, gönderilen elçilerdensin.
BAKARA 253.İşte resuller!Biz onların bazısını bazısına üstün kılmışızdır.Allah, onlardan bazısıyla konuşmuştur.Bazılarını da derecelerle yüceltmiştir.Meryem oğlu İsa'ya açık ayetler verdik ve onu Ruhulkudüs'le güçlendirdik.Allah dileseydi, onların ardından gelenler, açık-seçik mesajlar kendilerine ulaştıktan sonra birbirlerini öldürmezlerdi.Ancak tartışmaya girdiler de içlerinden bazısı iman etti, bazısı küfre saptı.Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi.Ne var ki, Allah dilediğini yapıyor.
BAKARA 254.Ey iman edenler!Alış-verişin, dostluğun, şefaatin olmadığı o gün gelmeden önce size verdiğimiz rızıktan infak edip dağıtın.Küfre sapanlar zalimlerin ta kendileridir.
BAKARA 255.Allah'tan başka ilah yok.Hayy'dır O, sürekli diridir; Kayyum'dur O, kudretin kaynağıdır.Ne gaflet yaklaşır O'na ne kendinden geçme ne de uyku.Göklerde ne var, yerde ne varsa yalnız O'nundur.O'nun huzurunda, bizzat O'nun izni olmadıkça, kim şefaat edebilir!O, insanların önden gönderdiklerini de bilir, arkada bıraktıklarını da!...İnsanlar O'nun bilgisinden, bizzat kendisinin dilediği dışında, hiçbir şeyi kavrayıp kuşatamazlar.O'nun kürsüsü, gökleri ve yeri çepeçevre kuşatmıştır.Göklerin ve yerin korunması O'na hiç de zor gelmez.Aliyy'dir O, yüceliği sınırsızdır; Azim'dir O, büyüklüğü sınırsızdır.
BAKARA 256.Dinde baskı -zorlama- tiksindirme yoktur.Doğru bilgiye dayalı eriş, bozuk bilgiye dayalı sapıştan açık bir biçimde ayrılmıştır.Her kim tağuta sırt dönüp Allah'a inanırsa hiç kuşkusuz

sapasağlam bir kulpa yapışmış olur.Komış olur.Kopup parçalanması yoktur o kulpun.Allah, hakkıyla işiten, en iyi biçimde bilendir.
BAKARA 257.Allah, iman sahiplerinin Veli'sidir; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır.Küfre sapanlara gelince, onları dostların tağuttur ki, kendilerini nurdan karanlıklara çıkarır.Bunlar cehennemin dostlarıdır.Orada sürekli kalacaklardır onlar.
BAKARA 258.Allah kendisine mülk ve saltanat verdiği için, Rabbi hakkında İbrahim'le çekişeni görmedin mi?İbrahim şöyle demişti: "Benim Rabbim odur ki, hayat verir ve öldürür." O da şöyle demişti: "Ben de hayat veririm, ben de öldürürüm." İbrahim, "Allah, güneşi doğudan getiriyor, hadi sen onu batıdan getir" deyince, küfre sapan o adam apışıp kalmıştı.Allah, zalimler toplumunu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.
BAKARA 259.Ya şu kişi gibisini görmedin mi?Çatıları çökmüş, duvarları-damları yere inmiş bir kente uğramıştı da şöyle demişti: "Allah şurayı ölümünden sonra nasıl hayata kavuşturacak?Bunun üzerine Allah, o kişiyi yüz yıllık bir süre için öldürmüş, sonra diriltmişti. "Ne kadar bekledin?" demişti. "Bir gün veye günün bir kısmı kadar bekledim." dedi. "Hayır, dedi, aksine sen, yüz yıl kaldın.Yiyeceğine, içeceğine bak!Henüz bozulmamış.Eşeğine bak!Seni insanlara bir ibret yapalım diyedir bu.Kemiklere bak, nasıl yerli yerince düzenliyoruz onları ve sonra et giydiriyoruz onlara." İş kendisi için açıklık kazanınca şöyle dedi o: "Allah'ın herşeye kadir olduğunu biliyorum."
BAKARA 260.Hani İbrahim de şöyle yakarmıştı: "Rabbim göster bana nasıl diriltiyorsun ölüleri?" "İnanmadın mı?" diye sordu. "İnandım, dedi, ancak kalbimin tatmin olması için..." Allah dedi ki: "Kuşlardan dört tane al, onları kendine ısındırıp alıştır.Sonra her dağın üstüne onlardan bir parça koy.Sonra da onları çağır.Koşarak sana geleceklerdir.Bil ki Allah Aziz'dir, Hakim'dir.
BAKARA 261.Mallarını Allah yolunda infak edip harcayanların durumu, yerden, her başağında yüz dane bulunan yedi başak çıkarmış bir daneye benzer.Ve Allah, dilediği kişi için daha da artırır.Allah Vasi'dir, yaratışını ve yarattıklarını genişletir; Alim'dir, herşeyi en iyi biçimde bilir.
BAKARA 262.Mallarını Allah yolunda harcayıp sonra da bu harcadıklarına bir eziyet ve başa kakma eklemeyenlerin, Rableri

katında kendilerine has ödülleri vardır.Korku yoktur onlar için; tasalanmayacaklardır onlar.
BAKARA 263.Güzel, yapıcı bir söz, bir bağışlama, ardından bir eziyet gelen sadakadan daha üstündür.Allah Gani'dir, cömertliğine sınır yoktur; Halim'dir, hoşgörüsüne sınır yoktur.
BAKARA 264.Ey iman sahipleri!Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde, insanlara riya için malını infak eden kişi gibi, sadakalarınızı başa kakmak ve eza etmek suretiyle boşa çıkarmayın.Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak varken tepesine şiddetli bir yağmur inip kendisini cascavlak bırakmış yalçın bir kayanın haline benzer.Böyleleri, kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler.Allah, küfre sapan bir topluluğu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.
BAKARA 265.Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak ve öz benliklerindekini kökleştirmek için infakta bulunanlara gelince, onların durumu kendisine bol yağmur isabet edip de ürününü iki kat veren bir bahçenin durumuna benzer.Böyle bir bahçeye bol yağmur düşmese de bir çisinti, bir nem bile yetişir.Allah, yapmakta olduklarınızı tam bir biçimde görmektedir.
BAKARA 266.Herhangi biriniz ister mi ki; altından ırmaklar akan , içinde her tür meyvası olan, hurmalardan, üzümlerden oluşmuş bir bahçesi bulunsun, kendisinin güçsüz-çaresiz yavruları da olsun ve bu haldeyken üstüne ihtiyarlık çöksün, tam bu sırada o bahçeye alevli bir bora isabet etsin de bahçe, baştan başa yansın.Allah size ayetleri işte bu şekilde açıklıyor ki, inceden inceye ve derinden derine düşünebilesiniz.
BAKARA 267.Ey iman sahipleri!Kazandıklarınızın ve yerden sizin için çıkarmış olduklarımızın temiz ve güzellerinden infak edin.Kendinizin göz yummadan alıcısı olmadığınız pis/bayağı şeyleri vermeye kalkmayın.Bilin ki Allah Gani'dir, cömertliğine sınır yoktur; Hamid'dir, bütün övgülerin sahibidir/övgüye layık olanları gereğince över.
BAKARA 268.Şeytan sizi fakirlikle korkutur, sizi görünür görünmez çirkinliklere sürükler.Allah ise size kendisinden bir bağışlanma ve lütuf vaat eder.Allah, Vasi'dir, Alim'dir.
BAKARA 269.O, hikmeti dilediğine verir.Ve kendisine hikmet verilmiş olana çok büyük bir hayır verilmiş demektir.Gönlünü ve

aklını çalıştıranlardan başkası düşünüp anlayamaz.
BAKARA 270.Hayır olarak harcadığınız, adak olarak adadığınız herşeyi, Allah mutlaka bilir.Zalimlerin yardımcıları olmayacaktır.
BAKARA 271.Sadakaları açıklarsanız bu da güzeldir.Ama onları gizler ve yoksullara bu şekilde verirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır; günahlarınızdan bir kısmını örter.Allah, Habir'dir, yapmakta olduklarınızdan gereğince haberi vardır.
BAKARA 272.Onların iyiyi ve güzeli bulmaları, senin üzerine bir borç değildir.Tam aksine, dilediğini iyiye ve güzele kılavuzlayan Allah'tır.Nimet ve imkandan başkalarına bağışladığınız, esasında sizin öz benlikleriniz lehinedir.Allah'ın yüzünü arzulama dışında birşey için infak etmiyorsunuz.İnfak ettiğiniz her nimet size tam bir biçimde geri verilir.Ve siz, asla zulme uğratılmazsınız.
BAKARA 273.İnfak edilenler, Allah yolunda kapanıp kalmış, yeryüzünde dolaşamaz olmuş yoksullar içindir.İffet ve onurları yüzünden , cahiller bunları , zengin kişiler sanır.Sen onları yüzlerinden tanırsın.Yüzsüzlük ve yırtıklık ederek insanlardan birşey istemezler.Nimet ve imkandan infak ettiğiniz herşeyi, Allah çok iyi bilmektedir.
BAKARA 274.Mallarını; gece ve gündüz, gizli ve açık infak edenler var ya, işte onlar için Rableri katında kendilerine özgü ödüller vardır.Korku yoktur onlar için; tasalanmayacaktır onlar.
BAKARA 275.O ribayı yiyenler, şeytanın bir dokunuşla çarptığı kişinin kalkışından başka türlü kalkamazlar.Bu böyledir, çünkü onlar, "alış-veriş de riba gibidir" demişlerdir.Oysaki Allah, alış-verişi helal, ribayı haram kılmıştır.Kendisine Rabbinden bir öğüt gelip de yaptığından vazgeçenin geçmişi kendisine, işi Allah'a kalmıştır.Yeniden ribaya dönene gelince, böyleleri ateşin dostlarıdır.Sürekli kalacaklardır orada.
BAKARA 276.Allah, ribadan beklenen artışı mahveder, sadakalar karşılığında artışlar getirir.Allah, nankörlüğe batmış günahkarların hiçbirini sevmez.
BAKARA 277.İman edip hayra ve barışa yönelik değerler üreten, namazı kılan, zekatı verenler için Rableri katında kendilerine özgü ödülleri vardır.Korku yoktur onlar için. Tasalanmayacaklardır onlar...
BAKARA 278.Ey iman sahipleri, Allah'tan korkun.Ve eğer inanıyorsanız ribadan geri kalanı bırakın.

BAKARA 279.Eğer bunu yapmazsanız, Allah ve resulünden bir harp ilanı duymuş olun.Tövbe ederseniz, mallarınızın esasları/ana paralarınız sizindir; ne zulmeden olursunuz ne de zulme uğratılan.
BAKARA 280.Eğer borçlu zorluk içinde ise eli genişleyinceye kadar beklenir.Borcunu sadaka olarak ona bağışlamanız sizin için daha hayırlıdır; eğer bilirseniz.
BAKARA 281.Korkun o günden ki, onda Allah'a döndürüleceksiniz.Sonra her benliğe kazanmış olduğu tam bir biçimde verilecektir.Onlar hiçbir zulme uğratılmayacaklardır.
BAKARA 282.Ey iman sahipleri!Belirli bir süre için birbirinize borç verdiğinizde onu yazın.Aranızda bir yazıcı adaletle yazsın.Yazıcı, Allah'ın kendisine öğrettiği şekilde yazmaktan kaçınmasın, yazsın.Borç altına giren kişi de onu kayda geçirtsin ve Rabbinden korksun da borcundan hiçbir şey eksiltmesin.Borç altına giren, aklı ermez yahut zayıf-çaresiz biri ise yahut yazdırmaya gücü yetmiyorsa, velisi adaletle yazdırsın.Erkeklerinizden iki kişiyi de tanık tutun.Eğer iki erkek yoksa rızanızla bir erkek ve iki kadın gerekir.Bu kadınlardan biri şaşırırsa/unutursa ötekisi ona hatırlatsın diyedir.Tanıklar, çağrıldıklarında çekimser davranmasınlar.küçük veya büyük, borcu, süresine kadar yazmaktan üşenmeyin.Böyle yapmanız Allah katında adalete daha yakın, tanıklık için daha sağlam, kuşkuya düşmemeniz için daha elverişlidir.Ancak aranızda döndürüp durduğunuz tamamen peşin bir ticaret söz konusu ise onu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur.Karşılıklı alış-veriş yaptığınızda da tanık bulundurun.Yazıcıya da tanığa da zarar verilmesin.Böyle birşey yaparsanız bu, kendinize kötülük olur.Allah'tan korkun.Allah size öğretiyor.Allah, herşeyi en iyi biçimde bilendir.
BAKARA 283.Eğer yolculuk halinde olur da yazacak birini bulamazsanız, o takdirde, alınan rehinler yeter.Birbirinize güvenmişseniz, kendisine güvenilen kişi, emaneti ödesin; Rabbi olan Allah'tan korksun.Tanıklığı gizlemeyin.Onu gizleyen, kalbi günaha batmış/kendi kalbine kötülük etmiş biridir.Allah, yapmakta olduklarınızı çok iyi bilmektedir.
BAKARA 284.Göklerdekiler de yerdekiler de yalnız Allah'ındır.İçlerinizdekini açıklasanız da gizleseniz de Allah, ondan

sizi hesaba çeker de dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder.Allah Kadir'dir, herşeye gücü yeter.
BAKARA 285.Resul, Rabbinden kendisine indirilene inanmıştır; müminler de.Hepsi; Allah'a, onun meleklerine, kitaplarına, resullerine inanmışlardır.Allah'ın resullerinden hiçbirini ötekinden ayırmayız.Şöyle demişlerdir: "Dinledik, boyun eğdik.Affet bizi, ey Rabbimiz.Dönüş yalnız sanadır."
BAKARA 286.Allah hiçbir benliğe, yaratılış kapasitesinin üstünde bir yük yüklemez/teklifte bulunmaz.Her benliğin yaptığı iyilik kendi lehine, işlediği kötülük kendi aleyhinedir/kişinin hem kendisi hem başkaları için kazandığı onun lehine, yalnız kendi nefsi için kazandığı onun aleyhinedir/kişinin kendi emeği ile kazandığı kendi lehine, başkalarının sırtından kazandığı aleyhinedir. "Ey Rabbimiz!Unutur yahut hata edersek bizi hesaba çekme.Ey Rabbimiz!Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme.Ey Rabbimiz!Bize, güç yetiremeyeceğimiz şeyleri de yükleme.Affet bizi, bağışla bizi, acı bize.Sen bizim Mevla'mızsın.Küfre sapanlar topluluğuna karşı yardım et bize!"
ALİ İMRAN 1.Elif, Lam, Mim.
ALİ İMRAN 2.Allah...İlah yok O'ndan başka...Hayy'dır O, Kayyum'dur.
ALİ İMRAN 3.O, sana Kitap'ı, önündekileri tasdikleyici olarak hak bir yoldan indirdi.Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti.
ALİ İMRAN 4.Daha önce insanlara bir yol gösterici olarak Furkan'ı da indirdi.Şu bir gerçek ki, Allah'ın ayetlerini örtüp inkar edenler için şiddetli bir azap vardır.Ve Allah hem Aziz'dir hem intikam alıcı...
ALİ İMRAN 5.Allah...Gökte ve yerde hiçbir şey O'na gizli kalmaz.
ALİ İMRAN 6.Rahimlerde sizi dilediğince şekillendiren O'dur.İlah yok O'ndan başka.Aziz'dir O, Hakim'dir.
ALİ İMRAN 7.Kitap'ı sana indiren O'dur.Onun ayetlerinden bir kısmı muhkemlerdir ki; onlar Kitap'ın anasıdır.Diğer ayetlerse müteşabihlerdir.Şu var ki, kalplerinde bir eğrilik ve bozukluk bulunanlar, fitne aramak, onun yorumuna öncelik tanımak için Kitap'ın sadece müteşabih kısmının ardına düşerler.Onun tevilini ise bir Allah bilir, bir de ilimde derinleşmiş olanlar.Bunlar, "ona inandık,

hepsi Rabbimizin katındandır" derler.Gönül ve akıl sahiplerinden başkası gereğince düşünemez.
ALİ İMRAN 8.Ey Rabbimiz!Bizi doğruya ve güzele yönelttikten sonra kalplerimizi bozup eğriltme ve bize katından bir rahmet bağışla.Sen, yalnız sen Vahhab'sın, bol bol bağışta bulunansın.
ALİ İMRAN 9.Ey Rabbimiz!Sen Cami'sin; insanları, varlığında kuşku bulunmayan bir günde mutlaka toplayacaksın!Allah, sözünü yerine getireceği yer ve zamanı asla şaşmaz.
ALİ İMRAN 10.Küfre sapanlara gelince, onların malları da çocukları da Allah'a karşı kendilerine hiçbir yarar sağlamayacaktır.Onlar, işte onlar, ateşin yakıtıdırlar.
ALİ İMRAN 11.Tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin durumu gibi.Ayetlerimizi yalanlamışlardı da Allah, onları günahları yüzünden yakalamıştı.Allah, cezayı çok şiddetli vermektedir.
ALİ İMRAN 12.De o küfre sapanlara: "Yenileceksiniz ve cehenneme sürüleceksiniz.Ne kötü döşektir o!"
ALİ İMRAN 13.Yüz yüze gelen şu iki toplulukta sizin için bir ibret vardır: Biri Allah yolunda çarpışıyordu; ötekisi küfre batmıştı.Allah yolunda çarpışanları, kafa gözleriyle kendilerinin iki katı görüyorlardı.Allah, öz yardımıyla dilediğini destekler.İşte bunda, gözleri olanlar için gerçek bir ibret vardır.
ALİ İMRAN 14.Kadınlara, oğullara, altın ve gümüşten oluşturulmuş yığınlara, salma atlara, davarlara ve ekinlere tutkunlukların sevgisi, insanlar için süslenip püslenmiştir.Tüm bunlar geçici-iğreti hayatın nimetidir.Allah'a gelince, varılacak yerin en güzeli onun yanındadır.
ALİ İMRAN 15.De ki: "Bu sayılanlardan daha iyisini size haber vereyim mi?Sakınıp korunanlar için, Rableri katında, altlarından nehirler akan, içinde sürekli kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve Allah'tan bir hoşnutluk olacaktır.Allah, kulları en iyi biçimde görmektedir."
ALİ İMRAN 16.Kullar ki şöyle derler: "Ey Rabbimiz, kuşkusuz olarak sana inandık.Bağışla günahlarımızı, ateş azabından koru bizi!"
ALİ İMRAN 17.Kullar ki sabredenlerdir, özü-sözü doğru olanlardır, Hak huzurunda duranlardır, nimet ve imkanlardan

başkalarını yararlandıranlardır; seherlerde, bağışlanmak için yakaranlardır.
ALİ İMRAN 18.Allah, kendisinden başka tanrı olmadığına tanıktır.Meleklerle ilim sahipleri de adalet ölçüsüne sarılarak tanıklık etmişlerdir ki, o Aziz ve Hakim olandan başka hiçbir ilah yoktur.
ALİ İMRAN 19.Allah katında din İslam'dır.Kitap verilmiş olanlar, kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki azgınlık/haset/hak tanımazlık yüzünden ihtilafa düştüler...Kim Allah'ın ayetlerine nankörlük ederse, Allah hesabı çabucak görecektir.
ALİ İMRAN 20.Seninle kanıt yarıştırmaya girerlerse şöyle söyle: "Ben yüzümü Allah'a teslim ettim.Bana uyanlar da." Kitap verilenlerle ümmilere de sor: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim olurlarsa doğruya ve güzele kılavuzlanmışlardır.Yüz çevirirlerse sana düşen sadece tebliğ etmektir.Allah, kullarını görmektedir.
ALİ İMRAN 21.Allah'ın ayetlerini inkar edip haksız yere peygamberleri öldürenler ve insanlar içinden adaletle emredenlerin canına kıyanlar var ya, işte onlara korkunç bir azabı muştula.
ALİ İMRAN 22.Çalışıp ürettikleri hem dünyada hem de ahirette boşa çıkmıştır.Hiçbir yardımcıları da yoktur onların.
ALİ İMRAN 23.Şu kendilerine Kitap'tan pay verilmiş olanlara bak, aralarında hüküm vermesi için Allah'ın Kitabı'na çağrılıyorlar da içlerinden bir zümre yüz çevirerek dönüp gidiyor.
ALİ İMRAN 24.Bunun sebebi onların, "ateş bize sayılı birkaç gün dışında asla dokunmayacaktır" demeleridir.Uydurmuş oldukları yalanlar, dinlerinde kendilerini aldatmaktadır.
ALİ İMRAN 25.Peki, o kendisinde kuşku bulunmayan günde, onları biraraya topladığımız vakit halleri nice olacak!O gün her benlik, kazandığının karşılığını tam almıştır.Onlar, hiçbir zulme uğratılmazlar.
ALİ İMRAN 26.Şöyle yakar: "Ey mülkün Malik'i, sahibi olan Allah'ım!Sen mülk ve saltanatı dilediğine verir, mülk ve saltanatı dilediğinden çekip alırsın.Dilediğini yüceltir aziz edersin, dilediğini alçaltır zelil kılarsın.İmkan, mal ve nimet senin elindedir.Sen herşeye kadirsin."
ALİ İMRAN 27."Geceyi gündüzün içine sokarsın, gündüzü de gecenin içine sokarsın.Diriyi ölüden çıkarırsın, ölüyü diriden çıkarırsın.Dilediğini hesapsızca rızıklandırırsın."

ALİ İMRAN 28.Müminler, müminleri bırakıp da küfre sapanları gönül dostu edinmesinler.Kim bunu yaparsa Allah'la ilişiği kesilir.Ancak bir sakınma ile onlardan korunmanız müstesna.Allah sizi kendisinden sakınmaya çağırır.Ve dönüş yalnız Allah'adır.
ALİ İMRAN 29.De ki: "Göğüsleriniz de olanı gizleseniz de açıklasanız da Allah onu bilir.Göklerdekileri, yerdekileri de bilir.Allah herşeye Kadir'dir."
ALİ İMRAN 30.Gün gelecek, her benlik, hayırdan işlediğini önünde bulacaktır.Kötülükten işlediğini de...İsteyecektir ki, önüne getirilenle kendisi arasında uzun bir mesafe olsun.Allah sizi, kendisinden sakınmaya çağırır.Allah, kullarına karşı Rauf 'tur, çok şefkatlidir.
ALİ İMRAN 31.De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.Allah çok affedici, çok merhametlidir."
ALİ İMRAN 32.Şunu da söyle: "Allah'a ve resule itaat edin."Eğer yüz çevirirlerse, Allah küfre sapanları sevmez.
ALİ İMRAN 33.Allah; Adem'i, Nuh'u, İbrahim Ailesi'ni, İmran Ailesi'ni seçerek alemlere üstün kılımıştır;
ALİ İMRAN 34.Birbirinden gelen soylar halinde.Allah, hakkıyla işiten, gereğince bilendir.
ALİ İMRAN 35.Hani İmran'ın karısı şöyle demişti: "Rabbim, karnımdakini özgür bir biçimde sana adadım; onu benden kabul et.Kuşkusuz sen, evet sen, herşeyi duyan, herşeyi bilensin."
ALİ İMRAN 36.Onu doğurunca -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bildiği halde- şöyle dedi: "Rabbim, onu kız olarak doğurdum ve erkek, kız gibi değildir.Adını Meryem koydum onun.Onu ve soyunu, kovulmuş şeytandan sana sığındırıyorum."
ALİ İMRAN 37.Allah, onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi besleyip büyüttü.Onu, Zekerriya'nın korumasına verdi.Zekerriya, mihrapta onun yanına her girdiğinde, orada bir rızık bulur ve sorardı: "Meryem, bu sana nereden?"Meryem de: "Bu, Allah katındandır; çünkü Allah dilediğini hesapsızca rızıklandırır." derdi.
ALİ İMRAN 38.Zekerriya orada Rabbine yakarmıştı: "Rabbim, demişti, katından bana tertemiz bir soy bağışla.Sen yakarışı en iyi duyansın."

ALİ İMRAN 39.Zekerriya mihrapta durmuş namaz kılarken, melekler ona şöyle çağırmışlardı: "Allah sana, Allah'tan bir kelimeyi doğrulayıcı bir efendi; nefsine egemen bir benlik, hayır ve barış sevenlerden bir peygamber olarak Yahya'yı müjdeliyor."
ALİ İMRAN 40.Dedi ki: "Rabbim benim nasıl çocuğum olur? İhtiyarlık tam bir biçimde üstüme binmiş, karım kısır."Allah cevap verdi: "Allah dilediği şeyi işte böyle yapar."
ALİ İMRAN 41.Zekerriya dedi: "Rabbim bana bir belirti ver."Allah buyurdu: "Sana belirti şudur.İnsanlarla üç gün, işaretleşme dışında konuşmayacaksın.Rabbini çok an.Akşam-sabah tespih et."
ALİ İMRAN 42.Bir de melekler şöyle demişlerdi: "Ey Meryem, Allah seni seçti.Seni tertemiz kıldı ve seni alemlerin kadınları üstüne yüceltti."
ALİ İMRAN 43."Ey Meryem, Rabbinin huzurunda saygıyla el bağla.Secdeye kapan ve rüku edenlerle birlikte rüku et."
ALİ İMRAN 44.Bu, gayb haberlerindendir ki, sana vahyediyoruz.Onlar, Meryem'in bakımını kimin üstleneceğini belirlemek için kalemlerini atarlarken sen yanlarında değildin.Çekiştikleri sırada da yanlarında değildin.
ALİ İMRAN 45.Bir de melekler şöyle demişlerdi: "Ey Meryem!Allah seni, kendisinden bir kelimeyle muştuluyor.Adı, Meryem oğlu İsa Mesih'tir.Dünya ve ahirette yüz akıdır.Allah'a yaklaştırılanlardandır."
ALİ İMRAN 46."Beşikte ve yetişkin çağında insanlarla konuşacaktır.Barışa ve hayra yönelik iş yapanlardandır."
ALİ İMRAN 47.Meryem dedi ki: "Rabbim, çocuğum nasıl olur benim?Bana hiçbir insan dokunmadı ki!" Allah cevap verdi: "Allah dilediğini işte böyle yaratır.Bir iş ve oluşa karar verdiğinde sadece ona "ol" der; o hemen oluverir."
ALİ İMRAN 48.Ona Kitap'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek.
ALİ İMRAN 49.Onu, Beniisrail'e şöyle konuşan bir resul yapacak: "Şu bir gerçek ki, ben size Rabbinizden bir mucize getirdim: Ben, çamurdan, kuş görünümünde birşey yapar, ona üflerim de Allah'ın izniyle kuş oluverir.Ben, körü ve abraşı iyileştirir, ölüleri Allah'ın izniyle diriltirim.Evlerinizde yemekte ve biriktirmekte olduklarınızı size haber veririm.Eğer inananlarsanız, bunda sizin için tam bir mucize vardır."

ALİ İMRAN 50.“Tevrat’tan önümde bulunanı doğrulayıcıyım.Size haram kılınmış olanın bir kısmını size helal yapacağım.Rabbinizden bir mucize getirdim size.Artık Allah’tan korkun ve bana itaat edin.”
ALİ İMRAN 51.“Allah benim de Rabbimdir, sizin de Rabbinizdir; o halde, O’na kulluk edin.İşte bu, dosdoğru bir yoldur.”
ALİ İMRAN 52.İsa onlardan inkarı sezince şöyle konuştu: “Allah’a gidişte benim yardımcılarım kim?” Havariler dediler ki: “Biz Allah’ın yardımcılarıyız.Allah’a iman ettik biz.Tanık ol, biz müslümanlarız.”
ALİ İMRAN 53.“Ey Rabbimiz!Senin indirdiğini iman ettik, resule uyduk; artık bizi gerçeğin tanıklarıyla beraber yaz.”
ALİ İMRAN 54.Onlar tuzak kurdular, Allah da tuzak kurdu.Ve Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.
ALİ İMRAN 55.Allah şunu da demişti: “Ey İsa, senin canını alacağım, seni kendime yükselteceğim; seni, inkar edenlerden uzaklaştırıp arındıracağım.Ve sana uyanları, inkar edenlerin, kıyamete kadar üstünde tutacağım.Sonra bana olacak dönüşünüz; tartışıp durduğunuz şeyler hakkında aranızda ben hüküm vereceğim.”
ALİ İMRAN 56.“Küfre sapanlar var ya, işte onlara dünyada ve ahirette şiddetle azap edeceğim.Hiçbir yardımcıları olmayacaktır onların.”
ALİ İMRAN 57.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, Allah onların ödüllerini tam olarak verecektir.Allah, zalimleri sevmez.
ALİ İMRAN 58.İşte bu sana ayetlerden ve hikmetlerle dolu Zikir’den okuduğumuzdur.
ALİ İMRAN 59.Allah katında İsa’nın durumu, Adem’in durumu gibidir.Onu topraktan yarattı, sonra ona “ol” dedi.Artık o, olur.
ALİ İMRAN 60.Hak, Rabbindendir.O halde, kuşku duyanlardan olma.
ALİ İMRAN 61.Sana ilimden bir nasip geldikten sonra, hak konusunda seninle tartışana de ki: “Gelin; oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, öz benliklerimizi ve öz benliklerinizi çağıralım, mübahele edelim de Allah’ın lanetini yalancılar üzerine salalım.”
ALİ İMRAN 62.İşte, gerçek kıssanın ta kendisi budur.Allah’tan başka ilah yoktur.Ve Allah, elbette Aziz’dir, elbette Hakim’dir.

ALİ İMRAN 63.Eğer yüz çevrilirse, hiç kuşkusuz Allah, bozguncuları çok iyi bilmektedir.
ALİ İMRAN 64.De ki: "Ey Ehlikitap! Sizin ve bizim aramızda aynı olan şu söze gelin: Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım, Allah'ı bırakıp da birbirimizi rabler edinmeyelim." Eğer yüz çevrilirse şöyle söyle: "Tanık olun, biz müslümanlarız/ Allah'a teslim olanlarız."
ALİ İMRAN 65.Ey Ehlikitap!İbrahim hakkında neden çekişiyorsunuz?Tevrat da İncil de ondan sonra indirildi.Hala aklınızı işletmeyecek misiniz?
ALİ İMRAN 66.İşte siz böyle insanlarsınız!Hakkında biraz bilginiz olan şeyde çekişmeye girdiniz.Peki , hakkında hiçbir bilginiz olmayan şeyde neden tartışmaya giriyorsunuz?Allah bilir ama siz bilmezsiniz.
ALİ İMRAN 67.İbrahim ne bir Yahudi idi ne de bir Hıristiyan.O, sadece hanif bir müslümandı.O, müşriklerden değildi.
ALİ İMRAN 68.Şu bir gerçek ki, insanların İbrahim'e gönülce en yakın olanları, elbette ona uyanlar, bu peygamber, bir de iman sahipleridir.Allah, müminlerin Veli'sidir.
ALİ İMRAN 69.Kitap ehlinden bir zümre, sizi bir saptırabilseler diye arzu ettiler.Oysaki onlar, kendilerinden başkasını saptırmazlar.Ama bunu fark etmiyorlar.
ALİ İMRAN 70.Ey Ehlikitap!Gerçeğe tanık olup durduğunuz halde, Allah'un ayetlerini neden inkar ediyorsunuz?
ALİ İMRAN 71.Ey Ehlikitap!Neden hakkı batılla kirletiyorsunuz ve bilip durduğunuz halde gerçeği gizliyorsunuz?
ALİ İMRAN 72.Ehlikitap'tan bir zümre şöyle dedi: "Şu iman edenlere indirilene günün başlangıcında inanın, günün sonunda karşı çıkın.Belki onları döndürebilirsiniz;
ALİ İMRAN 73.Dininize uyandan başkasına inanmayın." Söyle onlara: "Hidayet, Allah'ın kılavuzlamasıdır.Size verilenin benzeri bir başkasına veriliyor yahut Rabbinizin katında tartışarak size üstün gelecekler diye mi bütün bunlar?"De ki: "Lütuf Allah'ın elindedir; onu dilediğine verir.Allah Vasi'dir, varlığı sürekli genişletir; Alim'dir, herşeyi en iyi şekilde bilir."
ALİ İMRAN 74.Rahmetini dilediğine özgüler.Allah, büyük lütfun sahibidir.

ALİ İMRAN 75.Ehlikitap’tan öylesi vardır ki, ona yüklerle emanet teslim etsen onu sana iade eder.Onlardan öylesi de vardır ki, onu bir dinar emanet etsen, tepesine çökmedikçe onu sana geri vermez.Bunun sebebi şudur: Onlar: “Ümmilerin, bizim aleyhimize yol bulmaları mümkün değildir.” demişlerdir.Onlar, bilip durdukları halde, Allah hakkında yalan söylerler.
ALİ İMRAN 76.İş öyle değil!Kim ahdine vefa eder, takvaya sarılırsa hiç kuşkusuz, Allah takvaya sarılanları sever.
ALİ İMRAN 77.Allah’a verdikleri sözü ve yeminlerini basit bir bedel karşılığı satanlar var ya, işte onlar için ahirette hiçbir nasip yoktur.Allah onlarla konuşmaycaktır, kıyamet günü onlara bakmayacaktır, onları temizleyip arıtmayacaktır.Onlar için korkunç bir azap vardır.
ALİ İMRAN 78.Onlardan bir zümre vardır, aslında Kitap’tan olmayan birşeyi siz Kitap’tan sanasınız diye, dillerini Kitap’la eğip bükerler.O, Allah katından olmadığı halde “Bu, Allah katındandır.” derler.Bilip durdukları halde, Allah hakkında yalan söylerler.
ALİ İMRAN 79.Hiçbir insana yakışmaz ki, Allah kendisine kitap, hüküm-hikmet ve peygamberlik versin de sonra o, insanlara “Allah’ı bırakıp bana kullar olun” desin.O ancak şöyle der: “Okuyup araştırdığınız şeylere, öğrettiğiniz şu Kitap’a dayanarak benliklerini Allah’a adamış kullar/Rabbaniler olun!”
ALİ İMRAN 80.Ve size melekleri ve peygamberleri rabler edinmenizi de emretmez.Siz, müslümanlar haline geldikten sonra inkarı mı emreder size?
ALİ İMRAN 81.Ve unutma ki Allah, peygamberlerden misaklarını almış, şöyle demişti: “Size Kitap’tan ve hikmetten nasip verdim.Sonra size elinizdekini doğrulayıcı bir resul geldiğinde, ona mutlaka inanacak ve ona muhakkak yardım edeceksiniz.Kabul ettiniz ve ağır yükümü üzerinize aldınız mı?”. “Kabul ettik.” dediler. “O halde tanık olun, sizinle beraber ben de tanıklardanım.” dedi.
ALİ İMRAN 82.Tüm bunlardan sonra yüz çevirenler, fasıkların ta kendileridir.
ALİ İMRAN 83.Hala Allah’ın dininden gayrısını mı arıyorlar? Oysaki, göklerdeki şuurlular da, yerdekiler de ister istemez O’na teslim olmuşlardır ve yalnız O’na döndürüleceklerdir.

ALİ İMRAN 84.De ki: “Allah’a, bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a, torunlarına indirilmiş olana, Musa’ya, İsa’ya ve diğer nebilere Rablerinden verilmiş bulunana inandık.Onlardan hiçbirini ötekinden ayırmayız.Biz O’na teslim olanlarız.”
ALİ İMRAN 85.Kim İslam’dan gayri bir din ararsa artık o, ondan asla kabul edilmeyecektir.Ve o, ahirette hüsrana düşenlerdendir.
ALİ İMRAN 86.İmanlarından, resulün hak olduğuna tanıklık ettikten ve kendilerine ayan-beyan deliler geldikten sonra küfre sapmış bir topluluğa Allah nasıl kılavuzluk eder?Allah, zalimler topluluğuna yol göstermez.
ALİ İMRAN 87.İşte böylelerinin cezası: Allah’ın, meleklerin ve tüm insanların laneti üzerlerine...
ALİ İMRAN 88.O lanet içinde sürekli kalacaklardır.Ne azap hafifletilecektir.Onlardan ne de yüzlerine bakılacaktır onların.
ALİ İMRAN 89.Ondan sonra tövbe edip hallerini düzeltenler müstesna.Hiç şüphesiz Allah, çok affedici, çok merhametlidir.
ALİ İMRAN 90.İmanlarından sonra küfre sapmış, sonra da küfürde daha da azıtmış olanların tövbeleri asla kabul edilmeyecektir.Onlar sapıkları ta kendileridir.
ALİ İMRAN 91.Gerçeği örtüp de küfre sapmış olarak ölenlere gelince, onların herbiri kendini kurturmak için dünya dolusu altın verse de asla kabul edilmeyecektir.Korkunç bir azap vardır onlar için.Hiçbir yardımcıları olmayacaktır.
ALİ İMRAN 92.Sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe zafer ve mutluluğa asla ulaşamazsınız.İnfak ettiğiniz herşeyi, Allah çok iyi bilmektedir.
ALİ İMRAN 93.Tevrat indirilmeden önce İsrail’in kendi nefsine haram kıldığı şeyler dışında tüm yiyecekler İsrailoğullarına helaldi.Onlara de ki: “Tevrat’ı ortaya getirin; doğru sözlü iseniz onu okuyun.”
ALİ İMRAN 94.Artık bundan sonra kim yalan düzüp Allah’A iftira ederse böyleleri zalimlerin ta kendileridir.
ALİ İMRAN 95.De ki: “Allah, doğrusunu söylemiştir/vaadinde sadıktır.Hadi artık hanif olarak İbrahim’in dinine uyun.Müşriklerden değildi o.”
ALİ İMRAN 96.Şu bir gerçek ki, alemlere bir bereket kaynağı ve yol gösterici halinde insanlar için kurulan ilk ev Mekke’dekidir.

ALİ İMRAN 97.Açık-seçik deliller, İbrahim'in makamı vardır orada.Oraya giren, güvene ermiş olur.Yoluna gücü yetenin o evi ziyaret etmesi, insanlar üzerinde Allah'ın bir hakkıdır.Kim nankörlük ederse hiç kuşkusuz, Allah bütün alemlere muhtaç olmayacak bir Gani'dir.
ALİ İMRAN 98.De ki: "Ey Ehlikitap!Allah, yaptıklarınıza tanıklık ederken, Allah'ın ayetlerini neden inkar ediyorsunuz?"
ALİ İMRAN 99.Şunu da söyle: "Ey Ehlikitap!Neden iman edenleri Allah yolundan alıkoyuyorsunuz?Gözünüzle gördüğünüz halde, Allah yolunu neden çarpıtmak istiyorsunuz?Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir."
ALİ İMRAN 100.Ey iman sahipleri!Kendilerine kitap verilenlerden bir zümreye boyun eğerseniz sizi, imanınızdan sonra kafirler haline getirirler.
ALİ İMRAN 101.Allah'ın ayetleri size okunuyor, Resulü de aranızda; peki nasıl küfre sapıyorsunuz?Kim Allah'a yapışırsa dosdoğru yola iletilmiştir o...
ALİ İMRAN 102.Ey iman edenler!Allah'tan, kendisinden korkmaya yaraşır biçimde korkun.Müslümanlar olmanın dışında bir hal üzere sakın can vermeyin.
ALİ İMRAN 103.Hep birlikte Allah'ın ipine yapışın, fırkalara bölünüp parçalanmayın; Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın.Birbirinizin düşmanı idiniz, Allah kalplerinizi uzlaştırıp kaynaştırdı da O'nun nimeti sayesinde kardeşler haline geldiniz.Ateşten bir çukurun kenarında idiniz; sizi oradan kurtardı.Allah size ayetlerini bu şekilde açıklıyor ki, doğruya ve güzele yol bulasınız .
ALİ İMRAN 104.İçinizden hayra çağıran, doğruluk ve güzelliği belirleneni emreden, kötülük ve çirkinliği belirlenenden alıkoyan bir topluluk olsun.Kurtuluş ve zafere eren işte onlardır.
ALİ İMRAN 105.Kendilerine açık-seçik kanıtlar geldikten sonra, çekişmeye girip fırkalar halinde parçalananlar gibi olmayın.Böyle olanlar için çok büyük bir azap vardır.
ALİ İMRAN 106.Gün gelir bazı yüzler ağarır, bazı yüzler kararır.Yüzleri kararanlara şöyle denir: "İmanınızdan sonra küfre mi düştünüz?Hadi, saptığınız küfür yüzünden tadın azabı."

ALİ İMRAN 107.Yüzleri ağaranlara gelince, onlar, Allah'ın rahmeti içindedirler.Sürekli ondadır onlar.
ALİ İMRAN 108.Bunlar sana Allah'ın ayetleri.Hak olarak okuyoruz sana onları.Allah, alemlere zulüm istemiyor.
ALİ İMRAN 109.Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır.İş ve oluşlar Allah'a döndürülür.
ALİ İMRAN 110.Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz: İyiyi-güzeli emredersiniz, kötü ve çirkinden alıkoyarsınız, Allah'a iman edersiniz.Ehlikitap da iman etseydi, kendileri için elbette hayırlı olurdu.İçlerinde müminler vardır ama onların çokları fasıklardır.
ALİ İMRAN 111.Biraz eziyet dışında size asla zarar veremezler.Sizinle savaşırlarsa size sırtlarını dönerler.Sonra onlara yardım da edilmez.
ALİ İMRAN 112.Allah'tan bir ipe ve insanlardan bir ipe tutunmaları dışında, nerede bulunsalar üzerlerine zillet damgası vurulur.Allah'ın hışmına uğramışlardır.Üzerlerine miskinlik damgası vurulmuştur.Bu böyledir.Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerine küfrediyor, haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı; isyan etmişlerdi, zulüm ve azgınlık sergiliyorlardı.
ALİ İMRAN 113.Ama hepsi bir değildir.Ehlikitap içinden Allah için baş kaldıran/Allah huzurunda el bağlayan/hak ve adaleti ayakta tutan/kalkınıp yükselen bir zümre de vardır; gece saatlerinde secdelere kapanmış olarak Allah'ın ayetlerini okurlar.
ALİ İMRAN 114.Allah'a ve ahiret gününe inanırlar, iyiyi-güzeli emrederler, kötüyü ve çirkini yasaklarlar.Hayır işlerde yarışırcasına koşarlar.İşte bunlar hayra ve barışa yönelik hizmet üretenlerdendir.
ALİ İMRAN 115.Yapmakta oldukları/yapacakları hiçbir hayır, nankörlükle karşılanmayacak/karşılıksız bırakılmayacaktır.Allah, takva sahiplerini çok iyi bilmektedir.
ALİ İMRAN 116.Küfre sapanlara gelince, onların malları da çocukları da kendilerine Allah'a karşı bir yarar sağlamayacaktır.Ateşin dostlarıdır onlar.Sürekli kalacaklardır onun içinde.
ALİ İMRAN 117.Bu dünya hayatında harcamakta olduklarının durumu, bir rüzgar örneğine benzer: Onda kavurucu bir soğuk vardır.Öz benliklerine zulmetmiş bir topluluğun ekinine değmiş de

onu mahvetmiştir.Allah onlara zulmetmedi, onlar kendilerine zulmediyorlardı.
ALİ İMRAN 118.Ey iman sahipleri!Kendi dışınızda hiç kimseyi sırdaş edinmeyin.Sizi sarpa sardırıp perişan etmekten çekinmezler.Size sıkıntı vercek şeyi pek severler.Ağızlarından nefret ve öfke taşmaktadır.Göğüslerinin saklamakta olduğu ise daha büyüktür.Eğer aklınızı işletirseniz Allah size ayetlerini açık-seçik göstermiştir.
ALİ İMRAN 119.Siz öyle kişilersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz.Ve Kitap'ın tümüne inanırsınız.Onlar ise sizinle karşılaştıklarında inandık derler; başbaşa kaldıklarında size öfkelerinden parmak uçlarını ısırırlar.De ki onlara: "Öfkenizle geberin."Allah, göğüslerin içindekini çok iyi bilmektedir.
ALİ İMRAN 120.Size bir iyilik dokunsa bu onları rahatsız eder.Size bir kötülük dokunsa bununla sevinir, ferahlarlar.Eğer sabreder, sakınır/korunursanız onların tuzakları size hiçbir şekilde zarar veremez.Allah, Muhit'tir, yapmakta olduklarını çepeçevre kuşatmıştır.
ALİ İMRAN 121.Hani sen ailenden erkenden ayrılmıştın da müminleri savaş için tutulması gereken noktalara yerleştiriyordun.Allah herşeyi çok iyi duyar, çok iyi bilir.
ALİ İMRAN 122.Sizden iki takım, korku ile bozulmak üzere idi.Halbuki Allah onların Veli'siydi.Müminler yalnız Allah'a güvenip dayansınlar.
ALİ İMRAN 123.Yemin olsun ki, ezik-boynu bükük olduğunuz bir sırada Allah size Bedir'de de yardım etmişti.O halde Allah'tan korkun ki, şükredebilesiniz.
ALİ İMRAN 124.O sırada sen, müminlere şöyle diyordun: "Rabbinizin, indirilmiş üçbin melekle destek vermesi, size yetmiyor mu?"
ALİ İMRAN 125.İş, sanıldığı gibi değildir.Onlar, hemen şu anda üstünüze gelseler bile, eğer siz sabreder ve korunursanız, Rabbiniz sizi, üzerlerine nişan vurulmuş beş bin melekle destekler.
ALİ İMRAN 126.Allah bunu size bir müjde olması ve onunla kalplerinizi yatıştırması dışında birşey için yapmamıştır.Yardım, Aziz ve Hakim olan Allah katından başka hiçbir yerden gelemez.

ALİ İMRAN 127.Allah bunu yaptı ki, küfre sapanlardan bir kısmını bölüp ayırsın veya onları zelil etsin de yıkık ve ürkek bir halde dönüp gitsinler.
ALİ İMRAN 128.İş ve hüküm konusunda sana düşen birşey yoktur.Allah ya tövbelerini kabul ederek onları bağışlar yahut da zalim oldukları için onlara azap eder.
ALİ İMRAN 129.Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ındır.Dilediğini affeder;dilediğine azap eder.Allah çok affedici, çok merhametlidir.
ALİ İMRAN 130.Ey iman sahipleri!Ribaya öyle kat kat katlayarak yemeyin.Allah'tan korkun ki kurtuluşa erebilesiniz.
ALİ İMRAN 131.Kafirler için hazırlanmış ateşten korkun.
ALİ İMRAN 132.Allah'a ve resule itaat edin ki, merhamet görebilesiniz.
ALİ İMRAN 133.Rabbinizden bir bağışlanmaya ve eni göklerle yer kadar olan cennete doğru yarışır gibi koşuşun.O, takva sahipleri için hazırlanmıştır.
ALİ İMRAN 134.Onlar bollukta ve darlıkta infak ederler.Öfkelerini yutanlardır onlar, insanları affedenlerdir.Allah, güzel düşünüp güzel davrananları sever.
ALİ İMRAN 135.Onlar, çirkin bir iş yaptıklarında yahut öz benliklerine zulmettiklerinde, Allah'ı hatırlar da günahları için af dilerler.Günahları Allah'tan başka kim affeder ki?Ve onlar yaptıklarında bile bile ısrar etmezler.
ALİ İMRAN 136.İşte bunların ödülleri Rablerinden bir bağışlanma ve altlarından ırmaklar akan cennetler olacaktır.Sürekli kalacaklardır orada.İş yapıp değer üretenlerin ücreti ne güzeldir!
ALİ İMRAN 137.Sizden önce de yollar-yöntemler gelip geçmiştir.O halde yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların sonu nice olmuştur görün.
ALİ İMRAN 138.Bu, insanlara bir açıklama, korunup sakınanlara da bir öğüt ve kılavuzdur.
ALİ İMRAN 139.Gevşemeyin, tasalanmayın.Eğer inanıyorsanız üstün olan sizsiniz.
ALİ İMRAN 140.Size bir yara değiyorsa, o topluma da benzeri bir yara mutlaka değmiştir.Bak işte günler!Biz onları insanlar arasında

dolandırır dururuz.Allah bu sayede, iman edenleri bilecek, sizden tanıklar/şehitler edinecektir.Allah zulme sapanları sevmez.
ALİ İMRAN 141.Tüm bunlar, Allah iman edenleri iyice seçip arındırsın ve küfre sapanları mahvetsin diyedir.
ALİ İMRAN 142.Yoksa siz, Alllah içinizden uğraşıp didinenleri seçmeden, sabredenleri seçmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?
ALİ İMRAN 143.Yemin olsun ki siz, onunla karşılaşmadan önce ölümü arzuluyordunuz.İşte gördünüz onu ve bakıp duruyorsunuz.
ALİ İMRAN 144.Muhammed bir resulden başkası değildir.Ondan önce de resuller gelip geçmiştir.Şimdi o ölse yahut öldürülse ökçelerinizin üzerine gerisin geri mi döneceksiniz!İki ökçesi üzerine geri dönen, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremez.Allah, şükredenleri ödüllendirecektir.
ALİ İMRAN 145.Allah'ın izni olmadıkça hiçbir kişi ölmez.Vakti belirlenmiş bir yazıdır o.Dünya çıkarını gözetene ondan veririz; ahiret yararını gözetene de ondan veririz.Şükredenleri ödüllendireceğiz biz.
ALİ İMRAN 146.Nice peygamber beraberinde kendisini Rabb'e adayan birçok kişi bulunduğu halde savaşmıştır.Onlar, Allah yolunda kendilerine gelip çatan zorluklar yüzünden gevşememiş, zayıflık göstermemiş, susup pusmamışlardır.Allah sabredenleri sever.
ALİ İMRAN 147.Sözleri yalnız şu olmuştur: Ey Rabbimiz!Bağışla bizim günahlarımızı, affet işlerimizdeki taşkınlığımızı, sağlam bastır ayaklarımızı ve yardım et bize küfre sapan topluma karşı.
ALİ İMRAN 148.Allah da onlara, hem dünya nimetini verdi hem de ahiret sevabının en güzelini.Allah, güzel düşünüp güzellik sergileyenleri sever.
ALİ İMRAN 149.Ey iman edenler!Eğer küfre sapanlara boyun eğerseniz sizi ökçeleriniz üstüne yüz geri çevirirler de hüsrana uğrayanlar haline gelirsiniz.
ALİ İMRAN 150.Hayır, hayır!Sizin Mevla'nız Allah'tır.Ve O, yardımcıların en hayırlısıdır.
ALİ İMRAN 151.Allah'ın, kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koştukları için, küfre sapanların kalplerine korku salacağız.Barınakları ateştir onların.Ne kötüdür o zalimlerin varacakları yer!

ALİ İMRAN 152.Andolsun ki, siz onları Allah'ın izniyle öldürmekteyken, Allah size vaadini doğrulamıştı.Nihayet siz korkuya kapıldınız, yapılacak iş hususunda çekiştiniz.Ve Allah, sevdiğiniz şeyi size gösterdikten sonra isyan ettiniz.İçinizden bir kısmı dünyayı istiyordu, bir kısmınız ise ahireti istiyordu.Sonra sizi imtihan etmek için onlardan uzaklaştırdı.Yemin olsun, sizi affetmişti.Allah, müminlere karşı lütuf sahibidir.
ALİ İMRAN 153.Siz şaşkınlıkla sağa-sola kaçıyor, hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz.Resul ise arkanızdan sizi çağırıyordu.Böylece Allah size keder üstüne keder verdi ki, elinizden uçup gidene de size isabet edene de üzülmeyesiniz.Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.
ALİ İMRAN 154.Sonra bu kederin ardından üzerinize, içinizden bir gruba sarıp kuşatan, güven verici bir uyku indirdi.Bir grup da -gerçekten onlar kendi canlarının derdine düşmüştü- Allah hakkında gerçek dşı sanılara, cahiliye düşüncelerine kapılıyordu. "Şu işten bize birşey var mı?" diyorlardı.De ki: "Emir/iş ve oluş tümüyle Allah'ındır."Öz benliklerinde, sana açıklamaz oldukları şeyler saklıyorlar.Diyorlar ki: "Bu işten bizim lehimize birşey olsaydı, şuracıkta öldürülmezdik."Söyle onlara: "Evlerinizde kalsaydınız bile, üzerlerine ölüm yazılmış olanlar, uzanacakları yerleri muhakkak boylayacaklardı."Bu, Allah göğüslerinizdekini denesin, kalplerinizdekini ortaya çıkarsın diyedir.Allah, göğüslerin özünü çok iyi bilir.
ALİ İMRAN 155.İki topluluğun karşılaştığı gün geri dönüp gidenleriniz var ya, yaptıkları bazı işler yüzünden şeytan onların ayağını kaydırmak istemişti.Andolsun, Allah onları yine de affetti.Allah Gafur'dur, Halim'dir.
ALİ İMRAN 156.Ey iman sahipleri!Yeryüzünde dolaşan yahut gazaya çıkan kardeşleri için şöyle diyen inkarcılar gibi olmayın: "Yanımızda olsaydılar ölmezlerdi, öldürülmezlerdi."Allah onların kalplerinde bir özlem yapacaktır.Allah diriltir de öldürür de.Allah, yapıp ettiklerinizi en iyi görmektedir.
ALİ İMRAN 157.Allah yolunda öldürülür yahut ölürseniz, Allah'tan bir bağışlanma ve bir rahmet onların derleyip topladıklarından çok daha iyidir.

ALİ İMRAN 158.Ölür yahut öldürülüseniz elbette ki Allah'a götürüleceksiniz.
ALİ İMRAN 159.Allah'tan bir rahmet sayesindedir ki sen onlar yumuşak davrandın.Eğer kaba-saba, katı yürekli olsaydın senin çevrenden kesinlikle dağılır giderlerdi.O halde bağışla onları, af dile onlar için; iş ve yönetim konusunda da onlarla şuraya git.Bir kez azmettin mi de artık Allah'a güvenip dayan.Allah, tevekkül edenleri sever.
ALİ İMRAN 160.Allah size yardım ederse hiç kimse size galip gelemez.Eğer sizi yüzüstü bırakırsa O'ndan başka size kim yardım edebilir?Artık müminler yalnız Allah'a güvenip dayansınlar.
ALİ İMRAN 161.Bir peygamberin emanete hıyanet etmesi/kamu malından aşırması olacak şey değildir.Her kim hıyanet eder, kamu malından birşey aşırırsa, aşırdığını kıyamet günü yüklenip getirir.Sonra her benliğe; kazandığı tam olarak ödenir.Hiç birine zulmedilmez.
ALİ İMRAN 162.Allah'ın hoşnutluğunu izleyen kişi Allah'ın gazabına uğrayan ve barınağı cehennem olan kişiyle aynı mıdır?Ne kötü varış yeridir o!
ALİ İMRAN 163.Onlar, Allah katında derece derecedirler.Allah yapmakta olduklarını iyice görmektedir.
ALİ İMRAN 164.Yemin olsun ki, Allah müminlere lütufta bulunup onları minnettar bırakmıştır: Kendi içlerinden onlara öyle bir resul gönderdi ki, onlara Allah'ın ayetlerini okuyor, onları temizleyip arındırıyor, onlara Kitap'ı ve hikmeti öğretiyor.Oysaki onlar, bundan önce açık bir sapıklığın tam içindeydiler.
ALİ İMRAN 165.Size, başkalarına iki katını dokundurduğumuz bir musibet dokununca, "bu da nereden!" mi dediniz.De ki: "O, sizin öz benliklerinizdendir."Allah, herşeye Kadir'dir.
ALİ İMRAN 166.İki topluluğun karşılaştığı gün sizin başınıza gelen Allah'ın izniyledir ve Allah, müminleri bilsin diyedir.

ALİ İMRAN 167.Ve ikiyüzlülük yapan münafıkları bilsin diye.Onlara, “hadi gelin, Allah yolunda çarpışın yahut savunma yapın.” dendiğinde: “Savaştan haberimiz olsaydı sizi elbette izlerdik.” dediler.O gün onlar, imandan çok küfre yakın idiler.Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlar.Allah, onların gizlemekte oldukları şeyi çok iyi bilmektedir.
ALİ İMRAN 168.Yerlerinde oturup da kardeşleri için, “bizi dinlemiş olsalardı öldürülmeyeceklerdi”diyenlere şöyle söyle: “Eğer doğru sözlüler iseniz kendi benliklerinizden uzaklaştırın ölümü!”
ALİ İMRAN 169.Allah yolunda öldürülmüş olanları ölüler sanma sakın.Hayır!Onlar diridirler.Rablerinin katında rızıklandırılıyorlar.
ALİ İMRAN 170.Allah’ın, lütfundan kendilerine verdiği ile sevinçlidirler.Ve arkada kalıp kendilerine katılmamış olanlara şunu müjdeliyolar: Onlar için korku yoktur; tasalanmayacaklardır onlar.
ALİ İMRAN 171.Allahtan bir nimeti, bir lütfu ve Allah’ın müminlerin ödülünü vermezlik etmeyeceğini de müjdelerler.
ALİ İMRAN 172.O müminler ki, kendilerine yara isabet ettikten sonra bile Allah’ın ve resulün çağrısına cevap verdiler.Onlar içinden, güzel işler yapıp takvaya sarılanlara büyük bir ödül vardır.
ALİ İMRAN 173.O müminler ki, insanlar kendilerine, “halk size karşı bir araya gelmiş, korkun onlardan”dediklerinde, bu onların imanını arttırdı ve şöyle dediler: “Allah bize yeter.Ne güzel Vekil’dir O.”
ALİ İMRAN 174.Böyle olduğu içindir ki, Allah’tan bir nimet ve lütufla geri döndüler; hiçbir kötülük dokunmamıştı onlara.Allah’ın rızasını izlediler.Allah çok büyük bir lütfun sahibidir.
ALİ İMRAN 175.İşte size şeytan.O yalnız kendi dostlarını korkutur.eğer inananlarsanız onlardan korkmayın, benden korkun.
ALİ İMRAN 176.küfür içinde koşuşanlar sana üzüntü vermesin.şu bir gerçek ki, onlar Allah’a hiçbir şekilde zarar veremezler.Allah, onlara ahirette bir nasip vermeyi istemektedir.Onlar için çok büyük bir azap öngörülmüştür.
ALİ İMRAN 177.İman karşılığında küfrü satın alanlar, Allah’a herhangi bir biçimde asla zarar veremezler.Korkunç bir azap vardır onlar için.
ALİ İMRAN 178.Küfre sapanlar, onlara süre tanımamızın kendileri için hayırlı olduğunu asla düşünmesinler.Onlara, biraz daha

günah işlesinler diye süre veriyoruz.Yere geçirecek bir azap var onlar için.
ALİ İMRAN 179.Allah,müminleri şu üzerinde bulunduğunuz halde bırakmayacaktır.Sonuçta pisi temizden ayıracaktır.Allah,sizi gaybı bilir duruma da getirmeyecektir.Şu var ki Allah, resullerinden dilediğini seçer.O halde Allah'a ve resullerine inanın.Eğer inanır, korunursanız sizin için büyük bir ödül vardır.
ALİ İMRAN 180.Allah'ınlütfundan kendilerine verdiği şeyde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar.Tam aksine bu onlar için bir şerdir.O cimrilik konusu yaptıkları şey, kıyamet günü bir tasma gibi boyunlarına dolandırılacaktır.Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır.Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.
ALİ İMRAN 181.Andolsun ki Allah, "Allah yoksuldur, bizler zenginleriz"diyenlerin sözünü işitti.Dediklerini de yazacağız, haksız yere peygamberleri öldürmelerini de.Ve şöyle diyeceğiz: "Tadın, yakıp pişiren azabı."
ALİ İMRAN 182.Bu, kendi ellerinizin üretip önden gönderdiği yüzündendir, Allah, kullara asla zulmedici değildir.
ALİ İMRAN 183.Onlar şöyle demişlerdi: "Allah bize ant verdi, kendisi bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir resule inanmayacağız."Söyle onlara: "Size benden önce o dediğinizle birlikte açık deliller getiren resuller gelmişti.Peki, madem doğru sözlülerdiniz neden onları katlettiniz?"
ALİ İMRAN 184.Seni yalanladılarsa, senden önce de resuller yalanlandı.Açık-seçik deliller, kutsal sayfalar ve aydınlatıcı Kitap'ı getirmişlerdi onlar.
ALİ İMRAN 185.Her benlik ölümü tadacaktır.Hak ettiğiniz karşılıklar size, kıyamet günü, eksiksiz bir biçimde verilecektir.Ateşten uzaklaştırılıp cennete sokulan kesinlikle kurtulmuş olacaktır.İğreti-sefil hayat aldatıcı bir yararlanmadan başka şey değildir.
ALİ İMRAN 186.Yemin olsun ki, mallarınızda da canlarınızda da imtihan edileceksiniz.Ve yemin olsun ki, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden de şirke batanlardan da incitici çok şey dinleyeceksiniz.Sabreder, takvaya sarılırsanız işte bu, iş ve oluşların en zorlularındandır.

ALİ İMRAN 187.Allah, kendilerine kitap verilenlerden şu yolda misak almıştı: “Onu insanlara mutlaka açık-seçik bildireceksiniz, onu saklamayacaksınız.”Ama onlar Kitap’ı sırtlarının gerisine attılar, basit bir ücret karşılığı onu sattılar.Ne kötü şey satın alıyorlar!
ALİ İMRAN 188.O ettikleriyle zevklenen, yapmadıkları şeylerle övünmeyi seven kişileri birşey sanma.Artık, onları azaptan kurtulmuş da sanma.Korkunç bir azap vardır onlar için.
ALİ İMRAN 189.Göklerin de yerin de mülk ve yönetimi Allah’ındır.Allah Kadir’dir, herşeye gücü yeter.
ALİ İMRAN 190.Şu bir gerçek ki, göklerin ve yerin yaratılışında, geceyle gündüzün birbiri ardınca gelişinde, aklını ve gönlünü işletenler için çok ibretler vardır.
ALİ İMRAN 191.Aklı ve gönlü işletenler o kişilerdir ki, ayakta, otururken, yan yatarken hep Allah’ı zikrederler; göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin derin düşünürler: “Ey Rabbimiz!Sen bunu boşuna yaratmadın.Şanın yücedir senin.Ateş azabından koru bizi.”
ALİ İMRAN 192.“Ey Rabbimiz!Sen birini ateşe soktun mu onu tam rezil etmişsindir.Zalimlerin yardımcıları olmayacaktır.”
ALİ İMRAN 193.“Ey Rabbimiz!Bir çağırıcının, ‘Rabbinize inanın’ diye imana çağırdığını işittik ve iman ettik.Ey Rabbimiz!Günahlarımızı bağışla bizim.Kötülüklerimizin üstünü ört ve bize iyiliklerle ölmek nasip et.”
ALİ İMRAN 194.“Ey Rabbimiz!Resullerine vaat ettiğini de bize ver, kıyamet günü bizi rezil etme.Sen, vaadine asla ters düşmezsin.”
ALİ İMRAN 195.Rableri onlara cevap verdi: “Ben sizden, erkek-kadın hiçbir çalışanın ürettiğini boşa çıkarmayacağım.Hep birbirinizdensiniz.Göç edenler, yurtlarından çıkarılanlar, yolumda işkenceye uğratılanlar, çarpışıp da öldürülenler var ya, onların kötülüklerini yemin olsun örteceğim.Ve yemin olsun ki onları, Allah katından bir karşılık olarak, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağım.”Allah katındadır karşılıkların en güzeli.
ALİ İMRAN 196.Küfre sapanların öyle belde belde dolaşmaları seni sakın aldatmasın.
ALİ İMRAN 197.Azıcık bir nimetlenmedir o.Sonra onların varacağı yer cehennem olacaktır.Ne kötü yataktır o!
ALİ İMRAN 198.Ama Rablerinden korkanlar için altlarından ırmaklar akan cennetler var.Allah katından bir konukseverlikle sürekli

kalıcıdırlar orada.Allah katındaki ödüller iyiler için daha hayırlıdır.
ALİ İMRAN 199.Ehlikitap'tan öyleleri var ki, Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilene inanırlar.Allah karşısında ürperirler; Allah'ın ayetlerini basit bir ücret karşılığı satmazlar.İşte bunlar için Rableri katında kendilerine özgü ödüller vardır.Allah, hesabı çabucak görüverir.
ALİ İMRAN 200.Ey iman sahipleri!Sabredin, sabır yarışı yapın, nöbet tutarak savaşa hazırlıklı bulunun ve Allah'tan korkun ki, kurtuluşa erebilesiniz.
NİSA 1.Ey insanlar!Sizi bir tek canlıdan yaratan, ondan onun eşini de vücuda getiren ve o ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üreten Rabbimize karşı gelmekten sakının. Adını anarak birbirinizden dilekler dilediğiniz Allah'tan korkun. Rahimlerin haklerına saygısızlıktan da sakının. Şu bir gerçek ki Allah, Rakib'dir, sizin üzerinizde sürekli ve titiz bir gözetleyicidir.
NİSA 2.Yetimlere mallarını verin. Temizi pise değişmeyin. Yetimlerin mallarını kendi mallarınıza katarak yemeyin. Bunu yapmak gerçekten büyük bir vebaldir.
NİSA 3.Yetimler konusunda adaleti koruyamayacağınızdan korkarsanız, sizin için temiz kılınan kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikahlayın. Eğer bu durumda adaleti gözetemeyeceğinizden korkarsanız, bir tek kadınla yahut yeminlerinizin/sağ ellerinizin sahip olduklarıyla yetinin. İşte bu, haksızlığa sapmamanız için en uygun yoldur.
NİSA 4.Kadınlara mehirlerini nazik ve cömert bir şekilde örf ve çevrenin kabullerine uygun olarak verin. Eğer onlardan birazını kendileri kişisel istekleriyle size sunmuşlarsa artık onu içinize sine sine yiyin.
NİSA 5.Allah'ın sizin için ayakta durma aracı yaptığı mallarınızı kendini bilmez beyinsizlere vermeyin, o mallar içinden onlara rızık ayırın, onları giydirin ve onlara tatlı ve işe yarar bir söz söyleyin.
NİSA 6.Yetimleri, nikah çağına gelmelerine kadar gözetleyip deneyin. O zaman onlar da içinize sinecek bir olgunluk ve erginlik görürseniz, mallarını onlara geri verin. Yiyecekler diye bu malları tez elden saçıp savurarak yemeyin. Zengin olan, iffetli davransın. Fakir olan ise örfün gerekli kıldığı oranda yesin. Mallarını kendilerine

teslim ettiğiniz zaman yanlarında tanıklar bulundurun. Hesap sorucu olarak Allah yeter.
NİSA 7.Ana-baba ve akrabanın geriye bıraktığından erkeklere bir pay vardır. Ana-baba ve akrabanın geriye bıraktığından-onun azından da çoğundan da-farz kılınmış bir nasip olarak kadınlara da bir pay vardır.
NİSA 8.Mirasın paylaştırılmasında hısım-akraba, yetimler, yoksul ve çaresizler de hazır bulunurlarsa, ondan onları da rızıklandıran ve onlara güzel ve hoş bir söz de söyleyin.
NİSA 9.Ürperip titresin o kimseler ki, kendi arkalarından zayıf ve çaresiz aile fertleri bırakmış olsalardı, onlar için korku ve endişe duyacaklardı. O halde, Allah'tan korksunlar ve haksızlığı önleyici sağlam bir söz söylesinler.
NİSA 10.Şunda kuşkunuz olmasın ki, zulme başvurarak yetimelerin mallarını yiyenler karınlarına doldurmak üzere bir ateş yemekten başka birşey yapmazlar. Ve onlar yakın bir zamanda, korkunç acılar veren bir azaba dalacaklardır.
NİSA 11.Allah size çocuklarınızla ilgili olarak şunu öneriyor: Erkek için, iki dişinin payı kadar. İkiden fazladan kadın iseler ölenin bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer çocuk sadece bir kadınsa, mirasın yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne-babanın herbiri için altıda bir hisse olacaktır. Ölenin çocuğu yoksa ve kendisine ana-babası mirasçı olmuşsa bu durumda anasına üçte bir düşer. Eğer kardeşleri varsa, anasının payı, yapacağı vasiyetten ve borcundan arta kalanın altıda biridir. Babalarınız var, oğullarınız var. Siz bunlardan hangisinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilemezsiniz. Allah'tan bir buyruğu önemseyin. Hiç kuşkusuz Allah herşeyi bilir, tüm hikmetlerin sahibidir.
NİSA 12.Zevcelerinizin geriye bıraktığının yarısı sizindir, eğer onların çocuğu yoksa. Eğer onların çocuğu varsa vasiyet ettikleri ve borçları ödedikten sonra geriye bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Eğer sizin çocuğunuz yoksa bıraktığınızın dörtte biri zevcelerinizindir. Eğer sizin çocuğunuz varsa bu durumda, yaptığınız vasiyet ve borcunuz ödendikten sonra geriye kalanın sekizde biri zevcelerinizindir. Eğer miras bırakan erkek veya kadının ana-babası ve çocuğu yok da erkek kardeşi veye kız kardeşi varsa, bu kardeşlerden her birine

altıda bir düşer. Kardeşler bundan fazla ise bu takdirde onlar, yapılmış bulunan vasiyet ve borç ödendikten sonra üçte bire ortaktırlar.Kimseye zarar verilmemelidir. Allah'tan bir öneridir bu. Allah Alim'dir, Halim'dir.
NİSA 13.İşte bunlar Allah'ın sırlarıdır. Kim Allah'a ve onun resulüne itaat ederse Allah onu, altından nehirler akan cennetlere, orada sürekli kalıcılar halinde, sokar. İşte bu, en büyük başarıdır.
NİSA 14.Kim de Allah'a ve onun resulüne isyan eder, Allah'ın sınırlarını da aşarsa, Allah onu, içinde sürekli kalıcı olarak ateşe sokar. Artık onun için yere batırıcı bir azap vardır.
NİSA 15.Kadınlarınızdan eşcinsellik/sevicilik yapanlara karşı içinizden dört tanık getirin; eğer tanıklık ederlerse o kadınları ölüm canlarını alıncaya kadar ya da Allah kendileri için bir yol açıncaya kadar evlerde tutun.
NİSA 16.Eşcinselliği içinizden iki erkek yaparsa onlara eziyet edin. Bu ikisi tövbe eder, durumlarını düzeltirlerse onlara eziyetten vazgeçin. Allah Tevvab'dır, tövbeleri çok kabul eder; Rahim'dir, merhametine sınır yoktur.
NİSA 17.Allah'ın, kabulünü üstlendiği tövbe, bilgisizlike kötülük işleyip de çok geçmeden tövbe edenler içindir. Allah, işte böylelerinin tövbesini kabul eder. Allah Alim'dir, Hakim'dir.
NİSA 18.Yoksa, kötülükleri yapıp yapıp da her birine ölüm geldiğinde, "işte şimdi tövbe ettim" diyenler için tövbe yoktur. Küfre batmış olarak ölenlere de tövbe yoktur. Böylelerine biz korkunç bir azap hazırladık.
NİSA 19.Ey iman edenler! Kadınlara, zor ve baskı kullanarak mirasçı olmanız size helal olmaz. Kendilerine vermiş bulunduğunuz şeylerin bir kısmını çarpıp götürmek için onları sıkıştırmanız da helal değildir.Kanıta bağlanmış bir fuhuş yapmaları hali müstesna. Onlarla iyi ve güzel geçinin. Onlardan tiksindinizse olabilir ki, siz birşeyi çirkin bulursunuz da Allah, ona çok hayır koymuş olur.
NİSA 20.Bir zevcenin yerine başka bir zevce almak istemişseniz onlardan birine yükler dolusu mal vermiş olsanız da o maldan hiçbir şeyi geri almayın! İftira ederek, açık bir günah işleyerek mi geri alacaksınız onu?
NİSA 21.Hem nasıl alırsınız ki? Daha önce birbirinizle derinden derine kaynaşmıştınız. Ve onlar sizden çok sağlam bir söz de

almışlardı.
NİSA 22.Geçmişte kalanlar hariç, babalarınızın nikahlamış olduğu kadınlarla evlenmeyin. Böyle birşey açık bir edepsizlik, nefret gerektiren bir kötülüktür. Çirkin bir yoldur bu.
NİSA 23.Size şu kadınlarla evlenmek haram kılınmıştır: Analarınız, kızlarınız, kızkardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kızkardeş kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kızkardeşleriniz, karılarınızın anneleri, kendileriyle birleştiğiniz hanımlarınızdan doğmuş olup evlerinizde oturan üvey kızlarınız - eğer anneleriyle birleşmemişseniz o takdirde sizin için bir günah yoktur- ve sulbünüzden gelen oğullarınızın karıları. İki kızkardeşi birlikte almanız da haram kılınmıştır. Eskide kalanlar müstesna. Allah çok affedici, çok merhametlidir.
NİSA 24.Harpte elinize geçmiş kadınlar hariç olmak üzere, nikahlı kadınlarla evlenmeniz de haram kılınmıştır. Bu, üzerinize Allah'ın yazdığıdır. Bunlar dışındakileri, mallarınızı vererek almanız; şunu bunu dost tutmayarak iffetli yaşamanız, zina etmemeniz şartıyla size helal kılınmıştır. Kendilerinden nimetlendiğiniz kadınların mehirlerini onlara bir hak olarak verin. Mehir kesişmeden sonra karşılıklı hoşnutluğa bağlı hallerde üzerinize günah yoktur. Allah, herşeyi bilir, tüm hikmetlerin sahibidir.
NİSA 25.İnanmış hür kadınları nikahlama genişliğine gücü yetmeyeniniz, ellerinizin altındaki genç, mümin köle kızlardan biriyle evlensin. Allah sizin imanınızı daha iyi bilir. Hep birbirinizdensiniz. O halde onları, ailelerinizin izniyle nikahlayın. Gizli dost edinmeyerek, zinadan uzak kalarak, iffetli hanımlar olmaları şartıyla onların mehirlerini örfe uygun bir biçimde verin. Evliliğe geçtikten sonra bir fuhuş yaparlarsa onlara, hür kadınlara uygulanan cezanın yarısı uygulanacaktır. Bu, köleyle evlenme yolu, günaha ve sıkıntıya girmekten korkanınız içindir. Sabretmeniz sizin için daha hayırlıdır. Allah çok affedici, çok merhametlidir.
NİSA 26.Allah size açık-seçik bildirmek istiyor. Sizi, sizden öncekilerin yol ve yöntemlerinden haberdar ediyor. Size tövbe nasip ediyor. Allah herşeyi bilir, tüm hikmetlerin sahibidir.
NİSA 27.Allah sizin tövbenizi kabul etmek istiyor. Şehvetlerine uyanlarsa sizin büyük bir sapışla sapmanızı isterler.

NİSA 28.Allah size hafiflik getirmek istiyor. Çünkü insan çok zayıf yaratılmıştır.
NİSA 29.Ey inananlar! Mallarınızı aranızda batıl bir yolla/tutarsız bahanelerle yemeyin. Kendi hoşnutluğunuzla gerçekleşmiş bir ticaret olursa başka. Kendi canlarınıza kıymayın/intihar etmeyin. Hiç kuşkusuz Allah, size karşı çok merhametlidir.
NİSA 30.Kim düşmanlık ve zulümle intihar günahını işlerse onu ateşe sokacağız. Bu, Allah için çok da kolaydır.
NİSA 31.Eğer yasakladığımız günahların büyüklerinden uzak kalırsanız, diğer kötülüklerinizi örteriz ve sizi nimet ve bereket dolu bir varış yerine ulaştırırız.
NİSA 32.Allah'ın, bir kısmınıza bir kısmınızdan farklı olarak lütfettiği şeyleri isteyip durmayın! Erkeklere kendi kazandıklarından bir pay var; kadınlara da kendi kazandıklarından bir pay var. Allah'tan, O'nun lütfunu isteyin. Allah, herşeyi iyice bilmektedir.
NİSA 33.Ana-babanın ve akrabanın geriye bıraktığı malların hepsi için mirasçılar belirledik. Yeminlerinizin ilgili kaldığı kimselere gelince, onların paylarını da kendilerine verin. Allah herşeyi dikkatli bir tanık olarak gözetlemektedir.
NİSA 34.Erkekler; kadınları gözetip kollayıcıdırlar. Şundan ki, Allah, insanların bazılarını bazılarından üstün kılmıştır ve erkekler mallarından bol blo harcamışlardır. İyi ve temiz kadınlar saygılıdırlar; Allah'ın kendilerini koruduğu gibi, gizliliği gereken şeyi korurlar. Sadakatsizlik ve iffetsizliklerinden korktuğunuz kadınlara önce öğüt verin, sonra onları yataklarında yalnız bırakın ve nihayet onları evden çıkarın/bulundukları yerden başka yere gönderin! Bunun üzerine size saygılı davranırlarsa artık onlar aleyhine başka bir yol aramayın. Allah çok yücedir, sınırsızca büyüktür.
NİSA 35.Eğer karı-kocanın aralarının açılmasından endişe ederseniz, bir hakem erkek tarafından, bir hakem de kadın tarafından gönderin. Bunlar, barıştırmak isterlerse Allah, kadınla erkeğin aralarını düzeltmede onları başarılı kılacaktır. Allah Alim'dir, herşeyi bilir; Habir'dir, herşeyden haberdardır.
NİSA 36.Allah'a kulluk edin. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetim ve öksüzlere, çaresizlere, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa, size

bağımlı olanlara iyi ve güzel davranın. Allah, kasılıp böbürlenen şımarıkları sevmez.
NİSA 37.Böyleleri cimriliğe saparlar, insanlara cimriliği emrederler ve Allah'ın lütfundan kendilerine verdiği şeyi saklarlar. Nankörler için biz, rezil edici bir azap hazırladık.
NİSA 38.Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe inanmazlar da halka gösteriş olsun diye mallarını dağıtırlar. Arkadaşı şeytan olan için ne kötü arkadaştır o.
NİSA 39.Ne olurdu onlara, Allah'a ve ahiret gününe inanıp da Allah'ın kendilerine verdiği rızıktan öyle dağıtsalardı! Allah onları bilmekteydi.
NİSA 40.Allah zerre kadar zulüm yapmaz. Küçücük bir iyilik olsa onu kat kat artırır ve kendi katından da büyük bir ödül verir.
NİSA 41.Her ümmetten bir tanık getirip seni de şunlar üzerine bir tanık olarak diktiğimizde iş nice olacak?!
NİSA 42.Bir gündür ki o, küfre sapıp resule isyan edenler toprağa karışıp gitmeyi isteyecekler ve Allah'tan hiçbir sözü gizlemeyecekler.
NİSA 43.Ey iman edenler! Sarhoşken, ne söylediğinizi bilinceye kadar, cünüpken de -yolculuk halinde olmanız müstesna- boy abdesti alıncaya kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hastalanırsanız yahut yolculuk halinde bulunursanız yahut biriniz tuvaletten gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız, bu durumlarda su da bulamamışsanız, temiz bir toprakla teyemmüm edin. Yani yüzlerinizi ve ellerinizi meshedin. Allah Afüvv'dür, günahları affeder, Gafur'dur, hataları bağışlar.
NİSA 44.Kendilerine Kitap'tan bir nasip verilenlere baksana! Sapıklğı satın alıyorlar da istiyorlar ki, siz de yolu şaşırasınız.
NİSA 45.Allah sizin düşmanlarınızı daha iyi bilir. Dost olarak Allah yeter. Yardımcı olarak da Allah yeter.
NİSA 46.Yahudilerden öyleleri var ki, kelimeleri yerlerinden kaydırırlar; din içinde sövgüler üreterek, dillerini eğip-bükerek: "dinledik, ,isyan ettik; dinle, dinlemez olası, davar güder gibi güt bizi!"derler. Eğer onlar, "dinledik, boyun eğdik, dinle, bak bize" demiş olsalardı, kendileri için daha hayırlı ve daha yerinde olurdu. Fakat Allah, küfürleri yüzünden onlara lanet etmiştir. Çok az bir kısmı hariç iman etmezler.

NİSA 47.Ey kendilerine kitap verilenler! Biz bir takım yüzleri silip arkalarına çevirmeden, yahut Cumartesi Ashabı'nı lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden önce, yanınızda bulunanı tasdikleyici olarak indirdiğimize inanın. Allah'ın emri yerine getirilmiş olacaktır.
NİSA 48.Şu bir gerçek ki, Allah kendisine şirk koşulmasını affetmez, onun dışında kalanı dilediği kişi için affeder. Allah şirk koşan, gerçekten büyük bir günah işlemiştir.
NİSA 49.Bakmaz mısın, şu benliklerini ak-berrak gösterip duranlar! Hayır! İş, sandıkları gibi değil. Ancak Allah dilediğini temizleyip aklar. Ve bir hurma lifi kadar zulme uğratılmazlar.
NİSA 50.Bir bak, nasıl yalan düzüp iftira ediyorlar Allah'a! Açık günah olarak bu yeter.
NİSA 51.Görmedin mi şu kendilerine Kitap'tan bir pay verilmiş olanları? Puta, tağuta inanıyorlar; küfre batmışlar için, "bunlar inananlardan daha doğru yoldadır" diyorlar.
NİSA 52.İşte bunlardır, Allah'ın kendilerine lanet ettiği. Allah'ın lanetlediği kişi için bir yardımcı asla bulamazsın.
NİSA 53.Yoksa mülk ve yönetimden bir nasipleri mi var? Eğer öyle olsa, insanlara bir çekirdek bile vermezler.
NİSA 54.Yoksa insanları, Allah'ın lütfundan kendilerine verdiği nimet yüzünden kıskanıyorlar mı? Evet biz, İbrahim Ailesi'ne de Kitap'ı ve hikmeti vermiş, onlara çok büyük bir mülk de lütfetmiştik.
NİSA 55.Onlardan bir kısmı ona inanmıştır; bir kısmı da ondan alıkoymaktadır. Böylesine, çılgın alevli cehennem yeter.
NİSA 56.Ayetlerimizi inkar edenleri yakında bir ateşe yaslayacağız. Derileri piştikçe, azabı tatsınlar diye, derilerini öncekinden başka derilerle değiştireceğiz. Allah Aziz ve Hakim'dir.
NİSA 57.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Hep orada kalacaklardır, sonsuza dek. Orada kendileri için tertemiz eşler de olacaktır. Ve onları, en güzel biçimde serinleten bir gölgeye kavuşturacağız.
NİSA 58.Şu bir gerçek ki, Allah size emanetleri, onlara ehil olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Allah size bu şekilde ne güzel öğüt veriyor. Allah Semi'dir, çok iyi duyar; Basir'dir çok iyi görür.

NİSA	59.Ey iman sahipleri! Allah'a itaat edin. Resule ve sizin içinizden olan iş ve yönetim sahibine de itaat edin. Sonra birşeyde tartışmaya girdiniz mi, eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, onu Allah'a ve resule arzedin. Böyle yapmanız hem daha hayırlı hem de sonuç bakımından daha güzeldir.
NİSA	60.Şunları görmedin mi? Kendilerinin, sana indirilene de senden önce indirilene de inandıklarını sanarken, inkar etmekle emrolundukları tağutu aralarında hakem yapmak istiyorlar. Zaten şeytan da onları geri dönülmez bir sapıklıkla sersem hale getirmek istiyor.
NİSA	61.Kendilerine, Allah'ın indirdiğine ve resule gelin denince, o ikiyüzlülerin senden iyice yüz çevirdiklerini görürsün.
NİSA	62.Peki nasıl oluyor da ellerinin hazırladıkları yüzünden başlarına bir musibet çöktüğünde, sana gelip, "biz sadece iyilik yapmak, barıştırmak istedik" diye Allah'a yeminler ediyorlar!
NİSA	63.Allah bunların kalplerindekini biliyor. Artık aldırma onlara; öğüt ver kendilerine ve öz benlikleri hakkında etkili sözler söyle onlara.
NİSA	64.Biz hiçbir resulü, Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesi dışında bir amaçla göndermedik. Eğer onlar, öz benliklerine zulmettiklerinde sana gelip Allah'tan af dileseler, resul de kendileri için af dileseydi, elbette ki Allah'ı tövbeleri cömertçe kabul eden bir Rahim olarak bulacaklardı.
NİSA	65.Hayır, Rabbine yemin olsun ki iş, onların sandığı gibi değil! Onlar, aralarında çıkan karmaşık işlerde seni hakem yapıp verdiğin hükümle ilgili olarak, içlerinde hiçbir burukluk duymadan tam bir teslimiyete ulaşmadıkça iman etmiş olmazlar.
NİSA	66.Eğer onlar üzerine, " kendinizi öldürün yahut yurtlarınızdan çıkın" diye yazmış olsaydık, içlerinden pek azı hariç bunu yapmazlardı. Ama onlar kendilerine öğütleneni yapsalardı, onlar için hem daha hayırlı olurdu hem de ömürlü olmaları bakımından daha yarayışlı.
NİSA	67.O takdirde kendilerine katımızdan büyük bir ödül elbette verirdik.
NİSA	68.Ve onları dosdoğru bir yola elbette kılavuzlardık.
NİSA	69.Allah'a ve resule itaat eden kişilere gelince, bunlar, Allah'ın kendilerine nimet verdikleriyle beraberdirler: Peygamberlerle,

hak dostlarıyla, şehitlerle, iyilik ve barış sevenlerle. Ne güzel dosttur bunlar!

NİSA 70.Böylesi bir beraberlik Allah'ın lütfudur. Herşeyi bilici olarak Allah yeter.

NİSA 71.Ey inananlar! Savunma tedbirlerinizi alın. Gerektiğinde de bölükler halinde harekete geçin yahut toplu halde savaşa çıkın.

NİSA 72.İçinizden öylesi de var ki, ne olursa olsun ağırdan alır. Size bir musibet gelip çatarsa şöyle diyecektir: "İyi ki onlarla birlikte şehit olmadım. Allah bana lütufta bulundu."

NİSA 73.Eğer size Allah'tan bir lütuf erişirse o -sizinle kendisi arasında hiçbir sevgi yokmuş gibi- şöyle diyecektir: "Keşke ben de onlarla olsaydım da büyük bir başarı kazansaydım."

NİSA 74.İğreti hayatı ahiret hayatı karşılığında satanlar, Allah yolunda çarpışsınlar. Allah yolunda çarpışıp da öldürülen yahut galip gelene biz yakında büyük ödül vereceğiz.

NİSA 75.Size ne oluyor da Allah yolunda ve "ey Rabbimiz, bizi, halkı zulme sapmış şu kentten çıkar; katından bize bir dost gönder, katından bize bir yardımcı gönder" diye yakaran mazlum ve çaresiz erkekler, kadınlar, yavrular için savaşmıyormusunuz!

NİSA 76.İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Küfre sapanlarsa tağut yolunda savaşırlar. O halde şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç kuşkusuz şeytanın tuzağı çok zayıftır.

NİSA 77.Kendilerine, "ellerinizi çekin, namazı kılın, zekatı verin" denilenleri görmedin mi? Üzerlerine savaş yazılınca, içlerinden bir grup insanlardan Allah'tan korkmuş gibi hatta daha şiddetli bir korkuyla korkar oldu. Ve şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Ne diye yazdın üzerimize savaşı; yakın bir süreye kadar bizi erteleseydin ya!" De ki: "Dünya nimeti çok azdır. Kötülükten sakınan için ahiret daha hayırlıdır. Bir yıl kadar bile zulme uğratılmazsınız."

NİSA 78.Nerede olursanız olun ölüm sizi yakalayacaktır. Titizlikle korunan muhteşem kulelerde olsanız bile. Onlara bir iyilik isabet ettiğinde, "bu, Allah katındandır" derler. Ama kendilerine bir kötülük dokunduğunda, "bu senin yüzündendir" derler. De ki: "Hepsi, Allah katındandır." Şu topluluğa ne oluyor ki, neredeyse hiçbir sözü anlamıyorlar!

NİSA 79.İyilik ve güzellikten ne ererse Allah'tandır. Kötülük ve çirkinlikten sana ulaşan şeyse kendi nefsindendir. Biz seni insanlara

bir resul olarak gönderdik. Tanık olarak Allah yeter.
NİSA 80.Resule itaat eden Allah'a itaat etmiş olur. Yan çizen çizsin, biz seni onlar üzerine bekçi göndermedik.
NİSA 81."Baş üstüne" diyorlar ama senin yanından ayrıldıklarında, içlerinden bir grup senin söylediğinin tam tersini planlıyor. Allah onların sabahlara kadar kurup durduklarını yazıyor. Onlardan yüz çevir Allah'ı vekil et. Vekil olarak Allah yeter.
NİSA 82.Kur'an'ı iyice okuyup düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başka birinin katından gelseydi, elbetteki onun içinde bir çok ihtilaf bulacaklardı.
NİSA 83.Onlara, güven yahut korkuya ilişkin bir haber ulaştığında onu hemen yaydılar. Oysaki, onu resule ve içlerindeki sorumluluk sahiplerine götürmüş olsalardı, aralarındaki okuyup araştırarak hüküm çıkaranlar, onu elbette bileceklerdi. Eğer Allah'ın lütuf ve rahmeti üzerinizde olmasaydı, pek azınız/pek az işiniz hariç, şeytanın ardısıra giderdiniz.
NİSA 84.Allah yolunda savaş. Kendinden başkasından sorumlu değilsin. İnananları da teşvik et. Umulur ki Allah, küfre sapanların gücünü kırar. Allah, kuvvetçe daha üstün, cezalandırmada daha güçlüdür.
NİSA 85.Kim güzel bir işe aracı olursa ondan ona bir pay vardır. Kim kötü bir şeye aracı olursa ondan da ona bir pay vardır. Allah herşeye, herkese gıda ulaştırır, Mukit'tir.
NİSA 86.Bir selam ile selamlandığınızda, onun daha güzeliyle yahut aynısıyla karşılık verin. Hiç kuşkusuz Allah Hasib'dir, herşeyi güzelce hesaplamaktadır.
NİSA 87.Allah'tır O, ilah yoktur O'ndan başka! Hakkında hiçbir kuşku bulunmayan kıyamet gününde, hepinizi muhakkak bir araya toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?
NİSA 88.Size ne oluyor da münafıklar hakkında iki gruba ayrılıyorsunuz? Allah onları kazandıkları yüzünden baş aşağı etmişken, Allah'ın saptırdığını yola getirmek mi istiyorsunuz? Allah'ın şaşırttığına sen asla yol sağlayamazsın.
NİSA 89.Onlarla eşitlenesiniz diye kendilerinin küfre saptığı gibi küfre sapmanızı istediler. O halde, Allah yolunda göç edecekleri vakte kadar onlardan dost edinmeyin. Eğer yüz çevirirlerse onları

yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün. Bir daha da onlardan ne dost edinin ne de yardımcı.

NİSA 90.Ancak sizinle aralarında antlaşma olan bir topluma sığınanlarla, kendi toplumlarıyla yahut sizinle savaşma konusunda yürekleri yetersiz kalıp da size gelenlere dokunmayın. Allah dileseydi onları elbette sizin üstünüze salardı, onlar da sizinle mutlaka savaşırlardı. O halde, sizden uzak durur, sizinle savaşmaz, size barış eli uzatırlarsa, artık Allah size, üzerlerine gitmek için bir yol vermemiştir.

NİSA 91.Diğer bazılarını da bulacaksınız ki, hem sizden emin olmak hem de kendi toplumlarından emin olmak isterler. Ama fitneyle yüzyüze getirildiklerinde başaşağı içine dalarlar. Bunlar sizden uzak durmazlar, sizinle barışa gitmezler ve ellerini sizden çekmezlerse onları yakalayın, tuttuğunuz yerde öldürün. İşte böylelerinin üstüne gitmeniz için size açık bir izin ve kuvvet verilmiştir.

NİSA 92.Yanlışlık hali müstesna, bir müminin bir mümini öldürmesi olacak şey değildir. Yanlışlıkla bir mümini öldürenin, özgürlüğü elinden alınmış bir mümini özgürlüğe kavuşturması, ölenin ailesine de üzerinde anlaşmaya varılacak tatmin edici bir diyet vermesi gerekir. Varislerin diyeti bağışlaması hali müstesna. Eğer öldürülen, mümin olmakla birlikte size düşman bir topluluktan ise o zaman öldürenin, özgürlüğünden yoksun bir mümini özgürlüğüne kavuşturması gerekir. Öldürülen, sizinle aralarında bir antlaşma bulunan bir toplumdan ise o durumda öldürülenin ailesine tatmin edici bie diyet verme yanında, hürriyetinden yoksun bir mümini hürriyetine kavuşturmak da gerekli olur. Bunlara imkan bulamayan, Allah'a tövbe olarak iki ay kesiksiz oruç tutar. Allah, gereğince bilendir, hikmeti sonsuzdur.

NİSA 93.Bir mümini kasten öldürene gelince, onun cezası, içinde sürekli kalmak üzere cehennemdir. Allah gazap etmiştir böylesine, lanetlemiştir onu; çok büyük bir azap hazırlamıştır ona.

NİSA 94.Ey iman sahipleri! Allah yolunda gaza için dolaştığınızda, iyice anlayıp dinleyin de size selam verene/barış teklifi sunana "sen mümin değilsin" demeyin. İğreti hayatın menfaatine göz dikiyorsunuz ama Allah katında çok ganimetler vardır. Önceden siz de öyle idiniz ama Allah size lütufta bulundu. O

halde iyice araştırın, anlayıp dinleyin. Çünkü Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.
NİSA 95.İnsanların; özür sahibi olmaksızın oturanlarıyla, Allah yolunda malları ve canlarıyla didinip gayret gösrenleri aynı değildir. Allah, malları ve canlarıyla gayret gösterenleri oturanlara derece bakımından üstün kılmıştır. Allah hepsine güzellik vaat etmiştir ama cihat edenleri, çok büyük bir ödülle, oturanlardan üstün kılmıştır.
NİSA 96.Allah katında dereceler, bir bağışlanma, bir rahmet... Allah çok affedici çok merhametlidir.
NİSA 97.Melekler, öz benliklerine zulmetmiş olanların canlarını alırken, onlara şöyle dediler: “Neredeydiniz siz?” Cevap verdiler: “Yeryüzünde ezilip horlananlardık biz.” Melekler dediler ki: “Allah’ın yeryüzü geniş değil miydi ki orada bir yerden bir yere göçesiniz?” İşte böylelerinin varacağı yer cehennemdir. Ne kötü dönüş yeridir o!
NİSA 98.Kadınlardan, erkeklerden, yavrulardan hiçbir beceri gösteremeyen, hiçbir yol bulamayanların durumu farklıdır.
NİSA 99.Bunların, Allah tarafından affedilmeleri umulur. Allah affedicidir, günahları bağışlayıcıdır.
NİSA 100.Kim Allah yolunda hicret ederse yeryüzünde, varıp sığınarak karşı harekete girişecek çok yer bulur; geniş bir imkan da bulur. Ve her kim, evinden Allah’a ve resulüne hicret niyetiyle çıkar da kendisine ölüm yetişirse onun ödülünü vermek Allah’a düşer. Allah Gafur’dur, Rahim’dir.
NİSA 101.Gaza niyetiyle yeryüzünde dolaştığınız zaman, küfre sapanların size tedirginlik vermesinden korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şu bir gerçek ki, küfre batanlar sizin için açık bir düşmandır.
NİSA 102.Sen içlerinde olup da onlara namaz kıldırdığın vakit, içlerinden bir grup seninle namaza dursun; silahlarını da alsınlar. Bunlar secdeye varınca, diğerleri arkalarında beklesinler. Sonra namaz kılmış olan diğer grup gelip seninle birlikte kılsınlar. Dikkatli olsunlar, silahlarını yanlarına alsınlar. Kafirler isterler ki, silahlarınızdan teçhizatınızdan habersiz olasınız da üstünüze bir çullanışla çullanıversinler. Eğer yağmurdan gelen bir sıkıntı varsa yahut hasta-yaralı iseniz silahlarınızı bırakmanızda bir sakınca yoktur. Ama tedbirinizi alın, dikkatli olun. Allah, kafirler için rezil edici bir azap hazırlamıştır.

NİSA 103.Korku halindeki namazı tamamlayınca, artık Allah'ı ayakta, oturarak, yan yatmışken anın. Sükunet bulduğunuzda, namazı tam bir biçimde yerine getirin. Namaz, müminler üzerine vakti belirlenmiş bir farz olmuştur.
NİSA 104.Düşman topluluğu izlemekte gevşeklik göstermeyin. Siz sıkıntıya düşüyorsanız, hiç kuşkusuz tıpkı sizin gibi onlar da sıkıntıya düşüyorlar; ama siz, Allah'tan onların umamayacağı şeyleri umuyorsunuz. Allah Alim'dir, Hakim'dir.
NİSA 105.Şunda kuşku yok ki, biz bu Kitap'ı sana, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği ile hükmedesin diye hak olarak indirdik. Sakın hainlere yardakçı olma!
NİSA 106.Allah'tan af dile; Allah çok affedici, çok merhametlidir.
NİSA 107.Öz benliklerine hainlik edenler için didinip durma. Çünkü Allah, sürekli hainlik eden günahkarı sevmez.
NİSA 108.İnsanlardan gizleniyorlar/gizliyorlar da Allah'tan gizlenmiyorlar/gizlemiyorlar. Oysaki O, O'nun hoşlanmadığı sözü gece boyu sarf ederken onlarla beraberdir. Allah, onların yapmakta olduklarını çepeçevre kuşatmıştır.
NİSA 109.Diyelim, siz onlar için dünya hayatında mücadele verdiniz. Peki, kıyamet günü Allah'a karşı onlar için kim mücadele verir, onlar hakkında kim vekillik yapar?
NİSA 110.Kim bir kötülük yapar yahut öz benliğine zulmeder de sonra Allah'tan af dilerse Allah'ı çok affedici, çok merhametli bulur.
NİSA 111.Günah kazanan onu kendi nefsi aleyhine kazanır. Allah Alim ve Hakim'dir.
NİSA 112.Kim bir hata yahut günah işler de sonra onunla bir suçsuzu itham ederse hiç kuşkusuz, büyük bir iftira ve açık bir günah yüklenmiş olur.
NİSA 113.Eğer Allah'ın senin üzerindeki lütfu ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir grup seni şaşırtmaya mutlaka yeltenecekti. Ama onlar kendilerinden başkasını saptıramazlar. Ve sana hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah sana Kitap'ı ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın senin üzerindeki lütfu çok büyüktür.
NİSA 114.Onların fısıldaşmalarının çoğunda hayır yoktur. Ancak, bir sadakayı, bir iyiliği ve insanlar arasında bir barıştırmayı emreden

başka. Kim böyle birşeyi Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak niyetiyle yaparsa biz ona yakında çok büyük bir ödül vereceğiz.
NİSA 115.Erdirici kılavuzluk kendisine ayan-beyan geldikten sonra, resulden kopup müminlerin yolunun dışını izleyeni biz, yöneldiğiyle kaynaştırır, sonra da cehenneme sallarız. Ne kötü bir dönüş yeridir o!
NİSA 116.Allah, kendisine ortak koşulmasını affetmez ama bunun dışında kalanı dilediği kişi için affeder. Allah'a şirk koşan, dönüşü olmayan bir sapıklığa dalıp gitmiştir.
NİSA 117.Allah'ın dışındakilere davet/dua edenler sadece dişilere davet/dua ederler. Ve onlar inatçı bir şeytandan başkasına çağırıp yakarmıyorlar.
NİSA 118.Allah o şeytana lanet etmiştir. Demişti ki o: "Senin kullarında belirli bir pay elbette alacağım."
NİSA 119."Yemin olsun, onları saptıracağım, onları boş kuruntulara mutlaka iteceğim. Onlara mutlaka emir vereceğim de davarların kulaklarını yaracaklar; onlara muhakkak emredeceğim de Allah'ın yaratışını/yarattıklarını değiştirecekler." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı yandaş edinirse açık bir hüsrana kesinlikle yuvarlanmış olacaktır.
NİSA 120.Şeytan, onlara söz verir, ümit verip hayal kurdurur. Ama o, onlara bir aldanıştan başka hiçbir şey vaat etmez.
NİSA 121.Bunların varacakları yer cehennemdir. Ve cehennemden kaçıp kurtulacak bir yer bulamazlar.
NİSA 122.İnanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağız. Sonsuza değin kalacaklardır orada. Allah'ın şaşmaz vaadidir bu. Söz söyleme bakımından Allah'tan daha doğru ve daha tutarlı kim olabilir?
NİSA 123.İş ne sizin kuruntularınızladır ne de Ehlikitap'ın kuruntularıyla. Kötülük yapan onunla cezalandırılır. Ve böyle biri, kendisi için Allah dışında ne bir dost bulur ne de bir yardımcı.
NİSA 124.Erkek veya kadın, inanmış olarak hayra ve barışa yönelik işler yapanlar cennete gireceklerdir. Ve zerre kadar zulme uğratılmayacaklardır.
NİSA 125.Güzellikler sergileyerek ve özü-sözü doğru bir halde İbrahim'in dinine uyarak yüzünü Allah'a teslim edenden daha güzel dinli kim olabilir! Allah İbrahim'i dost edinmişti.

NİSA 126.Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ındır. Allah Muhit'tir, herşeyi çepeçevre kuşatmıştır.
NİSA 127.Senden kadınlar hakkında fetva soruyorlar. De ki: "Onlar hakkında fetvayı size Allah veriyor." Yazılmış hakları olanı kendilerine vermeyip de kendileriyle nikahlanmak istediğiniz yetim kadınlar hakkında, ezilip horlanan çocuklar hakkında, yetimler için adaleti yerine getirmeniz hakkında Kitap'ta olup da yüzünüze karşı okunan şeyler var. Hayır olarak yaptığınız herşeyi Allah, hakkıyla bilmektedir.
NİSA 128.Eğer bir kadın kocasının sadakatsizliğinden, yahut kendisine sırt çevirmesinden endişe ederse aralarını bir barış girişimiyle düzeltmelerinde kendileri için bir sakınca yoktur. Ve barış hep hayırdır. Nefisler, cimrilik ve doymazlığa hazır hale getirilmiştir. Güzel davranır, sakınıp korunursanız Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdar olacaktır.
NİSA 129.Tutkunluk derecesinde isteseniz de kadınlar arasında adaleti sağlamaya asla güç yetiremezsiniz. O halde tam bir eğilimle bir yana yönelip de öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın. Barışı esas alıp sakınırsanız, Allah çok affedici, çok merhametli olacaktır.
NİSA 130.Eğer ayrılırlarsa Allah, geniş nimetinden her birini zenginleştirir. Allah Vasi'dir, genişler ve genişletir; Hakim'dir hikmeti sınırsızdır.
NİSA 131.Göklerde ne var, yerde ne varsa yalnız Allah'ındır. Hem sizden önce kitap verilenlere hem de size, "Allah'tan korkun" diye önerdik. Nankörlüğe saparsanız şu bir gerçek ki, göklerdekiler de yerdekiler de Allah'ındır. Allah Gani'dir, zenginliğine sınır yoktur; Hamid'dir, övülen ve övendir.
NİSA 132.Hem göklerdekiler, hem yerdekiler Allah içindir. Vekil olarak Allah yeter.
NİSA 133.Ey insanlar! O dilerse sizi ortadan kaldırır, başkalarını getirir. Allah buna gerçekten Kadir'dir.
NİSA 134.Dünya nimeti ve bereketini isteyen bilsin ki, dünya nimeti de ahiret mutluluğu da Allah katındadır. Allah, çok iyi işitir, çok iyi görür.
NİSA 135.Ey iman edenler! Öz benliğiniz, anne-babanız, yakınlarınız aleyhine de olsa, zengin veya fakir de olsalar, adaleti dimdik ayakta tutarak Allah için tanıklık edenler olun! Allah, ikisine de

sizden daha yakındır. O halde nefsinizin arzusuna uyarak adaletten sapmayın. Eğer dilinizi eğip büker yahut çekimser kalırsanız, Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.
NİSA 136.Ey iman edenler! Allah'a, onun resulüne, resulüne indirmiş olduğu Kitap'a, daha önce indirmiş olduğu Kitap'a inanın. Kim Allah'ı, O'nun meleklerini, kitaplarını, resullerini ve ahiret gününü inkar ederse geri dönüşü olmayan bir sapıklığa gömülmüş olur.
NİSA 137.Onlar ki inandılar, sonra küfre saptılar; yine inandılar, tekrar küfre saptılar, sonra da küfrü artırdılar; işte Allah onları affetmeyecek, onları hiçbir yola kılavuzlamayacaktır.
NİSA 138.İkiyüzlülere şunu muştula: kendileri için korkunç bir azap öngörülmüştür.
NİSA 139.Öyle kişiler ki onlar, müminleri bırakıp da küfre sapanları dost ediniyorlar. Onların yanında onur ve yücelik mi arıyorlar? Onur ve yüceliğin tümü Allah'ındır.
NİSA 140.Allah, Kitap'ta size şunu da indirmiştir: Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini, bu ayetlerle alay edildiğini işittiğinizde, bir başka lakırdıya dalıp gittikleri zamana kadar, o münafıkların yanında oturmayın. Aksi halde siz de onlar gibi sayılırsınız. Hiç kuşkusuz Allah, münafıklarla kafirleri cehennemde bir araya getirecektir.
NİSA 141.Sizi gözetleyip duruyorlar. Allah'tan size fetih nasip olursa, "sizinle birlikte değil miydik" diyecekler. Kafirlere bir nasip ulaşırsa şunu diyecekler: "Başarınıza destek vermedik mi, müminlere karşı size siper olmadık mı?" Artık kıyamet günü aranızda Allah hükmedecektir.Allah, müminler aleyhine kafirlere bir yol asla nasip etmez.
NİSA 142.Şu bir gerçek ki, ikiyüzlüler hileler düzerek Allah'ı aldatmaya uğraşıyorlar. Ama Allah da onları aldatıyor.Onlar namaza kalktıklarında tembel-miskin bir halde kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar. Onlar Allah'ı çok az hatırlarlar.
NİSA 143.Arada bocalayıp dururlar. Ne şunlardan yanadırlar ne bunlardan yana. Allah'ın şaşırttığına sen asla yol sağlayamazsın.
NİSA 144.Ey iman sahipleri! Müminleri bırakıp da küfre sapanları dost edinmeyin. Kendi aleyhinize Allah'a açık bir kanıt mı vermek istiyorsunuz?
NİSA 145.Şu da bir gerçek ki ikiyüzlüler, ateşin en alt katındadırlar. Onlar için bir yardımcı asla bulamayacaksın.

NİSA 146.Ancak tövbe edip hallerini düzelterek Allah'a yapışan ve dinlerini samimiyetle özgüleyenler müstesnadır. İşte böyleleri, müminlerle beraber olacaktır. Ve Allah, müminlere yakında çok büyük bir ödül verecektir.
NİSA 147.İnanır şükrederseniz, Allah size azabı ne yapacak? Allah da teşekkür eder, O herşeyi gereğince bilir.
NİSA 148.Allah, çirkin sözün açıklanmasını sevmez. Zulme uğratılan kişi müstesna. Allah Semi'dir, Alim'dir.
NİSA 149.Bir hayrı açıklar yahut gizlerseniz, bir kötülüğü afferderseniz, Allah da çok affedicidir, herşeye güç yetirendir.
NİSA 150.Onlar ki Allah'ı ve O'nun resullerini inkar ederler, Allah'la O'nun resulleri arasını açmak isterler de "bir kısmına inanırız, bir kısmını inkar ederiz" derler; böylece imanla inkar arasında bir yol tutmak isterler.
NİSA 151.İşte bunlar gerçek kafirlerdir. Ve biz, kafirler için yere batırıcı bir azap hazırladık.
NİSA 152.Allah'a ve O'nun resullerine iman edip onlardan birini ötekilerden ayırmayanlara gelince, Allah böylelerinin ödüllerini yakında kendilerine verecektir. Allah, Gafur'dur, Rahim'dir.
NİSA 153.Ehlikitap, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Zaten onlar Musa'dan da bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Allah'ı bize açıktan göster." Bunun üzerine zulümlerinden ötürü kendilerini yıldırım çarpmıştı. Sonra kendilerine açık-seçik kanıtların gelişi ardından buzağıya taptılar. Biz onların bu günahını da affettik. Biz Musa'ya apaçık bir kanıt/bir hükmetme gücü verdik.
NİSA 154.Kesin söz vermeleri için Tur'u üzerlerine kaldırdık ve onlara: "Kapıdan secde ederek girin." dedik. Onlara şunu da söyledik: "Cumartesi gününde azgınlık yapmayın." Onlardan sapasağlam bir söz almıştık.
NİSA 155.Başlarına gelenler; ahiretlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri, haksız yere peygamberleri öldürmeleri ve "kalplerimiz kılıflıdır" demeleri yüzündendir. Doğrusu, Allah küfürleri yüzünden kalpleri üzerine mühür basmıştır da pek azı müstesna, iman etmezler.
NİSA 156.Küfürleri yüzünden, Meryem aleyhinde büyük bir yalan söylemeleri yüzünden...

NİSA 157.“Biz, Allah’ın resulü Meryem oğlu İsa Mesih’i öldürdük!” demeleri yüzünden. Oysaki onu öldürmediler, onu asmadılar da; sadece o onlara benzer gösterildi. Onun hakkında tartışmaya girenler, onunla ilgili olarak tam bir kuşku içindedirler. Onların, ona ilişkin bir bilgileri yoktur; sadece sanıya uymaktalar. Onu kesinlikle öldürmediler.
NİSA 158.Tam aksine, Allah onu kendisine yükseltti. Allah, Aziz’dir, Hakim’dir.
NİSA 159.Ehlikitap’tan her biri ölümünden önce ona mutlaka inanacaktır. Kıyamet günü de o, onlar aleyhine bir tanık olacaktır.
NİSA 160.Yaptıkları zulümler ve birçok insanı Allah yolundan alıkoymaları yüzünden daha önce kendilerine helal kılınmış tertemiz şeyleri, Yahudilere haram kıldık.
NİSA 161.Ve ribayı almaları yüzünden -oysaki ondan yasaklanmışlardı- ve haksız yollarla insanların mallarını yemeleri yüzünden, onların küfre sapanlarına korkunç bir azap hazırladık.
NİSA 162.Ama onların ilimde derinleşmiş olanları ve müminler, sana indirilene de senden önce indirilene de inanırlar. Namazı kılıcıdırlar, zekatı vericidirler, Allah’a ve ahiret gününe inanırlar. İşte bunlara yakında büyük bir ödül vereceğiz.
NİSA 163.Biz, tıpkı Nuh’a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. Biz İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a, torunlarına, İsa’ya, Eyüb’e, Yunus’a, Harun’a, Süleyman’a da vahyettik. Davud’a da Zebur’u verdik.
NİSA 164.Resuller var, hayat ve hatıralarını daha önce sana anlattık; resuller var, hayat ve hatıralarını sana anlatmadık. Allah, Musa’ya kelime kelime söz söylemişti.
NİSA 165.Müjdeleyici ve uyarıcı resuller gönderdik ki, elçiler geldikten sonra insanların Allah’a karşı kanıtı olmasın. Allah Aziz’dir, Hakim’dir.
NİSA 166.Şu da var ki, Allah sana indirdiğini, kendi ilmiyle indirdiğine tanıklık eder. Melekler de tanıklık ediyorlar. Zaten tanık olarak Allah yeter.
NİSA 167.İnkar edip Allah yolundan geri çevirenler, dönüşü olmayan bir sapıklığa düşmüşlerdir.
NİSA 168.İnkar edip zulme sapanlar var ya, Allah onları affetmeyecek, onları hiçbir yola kılavuzlamayacaktır.

NİSA 169.Cehennem yolu hariç! Sonsuza dek kalacaklardır orada. Allah için çok kolaydır bu.
NİSA 170.Ey insanlar! Resul size Rabbinizden hakkı getirdi; artık inanın ona ki hayrınıza olsun! Nankörlük ederseniz, göklerdekiler de yerdekiler de Allah'ındır. Allah Alim'dir, Hakim'dir.
NİSA 171.Ey Ehlikitap! Dininizde aşırılığa gidip doymazlık etmeyin! Allah hakkında gerçek dışı birşey söylemeyin. Meryem oğlu İsa Mesih, Allah'ın resulü ve kelimesidir. Onu, kendisinden bir ruhla beraber Meryem'e atmıştır. Artık Allah'a ve resullerine inanın! "Üçtür" demeyin! Son verin, sizin için daha iyi olur. Allah Vahid'dir, tek ve biricik ilahtır. Kendisi için bir çocuk olmasından arınmıştır O. Yalnız O'nundur göklerdekiler ve yerdekiler. Vekil olarak Allah yeter.
NİSA 172.Ne Mesih Allah'ın bir kulu olmaktan çekinir ne de Allah'a yakınlaştırılmış melekler! Allah'a kulluk ve ibadetten çekinerek kibre saplanan bilsin ki, Allah onların tümünü huzurunda haşredecektir.
NİSA 173.Bunun ardından da inanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanların ödüllerini tam verecek ve lütfundan onlara fazlalıklar da bağışlayacaktır.Kulluktan çekinip büyüklük taslayanlara gelince onlara korkunç bir azapla azap edecektir. Böyleleri, kendileri için Allah'tan başka ne bir dost bulacaklardır ne de bir yardımcı.
NİSA 174.Ey insanlar! Size Rabbinizden bir delil gelmiştir. Biz size, herşeyi açık-seçik gösteren bir ışık gönderdik.
NİSA 175.Allah'a inanıp O'na sarılanları O, kendisinden bir rahmetin ve lütfun içine sokacak ve onları kendisine ulaşan dosdoğru bir yola kılavuzlayacaktır.
NİSA 176.Fetva istiyorlar senden. De ki: "Allah size, ana-babasız ve çocuksuz kişi hakkında şöyle fetva veriyor: Çocuğu olmayan, bir kızkardeşi bulunan kişi öldüğünde, onun terekesinin yarısı kızkardeşindir. Böyle bir kişi, çocuğu olmayan kızkardeşi öldüğünde, onun terekesinin tamamına mirasçı olur. Eğer ölenin iki kızkardeşi varsa terekenin üçte ikisi onlarındır. Eğe mirasçılar, kadın-erkek, birçok kardeşlerse bu durumda erkek kardeşe, iki kızkardeşin payı kadar verilir." Allah size açık-seçik bildiriyor ki sapmayasınız. Allah, herşeyi gereğince bilmektedir.
MAİDE 1.Ey iman edenler! Akitlerin ve ahitlerin icaplarını yerine getirin. Siz ihramlı iken avlanmayı helal saymamak şartıyla ve ileride

size okunacaklar müstesna olmak üzere, davar cinsinden hayvanlar size helal kılınmıştır. Kuşkunuz olmasın ki, Allah, iradesi yönünde hüküm verir.

MAİDE 2.Ey iman edenler! Allah'ın ibadet, iyilik ve güzellik alameti kıldığı şeylere, çarpışmanın yasak olduğu haram aya, kurbanlık hediyelere, onların gerdanlıklarına, Rablerinden bir lütuf ve rıza niyaz ederek Mescid-i Haram'a gelmiş olanlara saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınız vakit avlanın. Mescid-i Haram'a girmenizi engellediler diye bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi saldırganlık ve düşmanlığa sakın itmesin! İyilik, güzellik, hayır, mutluluk ve takva üzere yardımlaşın. Kötülük/çirkinlik, düşmanlık/saldırganlık üzere yardımlaşmayın. Allah'tan korkun! Kuşkunuz olmasın ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

MAİDE 3.Şunlar size haram kılınmıştır: Boğazlanmayarak ölmüş hayvanın eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına boğazlananlar, bir de boğulmuş yahut vurulmuş yahut yuvarlanmış yahut süsülmüş yahut canavar yırtmış olup da canı üzerindeyken kesemedikleriniz, dikili adak taşları üzerine boğazlanan hayvanlar, fal oklarıyla kısmet paylaşmanız... Bütün bunlar birer fısktır, yoldan çıkıştır. Küfre batmış olanlar bugün dininizden ümitlerini kestiler. Artık onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'ı seçtim. Şu da var ki, her kim ciddi bir açıklıkla yüzyüze gelir de günaha kaçmak maksadı olmaksızın onlardan yemek zorunda kalırsa, elbette Allah Gafur ve Rahim'dir.

MAİDE 4.Sana soruyorlar, onlar için helal kılınan ne? Şöyle söyle: "Sizin için bütün temiz nimetler helal kılınmıştır. Allah'ın size öğretmiş olduğundan kendilerini öğretip hüner sahibi kıldığınız avcı hayvanların sizin için tuttuklarından da yiyin ve üzerine Allah'ın ismini anın. Allah'tan korkun. Allah gerçekten hesabı çok çabuk görür."

MAİDE 5.Bugün size bütün temiz nimetler helal kılındı. Kendilerine kitap verilmiş olanların yemekleri size helaldir. Sizin yemekleriniz de onlara helaldir. Mümin kadınların iffetleriyle, sizden önce kendilerine kitap verilmiş olanların iffetli hanımları da mehirlerini vermeniz, zinadan uzak kalmaları ve şunu bunu dost tutmamaları şartıyla size helaldir. İmanı tanımayıp nankörlük edenin ameli boşa gitmiştir. Ve o, ahirette de hüsrana uğrayanlardandır.

MAİDE 6.Ey iman sahipleri! Namaza duracağınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın; başlarınızı meshedin ve topuklara kadar ayaklarınızı meshedin/yahut yıkayın. Eğer cünüp iseniz iyice temizlenin. Hasta yahut yolculuk halinde iseniz yahut biriniz tuvaletten gelmişse yahut kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız temiz bir toprakla teyemmüm edin: yüzlerinizi ve ellerinizi ondan meshedin. Allah size zorluk çıkarmak istemiyor. Ancak sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor ki şükredebilesiniz.
MAİDE 7.Allah'ın, üzerinizdeki nimetini ve sizi bağladığı misakını unutmayın. Hani, "işittik, boyun eğdik" demiştiniz. Allah'tan korkun. Allah, göğüslerin içindekini çok iyi bilir.
MAİDE 8.Ey iman edenler! Adalet ve dürüstlüğün tanıkları olarak Allah için kollayıp gözetleyenler olun. Bir topluluğun çirkinlik ve kötülüğü sizi adaletsiz davranmaya asla itmesin. Adaletli olun. Bu, takvaya/korunup sakınmaya daha uygundur. Allah'tan korkun. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.
MAİDE 9.Allah, inanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanlara vaatte bulunmuştur: Onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.
MAİDE 10.Küfre sapıp ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, bunlar cehennemin dostlarıdır.
MAİDE 11.Ey iman edenler! Allah'ın, üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani bir topluluk ellerini size uzatmaya niyet etmişti de Allah onların ellerini sizden çekmişti. Allah'tan korkun. Allah'a tevekkül etsinler.
MAİDE 12.Yemin olsun ki, Allah İsrailoğullarının misakını almıştı da içlerinden oniki temsilci/başkan göndermiştik. Allah şöyle demişti: "Ben sizinle beraberim. Namazı kılarsanız, zekatı verirseniz, resullerime inanır, onları desteklerseniz ve Allah'a güzel bir biçimde borç verirseniz, kötülüklerinizi elbette örteceğim ve sizi, altlarından ırmaklar akan cennetlere elbette koyacağım. Artık bundan sonra küfre gideniniz yolun denge noktasından sapmış olur."
MAİDE 13.Sonunda verdikleri misakı bozdukları için onları lanetledik de kalplerini kaskatı yaptık. Kelimeleri yerlerinden kaydırıyorlar. Öğütlenmek üzere çağırıldıkları şeyden nasiplenmeyi unuttular. İçlerinde çok azı hariç, sen onlardan hep hainlik görürsün.

Bununla birlikte onları affet, ellerini tut. Çünkü Allah güzellik sergileyenleri sever.
MAİDE 14.“Biz Hıristiyanlarız!” diyenlerden de misaklarını almıştık. Onlar da öğütlenmek üzere çağırıldıkları şeyden nasiplenmeyi unuttular. Bu yüzden aralarına kıyamete değin düşmanlık ve kin saldık. Sınaat/teknoloji olarak ürettikleri şeylerin ne olduğunu Allah onlara yakında haber verecektir.
MAİDE 15.Ey Ehlikitap! Resulümüz size geldi. Kitap’tan saklamış olduklarınızın çoğunu size ayan-beyan açıklıyor; çoğundan da geçiyor. Şu bir gerçek ki, size Allah’tan bir ışık ve apaçık bir Kitap gelmiştir.
MAİDE 16.Allah, rızasına uyanları o Kitap’la esenlik ve barış yollarına iletir ve onları kendi izniyle karanlıklardan aydınlığa çıkarıp şaşmayan ve sapmayan dosdoğru yola kılavuzlar.
MAİDE 17.Yemin olsun ki, “Allah Meryem oğlu Mesih’tir” diyenler küfre batmışlardır. De ki: “Allah; Meryem oğlu Mesih’i annesini ve yeryüzündeki insanların hepsini helak etmek istese Allah’a karşı kimin elinde bir güç vardır.” Hem göklerin hem yerin hem de bunlar arasındakilerin mülk ve yönetimi Allah’ındır. Dilediğini yaratır. Allah herşeye Kadir’dir.
MAİDE 18.Yahudiler ve Hıristiyanlar dediler ki, biz Allah’ın oğulları ve sevgilileriyiz. De ki: “O halde niçin size günahlarınız yüzünden azap ediyor?” Hayır, siz de O’nun yarattıklarından birer insansınız. Dilediğini affeder O, dilediğine azap eder. Hem göklerin hem yerin hem de bunların arasındakilerin mülk ve yönetimi Allah’ındır. Dönüş de O’nadır.
MAİDE 19.Ey Ehlikitap! Resullerin arası kesildiği bir sırada resulümüz size geldi; ayan-beyan açıklamalarda bulunuyor. “Bize ne müjdeci geldi ne uyarıcı” demeyesiniz. İşte müjdeci de geldi size, uyarıcı da. Allah herşeye kadirdir.
MAİDE 20.Musa, kavmine şöyle demişti; “Ey toplumum! Allah’ın, üzerinizdeki nimetini hatırlayın. İçinizde peygamberler vücuda getirdi, sizi krallar yaptı, alemlerden hiç kimseye vermediklerini size verdi.”
MAİDE 21.“Ey toplumum! Allah’ın sizin için yazdığı kutsal toprağa girin, arkanıza dönmeyin; yoksa hüsrana uğramışlar durumuna düşersiniz.”

MAİDE 22.Şöyle dediler: “Ey Musa, orada zorbalardan oluşan bir toplum var. Onlar oradan çıkıncaya kadar biz oraya asla girmeyeceğiz. Eğer çıkarlarsa o zaman gireceğiz.”
MAİDE 23.İçine ürperti düşenlerden, Allah’ın nimet verdiği iki adam dedi ki: “Onların içine kapıdan girin. Oraya girdiğinizde galip geleceksiniz. Eğer inananlar iseniz yalnız Allah’a güvenin.”
MAİDE 24.Dediler ki: “Ey Musa! Onlar orada oldukça biz oraya asla girmeyeceğiz. Hadi sen git, Rabbinle birlikte savaşın. Biz şuracıkta oturacağız.”
MAİDE 25.Şöyle yakardı Musa: “Rabbim! Nefsimle kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum. Artık fasıklar topluluğu ile bizim aramızı ayır!”
MAİDE 26.Allah dedi ki: “Orası onlara kırk yıl haram kılınmıştır. Yeryüzünde sersem sersem dolaşacaklar. Sen o fasıklar topluluğu için kederlenme!”
MAİDE 27.Onlara Adem’in iki oğlunun haberini de gerçek olarak oku. Hani ikisi birer kurban sunmuşlardı da birinden kabul edilmişti, ötekinden kabul edilmemişti. “Seni mutlaka öldüreceğim!” dedi. Öteki: “Allah sadece takva sahiplerinden kabul eder.” dedi.
MAİDE 28.“Beni öldürmek için elini bana uzatırsan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatmayacağım. Şu bir gerçek ki ben, alemlerin Rabbi olan Allah’tan korkarım.”
MAİDE 29.“Ben istiyorum ki, sen benim günahımı da senin günahını da yüklenip ateş halkından olasın. İşte budur zalimlerin cezası.”
MAİDE 30.Nihayet nefsi onu kardeşini öldürmeye ısındırdı, o da onu öldürdü. Böylece hüsrana uğramışlardan oldu.
MAİDE 31.Derken Allah, kardeşinin cesedini nasıl saklayacağını ona göstermek için yeri eşeleyen bir karga gönderdi. O dedi ki: “Vay be! Şu karga kadar bile olamıyor muyum ki, kardeşimin cesedini saklayayım.” Bu arada pişmanlık duyanlardan olmuştu.
MAİDE 32.İşte bu yüzden biz, İsrailoğulları üzerine şunu yazdık: Kim bir kişiyi, bir kişiye karşılık yahut yeryüzünde bir fesat sebebiyle olmaksızın öldürürse, insanları toptan öldürmüş gibidir. Ve kim bir kişiye hayat verirse insanlara toptan hayat vermiş gibidir. Andolsun, resullerimiz onlara açık-seçik kanıtlar getirmişlerdir. Ama onlardan

birçoğu bunun ardından da yeryüzünde zulüm ve azgınlığa sapmaktadır.
MAİDE 33.Allah ve resulüyle savaşanların ve yeryüzünde bozgunculuk yapmaya çalışanların cezası şudur: Öldürülürler yahut asılırlar yahut elleriyle ayakları çaprazlamasına kesilir yahut bulundukları yerden sürülürler. Bu onlar için dünyada bir rezilliktir. Ahirette de onlara büyük bir azap vardır.
MAİDE 34.Ancak onları gücünüz altına almadan önce tövbe edenler olursa biliniz ki, Allah Gafur ve Rahim'dir.
MAİDE 35.Ey iman edenler! Allah'tan korkun; O'na varmaya vesile arayın. O'nun yolunda gayret gösterin ki, kurtuluşa erebilesiniz.
MAİDE 36.Küfre batanlar var ya, yeryüzündekilerin hepsi ve yanında bir o kadarı kendilerinin olsa da kıyamet gününün azabıdan kurtulmak için hepsini fidye verseler, onlardan bu bile kabul edilmez. Korkunç bir azap vardır onlar için.
MAİDE 37.Ateşten çıkmak isterler ama ondan çıkamayacaklardır. Onlar için tepelerinden hiç inmeyecek bir azap vardır.
MAİDE 38.Hırsızlık yapan erkek ve kadının, yaptıklarına karşılık Allah'tan bir ceza olarak ellerini kesin. Allah Aziz'dir, Hakim'dir.
MAİDE 39.Kim zulmünden sonra tövbe eder, halini düzeltirse kuşkusuz Allah onun tövbesini kabul eder. Allah çok affedici, çok merhametlidir.
MAİDE 40.Göklerin de yerin de mülk ve saltanatının Allah'ın olduğunu bilmedin mi? Dilediğine azap eder O, dilediğini affeder. Allah'ın gücü herşeye yeter.
MAİDE 41.Ey resul! Kalpleri inanmamış olduğu halde ağızlarıyla "inandık!" diyenlerin küfürde yarışırcasına koşanları seni üzmesin! Yahudilerden bazıları yalancılık etmek için dinlerler; huzuruna çıkmamış olan başka bir topluluk için dinlerler. Yerlerine oturmuş kelimeleri, yapılarını bozup değiştirirler. "Size şu verilirse alın, eğer o verilmezse çekinin." derler. Allah birini fitneye çarptırmak isterse sen onun için Allah karşısında hiçbir şey yapamazsın. Bunlar o kişilerdir ki, Allah kalplerini temizlemek istemiyor. Dünyada bir rezillik vardır onlar için; ahirette de büyük bir azap var onlara.
MAİDE 42.Yalana iyice kulak verirler, haramı tıka-basa yerler. Sana geldiklerinde ister aralarında hüküm ver, ister onlardan yüz

çevir. Eğer onlardan yüz çevirirsen sana hiçbir şekilde zarar veremezler. Ama aralarında hükmedersen, adaletle hükmet. Allah, adaletle hükmedenleri/adaleti ayakta tutanları sever.
MAİDE 43.İçinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat yanlarında iken, nasıl oluyor da senin hakemliğine baş vuruyorlar? Daha sonra da verilen hükümden yüz çeviriyorlar. Bunlar inanan kişiler değillerdir.
MAİDE 44.Biz indirdik Tevrat'ı, biz! İyiye ve güzele kılavuz var onda, ışık var! Allah'a teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hakemlik yaparlardı. Kendini Rabb'e adayanlarla ilim ve hikmette derinleşmiş olanlar da Allah'ın Kitabı'ndan korumakla görevli olduklarıyla hükmederlerdi. Zaten onlar Allah'ın Kitabı'na tanıklardı. Artık insanlardan korkmayın, benden korkun da ayetlerimi basit bir ücret karşılığı satmayın. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, kafirlerin ta kendileridir.
MAİDE 45.O Kitap'ta onlar üzerine şöyle yazmıştık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş... Yaralamalar karşılığında da kısas. Kim kısası bağışlarsa, bu bağışlaması kendisi için günahlara perde olur. Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyenler zalimlerin ta kendileridir.
MAİDE 46.Ardından, o peygamberlerin izleri üzere Meryem oğlu İsa'yı gönderdik. Tevrat'tan yanında bulunanı doğruluyordu. Ona İncil'i verdik. Hidayet ve ışık vardı onda. Tevrat'tan yanında olanı tasdikleyici idi. Doğruya ve güzele kılavuzdu, takvaya sarılanlara bir öğüt.
MAİDE 47.İncil bağlıları Allah'ın onda indirdiğiyle hükmetsinler. Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyenler fasıkların ta kendileridir.
MAİDE 48.Sana da Kitap'ı hak olarak indirdik. Kitap'tan onun yanında bulunanı tasdikleyici ve onu denetleyip güvenirliğini sağlayıcı olarak... O halde onlar arasında Allah'ın indirdiği ile hükmet, Hak'tan sana gelenden uzaklaşıp onların keyiflerine uyma. Sizden herbiri için bir yol/şeriat ve bir yöntem belirledik. Allah dileseydi sizi elbette bir tek ümmet yapardı. Ama size vermiş olduklarıyla sizi imtihana çeksin diye öyle yapmamıştır. O halde, hayırlarda yarışın! Tümünüzün dönüşü Allah'adır. O size, tartışmış olduğunuz şeylerin esasını bildirecektir.
MAİDE 49.Sen de aralarında, Allah'ın indirdiğiyle hükmet. Onların keyiflerine uyma. Dikkat et de Allah'ın sana indirdiğinin bir

kısmından seni uzaklaştırıp fitneye düşürmesinler. Eğer yüz çevirirlerse bil ki, Allah onları bazı günahları yüzünden belaya çarptırmak istiyor. Zaten insanların çokları, doğru yoldan tamamen sapmış olanlardır.

MAİDE 50.Yoksa cahiliye devrinin hükmünü mü arıyorlar? Gerçeği görebilen bir toplum için, Allah'tan daha güzel hüküm veren kim vardır?

MAİDE 51.Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları gönül dostları edinmeyin. Onlar birbirlerinin gönül dostlarıdır. Sizden kim onları gönül dostu edinirse o,onlardandır. Allah, zalimler toplumunu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.

MAİDE 52.Kalplerinde hatalık olanların, "başımıza bir felaket gelmesinden korkuyoruz" diyerek onların içine daldıklarını görürsün. Olabilir ki Allah, bir fetih yahut katından bir buyruk getirir de bunu yapanlar, benliklerinde sakladıkları şeye pişmanlık duyar hale gelirler.

MAİDE 53.İman edenler derler ki: "Şunlar mıdır o tüm güçleriyle sizinle beraber olduklarına yemin edenler?" Bütün amelleri boşa çıkmıştır da hüsrana uğrayanlardan oluvermişlerdir.

MAİDE 54.Ey inanlar! İçinizden kim dininden dönerse şunu bilsin: Allah, yakında, kendilerini sevdiği ve kendisini seven, müminlere karşı boynu bükük, kafirlere karşı başı dik bir toluluk getirecektir. Bunlar Allah yolunda savaşırlar, hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar. Bu, Allah'ın dilediğine yönelttiği bir lütuftur. Allah, yaratılışı ve yarattıklarını genişletir, her şeyi bilir.

MAİDE 55.Sizin gönül dostunuz Allah'tır, O'nun resulüdür, bir de rüku eder bir halde namazı kılıp zekatı vererek iman edenlerdir.

MAİDE 56.Allah'ı, O'nun resulünü ve iman edenleri dost edinen/Allah'tan, O'nun resulünden ve iman edenlerden yüz çeviren bilsin ki, galip gelecek olanlar Allah'ın taraftarlarıdır.

MAİDE 57.Ey iman edenler! Sizden önce kitap verilenlerden ve küfre sapanlardan, dininizi oyun ve eğlence edinenleri dost tutmayın. Eğer inanıyorsanız Allah'tan korkun.

MAİDE 58.Namaza çağırdığınızda onu oyun ve eğlence edindiler. Böyle yaptılar; çünkü onlar akıllarını işletmeyen bir topluluktur.

MAİDE	59.De ki: “Ey Ehlikitap! Sadece şunun için bizden hoşlanmıyorsunuz: Allah’a, bize indirilene, daha önce indirilene inanmışız. Doğrusu şu ki, sizin çoğunuz yoldan sapmış olanlardır."
MAİDE	60.De ki;”Allah katında ceza olarak bundan daha kötüsünü size bildireyim mi? Allah’ın lanetlediği, üzerine gazap indirdiğidir o. Allah böylelerinden maymunlar, domuzlar ve tağut uşakları yapmıştır. İşte bunlardır yer bakımından daha kötü, yolun denge noktasını kaybetme bakımından daha şaşkın olanlar.”
MAİDE	61.Size geldiklerinde “inandık” derler. Gerçekte ise küfürle girmiş, yine onunla çıkmışlardır. Neler saklıyor olduklarını Allah daha iyi bilir.
MAİDE	62.Onların birçoğunun günahta, düşmanlıkta, haram yemede yarıştıklarını görürsün. Ne kötüdür o yapmakta oldukları!
MAİDE	63.Ruhbanları ve hahamları onları, günah oluşturan sözlerinden, haram yemekten alıkoysalardı olmaz mıydı? Ne kötüdür onların sınaat/teknoloji olarak üretmekte oldukları.
MAİDE	64.Yahudiler dediler ki: “Allah’ın eli bağlıdır.” Kendi elleri bağlandı/elleri bağlanasıcalar! Söylemiş oldukları lakırdı yüzünden lanetlendiler. Söylediklerinin aksine, Allah’ın iki eli de alabildiğine açıktır: dilediği gibi bağışta bulunur. İnan olsun ki, Rabbinden sana indirilen, küfür ve taşkınlık yönünden onları iyice azdıracaktır. Onların arasına, ta kıyamet gününe kadar düşmanlık ve nefret atmışızdır. Ne zaman savaş için bir ateş yaksalar, Allah onu söndürür de onlar yeryüzünde yine bozgunculuğa koşarlar. Ama Allah, bozguncuları sevmez.
MAİDE	65.Eğer Ehlikitap, iman edip korunsaydı, onların kötülüklerini mutlaka örter ve kendilerini bol nimetli cennetlere mutlaka sokardık.
MAİDE	66.Eğer onlar Tevrat’ı, İncil’i ve kendilerine indirilmiş olanı gerektiği şekilde uygulasalardı andolsun, hem üstlerinden hem ayaklarının altından rızıklanacaklardı. İçlerinde orta yolu izleyen bir topluluk var. Ama onların çoğunluğunun yapmakta olduğu ne kadar da kötü!
MAİDE	67.Ey resul! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan onun verdiği peygamberlik görevini yerine getirmemiş olursun. Allah seni insanlardan korur. Allah, küfre batmış topluluğa kılavuzluk etmez.

MAİDE 68.De ki: “Ey Ehlikitap! Siz, Tevrat’ı, İncil’i ve Rabbinizden size indirileni tam uygulamadıkça hiçbir şey değilsiniz.” Rabbinden sana indirilen, onlardan birçoğunun küfür ve azgınlığını elbette artıracaktır. Küfre batan topluluk için tasalanma artık.
MAİDE 69.Şu bir gerçek ki, iman edenler, Yahudiler, Sabiiler ve Hıristiyanlardan Allah’a ve ahiret gününe inanıp hayra ve barışa yönelik iş yapanlar için korku yoktur. Tasalanmayacaklardır onlar.
MAİDE 70.Yemin olsun ki biz, İsrailoğullarının kesin sözlerini almış da onlara resuller göndermiştik. Ne zaman bir resul onlara nefislerinin hoşlanmadığı birşeyi getirdiyse bir kısmını yalanladılar; bir kısmını da öldürüyorlardı.
MAİDE 71.Bir fitne kopmayacak sandılar. Kör oldular, sağır kesildiler. Derken Allah tövbelerini kabul etti. Sonra yine birçokları körleştiler, sağırlaştılar. Allah, onların yaptıklarını ayan-beyan görüyor.
MAİDE 72.Andolsun ki, “Allah Meryem oğlu Mesih’in ta kendisidir” diyenler küfre batmışlardır. Mesih şöyle demişti: “Ey İsrailoğulları, hem sizin Rabbiniz hem de benim Rabbim olan Allah’a kulluk/ibadet edin. Gerçek olan şu ki, Allah’a ortak koşana Allah, cenneti haram kılmıştır. Varacağı yer ateştir onun. Zalimlerin yardımcıları olmayacaktır.”
MAİDE 73.Yine andolsun ki, “Allah, üçün üçüncüsüdür” diyenler de küfre batmıştır. Bir tek Tanrı dışında hiçbir ilah yoktur. Bu söyleyegeldiklerine son vermezlerse, onların küfre sapanlarına korkunç bir azap mutlaka gelip çatacaktır.
MAİDE 74.Hala Allah’a yönelip tövbe ederek ondan af dilemiyorlar mı? Allah Gafur’dur, Rahim’dir.
MAİDE 75.Meryem oğlu Mesih, bir resulden başkası değildir! Ondan önce de resuller gelip geçmiştir. Onun annesi de özü-sözü doğru biriydi. İkisi de yemek yerlerdi. Bak nasıl açıklıyoruz onlara ayetleri! Sonra bak, nasıl gerisin geri çeviriyorlar!
MAİDE 76.Söyle onlara: “Allah’ bırakıp da size zarar yahut yarar sağlama gücü olmayan şeylere mi kölelik/kulluk ediyorsunuz? Allah, en iyi duyan, en iyi bilenin ta kendisidir.”
MAİDE 77.De ki: “Ey Ehlikitap! Dininizde azgınlık edip hak dışına çıkarak aşırılığa gitmeyin. Daha önce sapmış, bir çoğunu saptırmış

ve yolun denge noktasından uzağa düşmüş bir topluluğun keyiflerine uymayın."

MAİDE 78.İsrailoğullarının küfre sapanları, Meryem oğlu İsa'nın ve Davud'un diliyle lanetlendiler. Bu onların isyan etmeleri ve sınır tanımaz duruma düşmeleri yüzündendi.

MAİDE 79.İşledikleri kötülükten birbirlerini vazgeçirmiyorlardı. Ne kötü şeydi yapmayı sürdürdükleri!

MAİDE 80.Onlardan birçoğunun küfre sapanlarla dostluk kurduklarını görürsün. Öz benliklerinin onlar için hazırlayıp sunduğu şey gerçekten çok kötü! Allah, üzerlerine gazap indirmiştir. Azap içinde de onlar sürekli kalacaklardır.

MAİDE 81.Eğer Allah'a, peygambere ve ona indirilene inanmış olsalardı, küfre sapanları dostlar edinmezlerdi. Ama onlardan birçoğu yoldan sapanlardır.

MAİDE 82.Şu tartışılmaz bir gerçektir ki, insanların iman edenlere en şiddetli düşmanlık duygularını, Yahudilerle şirke batanlar bulursun. Şu da tartışılmaz bir gerçektir ki, insanların iman edenlere sevgide en yakın olanlarını "biz Hıristiyanlarız" diyenler bulursun. Bu böyledir. Çünkü o Hıristiyanlar içinde derin araştırmalar yapan keşişler, kendini Allah'a adamış rahipler vardır. Ve onlar, kibre sapmazlar.

MAİDE 83.Resule indirileni dinlediklerinde farkına vardıkları gerçekten dolayı gözlerinin yaşla dolup taştığını görürsün. Şöyle derler: "Ey Rabbimiz, iman ettik. Artık bizi de gerçeğin tanıklarıyla birlikte kaydet."

MAİDE 84."Rabbimizin bizi barışseverler arasına koymasını umup dururken, Allah'a ve haktan bize gelene neden inanmayacakmışız?"

MAİDE 85.Böyle söyledikleri için Allah onları, altlarından ırmaklar akan cennetlerle lütuflandırdı. Sürekli kalıcıdırlar orada. İşte budur güzel davrananların ödülü.

MAİDE 86.Küfre sapıp ayetlerimizi yalanlayanlar da cehennemin dostlarıdır.

MAİDE 87.Ey iman sahipleri! Allah'ın size helal kıldığı şeylerin temiz ve güzel olanlarını haramlaştırmayın; azıp sınırı aşmayın; Allah azıp sınırı aşanları sevmez.

MAİDE 88.Allah'ın size helal ve temiz olarak verdiği rızıklardan yiyin! Kendisine iman ettiğiniz Allah'tan korkun!
MAİDE 89.Allah sizi yeminlerinizdeki boş lakırdıdan ötürü hesaba çekmez, ama bilinçli olarak gerçekleştirdiğiniz yeminlerden sizi sorumlu tutar. Böyle bir yeminin keffareti, ailenize yedirmekte olduğunuzun orta derecesinden en yoksulu doyurmak, yahut onları giydirmek, yahut da özgürlüğünden yoksun kalmış bir benliği özgürlüğüne kavuşturmaktır. Bunlara imkan bulamayan üç gün oruç tutar. Yemin ettiğinizde yeminlerinizin keffareti işte budur. Yeminlerinizi koruyun. Allah size ayetlerini böyle açıklar ki şükredebilesiniz.
MAİDE 90.Ey iman edenler! Uyuşturucu, kumar, tapılmak içim dikilen taşlar, fal okları şeytan işi birer pisliktir; bunlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz.
MAİDE 91.Şeytan; uyuşturucu ve kumara sokularak aranıza düşmanlık ve nefret yerleştirip sizi Allah'ı anmaktan namazdan geri çevirmek ister. Artık son veriyorsunuz değil mi?
MAİDE 92.Allah'a itaat edin, resule itaat edin, sakının! Eğer yüz çevirirseniz şunu bilin: Bizim resulümüze düşen sadece apaçık bir tebliğdir.
MAİDE 93.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara; bundan böyle korunup iman ederek iyi işler yaptıkları, sonra takvaya sarılıp imanda kemale erdikleri, sonra bir mertebe daha korunup güzellikler sergiledikleri takdirde, daha önce tatmış olduklarından ötürü hiçbir günah yoktur. Allah, güzel düşünüp güzel davrananları sever.
MAİDE 94.Ey iman sahipleri! Allah sizi, ellerinizin ve mızraklarınızın erişeceği av türünden bir şeyle mutlaka deneyecektir ki, gözün fark edemediği alanlarda O'ndan kim korkuyor bilsin. Bundan sonra azıp sınırı çiğneyen için korkunç bir azap olacaktır.
MAİDE 95.Ey iman sahipleri! İhramda olduğunuz zaman av öldürmeyin. Sizden kim kasten onu öldürürse cezası şudur: Öldürdüğü hayvana denk deve-sığır, davar cinsinden, Kabe'ye varacak kurbanlık bir şey ki, içinizden adalet sahibi iki kişi belirleyecektir. Yahut yoksullara yedirmek şeklinde bir keffaret, yahut buna denk oruç. Taki yaptığının vebalini tatsın. Allah, geçmişi

affetmiştir. Kim bir daha yaparsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah çok güçlüdür, öc alıcıdır.
MAİDE	96.Hem size hem de yolculara bir geçimlik olarak deniz avı yapmak ve onu yemek size helal kılındı. Fakat ihramlı olduğunuz sürece karada avlanmak size haram edilmiştir. Huzurunda haşredileceğiniz Allah'tan korkun.
MAİDE	97.Allah Kabe'yi, o saygıya layık evi, o saygıya layık "ay" ı, o boynu bağsız ve bağlı kurbanlıkları insanlar için bir dayanak, bir güven unsuru kıldı. Böyle yaptı ki, Allah'ın göklerde olanı da yerde olanı da bildiğini, Allah'ın herşeyi bilici olduğunu siz de bilesiniz.
MAİDE	98.Bilin ki Allah, azap ettiğinde çok şiddetli eder. Allah; Gafur'dur, Rahim'dir.
MAİDE	99.Resule düşen, tebliğden başka bir şey değildir! Allah sizin açığa vurduklarınızı da gizlediklerinizi de bilir.
MAİDE	100.De ki: "Pisin çokluğu seni hayrete düşürse de pisle temiz bir olmaz. O halde, ey akıl ve gönül sahipleri, Allah'tan korkun ki kurtuluşa erebilesiniz!"
MAİDE	101.Ey iman sahipleri! Size açıklandığında canınızı sıkacak şeylerle ilgili soru sormayın. Kur'an indirilmekte iken onları sorarsanız size açıklanır. Allah onlardan vazgeçmiştir. Allah Gafur'dur, Halim'dir.
MAİDE	102.Sizden önceki bir toplum da onları sormuştu; sonra tutup hepsini inkar ettiler.
MAİDE	103.Allah ne bahire yapmıştır ne saibe ne vasile ne de ham. Ne var ki küfre sapanlar yalan uydurarak Allah'a iftira ediyorlar ve çokları da akıl erdiremiyorlar.
MAİDE	104.Onlara, Allah'ın indirdiğine ve resule gelin dendiğinde şöyle derler: "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter." Peki, ataları hiçbir şey bilmiyor, doğru yolu bulamıyor idiyseler de mi?
MAİDE	105.Ey iman edenler! Siz, kendinizi düzeltmeye bakın! Siz, doğru yolda oldukça sapmış olan, size zarar veremez! Tümünüzün dönüşü Allah'adır. O size neler yapıyor olduğunuzu haber verecektir.
MAİDE	106.Ey iman edenler! Herhangi birinize ölüm gelip çattığında, vasiyet zamanı aranızdaki tanıklık şöyle olsun: Kendinizden adalet sahibi iki kişi yahut yolculuk etmekte iken ölüm

musibeti başınıza geldiyse sizin dışınızdan iki kişi. Bunları namazdan sonra alıkoyarsınız; kuşkulanırsanız şöyle yemin ederler: "Vallahi, yakınlarımız da olsa yeminimizi hiçbir ücret karşılığı satmayacağız, Allah'ın tanıklığını saklamayacağız. Çünkü böyle yaparsak mutlaka günahkarlardan oluruz."
MAİDE 107.Eğer onların bir günah işledikleri kesinlikle anlaşılırsa o zaman, tercih edilmiş olan bu ikisinin yerine bunların aleyhinde bulundukları taraftan iki kişi geçerek şöyle yemin ederler: "Allah şahit olsun ki bizim tanıklığımız, onların tanıklığından daha doğrudur. Biz hiçbir haksızlık yapmadık. Aksi halde mutlaka zalimlerden olurduk."
MAİDE 108.İşte bu yol, tanıklığı gereğince yerine getirmelerine, yemin etmelerinden sonra yeminlerinin reddedileceğinden korkmalarına en yarayışlı olanıdır. Allah'tan korkun ve söylenene kulak verin. Allah, fasıklar topluluğunu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.
MAİDE 109.Allah, resulleri bir araya getireceği gün şöyle der: "Size ne cevap verildi?" Şöyle derler: "Hiçbir bilgimiz yok. Gaybları en iyi biçimde bilen sensin, sen."
MAİDE 110.Hani Allah şöyle demişti: "Ey Meryem oğlu İsa! Senin ve annenin üzerindeki nimetimi hatırla! Seni Ruhulkudüs'le desteklemiştim, beşikte iken ve erginlik çağında insanlarla konuşuyordun. Sana Kitap'ı, hikmeti, Tevrat'ı, İncil'i öğretmiştim. Benim iznimle çamurdan kuş görünümünde bir şey vücuda getiriyor, içine üflüyordun da o benim iznimle kuş oluyordu. Doğuştan körü, abraşı benim iznimle iyileştiriyordun. Benim iznimle ölüleri çıkarıyordun. İsrailoğullarını senden uzak tutmuştum. Hani sen onlara açık-seçik ayetleri getirdiğinde, küfre sapanları şöyle deyivermişti: Açık bir büyüden başka bir şey değil bu."
MAİDE 111.Havarilere şunu vahyetmiştim: "Bana ve resulüme iman edin." Şöyle demişlerdi: "İman ettik, sen de tanık ol ki biz, müslümanlarız."
MAİDE 112.Havariler demişlerdi ki: "Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" İsa dedi ki: "Eğer müminlerseniz Allah'tan korkun."
MAİDE 113.Dediler: "İstiyoruz ki ondan yiyelim, gönüllerimiz tatmin bulsun, senin bize doğruyu söylediğini bilelim ve buna tanıklık edenlerden olalım."

MAİDE	114.Meryem oğlu İsa şöyle yakardı: “Allah’ım, ey Rabbimiz! Üzerimize gökten bir sofra indir de bizim hem öncekilerimize hem sonrakilerimize bir bayram olsun, senden bir mucize olsun. Rızıklandır bizi. Rızık verenlerin en hayırlısı sensin.”
MAİDE	115.Allah dedi ki: “Ben onu üzerinize indireceğim. Ama bundan sonra küfre sapanınıza öyle bir azapla azap edeceğim ki, alemlerden hiç kimseye böyle bir azap yapmamışım.”
MAİDE	116.Allah şunu da söyledi: “Ey Meryem oğlu İsa! Allah’ın yanında beni ve annemi de iki tanrı olarak kabul edin diye insanlara sen mi söyledin?” İsa dedi: “Haşa! Tespih ederim seni. Hakkım olmayan bir şeyi söylemek benim haddime değildir. Eğer onu söylemişsem sen onu elbette bilirsin. Sen benim içimde olanı bilirsin ama ben senin zatında olanı bilmem. Çünkü sen, evet sen gaybları çok iyi bilensin.”
MAİDE	117.“Onlara, senin bana emrettiğin şu sözden başka bir şey söylemedim: ‘Benim Rabbim ve sizin de Rabbiniz olan Allah’a kulluk edin.’ İçlerinde oolduğum sürece üzerlerine tanıktım. Sen beni vefat ettirince yalnız sen gözetleyici oldun. Ve sen zaten herşey üzerinde bir Şehid’sin, bir tanıksın.”
MAİDE	118.“Onlara azap edersen, onlar senin kullarındır. Ama onları bağışlarsan hiç kuşkusuz sen tüm gücün sahibi, tüm hikmetlerin sahibisin.”
MAİDE	119.Allah buyurdu: “Özü-sözü doğru olanlara, doğruluklarının yarar sağlayacağı gün budur! Altlarından ırmaklar akan cennetler var onlar için. Sonsuza dek kalacaklardır orada.” Allah onlarda razı olmuştur, onlar da Allah’tan razı olmuşlardır. İşte budur büyük kurtuluş!
MAİDE	120.Göklerin, yerin ve bunlarda bulunanların mülkü/yönetimi Allah’ındır. O’nun herşeye gücü yeter.
EN'AM	1.Hamd Allah'adır! O ki gökleri ve yeri yaratmış, karanlıklara ve nura vücut vermiştir. Sonra, gerçeği örtenler bunları Rablerine denk tutuyorlar.
EN'AM	2.Sizi bir balçıktan yaratan O'dur. Sonra hüküm verip bir süre belirlemiştir. Belirlenmiş bir sürede onun katındadır. Bütün bunlardan sonra siz hala kuşkulanıp duruyorsunuz.
EN'AM	3.O, göklerde de Allah'tır, yerde de. O, sizin iç dünyanızıda bilir, açığa vurduklarınızı da. Neler kazanmakta

olduğunuzu da bilir O...
EN'AM 4.Onlara Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelir gelmez, ondan hemen yün çeviriyorlardı.
EN'AM 5.Böylece hakkı, kendilerine geldiği anda yalanladılar. Fakat yakında onlara, alay etmekte oldukları şeyin haberleri gelecektir.
EN'AM 6.Kendilerinden önce nice yurt ve medeniyeti yerle bir ettiğimizi görmediler mi? B.z o yurtlara yeryüzünde size vermediğimiz imkanları vermiş, üzerlerine gök bereketini bol bol indirmiş, nehirleri altlarından akar hale getirmiştik. Derken onları kendi günahlarıyla helak ettik ve arkalarından başka bir nesil oluşturduk.
EN'AM 7.Eğer biz sana parşömen üzerine yazılı bir kitap göndermiş olsaydık, onlar da onu elleriyle dokunmuş olsalardı, o küfre batmışlar, hiç kuşkusuz şöyle diyeceklerdi: "Bu, apaçık bir büyüden başka şey değildir."
EN'AM 8.Şunu da söylediler: "Bu peygambere bir melek indirilseydi ya!" Eğer böyle bir melek indirmiş olsaydık iş mutlaka bitirilmiş olurdu da kendilerine göz bile açtırılmazdı.
EN'AM 9.Eğer o peygamberi bir melek kılsaydık kuşkusuz onu bir er kişi yapacaktık ve içine yuvarladıkları kuşku ve karmaşayı onların üzerlerine giydirmiş olacaktık.
EN'AM 10.Yemin olsun ki, senden önceki resullerle de alay edildi; fakat eğlence konusu yaptıkları şey, o maskaralığı sergileyenleri kıskıvrak sarıverdi.
EN'AM 11.Şunu söyle: Dolaşın yeryüzünde de bakın nasıl olmuş gerçeği yalanlayanların sonu!
EN'AM 12.Sor: "Kimindir gökler ve yer?" Cevap ver: "Allah'ındır." O Allah ki, rahmeti öz benliği üzerine yazmıştır. O sizi, varlığında hiç kuşku duyulmayan kıyamet gününde bir araya mutlaka toplayacaktır. Benliklerini hüsrana yuvarlamış kişiler var ya, onlar iman etmezler.
EN'AM 13.Gecenin ve gündüzün içinde yeralan her şey O'nundur. O, Semi'dir, herşeyi duyar; Alim'dir, herşeyi bilir.
EN'AM 14.Deki: "Göklerin ve yerin Fatır'ı olan o yaratıcıdan, o yedirip doyuran ama kendisi yedirilip beslenmeyen Allah'tan başkasını mı veli edineyim?" De ki: "Bana İslam'ı seçenlerin ilki olmam emredildi." Ve sakın şirke sapanlardan olma.

EN'AM 15.Şunu da söyle: "Rabbime isyan edersem büyük bir günün azabından korkarın ben."
EN'AM 16.Kendisinden azap uzaklaştırılana o gün rahmet etmiştir.İşte açık kurtuluş budur.
EN'AM 17.Allah sana bir keder dokundurursa, onu O'ndan başka açacak yoktur. Eğer sana bir hayır dokundurursa, O herşey üzerinde güç sahibidir.
EN'AM 18.Ve kulları üzerinde hüküm sahibi Kaahir'dir O. Tüm hikmetlerin kaynağıdır O. Herşeyden haberdardır.
EN'AM 19.Sor: "Tanıklık bakımından hangi şey daha büyüktür?" Dedi ki: "Benimle sizin aranızda Allah tanıktır. Bu Kur'an bana vahyolundu ki, onunla sizi ve ulaştığı herkesi uyarayım. Siz gerçekten Allah'ın yanında başka ilahların bulunduğuna tanıklık ediyor musunuz?" De ki: "Ben buna tanıklık etmiyorum." De ki: "O, sadece tek bir tanrıdır. Ve ben, sizin ortak tuttuğunuz şeylerden uzağım."
EN'AM 20.O kendilerine kitap verdiklerimiz var ya, onu öz oğullarını tanıdıkları gibi tanıyıp bilirler. Ama öz benliklerini hüsrana uğratan bunlar, iman etmezler.
EN'AM 21.Yalan düzerek Allah'a iftira eden yahut onun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim vardır? Şu da bir gerçek ki, zalimler asla kurtulamazlar.
EN'AM 22.Gün olur, onları bir araya toplayıp haşrederiz. Sonra şirke batanlara sorarız: "Nerededir o birşey zannedip durduğunuz ortaklarınız?"
EN'AM 23.Sonunda şunu söylemekten başka bahaneleri kalmaz: "Rabbimiz Allah'a yemin olsun ki, biz, ortak koşanlar değildik."
EN'AM 24.Bak da gör, nasıl yalan söylediler öz benliklerine karşı! Ve iftira için kullandıkları şeyler, onları bırakıp kayboldu.
EN'AM 25.İçlerinden sana kulak verenler vardır; ama biz onu gereğince anlamamaları için kalplerine kılflar geçirmiş, kulaklarına bir ağırlık koymuşuzdur. Tüm mucizeleri görseler de onlara inanmazlar. Nihayet sana gelip seninle çekişerek şöyle derler küfre sapanlar: "Bu, eskilerin masallarından başka birşey değildir."
EN'AM 26.Hem ondan alıkoyarlar hem ondan uzaklaşırlar. Öz benliklerinden başkasını helak etmiyorlar. Ama farkında değiller.

EN'AM 27.Ah bir görsen, ateşin başında durdurulup da şöyle dediklerini: "Ne olurdu, geri gönderilsek, Rabbimizin ayetlerini yalanlamasak ve müminlerden oluversek."
EN'AM 28.İşin doğrusu şu: Önceden gizlemekte oldukları karşılarına dikildi. Geri gönderilselerdi yasaklandıkları şeyi mutlaka yineleyeceklerdi. Doğrusu, onlar, tam yalancıdırlar.
EN'AM 29.Dediler ki: "Şu dünya hayatımızdan başkası yok. Biz diriltecek de değiliz."
EN'AM 30.Rableri huzurunda durdurulduklarını bir görsen! Sordu: "Gerçek değil miymiş bu?" Dediler: "Rabbmiz yemin olsun ki, gerçekmiş." Dedi: "O halde, küfre sapmış olmanızdan dolayı tadın azabı."
EN'AM 31.Allah'ın huzuruna varmayı yalanlayanlar, gerçekten hüsrana uğramıştır. Sonunda o saat ansızın kendilerine gelip çatınca, sırtlarında günahlarını taşır bir halde şöyle demişlerdir: "Dünya hayatında düştüğümüz aşırılıklardan dolayı vay hasretimize!" Dikkat edin! Ne kötü şeylerdir taşıyıp durdukları.
EN'AM 32.Şu iğreti, basit hayat bir oyun ve eğlenceden başka şey değildir. sakınıp korunanlar için ahiret yurdu elbette ki daha iyidir. Hala aklınızı işletmeyecek misiniz?
EN'AM 33.Söylediklerinin seni kederlendirdiğini çok iyi biliyoruz. Gerçek şu ki, onlar seni yalanlamıyorlar; o zalimler Allah'ın ayetlerine karşı direnmekteler.
EN'AM 34.Yemin olsun ki, senden önce de resuller yalanlanmış ama yalanlanmalarına, eziyet görmelerine sabretmişlerdi. Nihayet yardımımız onlara ulaştı. Allah'ın kelimelerini değiştirecek hiçbir kuvvet yoktur. Yemin olsun, elçi olarak gönderilenlerin haberinden bir kısmı sana da gelmiştir.
EN'AM 35.Eğer yüz çevirip gitmeleri sana ağır geldiyse, haydi gücün yetiyorsa, yerin içinde bir delik yahut gökte bir merdiven ara da onlara bir mucize getir. Allah dileseydi onları doğru ve güzelde birleştirirdi. Artık cahillerden olma.
EN'AM 36.Ancak gereğince dinleyenler çağrıya cevap verir. Ölülere gelince, Allah onları diriltecektir, sonra O'na döndülecekler.
EN'AM 37.Dediler ki: "Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!" De ki: "Kuşkusuz, Allah bir mucize indirmeye Kaadir'dir.Fakat çokları bilmiyorlar."

EN'AM 38.Yeryüzünde debelenen hiçbir canlı, iki kanadıyla uçan hiçbir kuş istisna olmamak üzere hepsi sizin gibi ümmetlerdir. Biz bu Kitap'ta, herhangi birşeyi ne eksik bıraktık ne fazla yaptık. Onlar, sonunda Rableri önünde haşredilirler.
EN'AM 39.Bizim ayetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklara gömülmüş sağır ve dilsizlerdir. Allah dilediği/dileyen kişiyi şaşırtır, dilediğini/dileyeni de dosdoğru yol üzerine koyar.
EN'AM 40.De ki: "Bir düşünün bakalım! Allah'ın azabı yakanıza yapışsa yahut o saat gelip çatsa, Allah'tan başkasınsa mı yakarırsınız? Doğru sözlü iseniz söyleyin!"
EN'AM 41.Hayır, yalnız O'na yakarırsanız da O dilerse yakındığınız belayı uzaklaştırır. Ve siz, ortak koştuklarınızı unutuverirsiniz.
EN'AM 42.Andolsun ki, senden önce de ümetlere elçiler göndermiştik. O ümmetleri, bize yaklaşıp sığınsınlar diye zorluklar ve darlıklarla yakalamıştık.
EN'AM 43.Zorluğumuz kendilerine gelip çattığında bir sığınabilselerdi! Ne yazık ki kalpleri katılaştı; şeytan, yapmakta olduklarını onlara süslü-püslü gösterdi.
EN'AM 44.Ögütlenmeye çağırıldıkları şeyi unutunca, herşeyin kapılarını üzerlerine açıverdik. Nihayet, kendilerine verilenle sevinç şımarıklığına daldıkları bir sırada, ansızın onları yakaladık. Tüm ümitlerini bir anda yitirdiler.
EN'AM 45.Böylece, zulme saplanan topluluğun kökü kesilmişti; hamd olsun alemlerin Rabbi'ne!
EN'AM 46.De ki: "Düşünün bakalım. Allah, işitme gücünüzü, gözlerinizi alsa, kalpleriniz üzerine mühür bassa, Allah'tan başka hangi ilah onları size geri vercek?" Bak nasıl türlü türlü açıklıyoruz ayetleri, yine de yüz çeviriyorlar!
EN'AM 47.Şunu da söyle: "Düşünün bakalım! Allah'ın azabı size ansızın, açıktan geliverse, zalimler topluluğundan başkası mı helak edilecek?"
EN'AM 48.Biz o gnderilen elçileri, müjdeciler ve uyarıcılar olmaktan öte birşey için göndermiyoruz. İman edip hayrı ve barışı yerleştirenlere korku yoktur. Tasalanmayacaklardır onlar.
EN'AM 49.Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, fenalığa bulaşmaları yüzünden kendilerine azap dokunacaktır.

EN'AM 50.Onlara şunu söyle: "Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum.Gaybı da bilmem ben. Size ben bir meleğim de demiyorum. Yalnız bana vahyedilene uyarım ben." Sor onlara: "Körle gören bir olur mu? Hala düşünmüyor musunuz?"
EN'AM 51.Rablerinin huzurunda haşredileceklerinden korkanları, o vahiy ile uyar ki korunabilsinler. Onların O'ndan başka ne bir dostu vardır ne de şefaatçısı!
EN'AM 52.Sabah akşam, yüzünü isteyerek Rablerine yalvarıp yakaranları kovma. Onların hesabından birşey sana ait olmadığı gibi, senin hesabından birşey de onlara ait değildir. O halde onları kovarsan zalimlerden olursun.
EN'AM 53.Biz böylece onların bir kısmını diğer bir kısmıyla imtihana çektik ki, şunu söylesinler: "Allah aramızdan şunlara mı lütufta bulundu?" Allah şükredenleri daha iyi bilmiyor mu?
EN'AM 54.Ayetlerimize iman edenler sana geldiğinde şöyle söyle: "Selam size! Rabbiniz, benliği üzerine rahmeti yazmıştır. İçinizden her kim bilgisizlikle bir kötülük işler de ardından tövbe edip halini düzeltirse, hiç kuşkusuz Allah çok affedici, çok merhametlidir."
EN'AM 55.İşte biz, ayetlerimizi bu şekilde ayrıntılı kılıyoruz ki, günaha sapmışların yolu açık-seçik ortaya çıksın/günaha sapmışların yolunu açık-seçik göresin!
EN'AM 56.De ki: "Ben, Allah'ı bırakıp da yakardıklarınıza kulluk etmekten yasaklandım." De ki: "Sizin keyiflerinize uymam. Çünkü bunu yaparsam sapıtmış olurum, doğruyu ve güzeli bulanlardan olamam."
EN'AM 57.De ki: "Ben Rabbimden gelen bir beyyine üzerindeyim.Ama siz onu yalanladınız. Acele istediğiniz şey benim yanımda değil. Hüküm yalnız ve yalnız Allah'ındır. Hakkı O anlatır. Ayırt edip çözüm getirenlerin en hayırlısı O'dur."
EN'AM 58.Şunu da söyle: "Acele istediğiniz şey benim yanımda olsaydı, benimle sizin aranızdaki iş çoktan bitirilmiş olurdu. Zalimleri, Allah daha iyi bilir."
EN'AM 59.Gaybın anahtarları O'nun yanındadır; onları O'ndan başkası bilmez. O, karada ve denizde olanı da bilir. O'nun blgisi dışında bir yaprak bile düşmez. Toprağın karanlıklarındaki bir dane, yaş ve kuru herşey apaçık bir Kitap'ın içindedir.

EN'AM 60.O, odur ki, geceleyin sizi öldürür. Gün boyunca neler yapıp neler kazandığınızı biilir. Sonra, belirlenmiş süre işletilip tamalansın diye, gün içinde sizi diriltir. Nihayet O'nadır dönüşünüz. Sonra, yapıp ettiklerinizi size haber verecektir.
EN'AM 61.Kulları üzerinde egemenlik sahibi Kaahir'dir O. Üzerinize koruyucular gönderir. Nihayet ölüm birinize geldiğinde, elçilerimiz onu vefat ettirirler. Ne vaktinden önce iş yaparlar onlar ne de vaktinden sonra.
EN'AM 62.Sonra onlar gerçek Mevla'ları olan Allah'a götürürler. Gözünüzü açın! Hüküm yalnız O'nundur. Ve hesap görenlerin en süratlisi de O'dur.
EN'AM 63.Şunu sor: "Bizi bu durumdan kurtarırsa andolsun şükredenlerden olacağız' diye boyun büküp ürpererek O'na yakardığınızda, karanın ve denizin karanlıklarından sizi kim kurtarıyor?"
EN'AM 64.De ki: "Ondan da tüm sıkıntılardan da sizi Allah kurtarıyor; sonra siz O'na ortak koşuyorsunuz."
EN'AM 65.De ki: "O size, üstünüzden yahut ayaklarınızın altından bir azap göndermeye yahut sizi fırka fırka birbirinize düşürerek/fırkalara bölüp içinden çıkılmaz durumlara düşürerek/fırkaları elbise gibi size giydirerek kiminizin şiddetini kiminize tattırmaya Kaadir'dir." Bak nasıl sıralıyoruz ayetleri, iyice kavrayabilsinler diye.
EN'AM 66.O, hak olduğu halde senin toplumun onu yalandı. De ki: "Ben size vekil değilim."
EN'AM 67.Her haberin gerçekleşeceği bir zaman/mekan vardır. Yakında bileceksiniz.
EN'AM 68.Ayetlerimiz hakkında lakırdıya dalanları gördüğünde, onlar başka bir söze dalıncaya değin onlardan yüz çevir.Eğer şeytan sana unutturusa, hatıladıktan sonra o zalimler topluluğu ile oturma.
EN'AM 69.Allah'tan korkanlara onların hesabından birşey yoktur ama yine de bir hatırlatma olmalı. Belki sakınırlar.
EN'AM 70.Dinleri oyun ve eğlence haline getirmiş, dünya hayatı kendilerini aldatmış olanları bırak da o Kur'an ile şunu hatırlat: Bir kişi, kendi elinin üretip kazandığına teslim edilirse onun, Allah dışında ne bir dostu kalır ne de bir şefaatçısı. Her türlü fidyeyi verse de ondan kabul edilmez. İşte bunlar, kazandıklarına teslim

edilmişlerdir. Nankörlük ettiklerinden ötürü onlar için kaynar sudan bir içki ve korkunç bir azap vardır.
EN'AM 71.De ki: "Allah'ın berisinden, bize yarar da zarar da veremeyecek şeylere mi yakaralım? Allah bize kılavuzluk ettikten sonra ökçelerimiz üstüne geri mi döndürülelim? O kişi gibi ki şeytanlar kendisini ayartıp yeryüzünde şaşkın dolaşır hale getirmişlerdir. Oysaki onun, "bize gel" diye doğruya ve güzele çağıran arkadaşları vardır." De ki: "Allah'ın kılavuzluğudur gerçek kılavuzluk. Alemlerin Rabbi Allah'a teslim olmakla emrolunduk biz."
EN'AM 72.Ve "namazı kılın, O'ndan korkun" diye emrolunduk. Huzurunda haşrolunacağınız O'dur.
EN'AM 73.Gökleri ve yeri hak olarak yaratan da O'dur. "Ol" dediği gün, hemen oluverir. Sözü haktır O'nun. Sura üfleneceği gün de mülk ve yönetim O'nundur. Alim'dir, görünmeyeni de görüneni de bilen O'dur. O'dur Hakim, O'dur Habir!
EN'AM 74.İbrahim, babası Azer'e şöyle demişti: "Putları tanrılar mı ediniyorsun? Seni de toplumunu da açık bir sapıklık içinde görüyorum."
EN'AM 75.Böylece biz İbrahim'e göklerin ve yerin melekutunu gösteriyorduk ki, gerçeği görüp bilerek inananlardan olsun.
EN'AM 76.Gece üstüne çökünce bir yıldız gördü de "Rabbim buymuş" dedi. Yıldız battığında ise "batıp gidenleri sevmem" diye konuştu.
EN'AM 77.Ay'ı doğar halde görünce, "Rabbim buymuş" dedi. O batınca da şöyle konuştu: "Eğer Rabbim bana kılavuzluk etmeseydi sapıtan topluluktan olurdum."
EN'AM 78.Nihayet güneşin doğmakta olduğunu gördüğünde, "beni Rabbim bu, bu daha büyük" dedi. O da batıp gidince şöyle seslendi: "Ortak koştuğunuz şeylerden uzağım ben."
EN'AM 79."Ben bir hanif olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana döndürdüm. Müşriklerden değilim ben."
EN'AM 80.Toplumu ona karşı çıkıp kanıt getirmeye kalkıştı. O dedi ki: "Allah hakkında benimle çekişiyor musunuz? Beni doğru yola O iletti. O'na ortak koştuğunuz şeylerden korkmam. Rabbimin dilediği dışında hiçbir şey olmaz. Rabbim bilgice herşeyi çepeçevre kuşatmıştır. Hala öğüt almayacak mısınız?"

EN'AM 81."Hem siz, hakkında size hiçbir kanıt indirmediği şeyleri Allah'a ortak koştuğunuz halde korkmuyorsunuz da ben, ortak tuttuğunuz şeylerden nasıl korkarım!" şimdi, eğer biliyorsanız, iki gruptan hangisi güvende olmaya/güvenilmeye daha layıktır?
EN'AM 82.İman edip de imanlarını herhangi bir zulümşe kirletmeyenler var ya, güvende olma/güvenilir olma işte onların hakkıdır; doğruyu ve güzeli yakalayanlar da onlardır.
EN'AM 83.İşte bunlar, kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz kanıtlardır. Dilediklerimizi derece derece yükseltiriz. Senin Rabbin Hakim'dir, Alim'dir.
EN'AM 84.Biz ona İshak'ı ve Yakub'u hediye ettik. Hepsini doğruya ve güzele kılavuzladık. Daha önce Nuh'a ve onun soyundan olan Davud'a, Süleyman'a, Eyyüb'e, Yusuf'a, Musa'ya, Harun'a da kılavuzluk etmiştik. Güzel düşünüp güzel davranaları böyle ödüllendiririz biz.
EN'AM 85.Zekeriyya, Yahya, İsa ve İlyas... Hepsi iyilik ve barış için çalışanlardandı.
EN'AM 86.İsmail, Elyesa, Yunus ve Lut... Hepsini alemlere üstün kıldık.
EN'AM 87.Atalarından, soylarından, kardeşlerinden bir kısmını da... Onları seçtik ve onları dosdoğru bir yola kılavuzladık.
EN'AM 88.Allah'ın yol göstermesidir bu. Kullarından dilediğini bunula iletir iyiye ve güzele. Eğer onlar şirke bulaşsalardı yapıp ettikleri kendilerine yararsız hale gelirdi.
EN'AM 89.İşte bunlardır kendilerine kitap, hükmetme gücü ve peygamberlik verdiklerimiz. Şimdi şu insanlar bütün bunları inkar ederlerse biz, bunları inkar etmeyecek bir topluluğu onlara vekil ederiz.
EN'AM 90.İşte böyleleri, Allah'ın yol gösterdiği kimselerdir. Sen de onların yolunu izle ve şöyle söyle: "Ben şu yaptığıma karşılık sizden bir ücret istemiyorum. O sadece alemlere bir öğüttür."
EN'AM 91.Allah'ı, kadrine/şanına yaraşır şekilde tanıyamadılar. Çünkü, "Allah, insana hiçbirşey vahyetmemiştir" dediler. De ki: "Musa'nın insanlara bir ışık, bir kılavuz olarak getirdiği Kitap'ı kim indirdi.? Siz o Kitap'ı birtakım parşömenler yapıp ortaya sürüyorsunuz, birçoğunu da saklıyorsunuz. Size, sizin de atalarınızın

da bilmediği şeyler öğretildi." "Allah" de, sonra da bırak onları saplandıkları batakta oynayadursunlar.
EN'AM 92.Bu da bizim, kentlerin/medeniyetlerin anasını uyarman için indirdiğimiz bir Kitap. Kutsal-bereketli, kendinden öncekini doğrulayıcı. Ahirete inanalar, ona da inanırlar ve onlar namazlarına devam ederler.
EN'AM 93.Yalan düzüp Allah'a iftira eden veya kendine birşey vahyedilmediği halde "bana vahyedildi" diyen kişi ile, "Allah'ın ayet indirdiği gibi ben de indireceğim" diyen kimseden daha zalim kim vardır! Bir görsen o zalimleri ölüm dalgaları içindeyken! Melekler ellerini uzatmış, "çıkarın canlarınızı!" diye! Bugün zillet azabıyla cezalandırılacaksınız; çünkü Allah'a karşı gerçek dışı şeyler söylüyordunuz ve çünkü O'nun ayetlerine karşı büyüklük taslıyordunuz.
EN'AM 94.Andolsun, sizi ilk yarattığımızdaki gibi yapayalnız/teker teker bize geldiniz. Size verip hayaline daldırdığımız şeyleri de sırtlarınızın arkasında bıraktınız. Sizinle ilgili hususlarda ortaklar olduklarını sandığınız şefaatçılarınızı da yanınızda görmüyoruz. Yemin olsun, koptu aranızdaki tüm bağlar ve uzaklaşıp kayboldu yanınızdan o bir şey sandıklarınız.
EN'AM 95.Hiç kuşkusuz Allah'dır daneyi yaran, çekirdeği patlatan. Ölüden diri çıkarır O; diriden ölüyü çıkaran da O'dur. Işte budur Allah! Peki nasıl ters bir yöne çevriliyorsunuz?
EN'AM 96.Şafağı yarıp sabahı ortaya çıkaran O'dur. Geceyi dinlenme zamanı yaptı; Güneş'i ve Ay'ı hesap aracı. İşte budur ölçülendirilmesi o Aziz'in, o Alim'in.
EN'AM 97.Karanın ve denizin karanlıklarında, kendileriyle yol bulmanız için yıldızları hizmetinize veren O'dur. Bilgiden nasipli bir topluluk için ayetleri gerçekten ayrıntılı kılmışızdır.
EN'AM 98.Sizi bir tek canlıdan vücuda getiren O'dur. Bu oluşumda bir karar kılma yeri var, bir de emanet olarak kalma yeri.İyice araştırıp kavrayan bir topluluk için ayetleri biz tam bir biçimde ayrıntılı kıldık.
EN'AM 99.Size gökten su indiren de O'dur. Biz o suyla herşeyin bitkisini çıkardık. Ondan da bir yeşillik çıkardık. O yeşillilkten birbiri üzerine binmiş daneler çıkardık. Hurma ağacının tomurcuğundan sarkan salkımlar, üzümlerden bağlar, zeytin, nar çıkardık. Birbirine

benzeyeni var, benzemeyeni var. Meyva verdiğinde ve meyvalar olgunlaştığında bir bakın onun ürününe! Bu size gösterilenlerde, iman eden bir topluluk için, çok ibretler vardır.
EN'AM 100.Allah'a bir de cinleri/gözle görülmeyen yaratıkları ortak koştular. Oysaki, onları O yaratmıştır. Bilgisizce O'na oğullar ve kızlar isnat etme saçmalığını gösterdiler. Şanı yücedir O'nun. Onların nitelemelerinin ötesindedir O.
EN'AM 101.Gökleri ve yeri yaratıp donatan Bedi O'dur. Nasıl çocuğu olur O'nun, kendisinin bir eşi olmadı ki! Herşeyi O yarattı ve herşeyi en iyi şekilde bilen de O'dur.
EN'AM 102.Rabbiniz Allah budur! İlah yok O'ndan başka. Herşeyin yaratıcısıdır, Haalik'tir O. O'na kulluk/ibadet edin. O herşeye Vekil'dir.
EN'AM 103.Gözler onu fark edip kavrayamaz. Oysaki O, gözleri görür/bilir. O Latif'tir, lütfu çok olduğu halde kendisi görülemez; Habir'dir, herşeyden haberdardır.
EN'AM 104.Gerçek şu ki size Rabbinizden gönül gözleri gelmiştir. Kim görürse kendisi yararına, kim körlük ederse kendisi zararına... Ben sizin üzerinize bekçi değilim.
EN'AM 105.Ayetleri bu şekilde, çeşitli başlıklarla veriyoruz ki "sen ders aldın" desinler, biz de ilimden nasiplenen bir toplum için onu iyice açıklayalım.
EN'AM 106.Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilah yoktur. Müşriklerden yüz çevir.
EN'AM 107.Allah dileseydi, şirke batmazlardı. Biz seni onlar üzerine bekçi yapmadık. Sen onlara vekil de değilsin.
EN'AM 108.Onların Allah dışında dua ettiklerine/çağrıda bulunduklarına sövmeyin! Yoksa onlar da düşmanlıkla ve bilgisizce Allah'a söverler. Biz her ümmete yaptığı işi bu şekilde süslü gösterdik. Sonra hepsinin dönüşü Rablerinedir. O, onlara, yapmakta olduklarını haber verecektir.
EN'AM 109.Tüm yeminleriyle Allah'a yemin ettiler ki, eğer kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka inanacaklar. Söyle onlara: "Mucizeler ancak Allah'ın katındadır." Mucize geldiğinde de iman etmeyeceklerini anlamıyor musunuz?
EN'AM 110.Biz onların gönüllerini ve gözlerini ters çeviririz, ilk seferinde buna iman etmedikleri gibi bırakırız kendilerini de

azgınlıkları içinde körü körüne bocalar dururlar.
EN'AM 111.Eğer biz onlara melekleri indirseydik, ölüler kendileriyle konuşsaydı ve herşeyi toplayıp karşılarına dikseydik, Allah'ın dilemesi dışında, yine de inanmazlardı. Ne var ki, çokları cehalet sergiliyorlar.
EN'AM 112.İşte böyle, biz her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Bunlar aldatmak için birbirlerine lafın yaldızlısını fısıldarlar. Rabbin dileseydi onu yapamazlardı. Bırak onları, düzdükleri iftiralarla başbaşa kalsınlar.
EN'AM 113.Ki ahirete inanmayanların gönülleri ona ısınsın, ondan hoşlansınlar, elde ettikleri şeylere sahip olmaya devam etsinler.
EN'AM 114.Allah size Kitap'ı ayrıntılı kılınmış bir halde indirmişken, Allah'ın dışında bir hakem mi arayayım? Kendilerine Kitap verdiklerimiz, onun, Rabbinden hak olarak indirildiğini biliyorlar. Sakın kuşkuya düşenlerden olma.
EN'AM 115.Rabbinin sözü hem doğruluk hem de adalet bakımından tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirecek hiçbir kuvvet yoktur. En iyi işiten, en iyi bilendir O.
EN'AM 116.Yeryüzündeki insanların çoğunluğuna uyarsan seni Allah yolundan saptırırlar. Sadece sanıya uyarlar onlar ve sadece saçmalarlar.
EN'AM 117.Kendi yolundan kimin saptığını en iyi senin Rabbin bilir. Hidayete ermiş olanları en iyi bilen de O'dur.
EN'AM 118.O halde, O'nun ayetlerine inanıyorsanız, üzerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yiyin.
EN'AM 119.Size ne oluyor da üzerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yemiyorsunuz? Zorda kalışınız dışında üzerinize haram kıldığını bizzat kendisi size ayrıntılı bir biçimde açıklamıştır. Birçokları ilimsiz bir biçimde kendi keyiflerine uyarak halkı şaşırtıyorlar. Hiç kuşkusuz, senin Rabbin sınır tanımaz azgınları çok iyi bilmektedir.
EN'AM 120.Günahın açığını da bırakın, gizlisini de. Günah kazananlar yapıp ettiklerinin karşılığını yakında göreceklerdir.
EN'AM 121.Üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyin. Böyle birşey tam bir yoldan çıkıştır. Şeytanlar kendi dostlarına sizinle

mücadele etmeleri için gizlice telkinde bulunurlar. Onlara boyun eğerseniz siz de müşriklerden oldunuz demektir.

EN'AM 122.Bir ölü iken kendisine hayat verdiğimiz, insanlar içinde yürümesi için kendisine bir ışık tuttuğumuz kişinin durumu, karanlıklar içinde kalmış, bir türlü ondan çıkamayan kişininki gibi olur mu? İşte böyle! Küfre sapanlara, yapmakta oldukları süslü-püslü gösterilmiştir.

EN'AM 123.Biz bu şekilde her kentte/her medeniyette kodamanları, o kent ve medeniyetin suçluları yaptık ki, orada oyunlar tezgahlayıp tuzaklar kursunlar. Aslında onlar öz benliklerinden başkasına oyun oynamıyorlar ama farkında değiller.

EN'AM 124.Onlara bir ayet geldiğinde şöyle demişlerdir: "Allah resullerine verilenin tıpkı bize de verilmedikçe asla inanmayacağız." Allah resullük görevini nereye vereceğini daha iyi bilir. Suç işleyenlere, oynadıkları oyunlar yüzünden Allah katında bir küçüklük ve şiddetli bir azap öngörülmüştür.
EN'AM 125.Allah, iyiye ve güzele götürmek istediğinin göğsünü İslam'a açar. Saptırmak dilediğinin de göğsünü öylesine daraltıp tıkar ki, o, göğe yükseliyomuş gibi olur. Allah, iman etmeyenler üzerine pisliği işte böyle atıverir.
EN'AM 126.Rabbinin yolu işte budur; dosdoğru, kıvamında... Biz öğüt alan bir topluluğa ayetleri ayrıntılı bir biçimde açıkladık.
EN'AM 127.Rableri katındaki huzur ve esenlik yurdu onlarındır. İşler oldukları ameller yüzünden O, onların Veli'si oluvermiştir.
EN'AM 128.Gün olur şöyle diyerek onları huzurunda toplar: "Ey cinler/görünmez varlıklar topluluğu! Şu insanlara gerçekten çok ettiniz." Onların insanlardan olan dostları şöyle derler: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlanmıştı. Bizim için belirlediğim sürenin sonuna geldik." Buyurur ki: "Barınağınız ateştir. Dilediğim zamanlar hariç orada süreklisiniz." Senin Rabbin Hakim'dir, Alim'dir.
EN'AM 129.İşte biz, zalimlerin bir kısmını bir kısmına, kazanır oldukları şeyler yüzünden bu şekilde dost ederiz/musallat ederiz.
EN'AM 130.Ey cinler ve insanlar topluluğu! İçinizden, size ayetlerimi anlatan ve şu gününüzle yüzyüze geleceğiniz hususunda sizi uyaran resuller gelmedi mi? "Kendi aleyhimize tanıklık ettik." dediler.İğreti hayat onları aldattı da küfre saptıklarına ilişkin, öz benlikleri aleyhinde tanıklık ettiler.
EN'AM 131.Sebep şudur: Rabbin, halkı habersiz bir haldeyken kentleri helak edici değildir.
EN'AM 132.Herbirinin, yapıp ettiklerinden kaynaklanan derceleri vardır. Rabbin onların işlediklerinden gafil değildir.
EN'AM 133.Senin o Gani Rabbin rahmet sahibidir! Dilerse sizi ortadan kaldırır ve sizi bir başka topğluluğun soyundan vücuda getirdiği gibi, ardınızda da dilediğini sizin yerinize getirir.
EN'AM 134.Size vaat edilen şeyler kesinlikle meydana gelecektir. Siz engel olamazsınız.
EN'AM 135.Ey toplumum! Yapabileceğinizi yapın. Ben de yapıp ediyorum. Yakında yurdun sonunun kime ait olacağını bileceksiniz.

Gerçek olan şu ki, zalimler kurtulamayacaktır.
EN'AM 136.Kendi döllendirip yaydığı ekinden ve hayvanlardan Allah'a bir pay ayırdılar da kendi zanlarınca şöyle dediler: "Bu Allah için, bu da ortaklarımız için." Ortakları için olan Allah'a ulaşmaz. Ama Allah için olan, ortaklarına ulaşıyor. Ne kötü hüküm veriyorlar!
EN'AM 137.Aynen bunun gibi, müşriklerden birçoğuna, Allah'a ortak koştukları putlar öz evletlarını öldürmeyi güzel göstermiştir ki, hem onları yok etsinler hem de dinlerini karmaşık hale getirsinler. Allah dileseydi bunu yapamazlardı. O halde onları, düzdükleri iftiralarla başbaşa bırak.
EN'AM 138.Kendi kuruntularına uygun olarak şöyle dediler: "Şunlar, dokunulmaz hayvanlar ve ekinlerdir. Bizim dilediğimizden başkası yiyemez bunları." Hayvanlar var, sırtlarına binmek yasaklanmış; bir kısım hayvanları da Allah'a iftira ederek üzerlerine Allah'ın adını anmadan boğazlarlar. Allah onları düzdükleri iftiralar yüzünden cezalandıracaktır.
EN'AM 139.Şunu da söylediler: "Şu hayvanların karınlarındakiler erkelerimize özgülenmiştir. Kadınlarımıza haramdır. Yavru ölü doğarsa kadın-erkek hepsi onda hak sahibidir." Bu nitelendirmeleri yüzünden Allah cezalarını verecektir. Hakim'dir O, Alim'dir.
EN'AM 140.İlimsizlik yüzünden öz evlatlarını beyinsizce katledenler, Allah'a iftira ederek, Allah'ın kendilerine verdiği rızıkları haramlaştıranlar hüsrana uğramışlardır, sapıtmışlardır; hiçbir zaman doğruyu ve güzeli bulamazlar.
EN'AM 141.Çardaklı ve çardaksız bahçeleri, ürünleri çeşit çeşit hurmaları, sebzeleri, zeytinleri, narları, birbirine benzer ve benzemez biçimlerde oluşturan O'dur. Herbirinin meyvasından olgunlaştığı zaman yiyin ve hasat gününde onun hakkını da verin. İsraf etmeyin, Allah israf edenleri sevmez.
EN'AM 142.Hayvanlardan yük taşıyanı da yaygı/döşek yapılanı da yaratan yine O'dur. Allah'ın size verdiği rızıklardan yiyin, şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o sizin için açık bir düşmandır.
EN'AM 143.Sekiz çift: Koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki ekeği mi haram kıldı, iki dişiyi mi, yoksa iki dişinin rahimlerinin kuşattığını mı? Eğer doğru sözlü iseniz bana ilimle haber verin."
EN'AM 144.Ve deveden iki, sığırdan iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı, iki dişiyi mi, yoksa iki dişinin rahimlerince kuşatılanı mı?

Yoksa Allah size bunu önerirken siz de tanıklık mı ediyordunuz?" İlim dışı bir şekilde insanları şaşıtmak için yalan düzüp Allah'a iftira edenden daha zalim kim olabilir? Allah, zulme sapan bir topşuluğa kılavuzluk etmiyor.
EN'AM 145.De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, bu haram dediklerinizi yiyecek birine yasaklanmış birşey bulamıyorum. Yalnız şunlardan biri olursa başka: leş, akıtılmış kan, domuz etiki o bir pisliktir-Allah'tan başkası adına boğazlanmış bir murdar." Iztırar haline düşen, başkasının hakkına dokunmamak, zorunluluk sınırını da aşmamak şartıyla bunlardan yiyebilir. Çünkü senin Rabbin çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.
EN'AM 146.Yahudilere tüm tırnaklı hayvanları haram kıldık. Onlara ayrıca sığır ve koyunun yağlarını da haram kıldık. Sığır ve koyunun sırtlarının ve bağırsaklarının taşıdığı yağlarla, kemiklerle karışan yağlar bunun dışındadır. Bunu onlara azgınlıkları yüzünden bir ceza olarak yaptık. Biz elbette sözünde duranlarız.
EN'AM 147.Artık seni yalanlarlarsa şunu söyle: "Rabbiniz çok geniş bir rahmetin sahibidir. Ancak, O'nun azabı günaha batmışlar topluluğundan uzak tutulamaz."
EN'AM 148.Şirke batanlar şöyle diyecekler: "Allah dileseydi, ne biz şirke sapardık ne de atalarımız. Hiçbir şeyi haram da yapmazdık." Onlardan öncekiler de azabımızı tadıncaya kadar bu şekilde yalanlamışlardı. De ki: "Yanınızda, önümüze çıkaracağınız bir ilminiz var mı? Zandan başka birşeye uymuyorsunuz. Sadece saçmalıyorsunuz siz."
EN'AM 149.En mükemmel kanıt Allah'ındır. O dileseydi hepinizi toptan doğru yola iletirdi.
EN'AM 150.Şunu da söyle: "Allah şunu haram etmiştir diye tanıklık edip duran şahitlerinizi getirin. "Eğer tanıklık ederse sakın onlarla birlikte tanıklık etme. Ayetlerimizi yalanlayanlarla ahirete inanmayanların keyifleri ardınca gitme. Onlar, kendi Rablerine başkalarını denk tutuyorlar.
EN'AM 151.De ki onlara: "Hadi gelin, Rabbinizin neleri haram kıldığını yüzünüze karşı okuyayım: Hiçbir şeyi O'na ortak koşmayın. Ana-babaya çok iyi davranın. Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; biz sizi de onları da rızıklandırırız. Kötülüklerin görünenine de gizli kalanına da yaklaşmayın. Allah'ın saygın ve aziz

kıldığı cana, bir hakkı savunmak dışında kıymayın. Allah size bunları önerdi ki, aklınızı işletebilesiniz."
EN'AM 152."Yetimin malına yaklaşmayın. Ancak rüştüne erinceye kadar en güzel yolla ilgilenme hali müstesna. Ölçme ve tartmayı tam bir dürüstlükle yerine getirin. Hiç kimseye yaratılış kapasitesinin üstünde yükümlülük getirmiyoruz. Konuştuğunuz zaman yakınlarınız aleyhine de olsa, adaleti gözetin. Ve Allah'a verdiğiniz söze sadık kalın. Düşünüp öğüt alasınız diye O size bunları önerdi.
EN'AM 153.Bu benim dosdoğru yolumdur, onu izleyin, başka yolları izlemeyin ki, sizi O'nun yolundan ayırıp parçalara bölmesinler. Sakınıp korunasınız diye O bunu önermiştir size.
EN'AM 154.Sonra, güzel davrananlara nimetimizi tamamlamak, herşeyi ayrıntılı kılmak, bir kılavuz ve rahmet olmak üzere Musa'ya o Kitap'ı verdik ki onlar Rablerine kavuşacaklarına inanabilsinler.
EN'AM 155.Bu da bizim indirdiğimiz bir kitaptır. Kutsal ve bereketli. Artık ona uyun ve korunun ki size rahmet edilebilsin.
EN'AM 156."Kitap, bizden önceki iki topluluğa indirildi. Biz onu okuyup araştırmaktan gerçekten habersizdik." demeyesiniz.
EN'AM 157.Şunu da söylemeyesiniz: "Eğer bize Kitap indirilmiş olsaydı, onlardan daha doğru yürüyüşlü olurduk." Artık size de Rabbinizden bir beyyine, bir kılavuz ve bir rahmet gelmiş bulunuyor. Allah'ın ayetlerini yalanlayıp onlardan yüz çevirenden daha zalim kim var? Ayetlerimize sırt dönenleri, yüz çevirmeleri yüzünden azabın en acıklısıyla cezalandıracağız.
EN'AM 158.Neyi bekliyorlar? Kendilerine meleklerin gelmesini mi, Rabbinin gelmesini mi, yoksa Rabbinin bazı mucizelerinin gelmesini mi? Rabbinin bazı mucizeleri geldiği gün, daha önce iman etmemiş yahut imanında bir hayır sahibi olamamış kişiye imanı hiçbir yarar sağlamayacaktır. De ki: "Bekleyin! Doğrusu biz de bekliyoruz."
EN'AM 159.Dinlerini parça parça edip fırkalara, hiziplere bölünenler var ya, senin onlarla hiçbir ilişiğin yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Allah onlara, yapıp ettiklerini haber verecektir.
EN'AM 160.Kim bir güzellikle gelirse ona, getirdiğinin on katı var. Kötülükle gelene ise yaptığı kadarından fazla ceza verilmez. Onlar, haksızlığa uğratılmayacaklardır.

EN'AM 161.De ki: "Beni, dosdoğru yola Rabbim iletmiştir. Güçlü, pürüzsüz bir dine, hanif olan İbrahim'in dinine. Müşriklerden değildi o."
EN'AM 162.De ki: "Benim namazım, ibadetlerim/kurbanlarım, hayatım, ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah içindir."
EN'AM 163."Ortağı yoktur O'nun. Bununla emrolundum ben. Ve Müslümanların ilkiyim ben."
EN'AM 164.Şunu da söyle: "Allah herşeyin Rabbi iken O'ndan başka rab mı arayayım? Her benliğin kazandığı kendi üstünde kalır. Hiçbir günahkar bir başka günahkarın yükünü taşımaz. Nihayet dönüşünüz Rabbinizedir. Tartışmaya girdiğiniz şeyleri O size haber verecektir."
EN'AM 165.Sizi yeryüzünde, öncekilere halefler yapan O'dur. Verdiği nimetlerle sizi denemek için kiminizi kiminiz üzerine derecelerle yükseltmiştir. Rabbin ceza verdiğinde çok süratli verir. Ama O, gerçekten çok affedici, çok merhametlidir.
A'RAF 1.Elif, Lam, Mim, Sad.
A'RAF 2.Bir kitaptır bu; sana indirildi, onunla uyarıda bulunasın diye ve inananlar için bir öğüt ve düşündürme olarak... O halde, bundan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın.
A'RAF 3.Rabbinizden size indirilene uyun; O'nun berisinden bir takım velilerin ardına düşmeyin! Siz ne kadar da az öğüt alıyorsunuz!
A'RAF 4.Nice yurtları ve medeniyetleri yere batırdık biz. Öyle ki, geceleyin yahut öğle uykusu uyumakta oldukları bir sırada azabımız tepelerine iniverdi.
A'RAF 5.Azabımız onlara gelip çattığında, yaptıkları, şu çığlığı yükseltmekten başka birşey olmamıştır. Biz gerçekten zalimlerdik.
A'RAF 6.Yemin olsun, kendilerine elçi gönderilenleri muhakkak hesaba çekeceğiz; gönderilen elçileri de mutlaka hesaba çekeceğiz.
A'RAF 7.Onlara bir ilmin tanıklığında bütün serüveni mutlaka anlatacağız. Biz olup bitenlerden habersiz değildik.
A'RAF 8.O gün, iyi ve kötüyü ayıran ölçü haktır. Artık kimin ölçülüp tartılacak şeyleri ağır basarsa kurtuluşa erenler onlar olacaktır.
A'RAF 9.Ölçülüp tartılacak şeyleri hafif kalanlara gelince, işte onlar, ayetlerimize karşı zalimce davranışlar sergilemiş oldukları için, öz benliklerini hüsrana itmiş olacaklar.

A'RAF 10.Andolsun, sizi yeryüzünde yerleştirdik ve sizin için orada, geçiminize yarayacak nimet ve imkanlara vücut verdik. Ne de az şükrediyorsunuz!
A'RAF 11.Andolsun ki sizi yarattık, sonra sizi biçimlendirdik, sonra da meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da secde ettiler. Ama İblis etmedi, secde edenlerden olmadı o.
A'RAF 12.Allah buyurdu: "Sana emrettiğimde secde etmeni engelleyen neydi?" İblis dedi: "Ben ondan hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın."
A'RAF 13.Buyurdu: "O halde in oradan. Senin haddine mi orada büyüklük taslamak! Hadi çık! Sen alçaklardansın."
A'RAF 14.Dedi: "İnsanların diriltileceği güne kadar bana süre ver."
A'RAF 15.Buyurdu: "Süre verilenlerdensin."
A'RAF 16.Dedi: "Beni azdırmana yemin ederim ki, onları saptırmak için senin dosdoğru yolun üzerine kurulacağım."
A'RAF 17."Sonra onlara; önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından musallat olacağım. Bir çoklarını şükreder bulamayacaksın."
A'RAF 18.Allah buyurdu: "Çık oradan, yenik düşmüş ve kovulmuş olarak. Onlardan sana uyan olursa yemin olsun ki, cehennemi tamamen sizden dolduracağım."
A'RAF 19."Ey Adem! Sen ve eşin cennette oturun, dilediğiniz yerden yiyin ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa ikiniz de zalimlerden olursunuz."
A'RAF 20.Derken, şeytan, kendilerinden gizlenmiş çirkin yerlerini onlara açmak için ikisine de vesvese verdi. Dedi: "Rabbinizin sizi şu ağaçtan uzak tutması, iki melek olmayasınız yahut ölümsüzler arasına katılmayasınız diyedir."
A'RAF 21.Ve onlara, "ben size öğüt verenlerdenim" diye yemim de etti.
A'RAF 22.Nihayet onları kandırarak aşağı çekti. O ikisi ağaçtan tadınca çirkin yerleri kendilerine açıldı. Bahçenin yapraklarından yamalar yapıp üzerlerine örtmeye başladılar. Rableri onlara seslendi: "Ben size bu ağacı yasaklamadım mı? Ben size, şeytan sizin için açık bir düşmandır demedim mi?"

A'RAF 23."Ey Rabbimiz, dediler, öz benliklerimize zulmettik. Eğer bizi affetmez, bize acımazsan elbette ki hüsrana uğrayanlardan olacağız."
A'RAF 24.Buyurdu: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belirli bir süreye kadar mekan tutmanız ve nimetlenmeniz öngörülmüştür."
A'RAF 25.Buyurdu: "Orada hayat bulacaksınız, orada öleceksiniz ve oradan çıkarılacaksınız."
A'RAF 26.Ey ademoğulları! Size, çirkin yerlerinizi örtecek giysi ve süs kıyafeti indirdik. Ama takva giysisi en hayırlısıdır. İşte bu, Allah'ın ayetlerindendir. Düşünüp öğüt almaları umuluyor.
A'RAF 27.Ey ademoğulları! Şeytan, ana-babanızı, çirkin yerlerini onlara göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi, size de bir fitne musallat etmesin. Çünkü o ve kabilesi sizi, onları göremeyeceğiniz yerden görürler. Biz o şeytanları, inanmayanlara dostlat yaptık.
A'RAF 28.Bir iğrençlik yaptıklarında şöyle derler: "Atalarımızı bu hal üzere bulmuştuk. Yani Allah emretti bize bunu." De ki: "Allah, edepsizliği/iğrençliği emretmez. Allah hakkında, bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?"
A'RAF 29.Şunu da söyle: "Rabbim bana adaleti emretti. Her mescitte yüzlerinizi O'na doğrultun. Dini yalnız O'na özgüleyerek O'na yakarın. Tıpkı sizi ilk yarattığı gibi O'na döneceksiniz."
A'RAF 30.Bir kısmını iyiye ve güzele kılavuzladı, bir kısmının üzerine de sapıklık hak oldu. Onlar, Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmişlerdi. Bir de kendilerinin hidayet üzere olduklarını sanırlar.
A'RAF 31.Ey ademoğulları! Tüm mescitlerde süslü, güzel giysilerinizi kuşanın. Yiyin, için fakat israf etmeyin. Allah israf edenleri sevmez.
A'RAF 32.De ki: "Allah'ın, kulları için çıkardığı süsü, güzel ve tatlı rızıkları kim haram etmiş?" De ki: "Dünya hayatında inananlar için de var. Kıyamet gününde ise yalnız inananlar içindirler." Bilgiden nasipli bir topluluk için biz, ayetleri böyle ayrıntılı kılıyor.
A'RAF 33.De ki: "Rabbim, ancak şunları haram kıldı: İğrençlikleri-görünenini, gizli olanı-günahı, haksız yere saldırmayı, hakkında hiçbir kanıt indirmediği şeyi Allah'a ortak koşmayı, bir de Allah hakkında bilmediğiniz şeyler söylemeyi."

A'RAF 34.Her ümmet için belirlenmiş bir süre vardır. Süreleri dolunca ne bir saat geri kalırlar ne de öne geçerler.
A'RAF 35.Ey ademoğulları! İçinizden size ayetlerimi yüzünüze karşı anlatan resuller geldiğinde, korunup hallerini düzeltenlere hiçbir korku dokunmayacaktır. Onlar tasalanmayacaklardır da.
A'RAF 36.Ayetlerimizi yalanlayıp onlar karşısında burun kıvıranlara gelince, bunlar ateşin dostlarıdır. Sürekli kalacaklardır onun içinde.
A'RAF 37.Yalan düzerek Allah'a iftira eden yahut O'nun ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kim vardır? İşte bunların Kitap'tan nasipleri kendilerine ulaşır, nihayet elçilerimiz onlara gelip canlarını alırken şöyle derler: "Allah dışındaki yakardıklarınız nerede?" Şu cevabı verirler: "Bizden uzaklaşıp kayboldular." Böylece, öz benlikleri aleyhine kendilerinin kafir olduğuna tanıklık ettiler.
A'RAF 38.Allah buyurdu: "Sizden önce gelip geçmiş cin ve insan topluluklarıyla içiçe, girin bakalım ateşe." Her ümmet girdiğinde, yoldaşına/kızkardeşine lanet eder. Nihayet, hepsi orada bir araya gelince, sonrakiler öncekiler için şöyle derler: "Rabbimiz! Bizi bunlar saptırdılar. Ateş azabını bunlara bir kat daha fazla ver." Allah buyurur: "Her biri için bir kat fazlası var, fakat siz bilmezsiniz."
A'RAF 39.Öncekiler de sonrakiler için şöyle konuşurlar: "Artık sizin, bizim üzerimizde bir üstünlüğünüz yok. O halde kazandıklarınıza karşılık azabı tadın."
A'RAF 40.Ayetlerimizi yalanlayan ve onlar karşısında büyüklük taslayanlar var ya, gök kapıları açılmayacaktır onlar için ve deve iğne deliğinden geçinceye kadar cennete giremeyeceklerdir onlar. Suçluları böyle cezalandırırız biz.
A'RAF 41.Onlar için cehennemden bir döşek ve üstlerinde örtüler vardır. Zalimleri böyle cezalandırırız biz.
A'RAF 42.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar -ki biz, her benliğe ancak yaratılış kapasitesi ölçüsünde görev yükleriz- ise cennetin dostlarıdır. Sürekli kalacaklardır orada.
A'RAF 43.Göğüslerinde düşmanlıktan ne varsa söküp atmışızdır. Irmaklar akar altlarından. Şöyle derler: "Hamdolsun bizi buraya ulaştıran Allah'a. Eğer Allah bize kılavuzluk etmeseydi, biz buraya ulaşamazdık. Andolsun ki, Rabbimizin resulleri gerçeği getirmişler."

Şöyle seslenilir: "İşte size, yaptıklarınıza karşılık mirasçı kılındığınız cennet."
A'RAF 44.Cennet halkı ateş halkına şöyle seslenir: "Biz, Rabbimizin bize vaat ettiğini gerçek bulduk. Peki siz, Rabbinizin size vaat ettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar, "evet" derler. Aralarında bir duyurucu şunu ilan eder: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun!"
A'RAF 45.Onlar, Allah'ın yolundan geri çevirip yolun eğri-büğrüsünü isterler. Onlar ahireti de inkar edenlerdir.
A'RAF 46.İki taraf arasında bir perde, A'raf üzerinde de herkesi yüzlerinden tanıyan erler vardır. Cennet halkı, özleyip durdukları halde henüz ona girmemiş olanlara şöyle seslenirler: "Selam size!"
A'RAF 47.Gözleri ateş halkı tarafına çevrildiğinde de şöyle yakardılar: "Ey Rabbimiz, bizleri, zalimler topluluğuyla birleştirme."
A'RAF 48.A'raf halkı, yüzlerinden tanıdıkları bazı erkeklere seslenip şöyle derler: "Bir araya gelmeniz de büyüklük taslamanız da size hiçbir yarar sağlamadı."
A'RAF 49."Şunlar mıydı o, 'Allah kendilerini hiçbir rahmete erdirmeyecek' diye yemin ettikleriniz?" Ey cennetliler! Siz de girin cennete. Ne bir korku var size ne de kederleneceksiniz.
A'RAF 50.Ateş halkı, cennet halkına seslenir: "Şu sudan yahut Allah'ın sizi rızıklandırdığından biraz da bize akıtın!" Şu cevabı verirler: "Allah, o ikisini de küfre sapanlara haram kılmıştır."
A'RAF 51.Onlar kendi dinlerini eğlence ve oyun haline getirdiler, iğreti hayat onları aldattı. Onlar bugüne kavuşacaklarını unutmuşlardı. Ayetlerimize karşı direniyorlardı. Bugün de biz onları unutuyoruz.
A'RAF 52.Yemin olsun ki, biz onlara, ilme uygun biçimde, ayrıntılı kıldığımız bir Kitap getirdik. İnanan bir topluluk için bir kılavuz, bir rahmettir o.
A'RAF 53.Onun yalnız tevilini gözetirler. Onun teveli geldiği gün, daha önce onu unutanlar şöyle derler: "İnan olsun, Rabbimizin resulleri gerçeği getirmişler. Acaba bizim için şefaatçılar var mı ki, bize şefaat etsinler; yahut daha önce yaptıklarımızdan başkasını yapalım diye geri gönderilebilir miyiz?" Öz benliklerini hüsrana ittiler. İftiralarına alet ettikleri, onlardan uzaklaşıp kayboldu.
A'RAF 54.Rabbiniz o Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı günde yaratmış, sonra da arş üzerinde egemenlik kurmuştur. Geceyi

gündüze bürüyüp örter. O bunu, bu da onu aralıksız ve titiz bir biçimde kovalar durur. Güneş, Ay, yıldızlar O'nun emrine boyun eğmiş. Gözünüzü açın; yaratış da O'nundur, emir veriş de/yaratış da O'nun içindir, emir veriş de. Alemlerin Rabbi olan Allah çok yücedir.
A'RAF 55.Rabbinize; boyun bükerek, gizlice/ürpererek yakarın. O, haddi aşanları/azmışları sevmez.
A'RAF 56.Yeryüzünde, orası barışa kavuştuktan sonra bozgun çıkarmayın. Ürpererek ve ümit ederek dua edin O'na. Hiç kuşkusuz, Allah'ın rahmeti, Güzel düşünüp güzel iş yapanlara çok yakındır.
A'RAF 57.Rüzgarları, rahmetinin önünden müjdeci gönderen O'dur. Nihayet onlar, yüklerle ağırlaşmış bulutları yüklenince onu ölü bir beldeye göndeririz; onunla su indiririz de o suyla her türlü meyvayı çıkarırız. İşte biz, ölüleri de böyle çıkarırız. Düşünüp ibret almanız umuluyor.
A'RAF 58.Güzel ve temiz beldenin bitkisi Rabbinin izniyle çıkar. Pis ve çorak beldeden ise zararlı bitkiden başkası çıkmaz. Şükreden bir topluluk için ayetleri işte böyle çeşitli şekillerde sergiliyoruz.
A'RAF 59.Andolsun ki biz, Nuh'u toplumuna gönderdik de o şöyle dedi: "Ey toplumum! Allah'a kulluk ve ibadet edin. Sizin ondan başka tanrınız yok. Üstünüze çok büyük bir azabın inmesinden korkuyorum."
A'RAF 60.Toplumunun kodamanları dediler ki: "Vallahi biz seni açık bir sapıklık içinde görüyoruz."
A'RAF 61.Nuh dedi: "Ey toplumum! Sapıklık falan yok bende. Tam aksine ben, alemlerin Rabbi'nden bir resulüm."
A'RAF 62."Size Rabbimin vahiylerini tebliğ ediyorum, size öğüt veriyorum. Allah'ın yardımıyla, sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum."
A'RAF 63."Korunmanız, rahmet bulmanız için sizi uyarmak üzere bir adam aracılığıyla Rabbinizden bir öğüt gelmesine şaştınız mı?"
A'RAF 64.Onu yalanladılar. Bunun üzerine biz onu beraberindekileri gemi içinde kurtardık, ayetlerimizi yalanlayanları boğduk. Gözleri görmez bir topluluktu onlar.
A'RAF 65.Ad'a da kardeşleri Hud'u gönderdik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilahınız yok. Hala sakınmıyor musunuz?"
A'RAF 66.Toplumunun inkarcı kodamanları dediler ki: "Biz seni bir beyinsizliğe düşmüş görüyoruz ve kesinlikle yalancılardan

olduğunu düşünüyoruz."
A'RAF 67.Hud dedi: "Ey toplumum! Bende beyinsizlik yok, ben alemlerin Rabbi'nden bir resulüm."
A'RAF 68."Rabbimin mesajlarını size tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm."
A'RAF 69."Sizi uyarmak için içinizden bir adam aracılığıyla size Rabbinizden bir ihtar gelmesine şaştınız mı? Hatırlayın ki, O sizi Nuh toplumundan sonra halefler yaptı ve yaratılışta size daha fazla bir boy-bos verdi. Allah'ın nimetlerini anın ki kurtulabilesiniz."
A'RAF 70.Dediler ki: "Sen, yalnız Allah'a ibadet edelim de atalarımızın kulluk etmekte olduklarını terk edelim diye mi bize geldin? Eğer doğru sözlü isen hadi bize bizi tehdit ettiğini getir."
A'RAF 71.Hud dedi: "Rabbinizden bir azap ve gazap indi ya! Haklarında Allah'ın hiçbir kanıt indirmediği, sadece atalarınızın ve sizin uydurduğunuz birtakım isimler hakkında mı benimle çekişiyorsunuz? Bekleyin bakalım, sizinle beraber ben de bekleyenlerdenim."
A'RAF 72.Nihayet, onu ve beraberindekileri bizden bir rahmetle kurtardık; ayetlerimizi yalanlayanların da kökünü kestik. İnanan kişiler değillerdi onlar.
A'RAF 73.Semud'a da kardeşleri Salih'i gönderdik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilahınız yok. Size Rabbinizden bir beyyine/açık bir kanıt gelmiştir. İşte şu, Allah'ın devesi. Sizin için bir mucize. Rahat bırakın onu, Allah'ın toprağında otlasın. Kötü bir niyetle dokunmayın ona. Yoksa korkunç bir azap yakalar sizi."
A'RAF 74."Hatırlayın ki, Allah sizi Ad'dan sonra halefler yaptı ve yeryüzünde sizi yerleştirdi. O'nun düzlüklerinde saraylar kuruyorsunuz, dağlarını yontup ev yapıyorsunuz. Artık Allah'ın nimetlerini anın da fesat çıkararak yeryüzünü berbat etmeyin."
A'RAF 75.Toplumunun kibre saplanmış kodamanları, içlerinden inanıp da baskı altında tutularak ezilenlere şöyle dediler: "Siz Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" Onlar: "Onun aracılığıyla gönderilene gerçekten inanıyoruz." dediler.
A'RAF 76.Kibre sapanlar şöyle konuştu: "Biz sizin inandığınızı inkar edenleriz."

A'RAF 77.Bu arada dişi deveyi boğazladılar. Ve Rablerinin emrinden dışarı çıkıp şöyle dediler: "Ey Salih! Eğer Allah tarafından gönderilenlerdensen, bizi tehdit ettiğin şeyi önümüze getiriver."
A'RAF 78.Bunun üzerine onları, o şiddetli sarsıntı/o korkunç titreşim yakaladı da öz yurtlarında yere çökmüş bir hale geldiler.
A'RAF 79.Nihayet, Salih onlarda yüzünü döndürüp şöyle dedi: "Ey toplumum! Andolsun ki, Rabbimin mesajını size tebliğ ettim, size öğüt verdim; ama siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz."
A'RAF 80.Ve Lut... Toplumuna şöyle demişti: "Sizden önce alemlerden hiçbirinin yapmadığı bir iğrençliğe mi girişiyorsunuz?"
A'RAF 81."Siz, kadınları bırakıp şehvetiniz yüzünden erkeklere gidiyorsunuz. Doğrusu siz sınır tanımayan bir topluluksunuz."
A'RAF 82.Toplumunun cevabı sadece şunu söylemeleri oldu: "Çıkarın şunları kentimizden. Çünkü onlar, temizlik tutkunu insanlardır."
A'RAF 83.Biz de onu ve ailesini kurtardık karısı müstesna. O, yere geçenlerden oldu.
A'RAF 84.Üzerlerine bir de yağmur indirdik. Bak nasıl oldu suçluların sonu!
A'RAF 85.Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Şöyle dedi: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Size O'ndan başka ilah yok! Size Rabbinizden açık bir kanıt gelmiştir. Ölçü ve tartı da dürüst davranın. İnsanların eşyasına el koymaya tenezzül etmeyin. Yeryüzünde, orası barışa kavuştuktan sonra bozgun çıkarmayın. Eğer inanan insanlarsanız bu sizin için daha hayırlıdır."
A'RAF 86."Her yol üstünde oturup da tehdit savurarak Allah yolundan O'na inananları çevirmeyin. Yolun çarpığını isteyip durmayın. Hatırlayın ki, siz az idiniz, O sizi çoğalttı. Bir bakın, nasılmış bozguncuların sonu!
A'RAF 87."İçinizden bir grup, benimle gönderilene inanmış, bir başka grup da inanmamışsa, Allah aranızda hükmedinceye kadar sabırlı olun. O, yargıçların en hayırlısıdır."
A'RAF 88.Toplumunun büyüklük taslayan kodamanları dediler ki: "Ey Şuayb! Ya kesinlikle milletimize dönersiniz yahutta seni ve seninle birlikte inananları kentimizden çıkarırız." Dedi ki: "Ya istemiyorsak; zor ve baskıyla mı?"

A'RAF 89."Allah bizi, milletimizden kurtardıktan sonra tekrar ona dönersek yalan düzüp Allah'a iftira etmiş oluruz. Rabbimiz Allah istemediği sürece, sizin milletinize dönmemiz söz konusu edilemez. Rabbimiz, bilgice herşeyi kuşatmıştır. Allah'a dayanıp güvendik biz. Ey Rabbimiz! Toplumumuzla bizim aramızda hak ile hükmet. Sen, çözüm getirenlerin en hayırlısısın."
A'RAF 90.Toplumunun küfre sapan kodamanları dedi ki: "Eğer Şuayb'ın ardısıra giderseniz hüsrana gömülenler olursunuz."
A'RAF 91.Bunun üzerine o korkunç titreşim/o büyük zelzele onları yakalayıverdi de öz yurtlarında yere çökmüş hale geldiler.
A'RAF 92.Şuayb'ı yalanlayanlar sanki o yerde hiç şenlik kurmamışlardı. Şuayb'ı yalanlayanlar hüsrana saplananların ta kendileriydi.
A'RAF 93.Şuayb onlardan yüzünü döndürdü de şöyle dedi: "Yemin olsun, ben size Rabbimin mesajlarını ilettim. Size öğüt verdim. Artık küfre batmış bir topluluğa nasıl acırım?"
A'RAF 94.Biz bir ülkeye bir peygamber gönderdiğimizde, onun halkını zorluk ve darlıkla mutlaka sıktık ki, sığınıp yakarsınlar.
A'RAF 95.Sonra zorluk ve sıkıntının yerine mutluluk ve güzelliği getirmişiz de çoğalmışlar ve şöyle demişlerdir: "Atalarımız da zorluk ve sevinçle yüzyüze gelmişlerdi." Nihayet biz onları farkında olmadıkları bir sırada ansızın yakalayıverdik.
A'RAF 96.O medeniyetlerin halkı inanıp korunsalardı, elbette ki üzerlerine gökten ve yerden bereketler saçardım. Ama yalanladılar, biz de onları, kazanır olduklarıyla yakalayıverdik.
A'RAF 97.O kentlerin halkı, uyudukları bir sırada, şiddetimizin bir gece kendilerine gelmeyeceğinden emin mi idiler?
A'RAF 98.Yoksa o kentler halkının, bir kuşluk vakti oynayıp eğlenirken azabımızın yakalarına yapışmayacağına ilişkin bir garantileri mi vardı?
A'RAF 99.Allah'ın tuzağından emin mi idiler? Hüsrana uğrayan topluluktan başkası Allah'ın tuzağından emin olamaz.
A'RAF 100.Tüm bu olanlar, eski sahiplerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanlara şunu göstermedi mi: Dilersek onları günahları yüzünden belaya çarptırırz, kalpleri üzerine mühür basarız da artık söz dinleyemez olurlar.

A'RAF 101.İşte o kentler/medeniyetler! Haberlerinden bir kısmını anlatıyoruz sana. Andolsun, resulleri onlara açık-seçik delilller getirmişti. Ama daha önce yalanlamış oldukları içim inanmadılar. Küfre sapanların kalplerini Allah işte böyle mühürler.
A'RAF 102.Onların birçoğunda ahde vefadan eser bulamadık. Onların birçoğunu, tam fasıklar olarak bulduk.
A'RAF 103.nların ardından Musa'yı, ayetlerimizle Firavun'a ve kodamanlarına gönderdik de ayetlerimiz karşısında zulme saptılar. Bir bak, nasıl olmuştur bozguncuların sonu!
A'RAF 104.Musa dedi ki: "Ey Firavun! Kuşkun olmasın ki ben, alemlerin Rabbi'nin bir resulüyüm."
A'RAF 105."Allah hakkında gerçek dışında birşey söylememek benim üzerimde bir varoluş borcudur. Ben size Rabbinizden bir beyyine getirdim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder."
A'RAF 106.Firavun dedi: "Bir mucize getirdinse, doğru sözlülerden isen onu ortaya çıkar."
A'RAF 107.Bunun üzerine Musa, asasını yere attı; birden korkunç bir ejderha oluverdi o.
A'RAF 108.Elini çekip çıkardı; birden o el, bakanların önünde bembeyaz kesildi.
A'RAF 109.Firavun toplumunun kodamanları şöyle konuştular: "Bu adam gerçekten çok bilgili bir büyücü."
A'RAF 110."Sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor. Ne buyurursunuz?"
A'RAF 111.Dediler ki: "Onu kardeşiyle birlikte alıkoy. Ve şehirlere, toplayıcılar gönder."
A'RAF 112."Tüm bilgili büyücüleri sana getirsinler."
A'RAF 113.Büyücüler Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer galip gelen biz olursak bize iyi bir ödül var mı?"
A'RAF 114."Evet, dedi, ayrıca siz benim en yakınlarımdan olacaksınız."
A'RAF 115.Sihirbazlar şöyle dediler: "Ey Musa! Sen mi hünerini ortaya atacaksın yoksa biz mi hünerlerimizi sergileyelim?"
A'RAF 116."Siz sergileyin." dedi. Hünerlerini ortaya atınca, halkın gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler. Çok büyük bir büyü sergilediler.

A'RAF 117.Biz de Musa'ya şöyle vahyettik: "Hadi at asanı!" Bir de ne görsünler, asa, onların ortaya getirdikleri şeyleri yalayıp yutuyor.
A'RAF 118.Böylece hak ortaya çıktı, onların yapıp ettikleri, işe yaramaz hale geldi.
A'RAF 119.Orada malup oldular, küçük düştüler.
A'RAF 120.Ve büyücüler secdeye kapandılar.
A'RAF 121."Alemlerin Rabbine iman ettik, dediler;
A'RAF 122.Musa'nın ve Harun'un Rabbine!"
A'RAF 123.Firavun dedi ki: "Demek ben size izin vermeden ona inandınız ha! Bu, şehirde tezgahladığınız bir tuzaktır ki, bununla şehir halkını oradan çıkarmak peşindesiniz. Yakında anlarsınız."
A'RAF 124."Ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra da hepiniz asacağım."
A'RAF 125."Biz, dediler, doğruca Rabbimize varacağız."
A'RAF 126."Sen bizden, sırf Rabbimizin ayetleri bize gelince, onlara iman ettiğimizden ötürü intikam alıyorsun. Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır. Canımızı müslümanlar olarak al."
A'RAF 127.Firavun kavminin kodamanları dediler ki: "Musa'yı ve toplumunu, yeryüzünü fesada verip seni ve ilahlarını terk etsinler diye mi bırakıyorsun?" Dedi ki Firavun: "Biz onların oğulların öldürüp kadınlarını diri bırakacağız/kadınlarının rahimlerini yoklayıp çocuk alacağız/kadınlarına utanç duyulacak şeyler yapacağız. Üstlerine sürekli kahır yağdıracağız."
A'RAF 128.Musa kendi toplumuna şöyle dedi: "Allah'tan yardı dileyin, sabırlı olun. Yeryüzü Allah'ındır, Allah ona, kullarından dilediğini mirasçı kılar. Sonuç, takvaya sarılanlarındır."
A'RAF 129.Dediler ki: "Senin bize gelişinden önce de işkenceye uğratıldık, gelişinden sonra da." Musa dedi: "Rabbinizin, düşmanınızı yok eymesi ve nasıl davranacağınıza bakmak üzere yeryüzünde sizi yöneticiler yapması umulabilir."
A'RAF 130.Yemin olsun ki biz, Firavun hanedanını yakalayıp ürün eksikliğiyle senelerce sıktık ki, düşünüp öğüt alabilsinler.
A'RAF 131.Onlara bir iyilik geldiğinde, "bu bizimdir" derlerdi. Kendilerine bir kötülük dokunduğunda ise Musa ve beraberindekilerin uğursuzluğuna yorarlardı. Gözünüzü açın! Onların uğursuzluk kuşu Allah katındadır. Fakat çokları bilmiyorlar.

A'RAF 132.Şunu da söylediler: "Bizi büyülemek için, bize istediğin kadar ayet getir. Sana inanmayacağız."
A'RAF 133.Biz de onlar üzerine, açık mucizeler olarak tufan, çekirge, haşerat, kurbağalar ve kan gönderdik; yine de kibre saptılar ve günahkar bir topluluk oluverdiler.
A'RAF 134.Pislik üzerlerine çökünce şöyle dediler: "Ey Musa! Sana verdiği söze dayanarak Rabbine dua et. Şu pisliği üzerimizden kaldırırsa, sana kesinlikle inanacağız ve İsrailoğullarını seninle birlikte mutlaka göndereceğiz."
A'RAF 135.Dolduracakları bir süreye kadar kendilerinden azabı kaldırdığımızda, hemen yeminlerini bozdular.
A'RAF 136.Bunun üzerine biz de onlardan öc aldık: Ayetlerimizi yalanladıkları, onlara aldırmazlık ettikleri için hepsini suda bozduk.
A'RAF 137.Ezilip itilmekte olan topluluğu da içine bereketler doldurduğumuz toprağın doğularına ve batılarına mirasçı kıldık. Rabbinin, İsrailoğullarına verdiği güzel söz, sabretmeleri yüzünden hedefine vardı. Firavun ve toplumunun sanayi olarak meydana getirdiklerini de dikip yükselttikleri sarayları da yere geçirdik.
A'RAF 138.İsrailoğullarına denizi geçirttik. Özel putlarına tapan bir topluluğa rastladılar. Bunun üzerine: "Ey Musa, dediler, bunların ilahları olduğu gibi sen de bize bir ilah belirle." Musa dedi: "Siz cahilliği sürdürmekte olan bir toplumsunuz."
A'RAF 139."Şu gördüklerinizin, içinde bulundukları din çökmüştür. Yapmakta oldukları da boşa çıkacaktır."
A'RAF 140.Şunu da söyledi: "Size Allah'tan başka bir ilah mı arayayım? O sizi alemlere üstün kılmıştır."
A'RAF 141.Şunu da hatırlayın: Sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık. Size azabın en kötüsüyle işkence ediyorlardı: Oğlanlarınızı katlediyor, kadınlarınızı diri bırakıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden gelmiş büyük bir imtihan vardı.
A'RAF 142.Musa ile otuz gece için vaatleştik. Ve bunu, bir on ekleyerek tamamladık. Böylece Rabbinin belirlediği süre kırk geceye ulaştı. Musa, kardeşi Harun'a dedi ki: "Toplumum içinde benim yerime sen geç, barışçı ol, bozguncuların yolunu izleme."
A'RAF 143.Musa, bizimle sözleştiği yere gelip Rabbi de kendisiyle konuşunca şöyle konuştu: "Rabbim, göster bana kendini, göreyim seni." Dedi: "Asla göremezsin beni. Ama şu dağa bak. Eğer

o yerinde durabilirse, sen de beni görebileceksin." Rabbi dağa tecelli edince onu parça parça etti. Ve Musa baygın vaziyette yere yığıldı. Kendine gelince şöyle yakardı: "Tespih ederim o yüce varlığını, tövbe edip sana yöneldim. İman edenlerin ilkiyim ben."

A'RAF 144.Allah buyurdu: "Ey Musa! Ben, gönderdiğim vahiylerle, konuşmamla seni seçip yücelttim. Sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol."

A'RAF 145.Biz Musa için levhalarla herşeyi yazdık: Öğüt olarak, herşeyin ayrıntısı olarak. "Kuvvetle tut bunları ve emret toplumuna da onları en güzel şekliyle tutsunlar. Fasıklar yurdunu göstereceğim size."

A'RAF 146.Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden uzak tutacağım: Onlar hangi mucizeyi görseler ona inanmazlar. Doğruya varan yolu görseler, onu yol edinmezler. Ama azgınlık yolunu görseler onu yol edinirler. Bu böyledir. Çünkü onlar ayetlerimizi yalanladılar ve onlara karşı kayıtsız kaldılar.

A'RAF 147.Ayetlerimizi ve ahirete varılacağını yalan sayanların tüm yaptıkları boşa gitmiştir. Bulacakları karşılık, yapıp ürettiklerinden başkası olmayacaktır.

A'RAF 148.Musa'nın kavmi, onun Allah'la konuşmaya gidişinden sonra, süs eşyalarından oluşmuş, böğürebilen bir buzağı heykelin ilah edinmişti. Görmediler mi ki, o onlarla ne konuşabiliyor ne de kendilerine yol gösterebiliyor? Onu benimsediler ve zalimler haline geldiler.

A'RAF 149.Başlari avuçalrı arasına düşürülüp de sapmış olduklarını fark ettiklerinde şöyle yakardılar: "Rabbimiz bize merhamet etmez, bizi affetmezse mutlaka hüsrana düşenlerden olacağız."

A'RAF 150.Musa, kızgın ve üzgün bir halde kavmine döndüğünde şöyle dedi: "Benden sonra arkamdan ne kötü şeyler yaptınız! Rabbinizin emrini bekleyemediniz mi? Levhaları yere attı, kardeşinin başını tuttu, kendisine doğru çekiyordu. Kardeşi dedi ki: "Ey annem oğlu! Bu topluluk beni horlayıp hırpaladı. Nerdeyse canımı alıyorlardı. Bir de sen düşmanları bana güldürme. Beni şu zalim toplulukla bir tutma."

A'RAF 151.Musa şöyle yakardı: "Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla. Rahmetine sok bizi. Sen, rahmet edenlerin en

merhametlisisin."
A'RAF 152.Buzağıyı ilah edinenler var ya, yakında onlara Rablerinden bir öfke ve dünya hayatında bir zillet ulaşacaktır. İftiracıları böyle cezalandırırız biz.
A'RAF 153.Günahlar işlendikten sonra tövbe ile iman edenlere gelince, o tövbe imandan sonra Allah çok affedici, çok merhametli olacaktır.
A'RAF 154.Öfke, Musa'yı rahat bırakınca, levhaları aldı. Onlardaki yazıda, yalnız Rableri karşısında ürperenler için bir rahmet ve bir kılavuz vardı.
A'RAF 155.Musa, bizimle buluşma vakti için toplumundan yetmiş adam seçti. Şiddetli sarsıntı onları yakalayınca Musa şöyle dedi: "Rabbim, dileseydin, onları da beni de daha önce helak ederdin. İçimizdeki beyinsizlerin yaptıkları yüzünden biz helak mı edeceksin? Bu iş senin imtihanından başka birşey değildir. Onunla dilediğini şaşırtır, dilediğine yol gösterirsin. Sen bizim Veli'mizsin. O halde affet bizi, acı bize. Sen affedenlerin en hayırlısısın."
A'RAF 156."Bize hem bu dünyada güzellik yaz hem de ahirette. Dönüp dolaşıp sana geldik." Buyurdu ki: "Azabıma dilediğimi çarptırırım. Rahmetime gelince, o herşeyi çepeçevre kuşatmıştır. Ben onu; sakınıp korunanlara, zekatı verenlere, ayetlerimize inananlara yazacağım."
A'RAF 157.Onlar ki, yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılmış bulacakları ümmi peygambere uyarlar; o onlara iyiliği emreder, kötü ve çirkinden onları alıkoyar. Güzel şeyleri onlara helal kılar, pis şeyleri onlara yasaklar. Sırtlarından ağırlıklarını indirir, üzerlerindeki zincirleri, bağları söküp atar. Ona inanan, onu destekleyen, ona yardım eden, onunla indirilen ışığa uyan kişiler, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.
A'RAF 158.De ki: "Ey insanlar! Ben sizin üstünüze Allah'ın resulüyüm. Göklerin ve yerin mülkü o Allah'ındır. İlah yoktur O'ndan başka. O diriltir, O öldürür. O halde Allah'a ve resulüne iman edin; Allah'a ve onun sözlerine inanan o ümmi peygambere iman edip uyun ki, doğruya ve güzele ulaşabilesiniz."
A'RAF 159.Musa kavminden bir topluluk vardır ki, hakka kılavuzluk/hak ile kılavuzluk eder ve yalnız hakka dayanarak adaleti gözetir.

A'RAF 160.Biz onları, oniki torun kabileye ayırdık. Toplumu kendisinden su istediğinde de Musa'ya, "asanı taşa vur" diye vahyettik. Taştan, oniki göze fışkırdı. Her oymak, su içeceği yeri belledi. Onların üzerlerine bulutları gölgelik yaptık, kendilerine kudret helvası ve bıldırcın indirdik. "Yiyiniz size verdiğimiz rızıkların temizlerinden!" onlar bize zulmetmediler, ama öz benliklerine zulmediyorlardı.
A'RAF 161.Onlara şöyle denildi: Şu kentte oturun, orada istediğiniz yerden yiyin. 'Affet' diye yalvarın; kapıdan da secde ederek girin ki, hatalarınızı bağışlayalım. Güzel düşünüp güzel iş yapanlara daha fazlasını da vereceğiz.
A'RAF 162.Onların zulme sapanları, sözü, kendilerine söylenenin dışında bir sözle değiştirdiler. Bunun üzerine biz de üzerlerine gökten bir pislik azabı saldık; çünkü zulmediyorlardı.
A'RAF 163.Sor onlara o deniz kıyısındaki kentin durumunu. Cumartesi günü azıp sınır tanımazlık ediyorlardı. Sebt yaptıkları gün balıkları onlara akın akın gelirdi; sebt yapmadıklarında ise onlara gelmezdi. Yoldan sapmaları yüzünden onları böyle imtihan ediyorduk.
A'RAF 164.İçlerinden bir topluluk şöyle dedi: "Allah'ın helak edeceği yahut şiddetli bir azapla azaplandıracağı bir topluma ne diye öğüt verip duruyorsunuz? Dediler ki: "Rabbinize karşı bir mazeret olsun diye ve bir de korunup sakınırlar ümidiyle."
A'RAF 165.Kendilerine verilen öğüdü unuttuklarında, kötülükten alıkoyanları kurtarıp zulme sapanları, yoldan çıkmalarından ötürü, acı bir azapla yakalayıverdik.
A'RAF 166.Ne zaman ki, yasaklandıkları şeylerden ötürü öfkelenip başka aşırılıklar yapmaya başladılar, onlara şöyle dedik: "Aşağılık, maskara maymunlar olun!"
A'RAF 167.Rabbin, kıyamet gününe kadar, kendilerine azabın en kötüsünü yapacak kimseleri üzerlerine göndereceğini bildirmişti. Senin Rabbin cezayı vermede çok süratli davranır; ama çok affedici, çok merhametlidir de.
A'RAF 168.Ve onları yeryüzünde birçok ümmetlere böldük. İçlerinde barışsever iyiler vardı ama böyle olmayan aşağılıklar da vardı. Belki dönerler ümidiyle onları güzelliklerle de kötülüklerle de imtihana çektik.

A'RAF	169.Arkalarından, yerlerini alan halefler geldi. Bunlar, Kitap'a varis olmuşlardı. Şu basit dünyanın geçici menffatini esas alıyorlar ve şöyle diyorlardı: "Biz zaten bağışlanacağız!" Kendilerine, bir menfaat daha gelse onu da alıyorlardı. Bunlardan, Allah hakkında, gerçek dışında birşey söylememelerine ilişkin Kitap misakı alınmamış mıydı? O Kitap'ın içindekileri okuyup incelemediler mi? Ahiret yurdu, takvaya sarılanlar için daha hayırlıdır. Hala aklınızı işletmeyecek misiniz?
A'RAF	170.Kitap'a sarılanlar ve namazı kılanlara gelince, biz, barışsever iyilerin ödülünü zayi etmeyiz.
A'RAF	171.Bir zaman, dağı tepelerine bir gölgelik gibi çekmiştik de onu üstlerine düşüyor sanmışlardı. "Size verdiğimizi kuvvetle tutun ve içindekini hatırınızdan çıkarmayın ki korunabilesiniz."
A'RAF	172.Hani Rabbin, ademoğullarından, bellerinden zürriyetlerini alıp onları öz benliklerine şahit tutarak sormuştu: "Rabbiniz değil miyim?" Onlar: "Rabbimizsin, buna tanıklık ederiz." demişlerdi. Kıyamet günü, "biz bundan habersizdik" demeyesiniz.
A'RAF	173.Şöyle de demeyesiniz: "Daha önce atalarımız şirke batmıştı. Biz de onların ardından gelen bir soyuz. Gerçeği çiğneyenler yüzünden bizi helak mı edeceksin?"
A'RAF	174.Biz, ayetleri işte bu şekilde ayrıntılı kılıyoruz ki, hakka dönebilsinler.
A'RAF	175.Onlara, şu adamın haberini de oku: Kendisine ayetlerimizi vermiştik; onlardan sıyrılıp çıktı, şeytan da onu peşine taktı; nihayet o, azgınlardan oluverdi.
A'RAF	176.Dileseydik onu, o ayetlerle yüceltirdik. Ama o, yere saplandı, iğreti arzularına uydu. Onun durumu şu köpeğin durumuna benzer: Üstüne varsan dilini sarkıtarak solur, kendi haline bıraksan dilini sarkıtarak solur. Ayetlerimizi yalanlayan toplumun örneği işte budur. Bu hikayeyi anlat ki düşünüp taşınabilsinler.
A'RAF	177.Ayetlerimizi yalanlayan topluluğun vücut verdiği örnek ne kötüdür! Onlar öz benliklerine zulmediyorlardı.
A'RAF	178.Allah'ın yol gösterdiği, gerçeğe varmıştır; saptırdıkları ise hüsrana batıp kalmıştır.
A'RAF	179.Yemin olsun ki biz, insanlardan ve cinlerden birçoğunu cehennem için yarattık. Kalpleri var bunların, onlarla anlamazlar; gözleri var bunların, onlarla görmezler; kulakları var

bunların, onlarla işitmezler. Davarlar gibidir bunlar. Belki daha da şaşkın. Gafillerin ta kendileridir bunlar.
A'RAF 180.En güzel isimler Allah'ındır; O'na onlarla dua edin. O'nun isimlerinde ters bir tutum izleyenleri bırakın. Yapıp ettiklerinin cezasını çekececeklerdir.
A'RAF 181.Bizim yarattıklarımızdan bir ümmet var ki, hakka rehberlil eder ve onunla adalet sunarlar.
A'RAF 182.Ayetlerimizi yalanlayanları, hiç bilemeyecekleri bir yerden ağır ağır çöküşe götüreceğiz.
A'RAF 183.Süre tanıyorum onlara. Çünkü benim tuzağım pek yamandır.
A'RAF 184.Düşünmediler mi ki, o arkadaşlarında cinnetten eser yok. Apaçık bir uyarıcıdan başkası değildir o.
A'RAF 185.Göklerin ve yerin melekutuna, Allah'ın yarattığı herhangi birşeye bakmadılar mı; ecellerinin gerçekten yaklaşmış olabileceğini düşünmediler mi? Peki, bu Kur'an'dan sonra hangi hadise/söze iman ediyorlar?
A'RAF 186.Allah'ın şaşırttığına kimse kılavuzluk edemez. O bırakır onları ki, kudurgunlukları içinde bocalayıp dursunlar.
A'RAF 187.Ne zaman gelip çatacak diye kıyamet saatini soruyorlar sana. De ki: "Ona ilişkin bilgi Rabbim katındadır. Onu, vakti geldiğinde belirginleştirecek olan yalnız O'dur. Göklere de yere de ağır gelmiştir o. O size ansızın gelecektir, başka değil." Sen onu iyice biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki: "O'na ilişkin bilgi Allah katındadır, fakat insanların çokları bilmiyorlar."
A'RAF 188.De ki: "Ben kendi nefsime, Allah'ın dilediğinden başka ne bir yarar sağlayabilirim ne de bir zarar verebilirim. Eğer gaybı bilseydim elbette daha çok hayır yapardım. Ama bana kötülük dokunmamıştır bile. Ben, inanan bir topluluk için bir uyarıcı ve müjdeciden başkası değilim."
A'RAF 189.O, odur ki, sizi bir tek canlıdan yarattı, aşini de ondan vücuda getirdi ki, gönlü buna ısınsın. Eşini sarıp kucaklayınca o, hafif bir yük yüklendi de bir süre onu gezdirdi. Ağırlaştığında ikisi birden Rablerine şöyle dua ettiler: "Bize iyi huylu, yakışıklı bir çocuk verirsen yemin ederiz, şükredenlerden olacağız."
A'RAF 190.Allah onlara ruhta-bedende güzel bir çocuk verince, kendilerine verdiği nimete ikisi birden Allah'a ortak koşmaya

başladılar. Allah onların ortak koştuğu şeylerden arınmıştır.
A'RAF 191.Hiçbir şey yaratmayan, bizzat kendileri yaratılmış olan şeyleri/kişileri mi ortak koşuyorlar?
A'RAF 192.Onlar, ne bunlara bir yardım sağlayabilirler ne de kendi benliklerine yardımcı olabilirler.
A'RAF 193.Onları, iyiye ve güzele çağırsanız sizi izlemezler. Ha onlara dua etmişsiniz ha sus-pus oturmuşsunuz. Sizin için birdir.
A'RAF 194.Allah dışında yakardıklarınız sizin gibi kullardır. Eğer iddianızda haklıysanız, hadi çağırın onları da size cevap versinler.
A'RAF 195.Ayakları mı var onların ki, onlarla yürüsünler; elleri mi var onların ki onlarla tutsunlar; gözleri mi var onların ki, onlarla görsünler; kulakları mı var onların ki, onlarla işitsinler. De ki: "Ortaklarınızı çağurıp bana tuzak kurun. Hadi, göz açtırmayın bana!"
A'RAF 196."Benim Veli'm, o Kitap'ı indiren Allah'tır. O, hayır ve barış seven kulları koruyup gözetir."
A'RAF 197.O'nun dışında yakardıklarınız, size yardım edemezler. Kendilerine de yardımcı olamazlar.
A'RAF 198.Onları, hidayete çağırsanız, duymazlar. Onların sana baktıklarını sanırsın. Oysaki, onlar görmezler.
A'RAF 199.Affetmeyi esas al. İyiyi ve güzeli emret, cahillerden yüz çevir.
A'RAF 200.Şeytandan bir dürtük seni dürtüklediğinde, Allah'a sığın. Çünkü O, herşeyi işitir, herşeyi bilir.
A'RAF 201.Korunup sakınanlar, kendilerine şeytandan bir görüntü/dürtü gelip dokunduğunda, hemen Allah'ı hatırlarlar. İşte o anda görülmesi gerekeni görürler.
A'RAF 202.Yoldaşları ise onları sürekli azgınlığa iterler, sonra da yakalarını bırakmazlar.
A'RAF 203.Onlara bir ayet getirmediğinde, "onu da şurdan burdan derleseydin ya," diye konuşurlar. De ki: "Ben sadece Rabbimden bana vahyedilene uyuyorum. Bu, Rabbinizden gelen gönül gözleridir, doğruya kılavuzdur, iman eden bir toplum için rahmettir."
A'RAF 204.Kur'an okunduğu zaman onu dinleyin ve susun ki, size rahmet edilsin.
A'RAF 205.Rabbini, öz benliğinin içinde yalvarıp ürpererek, bağırtılı olmayan bir sesle sabah-akşam zikret. Sakın gafillerden

olma.
A'RAF 206.Rabbinin katında olanlar, büyüklük taslayıp O'na kulluktan yüz çevirmezler; O'nu tespih ederler ve yalnız O'na secde ederler.
ENFAL 1.Sana harp ganimetlerini sorarlar.De ki: “Onlar Allah ve Resul içindir.O halde Allah’tan korkun ve aranızda barış ve esenliği kurun.Ve eğer müminler iseniz Allah’a ve Resulü’ne itaat edin.”
ENFAL 2.İnanmış olanlar ancak o kişilerdir ki, Allah anıldığında yürekleri ürperip titrer ve onlara Allah’ın ayetleri okunduğunda bu onların imanlarını artırır.Ve onlar yalnız Rablerine güvenip dayanırlar.
ENFAL 3.Namazı dosdoğru kılarlar onlar.Ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden bol bol dağıtırlar.
ENFAL 4.Gerçek anlamda müminler, işte bunlardır.Rableri katında dereceler, bağışlanma ve bol bir rızık var onlar için.
ENFAL 5.Bildiğin gibi, Rabbin seni hak uğruna, öz yurdundan çıkarmıştı.Ve müminlerden bir grup tamamen isteksizdi.
ENFAL 6.İş apaçık ortaya çıktıktan sonra bile, hak konusunda seninle çekişiyorlardı.Sanki onlar gözleri baka baka ölüme sürülüyorlardı.
ENFAL 7.O sırada Allah, iki gruptan birinin kesinlikle sizin olacağını vaat ediyordu.Ve siz, güçsüz ve silahsız olanın size düşmesini arzu ediyordunuz.Allah ise hakkı kendi kelimeleri ile tam bir biçimde ortaya koymayı ve küfre batmışların ardını-arkasını kesmeyi istiyordu.
ENFAL 8.Diliyordu ki, kötülüğü temsil edenler istemese de hakkı ayan-beyan gözler önüne koysun, saçma ve tutarsız olanı hükümsüz kılsın.
ENFAL 9.Hani, siz, Rabbinizden yardım ve destek diliyordunuz; O sizin dileğinize şöyle cevap vermişti: “Hiç kuşkunuz olmasın, ben size, meleklerden birbiri ardınca bin tanesiyle yardım ulaştıracağım.”
ENFAL 10.Allah bunu, sadece bir müjde olsun ve o sayede kalpleriniz huzur ve rahatlık bulsun diye yaptı.Yardım yalnız ve yalnız Allah katındadır.Hiç şüphesiz Allah Aziz’dir, Hakim’dir.
ENFAL 11.O zaman sizi, Allah’tan bir güven olmak üzere hafif bir uyku bürüyordu; sizi onunla temizlemek, şeytanın pisliğini sizden gidermek, kalplerinizi birbirine bağlamak, ayaklarınızı sağlam bastırmak için üzerinize gökten bir su indiriyordu.

ENFAL 12.Rabbin, meleklere şöyle vahyediyordu: “Ben sizinle beraberim.İmanı olanları sağlamlaştırın.İnkar edenlerin kalpleri içine korku salacağım; vurun boyunların üstüne, vurun onların her parmağına.”
ENFAL 13.Bu böyledir.Çünkü onlar Allah’a ve resulüne kafa tuttular.Kim Allah’a ve resulüne kafa tutarsa kuşkusuz ki, Allah’ın azabı şiddetli olur.
ENFAL 14.İşte gördünüz!Hadi tadın onu.Küfre sapanlar için ateş azabı da var.
ENFAL 15.Ey iman edenler!İnkar edenlerle savaşmak üzere karşılaştığınızda, sakın onlara arkalarınızı dönmeyin.
ENFAL 16.Her kim böyle bir günde, savaşmak için başka bir yer tutmak yahut başka bir birliğe katılmaya gitmek dışında onlara arkasını dönerse, Allah’tan bir gazaba çarpılmış olur.Varacağı yer cehennemdir onun.Ne kötü barış yeridir o!
ENFAL 17.Siz öldürmediniz onları, Allah öldürdü onları.Attığın zaman da sen atmadın, Allah attı.İnananları kendisinden güzel bir imtihanla denemek için yaptı bunu.Allah; işitendir, bilendir.
ENFAL 18.Gördünüz ya, Allah küfre sapanların tuzağını fersiz bırakır.
ENFAL 19.Fetih istiyorsanız, fetih size geldi.Eğer vazgeçerseniz hakkınızda daha hayırlı olur.Eğer dönerseniz biz de döneriz.Cemaatiniz çok da olsa size zerre kadar yarar sağlayamaz.Allah, inananlarla beraberdir.
ENFAL 20.Ey iman edenler!Allah’a ve resulüne itaat edin.İşitip durduğunuz halde ondan yüzünüzü çevirmeyin.
ENFAL 21.Hiç işitmedikleri halde, “işittik” diyenler gibi olmayın.
ENFAL 22.Çünkü yeryüzünde debelenenlerin Allah katında en kötüsü, akıllarını işletmeyen sağır-dilsizlerdir.
ENFAL 23.Allah kendilerinde bir hayır olduğunu bilseydi elbette onlara işittirirdi.Onlara işittirseydi bile mutlaka yüz çevirir, döner giderlerdi.
ENFAL 24.Ey iman sahipleri!Sizi, size hayat verecek şeye çağırdığında, Allah’a da resule de “buyur” deyin.Şunu da bilin ki, Allah kişi ile kalbinin arasına sokulur ve bilin ki en son O’nun huzurunda haşredileceksiniz.

ENFAL 25.İçinizden sadece zulmedenlere çatmakla kalmayacak bir fitneden korkun.Bilin ki Allah'ın gazabı çok şiddetlidir.
ENFAL 26.Düşünün ki, siz bir zamanlar yeryüzünde ezilip horlanan bir azınlıktınız.İnsanların sizi çarpıvereceğinden korkuyordunuz.Bu haldeyken Allah sizi barındırdı, yardımıyla sizi destekledi ve şükredersiniz ümidiyle sizi tertemiz nimetlerle rızıklandırdı.
ENFAL 27.Ey inananlar!Allah'a ve resule hıyanet etmeyin.Bilip durduğunuz halde, öz emanetlerinize hıyanet mi ediyorsunuz?
ENFAL 28.Bilin ki mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir imtihan aracıdır.Allah'a gelince, büyük ödül O'nun katındadır.
ENFAL 29.Ey iman sahipleri!Eğer Allah'tan korkarsanız, Allah size hakla batılı/iyiyle kötüyü ayırma gücü verir, kötülüklerinizi örter.Allah, o büyük lütfun sahibidir.
ENFAL 30.Küfre sapanlar, seni tutup bağlamaları yahut öldürmeleri ya da yurdundan çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı.Onlar tuzak kurarlar, Allah da tuzak kurar.Ama Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.
ENFAL 31.Ayetlerimiz onlara okunduğunda şöyle derler: "Tamam, işittik.İstersek bunun gibisini elbette ki söyleriz; öncekilerin masallarından başka şey değil ki bu!"
ENFAL 32.Şunu da söylemişlerdi: "Allahımız!Eğer bu, senin katından gelmiş gerçeğin kendisiyse, gökten üstümüze taş yağdır.Yahut bize korkunç bir azap musallat et."
ENFAL 33.Oysaki, sen onların içinde iken Allah onlara azap etmeyecekti.Onlar, af dileyip dururken de Allah onlara azap etmezdi.
ENFAL 34.Onlar Mescid-i Haram'dan geri çevirip dururken, Allah onlara neden azap etmeyecekmiş?O mescidin koruyucuları da değillerdir.Onun hizmetinde olanlar, takva sahiplerinden başkası değildir.Ama onların çokları bunu bilmezler.
ENFAL 35.Onların Beytullah'taki namazı; ıslık çalmak, el çırpmak/engel olmaktan başka birşey değildir.O halde, inkar etmekte olduğunuz için tadın azabı.
ENFAL 36.O küfre sapanlar mallarını Allah yolundan alıkoymak için harcarlar, harcayacaklardır da.Sonunda bu kendileri için bir hasret olacak, sonra da mağlup edilecekler.Küfre sapanlar doğruca cehenneme sürülecekler.

ENFAL 37.Böylece Allah, pisi temizden ayıracak, pis kısmı birbirleri üstüne yığıp hepsini bir yerde toplayarak tümünü cehenneme sokacak.Hüsrana uğrayanların ta kendileridir bunlar.
ENFAL 38.Küfre sapanlara söyle: “Eğer son verirlerse eskide kalmış olan, kendileri için affedilir.Eğer yeniden başlarlarsa, daha öncekilere uygulanan yol ve yöntem, eskisi gibi devam etmiş olacaktır.”
ENFAL 39.Fitne kalmayıncaya ve din tümüyle Allah’ın oluncaya kadar onlarla savaş.Vazgeçerlerse kuşkusuz ki Allah, ne yaptıklarını iyice görecektir.
ENFAL 40.Eğer yüz çevirirlerse bilin ki, Allah sizin Mevla’nızdır.Ne güzel Mevla’dır O, ne güzel destekler; ne güzel Nasır’dır O, ne güzel yardım eder.
ENFAL 41.Doğruyla yanlışın ayrılış günü, iki topluluğun karşılaştığı gün, kulumuza indirmiş olduğumuza inanıyorsanız şunu bilin: Ganimet/kazanç olarak elde ettiğiniz şeylerin beşte biri Allah’a, resule, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışa aittir.Allah herşeye kadirdir.
ENFAL 42.O vakit siz, vadinin beri yamacında idiniz, onlarsa öte yamacında idiler.Kervan sizden daha aşağıda idi.Sözleşmiş olsaydınız, buluşma yer ve saatinde ayrılığa düşerdiniz.Ama Allah, olması kararlaştırılan işi yerine getirmek istiyordu.Ta ki, ölen beyyine üzerine ölsün, yaşayan da beyyine üzerine yaşasın.Allah elbette ki çok iyi işitir, çok iyi bilir.
ENFAL 43.Allah onları sana uykunda az gösteriyor.Eğer onları sana çok gösterseydi, yılgınlığa düşer, işi kotarmada çekişmeye başlardınız.Ama Allah, siz selamete çıkardı.O, göğüslerin içindekini çok iyi bilir.
ENFAL 44.Karşılaştığınızda onları sizin gözlerinize az gösteriyordu.Sizi de onların gözünde azaltıyordu ki, yapılmasına karar verilen işi yürürlüğe koysun.Zaten bütün işler Allah’a döndürülür.
ENFAL 45.Ey insanlar!Bir düşman topluluğu ile karşılaştığınızda sebat edin.Allah’ı çok anın ki zafere ulaşabilesiniz.
ENFAL 46.Allah’a ve resulüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; yoksa korkuya kapılırsınız, rüzgarınız kesilir.Sabred’in; Allah sabredenlerle beraberdir.

ENFAL 47.İnsanlara çalım satarak, gösteriş yaparak yurtlarından çıkan ve Allah yolundan alıkoyanlar gibi olmayın.Allah, onların yapmakta olduklarını çepeçevre kuşatmıştır.
ENFAL 48.Şeytan onlara, yaptıklarını süslü gösterip şöyle demişti: “Bugün size galip gelecek kimse yok, ben yanınızdayım.”Fakat iki topluluk yanyana gelince iki topuğu üstüne çark edip şöyle dedi: “Ben sizden uzağım.Ben sizin görmediklerinizi görüyorum, ben Allah’tan korkarım.Allah’ın cezası çok şiddetlidir.”
ENFAL 49.İkiyüzlülerle kalplerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: “Oysa Allah’a güvenip dayanabilir ki, Allah Aziz ve Hakim’dir.
ENFAL 50.Bir görseydin o küfre sapanları!Melekler canlarını alırken onların yüzlerine ve arkalarına vuruyorlardı: “Yangın azabını tadın.”
ENFAL 51.“İşte bu, ellerinizin önden gönderdiği şeyler yüzündendir.Allah, kullara asla zulmetmez.”
ENFAL 52.Tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin gidişi gibi.Allah’ın ayetlerini inkar ettiler de Allah onları günahları yüzünden yakalayıverdi.Allah Kavi’dir, çok güçlüdür; azabı çok şiddetli yapandır O.
ENFAL 53.Bu böyledir.Çünkü Allah bir topluma lütfettiği nimeti, o toplum öz benliklerindekini değiştirmedikçe, değiştirmemiştir.Ve Allah, iyice işiten, gereğince bilendir.
ENFAL 54.Tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin tavırları gibi.Rablerinin ayetlerini yalanlamışlardı.Biz de onları günahları yüzünden mahvettik.Firavun hanedanını da boğmuştuk.Bunların tümü zulme sapanlardı.
ENFAL 55.Allah katında canlıların en kötüsü, gerçeği örtenlerdir.Bunlar iman etmezler.
ENFAL 56.Bunlar, kendileriyle antlaşma yaptığın kişilerdir.Ama her defasında antlaşmalarını bozarlar.Hiç çekinmezler bunlar...
ENFAL 57.Eğer onları harpte ele geçirirsen, onlarla birlikte arkalarındakini de ürkütüp dağıt ki, ders alabilsinler.
ENFAL 58.Eğer bir topluluktan hıyanet kuşkusu duyarsan, antlaşmaya bağlı kalmayacağını aynı şekilde sen de onlara bildir.Allah, hainlik edenleri sevmez.

ENFAL 59.Küfre sapanlar sakın öne geçtiklerini sanmasınlar.Onlar bizi aciz bırakamazlar.
ENFAL 60.Onlara karşı, gücünüz yettiğince kuvvet hazırlayın.Ordugahlarda atlar besleyin.Böylece hem Allah'ın düşmanını hem kendi düşmanınızı hem de bunlardan başkalarını korkutabilirsiniz.Siz onları bilmezsiniz ama Allah hepsini bilir.Allah yolunda harcadığınız herşey size tam olarak ödenir; hiçbir haksızlığa uğratılmazsınız.
ENFAL 61.Eğer barışa eğilim gösterirlerse sen de buna yanaş ve Allah'a tevekkül et.Çünkü O, en iyi işitenin, en iyi bilenin ta kendisidir.
ENFAL 62.Eğer sana hile-oyun yapmak isterlerse Allah sana yeter.Yardımıyla ve müminlerle seni destekleyen O'dur.
ENFAL 63.Onların kalplerini kaynaştıran da O'dur.Sen, yeryüzündeki herşeyi bağışlasaydın, onların kalplerini yine de kaynaştıramazdın; ama Allah onları birbirine ısıtıp yaklaştırmıştır.O'dur Aziz ve Hakim.
ENFAL 64.Ey Peygamber!Allah ve inananlardan seni izleyenler sana yeter/Allah, sana da seni izleyen müminlere de yeter.
ENFAL 65.Ey Peygamber!Müminleri çarpışmaya teşvik et.Sizden sabırlı yirmi kişi olsa, küfre sapanların ikiyüzüne galip gelir; sizden yüz kişi olsa, onların binine galebe çalar.Çünkü onlar gereğince anlamayan bir topluluktur.
ENFAL 66.Şimdi, Allah, yükünüzü hafifletti.Bilmiştir ki sizde bir zaaf var.İçinizden sabırlı yüz kişi olsa, ikiyüz kişiye galip gelir; sizden bin kişi olsa Allah'ın izniyle ikibin kişiye galebe çalar.Allah, sabredenlerle beraberdir.
ENFAL 67.Hiçbir Peygamber için, yeryüzünde ağır basmadıkça, esirlere sahip olmak uygun değildir.Siz şu iğreti dünyanın nimetini istiyorsunuz; Allah ise ahireti istiyor.Allah Aziz'dir, Hakim'dir.
ENFAL 68.Eğer Allah'tan bir yazı önden gelmemiş olsaydı, aldığınız fidyeden ötürü size büyük bir azap dokunurdu.
ENFAL 69.Artık elde ettiğiniz ganimetlerden helal ve temiz olarak yiyin; Allah'tan da korkun.Allah çok affedici, çok merhametlidir.
ENFAL 70.Ey Peygamber!Elinizde esir olarak bulunanlara de ki: "Eğer Allah, kalplerinizde bir hayır olduğunu bilirse size, sizden alınandan daha değerlisini verir ve sizi affeder.Allah çok affedici, çok esirgeyicidir."

ENFAL 71.Sana hıyanet etmek isterlerse bilsinler ki, daha önce Allah'a hıyanet ettiler de Allah, aleyhlerine bir imkan yarattı.Allah herşeyi bilen, her hikmete sahip olandır.
ENFAL 72.Onlar ki inanıp hicret ettiler, mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda savaştılar ve onlar ki hicret edenleri barındırdılar, onlara yardım ettiler, işte onlar birbirlerinin dostlarıdır.İman edip de hicret etmeyenlere gelince, hicret edecekleri vakte kadar sizin onları korumanız gerekmiyor.Ama sizden dinde yardım isterlerse, sizinle aralarında antlaşma bulunan bir topluluk aleyhinde olmamak üzere, kendilerine yardım etmeniz gerekir.Allah, yapmakta olduklarınızı iyice görmektedir.
ENFAL 73.Küfre sapanlar da birbirlerinin dostlarıdır.Eğer şu dikkat çekilenleri yapmazsanız yeryüzünde bir fitne, büyük bir bozgun çıkar.
ENFAL 74.O inanıp hicret edenler, Allah yolunda didinenler, o barındırıp yardımcı olanlar var ya, gerçek müminler işte onlardır.Bir bağışlanma var onlar için, bol bir rızık var.
ENFAL 75.Sonradan inanarak hicret edip de sizinle birlikte cihada katılanlar da sizdendir.Kan akrabaları ise, Allah'ın Kitabı'na göre birbirlerine daha yakın dostturlar.Allah herşeyi bilir.
TEVBE 1.Allah ve resulünden, kendileriyle antlaşma yapmış bulunduğunuz müşriklere bir ültimatomdur bu:
TEVBE 2.Yeryüzünde dört ay daha dolaşın ve bilin ki siz, Allah'ı aciz bırakamazsınız. Şu da bir gerçek ki,Allah küfre batanları rezil eder.
TEVBE 3.Bir de Allah ve resulünden insanlara Büyük Hac günü bir duyuru var: Allah da O'nun elçisi de müşriklerden kesinlikle uzaktır. O halde, tövbe ederseniz bu sizin için hayırlıdır. Yok eğer yüz çevirirseniz şunu bilin ki, siz Allah'ı acze düşüremezsiniz. Küfre saplananlara acıklı bir azabı muştula.
TEVBE 4.Antlaşma yapmış olduğunuz müşriklerden size karşı bir eksiklik sergilemeyen ve aleyhinize başka birine yardım etmeyenler müstesnadır. Artık, onlara verdiğiniz sözü belirlenen süreye kadar tam bir şekilde koruyun. Şu bir gerçek ki Allah, sakınanları sever.
TEVBE 5.O haram aylar çıktığında artık müşrikleri, kendilerini bulduğunuz yerde öldürün. Yakalayın onları, kuşatın onları, tüm geçit noktalarını tıkayın onların. Bunun ardından tövbe eder, namazı

gereğince kılar, zekatı verirlerse, yollarını açın onların. Kesin olan şu ki, Allah Gafur'dur, Rahim'dir.
TEVBE 6.Eğer müşriklerden biri senden güvence dilerse/senin yanına gelmek, sana komşu olmak isterse, ona güvence verip yakınlaşma isteğini kabul et ki, Allah'ın kelamını dinleyebijsin. Sonra da onu, güvenli gördüğü yere kadar götür. Böyle yapmanın gerekçesi şudur: Bunlar bilmeyen bir topluluktur.
TEVBE 7.Müşriklerin Allah katında, onun resulü katında ahitleri nasıl olabilir! Mescid-i Haram yanında antlaşma yaptıklarınız müstesna. Bu şekilde antlaşması olanlara, onlar size doğru-dürüst davrandıkça, siz de doğru-dürüst davranın. Allah, sakınanları sever.
TEVBE 8.Onların ahdine nasıl güvenilebilir! Eğer üzerinizde egemenlik kurarlarsa, sizinle ilgili ne bir antlaşmaya saygı duyarlar ne de bir yemine. Ağızlarıyla size hoşnutluk sunarlar, fakat kalpleri inat edip durur. Ve onların çoğu gerçeğe uzak düşmüş sapıklardır.
TEVBE 9.Allah'ın ayetlerini basit bir ücret karşılığı sattılar da Allah'ın yolundan alıkoydular. Gerçekten ne fena şeydir onların yapmakta oldukları.
TEVBE 10.Bir mümin hakkında onlar ne bir yemine saygıgösterirler ne de bir anlaşma şartına. Onlar düşmanlık dolu, azmış kişilerin ta kendileridir.
TEVBE 11.Bununla birlikte tövbe eder, namazı kılar, zekatı verirlerse, artık sizin, dinde kardeşlerinizdirler. Biz ayetlerimizi, bilen bir topluluk için böyle açık seçik ortaya koyarız.
TEVBE 12.Eğer verdikleri ahitten sonra yeminlerini bozar, dininize saldırırlarsa, o zaman küfrün elebaşlarını öldürün. Çünkü onların yeminleri yoktur. Böyle yaparsanız hal ve gidişlerine son verebilirler.
TEVBE 13.Yeminlerini bozan, resulü yurdundan çıkarmaya gayret eden bir topluluğa karşı savaşmayacak mısınız? Üstelik size saldırıyı ilkin onlar başlattı. Korkuyor musunuz onlardan? Eğer mümin kişilerseniz, kendisinden korkmanıza en layık olan, Allah'tır.
TEVBE 14.Savaşın onlarla ki, sizin elinizle Allah onlara azap etsin, onları rezil etsin. Onlara karşı size yardım etsin. Ve inananlar toplumunun göğüslerine şifa ulaştırsın.
TEVBE 15.Ve yüreklerinin öfkesini gidersin. Allah dilediğine tövbe nasip eder. Allah Alim'dir, Hakim'dir.

TEVBE 16.Allah; içinizden cihat edenleri, Allah'tan, resulünden ve müminlerden başkasını kendisine sırdaş edinmeyenleri belirlemedikçe, bırakılacağınızı mı sandınız? Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.
TEVBE 17.Müşrikler, öz benliklerinin küfre sapışına tanık olup dururlarken, Allah'ın mescidlerini onarmaya girişemezler. Tüm amelleri boşa çıkmıştır onların. Ateşte sürekli kalacaklardır onlar.
TEVBE 18.Allah'ın mescidlerini; ancak Allah'a, ahiret gününe inanan, namazı kılan, zekatı veren ve Allah'tan başka kimseden korkmayan kişiler onarır. İşte bunların, hidayete erenlerden olmaları beklenir.
TEVBE 19.Siz; hacı sakalığını, Mescid-i Haram tamirciliğini, Allah'a ve ahiret gününe inanıp Allah yolunda didinen kişinin yaptığıyla bir mi tuttunuz? Allah katında bir olmazlar bunlar. Allah, zulüm sergileyenler topluluğuna kılavuzluk etmez.
TEVBE 20.İman edip hicret eden, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla didinenler derece bakımandan Allah katında daha yücedirler. Kurtuluşa erenler de işte bunlardır.
TEVBE 21.Rableri onlara kendisinden bir rahmet, bir hoşnutluk ve içinde ölümsüz nimetlerin bulunduğu cennetler müjdeliyor.
TEVBE 22.Onlar orada sonsuza dek kalacaklardır. Hiç kuşkusuz, Allah'ın katında büyük bir ödül daha vardır.
TEVBE 23.Ey iman edenler! Babalarınız ve kardeşleriniz, eğer imana karşı inkarı seviyorlarsa, onları dostlar edinmeyin. İçinizden onları dost edinenler zalimlerin ta kendileridir.
TEVBE 24.De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, kabileniz/menfaat çevreniz, elde ettiğiniz mallar, kesadından korktuğunuz ticaret, hoşunuza giden konutlar sizin için Allah'tan, resulünden ve Allah yolunda cihattan daha sevimli ise artık Allah, emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah, yoldan ayrılmış bir topluluğu doğruya ve güzele kılavuzlamaz."
TEVBE 25.Yemin olsun ki; Allah size birçok yerde yardım etti. Huneyn gününde de. Hani, çokluğunuz sizi böbürlendirmişti de bu hiçbir işinize yaramamıştı. Tüm genişliğine rağmen, yeryüzü size dar gelmişti. Sonra da sırtınızı dönüp kaçmıştınız.
TEVBE 26.Sonra Allah, resulünün üzerine de müminlerin üzerine de sükunetini indirmiş, ayrıca sizin görmediğiniz ordular göndermiş

de küfre sapanlara azap etmişti. Kafirlerin cezası işte budur.
TEVBE 27.Sonra Allah, bunun ardından da dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah Gafur'dur, Rahim'dir.
TEVBE 28.Ey inananlar! Müşrikler bir pisliktir. Artık bu yıllarından sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan korkarsanız bilin ki, Allah dilediği takdirde sizi yakında lütfundan zengin edecektir. Allah herşeyi bilir, tüm hikmetlerin sahibidir.
TEVBE 29.Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve resulünün yasakladığını haram saymayan ve hak dini din edinmeyenlerle, boyun eğerek kendi elleriyle cizye verecekleri zamana kadar savaşın.
TEVBE 30.Yahudiler: "Uzeyr, Allah'ın oğludur." dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih, Allah'ın oğludur." dediler. Kendi ağızlarının sözüdür bu. Kendilerinden önce inkar edenlerin sözlerine benzetme yapıyorlar. Allah onları kahretsin. Nasıl da yüz geri çevriliyorlar!
TEVBE 31.Allah'ın yanında hahamlarını ve ruhbanlarını da rabler edindiler. Meryem oğlu Mesih'i de öyle. Oysa kendilerine, tek olan Allah'tan başkasına ibadet/kulluk etmemeleri emredilmişti. İlah yok o tek Allah'tan başka. Onların ortak koştuklarından arınmıştır O.
TEVBE 32.Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Allah ise kafirler hoşlanmasa da nurunu tamamlamaktan başka birşey istemiyor.
TEVBE 33.O, resulünü hidayet ve hak dinle gönderdi ki, müşrikler hoşlanmasa da o dini dinlerin tümünün üstüne çıkarsın.
TEVBE 34.Ey iman sahipleri! Şu bir gerçek ki, hahamlardan ve rahiplerden birçoğu halkın mallarını uydurma yollarla tıkabasa yerler ve Allah'ın yolundan geri çevirirler. Altını ve gümüşü depolayıp da onları Allah yolunda harcamayanlara korkunç bir azap muştula.
TEVBE 35.Gün olur, cehennem ateşinde onların üzerine lav dökülür de bununla onların alınları, böğürleri, sırtları dağlanır: "İşte egolarınız için yığdıklarınız. Hadi tadın biriktirmiş olduklarınızı!"
TEVBE 36.Gökleri ve yeri yarattığı gündeki yazısına göre, Allah katında ayların sayısı onikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. Eskimez din işte budur. Artık o aylar içinde benliklerinize zulmetmeyin. Müşrikler sizinle nasıl topyekün savaşıyorlarsa siz de onlarla topyekün savaşın. Şunu bilin ki, Allah, takva sahipleriyle beraberdir.

TEVBE 37.Haram ayları ertelemek, küfürde bir artırmadır ki, onunla inkar edenler saptırılır. Onu bir yıl helal sayarlar, bir yıl haramlaştırırlar ki, Allah'ın yasakladığının sayısını denkleştirip Allah'ın haram kıldığını helalleştirsinler. Amellerin kötülüğü kendilerine süslü gösterilmiştir. Allah, küfre batan bir topluluğu iyiye ve güzele kılavuzlamaz.
TEVBE 38.Ey iman sahipleri! Size ne oldu ki, "Allah yolunda seferber olun" denilince yere çakılıp kaldınız. Ahiretten vazgeçip iğreti hayata mı razı oldunuz? O iğreti hayatın nimeti ahiret yanında pek azdır.
TEVBE 39.Eğer seferber olmazsanız Allah size korkunç bir azapla azap eder ve yerinize sizden başka bir topluluk getirir. Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Allah herşeye Kadir'dir.
TEVBE 40.Eğer siz ona yardım etmezseniz bilin ki, Allah ona zaten yardım etmişti. Hani küfredenler onu iki kişinin ikincisi olarak yurdundan çıkardıklarında, mağarada bulundukları bir sırada arkadaşına şöyle diyordu: "Tasalanma, Allah bizimle." Bunun üzerine Allah ona sükunet indirmiş ve kendisini sizin görmediğiniz ordularla desteklemişti de küfre sapanların sözünü sefil kılıp alçaltmıştı. Allah'ın sözü ise yüce olanın ta kendisidir. Allah Aziz'dir, Hakim'dir.
TEVBE 41.Gerek hafif, gerek ağırlıklı olarak mutlaka seferber olun ve Allah yolunda mallarınızla, canlarınızla cihat edin. Eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.
TEVBE 42.Eğer o, yakın bir dünya menfaati yahut orta bir yolculuk olsa idi, elbette seni izleyeceklerdi. Ama o zorluklarla dolu yolculuk kendilerine uzak geldi. "Gücümüz yetseydi sizinle çıkacaktık" diye Allah'a yemin de ederler. Kendilerini mahvediyorlar. Allah biliyor ki onlar, kesinlikle yalancıdırlar.
TEVBE 43.Allah seni affetsin; neden onlara izin verdin de beklemedin ki, doğru söyleyenler sana açık-seçik belli olsun da yalancıları bilesin.
TEVBE 44.Allah'a ve ahiret gününe iman edenler; mallarıyla, canlarıyla cihat edecekleri için senden izin istemezler. Allah, takva sahiplerini iyice bilmektedir.
TEVBE 45.Ancak Allah'a ve ahiret gününe inanmayanlar, kalpleri kuşkuyla karışmış olup da işkilleri içinde çalkanıp duranlar, sefere katılmak için senden izin isterler.

TEVBE 46.Sefere çıkmak isteselerdi elbette ki, bir sefer hazırlığına girişirlerdi. Ama Allah, harekete geçmelerini istemedi de onları yerlerine çiviledi ve “oturun, oturanlarla beraber” denildi.
TEVBE 47.Aranızda sefere çıkmış olsalardı, size bozgunculuktan başka bir katkıları olmayacaktı; sizi fitneye uğratmak isteğiyle aranıza sokulacaklardı. İçinizde onlara gerçekten kulak verecekler de vardı. Allah, zalimleri iyce biliyor.
TEVBE 48.Yemin olsun ki, onlar önceden de fitne çıkarmak istemiş ve nice işleri sana, olduğundan başka türlü göstermişlerdi. Nihayet hak geldi, onların istememesine rağmen Allah’ın emri galebe çaldı.
TEVBE 49.İçlerinden bazısı: “Bana izin ver, beni fitneye düşürme.” der. Dikkat edin, fitnenin ta içine kendileri düşmüşlerdir. Ve cehennem o nankörleri elbette çepeçevre kuşatacaktır.
TEVBE 50.Sana bir iyilik isabet etse bu onları üzer. Sana bir musibet dokunsa: “İşimizi önceden sağlam tutmuşuz.” derler ve kibirli bir sevinçle dönüp giderler.
TEVBE 51.De ki onlara: “Hakkımızda Allah’ın yazdığından başkası bize asla ulaşmaz. O’dur bizim Mevla’mız. Yalnız Allah’a güvenip dayansın inananlar.”
TEVBE 52.De ki: “Bizim için iki güzelliğin birinden başkasını mı bekliyorsunuz? Biz de size Allah’ın, kendi katından veya bizim ellerimizle bir azap çarptırmasını bekliyoruz. Artık bekleyin, sizinle beraber biz de bekliyoruz.”
TEVBE 53.Şunu da söyle: “İster kendi arzunuzla ister baskı ve zorla infak edin; sizden asla kabul edilmeyecektir! Çünkü siz, yoldan çıkan bir topluluk oldunuz.”
TEVBE 54.İnfaklarının onlardan kabul edilmesini engelleyen sadece şudur: Onlar, Allah’a resulüne nankörlük ettiler. Namaza ancak üşene üşene gelirler, infak edip dağıttıklarını da içlerinden gelmeyerek verirler.
TEVBE 55.Onların malları da evlatları da seni imrendirmesin. İş sadece şudur: Allah onlara şu iğreti hayatta azap etmeyi ve canlarının küfre sapmış bir halde çıkmasını istiyor.
TEVBE 56.Kesinlikle sizden oldukları yolunda Allah’a yemin ederler. Gerçekte onlar sizden değillerdir. Doğrusu şu ki onlar, ödleri patlayasıya bir topluluktur.

TEVBE 57.Eğer bir sığınak yahut bazı mağaralar veya girilecek bir delik bulsalar, yüzlerini döner o tarafa koşarlar.
TEVBE 58.İçlerinden bir kısmı da sadakalar konusunda sana laf dokundurur. Ondan kendilerine verilmişse memnun olurlar. Verilmemişse hemen öfkelenirler.
TEVBE 59.Ne olurdu, bunlar, Allah ve resulünün kendilerine verdiklerine razı olsalardı da şöyle deselerdi: “Allah bize yeter. Allah bize lütfundan verecektir; resulü de. Zaten biz, gönlümüzü yalnız Allah’a bağlamışız.”
TEVBE 60.Sadakalar/zekat malları Allah’tan bie farz olarak sadece şunlar içindir: Fakirler, düşkünler, sadakalarla ilgilenmeye memur edilenler, kalpleri yakınlaştırılıp ısındırılacak olanlar, özgürlüğünü yitirmiş olanlar, borçlular, Allah yolundakiler, yolda kalmış kişi. Allah Alim’dir, Hakim’dir.
TEVBE 61.İçlerinden bazıları da o Peygamber’i incitirler ve şöyle derler: “O, herşeye kulak kesilir.” De ki: “Hayır kulağıdır sizin için o; Allah’a iman eder, müminlere güvenir. İnananlarınız için de bir rahmettir o.” Allah’ın resulüne eza edenler için korkunç bir azap öngörülmüştür.
TEVBE 62.Sizin gönlünüzü hoş etmek için Allah’a yemin ederler. Eğer bunlar inanmış iseler Allah’ın ve resulünün hoşnutluğunu öne almaları daha uygun düşer.
TEVBE 63.Bilmediler mi ki, her kim Allah’a ve resulüne kafa tutarsa ona içinde sürekli kalacağı cehennem ateşi vardır. Büyük rezillik işte budur.
TEVBE 64.İkiyüzlüler, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir surenin tepelerine inmesinden çekinir dururlar. De ki: “Siz alay edin. Allah, o çekinip durduklarınızı ortaya çıkaracaktır.”
TEVBE 65.Onlara sorarsan elbette şöyle diyeceklerdir: “Lakırdıya dalmış, şakalaşıyorduk, hepsi bu.” De ki: “Allah ile, O’nun ayetleriyle, O’nun resulüyle mi eğleniyordunuz?”
TEVBE 66.Özür beyan etmeyin; imanınızdan sonra küfre saptınız. İçinizden bir grubu affetsek bile diğer bir grubu, günaha batmış kişiler oldukları için azaba uğratacağız.
TEVBE 67.İkiyüzlülerin erkekleri de kadınları da birbirinin aynıdır. Kötülüğü emrederler, iyilikten alıkoyarlar, harcamamak için ellerini

sıkarlar. Onlar Allah'ı unutmuştur, Allah da onları unutmuştur. İkiyüzlüler, yoldan sapmışların ta kendileridir.

TEVBE 68.Allah, erkek münafıklara da kadın münafıklara da küfre sapanlara da içinde sürekli kalacakları cehennem ateşini vaat etmiştir. O yeter onlara. Allah lanet etmiştir onlara. Sonu gelmez bir azap var onlar için.

TEVBE 69.Tıpkı sizden öncekiler gibi. Onlar kuvvetçe sizden daha zorlu, mallar ve çocuklar bakımından daha zengindiler. Kendi nasipleriyle zevk sürdüler. Siz de kendi payınıza düşenle zevk sürdünüz. Tıpkı sizden öncekilerin kendi nasipleriyle zevklendikleri gibi. Tıpkı onların dalıp gittiği gibi siz de dalıp gittiniz. İşte böylelerinin amelleri dünyada da ahirette de boşa çıkmıştır. İşte böyleleri hüsrana batmıştır.

TEVBE 70.Gelmedi mi onlara kendilerinden öncekilerin haberi: Nuh kavminin, Ad'ın, Semud'un, İbrahim kavminin, Medyen halkının ve altı üstüne gelmiş kentlerin. Resulleri onlara açık-seçik ayetler getirmişti. Allah onlara zulmediyor değildi; aksine, öz benliklerine onlar zulmediyorlardı.

TEVBE 71.Mümin erkeklerle mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyiliği emrederler, kötülükten alıkoyarlar. Namazı kılarlar, zekatı veririrler. Allah'a ve resulüne itaat ederler. Allah bunlara rahmet edecektir. Allah Aziz'dir, Hakim'dir.

TEVBE 72.Allah, mümin erkeklerle mümin kadınlara, altından ırmaklar akan cennetler vaat etmiştir. Sürekli kalacaklardır orada. Adn cennetlerinde de tertemiz barınaklar vaat etmiştir. Allah'ın bir hoşnutluğu ise hepsinden büyüktür. İşte budur o büyük başarı/o büyük kurtuluş.

TEVBE 73.Ey Peygamber! Küfre sapanlarla, ikiyüzlülerle cihat et. Onlara sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir. Ne kötü dönüş yeridir o!

TEVBE 74.Söylemediklerine ilişkin Allah'a yemin ediyorlar. And olsun ki, o küfür sözünü sölediler. İslam'a girmeleri ardından küfre saptılar. Başaramadıkları bir şeyi tasarladılar. Oysaki intikam almaları için, Allah'ın ve resulünün, Allah'ın lütfuyla kendilerini zengin etmiş olmasından başka bir sebep de yoktu. Eğer tövbe ederlerse kendileri için hayırlı olur. Eğer yan çizerlerse Allah onlara dünyada

da ahirette de acıklı bir azapla azap edecektir. Ve yeryüzünde onların ne bir dostu olacaktır ne de bir yardımcısı.
TEVBE 75.İçlerinden bazıları da Allah'a şöyle ant içti: "Eğer Allah, lütfundan bize verirse, elbette iyilik ve barış için çalışanlardan olacağız."
TEVBE 76.Lütfundan kendilerine verdiği zaman ise o lütfu cimrilik ederek yüz çevirmiş bir halde dönüp gittiler.
TEVBE 77.Nihayet Allah, kendisine verdikleri söze ters düştüklerinden, yalana sapıp durduklarından, huzuruna çıkacakları güne kadar onların kalplerine ikiyüzlülük yerleştirdi.
TEVBE 78.Bilmediler mi ki, Allah onların sırrını da fısıldaşmalarınıda bilir; Allah, gaybları çok iyi bilendir.
TEVBE 79.Sadakalar hususunda içten bir cömertlik göstermiş müminlere laf atanlarla, öz gayretlerinden başkasını bulamayanları alay kounusu edenlere gelince, Allah onları maskaraya çevirecektir. Onlar için acıklı bir azap da var.
TEVBE 80.İster af dile onlar için, ister dileme. Yetmiş kez af dilesen de onlar için, Allah onları affetmeyecektir. Çünkü onlar Allah'ı da resulünü de inkar ettiler. Allah, yoldan çıkmış böyle bir topluluğa kılavuzluk etmez.
TEVBE 81.Allah'ın resulüne ters düşmek için arkada kalanlar, çöküp oturdukları için sevindiler; Allah yolunda, mallarıyla canlarıyla didinmeyi tiksindirici bulup şöyle dediler: "Bu sıcakta seferber olmayın." De ki: "Hararet bakımından cehennem daha zorludur." Bir anlayabilselerdi!
TEVBE 82.Kazanır oldukları yüzünden artık az gülsünler, çok ağlasınlar.
TEVBE 83.Bundan böyle Allah, seni onlardan bir zümrenin yanına döndürür de savaşa çıkmak için senden izin isterlerse şöyle söyle: "Benimle birlikte ebediyen çıkmayacaksınız, benimle birlikte herhangi bir düşmanla savaşmayacaksınız. İlk defasında oturup kalmayı yeğlemiştiniz. O halde geri kalanlarla birlikte oturadurun."
TEVBE 84.Onlardan ölen biri üzerine sonsuza dek dua etme; böyle birinin mezarı başında da durma! Bunlar Allah'a ve resulüne nankörlük ettiler ve yoldan sapmış olarak ölüp gittiler.
TEVBE 85.Malları da evlatları da seni imrendirmesin. Allah bunlarla, dünyada onlara azap etmek istiyor. Kafir olarak çıkacaktır

canları.
TEVBE 86.“Allah’a inanın, O’nun resulüyle beraber savaşa çıkın.” Anlamında bir sure indirildiği zaman onların imkan ve servet sahibi olanları, senden izin isteyerek şöyle demişlerdi: “Bırak bizi, oturanlarla beraber olalım.”
TEVBE 87.Geride kalan kadınlarla beraber olmayı yeğlediler. Kalpleri üzerine mühür basılmıştır. Artık anlayıp kavrayamazlar.
TEVBE 88.Fakat resul ve onunla birlikte iman edenler, mallarıyla, canlarıyla didindiler. İşte bunlarındır tüm hayırlar. İşte bunlardır tam kurtulanlar.
TEVBE 89.Allah onlar için, altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. Sürekli kalacaklardır orada. İşte budur büyük başarı.
TEVBE 90.Göçebe Arapların özür bahane edenleri kendilerine izin verilmesi için geldiler; Allah’a ve resulüne yalan söyleyenler oturdular. Onların küfre sapanlarına korkunç bir azap erişecektir.
TEVBE 91.Güçsüzlere, hastalara, infak edecek birşey bulamayanlara, Allah ve resulü için öğüt verdikleri takdirde bir günah yoktur. Güzel davrananlar aleyhine bir yol yok. Allah Gafur’dur, Rahim’dir.
TEVBE 92.Kendilerini bindirmen için sana geldiklerinde sen, “sizi bindirecek birşey bulamam” deyince, harcayacak birşey bulamadıklarından, üzüntüyle gözlerinden yaşlar boşalarak geri dönen kimseler için de herhangi bir günah yoktur.
TEVBE 93.Ancak şu kimseler aleyhine yol vardır: Zengin oldukları halde senden izin isterler. Arkada kalan kadınlarla beraber oturmaya razı olmuşlardır bunlar. Ve Allah kalplerine mühür basmıştır, artık bilemezler.
TEVBE 94.Dönüp yanlarına geldiğinizde sizden özür dilerler. De ki: “Özür dilemeyin. Size asla inanmayacağız. Allah bize sizin hallerinizden birçoğunu haber vermiştir. Yapıp ettiğinizi Allah da resulü de görecektir. Sonra görünmeyen ve görünen alemleri bilenin huzuruna çıkarılacaksınız da O size yapmakta olduklarınızı haber verecektir.”
TEVBE 95.Yanlarına döndüğünüzde, kendilerini paylamaktan vazgeçesiniz diye Allah’a yemin edecekler. Vazgeçin onlardan, çünkü hepsi pisliktir. Kazandıklarının karşılığı olarak, varacakları yer cehennemdir.

TEVBE 96.Kendilerinden hoşnut olasınız diye karşınızda yemin ediyorlar. Siz onlardan razı olsanız da Allah, yoldan sapmış bir topluluktan razı olmaz.
TEVBE 97.Çöl Arapları; küfür, parçalanma/ikiyüzlülük yönünden daha şiddetli; Allah'ın, resulüne indirdiği şeylerin sınırlarını tanımamaya daha yatkındırlar. Allah Alim'dir, Hakim'dir.
TEVBE 98.Çöl Araplarından öylesi vardır ki, infak ettiğini bir angarya/bir ceza ödeme sayar ve sizin başınıza belaların gelmesini bekler durur. En kötü bela onların başına olsun! Allah çok iyi işitir, çok iyi bilir.
TEVBE 99.Çöl Araplarından bazıları da Allah'a ve ahiret gününe inanır, harcadığını Allah yanında yakınlıklara ve resulün dualarına vesile edinir. Dikkat edin! O harcadıkları gerçekten kendileri için bir yakınlık vesilesidir. Allah onları rahmetinin içine sokacaktır. Allah çok affedici, çok esirgeyicidir.
TEVBE 100.Muhacirlerden ve Ensar'dan ilklerle, güzel düşünüp güzel davranmada onları izleyenler var ya, Allah onlardan razı olmuştur; onlar da O'ndan razıdırlar. Onlara altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. Sonsuza dek hep orada kalacaklardır. Büyük kurtuluş işte budur!
TEVBE 101.Çevrenizdeki Bedevi Araplardan münafıklar var. Medine halkından da münafıklığa iyice alışmış olanlar var. Sen bilmezsin onları. Ama biz biliriz onları. İki kez azap edeceğiz onlara, sonra da çok büyük bir azaba itilecekler.
TEVBE 102.Diğer bazıları da günahlarını itiraf ettiler. Bunlar, iyi bir işle kötü olan diğer bir işi birbirine karıştırdılar. Belki Allah tövbelerini kabul eder. Çünkü Allah Gafur'dur, Rahim'dir.
TEVBE 103.Bunların mallarından bir sadaka al ki, onunla kendilerini iyice temizleyip aklayasın. Onlar için dua et, çünkü senin duan onlar için bir sükunettir. Allah Semi'dir, Alim'dir.
TEVBE 104.Bilmediler mi ki, Allah'tır kullarından o tövbeyi kabul eden, o sadakaları alan. Ve Allah'tır, O Tevvab, O Rahim...
TEVBE 105.De ki: "İş yapıp değer üretin; yapıp ürettiğinizi Allah da resul de müminler de görecektir. Ve siz, görülmeyen alemi de görülen alemi de bilenin huzuruna döndürüleceksiniz, O size, yapıp ettiklerinizi birbir haber verecektir."

TEVBE 106.Bir kısmı da umutları Allah'ın emrine bağlı, beklemektedir. Allah onlara ya azap edecektir ya tövbe nasip edecektir. Allah, Alim'dir, Hakim'dir.
TEVBE 107.Bir de şunlar var: Tutup bir mescit yapmışlardır: Zarar vermek için, nankörlük için, inananları fırkalara bölmek için, daha önceden Allah ve resulüyle savaşmış kişiye gözetleme yeri kurmak için. "İyilik ve güzellikten başka birşey istemiş değiliz" diye gerile gerile yemin de edecekler. Allah şahittir ki, onlar kesinlikle yalancıdırlar.
TEVBE 108.Böyle bir mescitte sakın namaza durma! Daha ilk gününde takva üzerine kurulan bir mescit, içinde namaz kılman için çok daha uygundur. Temizlenmek arzusu taşıyan erler vardır o mescitte. Allah, temizlenenleri sever.
TEVBE 109.Peki, binasını Allah'tan gelen bir sakınma duygusu ve hoşnutluk üzerine kuran mı hayırlıdır yoksa binasını sel artıklarının ucundaki yarın kenarına kurup da onunla birlikte cehenneme yuvarlanan mı? Allah, zalimler topluluğuna kılavuzluk etmez.
TEVBE 110.Kurdukları bina, kalpleri parçalanıncaya kadar yüreklerinde bir kuşku olmaya devam edecektir. Allah Alim'dir, Hakim'dir.
TEVBE 111.Allah, müminlerin canlarını ve mallarını, karşılığında kendilerine cennet vermek üzere satın almıştır. Allah yolunda çarpışırlar da öldürürler, öldürülürler. Allah'ın; Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da kendi üzerine hak olarak yazdığı bir vaattır bu. Ahdine, Allah'tan daha vefalı kim var? Perçinlediğiniz bu antlaşmanızdan ötürü müjdeler olsun size. İşte budur o büyük başarının ta kendisi.
TEVBE 112.Tövbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, seyahat ederken oruç tutanlar, rüku edenler, secdeye kapananlar, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar, Allah'ın sınırlarını koruyanlar... Müjdele o müminleri!
TEVBE 113.Akraba bile olsalar, cehennem halkı oldukları açıkça belli olduktan sonra müşrikler için af dilemek ne peygambere yakışır ne de iman edenlere.
TEVBE 114.İbrahim'in, babası için af dilemesi, sadece ona verdiği bir söz yüzündendir. Onun Allah düşmanı olduğu kendisi için açıklık kazanınca, ondan uzaklaştı. Şu bir gerçek ki, İbrahim

başkaları için gamlanıp ah eden ince yürekli yumuşak bir insandı/tam bir evvahtı.
TEVBE 115.Allah bir topluluğa kılavuzluk ettikten sonra, sakınacakları şeyleri kendilerine ayan-beyan bildirinceye kadar, onların sapıklığına hükmetmez. Allah herşeyi hakkıyla bilendir.
TEVBE 116.Göklerin de yerin de mülk ve yönetimi Allah'ındır. Diriltir de öldürür de. Sizin için Allah dışında ne bir dost vardır ne de bir yardımcı.
TEVBE 117.Andolsun ki, Allah, içlerinden bir grubun kalpleri kaymaya yüz tuttuktan sonra, peygambere ve o güçlük saatinde ona uymuş olan Muhacirlerle Ensar'a tövbe nasip etmiş, sonra da onların tövbelerini kabul buyurmuştur. Çünkü onlara karşı Rauf ve Rahim'dir.
TEVBE 118.Geride bırakılan üç kişinin de tövbesini kabul etmiştir. Bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmiş, öz benlikleri kendilerini sıkıştırmıştı; Allah'ın öfkesinden kurtulmak için yine Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını fark etmişlerdi. Sonra onlara tövbe nasip etti ki, eski hallerine dönsünler. Hiç kuşkusuz Allah tövbeleri çok çok kabul eden, rahmeti sınırsız olandır.
TEVBE 119.Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve özü-sözü bir kişilerle beraber olun.
TEVBE 120.Medine halkına ve çevrelerindeki Bedevi Araplara, Allah resulünden geri kalmaları ve onu bırakıp da kendi canlarının derdine düşmeleri yakışmaz. Çünkü Allah yolunda uğrayacakları bir susuzluk, bir yorgunluk, bir açlık, kafirleri öfkelendirmek üzere bir yere ayak basmaları, düşmana karşı herhangi bir başarı kazanmaları, kendileri için "iyi bir amel" olarak mutlaka yazılacaktır. Allah, güzel davrananların ödülünü yitirmez.
TEVBE 121.Küçük-büyük bir infakta bulunmaları, bir vadiyi geçmeleri, kendileri lehine mutlaka yazılır ki, Allah onlara yapıp ettiklerinden daha güzeliyle karşılık versin.
TEVBE 122.İnananların hepsinin birden savaşa çıkmaları doğru değildir. Onların her kesiminden bir grubun, dinde derin bilgiler edinmek ve sefere çıkan topluluk geri döndüğünde, korunmaları ümidiyle onları uyarmak için arkada kalmaları gerekmez mi?
TEVBE 123.Ey iman sahipleri! Küfre sapanların yakınınızda bulunanlarıyla savaşın. Sizde bir sertlik bulsunlar. Şunu bilin ki Allah korunanlarla beraberdir.

TEVBE 124.Ne zaman bir sure indirilse içlerinden biri, “bu hanginizin imanını artırdı” diye konuşur. İmanı olanların imanını artırmıştır. İşte sevinip duruyorlar!
TEVBE 125.Kalplerinde maraz olanlara gelince, inen sure onların pisliğine pislik ekler. Kafir olarak geberip gitti onlar.
TEVBE 126.Görmüyorlar mı ki, her yıl bir veya iki kez imtihan ediliyorlar. Hala ne tövbeye yelteniyorlar ne de öğüt alıyorlar.
TEVBE 127.Bir sure indirildi mi “sizi birisi görüyor mu” diye birbirlerine bakar, sonra da sıvışıp giderler. Allah, kalplerini yamultmuştur. Çünkü gereğince anlamayan bir topluluktur bunlar.
TEVBE 128.Andolsun, içinizden size onurlu bir resul gelmiştir. Sizi rahatsız eden şey onu da üzer. Çok düşkündür size. Müminlere ise daha şefkatli, daha merhametlidir.
TEVBE 129.Eğer çekip giderlerse de ki: “Allah bana yeter. İlah yok O’ndan başka. Yalnız O’na dayandım ben; büyük arşın sahibi O’dur.”
YÛNUS 1.Elif, Lam, Ra. İşte sana hikmetlerle dolu Kitap'ın ayetleri.
YÛNUS 2. "İnsanları uyar, iman edenlere de kendileri için Allah katında yüksek bir doğruluk derecesi bulunduğunu müjdele" diye içlerinden bir er kişiye vahiy göndermemiz, insanlara şaşırtıcı mı geldi? Küfre batanlar: "Bu adam açık bir büyücüdür."dediler.
YÛNUS 3.Şu bir gerçek ki, sizin Rabbiniz gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arş üzerine egemenlik kurup iş ve oluşu çekip çeviren Allah'tır.O'nun izni olmadıkça, hiçbir şefaatçı devreye giremez. İşte bu Allah'tır sizin Rabbiniz. Artık O'na kulluk/ibadet edin.Düşünüp anlamıyor musunuz?
YÛNUS 4.Allah'tan hak bir vaat olarak hepinizin dönüşü yalnız O'nadır. Yaratılışı başlarır,sonra yarattıklarını varlık alanına ardarda çıkarır ki, iman edip hayra ve barışa yönelik amelleri yerli yerince sergileyenleri ödüllendirsin. Küfre dalanlara gelince, onlar için, nankörlük edip gerçeği örtmeleri yüzünden, kaynar sudan bir içki ve acıklı bir azap öngörülmüştür.
YÛNUS 5.Güneş'i ısı ve ışık kaynağı; Ay'ı, hesabı ve yılların sayısını bilesiniz diye bir nur yapıp ona evreler takdir eden O'dur.Allah bütün bunları rastgele değil, şaşmaz ölçülere bağlı olarak yaratmıştır.Bilgiyle donanmış bir topluluk için ayetleri ayrıntılı kılıyor.

YÛNUS 6.Şu bir gerçek ki, geceyle gündüzün birbiri ardınca değişip durmasında, Allah'ın göklerde ve yerde vücut verdiği şeylerde, sakınan bir topluluk için sayısız ayetler vardır.
YÛNUS 7.Şu bir gerçek ki, bize kavuşmayı ummayanlar, iğreti hayatla tatmin bulup onunla rahatlayanlar ve ayetlerimizden uzaklaşıp gaflete dalanlar,
YÛNUS 8.Kazandıkları şeyler yüzünden varış yerleri ateş olacakların ta kendileridir.
YÛNUS 9.İman edip hayra ve brışa yönelik amel sergileyenlere gelince, Rableri onları imanlarıyla doğruya ve güzele iletir. Nimetlerle dolu cennetlerde onların altlarından ırmaklar akacaktır.
YÛNUS 10.Orada onların yakarışı, "tespih ederiz seni ey Allahımız" ve birbirlerine esenlik dilemeleri, "selam"şeklindedir. Ve onların son çağırışları şudur: Bütün övgüler alemlerin Rabbi Allah'adır.
YÛNUS 11.Allah, insanlara şerri, onların hayrı acele istedikleri gibi çabucak verseydi, ecellerinin onlara ulaşmasına çoktan hükmedilmiş olurdu. Ama biz, bize kavuşmayı ummayanları kendi azgınlıkları içinde körü körüne bocalamaya bırakırız.
YÛNUS 12.İnsana zorluk dokunduğu zaman; yan yatarken, otururken, ayaktayken bize yalvarır. Ama sıkıntısını çözdüğümüzde, kendisine dokunan bir zorluk yüzünden bize hiç yalvarmamış gibi çekip gider.Haksızlığa/aşırılığa sapanlara, yapmakta oldukları, işte böyle süslü gösterilmiştir.
YÛNUS 13.Andolsun ki biz sizden önceki kuşakları, zulmettikleri ve resulleri kendilerine açık kanıtlar getirdiği halde inanmadıkları için, helak ettik.Günaha batanlar topluluğunu biz böyle cezalandırırız.
YÛNUS 14.Sonra onların ardından yeryüzünde sizi halefler kıldık ki, nasıl iş yapacağınızı görelim.
YÛNUS 15.Ayetlerimiz onlara açık-seçik parçalar halinde okunduğu zaman, bize ulaşmayı ummayanlar şöyle derler: "Bundan başka bir Kur'an getir yahut bunu değiştir."De ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem benim için söz konusu olamaz. Ben sadece bana vahyolunana uyuyorum. Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkuya düşerim."
YÛNUS 16.De ki. "Allah dileseydi, onu size okumazdım, onu size bildirmezdi de. Ondan önce içinizde bir ömür kalmıştım. Hala aklınızı

kullanmayacak mısınız?"
YÛNUS 17.Yalan düzerek Allah'a iftira eden yahut onun ayetlerini yalanlayan kişiden daha zalim kim var? Şu bir gerçek ki, şuçlular iflah etmezler.
YÛNUS 18.Allah'ın yanında bir de kendilerine zarar veremeyen, yara sağlayamayan şeylere kulluk ediyorlar ve şöyle diyorlar: "Bunlar bizim Allah katındaki şefaatçılarımızdır." De onlara: "Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği şeyleri mi haber veriyorsunuz?" Şanı yücedir O'nun, ortak koştuklarından arınmıştır O.
YÛNUS 19.İnsanlar bir tek ümmetten başka değilken ihtilafa düştüler. Eğer Rabbinden bir söz öne geçmemiş olsaydı, tartışıp durdukları konuda aralarında hüküm verilir/iş mutlaka bitirilirdi.
YÛNUS 20.Şöyle derler: "Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!" De ki: "Gayb, Allah'ın tekelinde. Hadi bekleyin; sizinle birlikte ben de bekleyenlerdenim."
YÛNUS 21.İnsanlara, kendilerine dokunan bir darlıktan sonra bir rahat tattırdığınızda, ayetlerimiz hakkında hemen bir tuzak sergilerler. De ki: "Tuzak kurma bakımından Allah daha hızlıdır." Zaten resullerimiz, kurmakta oldukları tuzakları kaydediyorlar.
YÛNUS 22.O yürütüyor sizi karada ve denizde. Diyelim, gemidesiniz: Gemiler, içindekileri latif bir rüzgarla götürüyorlar. İçerdekiler ferah ve sevinç duymaktalar. Birden korkunç bir kasırga geliverdi. Her taraftan dalgalar üzerlerine çullandı. Çepeçevre kuşatıldıklarını düşünüp dini yalnız Allah'a özgüleyerek duaya koyuldular: "Eğer bizi şu durumdan kurtarırsan, yemin olsun, sana şükredenlerden olacağız."
YÛNUS 23.Ama Allah onları kurtarınca, hiç vakit geçirmeden yeryüzünde haksızlığa sapıp azgınlaşırlar. Ey insanlar! Şu iğreti hayatın menfaati için yaptığınız azgınlık ve taşkınlık yalnız sizin aleyhinizedir. Bir süre sonra bize döndürüleceksiniz ve yapmakta olduklarınızı size haber vereceğiz.
YÛNUS 24.Şu iğreti hayatın durumu gökten indirdiğimiz bir suya benzer: İnsanların ve davarların yedikleri yeryüzü bitkisi onunla karışmıştır. Nihayet toprak, takılarını kuşanmış, süslenmiştir. Toprağın sahipleri onun üzerinde egemen olduklarını sanmaktadırlar. Tam bu sırada emriniz ona gece veya gündüz ulaşmıştır. Ve onu,

sanki dün yerinde yokmuş gibi biçip atmışızdır. Derin derin düşünen bir topluluk için ayetleri böyle ayrıntılı olarak veriyoruz.
YÛNUS 25.Allah, esenlik yurduna çağırır ve dilediğini dosdoğru bir yola kılavuzlar.
YÛNUS 26.Güzel düşünüp güzel davrananlara güzellik var. Dahası da var. Onların yüzlerine kara da bulaşmaz, zillet de... Cennetin dostlarıdır onlar; sürekli kalıcıdırlar orada.
YÛNUS 27.Kötülük kazananlara ise kötülüğün miktarınca karşılık vardır. Ama yüzlerini bir zillet de kaplar. Onları Allah'tan kurtaracak kimse yoktur. Yüzleri gece parçalarından karanlıklarla kaplanmış gibidir. Ateşin dostlarıdır bunlar. Sürekli kalıcıdırlar içinde.
YÛNUS 28.Gün olur, onları bir araya toplarız; sonra şirke batmışlara sesleniriz: "Siz ve ortak yaptıklarınız, yerlerinize!" Aralarını ayırmışızdır. Ortak tuttukları şöyle haykırırlar: "Siz bize kulluk etmiyordunuz."
YÛNUS 29."Sizinle bizim aramızda tanık olarak Allah yeter. Doğrusu, biz sizin ibadetinizden tamamen habersizdik."
YÛNUS 30.İşte orada, her benlik önceden gönderdiği şeyi kendisi deneyecektir. Hepsi gerçek Mevla'larına döndürülmüş, iftira aracı yaptıkları şeyler kendilerini koyup gitmiştir.
YÛNUS 31.Sor: "Sizi gökten ve yerden kim rızıklandırıyor? Ya o işitme gücünün ve gözlerin sahibi kim? Kim çıkarıyor ölüden diriyi ve kim çıkarıyor diriden ölüyü? Kim çekip çeviriyor iş ve oluşu?" Hemen, "Allah" diyecekler. De ki: "Hala kendinize gelmiyor musunuz?"
YÛNUS 32.İşte bu Allah'tır sizin Hak Rabbiniz. Hak'tan sonra sapıklıktan başka ne kalır ki? Peki, nasıl oluyor da yüz geri döndürülüyorsunuz?
YÛNUS 33.Bu, budur. Rabbinin yoldan çıkanlar hakkındaki, "onlar iman etmezler" sözü gerçekleşmiştir.
YÛNUS 34.De ki: "Ortak tuttuklarınız içinde, yaratışa başlayan, sonra, yarattığını çevirip bir daha yaratan kim var?" De ki: "Allah! Yaratışı başlatır, sonra onu çevirip yeniden yaratır. O halde nasıl oluyor da başka bir yöne döndürülüyorsunuz?"
YÛNUS 35.Şunu da söyle: "Ortak tuttuklarınızdan kim var hakka götüren?" De ki: "Allah götürür hakka. Hakka götürebilen mi izlenmeye daha layıktır yoksa kılavuzlanmadıkça yolu bulamayan mı? Peki, ne oluyor size? Nasıl hüküm veriyorsunuz siz?"

YÛNUS 36.Onların çoğu sanıdan başka birşeyin ardından gitmiyor. Doğrusu da şu ki sanı, haktan hiçbir şey ifade etmez. Allah, onların yaptıklarını iyice bilmektedir.
YÛNUS 37.Bu Kur'an, Allah'tan başka birileri tarafından uydurulmuş değildir. O, kendinden öncekinin tasdiki ve Kitap'ın ayrıntılı kılınmasıdır. Kuşku ve çelişme yoktur onda. Alemlerin Rabbi'ndendir o.
YÛNUS 38.Yoksa "onu uydurdu" mu diyorlar?! De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz Allah dışında, elinizin yettiklerini de çağırın da onun benzeri bir sure ortaya çıkarın!"
YÛNUS 39.Hayır, düşündükleri gibi değil. Onlar, ilmini kuşatamadıkları ve yorumu kendilerine hiç gelmemiş birşeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamıştı. Bak da gör nasıl olmuştur zalimlerin sonu!
YÛNUS 40.İçlerinden buna inanacak var, inanmayacak var. Bozguncuları Rabbin daha iyi bilir.
YÛNUS 41.Seni yalanladılarsa şöyle söyle: "Benim yaptığım bana, sizin yaptığınız size. Siz benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptığınızdan uzağım."
YÛNUS 42.İçlerinde sana kulak verenler de vardır. Peki, sağırlara sen mi işittireceksin? Hele bir de akıllarını kullanmıyorlarsa!
YÛNUS 43.Onlardan sana bakanlar da vardır. Peki, körlere sen mi kılavuzluk edeceksin? Hele kalp gözleriyle de görmüyorlarsa!
YÛNUS 44.Allah, insanlara hiçbir şekilde zulmetmez. Ama insanlar özbenliklerine zulmediyorlar.
YÛNUS 45.Onları huzuruna toplayacağı gün, gündüzün bir saatinden başka, dünyada durmamış gibidirler; aralarında tanışırlar. Allah'a kavuşmayı yalanlayıp da doğru yolu tutmamış bulunanlar, hüsrana uğramışlardır.
YÛNUS 46.Onlara vaat ettiğimizin bazısını sana göstersek de seni vefat ettirsek de dönüşleri bizedir. Sonunda Allah, işlemiş olduklarına tanıklık edecektir.
YÛNUS 47.Her ümmet için bir resul öngörülmüştür. Resulleri gelince, aralarında adaletle hüküm verilir. Hiçbir zulme uğratılmazlar.
YÛNUS 48.Diyorlar ki: "Doğru sözlülerseniz bu vaat ne zaman?"
YÛNUS 49.De ki: "Ben kendime bile Allah'ın istediği dışında bir zarar verme yahut yarar sağlama gücünde değilim. Her ümmetin bir

eceli var. Ecelleri geldiğinde bir saat geri de kalamazlar, ileri de gidemezler."
YÛNUS 50.Şöyle söyle: "Diyelim, O'nun azabı size gündüzün veya geceleyin gelecektir. Suçlular bunlardan hangisini aceleyle ister?"
YÛNUS 51.O azap başınıza patladıktan sonra mı iman ettiniz! Şimdi mi? Hani onu aceleden isteyip duruyordunuz?
YÛNUS 52.Sonra zulmedenlere şöyle denecek: "Sonsuzluğun azabını/sonsuz azabı tadın. Kazandığınız şeyler dışında birşeyle cezalandırılmayacaksınız."
YÛNUS 53.Soruyorlar sana: "Doğru mu bu?" De ki: "Evet! Rabbime yemin ederim, o doğrunun ta kendisidir. Ve siz ondan yakayı kurtaramayacaksınız."
YÛNUS 54.Zulmetmiş her benlik, yeryüzündekiler kendinin olsa, kurtulmak için tümünü fidye verecektir. Azabı gördüklerinde pişmanlığı ta içlerinde duyarlar. Aralarında adaletle hükmedilmiştir. Asla zulme uğratılmazlar.
YÛNUS 55.Gözünüzü açın, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır! Gözünüzü açın, Allah'ın vaadi haktır! Ama onların çokları bilmiyorlar.
YÛNUS 56.O, hayat verir. O öldürür! O'na döndürüleceksiniz.
YÛNUS 57.Ey insanlar! İşte size Rabbinizden öğüt, gönüllerinde bir şifa, inananlara bir kılavuz ve rahmet geldi.
YÛNUS 58.De ki: "Allah'ın lütfuyla, O'nun rahmetiyle, sadece onunla sevinip ferahlasınlar. O, onların toplayıp yığdıklarından hayırlıdır."
YÛNUS 59.De ki: "Ne oldu size de Allah'ın size rızık olarak indirdiği şeylerden bir haram yaptınız bir de helal?" De ki: "Allah mı size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?"
YÛNUS 60.Yalanı Allah'a yakıştıranlar, kıyamet günü hakkında ne düşünüyorlar? Allah, insanlara karşı elbette lütuf sahibidir, fakat onların çokları şükretmiyorlar.
YÛNUS 61.Bir iş ve oluşta bulunsan, Kur'an'dan birşey okusan; herhangi bir iş yapsanız, siz ona dalıp gitmişken biz üstünüzde mutlaka tanıklarız. Ne yerde ne gökte zerre ağırlığınca birşey, ondan daha küçüğü de daha büyüğü de Rabbinden uzakta/gizli kalmaz; tümü apaçık bir Kitap'tadır.

YÛNUS 62.Gözünüzü açın! Allah'ın velileri için hiçbir korku yoktur. Tasaya da düşmezler onlar.
YÛNUS 63.Onlar inanmış, takvaya sarılmışlardır.
YÛNUS 64.Dünya hayatında da ahirette de müjde vardır onlara. Allah'ın kelimeleri değişmez. İşte budur o büyük kurtuluş.
YÛNUS 65.Onların sözü seni üzmesin. Tüm onur ve kudret Allah'ındır. O herşeyi işitir, herşeyi bilir.
YÛNUS 66.Gözünüzü açın! Göklerde kim var, yerde kim varsa Allah'ındır. Allah'ın yanında başka şeylere yalvaranlar, ortak koştuklarına uymuyorlar/Allah'ın yanında ortaklara yalvaranlar neyin ardısıra gidiyorlar? Onlar sadece sanıya uyuyorlar ve onlar sadece saçmalıyorlar.
YÛNUS 67.O, odur ki, içinde durup dinlenesiniz diye sizin için geceye vücut verdi, gündüzü de aydınlık kıldı. Hiç kuşkusuz, bunda, dinleyecek bir topluluk için ibretler vardır.
YÛNUS 68."Allah çocuk edindi." dediler. Haşa! Allah bundan arınmıştır. O Gani'dir, hiçbir şeye muhtaç olmaz. Göklerdekiler de yerdekiler de O'nundur. Elinizde, söylediğinize ilişkin hiçbir kanıt yok. Allah hakkında bilmediğiniz şeyi mi söylüyorsunuz?
YÛNUS 69.De ki: "Allah hakkında yalan düzüp iftira edenler iflah etmeyeceklerdir."
YÛNUS 70.Dünyada biraz nimetlenme, ardından dönüşleri bize. Sonra biz, inkar ettiklerinden ötürü şiddetli azabı onlara tattıracağız.

YÛNUS 71.Onlara Nuh'un haberini de oku. Hani, toplumuna şöyle demişti: "Eğer benim konumum ve Allah'ın ayetlerini hatırlatmam size ağır geliyorsa artık ben, Allah'a dayandım. Siz de ortaklarınızla biraraya gelip işinize bakın. Yapacağınız şey size bir kaygı da vermesin, hükmünüzü bana uygulayın. Ve bana fırsat da vermeyin."
YÛNUS 72. "Yüz çevidiyseniz çevirin. Ben sizden bir ücret istemedim. Benim ücretim, Allah'tan gelecektir. Bana, müslümanlardan olmam emredildi."
YÛNUS 73.Bunun üzerine onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide bulunanları kurtardık, onları yöneticiler yaptık; ayetlerimizi yalanlayanları da batırıp boğduk.Bak da gör, önceden uyarılanların sonu nice oluyor!
YÛNUS 74.Nuh'un ardından bir çok resulleri daha toplumlarına gönderdik. Onlara açık-seçik kanıtlar getirdiler. Ama onlar daha önceden yalanladıkları şeye bir türlü inanmadılar. Azgınlığa sapanların kalplerini biz, işte böyle mühürleriz.
YÛNUS 75.Onların ardından da Musa ile Harun'u ayetlerimiz eşliğinde Firavun ve kurmaylarına gönderdik. Kibre saptılar ve günahkar bir topluluk oldular.
YÛNUS 76.Gerçek, katımızdan onlara geldiğinde şöyle demişlerdi: "Hiç kuşkusuz bu, apaçık bir büyüdür."
YÛNUS 77.Musa dedi ki: "Gerçek size ulaştığında böyle mi konuşuyorsunuz? Büyü müdür bu? Büyücülerin kurtuluşu yoktur."
YÛNUS 78.Dediler ki: "Sen bize, atalarımızı üzerinde bulunduğumuz şeyden bizi çeviresinde bu toprakta devlet ve ululuk ikinizin olsun diye mi geldin? Biz, ikinize de inanmıyoruz."
YÛNUS 79.Firavun seslendi: "Tüm bilgin büyücüleri huzuruma getirin."
YÛNUS 80.Büyücüler gelince, Musa onlara şöyle dedi: "Ortaya koyma gücünde olduğunuz şeyleri sergileyin."
YÛNUS 81.Onlar hünerlerini ortaya koyunca Musa dedi ki: "Sergilediğiniz şey büyüdür. Allah onu mutlaka hükümsüz kılacaktır. Çünkü Allah, bozguncuların işini düzgün yürütmez."
YÛNUS 82."Ve günahkarlar hoş görmese de Allah, gerçeği kelimeleriyle ortaya çıkarıp kanıtlayacaktır."

YÛNUS	83.Firavun ve kodamanlarının kendilerine kötülük etmelerinden korktukları için, kavmi arasından bir gençlik grubu dışında hiç kimse Musa'ya inanmadı. Çünkü Firavun, o toprakta gerçekten çok üstündü ve gerçekten sınır tanımaz azgınlardan biriydi.
YÛNUS	84.Musa dedi ki: "Ey toplumum! Eğer Allah'a inandınızsa, gerçekten müslümansanız,yalnız Allah'a dayanıp güvenin."
YÛNUS	85.Şöyle yakardılar: "Yalnız Allah'a dayandık.Rabbimiz! Bizleri, zulmedenler toplumu için bir imtihan aracı yapma."
YÛNUS	86. "O küfre sapmış toplumdan rahmetinle bizi kurtar."
YÛNUS	87.Musa'ya ve kardeşine şunu vahyettik: Kavminiz için kendilerini yerleştirmek üzere Mısır'da evler hazırladık. Evlerinizi kıble yapın/karşılıklı yapın ve namaz kılın. İnananlara müjde ver.
YÛNUS	88.Musa şöyle dedi: "Rabbimiz! Sen, Firavun ve kodamanlarına şu geçici hayatta debdebe verdin, mallar verdin. Rabbimiz! Senin yolundan saptırsınlar diye mi? Rabbimiz! Onların mallarını sil-süpür, kalplerini şiddetle sık ki, acıklı azabı görünceye kadar inanmasınlar."
YÛNUS	89.Allah cevap verdi: "İkinizin duası kabul edildi. Doğruluktan şaşmayın. İlimden nasipsizlerin yolunu izlemeyin."
YÛNUS	90.Ve İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ve ordusu, azgınlık ve düşmanlıkla onları izlemekteydi. Nihayet, boğulma ümüğüne çökünce şöyle dedi: "İman ettim. İsrailoğullarının inanmış olduğu dışında ilah yok. Ben de O'na teslim olanlardanım."
YÛNUS	91. "Şimdi mi? Daha önce isyan etmiş, bozgunculardan olmuştun."
YÛNUS	92."Bugün senin bedenini kurtaracağız ki, arkandan gelenlere bir ibret olsun. Ama insanların çoğu bizim ayetlerimizden gerçekten habersiz bulunuyor."
YÛNUS	93.Andolsun, biz İsrailoğullarını çok güzel bir yurda yerleştirdik ve kendilerine temiz yiyeceklerden rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar ihtilafa düşmediler. Hiç kuşkusuz, Rabbim, tartışmakta oldukları şey hakkında kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.
YÛNUS	94.Şayet sen, sana indirdiğimizden kuşkulanmakta isen, senden önce Kitap'ı okuyanlara sor. Andolsun, hak sana Rabbinden

gelmiştir. O halde sakın kuşkulananlardan olma.
YÛNUS 95.Ve sakın ayetlerimizi yalanlayanlardan olma, yoksa hüsrana düşenlerden olursun.
YÛNUS 96.Aleyhlerine Rabbin kelimesi hak olanlar iman etmezler;
YÛNUS 97.Tüm ayetler onlara gelse bile. Ta, o korkunç azabı görünceye kadar...
YÛNUS 98.Bir kent inansa da imanı kendisine yarar sağlasa ya! Yunus'un kavmi müstesna. Onlar inanınca, dünya hayatında rezillik azabını üstlerinden kaldırmış ve kendilerini belirli bir süreye kadar nimetlendirmiştik.
YÛNUS 99.Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündeki insanların hepsi toptan iman ederdi. Hal böyle iken, mümin olmaları için insanları sen mi zorlayacaksın!
YÛNUS 100.Allah'ın izni olmadıkça hiçbir benlik iman edemez. Allah, pisliği, aklını kullanmayanlar üzerine bırakır.
YÛNUS 101.De ki: "Göklerde ve yerde neler var/neler oluyor, bir bakın! O ayetler ve uyarılar iman etmeyen bir toplumun hiçbir işine yaramaz.
YÛNUS 102.Onlar, sırf kendilerinden önce gelip geçenlerin günleri gibisini bekliyorlar. De ki: "Bekleyin! Sizinle beraber ben de bekleyenlerdenim."
YÛNUS 103.Sonunda biz, resullerimizi ve iman edenleri kurtarırız. İşte böyledir. Üzerimize bir borç olarak, inananları kurtarırız.
YÛNUS 104.De ki: "Ey insanlar, benim dinimden kuşkuda iseniz, ben sizin, Allah'ın berisinden kulluk ettiklerinize kulluk etmeyeceğim. Tam aksine, ben, sizin canınızı alacak olan Allah'a kulluk edeceğim. Bana, müminlerden olmam emredildi."
YÛNUS 105.Şu da emredildi: "Yüzünü, bir hanif olarak dine çevir! Sakın müşriklerden olma!"
YÛNUS 106."Allah'ın berisinden, sana yarar sağlamayacak ve zarar veremeyecek şeylere yakarma! Eğer bunu yaparsan mutlaka zalimlerden olursun."
YÛNUS 107.Allah sana bir zarar dokundurursa, onu kaldıracak olan başkası değil, yine O'dur. O sana bir hayır dilerse, O'nun lütfunu

reddedecek yoktur. Kullarından dilediğini lütfuyla nasiplendirir. Gafur'dur O, Rahim'dir.
YÛNUS 108.De ki: "Ey insanlar! Şu bir gerçek ki hak size Rabbiniziden gelmiştir. Artık doğruya yönelen kendi benliği için yönelir; sapan da kendi benliği aleyhine sapar. Ben sizin üzerinize vekil değilim."
YÛNUS 109.Sana vahyedilene uy ve Allah hüküm verinceye kadar sabret. O, hakimlerin en hayırlısıdır.
HÛD 1.Elif, Lam, Ra. Bir kitaptır ki bu, ayetleri önce muhkem kılınmış, sonra da ayrıntılı hale getirilmiştir. Hakim ve Habir kudrettendir o.
HÛD 2.Başkasına değil, yalnız Allah'a kulluk edin. Kuşkusuz, ben size O'ndan gelen bir uyarıcı ve müjdeciyim.
HÛD 3.Af dileyin Rabbinizden; sonra da tövbe ile O'na yönelin ki, belirlenmiş bir süreye kadar sizi güzel bir nimetle nimetlendirsin ve her farklı derece sahibine hak ettiği ödülü versin. Eğer yüz çevirirseniz, o takdirde sizi büyük bir günün azabıyla korkuturum.
HÛD 4.Yalnız Allah'adır dönüşünüz. Ve O, herşeye Kadir'dir.
HÛD 5.Dikkatle bakın! Onlar O'ndan gizlenmek için göğüslerini bükerler. Dikkat edin! Onlar örtülerine büründükleri zaman da O, onların neyi gizlemekte olduklarını ve neyi açığa vurduklarını bilmektedir. Çünkü O, göğüslerin içini çok iyi bilir.
HÛD 6.Yerde hiçbir debelenen yoktur ki, rızkı Allah'ın üzerinde olmasın. O, onun karar kıldığı noktayı da bilir, emanet edildiği yeri de. Herşey, apaçık bir Kitap'tadır.
HÛD 7.O, odur ki, gökleri ve yeri altı günde yaratmıştır. O'nun arşı da su üzerinde idi. Böyle yapması, iş ve davranış yönünden hanginizin daha güzel olduğunu belirlemek için sizi denemeye yöneliktir. Sen, "kuşkusuz, sizler ölümden sonra diriltileceksiniz" dediğinde, küfre batanlar hemen kesinlikle şöyle derler: "Bu apaçık bir büyüden başka şey değildir."
HÛD 8.Eğer onlardan azabı, belirlenmiş bir süreye kadar ertelesek, mutlaka şöyle diyeceklerdir: "Onu erteleyen de ne?" Gözünüzü açın, azap onlara geldiği gün, kendilerinden geri çevrilecek değildir. Ve alay edip durdukları şey, kendilerini sarmış olacaktır.

HÛD 9.İnsana bizden bir rahmet tattırıp sonra onu ondan çekip alsak, insan elbette çok ümitsiz, çok nankör hale düşer.
HÛD 10.Ve eğer ona, kendisine gelip çatan bir zorluk ve kederden sonra bolluk ve nimet tattırsak, hiç kuşkusuz şöyle diyecektir: "Tüm sıkıntı ve kötülükler benden uzaklaşmıştır." Bu durumda o, bir sevinç şımarığı, bir kendini beğenmiş olur.
HÛD 11.Sabredip hayra ve barışa yönelik ameller sergileyenler böyle yapmazlar. Bunlar kendileri için bir yargılama ve büyük bir ödül öngörülen kişilerdir.
HÛD 12.Belki de sen, "ona bir hazine indirilseydi, yahut beraberinde bir melek gelseydi ya" diyorlar diye göğsün sıkışıp daralarak, sana vahyedilmekte olanın bir kısmını terk etmeye kalkarsın. Gerçek olan şu ki, sen sadece bir uyarıcısın. Allah ise herşey üzerinde bir Vekil'dir.
HÛD 13.Yoksa, "onu uydurdu" mu diyorlar! De ki: "Öyleyse hadi, onun benzeri, uydurma on sure de siz getirin; eğer doğru sözlüler iseniz, Allah'tan başka çağırabildiklerinizi de çağırın."
HÛD 14.Eğer size cevap veremedilerse artık bilin ki o, ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiştir. Ve O'ndan başka da ilah yoktur. Artık müslüman oluyor musunuz?
HÛD 15.Her kim iğreti hayatı ve onun süsünü isterse böylelerinin yapıp ettiklerinin karşılığını kendilerine bu hayatta tam olarak veririz. Onlar dünyada hiçbir eksiltmeye uğratılmazlar.
HÛD 16.Öyleleridir ki bunlar, ahirette kendileri için ateşten başkası yoktur. Sanayi olarak ürettikleri, orada işe yaramaz olmuştur. Yapıp ettikleri de batıl hale gelmiştir.
HÛD 17.Böyleleri şu kimse gibi olur mu: Rabbinden bir beyyine üzerinedir, O'ndan bir tanık da kendisini izler. Tanıktan önce de bir kılavuz ve rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Onlar ona inanırlar. Hiziplerden onu inkar edenin varış yeri ateştir. Ondan asla kuşkuya düşme; o Rabbinden bir haktır ama insanların çokları inanmıyorlar.
HÛD 18.Yalan düzerek Allah'a iftira eden daha zalim kim var? Onlar Rablerine arz edilecekler. Tanıklar diyecekler ki: "İşte bunlardır Rableri hakkında yalan uyduranlar." Herkes duysun ki, Allah'ın rahmeti zalimler üstünedir.
HÛD 19.O zalimler ki, Allah'ın yolundan alıkoyar, o yolu yamultmak isterler. Onlar, ahireti de inkar ederler.

HÛD	20.Bunlar yeryüzünde kimseyi aciz bırakmazlar, Allah'tan başka hiçbir dostları da yoktur. Onlara azap kat kat verilecektir. Hem işitmeye güçleri yetmiyordu hem de göremiyorlardı.
HÛD	21.İşte bunlar öz benliklerini hüsrana uğratanlar. İftira için kullandıkları şeyler de kendilerini bırakıp kaybolmuştur.
HÛD	22.Hiç kuşku yok ki bunlar, ahirette de hüsranın en beterine uğrayanlar olacaklardır.
HÛD	23.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar Rablerine içten bir bağlılıkla boyun eğenlere gelince, onlar cennet halkıdırlar. Sürekli kalacaklardır orada.
HÛD	24.Bu iki topluluğun durumu körle sağır, görenle işiten farkına benzer. Örnek olarak bu ikisi bir olur mu? Hala düşünüp taşınmıyor musunuz?
HÛD	25.Andolsun biz, Nuh'u da toplumuna resul olarak göndermiştik. "Ben sizin için açık bir uyarıcıyım."
HÛD	26."Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Korkunç bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum." demişti de,
HÛD	27.Toplumunun küfre sapanlarından bir grup kodaman şöyle konuşmuştu: "Bize göre sen, bizim gibi bir insandan başkası değilsin. Bakıyoruz sana, ayak takımımızın basit görüşlü insanlarından başkası ardına düşmüyor. Sizin bize hiçbir üstünlüğünüzün olduğuna da inanmıyoruz. Aksine, sizi yalancılar sayıyoruz."
HÛD	28.Nuh dedi ki: "Ey toplumum! Bir düşünün! Ya ben Rabbimden gelen bir beyyine üzerindeysem; katından bana bir rahmet vermiş de o rahmet sizin gözlerinizden saklanmışsa! Siz ona tiksintiyle bakarken, biz sizi ona zorla mı ulaştıracağız?"
HÛD	29."Hem ben sizden buna karşı bir mal da istemiyorum. Benim ücretim Allah'tandır. Ama ben iman edenleri paylayıp kovamam. Çünkü onlar Rablerine varacaklar. Ama sizin cehalete batmış bir toplum olduğunuzu görüyorum."
HÛD	30."Ey toplumum! Eğer ben onları paylayıp kovarsam, Allah'a karşı bana kim yardım edebilir? Hala düşünmüyor musunuz?"
HÛD	31."Ben size demiyorum ki, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır. Ben gaybı bilmem. Ben bir meleğim de demiyorum. Ama gözlerinizin horlayarak baktığı kişiler için, 'Allah bunlara hiçbir hayır vermeyecek' diyemem. Onların benliklerinde neyin saklı olduğunu

Allah daha iyi bilir. Başka türlü davranırsam kesinlikle zalimlerden olurum."
HÛD 32.Dediler ki: "Ey Nuh! Sen bizimle uğraştın, bizimle mücadelede çok da ileri gittin. Eğer doğru sözlülerden isen bizi tehdit ettiğin şeyi ortaya getir."
HÛD 33.Nuh dedi: "Onu size, dilediği takdirde ancak Allah getirir, siz de hiçbir engel çıkaramazsınız."
HÛD 34."Eğer Allah sizi azdırmak istiyorsa, ben size öğüt vermeyi gaye edinsem de öğüdüm size hiçbir yarar sağlamaz. O'dur sizin Rabbiniz ve O'na döndürüleceksiniz."
HÛD 35.Yoksa, "onu kendisi uydurdu" mu diyorlar. De ki: "Eğer onu uydurmuşsam işlediğim suç benim aleyhimedir. Ama ben, sizin işlemekte olduğunuz suçlardan sorumlu değilim."
HÛD 36.Nuh'a şöyle vahyolundu: "Toplumundan, daha önce inanmış olanlar dışında hiç kimse iman etmeyecektir. Artık onların yaptıkları yüzünden tasalanıp durma."
HÛD 37.Vahyimize bağlı olarak gözlerimizin önünde gemiyi yap. Ve zulmedenler hakkında benimle karşılıklı laf edip durma. Onlar, mutlaka boğulacaklardır.
HÛD 38.Gemiyi yapıyordu. Toplumundan her hangi bir grup yanından geçtikçe onunla alay ediyorlardı. Dedi ki Nuh: "Bizimle alay ediyorsanız, biz de sizinle alay edeceğiz. Tıpkı sizin eğlendiğiniz gibi."
HÛD 39.Rezil eden azabın kime geleceği, sürekli azabın kimin başına ineceğini yakında bileceksiniz!
HÛD 40.Nihayet emrimiz gelip de tandır kaynayınca şöyle seslendik: "Yükle içine her birinden ikişer çift ve aleyhinde hüküm verilen hariç olmak üzere aileni, bir de iman etmiş olanları." Ama Nuh'la birlikte çok az bir kısmı iman etmişti.
HÛD 41.Nuh dedi: "Binin içine! Onun akıp gitmesi de demir atması da Allah'ın adıyladır. Benim Rabbim elbette ki Gafur'dur, Rahim'dir.
HÛD 42.Gemi onları, dağlar gibi dalgalar üstünden yürütüp götürüyordu. Nuh onlardan ayrı bir yerde duran oğluna seslendi: "Oğulcuğum, bizimle beraber bin, kafirlerle beraber olma."
HÛD 43.Oğlu cevap verdi: "Bir dağa sığınacağım, beni sudan korur." Nuh dedi: "Allah'ın merhamet ettiği dışında hiç kimse için

Allah'ın kararından kurtaracak yoktur." Ve ikisi arasına dalga girdi de o, boğulanlar arasına katıldı.
HÛD 44.Ve denildi: "Ey yer! Suyunu yut ve ey gök, sen de tut."Ve su çekildi. İş bitirilmişti. Gemi, Cudi üzerine oturdu ve haykırıldı: "O zalimler topluluğu geri gelmez olsun!"
HÛD 45.Bu arada Nuh, Rabbine yakardı da dedi ki: "Rabbim, oğlum benim ailemdendi! Senin vaadin elbette haktır. Sen, hakimlerin, hükmü en güzel verenisin."
HÛD 46.Allah buyurdu: "Ey Nuh! O, senin ailenden değildi. Yaptığı, iyi olmayan bir işti. Hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Cahillerden olmaman hususunda seni uyarırım."
HÛD 47.Nuh dedi: "Rabbim! Hakkında bilgim olmayan şeyi senden istemekten sana sığınırım. Eğer beni affetmez, bana acımazsan hüsrana uğrayanlardan olurum."
HÛD 48.Şöyle denildi: "Ey Nuh! Sana ve seninle beraber olanlardan diğer gruplara bizden bereketler ve bir selamla aşağıya in. Bazı ümmetler de var, kendilerini önce nimetlendireceğiz sonra bizden acıklı bir azap hepsini kucaklayacak."
HÛD 49.İşte bunlar, sana vahyetmekte olduğumuz gayb haberlerindendir. Bundan önce onları sen de bilmiyordun, toplumun da... Artık sabırlı ol! Sonuç, takvaya sarılanlarındır.
HÛD 50.Ad'a da kardeşleri Hud'u gönderdik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilahınız yok. Siz sadece uydurmalara bel bağlamışsınız."
HÛD 51."Ey toplumum! Bu tebliğime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına düşmez. Hala aklınızı çalıştırmayacak mısınız?"
HÛD 52."Ey toplumum! Rabbinizden af dileyin, sonra O'na yönelin ki üzerinize göğü bol bol göndersin, kuvvetinize kuvvet katsın. Günahkarlar olup da Allah'tan yüz çevirmeyin."
HÛD 53.Dediler ki: "Ey Hud! Bize hiçbir kanıt getirmedin. Senin sözünle ilahlarımızı terk edecek değiliz. Zaten biz sana inanmıyoruz."
HÛD 54."Sadece şunu söylüyoruz: "İlahlarımızdan biri seni kötü çarpmış." Hud dedi: "Ben Allah'ı tanık tutuyorum, siz de tanık olun ki, ben sizin Allah'a ortak yaptıklarınızdan uzağım."

HÛD	55."Allah dışındaki tanrılarınızdan uzağım. Hadi, hep birlikte bana tuzak kurun, bana hiç göz açtırmayın."
HÛD	56."Ben, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a dayanıp güvendim. Hiçbir canlı yoktur ki O, onu perçeminden yakalamış olmasın. Hiç kuşkusuz benim Rabbim dosdoğru bir yol üzerindedir."
HÛD	57."Eğer yüz çevirirseniz ben, bana gönderilen şeyi size tebliğ etmiş bulunuyorum. Rabbim, yerinize başka bir topluluk getirir ve siz O'na hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Kuşkusuz benim Rabbim herşey üzerinde bir Hafiz'dir, kollar, gözetir."
HÛD	58.Emriniz gelince, Hud'u ve onunla birlkte iman etmiş olanları bizden bir rahmetle kurtardık. Biz onları çok ağır bir azaptan kurtardık.
HÛD	59.İşte buydu Ad. Rabilerinin ayetlerine kafa tuttular, O'nun resullerine isyan ettiler. Ve her inatçı zorbanın emrine uydular.
HÛD	60.Bu dünyada ve kıyamet gününde arkalarına lanet takıldı. Dikkat edin; Ad, Rablerine nankörlük etmişti. Dikkat edin, Hud'un kavmi olan Ad geri gelmez oldu.
HÛD	61.Semud'a da kardeşleri Salih'i gönderdik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilahınız yok. Sizi topraktan oluşturan ve size orada ömür geçirten O'dur. Artık O'ndan af dileyin. O'na dönün. Rabbim Karib'dir, bize çok yakındır; Mucib'dir, bize cevap verir."
HÛD	62.Dediler ki: "Ey Salih! Sen bundan önce, aramızda aranan/ümit beslenen bir kişi idin. Şimdi kalkmış, atalarımızın kulluk ettiklerine kulluk etmemizi mi engelliyorsun? Gerçek şu ki biz, bizi çağırdığın şey hakkında kafaları karıştıran bir kuşku içindeyiz."
HÛD	63.Dedi ki: Ey kavmim! Hiç düşündünüz mü? Ya ben Rabbimden bir beyyine üzerindeysem, bana kendisinden bir rahmet sunmuş sa! Bu durumda ben O'na isyan edersem, bana Allah'a karşı kim yardım eder? Sizin bana, yıkım ve hüsranı artırmak dışında bir katkınız olamaz."
HÛD	64."Ey toplumum! İşte şu size, Allah'ın bir mucize olan devesi. Rahat bırakın onu. Allah'ın toprağında karnını doyursun. Bir kötülük dokundurmayın ona. Yoksa sizi çok yakın bir azap yakalayıverir."

HÛD 65.Ama deveyi yere yıkıp kestiler. Salih dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha nimetlenin. Bu, yalanlanamayacak bir tehdittir."
HÛD 66.Emrimiz gelince Salih'i ve onunla birlikte iman edenleri bizden bir rahmetle kurtardık. O günün rezilliğinden kurtardık. Senin Rabbin, evet O, Kavi'dir, Aziz'dir.
HÛD 67.Zulme sapmış olanları o korkunç titreşimli ses yakaladı da öz yurtlarında yere çökmüş hale geldiler.
HÛD 68.Sanki hiç hayat sürmemişlerdi orada. Dikkat edin! Semud kavmi, Rablerine nankörlük etmişti. Dikkat edin, Semud geri dönmez olmuştur.
HÛD 69.Andolsun, resullerimiz İbrahim'e muştu getirip "selam" demişlerdi. O da "selam" demiş, fazla beklemeden kızartılmış bir buzağı getirmişti.
HÛD 70.Ellerinin ona ulaşmadığını görünce onlardan işkillendi. Ve kendilerinden ürpermeye başladı. "Korkma, dediler, biz Lut kavmine gönderildik."
HÛD 71.Orada dikilmekte olan karısı güldü. Bunun üzerine ona İshak'ı müjdeledik, İshak'ın arkasından da Yakub'u.
HÛD 72."Vay başıma, dedi. Doğuracak mıyım ben? Kendim bir kocakarı, kocam bir ihtiyar. Gerçekten şaşılacak şey bu."
HÛD 73.Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri üzerinizdedir ey ev halkı! O Hamid'dir, Mecid'dir."
HÛD 74.İbrahim'den korku gidip yerine müjde gelince, Lut kavmi hakkında bizimle tartışır oldu.
HÛD 75.İbrahim, gerçekten yufka yürekli bir insandı; herkes için ah eder, içini çekerdi, yalvarıp yakarırdı.
HÛD 76."Ey İbrahim! Bu halinden vazgeç. Rabbinin emri gelmiştir. Geri çevrilemez bir azap onların enselerine binecektir."
HÛD 77.Elçilerimiz Lut'a geldiğinde onlar için kaygılanmış, göğsü daralmış da şöyle demişti: "Bu, zorlu bir gün!"
HÛD 78.Lut'un kavmi koşarak onun yanına geldi. Bunlar daha önce de kötülükler yapmışlardı. Lut dedi ki: "Ey toplumum! İşte şunlar kızlarım. Onlar sizin için daha temiz. Allah'tan korkun da misafirlerim önünde beni rezil etmeyin. İçinizde olgun bir adam yok mu?"

HÛD 79.Dediler ki: "Senin kızlarında hakkımız olmadığını çok iyi biliyorsun. Ne istediğimizi de çok iyi biliyorsun."
HÛD 80.Dedi: "Ah, size karşı koyacak bir gücüm olsaydı yahut sağlam bir kaleye sığınabilseydim."
HÛD 81.Melekler dediler: "Biz senin Rabbinin elçileriyiz. Sana asla el süremezler. Gecenin bir yerinde aileni götür. İçinizden hiç kimse geri kalmasın; karın müstesna. O, ötekilere çatan belaya çarptırılacaktır. Onların azap vakti, sabah vaktidir. Sabah da ne kadar yakın, değil mi?"
HÛD 82.Nihayet emrimiz gelince, oranın üstünü altına getirdik. Ve üzerlerine, pişirilmiş çamurdan yapılıp istif edilmiş taş yağdırdık.
HÛD 83.Rabbin katında damgalanmış taşlar. Zalimlerden çok uzak değildir bu.
HÛD 84.Medyen'e, kardeşleri Şuayb'ı göndermiştik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. O'ndan başka tanrınız yok sizin. Eksik ölçüp yanlış tartmayın. Sizi nimet-bereket içinde görüyorum, ama sizin için sarıp kuşatan bir günün azabından da korkuyorum."
HÛD 85."Ey toplumum! Ölçüyü ve tartıyı tam bir dürüstlükle yapın. İnsanların eşyalarını tırtıklamayın. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak dolaşmayın."
HÛD 86."Eğer inananlar iseniz, Allah'ın bıraktığı kar sizin için daha hayırlıdır. Ben sizin üzerinizde bir bekçi değilim."
HÛD 87.Dediler ki: "Ey Şuayb! Namazın mı emrediyor sana, atalarımızın tapar olduğunu terk etmemizi yahut mallarımızda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi? Esasında sen; gerçekten yumuşak huylu, olgun bir insansın."
HÛD 88.Dedi: "Ey toplumum! Ya ben Rabbimden bir beyyine üzerindeysem, bana lütfundan güzel bir rızık vermişse!... Size yasakladığım şeylerde, size söylediğimin aksine davranmak istemiyorum. Gücüm ölçüsünde barış ve iyilikten başka birşey de istemiyorum. Başarım ancak Allah'ın desteğiyledir. Yalnız O'na güvendim ben, yalnız O'na yöneliyorum."
HÛD 89."Ey toplumum! Bana kafa tutmanız, sakın sizi Nuh kavminin yahut Hud kavminin yahut Salih kavminin başlarına gelen musibetle yüzyüze getirmesin. Lut kavmi de sizden pek uzak değil."
HÛD 90."Rabbinizden af dileyip O'na yönelin. Rabbim Rahim'dir, rahmeti sınırsızdır; Vedud'dur, çok sevgilidir."

HÛD 91.Dediler ki: "Ey Şuayb! Söylediklerinin birçoğunu anlamıyoruz. Ve biz seni aramızda zayıf bir adam olarak görüyoruz. Hani kabilen olmasa, kafanı taşla ezivereceğiz. Senin bize karşı hiçbir üstünlüğün yok."
HÛD 92.Dedi: "Ey toplumum! Sizce kabilem Allah'tan daha mı güçlü ve onurlu? Allah'ı arkanıza atıp dışlanmış hale getirdiniz. Rabbim, yapıp ettiklerinizi çepeçevre kuşatmıştır."
HÛD 93."Ey toplumum! Elinizden geleni yapın, ben görevimi yapıyorum. Yakında bileceksiniz rezil edici bir azabın kime geleceğini, yalancının kim olduğunu! Gözetleyin, ben de sizinle beraber gözetliyorum."
HÛD 94.Emrimiz gelince Şuayb'ı ve onunla birlikte iman edenleri bizden bir rahmetle kurtardık. Zulmedenleri o yüksek titreşimli sayha yakaladı da öz yurtlarında yere çömelmiş hale geldiler.
HÛD 95.Sanki hiç yurt tutmamışlardı orada. Bakıp görün ki, Medyen de tıpkı Semud gibi, dönüşü olmayan bir gidişle gitti.
HÛD 96.Andolsun, Musa'yı da ayetlerimizle ve açık bir kanıtla gönderdik;
HÛD 97.Firavun'a ve kodamanlarına. Ama onlar Firavun'un emrine uydular. Oysaki, Firavun'un emri doğruya ve güzele ulaştırmıyordu.
HÛD 98.Kıyamet günü kavmine önderlik eder. İşte onları suya götürür gibi ateşe götürdü. Ne kötü varış yeridir o götürüldükleri yer!
HÛD 99.Peşlerine lanet takılmıştır: Hem burada hem kıyamet gününde. Ne kötü destektir o arkalarına takılmış olan!
HÛD 100.İşte bunlar o kentlerin/medeniyetlerin haberlerinden bir kısmı, anlatıyoruz sana. Kimi hala ayakta onların, kimi kökünden biçilip gitmiştir.
HÛD 101.Onlara biz zulmetmedik. Ama onlar kendilerine zulmettiler. Rabbinin emri geldiğinde, Allah'ı bırakıp da yakardıkları ilahları kendilerine hiçbir yarar sağlamadı. İlahları onların sadece hasar ve hüsranlarını artırdı.
HÛD 102.Rabbin zulme sapan kentleri/medeniyetleri çarptığı zaman, işte böyle çarpar. O'nun çarpması gerçekten korkunçtur, şiddetlidir.
HÛD 103.Ahiret azabından korkan için bunda elbette ki bir ibret vardır. O, insanları biraraya getiren bir gündür. Görülesi bir gündür o!

HÛD 104.Biz onu, sadece belirli bir süre için erteliyoruz.
HÛD 105.O geldiği gün hiçbir benlik, O'nun izni olmadan söz söylemez. Onların bir kısmı bahtsız, bir kısmı mutludur.
HÛD 106.Bahsızlığa düşenler ateş içindedir. Çok ızdıraplı bir soluyuş ve hıçkırışları vardır orada.
HÛD 107.Rabbinin dilemesi hariç, gökler ve yer durdukça onlar orada hep kalacaklardır.Rabbin, dilediğini öyle bir yerine getirir ki!...
HÛD 108.Mutluluğa erdirilenlere gelince, onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi hariç, gökler ve yer durdukça onlar, hep orada kalacaklardır. Kesintisiz bir lütuf olarak...
HÛD 109.Şunların kulluk etmekte oldukları şeyler yüzünden bir kuşku içine girme. Daha önce atalarının kulluk ettikleri gibi kulluk ediyorlar, hepsi bu. Biz onların da nasiplerini hiç eksilmeden elbette vereceğiz.
HÛD 110.Andolsun, Musa'ya Kitap'ı verdik de onda da ihtilafa düşüldü. Rabbinden bir kelime, önceden gelmiş olmasaydı, aralarında iş mutlaka bitirilirdi. Onlar bunun hakkında, kafaları karıştıran bir kuşku içindedirler.
HÛD 111.Hiç kuşkusuz, Rabbin hepsinin amellerinin karşılığını tam tamına kendilerine verecektir. O, onların yapmakta olduklarından haberdadır.
HÛD 112.O halde sen, emrolunduğu gibi dosdoğru yürü. Seninle birlikte tövbe edenler de... Sakın aşırılık edip azmayın. O, yapmakta olduklarınızı göruyor.
HÛD 113.Zulmedenlere eğilim göstremeyin. Yoksa ateş sizi sarmalar. Allah'tan başka dostlarınız kalmaz, size yardım da edilmez.
HÛD 114.Gündüzün iki tarafınmda ve geceye yakın saatlerde namaz kıl. Güzellikler kötülükleri silip süpürür. İşte bu, Allah'ı ananlara bir öğüttür.
HÛD 115.Sabret! Allah, güzel düşünüp güzel davrananların ödülünü yitirmez.
HÛD 116.Sizden önceki kuşakların söz ve eser sahibi olanları, yeryüzünde bozgunculuktan alı koymalı değiller miydi? Ama içlerinden kurtarmış olduklarımızın az bir kısmı dışında hiçbiri bunu yapmadı. Zulme sapanlar ise içine gömüldükleri servet şımarıklığının ardına düşüp suçlular haline geldiler.

HÛD 117.Halkı iyilik ve barış sevenler olsaydı, Rabbin o kentleri/medeniyetleri zulümle helak edecek değildi ya!
HÛD 118.Eğer Rabbin dileseydi insanları bir tek ümmet yapardı. Ama birbiriyle tartışmaya devam edeceklerdir.
HÛD 119.Rabbinin rahmet ettikleri müstesna. O, onları işte bunun için yaratmıştır. Rabbinin, "andolsun ben cehennemi, tümden insanlar ve cinlerle dolduracağım" sözü tamamlanacaktır.
HÛD 120.Resullerin haberlerinden, kendisiyle kalbini destekleyip sağlamlaştıracağımız herşeyi sana anlatıyoruz. Bunun içinde sana hak gelmiştir. Bunda, inananlar için bir öğüt ve hatırlatma da vardır.
HÛD 121.İnanmayanlara de ki: "Yapabildiğinizi yapın, biz de işimizi yapıyoruz."
HÛD 122. "Bekleyin, biz de bekliyoruz."
HÛD 123.Göklerin ve yerin gizli bilgileri Allah'a aittir. Tüm iş ve oluş O'na döndürülür. O halde O'na kulluk et, O'na dayanıp güven. Rabbin, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir.
YÛSUF 1.Elif, Lam, Ra. O apaçık, apaydınlık Kitap'ın ayetleridir bunlar.
YÛSUF 2.Biz onu sana, aklınızı çalıştırasınız diye, Arapça bir Kur'an olarak indirdik.
YÛSUF 3.Biz bu Kur'an'ı sana vahyederek, hikayelerin en güzelini anlatıyoruz. Oysaki sen, bundan önce bunlardan tamamen habersiz olanlardandın.
YÛSUF 4.Bir vakit Yusuf babasına şöyle demişti: "Babacığım, ben rüyada onbir yıldızla, güneşi ve ayı gördüm; onları bana secde ediyorlar gördüm."
YÛSUF 5."Yavrucuğum, dedi, rüyanı kardeşlerine anlatma; sonra sana bir oyun oynarlar. Hiç kuşkusuz, şeytan, insan için açık bir düşmandır."
YÛSUF 6.İşte böyle! Rabbin seni seçip yüceltecek, olayların ve sözlerin tevilinden, sana birşeyler öğretecek, hem senin hem Yakub soyunun üzerinde nimetini tamamlayacaktır. Tıpkı bundan önce ataların İbrahim ve İshak üzerine o nimeti tamamladığı gibi. Şu kesin ki, senin Rabbin Alim'dir, Hakim'dir.
YÛSUF 7.Yemin olsun ki, Yusuf ve kardeşlerinde istek ve arayış içinde olanlar için ibretler/işaretler vardır.

YÛSUF 8.O vakit onlar şöyle demişlerdi: "Yusuf ve kardeşi, babamıza bizden daha sevimli, bu bir gerçek. Ama biz de birbirini her hal ve şartta destekleyen bir ekibiz. Şu da kuşkusuz ki, bizim babamız inkar edilemez bir şaşkınlık içindedir."
YÛSUF 9."Yusuf'u öldürün yahut bir yere götürüp atın ki, babanızın ilgisi yalnız size yönelsin ve bunun ardından barışçıl ve hayırsever bir topluluk haline gelesiniz."
YÛSUF 10.İçlerinden söz alan biri şöyle konuştu: "Yusuf'u öldürmeyin. Onu bir kuyunun dibine bırakın; gelip geçen kafilelerden biri onu bulup alır. Yapacaksanız böyle yapın."
YÛSUF 11.Dediler ki: "Ey babamız, ne oluyor da Yusuf konusunda bize güvenmiyorsun. Oysaki biz ona hep öğüt vermekteyiz."
YÛSUF 12."Yarın onu bizimle gönder, gezip oynasın. Kuşkun olmasın biz onu çok güzel korur, gözetiriz."
YÛSUF 13.Dedi ki: "Onu götürmeniz beni çok çok üzer. Ve korkarım ki siz ondan habersiz bir haldeyken onu kurt yer."
YÛSUF 14.Dediler ki: "Vallahi biz böylesine dayanışma içinde bir ekipken onu kurt yerse, o takdirde biz hüsrana uğrayan kişiler oluruz."
YÛSUF 15.Onu götürüp kuyunun dibine koymaya karar verdiklerinde biz de ona şöyle vahyettik: Andolsun ki sen onlara, şu yaptıklarını hiç farkında olmayacakları bir sırada haber vereceksin.
YÛSUF 16.Yatsı vakti babalarına geldiler; ağlıyorlardı.
YÛSUF 17."Ey babamız, dediler, gittik, yarışıyorduk; Yusuf'u eşyamızın yanında bırakmıştık, kurt onu yemiş. Şimdi biz doğru da söylesek sen bize inanmayacaksın."
YÛSUF 18.Yusuf'un gömleği üstüne sahte bir kan çalmışlardı, getirdiler. Babaları dedi ki: "İş, söylediğiniz gibi değil. Nefisleriniz sizi aldatıp bir işe itmiş. Artık bana düşen, güzelce sabretmek. Anlattıklarınıza karşı yalnız Müstean olan Allah'tan yardım istenir."
YÛSUF 19.Bir yolcu kafilesi gelmişti. Sucularını gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Müjde! Bu bir oğlan!" diye haykırdı. Ticaret maksadıyla onu sakladılar. Allah ne yaptıklarını çok iyi biliyordu.
YÛSUF 20.Onu basit bir karşılıkla, birkaç paraya sattılar. Ona fazla rağbet gösterenler değillerdi.

YÛSUF 21.Onu satın alan Mısırlı, karısına şöyle dedi: "Ona iyi bak, kendisine güzel bir yer hazırla. Bize yararı dokunabilir. Belki de evlat ediniriz onu." İşte bu şekilde biz Yusuf'a yeryüzünde imkan verip o toprağa yerleştirdik ki, ona olayların/haberlerin yorumunu öğretelim. Allah, kendi emrine Galib'dir/kendi emrine hükmeder. Ama insanların çokları bilmiyorlar.
YÛSUF 22.Yusuf gerekli olgunluğa ulaşınca ona hükmetme yeteneği ve ilim verdik. Güzel düşünüp güzel davrananları biz işte böyle ödüllendiririz.
YÛSUF 23.Yusuf'un, evinde kaldığı kadın, onun nefsinden gönlünü tatmin etmek istedi. Kapıları kilitledi, "hadi gel" dedi. Yusuf: "Allah'a sığınırım, Rabbim beni güzel bir barınağa kavuşturmuştur. Zalimler iflah etmez." dedi.
YÛSUF 24.Andolsun, kadın onu arzulamıştı. Eğer Rabbinin gerçeğe dikkat çeken delilini görmeseydi, o da onu arzulamıştı. Biz böylece ondan, kötülüğü ve fuhşu uzak tutuyorduk. Çünkü o, bizim samimi/seçkin kullarımızdandı.
YÛSUF 25.İkisi birden kapıya koştular. Kadın onun gömleğini arkadan yırttı. Kapının yanında kadının beyi ile yüzyüze geldiler. Kadın seslendi: "Senin ailene kötülük düşünenin cezası nedir; hapsedilmek mi, acıklı bir işkence mi?"
YÛSUF 26.Yusuf dedi ki: "O, gönlünü eğlendirmek için beni kullanmak istedi." Kadının ailesinden bir tanık da şu yolda tanıklık etti: "Eğer erkeğin gömleği önden yırtılmışsa kadın doğru söylüyor, bu durumda erkek yalancılardandır.
YÛSUF 27.Eğer erkeğin gömleği arkadan yırtılmışsa kadın yalan söylemiştir. Bu durumda erkek, doğru sözlülerdendir."
YÛSUF 28.Gömleğin arkadan yırtılmış olduğunu görünce şöyle konuştu: "Bu sizin tuzaklarınızdandır. Sizin tuzaklarınız gerçekten çok yamandır."
YÛSUF 29."Yusuf, sakın bundan bahsetme. Kadın, sen de günahının affını dile. Sen, gerçekten günahkarlardan oldun."
YÛSUF 30.Şehirde bazı kadınlar şöyle konuştular: "Aziz'in karısı genç uşağının nefsinden gönlünü eğlendirmek istemiş. Aşktan yüreğinin zarı delinmiş. Öyle anlıyoruz ki, kadın tam bir çılgınlığa düşmüş."

YÛSUF	31.Kadın onların oyunlarını işitince, onlara haber gönderdi. Kendilerine, yaslanarak yiyebilecekleri bir sofra hazırladı ve her birine bir bıçak verdi. Yusuf'a: "Karşılarına çık." dedi. Nihayet Yusuf'u görünce onu öylesine yücelttiler ki, kendilerinin ellerini kestiler. Şöyle dediler. "Aman Allah'ım! Bu bir insan değil; asil bir melek bu!"
YÛSUF	32.Kadın dedi ki: "İşte budur o, hakkında beni kınadığınız. Vallahi, ben onunla gönlümü eğlendirmek istedim de o masum bir tavırla bundan çekindi. Ama, eğer kendisine emrettiğimi yapmazsa yemin ediyorum hapse tıkılacak ve horlananlardan olacaktır."
YÛSUF	33.Yusuf dedi. "Rabbim! Zından benim için bunların beni çağırdığı şeyden daha sevimlidir. Eğer onların oyununu benden uzak tutmazsan onlara meyleder de cahillerden olurum."
YÛSUF	34.Rabbi onun duasını kabul etti de kadınların tuzaklarını ondan uzaklaştırdı. Herşeyi duyar O, herşeyi bilir.
YÛSUF	35.Bunca delili gördükten sonra bile Yusuf'u bir süreye kadar zındana tıkmaları kararı onlara egemen oldu.
YÛSUF	36.Onunla birlikte zındana iki genç daha girmişti. Bir tanesi dedi ki: "Rüyada gördüm, şarap sıkıyordum." Öteki de şöyle dedi: "Ben de gördüm ki, başımın üstünde ekmek taşıyorum, kuşlar ondan yiyor. Bunun yorumunu bize bildir. Biz senin, güzel düşünüp güzel davrananlardan olduğun kanısındayız."
YÛSUF	37.Yusuf dedi ki: "Rızıklanacağınız herhangi bir yemek size gelmeden önce onun yorumunu ikinize mutlaka bildiririm." Bu, Rabbimin bana öğrettiği şeylerdendir. Ben, Allah'a inanmayan ve ahireti de tamamen inkar eden bir toplumun milletini terk ettim."
YÛSUF	38."Ve atalarım İbrahim'in, İshak'ın Yakub'un milletine uydum. Bizim herhangi birşeyi Allah'a ortak tutmamız söz konusu olamaz. İşte bu, Allah'ın bize ve diğer insanlara bir lütfudur. Ama insanların çokları şükretmiyorlar."
YÛSUF	39."Ey benim zından arkadaşlarım! Parçalara bölünüp fırkalaşmış rabler mi daha hayırlıdır, Vahid ve Kahhar olan Allah mı?"
YÛSUF	40."O'nun yanında nelere kulluk ediyorsunuz? Sadece bir takım isimlere ki, adlarını siz ve atalarınız koymuştur. Onlar hakkında Allah, hiçbir kanıt indirmemiştir. Hüküm yalnız Allah'ındır.

O, yalnız ve yalnız kendisine kulluk etmenizi emretti. Eskimez ve pörsümez din işte budur. Ama insanların çokları bilmiyorlar."
YÛSUF 41."Ey benim zından arkadaşlarım! Rüyanıza gelince: Bir taneniz rab edindiğiniz kişiye şarap sunacak. Ötekiniz ise asılacak da kuşlar başından yiyecek. Hakkında fetva sorduğunuz iş, böyle hükme bağlanmıştır."
YÛSUF 42.Yusuf o iki kişiden, kurtulacağını düşündüğüne şöyle dedi: "Rab edindiğin kişi yanında beni an." Ama şeytan o adama, rab edindiği kişiye hatırlatmayı unutturdu. Böylece Yusuf yıllarca zındanda kaldı.
YÛSUF 43.Kral dedi ki: "Düşümde yedi semiz inek görüyorum. Bunları yedi cılız inek yiyor. Ayrıca yedi yeşil başak, yedi de kuru başak görüyorum. Ey bendelerim! Eğer rüya tabir ediyorsanız, bu rüyam hakkında bana bir fetva verin."
YÛSUF 44.Dediler ki: "Bunlar, demet demet hayallerden ibarettir. Biz, hayal ve kuruntuların yorumunu bilenler değiliz."
YÛSUF 45.Zındandaki iki adamdan kurtulanı, uzun bir zamandan sonra eskiyi hatırladı da şöyle dedi: "Onun yorumunu size ben haber veririm. Siz beni zındana gönderin."
YÛSUF 46.suf, ey özü-sözü doğru insan! Şu rüyayı yorumla bize. Yedi semiz inek var, yedi cılız inek bunları yiyor; yedi yeşil başak, bir yedi tane de kuru başak. Umarım buradan insanların yanına giderim, onlar da öğrenirler."
YÛSUF 47.Yusuf dedi: "Alışılageldiği şekliyle yedi yıl ekin ekeceksiniz. Biçtiklerinizden yiyecek kadar az bir miktar alır, gerisini başağında bırakırsınız."
YÛSUF 48. "Bunun ardından yedi kurak yıl gelecek. Bu yıllar, sakıyabileceğiniz bir miktar ekin hariç, önceden biriktirdiklerinizi yiyip tüketecek."
YÛSUF 49."Bunun arkasından bir yıl gelecek ki, halk onda bol yağmura kavuşup rahat edecek; meyve suyu sıkıp süt sağacaklar."
YÛSUF 50.Kral: "Bu yorumu yapanı bana getirin!" dedi. Elçi kendisine gelince, Yusuf dedi ki: "Kralına dön de sor bakalım, o ellerini kesen kadınların derdi neydi? Rabbim, o kadınların hilelerini çok iyi bilmektedir."
YÛSUF 51.Kral dedi: "Yusuf'un nefsinden murat almak istediğinizde, derdiniz neydi?" Dediler ki: "Allah şahit, biz onun hiçbir

kötülüğünü bilmiyoruz." Aziz'in karısı dedi ki: "İşte şimdi gerçek ortaya çıktı. Ben onunla gönül eğlendirmek istemiştim. O, özü-sözü doğru insanlardandır."
YÛSUF 52."Gerçeği söylüyorum ki, Yusuf, gıyabında ona hainlik etmediğimi, Allah'ın, hainlerin tuzağını başarıya ulaştırmayacağını bilsin."
YÛSUF 53."Nefsimi ak-pak gösteremem. Çünkü nefs, Rabbimin merhamet ettiği durumlar hariç, olanca gücüyle kötülüğü emreder. Ama Rabbim çok affedici, çok esirgeyicidir."
YÛSUF 54.Kral dedi ki: "Onu bana getirin, kendime özel dost edineyim." Yusuf'la konuşunca da şöyle dedi: "Artık bugün yanımızda mevkii olan, güvenilir bir dostsun."
YÛSUF 55.Yusuf dedi ki: "Beni ülke hazinelerine bakan yap. Ben iyi bir koruyucuyum; bilgiliyim."
YÛSUF 56.İşte böylece biz Yusuf'a yeryüzünde imkan ve mevki verdik. Ülkede, istediği yerde konaklayabiliyordu. Biz dilediğimiz kimseye rahmetimizi ulaştırırız; güzel düşünüp güzel davrananların ödülünü yitirmeyiz.
YÛSUF 57.İman edip takvaya sarılanlar için ahiretteki ödül elbette daha değerlidir.
YÛSUF 58.Nihayet Yusuf'un kardeşleri çıkageldiler; Yusuf'un yanına girdiler, o onları tanıdı. Ama onlar onu tanıyamıyorlardı.
YÛSUF 59.Onların yüklerini hazırlatıp bağlatınca şöyle konuştu: "Sizin, aynı babadan bir kardeşiniz var, onu bana getirin. Görüyorsunuz, ben ölçüyü titizlikle yerine getiriyorum. Ben, konukseverlerin de en hayırlısıyım."
YÛSUF 60."Eğer onu bana getiremezseniz, artık yanımda sizin için ölçülecek birşey yok, bir daha bana yaklaşmayın."
YÛSUF 61.Dediler: "Onu babasından isteyip getirmeye çalışacağız, herhalde bunu yapacağız da."
YÛSUF 62.Yusuf muhafızlarına dedi ki: "Onların sermayelerini yüklerinin içine koyun. Bakarsın ailelerini döndüklerinde onu fark eder de tekrar gelirler."
YÛSUF 63.Babalarına döndüklerinde dediler ki: "Ey babamız! Ölçü bizden yasaklandı.Şimdi kardeşimizi bizimle gönder ki, ölçüp alabilelim.Biz onu gerçekten iyi koruyacağız."

YÛSUF 64.Dedi: "Daha önce kardeşi için güvendiğim gibi yine güveneyim size, değil mi? Her neyse, koruyucu olarak Allah'tır en hayırlı olan. Merhamet edenlerin en merhametlisi de O'dur."
YÛSUF 65.Yüklerini açtıklarında sermayelerini buldular; onlara geri verilmişti. "Ey babamız, dediler, daha ne istiyoruz! İşte sermayemiz, bize geri verilmiş. Ailemize yeniden yiyecek alırız. Kardeşimizi koruruz. Bir deve yükü zahire de ilave ederiz. Zaten şu aldığımız az bir miktardır."
YÛSUF 66.Yakub dedi: "Hepinizin çepeçevre kuşatılması müstesna, onu bana mutlaka getireceğinize dair Allah'tan bir garanti vermedikçe, onu sizinle asla göndermem." Kardeşler ona garanti verince şöyle dedi: "Şu söylediğinize Allah Vekil'dir."
YÛSUF 67.Yakub şunu da söyledi: "Oğullarım, bir tek kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Gerçi ben, Allah'ın takdir ettiği bir şeyi sizden savamam, hüküm yalnız Allah'ındır. Yalnız O'na dayandım ben, yalnız O'na güvenip dayansın tevekkül sahipleri."
YÛSUF 68.Babalarının emrettiği yerlerden kente girdiklerinde, bu onlardan Allah'ın herhangi bir takdirini uzak tutmamıştı; sadece Yakub'un içindeki bir isteği gerçekleştirmişti. Yakub, bizim ona öğretmemizden dolayı bilgi sahibi idi. Ama halkın çoğu bunu bilmezdi.
YÛSUF 69.Kardeşler Yusuf'un yanına girdiklerinde, Yusuf öz kardeşini yanına çekip dedi: "Şu bir gerçek ki, ben senin kardeşinim. Onların yapıp ettiklerine üzülme."
YÛSUF 70.Yusuf, kardeşlerinin yüklerini hazırlatırken su kabını öz kardeşinin yükü içine koydu. Sonra bir ünleyici şöyle haykırdı: "Ey kafile, siz herhalde hırsızlık ettiniz!"
YÛSUF 71.Onlara dönüp şöyle dediler: "Ne kaybettiniz?"
YÛSUF 72.Dediler: "Kralın su tasını kaybettik. Onu getirene bir deve yükü ödül var. Kefili benim."
YÛSUF 73.Kardeşler dediler: "Vallahi, siz de iyi biliyorsunuz ki, biz bu toprağa bozgunculuk yapmak için gelmedik, hırsız da değiliz biz."
YÛSUF 74.Sordular: "Eger yalan söylüyorsanız, hırsızlığı yapanın cezası nedir?"
YÛSUF 75.Kardeşler dedi: "Cezası şu: Çalınan mal kimin yükünde çıkarsa sahibi çalınan mala karşılık olacaktır. Biz zalimleri

böyle cezalandırıyoruz."
YÛSUF 76.Bunun üzerine Yusuf öz kardeşinin heybesinden önce, öteki kardeşlerin heybelerini aramaya başladı. Nihayet su kabını, öz kardeşinin heybesinden çıkardı. Yusuf'a böyle bir tuzak öğretmiştik. Yoksa Yusuf, Allah'ın dilemesi dışında, kralın dinine göre öz kardeşini alamazdı. Dilediklerimizi derece derece yükseltiriz biz. Her bilgi sahibinin üstünde bir başka bilen vardır.
YÛSUF 77.Kardeşler dediler ki: "Bu çaldı ya, bundan önce de onun kardeşi çalmıştı." Yusuf bunu içinde sakladı, onlara açıklamadı. Şöyle diyordu: "Kötü bir konumdasınız. O sizin dilinize doladığınız şeyi Allah daha iyi biliyor."
YÛSUF 78.Kardeşler dediler ki: "Ey vezir! Bunun ihtiyar bir babası var. Onun yerine bizden birini alıkoy. Senin iyilikseverlerden olduğuna inanıyoruz."
YÛSUF 79."Ne, dedi Yusuf, Allah korusun. Eşyamızı yükünde bulduğumuz adamdan başkasını tutamayız. Öyle birşey yaparsak zalimlerden oluruz."
YÛSUF 80.Yusuf'tan ümidi kesince bir kenara çekilip tartışmaya başladılar. Büyükleri dedi ki: "Babanızın sizden Allah adına garanti aldığını, daha önce Yusuf'a yaptığınız haksızlığı bilmez misiniz? Babam bana izin verinceye, yahut da Allah hakkımda hükmedinceye kadar bu ülkeden ayrılmayacağım. Yargıçların en hayırlısıdır O."
YÛSUF 81.Babanıza dönüp şöyle deyin: "Ey babamız, oğlun hırsızlık etti. Biz sadece bildiğimize tanıklık ettik. Biz gaybı bilenler değiliz."
YÛSUF 82."İçinde bulunduğumuz kente, beraberinde döndüğümüz kervana sor. Biz gerçeğin ta kendisini söylüyoruz."
YÛSUF 83.Yakub dedi ki: "Hayır, öyle değil, nefisleriniz sizi yine bir işe itmiş. Bana düşen yine güzel bir sabra sarılmak. Bakarsın Allah onların hepsini bana getirir. Çünkü Alim olan O, Hakim olan O'dur."
YÛSUF 84.Ve yüzünü onlardan öteye döndürdü de şöyle inledi: "Ey Yusuf'a duyduğum gam, neredesin!" Ve kederden gözlerine ak düştü. Durmadan yutkunuyordu.
YÛSUF 85.Dediler ki: "Hala Yusuf'u anıp duruyorsun. Sonunda ya kederinden eriyeceksin yahut da helak olup gideceksin."

YÛSUF 86.Dedi ki: "Ben, içimi doldurup taşan özlemimi, kederimi Allah'a arz ederim. Ve Allah'ın yardımıyla sizin bilmediğiniz şeyleri bilirim."
YÛSUF 87."Ey oğullarım! Gidin, artık Yusuf'u ve kardeşini bulmak için dikkat kesilin. Allah'ın rahmetinden de ümit kesmeyin, çünkü, Allah'ın rahmetinden, küfre sapanlar topluluğundan başkası ümit kesmez."
YÛSUF 88.Tekrar Yusuf'un yanına girdiklerinde şöyle dediler: "Ey Vezir! Bize de ailemize de zorluk dokundu. Önemsiz bir sermaye ile geldik. Sen bize tam ölçü zahire ver, bize sadaka vermiş ol. Allah, karşılıksız verenleri ödüllendirir."
YÛSUF 89.Dedi: "O cahil zamanınızda Yusuf'a ve kardeşinize ne yaptığınızı biliyorsunuz, değil mi?"
YÛSUF 90.Dediler ki: "Sen, yoksa sen Yusuf musun?" "Evet, dedi, ben Yusuf'um. İşte şu da kardeşim. Allah bize lütufta bulundu. Kim Allah'tan korkar, sabrederse Allah güzel düşünüp davrananların ödülünü yitirmez."
YÛSUF 91.Dediler: "Vallahi, Allah seni bizden üstün kıldı/seni bize tercih etti. Doğrusu biz de büyük suç işlemiştik."
YÛSUF 92.Yusuf dedi: "Bugün azarlanmayacaksınız. Allah sizi affeder. O, rahmet edenlerin en merhametlisidir."
YÛSUF 93."Şu gömleğimi götürün, babamın yüzü üstüne koyun ki, gözü görür hale gelsin. Ve sonra da bütün ailenizle toplanıp bana gelin."
YÛSUF 94.Kervan oradan ayrılınca, öte yandan babaları şöyle seslendi: "Yemin olsun, ben Yusuf'un kokusunu duyuyorum. Umarım bana bunaklık isnat etmezsiniz."
YÛSUF 95.Dediler: "Vallahi, sen hala o eski sapıklığında diretiyorsun!"
YÛSUF 96.Müjdeci gelip gömleği yüzünün üstüne bırakınca, gözü derhal görür hale geldi. Yakub: "Ben size demedim mi? Allah'ın izniyle sizin bilmediklerinizi bilirim." diye konuştu.
YÛSUF 97.Oğulları dediler ki: "Ey babamız! Günahlarımızın affını dile. Gerçekten biz hata işledik."
YÛSUF 98.Dedi: "Rabbimden sizin için af dileyeceğim. Çok affedicidir O, çok merhametlidir."

YÛSUF 99.Nihayet Yusuf'un huzuruna vardıklarında Yusuf, ana-babasına sarılıp kucakladı. Ve şöyle dedi: "Girin Mısır'a, Allah dilerse emniyet ve güven içinde olacaksınız."
YÛSUF 100.Ana-babasını tahtın üstüne çıkardı. Hepsi, Yusuf'un önünde secde eder gibi eğildiler. Yusuf dedi: "Babacığım, işte bu, benim önceden gördüğüm rüyanın yorumudur. Rabim onu gerçekleştirdi. O, bana çok güzel lütuflarda bulundu. Şeytan, benimle kardeşlerim arasına yamukluk soktuktan sonra, O beni zındandan çıkardı. Sizi de çölden getirdi. Rabbim, dilediği şeyde çok ince lütuflar sergiliyor. Alim olan O'dur, Hakim olan O'dur."
YÛSUF 101."Rabbim, sen bana mülk ve saltanattan bir nasip verdin. Olayların ve düşlerin yorumundan bana bir ilim öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Benim dünyada da ahirette de Veli'm sensin. Beni müslüman olarak öldür ve beni barışsever hayırlı kullar arasına kat."
YÛSUF 102.İşte bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Onlar birlikte karar verip tuzak kurarlarken sen yanlarında değildin.
YÛSUF 103.Sen hırslanasıya istesen de, insanların çoğu inanmayacaktır.
YÛSUF 104.Sen, bu tebliğin için onlardan bir ücret istemiyorsun. O, bütün alemler için bir hatırlatmadan başka şey değildir.
YÛSUF 105.Göklerde ve yerde nice mucizeler var ki, yanlarından geçerler de dönüp bakmazlar bile.
YÛSUF 106.Onların çoğu şirke bulaşmış olmadan Allah'a iman etmez.
YÛSUF 107.Peki onlar, Allah'ın azabından bir sarıp sarmalayanın gelmesinden yahut hiç farkında olmadıkları bir sırada kıyametin ansızın tepelerine inmesinden emin mi bulunuyorlar?
YÛSUF 108.De ki: "İşte benim yolum budur. Ben, Allah'a basiret üzere çağırırım/dua ederim. Beni izleyenler de... Şanı yücedir Allah'ın! Ben müşriklerden değilim."
YÛSUF 109.Senden önce gönderdiklerimiz de kentler halkından kendilerine vahyettiğimiz bazı erlerden başkası değildi. Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki, onlardan öncekilerin akıbeti nice oldu görsünler. Elbette ki ahiret yurdu sakınanlar için daha hayırlıdır. Hala akıllarınızı kullanmayacak mısınız?"

YÛSUF 110.Ne zaman ki resuller ümitsizliğe düşüp yalanladıkları kanısına vardılar, işte o zaman yardımımız kendilerine ulaştı da dilediklerimiz kurtarıldı. Azabımız suçlular topluluğundan geri çevrilmez.
YÛSUF 111.Andolsun ki, resullerin hikayelerinden, aklını ve gönlünü çalıştıranlar için bir ibret vardır. Bu Kur'an uydurulacak bir hadis/bir söz değildir; aksine o, önündekini tasdikleyici, herşeyi ayrıntılı kılıcıdır. İnanan bir topluluk için de bir kılavuz ve rahmettir.
RA’D 1.Elif, Lam, Mim, Ra. Kitap’ın ayetlerdir bunlar. Ve sana Rabbinden indirilen, haktır. Ne var ki, insanların çokları iman etmezler.
RA’D 2.Allah odur ki, gökleri direksiz yükseltmiştir; görüyorsunuz onları... Sonra arş üzerine egemen olmuştur. Güneş’i ve Ay’ı da boyun eğdirmiştir. Bunların tümü belirlenmiş bir vakte kadar akar dururlar. Oluşu yönlendirir, çekip çevirir O... Ayetleri birer birer gözler önüne serer ki, Rabbinize kavuşacağınıza açık-seçik inanasınız.
RA’D 3.Yeri uzatıp döşeyen ve onda oturaklı dağlar ve nehirler vücuda getiren O’dur. Bütün meyvalardan kendi içlerinde ikişer çift yaratmıştır O. Geceyi gündüze sarıp bürümektedir O. Bütün bunlarda derin derin düşünecek bir topluluk için elbette ayetler vardır.
RA’D 4.Yeryüzünde birbirine sırt vermiş komşu kıtalar, üzümlerden bahçeler, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar vardır ki, bir tek suyla sulanırlar. Biz bunların, yemişlerde bir kısmını diğer bir kısmına üstün kıldık. Bütün bunlarda aklını çalıştıran bir topluluk için elbette ki ibretler vardır.
RA’D 5.Eğer şaşıyorsan, esas şaşılacak olan onların şu sözüdür: “Biz toprak olunca mı ve gerçekten mi yeni bir yaratılış içinde bulunacağız?” Bunlar Rablerini inkar edenlerdir. Ve bunlar boyunlarına bukağılar vurulanlardır. Bunlar ateşe dost olanların ta kendileridir; orada sürekli kalacaklardır.
RA’D 6.Senden, güzellikten önce kötülük istemede acele ediyorlar. Halbuki önlerinden pek çok örnek gelip geçti. Şu da bir gerçek ki, Rabbin insanlara karşı, zulümlerine rağmen af sahibidir. Ve Rabbin azabı elbette çok şiddetlidir.
RA’D 7.Küfre sapmış olanlar şöyle derler: “Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!” Sen sadece bir uyarıcısın ve her topluluk için doğruyu ve iyiyi gösteren bir önder vardır.

RA’D 8.Allah her dişinin neye gebe olduğunu, rahimlerin neyi eksiltip neyi artıracağını bilir. O’nun katında herşey bir ölçüye bağlıdır.
RA’D 9.Gaybı da görünen alemi de bilendir O... Kebir, sınırsızca büyük O’dur; Müteal, sonsuzca yüce O’dur.
RA’D 10.Sizden sözü saklayan da açıklayan da geceye sığınıp gizleyen de gündüz yol alan da onun için birdir.
RA’D 11.Her bir için onu önünden ve arkasından izleyen gözcüler vardır ki, kendisini Allah’ın emrine bağlı olarak koruyup denetlerler. Gerçek şu ki Allah, bir toplumun maruz kaldığı şeyleri, onlar, iç dünyalarındakini değiştirmedikçe, değiştirmez. Allah bir topluma bir perişanlık dileyince de artık onu geri çevirecek bir güç yoktur. Ve onlar için Allah dışında koruyucu bir dost da olamaz.
RA’D 12.Size, hem korku hem ümit olsun diye şimşeği gösteren O’dur. Yüklü yüklü bulutları da O oluşturuyor.
RA’D 13.Gök gürültüsü O’nu hamd ile tespih eder;meleklerde O’ndan ürpererek... Yıldırımlar gönderir de onlarla dilediğini çarpar. Allah, tuzak kuranların hilelerini başlarına geçirmede çok güçlü olduğu halde, onlar O’na karşı mücadele edip duruyorlar.
RA’D 14.Gerçek dua yalnız O’na/hak davet yalnız O’nun için yapılır. O’nun dışında yalvarıp davet ettikleri ise onlara hiçbir şekilde cevap veremezler. Onlar, ağzına ulaşsın diye iki avucunu suya doğru açan ama suya ulaşamayan birinden başkasına benzemiyorlar. Küfre sapanların dua ve davetleri, şaşkınlığa dalmaktan başka bir işe yaramaz.
RA’D 15.Göklerde ve yerde kim varsa gölgeleriyle birlikte ister istemez ve sabah-akşam Allah’a secde eder.
RA’D 16.De ki: “Göklerin ve yerin Rabbi kim?” De ki: “Allah.” De ki: “O’nun yanında başka dotlar mı/destekçiler mi edindiniz? Bunlar kendilerine bile yarar sağlayıp zarar verme gücünde değiller.” De ki: “Körle gören yahut karanlıklarla ışık bir olur mu? Yoksa Allah’a, tıpkı O’nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da yaratış/yaratılanlar kendileri için benzeşir hale mi geldi?” De ki: “Allah’tır herşeyi yaratan, O’dur Vahid ve Kahhar olan.”
RA’D 17.Gökten bir su indirdi de vadiler, kendi ölçülerince sel oldu, ardından da sel, üste çıkan köpüğü taşır hale geldi. Bir süs eşyası veya alet yapmak isteğiyle ateşte körükledikleri şeylerde de

benzeri bir köpük vardır. Allah hakla batılı işte böyle örneklendiriyor. Köpük, atılır gider; insanlara yararlı olansa toprakta kalır. Allah, işte bu şekilde örnekler verir.

RA'D 18.Rablerinin çağrısına olumlu cevap verenler için güzellik vardır. O'na olumlu cevap vermeyenlere gelince, yeryüzündekilerin tamamı onların olsa, bir o kadar da ilave edilse, kurtulmak için bunların tümünü fidye verirlerdi. Böylelerinin hesabı kötü olacaktır; varacakları yer de cehennemdir. Ne kötü yataktır o!

RA'D 19.Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kişi, kör olan biriyle aynı mıdır? Sadece aklı ve gönlü işleyenler düşünüp ibret alır.

RA'D 20.İşte bunlardır, Allah'a verdikleri söze sadık kalanlar ve antlaşmayı bozmayanlar.

RA'D 21.Onlar, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi ulaştırırlar, Rablerinden korkarlar ve hesabın kötüsünde ürperti duyarlar.

RA'D 22.Onlar,Rablerinin yüzünü arzulayarak sabrederler, namazı kılarlar, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık dağıtırlar ve kötülüğü güzellikle savarlar. İşte bunlar içindir ölümsüz yurt.

RA'D 23.Adn cennetleri bunlar içindir.Atalarından, eşlerinden, zürriyetlerinden hayra ve barışa hizmet etmiş olanlarla birlikte giereler oraya. Meleklerse her kapıdan yanlarına sokulurlar.

RA'D 24."Selam size, sabrettiğiniz için. Ne güzeldir şu sonsuzluk yurdu!" derler.

RA'D 25.Allah'a verdikleri sözü, onu antlaşma haline getirdikten sonra bozanlar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi parçalayanlar ve yeryüzünde bozgun çıkaranlara gelince, böyleleri için lanet var. Yurdun en kötüsü de onların olacak.

RA'D 26.Allah dilediği kimse için rızkı alabildiğine açar da sınırlayıp kısar da. İğreti dünya hayatıyla sevinip şımardılar. Oysaki dünya hayatı, ahirete oranla sadece küçük bir nimetlenme.

RA'D 27.Küfre sapanlar derler ki: "Rabbinden ona bir mucize indirilseydi ya!" De ki: "Allah dilediğini saptırır. Doğruya yöneleni de kendisine iletir."

RA'D 28.Böyleleri, inanan ve gönülleri Allah'ın Zikri'yle/Kur'an'la tatmin bulan kişilerdir. Gözünüzü açın! Gönüller yalnız Allah'ın Zikri'yle/Kur'an'la tatmin bulur.

RA’D 29.İman edip hak ve barış uğruna iyi işler yapanlara mutluluk ve müjde var, güzel bir gelecek var.
RA’D 30.İşte seni böylece, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmet içinde resul kıldık ki, onlar Rahman’a küfrederlerken sen kendilerine, sana vahyettiğimizi okuyasın. De ki: “O’dur benim Rabbim, ilah yok O’ndan başka, O’na dayanmışım ben! Yalnız O’nadır tövbem!”
RA’D 31.Kendisiyle, dağlerin yürütüldüğü yahut yerkürenin parçalandığı yahut ölülerin konuşturulduğu bir Kur’an mı olsaydı! Hayır, iş ve oluşun tümü Allah’ındır. İman edenler hala ümidi kesip anlamadılar mı ki, Allah dileseydi elbette insanlara tümden hidayet verirdi. O küfre sapanlara gelince, sanayi olarak ürettiklerinin sonucu halinde başlarına gülle-tokmak türünden belalar inmeye devam edecek yahut o belalar onların yurtlarının yakınına konacak. Ta, Allah’ın vaadi gelinceye değin. Allah, vaadine asla ters düşmez.
RA’D 32.Yemin olsun, senden önce ki resullerle de alay edildi. İnkar edenlere biraz süre verdim ama sonunda hepsini yakaladım. Gördüler nasılmış azap!
RA’D 33.Allah’a ortaklar tanıdılar. Peki, her benliğin yaptığı işin başında duranla bunlar bir mi? De ki: “Onları isimlendirin. Yoksa siz Allah’a, yeryüzünde bilmediği birşeyi mi haber veriyorsunuz? Yoksa, anlamsız bir laf mı ediyorsunuz?” Hayır, küfre sapanlara, tuzakları süslü gösterildi de yoldan döndürüdüler. Allah’ın şaşırttığına kılavuzluk edecek yok.
RA’D 34.Dünya hayatında bir azap var onlar için; ahiret azabı ise çok daha şiddetlidir. Onları Allah’a karşı koruyacak kimse de yoktur.
RA’D 35.Sakınıp korunanlara vaat edilen cennetin temsili anlatımı şu: Altından ırmaklar akar, yemişleri de sürekli, gölgesi de. İşte korunup sakınanların son yurdu. Kafirlerin son yurdu ise ateş...
RA’D 36.Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilenle ferahlarlar. Ama hiziplerden bazıları onun bir kısmını inkar ederler. De ki: “Bana, yalnız Allah’a kulluk etmem, O’na ortak koşmamam emredildi. Ben O’na yakarır, O’na davet ederim. Dönüşüm de O’nadır.”
RA’D 37.İşte biz o Kur’an’ı Arapça bir hüküm kaynağı olarak indirdik. Eğer sana gelen ilimden sonra onların keyiflerine uyarsan, Allah’tan sana ne bir dost nasip olur ne de bir koruyucu.

RA’D 38.Andolsun, biz senden önce de resuller gönderdik, onlara da eşler ve evlatlar verdik. Hiçbir resul, Allah’ın izni olmadıkça herhangi bir mucize getiremez. Her süre için bir yazı vardır.
RA’D 39.Allah dilediğini silip yok eder, dilediğini sabit tutar. Kitap’ın anası/ana Kitap O’nun katındadır.
RA’D 40.Ya onlara vaat ettiğimiz şeylerin bir kısmını sana gösteririz yahut da seni vefat ettiririz. O halde tebliğ etmek sana, hesap sormak bize düşer.
RA’D 41.Bizim, o yerküreye gelip onu uçlarından biraz eksilttiğimizi görmediler mi? Allah hükmeder; O’nun hükmünü denetleyecek de yoktur. Hesabı çok çabuk görür O.
RA’D 42.Onlardan öncekiler de tuzak kurmuştu, ama tüm tuzaklar Allah’ındır. Her benliğin ne kazandığını O bilir. Kafirler de bilecekler sonsuzluk yurdu kimindir!
RA’D 43.Küfre sapanlar: “Sen gönderilmiş bir elçi değilsin.” diyorlar. De ki: “Benimle sizin aranızda tanık olarak Allah, bir de yanında kitap bilgisi bulunanlar yeter.”
İBRAHİM 1.Elif, Lam, Ra. Bir kitaptır bu. Ki indirdik sana, Çıkarasın diye insanları Rablerinin izniyle karanlıklardan nura; Hamid, Aziz olanın yoluna...
İBRAHİM 2.O Allah’a ki yalnız O’nundur göklerdekiler ve yerdekiler. Hüsran haberi şiddetli bir azaptan, o küfre batmışlara...
İBRAHİM 3.Onlar ki sefil ve iğreti hayatı ahirete tercih ederler ve Allah yolundan alıkoyup o yolu eğri-büğrü yapmayı isterler. İşte bunlar, dönüşü olmayan bir sapıklık içindediler.
İBRAHİM 4.Biz, görevlendirdiğimiz her resulü ancak kendi toplumunun diliyle gönderdik ki, onlara açık-seçik beyanda bulunsun. Bunun ardından Allah dilediğini saptırır, dilediğini de iyiye ve güzele kılavuzlar. Aziz’dir, Hakim’dir O...
İBRAHİM 5.Andolsun ki biz Musa’yı, toplumunu karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah’ın günlerini hatırlatıp bellet diye ayetlerimizle gönderdik. Şu bir gerçek ki, bunda iyice sabreden, çokça şükreden herkes için sayısı ayetler vardır.
İBRAHİM 6.Musa’nın, kendi toplumuna şöyle dediği zamanı da hatırla: “Allah’ın üzerinizdeki nimetini anın. Hatırlayın ki, sizi Firavun’un hanedanından kurtarmıştı. Onlar size azabın en kötüsüyle acı çektiriyorlar, erkek çocuklarınızı doğruyorlar,

kadınlarınızı canlı bırakıyorlardı. İşte bunda sizin için Rabbinizden gelen çok büyük bir deneme ve ıstırap vardır.”
İBRAHİM 7.Rabbinizin şunu duyurduğunu da hatırda tutun: Eğer şükrederseniz, ben de sizin için mutlaka artıracağım. Ve eğer nankörlük ederseniz hiç kuşkusuz benim azabım çok çok şiddetlidir.
İBRAHİM 8.Şöyle demişti Musa: “Siz de yeryüzünde bulunanların tümü de küfre saplansanız, hiç kuşkusuz Allah mutlak Gani, mutlak Hamid’dir.
İBRAHİM 9.Sizden öncekilerin, Nuh kavminin, Ad’ın, Semud’un ve onlardan sonrakilerin haberleri ulaşmadı mı size? Allah’tan başkası bilmez onları. Peygamberleri onlara açık deliller getirmişti de onlar ellerini ağızlarına itip şöyle demişlerdi: “Biz size gönderileni kesinlikle tanımıyoruz ve biz, sizin çağırdığınız şey konusunda karmaşa ve çıkmaza iten bir kuşku içindeyiz.”
İBRAHİM 10.Resulleri dediler ki: “Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında mı kuşku? O sizi, günahlarınızı affetsin, belirli bir süreye kadar size zaman tanısın diye çağırıyor.” Şöyle cevap verdiler: “Siz de bizim gibi birer insandan başka şey değilsiniz. Atalarımızın kulluk ettiklerinden bizi yüz geri çevirmek istiyorsunuz. Hadi açık bir kanıt getirin bize!”
İBRAHİM 11.Resulleri onlara dediler ki: “Biz sadece sizin gibi birer insanız, fakat Allah, kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah’ın izni olmadan bizim size bir kanıt getirmemiz haddimize değil. İnsanlar yalnız Allah’a dayanıp güvensinler.”
İBRAHİM 12.“O, bize yollarımızı göstermişken neden Allah’a tevekkül etmeyecek mişiz? Bize yaptığınız eziyetlere elbette sabredeceğiz. Tevekkül edenler yalnız Allah’a tevekkül etsinler.”
İBRAHİM 13.Küfre sapanlar kendi resullerine şöyle dediler: “Ya tam bir biçimde bizim milletimize dönersiniz yahut da sizi yurdumuzdan mutlaka çıkarırız.” Rableri de onlara şunu vahyetti: “Zalimleri muhakkak helak edeceğiz.”
İBRAHİM 14.“Ve onların ardından o toprağa mutlaka sizi yerleştireceğiz. Bu, makamımdan korkan, tehdidimden korkan için böyledir.”
İBRAHİM 15.Ve Allah’tan fetih istediler. Ve her inatçı zorba perişan oldu.
İBRAHİM 16.Ardından da cehennem. İrinli bir sudan içirilecekler.

İBRAHİM 17.Onu yutmaya çalışacak ama boğazından geçiremeyecek. Ölüm her yandan üstüne gelecek de bir türlü ölmeyecek. Arkasından da dehşetli bir azap.
İBRAHİM 18.Rablerine nankörlük edenlerin amelleri, fırtınalı bir günde rüzgarın tarumar ettiği küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. İşte bu, dönüşü olmayan sapıklığın ta kendisidir.
İBRAHİM 19.Allah'ın, gökleri ve yeri hak olarak yarattığını görmedin mi? Dilerse sizi yok eder, yepyeni bir halk getirir.
İBRAHİM 20.Bu, Allah'a hiç de zor gelmez.
İBRAHİM 21.Hepsi toplu halde, Allah'ın huzuruna çıkmış olacaklar. Ezilip horlananlar, büyüklük taslayanlara diyecekler ki: "Biz sizin birer uydunuzduk. Şimdi siz Allah'ın azabından bir kısmını bizden uzaklaştırabilir misiniz?" Cevap verecekler: "Allah bize kılavuzluk etseydi elbette biz de size kılavuzluk ederdik. Şimdi inleyip feryat etsek de sabretsek de bir. Sığınacak hiçbir yerimiz yok."
İBRAHİM 22.İş bitirilince şeytan onlara şöyle dedi: "Allah size hak bir vaatle vaatte bulundu, ben ise vaat ettim ama vaadimden caydım. Benim sizin üzerinizde bir sultam yoktu. Sizi davet ettim, siz de bana uydunuz. Hepsi bu. Şimdi beni kınamayı bırakın da öz benliklerinizi kınayın. Ne ben sizi kurtarabilirim ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Aslında ben sizin, daha önceden beni şirk aracı yapmanıza karşı çıkmıştım. Zalimler için acıklı bir azap öngörülmüştür."
İBRAHİM 23.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar ise Rablerinin izniyle altlarından ırmaklar akan cennetlere sokulmuşlardır. Sürekli kalıcıdırlar orada. Birbirlerine esenlik dilemeleri, "selam" şeklindedir.
İBRAHİM 24.Görmedin mi Allah nasıl bir örnekleme yaptı: Güzel söz; kökü yerde, dalları gökte olan güzel bir ağaca benzer.
İBRAHİM 25.O ağaç, Rabbinin izniyle yemişlerini her zaman verir. Allah, insanlara böyle örnekler verir ki, düşünüp ibret alabilsinler.
İBRAHİM 26.Pis bir söz de gövdesi toprağın üstünde destek bulmuş bir ağaca benzer, dayanağı yoktur onun.
İBRAHİM 27.Allah, inananları dünya hayatında da ahirette de tutarlı sözle sağlamlaştırır. Allah, zalimleri şaşırtır. Allah, dilediğini yapar.

İBRAHİM 28.Bakmadın mı şunlara ki, Allah'ın nimetini küfürle değiştirdiler ve toplumlarını helak yurduna kondurdular.
İBRAHİM 29.Yaslanacakları cehenneme kondurdular. Ne kötü bir duruş yeridir o!
İBRAHİM 30.Yolundan saptırmak için Allah'a eşler uydurdular. De ki: "Hadi, nimetlenin! Sonunda varacağınız yer ateştir."
İBRAHİM 31.İnanan kullarıma söyle: Namazı kılsınlar, kendilerine verdiğimiz rızıklardan, hiçbir alışverişin, hiçbir dostluğun olmadığı o gün gelmeden önce, gizli ve açık infak etsinler.
İBRAHİM 32.Allah odur ki, gökleri ve yeri yarattı. Gökten bir su indirdi de onunla size rızık olarak türlü meyvalar çıkardı. Emriyle denizde akıp gitmeleri için gemileri hizmetinize verdi. Irmakları da emrinize verdi.
İBRAHİM 33.Görevlerini şaşmadan yapmak üzere Güneş'i ve Ay'ı da size boyun eğdirdi. Geceyi ve gündüzü de hizmetinize verdi.
İBRAHİM 34.Kendisinden istediğiniz herşeyden size bir parça verdi. Allah'ın nimetini saymaya kalksanız, sayıp bitiremezsiniz. Doğrusu şu ki insan, gerçekten çok zalim, çok nankördür.
İBRAHİM 35.Bir zaman, İbrahim şöyle demişti: "Rabbim, bu beldeyi güvenli kıl. Beni ve oğullarımı putlara kulluktan uzak tut."
İBRAHİM 36."Rabbim, onlar insanlardan birçoğunu saptırdılar. Artık beni izleyen bendendir. Bana isyan edene gelince, onun hakkında sen Gafur ve Rahim'sin."
İBRAHİM 37."Ey Rabbimiz! Ben, çocuklarımdan bir kısmını senin kutsal evinin yanındaki, ziraata elverişsiz vadiye yerleştirdim ki, namazı kılsınlar, ey Rabbimiz! Sen de insanlardan bazı gönülleri, onlardan hoşlanır yap. Çeşitli meyvalarla onları rızıklandır ki, şükredebilsinler."
İBRAHİM 38."Rabbimiz, hiç kuşkusuz sen bizim gizlediğimizi de bilirsin, açığa vurduğumuzu da. Yerde de gökte de hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz!"
İBRAHİM 39."İhtiyar yaşımda bana, İsmail'i ve İshak'ı bağışlayan Allah'a hamd olsun. Benim Rabbim, duayı gerçekten çok iyi duyar."
İBRAHİM 40."Rabbim! Beni, namazı özenle yerine getiren bir insan yap. Soyumdan bir kısmını da. Rabbimiz, duamı kabul et."
İBRAHİM 41."Rabbimiz, hesabın ortaya geleceği gün; beni, anne-babamı ve inananları affet."

İBRAHİM 42.Sakın Allah’ı, zalimlerin yapmakta olduğundan habersiz sanma. O, onları, gözlerin korkudan donup kalacağı bir güne erteliyor, hepsi bu...
İBRAHİM 43.Başlarını dikerek koşuşurlar. Bakışları kendilerine dönmez. Yürekleri tamamen boşalmıştır.
İBRAHİM 44.İnsanları, azabın kendilerine ulaşacağı gün konusunda uyar. O gün, zalimler şöyle der: “Ey Rabbimiz! Bizi yakın bir süreye kadar geri bırak da çağrına cevap verip resullere uyalım.” Daha önce siz, kendiniz için çöküş ve bitiş yoktur diye yemin etmediniz mi?
İBRAHİM 45.Siz de o kendilerine zulmetmiş olanların barınaklarında oturmuştunuz. Onlara nasıl davrandığımız size açık-seçik belli olmuştu. Size örnekler de vermiştik.
İBRAHİM 46.Tuzaklarını kurmuşlardı ama Allah katında da onlar için tuzak var. Zaten onların tuzakları dağları yerinden oynatacak türden olsa neye yarar!
İBRAHİM 47.Sakın Allah’ı, resullerine verdiği söze ters düşer sanma. Allah Aziz’dir, intikam da alır.
İBRAHİM 48.O gün yerküre başka bir yerküreye dönüştürülür. Gökler de öyle. Hepsi o Vahid ve Kahhar olan Allah’ın huzurunda dikilir.
İBRAHİM 49.O gün suçluların, birbirine perçinlenmiş bukağılarla çengellendiklerini görürsün.
İBRAHİM 50.Gömlekleri katrandandır. Yüzlerini ateş bürümüştür.
İBRAHİM 51.Çünkü Allah, her benliği kendi kazandığıyla karşı karşıya getirecektir. Allah, hesabı çok çabuk görür.
İBRAHİM 52.İşte bu, onunla uyarılsınlar, Allah’tan başka ilah olmadığını bilsinler, aklı ve gönlü işleyenler de ibret alsınlar diye, insanlara yöneltilmiş bir tebliğdir.
HİCR 1.Elif, Lam ,Ra. İşte sana o Kitap'ın ve açık anlatımlı Kur'an'ın ayetleri.
HİCR 2.O küfre batmış olanlar zaman zaman, keşke Müslüman olsaydılar diye derin bir özlem duyarlar.
HİCR 3.Bırak onları yesinler, nimetlenip zevk etsinler ve sonu gelmez arzu kendilerini oyalasın.Ama yakında bilecekler.
HİCR 4.Biz hiçbir yurt ve medeniyeti, belirlenmiş bir yazgısı olmadan ortadan kaldırmadık.

HİCR 5.Hiçbir ümmet kendisi için belirlenen sürenin ne önüne geçebilir ne de o süreyi geriletebilir.
HİCR 6.Şöyle haykırdılar: "Hey! Kendisine o zikir/Kur'an indirilen! Sen gerçekten tam bir delisin."
HİCR 7. "Hadi getirsene bize o melekleri, eğer doğru sözlülerdensen."
HİCR 8.Biz o melekleri ancak ve ancak hak üzere, hak bir yolla indiririz. Ve o zaman inkarcılara göz açtırılmaz.
HİCR 9.Hiç kuşkusuz, o Zikir'i/Kur'an'ı biz indirdik, biz; her hal ve şartta onu muhakkak koruyacak olan da biziz.
HİCR 10.Andolsun ki, senden öncekilerin o ilk kümeleri içine de nebiler gönderdik biz...
HİCR 11.Onlara bir tanrı elçisi gelir gelmez, onunla mutlaka alay ederlerdi.
HİCR 12.Biz o Zikir'e, günaha batmışların gönüllerinde böyle bir yol veririz.
HİCR 13.Ona inanmazlar. Oysaki, öncekilerin davranış ve akıbetleri gözlerinin önünden geçmiştir.
HİCR 14.Üzerlerine gökten bir kapı açsak da oradan yükseliyor olsalardı,
HİCR 15.Kesinlikle şöyle diyeceklerdi: "Bizim gözlerimiz döndürüldü, bakışlarımız sarhoş edildi. Belki de biz büyüye çarptırılmış bir toplumuz."
HİCR 16.Andolsun, biz gökte burçlar oluşturduk ve onu, seyredenler için süsledik.
HİCR 17.Ve onu, her kovulup taşlanmış şeytandan koruduk.
HİCR 18.Ancak kulak hırsızlığı eden olur; onun peşine de parlak bir ateş alevi düşer.
HİCR 19.Yeri yayıp döşedik, ona kuvvetli dağlar diktik ve içinde ölçülü/ahenkli herşeyden bitirdik.
HİCR 20.Orada sizin için ve rızıklandırıcısı siz olmadığınız kimse için geçimlikler yarattık.
HİCR 21.Hiçbir şey yoktur ki, hazineleri bizim yanımızda olmasın. Ama biz onu ancak belirli bir ölçüde indiririz.
HİCR 22.Rüzgarları dölleyiciler olarak gönderdik; gökten bir su indirdik de onunla sizi suvardık. Onun depolayıcıları siz değilsiniz.

HİCR 23.Biziz, elbette biziz o hayat vermekte olan, o öldürmekte olan. Ve biziz sonunda mirasçı kalan.
HİCR 24.Andolsun, sizin önden gidenlerinizi bilmişizdir; andolsun geriye kalanları da bilmişizdir.
HİCR 25.Hiç kuşkusuz, Rabbindir, evet O'dur onları haşredecek olan. Hakim'dir O, Alim'dir.
HİCR 26.Andolsun, biz insanı; kuru çamurdan, değişken-cıvık bir balçıktan yarattık.
HİCR 27.Cini/İblis'i de daha önce kavurucu ateşten yaratmıştık.
HİCR 28.Hatırla o zamanı ki Rabbin meleklere, "ben, kupkuru bir çamurdan, değişken, cıvık balçıktan bir insan yaratacağım" demişti.
HİCR 29."Onu, amaçlanan düzgünlüğe ulaştırıp öz ruhumdan içine üflediğim zaman, önünde hemen secdeye kapanın."
HİCR 30.Meleklerin tümü, toplu halde secde ettiler.
HİCR 31.İblis müstesna. O, secde edenlerle beraber olmaya karşı çıktı.
HİCR 32.Allah dedi: "Ey İblis! Sana ne oluyor da secde edenlerle beraber olmuyorsun?"
HİCR 33.Dedi: "Kuru bir çamurdan, değişken-cıvık bir balçıktan yarattığın bir insana secde etmek için var olmadım."
HİCR 34.Buyurdu: "Öyleyse çık oradan, çünkü kovuldun."
HİCR 35. "Din gününe kadar üzerinde lanet var."
HİCR 36.Dedi: "Rabbim, onların dirilteceği güne kadar bana süre ver."
HİCR 37.Buyurdu: "Hadi, süre verilenlerdensin."
HİCR 38. "Bilinen vaktin gününe kadar..."
HİCR 39.Dedi: "Rabbim! Beni azdırmana yemin ederim ki, yeryüzünde onlar için mutlaka süslemeler yapacağım ve onların tümünü kesinlikle azdıracağım."
HİCR 40. "İçlerinden riyaya sapmamış, samimi kulların müstesna."
HİCR 41.Buyurdu: "İşte bana varan dosdoğru yol budur."
HİCR 42."Benim kulların aleyhine senin elinde hiçbir güç/kanıt olmayacak. Azgınların seni izleyenleri müstesna."
HİCR 43.Cehennem onların tümünün şaşmaz buluşma yeridir.
HİCR 44.Yedi kapısı vardır onun. Her kapıya onlardan bir bölük ayrılmıştır.

HİCR 45.Allah'tan korkup korunanlar ise cennetlerde pınarlar içindedir.
HİCR 46. "Güvene kavuşmuş olarak selamla girin oraya."
HİCR 47.Göğüslerindeki nefreti çekip almışızdır. Köşkler/divanlar üzerinde karşı karşıya oturan kardeşler olmuşlardır.
HİCR 48.Orada kendilerine zahmet/yorgunluk dokunmaz. Oradan çıkarılmazlar da.
HİCR 49.Haber ver kullarına: Hiç kuşkusuz benim, evet benim, Gafur ve Rahim.
HİCR 50.Ama acıklı azabın ta kendisidir azabım benim.
HİCR 51.Onlara İbrahim'in misafirlerinden bahset.
HİCR 52.Hani onun yanına girmişlerdi de "selam" demişlerdi. O da "biz sizden korkuyoruz" diye konuşmuştu.
HİCR 53. "Korkma! Biz sana bilgin bir oğlan müjdeliyoruz." dediler.
HİCR 54.Dedi: "İhtiyarlık yakama yapıştıktan sonra mı bana müjde veriyorsunuz! Neye dayanarak müjde veriyorsunuz?"
HİCR 55.Dediler: "Hakk'a dayanarak müjdeledik sana, sakın ümitsizliğe düşenlerden olma."
HİCR 56.Dedi: "Sapıtmışlardan başka kim ümit keser Rabbinin rahmetinden!"
HİCR 57. "Amacınız nedir ey elçiler?" diye sordu.
HİCR 58.Dediler: "Biz, günahkar bir topluluğa gönderildik."
HİCR 59. "Yalnız Lut'un ailesi suçlu değildir. Biz onların hepsini kurtaracağız."
HİCR 60. "Lut'un karısı hariç. O, günahkarlarla geride kalacaktır. Öyle takdir ettik."
HİCR 61.Elçiler Lut ailesine geldiklerinde,
HİCR 62.Lut: "Siz tanınmayan kimselersiniz." dedi.
HİCR 63.Dediler: "Gerçek şu ki biz, günahkarların, hakkında kuşku edip durdukları şeyi sana getirdik."
HİCR 64. "Sana gerçeği getirdik. Biz, özü-sözü doğru olanlarız."
HİCR 65."Gecenin bir yerinde aileni yola çıkar. Sen de arkalarından onları izle. Hiçbiriniz geri dönüp bakmasın. Emredildiğiniz yere kadar gidin."
HİCR 66.Ona şu emri, bir hüküm olarak ilettik: Şunlar, kökleri kesilmiş olarak sabahlayacaklardır.

HİCR 67.Şehir halkı, elçileri duymanın sevinci içinde geldi.
HİCR 68.Lut dedi: "Bunlar benim konuklarımdır, aman beni utandırmayın."
HİCR 69. "Allah'tan korkun, beni rezil etmeyin."
HİCR 70.Dediler: "Seni elalemin işiyle uğraşmaktan men etmemiş miydik?"
HİCR 71.Lut dedi: "Eğer birşey yapacaksanız, işte kızlarım."
HİCR 72.Senin ömrüne yemin olsun ki onlar, kendi sersemlikleri içinde bocalıyorlardı.
HİCR 73.Nihayet o korkunç titreşimli ses, onları güneş doğarken yakaladı.
HİCR 74.O kentin üstünü altına getirdik. Ve üzerlerine püşmiş çamurdan taşlar yağdırdık.
HİCR 75.Hiç kuşkusuz bunda, işaretlerden anlam çıkaranlar için ibretler vardır.
HİCR 76.O kentin izleri/işaretleri, hala işleyen bir yol üzerindedir.
HİCR 77.İnananlar için bunda elbette bir ibret vardır.
HİCR 78.Eyke halkı da gerçekten zalim insanlardı.
HİCR 79.Onlardan da intikam aldık. Her ikisi önde, belirgin bir biçimde durmaktadır.
HİCR 80.Andolsun Hicr halkı da gönderilen elçileri yalanladı.
HİCR 81.Ayetlerimiz onlara verdik ama onlardan yüz çeviriyorlardı.
HİCR 82.Dağlardan güvenli güvenli evler yontuyorlardı.
HİCR 83.korkunç titreşimli ses onları da sabaha girecekleri sırada yakaladı.
HİCR 84.Kazanıp durdukarı şeylerin kendilerine hiçbir yararı olmadı.
HİCR 85.Biz gökleri, yeri ve bunların arasındakileri hak olarak yarattık. O saat elbette gelecektir. Şimdi sen, uzanan ellerini tut, güzel davran!
HİCR 86.Kuşkusuz senin Rabbin, evet O, Hallak'tır, hiç durmadan yaratır; en iyi şekilde bilir.
HİCR 87.Andolsun ki biz sana ikişerlerden/ikililerden/iç içe kıvrımlar halindeki çift manalılardan yedi taneyi ve şu büyük Kur'an'ı verdik.

HİCR 88.Sakın, onlardan bazı çiftlere verdiğimiz nimet ve zevklere gözlerini dikme. Onlar için tasalanma da. Müminler için kanadını indir sen!
HİCR 89.Ve de ki: "Ben, evet ben, açıkça uyaran bir haberciyim."
HİCR 90.Aynı şekilde, o bölücülere/yemin edip duranlara da indirmiştik.
HİCR 91.Onlar ki Kur'an'ı parça parça/bölük bölük yaptılar.
HİCR 92.Rabbine yemin olsun ki, onları toplu halde sorgu suale çekeceğiz/hepsinden mutlaka hesap soracağız;
HİCR 93.Yapıp ettiklerinden...
HİCR 94.Emrolunduğun şeyi, kafalarını çatlatırcasına tebliğ et; şirke bulaşmışlara aldırma.
HİCR 95.Alay edip eğlenenlere karşı biz yeteriz.
HİCR 96.Allah ile beraber başka tanrılar benimseyenler yakında bilecekler.
HİCR 97.Andolsun ki, onların söyledikleri yüzünden senin göğsünün daraldığını biliyoruz.
HİCR 98.Şimdi sen, Rabbine hamd ile tespih et ve secde edenlerden ol!
HİCR 99.Sana şaşmaz ve kesin bilgi gelinceye kadar Rabbine ibadet et!
NAHL 1.Allah’ın emri geldi. Onunla yüzyüze gelmekte acele etmeyin. Tüm varlığın tespih ettiğidir o Allah. Arınmıştır onların şirk koştuklarından.
NAHL 2.Kullarından dilediğine melekleri, emrinden olan ruh ile şöyle diyerek indirir: “Gerçek şu: Benden başka ilah yok, o halde benden korkun.”
NAHL 3.Gökleri ve yeri hak olarak yaratt. Arınmıştır onların ortak tuttukları şeylerden.
NAHL 4.İnsanı bir spermden yarattı. Bir de bakmışsın insan, açıkça kafa tutan bir hasım oluvermiş.
NAHL 5.Davarları da o yaratmıştır. Onlar da sizin için bir ısıtıcı/koruyucu ve nice nice yararlar vardır. Onlardan bazı şeyleri/onlardan bazılarını yersiniz.
NAHL 6.Bir güzellik de vardır onlarda sizin için: Sabah saldığınız sırada, akşam topladığınız sırada.

NAHL	7.Ve ağırlıklarınızı yüklenir, canlarınızın yarısını tüketmeden varamayacağınız beldelere kadar taşırlar. Hiç kuşkusuz, Rabbiniz gerçekten Rauf'tur, çok acıyıp esirger; Rahim'dir, sınırsızca merhamet eder.
NAHL	8.Hem binesiniz diye hem de bir süs olarak atları, katırları, eşekleri de yarattı. Ve bilemeyeceğiniz daha neler yaratır O...
NAHL	9.Yolu doğrultup denge noktasını bulmak Allah'ın işidir. Ondan sapan da var. Allah dileseydi, sizi toptan hidayete erdirirdi.
NAHL	10.O, sizin için gökten bir su indirdi; ondan bir içecek var. Kendisinden hayvanlarınıza yedirdiğiniz bir ağaç da ondan oluşmaktadır.
NAHL	11.O suyla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve her çeşitten meyvalar bitirir. Hiç kuşkusuz, bunda, derin derin düşünen bir toplum için gerçek bir mucize vardır.
NAHL	12.Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı sizin emrinize vermiştir. Yıldızlar da O'nun emriyle bir hizmete boyun eğmiştir. Bütün bunlarda, aklını çalıştıran bir topluluk için elbette ibretler vardır.
NAHL	13.Ve sizin için yeryüzünde, çeşit çeşit renklerde başka şeylere de vücut vermiştir. Bütün bunlarda, düşünüp ibret alacak bir toplum için elbette bir mucize vardır.
NAHL	14.Ve O'dur ki, içinden taze bir et yemeniz ve kuşanacağınız bir süs çıkarmanız için denizi emrinize vermiştir. Gemileri onda yara yara gider görürsün. Böyle yapmıştır ki, O'nun kereminden nasip arayasınız ve şükredebilesiniz.
NAHL	15.Sizi çalkayıp sarsar diye yerküreye ağır dağlar, ırmaklar, yollar koydu. İyiye ve doğruya ulaşmanız umulmaktadır.
NAHL	16.Ve nice işaretler! Yıldızla da onlar, yol ve yön doğrulturlar.
NAHL	17.Yaratan, yaratmayana benzer mi? Hiç düşünmüyor musunuz?
NAHL	18.Allah'ın nimetlerini saymaya kalkarsanız, onların sonunu getiremezsiniz. Allah, gerçekten Gafur ve Rahim'dir.
NAHL	19.Allah, sizin gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da bilir.
NAHL	20.Allah dışında yakardıklarınız hiçbir şey yaratamazlar; onların kendileri yaratılmaktadır.

NAHL 21.Hayat bulmaz ölülerdir onlar. Ne zaman diriltileceklerini bile bilmezler.
NAHL 22.Tanrınız bir tek tanrıdır. Böyle iken, ahirete inanmayanlar, kibre saplandıkları için kalpleri inkarcı olmuştur.
NAHL 23.Hiç kuşkusuz Allah, onların sakladıklarını da açığa vurduklarını da biliyor. Hiç kuşkusuz O, büyüklük taslayanları sevmiyor.
NAHL 24.Onlara, "Rabbiniz ne indirdi" dendiğinde şöyle dediler: "Öncekilerin masallarını."
NAHL 25.Şunun için ki onlar, kıyamet günü kendi günahlarını tamamen yüklendikten başka, ilimsizlik yüzünden saptırdıkları kişilerin günahlarının bir kısmını da yüklenecekler. Bakın, ne kötü şey yükleniyorlar!
NAHL 26.Onlardan öncekiler tuzak kurmuşlardı. Bunun üzerine Allah, binalarına temellerinden çarpmış da üstlerindeki tavan tepelerine çökmüştü. Azap onlara hiç fark edemedikleri yerden gelmişti.
NAHL 27.Sonra kıyamet günü onları rezil edecek ve diyecek: "Kendileri için kavga çıkarıp ayrılığa düştüğünüz ortaklarım nerede?" Kendilerine ilim verilmiş olanlar diyecekler ki: "Bugün rezillik ve kötülük, gerçeği inkar edenleredir."
NAHL 28.Öz benliklerine zulmedip durdukları bir sırada, meleklerin vefat ettirdikleri kişiler şöyle diyerek teslim bayrağını çekerler: "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk." İş hiç de öyle değil. Allah, sizin yapmakta olduklarınızı çok iyi bilmektedir.
NAHL 29.Hadi girin cehennem kapılarından; sürekli kalacaksınız orada. Gerçekten kötü yermiş kibre sapanların barınağı.
NAHL 30.Korunup sakınanlara, "Rabbiniz ne indirdi" dendiğinde şöyle dediler: "Hayır indirdi." Bu dünyada güzel düşünüp güzel davrananlara güzellik vardır. Sonsuzluk yurdu elbette ki daha hayırlıdır. Gerçekten ne güzelmiş takva sahiplerinin yurdu!
NAHL 31.Adn cennetleri... Girecekler içlerine. Altlarından ırmaklar akacak. Orada diledikleri şey kendilerinin olacak. Allah, korunup sakınanları işte böyle ödüllendirir.
NAHL 32.Melekler, canlarını temiz insanlar olarak aldıklarına şöyle derler: "Selam size, yapıp ettiklerinize karşılık olarak girin cennete."

NAHL 33.Neyi bekliyorlar? Kendilerine meleklerin gelmesini mi, yoksa Allah'ın emrinin gelmesini mi? Onlardan öncekiler de aynen böyle yapmışlardı. Allah onlara zulüm etmemişti. Tam aksine, onlar kendi kendilerine zulüm ediyorlardı.
NAHL 34.Sonunda, yapıp ettiklerinin kötülükleri başlarına musibet olmuş, alay edip durdukları şey kendilerini sarıvermişti.
NAHL 35.Ortak koşanlar dediler ki: "Eğer Allah isteseydi ne biz ne de atalarımız Allah dışında birşeye kulluk/ibadet etmez, O'na rağmen hiçbir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de aynen böyle yaptılar. Resullere düşen, açık bir tebliğden başkası değildir.
NAHL 36.Andolsun, biz her ümmete şöyle tebliğ yapan bir resul görevlendirdik: "Allah'a kulluk/ibadet edin, tağuttan kaçının. Sonra bunlardan kimine Allah kılavuzluk etti, kimine de sapıklık hak oldu. Şimdi yeryüzünde gezip dolaşın da yalanlayanların sonu nasıl olmuş görün.
NAHL 37.Sen onların iyiye ve doğruya ulaşmalarını tutkuyla istesen de Allah, saptırdığına yol göstermez. Hiçbir yardımcıları da olmaz onların.
NAHL 38.Yeminlerinin tüm gücüyle, "Allah ölen kimseyi diriltmez" diye Allah'a yemin ettiler. Hayır, öyle değil. Öleni diriltmek O'nun üzerinde hak bir vaattir, fakat insanların çokları bilmezler.
NAHL 39.Diriltecek ki, onlara, ihtilafa düştükleri şeyi açık-seçik göstersin ve küfre sapanlar kendilerinin yalancılar olduğunu bilsinler.
NAHL 40.Biz birşeyi dilediğimizde, onun hakkında söyleyeceğimiz söz, "ol" demekten ibarettir; o hemen oluverir.
NAHL 41.Zulme uğratıldıktan sonra Allah uğrunda hicret edenlere biz, dünyada elbette güzelce mekan tutturacağız. Ahiretin ödülü mutlaka daha büyüktür. Bir bilselerdi!
NAHL 42.O Allah yolunda hicret edenler, sabrederler ve yalnız Rablerine tevekkül ederler.
NAHL 43.Biz senden önce de elçi olarak kendilerinr vahyettiğimiz erkeklerden başkasını göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, Zikir/Kur'an ehline sorun.
NAHL 44.Açık delillerle, kitaplarla gönderdik. Sana da bu Zikir'i/Kur'an'ı vahyettik ki, kendilerine indirileni insanlara açık-seçik bildiresin de derin derin düşünebilsinler.

NAHL	45.Kötülükleri yapmak için tuzak kuranlar, Allah'ın kendilerini yere geçirmeyeceğinden yahut hiç fark edemeyecekleri bir yerden azabın kendilerine gelmeyeceğinden emin mi oldular?
NAHL	46.Yahut dönüp dolaşmaları sırasında kendilerini yakalamayacağından... Onlar buna engel de olamazlar.
NAHL	47.Yoksa kendilerini korkuta korkuta sindire sindire yakalamayacağından emin midirler? Kuşkusuz ki, sizin Rabbiniz gerçekten Rauf'tur, Rahim'dir.
NAHL	48.Bakıp görmediler mi, Allah'ın yarattığı şeylerin gölgeleri bile, sağ ve sollarından boyunları bükük bir halde, Allah için secdelere kapanarak dönüyor.
NAHL	49.Göklerdeki ve yerdeki canlı şeyler de melekler de yalnız Allah'a secde ederler ve hiç de büyüklük taslamazlar.
NAHL	50.Üstlerinde egemen olan Rablerinden ürperirler ve emredildikleri şeyi yaparlar.
NAHL	51.Allah buyurdu ki: "İki ilah edinmeyin, ilah sadece birtek ilahtır. Yalnız benden korkun."
NAHL	52.Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Din de sürekli olarak yalnız O'nundur. Hala, Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?
NAHL	53.Sahip olduğunuz her nimet Allah'tandır. Sonra size bir zorluk/keder dokunduğu zaman yalnız O'na yakarırsınız.
NAHL	54.Sonra da zorluk ve kederi sizden kaldırdğında, içinizden bir zümre kendi Rablerine hemen ortak koşuverir,
NAHL	55.Kendilerine verdiklerimize nankörlük etsinler diye. Hadi, zevklenin/nimetlenin, yakında bileceksiniz.
NAHL	56.Tutuyor, kendilerine sunduğumuz rızıklardan hiçbir şeyin farkında olmayanlara pay çıkarıyorlar. Allah'a andolsun ki, iftira edip durduğunuz şeylerden kesinlikle hesaba çekileceksiniz.
NAHL	57.Tutuyor, Allah'a kızları nispet ediyorlar. Haşa! O, bunlardan arınmıştır. İştah duydukları şeyler de kendilerinin mi?
NAHL	58.Onlardan birine kız çocuk müjdelendiğinde yüzü simsiyah kesilir. Öfkeden kuduracak gibidir o.
NAHL	59.Kendisine muştulananın utancından ötürü toplumdan gizlenir. Hakaret/eziklik üzere tutsun mu onu yoksa toprağın barınağına mı gömsün onu. Bakın ne kötü hüküm veriyorlar!

NAHL 60.Ahirete inanmayanlar için kötülük örneği var. En yüce örnekse Allah içindir. O'dur Aziz, O'dur Hakim.
NAHL 61.Eğer Allah, insanları zulümlerine karşı cezalandırsaydı, yeryüzünde debelenen birşey bırakmazdı. Ama öyle yapmıyor, onları belirli bir süreye kadar erteliyor. Süreleri geldiğinde ise ne bir saat geri kalırlar ne de öne geçebilirler.
NAHL 62.Kendilerinin bile çirkin bulacağı şeyleri Allah'a isnat ediyorlar. Dilleri de yalan düzüp donatıyor: En ileri güzellik onlarınmış! Kuşkusuz olan şu: Onlar için ateş vardır. Ve ona en önde gideceklerdir.
NAHL 63.Andolsun Allah'a ki, senden önceki ümmetlere de elçiler gönderdik de şeytan onlara amellerini süslü gösterdi. O, bugün de onların dostudur/o gün de onların dostu idi. Onlar için acıklı bir azap var.
NAHL 64.Bu Kitap'ı sana yalnız şunun için indirdik: Hakkında ayrılığa düştükleri şeyi iyice açıklayasın ve Kitap, iman eden bir topluluk için kılavuz ve rahmet olsun.
NAHL 65.Allah, gökten bir su indirdi de onunla, ölümünden sonra yeryüzünde hayat verdi. Kuşkusuz, bunda kulak verip dinleyen bir topluluk için mutlaka bir mucize vardır.
NAHL 66.Hayvanlarda da sizin için kesin bir ibret vardır. Size onların karınlarından, fışkı ile kan arasından halis bir süt içiriyoruz ki, içenlerin boğazından kayar gider.
NAHL 67.Hurmalıkların meyvalarından, üzümlerden de sarhoş edici bir içecek ve güzel bir rızık elde edersiniz. İşte bunda, aklını işleten bir topluluk için kesin bir mucize vardır.
NAHL 68.Rabbin, balarısına şöyle vahyetti: "Dağlardan evler edin, ağaçlardan ve insanların kurdukları çardaklardan da..."
NAHL 69."Sonra, meyvaların her türünden ye de boyun bükerek Rabbinin yollarına koyul." Onun karıncıklarından, renkleri çeşit çeşit bir içecek çıkar ki, insanlar için onda şifa vardır. Derin derin düşünen bir topluluk için, bunda kesin bir mucize var.
NAHL 70.Allah sizi yarattı, sonra sizi vefat ettirecek. İçinizden bazıları, ömrün en basit ve düşük noktasına geri çevrilir ki, bir ilimden sonra hiçbir şey bilmez olsun. Allah Alim'dir, Kadir'dir.
NAHL 71.Allah, rızıkta kiminizi kiminize üstün kılmıştır. Fazla verilenler, rızıklarını ellerinin altındakilere aktarıp da hepsi onda eşit

hale gelmiyor. Allah'ın nimetini mi inkar ediyor bunlar?
NAHL 72.Allah size, kendi benliklerinizden eşler nasip etti. Eşlerinizden de sizin için oğullar ve torunlar oluşturdu. Ve sizleri güzel ve temiz nimetlerle rızıklandırdı. Şimdi bunlar, batıla mı inanıyorlar? Ve bunlar, evet bunlar, Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?
NAHL 73.Allah'ın berisinden, kendilerine, göklerden ve yerden bir parçacık rızık veremeyen, buna güç yetiremeyen şeylere mi tapıyorlar?
NAHL 74.Artık Allah'a örnekler verip durmayın. Allah bilir, siz bilmezsiniz.
NAHL 75.Allah şöyle bir örnekleme yaptı: Hiçbir şeye gücü yetmeyen, başkasının eşyasını eşyası durumunda bir kul ile bizden bir güzel rızıkla rızıklandırdığımız ve ondan gizli-açık dağıtan bir kişi. Bunlar aynı olur mu?! Bütün övgüler Allah'adır ama onların çokları bilmiyorlar.
NAHL 76.Allah şöyle bir örnekleme de yaptı: İki adam; birisi dilsiz; hiçbir şeye gücü yetmez, efendisi üstüne sadece bir yük. Efendi onu nereye gönderse hiçbir hayır getiremez. Şimdi bu adam, dosdoğru bir yol üzerinde bulunup adaletle emreden kişi ile aynı olur mu?
NAHL 77.Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır. O saate/dünyanın sonuna ilişkin emirse bir göz açıp yummak gibi, hatta ondan da yakındır. Allah herşeye kadirdir.
NAHL 78.Allah sizi annelerinizin karınlarından çıkardı, hiçbir şey bilmiyordunuz; şükredebilesiniz diye size işitme gücü, gözler ve gönüller verdi.
NAHL 79.Gök boşluğunda, bir emre boyun eğdirilmiş olan kuşlara bakmadılar mı? Onları Allah'tan başkası tutmuyor. Bunda, inanan bir topluluk için elbette ki izler-işaretler vardır.
NAHL 80.Allah size, evlerinizden huzur ve sükun yeri yaptı. Hayvan derilerinden de size, gerek göç gününüzde gerek konduğunuz sırada rahatça taşıyacağınız evler yaptı. Ayrıca, hayvanların; yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından belli bir süreye kadar kullanabileceğiniz giyimlikler, döşemelikler ve kullanım eşyası verdi.

NAHL 81.Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler oluşturdu. Dağlardan sizin için sığınak evler yaptı. Sizin için, sıcaktan koruyacak elbiselerle savaşta koruyacak elbiseler de yaptı. İşte nimetini üzerinizde böyle tamamlıyor ki, O'na teslim olup esenliğe ulaşabilesiniz.
NAHL 82.Yine de yüz çevirirlerse artık sana düşen, açık bir tebliğden başka şey değildir.
NAHL 83.Allah'ın nimetini biliyorlar, sonra da onu inkar ediyorlar. Çoğu nankördür bunların.
NAHL 84.Her ümmetten bir tanığı ortaya sürdüğümüz gün, küfre sapanlara ne izin verilir ne de özür dilemelerine imkan sağlanır.
NAHL 85.Zulme sapanlar azapla yüzyüze geldiklerinde, ne azapları hafifletilir ne de yüzlerine bakılır.
NAHL 86.Şirke sapanlar, ortak tuttuklarını gördüklerinde şöyle derler: "Rabbimiz, işte bunlar seni bırakıp da yalvarıp yakardığımız ortaklarımız." Bunun üzerine ortakları onlara şöyle söz dokundururlar: "Siz, yalancılarsınız, yalancılar!"
NAHL 87.O gün hepsi Allah huzurunda teslim bayrağı çekmiş, iftira aracı olarak kullandıklarının tümü onları ortada bırakıp kaybolmuştur.
NAHL 88.İnkara sapıp Allah yolundan geri çevirenler var ya, bozgunculuk edip durmalarından ötürü onların azaplarına azap katmışızdır.
NAHL 89.Gün olur, her ümmet için kendi aleyhlerine kendi içlerinden bir tanık çıkarırız. Seni de şu insanlar hakkında tanık olarak getireceğiz. Sana bu Kitap'ı indirdik ki, herşey için ayrıntılı bir açıklayıcı, bir kılavuz, bir rahmet, Müslümanlara da bir müjde olsun.
NAHL 90.Şu bir gerçek ki Allah; adaleti, iyi ve güzel davranmayı, akrabaya vermeyi emreder. Tüm pisliklerden/edepsizliklerden, kötülükten, azgınlık-doymazlık ve kıskançlıktan yasaklar. Düşünüp ibret alırsınız ümidiyle size öğüt veriyor.
NAHL 91.Antlaşma yaptığınızda, Allah'a verdiğiniz söze vefa gösterin.Bağlayıp pekiştirdikten sonra yeminlerinizi bozmayın. Çünkü, kendinize Allah'ı kefil yapmış durumdasınız. Allah, yaptıklarınızı biliyor.
NAHL 92.Yeminleri bozmada, ipliğini kuvvetle büktükten sonra bozup parçalayan karı gibi olmayın.Bir topluluk ötekinden daha

zengin ve kalabalık çıktığı için yeminlerinizi aranızda bir hile aracı
yapıyorsunuz. Allah sizi bununla imtihan ediyor; ihtilafa düştüğünüz
şeyleri kıyamet günü size açık bir biçimde elbette gösterecektir.
NAHL 93.Allah dileseydi, elbetteki sizi birtek ümmet yapardı.
Ama O, dilediğini saptırıyor, dilediğini de iyiye ve güzele kılavuzluyor.
Yapıp ettiklerinizden mutlaka sorgu-suale çekileceksiniz.
NAHL 94.Yeminlerinizi aranızda hile ve aldatma aracı yapmayın;
aksi halde, ayak sağlam bastıktan sonra kayar ve Allah yolundan
alıkoyulduğunuz için acıyı tadarsınız. Üstelik büyük bir azaba da
uğrarsınız.
NAHL 95.Allah'a verdiğiniz sözü basit bir ücret karşılığı satmayın.
Eğer bilirseniz, Allah katında olan, sizin için daha hayırlıdır.
NAHL 96.Sizin yanınızdaki tükenir ama Allah'ın yanındaki
sonsuza dek kalıcıdır. Sabredenlere ödüllerini biz, işleyip
ürettiklerinin en güzeliyle mutlaka vereceğiz.
NAHL 97.Erkek yahut kadın, her kim inanmış olarak hayra ve
barışa yönelik bir iş yaparsa onu tertemiz bir hayatla yaşatırız. Ve
böylelerinin ücretlerini, işleyip ürettiklerinin en güzeliyle karşılarız.
NAHL 98.Kur'an'ı okuduğun zaman, o kovulup taşlanmış
şeytandan Allah'a sığın!
NAHL 99.Şu bir gerçek ki şeytanın elinde, iman edip yalnız
Rablerine dayananlar aleyhine hiçbir sulta/hiçbir kanıt yoktur.
NAHL 100.Onun sultası, sadece onu dost edinenlerle Allah'a
ortak koşanalr üstündedir.
NAHL 101.Biz bir ayeti, bir başka ayetin yerine koyduğumuzda -
ki Allah neyi indirmekte olduğunu daha iyi bilir- şöyle der: "Sen
düpedüz bir iftiracısın." Hayır, öyle değil! Bunların çokları bilmiyorlar.
NAHL 102.De ki: "İman edenleri güçlendirip kökleştirmek için ve
Müslümanlara bir müjde ve kılavuz olarak, Ruhulkudüs onu, senin
Rabbinden indirdi.
NAHL 103.Andolsun ki biz, onların, "Kur'an'ı ona bir insan
öğretiyor" demekte olduklarını biliyoruz. Nispet etmeye uğraştıkları
adamın dili yabancıdır. Oysaki bu, apaçık Ararpça bir dildir.
NAHL 104.Allah'ın ayetlerine inanmayanlara Allah kılavuzluk
etmez. Onlar için acıklı bir azap öngörülmüştür.
NAHL 105.Yalanı ancak, Allah'ın ayetlerine inanmayanlar
uydururlar. Yalancılık edenler onların ta kendileridir.

NAHL 106.Her kim imanından sonra Allah’a küfür eder, kalbi iman ile yatışmış halde iken baskıyla zorlanan hariç olmak üzere, inkara göğüs açarsa, böylelerinin üzerine Allah’tan bir gazap iner. Bunlar için büyük bir azap da öngörülmüştür.
NAHL 107.Bu böyledir. Çünkü, onlar şu iğreti hayatı ahirete tercih etmişlerdir. Ve Allah, küfre sapanlar topluluğunu doğruya kılavuzlamaz.
NAHL 108.Bunlar, Allah’ın; kalpleri, kulakları ve gözleri üstüne mühür bastığı insanlardır. Gaflete saplananlar da bunların ta kendileridir.
NAHL 109.Hiç kuşkusuz, ahirette hüsrana uğrayacaklar da bunlardır.
NAHL 110.Kuşkusuz, Rabbin; işkenceye uğratıldıktan sonra hicret eden, ardından da cihat edip sabreden kişiler yanındadır. Bütün bunlardan sonra senin Rabbin elbette cömertçe affedecek, cömertçe merhamet edecektir.
NAHL 111.Gün olur, herkes kendi nefsi için mücadele eder ve herkese, yaptığının karşılığı tam tamına ödenir; onlar asla zulme uğratılmazlar.
NAHL 112.Allah, şu ülkeyi/medeniyeti de örnek vermiştir: Güvenli, mutlu-huzurlu idi; rızkı her yandan bol bol gelirdi. Sonra onlar Allah’ın nimetlerine nankörlük ettiler de Allah kendilerine, sanayi olarak ürettikleri şeyler yüzünden açlık ve korku elbisesini tattırdı.
NAHL 113.Andolsun ki, onlara içlerinden bir resul geldi de onu yalanladılar. Bunun üzerine, onlar zulümlerine devam edip dururken azap kendilerini yakalayıverdi.
NAHL 114.Allah’ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal ve temiz olarak yiyin. Eğer yalnız O’na kulluk/ibadet ediyorsanız, Allah’ın nimetlerine şükredin.
NAHL 115.O size ancak şunları haram kılmıştır: Ölü, kan, domuz eti, Allah’tan başkası adına kesilen hayvan. Bununla birlikte, zorda kalan başkasının hakkına tecavüz etmemek, sınırı da aşmamak şartıyla bunlardan yerse, Allah bağışlayacak, merhamet edecektir.
NAHL 116.Yalan düzerek Allah’a iftira etmek için, dillerinizin uydurma nitelendirmeleriyle “şu helaldir, şu haramdır” demeyin. Yalan düzerek Allah’a iftira edenler kurtulamazlar.

NAHL 117.Az bir nimetlenme ardından, acıklı bir azap var onlara.
NAHL 118.Sana anlattıklarımızı daha önce, Yahudilere haram kılmıştık. Biz onlara haksızlık etmedik; aksine, onlar kendi benliklerine zulmediyorlardı.
NAHL 119.Şu da var: Rabbin, bilgisizlik yüzünden kötülük işleyip de bunun ardından tövbe edip hallerini düzeltenler lehindedir. Sonra senin Rabbin gerçekten Gafur ve Rahim'dir.
NAHL 120.Şu da kuşkusuz ki, İbrahim başlıbaşına bir ümmet idi; bir hanif olarak Allah'ın önünde eğiliyordu, müşriklerden değildi.
NAHL 121.O'nun nimetlerine şükrediyordu. Allah onu seçip yüceltti ve dosdoğru bir yola kılavuzladı.
NAHL 122.Dünyada ona güzellik verdik, ahirette de mutlaka barışsever iyiler arasında yer alacaktır.
NAHL 123.Daha sonra sana şunu vahyettik: Bir hanif olarak İbrahim'in dinine uy! O, müşriklerden değildi.
NAHL 124.Cumartesi tatili, sadece onda ihtilaf edenlere farz kılındı. Rabbin, tartışmakta oldukları şey hakkında, onlar arasında kıyamet günü hüküm verecektir.
NAHL 125.Rabbinin yoluna hikmetle, güzel öğütle davet et ve onlarla, en güzel olan neyse o yolla mücadele et. Şüphe yok ki Rabbin, kendi yolundan sapanları en iyi bilendir. Ve O, gerçeğe kılavuzlananları da en iyi bilendir.
NAHL 126.Eğer ceza ile karşılık verecekseniz, ancak size yapılan kötülüğün türü ve miktarı ile karşılık verin. Eğer sabrederseniz, elbette ki bu, sabredenler için daha hayırlıdır.
NAHL 127.Sabret! Senin sabrın da Allah'ın yardımıyladır. Onlar için tasalanma! Kurmakta oldukları tuzaklar yüzünden de telaşlanma!
NAHL 128.Hiç kuşkusuz, Allah, korunanlar ve güzellik sergileyenlerle beraberdir.
İSRA 1.Bütün varlıkların tespihi o kudrettedir ki, kulunu, gecenin birinde Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya yürütmüştür. Bu, ayetlerimizden bir kısmını o kulumuza göstermek/onu ayetlerimizden biri olarak göstermemiz içindir Hiç kuşkusua, O, Semi'dir, Basir'dir.
İSRA 2.Musa'ya Kitap'ı verdik ve onu, "benden başka bir vekil tutmayın" buyruğuyla Beniisrail'e bir kılavuz kıldık.

İSRA	3.Ey Nuh ile beraber taşıdığımız kişilerin soyu! Gerçek şu ki, Nuh çok şükreden bir kuldu.
İSRA	4.Biz, Beniisrail'e Kitap'ta şu yolda bir yargıda bulunduk: Siz yeryüzünde muhukkak iki kez bozgun vüvuda getireceksiniz ve muhakkak büyük bir kibirle böbürleneceksiniz.
İSRA	5.Nihayet, o ikiden birincisi geldiğinde, üzerinize aşılmaz bir güce sahip kullarımızı gönderdik de onlar, barınakların aralarına girip araştırdılar. Ve bu, yerine getirilmiş bir vaat idi.
İSRA	6.Sonra onlar üzerinde size tekrar egemenlik verdik, mallar ve oğullarla sizi güçlendirdik ve sizi toplum olarak çoğalttık.
İSRA	7.Eğer güzel davranırsanız, kendi benlikleriniz için güzellik sergilemiş olursunuz. Ve eğer kötülük yaparsanız o da benlikleriniz aleyhine olur. Bu sırada, yüzlerinizi çirkinleştirsinler, ilk kez girdikleri gibi mabede girsinler ve egemenlik altına aldıklarını yerle bir etsinler diye ikinci vaat geldi.
İSRA	8.Rabbiniz size belki rahmet eder. Ve eğer yine eski duruma dönerseniz, biz de döneriz. Ve biz, cehennemi, küfre batanlar için çepeçevre kuşatan bir zından yapmışızdır.
İSRA	9.Şüpheniz olmasın ki bu Kur'an en kalıcı, en doğru olana kılavuzlar ve müminlere şu yolda müjde verir: Hayra ve barışa yönelik işler yapanlar için büyük birn ödül vardır.
İSRA	10.Ahirete inanmayanlar var ya, onlar için biz korkunç bir azap hazırlamışızdır.
İSRA	11.İnsan, hayra davet eder gibi şerri çağırıyor/insan, hayra duasıyla şerri davet ediyor. İnsan çok acelecidir.
İSRA	12.Biz, geceyi ve gündüzü iki ayet yaptık; sonra gecenin ayetini silip gündüzün ayetini gösterici yaptık ki, Rabbimizden bir lütuf isteyesiniz, yılların sayısını ve hesabı bilesiniz. Biz herşeyi ayrıntılı bir biçimde açıkladık.
İSRA	13.Her insanın uğursuzluk kuşunu onun boynuna takmışızdır. Kıyamet günü kendisine, önünde açılmış olarak bulacağı bir kitap çıkaracağız:
İSRA	14."Oku kitabını! Bugün sana hesap sorucu olarak öz benliğin yeter."
İSRA	15.Kim yola gelirse kendisi için yola gelmiş olur. Sapıtan da kendi aleyhine sapıtmış olur. Hiçbir günahkar, bir başka günahkarın yükünü taşımaz. Ve biz, bir resul göndermedikçe azap edici değiliz.

İSRA 16.Biz bir ülkeyi/medeniyeti mahvetmek istediğimizde, onun servet ve nimetle şımarmış ele başlarına emirler yönetiriz/onları yöneticiler yaparız da onlar, orada bozuk gidişler sergilerler. Böylece o ülke aleyhine hüküm hak olur; biz de oranın altını üstüne getiririz.
İSRA 17.Nuh'tan sonra da nice kuşakları helek ettik. Kullarının günahlarını haber alıcı ve görücü olarak Rabbin yeter.
İSRA 18.Peşin isteyene dünyada peşin veririz: dilediğimize dilediğimiz kadar. Sonra da ona cehennemi veririz; yaslanır ona kınanmış ve kovulmuş olarak.
İSRA 19.Kim de ahireti ister ve inanmış olarak ona yaraşır bir gayretle çalışırsa, böylelerinin gayretleri teşekkürle karşılanır.
İSRA 20.Rabbinin lütfundan nimetlerle hepsine uzanırız: Onlara da bunlara da Rabbinin lütfu kimse tarafından engellenemez/kısıtlanamaz.
İSRA 21.Bak nasıl, kimini kimine üstün kıldık. Ama ahiret, dereceler bakımından elbette daha büyük lütuflandırma bakımından daha yücedir.
İSRA 22.Allah'ın yanına başka bir ilah koyma ki, yapayalnız ve horlanmış olarak oturup kalmayasın.
İSRA 23.Rabbin şöyle hükmetti:O'ndan başkasına kulluk/ibadet etmeyin, anaya babaya çok iyi davranın: Onlardan birisi yahut her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına gelirse sakın onlara "öf" bile deme; onları azarlama onlara tatlı-iltifatlı söz söyle.
İSRA 24.İndir onlar için rahmetten tevazu kanadını ve de ki: "Rabbim, merhametli davran onlara, tıpkı küçüklüğümde beni koruyup büyüttükleri gibi."
İSRA 25.Benliklerinizi içindekini Rabbiniz daha iyi bilir. Eğer siz barışsever/iyi kişler olursanız O, tövbeye sarılanları affeder.
İSRA 26.Akrabaya hakkını ver. Çaresize, yolda kalana da. Fakat saçıp savurma.
İSRA 27.Çünkü saçıp savuranlar şeytanların kardeşleri olurlar. Ve şeytan kendi Rabbine nankörlük etmiştir.
İSRA 28.Eğer onlardan, Rabbinden ümit ettiğin bir rahmeti bekleme yüzünden yüz çevirecek olursan o zaman onlara yumuşak/tatlı bir söz söyle.

İSRA 29.Elini bağlayıp boynuna asma.Ama onu büsbütün de salıverme! Sonra kınanır, hasret içinde bir köşede büzülür kalırsın.
İSRA 30.Hiç kuşkusuz, Rabbin, dilediğine rızkı açar da kısar da.O, kullarını görüyor, onlardan haber alıyor.
İSRA 31.Yoksulluk korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin! Onları da sizi de biz rızıklandırıyoruz. Kuşkusuz, onları öldürmek büyük bir günahtır.
İSRA 32.Zinaya yaklaşmayın! Çünkü o iğrenç bir iştir; yol olarak da çok kötüdür.
İSRA 33.Allah'ın saygıya layık kıldığı cana haklı bir sebep yokken kıymayın! Kim haksızlıkla öldürülürse, onun velisine yetki/söz hakkı vermişizdir. Ama o da öldürmede sınır tanımazlık etmesin. Çünkü kendisine yardım edilmişştir.
İSRA 34.Yetimin malına yaklaşmayın! Ancak rüştüne erişinceye kadar, güzel bir yolla ilgilenebilirsiniz. Ahdinize vefalı olun çünkü verilen söz sorumluluk gerektirir.
İSRA 35.Ölçtüğünüz zaman tam ve dürüst ölçün! Hilesiz teraziyle tartın! Bu, hem hayırlı hem de sonuç bakımından güzeldir.
İSRA 36.Hakkında bigin olmayan şeyin ardına düşme! Çünkü kulak, göz ve gönlün hepsi bundan sorumlu tutulacaktır.
İSRA 37.Yeryüzünde kasılıp kabararak yürüme! Çünkü sen, yeri asla yırtamazsın, uzunlukça da dağlara ulaşamazsın.
İSRA 38.Bütün bu sayılanların kötü olanları, Rabbin katında çirkin görülmüştür.
İSRA 39.Bunlar, Rabbinin sana, hikmetten vahyetmiş olduklarıdır.Allah'ın yanına başka tanrı koyma ki, kınanmış ve kovulmuş bir halde cehenneme atılmayasın.
İSRA 40.Rabbiniz, oğulları seçip size özgüledi de kendisi meleklerden kızlar mı edindi? Gerçekten siz çok dehşet verici bir söz söylüyorsunuz!
İSRA 41.Biz, gerçeği, Kur'an'da da türlü biçimlerde ifade ettik ki, düşünüp anlayabilsinler. Fakat bu onların sadece kaçışlarını artırıyor.

İSRA 42.De ki: "Eğer onların dediği gibi Allah'la beraber ilahlar olsaydı, o zaman onlar arşın sahibine elbette bir yol ararlardı."
İSRA 43.O hep tespih edilen onların söylediklerinden çok uzak ve çok yüksek; hem de ölçüye sığmayacak kadar yüksek...
İSRA 44.Yedi gök, yerküre ve bunların içindekiler O'nu tespih ederler. Hiçbir şey yoktur ki, O'nu överek tespih etmesin; fakat siz onların tespihlerini fark edemezsiniz. O Halim'dir, Gafur'dur.
İSRA 45.Kur'an okuduğunda seninle, ahirete inanmayanlar arasına gizli bir perde çekeriz.
İSRA 46.Kalpleri üzerine onu anlamaları için kabuklar geçiririz, kulaklarına da bir ağırlrık koyarız. Rabbini Kur'an'da yalnız Kur'an'da andığın zaman, nefretle geriye dönüp kaçarlar.
İSRA 47.Onların seni dinlerken, neye kulak verdiklerini biz iyi daha biliriz. Aralarında fısıldaşırlarken de şöyle konuşur o zalimler: "Büyülenmiş bir adamdan başkasının ardısıra gitmiyorsunuz!"
İSRA 48.Bak nasıl örnekler verdiler sana, nasıl sapıttılar. Artık hiçbir yola varamazlar.
İSRA 49.Dediler ki: "Biz bir yığın kemik olduğumuz, un-ufak hale geldiğimiz zaman mı, gerçekten biz o zaman mı yeni bir yaratılışla diriltileceğiz."
İSRA 50.De ki: "İster taş olun ister demir!"
İSRA 51."İsterseniz gönlünüzde büyüyen herhangi bir yaratık olun." Diyecekler ki : "Peki bizi yeniden kim yaratacak?" De ki: "Sizi ilk kez yaratan kimse, o." Bunun üzerine başlarını sana doğru alaylı bir biçimde sallayarak şöyle konuşacaklar: "Ne zaman o?" De ki: "Çok yakın olabilir!"
İSRA 52.Sizi çağıracağı gün onu hamd ederek çağrısına derhal uyacaksınız. Ve sadece az bir süre kaldığınızı düşüneceksiniz.
İSRA 53.Kullarıma de ki: En güzel olan neyse onu söylesinler. Çünkü şeytan, yamukluk sokar. Şeytan, insan için apaçık bir düşmandır.
İSRA 54.Rabbiniz sizi daha iyi bilir. Dilerse size rahmet eder, dilerse size azap eder. Biz seni onlar üzerine vekil göndermedik.
İSRA 55.Rabbin, göklerdeki ve yerdeki kimseleri de daha iyi bilir. Yemin olsun biz, peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kılmışızdır. Davud'a da Zebur'u verdik.

İSRA 56.Dedi ki: "O'nun dışında bel bağladıklarınızı çağırın; onlar, başınızdaki zorluk ve sıkıntıyı ne kaldırabilirler ne de değiştirebilirler."
İSRA 57.O yakarıp durduklarınızın kendileri, en çok yakınlık kazanmışları da dahil, Rablerine varmaya vesile ararlar; O'nun rahmetini umarlar, O'nun azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı gerçekten korkulasıdır.
İSRA 58.Hiçbir kent/medeniyet dışta kalmamak üzere, kıyamet gününden önce hepsini ya helak edeceğiz yahut da şiddetli bir azapla azaplandıracağız. İşte bu, Kitap'ta satır satır yazılmış bulunuyor.
İSRA 59.Bizi, mucizeler göstermekten alıkoyan, daha öncekilerin onları yalanlamış olmasından başka birşey değildir. Semud kavmine o dişi deveyi açık bir mucize olarak verdik de onunla kendilerine zulmettiler. Biz, mucizeleri yalnız korkutup sindirmek için göndeririz.
İSRA 60.Hani sana: "Rabbin, insanları çepeçevre kuşatmıştır." demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı da Kur'an'da lanetlenmiş bulunan o ağacı da insanları sınamak dışında bir sebeple göndermedik. Biz onları korkutuyoruz ama bu onların kudurganlığını artırmaktan başka bir katkı sağlamıyor.
İSRA 61.Hani meleklere: "Adem'e secde edin." demiştik; onlar da secde etmişlerdi. Ama İblis secde etmemiş, şöyle demişti: "Çamur olarak yarattığın kişiye secde mi ederim?"
İSRA 62.Yine dedi: "Şu benden üstün kıldığına bir baksana! Yemin olsun, eğer beni kıyamet gününe kadar ertelersen, onun soyunu, pek azı hariç, hükmüm altına alacağım."
İSRA 63.Allah buyurdu: "Defol git! Onlardan kim sana uyarsa, cezanız cehennem olacaktır. Ne de mükemmel ceza."
İSRA 64."Onlardan güç yetirdiğini sesinle yerinden oynat. Atlıların ve yayalarınla yaygara çıkarıp üzerlerine çullan. Mallarda, evlatlarda onlara ortak ol, onlara habire vaatte bulun." Şeytan onlara bir aldanıştan başka ne vaat eder ki?!
İSRA 65."Kuşkusuz, benim kullarım üzerinde hiçbir sultan olmayacaktır." Vekil olarak Rabbin yeter.
İSRA 66.Rabbiniz odur ki, lütfundan nasip arayasınız diye sizin için denizde gemiler yürütüyor. O, size karşı gerçekten çok merhametlidir.

İSRA	67.Denizde size bir zorluk dokunduğunda, O'nun dışındaki tüm yalvardıklarınız ortadan kaybolur. Fakat O, sizi kurtarıp karaya çıkarınca yüz çevirirsiniz. İnsan çok nankördür.
İSRA	68.Peki, kara tarafında sizi yere geçirivermesinden yahut üstünüze çakıl savuran bir kasırga göndermesinden emin misiniz? Sonra kendinize hiçbir vekil bulamazsınız.
İSRA	69.Yoksa sizi bir kez daha oraya gönderip üstünüze kırıp geçiren bir fırtına salarak, inkar ettiğinizden dolayı sizi boğmayacağından emin misiniz? Sizin adınıza, bizden bunun öcünü alacak birini de bulamazsınız.
İSRA	70.Andolsun, biz, Ademoğullarını onur ve üstünlükle donattık, onları karada ve denizde binitlerle yükledik. Onları, güzel ve temiz rızıklarla besledik. Ve onları yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık.
İSRA	71.Gün olur, insan gruplarından herbirini kendi önderleriyle çağırırız. O gün kitabı kendisine sağdan verilenler, kitaplarını okuyacaklar ve bir yıl kadar haksızlığa uğratılmayacaklar.
İSRA	72.Bu dünyada kör olan, ahirette de kördür. Yolca da daha sapıktır o.
İSRA	73.Az kalsın seni, sana vahyettiğimizden uzaklaştırarak ondan gayrısını bize isnat edesin diye fitneye düşüreceklerdi. İşte o takdirde seni dost edinirlerdi.
İSRA	74.Eğer biz seni sağlamlaştırmamış olsaydık, andolsun, onlara birazcık meylediverecektin.
İSRA	75.İşte o zaman sana, hayatın da ölümün de katmerli acılarını tattırırdık. Ve bize karşı hiçbir yardımcı da bulamazdın.
İSRA	76.Az kalsın bu topraktan çıkarmak için seni sıkıştıracaklardı. Böyle bir durumda onlar orada senin arkandan çok az bir süre kalacaklardı.
İSRA	77.Senden önce gönderdiğimiz resullerimize uygulanan yöntem de buydu. Sen bizim yol ve yöntemimizde değişme bulamazsın.
İSRA	78.Güneşin kaymasından/aşağı sarkmasından, gecenin kararmasına kadar namazı kıl. Sabah Kur'an'ını da gözet. Çünkü sabah okunan Kur'an tanıklarca izlenmektedir.
İSRA	79.Sana özgü bir ibadet olarak, gecenin bir kısmında, o Kur'an'la meşgul olmak üzere uyanık ol/uykudan uyan. Böylece

Rabbinin seni övülmüş bir makama/Makam-ı Mahmud'a ulaştırması umulur.
İSRA 80.Şöyle yakar: "Rabbim! Beni, gireceğim yere doğruluk-dürüstlükle sok, çıkacağım yerden doğruluk-dürüstlükle çıkar. Katından bana yardımcı bir güç/kanıt ver."
İSRA 81.Ve de ki: "Hak geldi batıl yıkılıp gitti. Batıl, yok olmaya zaten mahkumdu."
İSRA 82.Biz Kur'an'dan, inananlar için şifa ve rahmet olacak şeyler indiriyoruz. Ama bu, zalimlerin yıkımını artırmaktan başka katkı sağlamıyor.
İSRA 83.İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirip yan çizer. Kendisine şer dokununca da hemen ümitsiz oluverir.
İSRA 84.De ki: "Herkes, kendi varlık yapısına uygun iş görür. Yolca daha doğru gidenin kim olduğunu Rabbiniz daha iyi bilir."
İSRA 85.Ve sana ruhtan sorarlar. De ki: "Ruh, Rabbimin emrindendir. Ve size, ilimden sadece az birşey verilmiştir."
İSRA 86.Andolsun, biz dilesek sana vahyetmiş olduğumuzu tamamen gideriveririz, sonra onu elde etmek için bizim katımızda kendine bir vekil de bulamazsın.
İSRA 87.Ancak Rabbinden bir rahmet müstesna... Kuşkusuz, O'nun sana lütfu pek büyüktür.
İSRA 88.De ki: "Andolsun, eğer insanlar ve cinler şu Kur'an'ın benzerini getirmek üzere bir araya toplansalar, birbirlerine de destek olsalar, onun bir benzerini yine de ortaya getiremezler."
İSRA 89.Andolsun, biz bu Kur'an'da, insanlar için her örnekten nicelerini sıraladık. Ama insanların çoğu inkardan başka birşeyde diretmediler.
İSRA 90.Dediler ki: "Bizim için yerden bir pınar fışkırtmadığın sürece sana asla inanmayacağız."
İSRA 91."Yahut senin; hurmalardan, üzümlerden oluşan bir bahçen olmalı. Onalrın aralarından şarıl şarıl ırmaklar akıtmalısın."
İSRA 92."Yahut iddia ettiğin gibi, göğü, parçalar halinde üzerimize düşürmelisin, yahut Allah'ı ve melekleri karşımıza dikmelisin."
İSRA 93."Yahut altından bir evin olmalı, yahut göğe yükselmelisin. Ancak senin göğe çıktığına, okuyacağımız bir kitabı

bize indirceğin zamana kadar, asla inanmayız." De ki: "Rabbimin şanı yücedir. Ben, insan bir resulden başka neyim ki?"
İSRA 94.Kendilerine hak kılavuzcusu geldiğinde, insanların iman etmelerine, şöyle demelerinden başka birşey engel olmadı: "Allah, bir insanı mı resul gönderdi?"
İSRA 95.De ki: "Eğer yeryüzünde doygunluğa ulaşmış melekler dolaşır olsaydı, elbette gökten onlara bir melek-resul gönderirdik."
İSRA 96.De ki: "Benimle sizin aranızda tanık olarak Allah yeter. O, kullarından haberdardır, onları görmektedir."
İSRA 97.Allah kime hidayet verirse doğru yolu bulan odur. Kimi de şaşırtırsa, böyleleri için O'nun dışında dostlar bulamazsın. Kıyamet günü böylelerini kör, dilsiz ve sağır bir halde yüzleri üstüne haşrederiz. Varacakları yer cehennemdir ki, alevi dindikçe kızgın ateşini körükleyiveririz.
İSRA 98.Cezaları işte budur. Çünkü ayetlerimizi inkar ettiler ve şöyle dediler: "Biz, bir kemik yığını olduktan, un-ufak hale geldikten sonra mı, sahi bundan sonra mı, yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"
İSRA 99.Görmediler mi ki, o gökleri ve yeri yaratan Allah, kendilerinin benzerlerini yaratmaya da Kaadir'dir. Onlar için bir süre belirlemiştir, bunda kuşku yok. Ama zalimler, inkardan başka birşeyde direnmiyorlar.
İSRA 100.De kği: "Eğer Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız, o zaman da harcanır-biter korkusuyla cimri davranırdınız." İnsan çok cimridir.
İSRA 101.Andolsun, biz, Musa'ya açık-seçik dokuz mucize verdik. İsrailoğullarına sor: Hani, Musa onlara geldiğinde Firavun ona şöyle demişti: "Ben senin kesinlikle büyülendiğini düşünüyorum, ey Musa."
İSRA 102.Musa dedi: "Yemin olsun, sen bilmektesin ki, bunları, o göklerin ve yrein Rabbi birer basiret/basiretle görülebilecek birer ibret olmak üzere indirdi. Vallahi ben de seni mahvolmuş görüyorum, ey Fitavun!"
İSRA 103.Firavun onları o topraktan sürüp çıkarmak istedi de biz onu ve yanındakilerin tümünü boğduk.
İSRA 104.Bunun ardından, İsrailoğullarına şöyle dedik: "Şu toprakta oturun. Ahiret vaadi/ikinci vaat gelince, sizi toplayıp biraraya getireceğiz."

İSRA 105.Biz onu hak ile indirdik ve o hak ile indi. Seni de ancak müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.
İSRA 106.Onu bir Kur'an olarak, insanlara dura dura okuyasın diye kısımlara ayırıp ağır ağır indirdik.
İSRA 107.De ki: "İster inanın ona, ister inanmayın. O, kendilerine daha önce ilim verilmiş olanlara okunduğunda, onlar, çeneleri üstü secdelere kapanıyorlar."
İSRA 108.Ve diyorlar: "Rabbimizin şanı yücedir, Rabbimin vaadi mutlaka gerçekleşecektir."
İSRA 109.Ağlayarak çeneleri üstü kapanıyorlar, o onların huşuunu artırıyor.
İSRA 110.De ki: "İster Allah diye yakarın, ister Rahman diye yakarın. Hangisiyle yakarırsanız yakarın, en güzel isimler O'nundur. Namzında sesini yükseltme, kısma da.İkisi ortası bir yol tut."
İSRA 111.Şöyle de: "Hamd, o Allah'a özgüdür ki, çocuk edinmemiştir; mülk ve yönetiminde ortağı yoktur; acizlik yüzünden dost edinmemiştir."Ve tekbir edip yücelt O'nu.
KEHF 1.Hamd o Allah’a ki, kuluna Kitap’ı, kendisinde hiçbir eğiklik ve çelişme yapmaksızın indirdi.
KEHF 2.Katından dosdoğru gelen açık bir söz olarak indirdi onu. Ki, zorlu bir iş ve oluş konusunda uyarsın ve barışa yönelik hayırlı ameller sergileyen müminlere, kendileri için güzel bir ödül öngörüldüğünü muştulasın...
KEHF 3.Onlar, o hal üzere sonsuza dek kalıcıdırlar.
KEHF 4.Ve “Allah bir çocuk edindi” diyenleri uyarsın diye indirdi onu.
KEHF 5.Ona ilişkin ne kendilerinin bir ilmi vardır ne de atalarının. Söz olarak ne büyüktür ağızlarından çıkıveren! Onlar bir yalandan başka şey söylemiyorlar.
KEHF 6.Şimdi sen, bu söze inanmazlarsa, belki de arkalarından kendini eritircesine üzüleceksin.
KEHF 7.Biz, yeryüzündeki şeyleri ona bir süs yaptık ki insanları, içlerinden hangisi amel yönünden daha güzeldir diye imtihan edelim.
KEHF 8.Ve şu da bir gerçek ki biz, yeryüzündeki herşeyi bir kuru toprak haline elbette getireceğiz.
KEHF 9.Yoksa sen o Ashab-ı Kehf’i, mağara ve kitabe yaranını, bizim ayetlerimizden, hayrete düşüren bir tanesi mi sandın?

KEHF 10.Hani, o yiğit gençler o mağaraya sığındılar da şöyle dediler: “Ey Rabbimiz, katından bir rahmet ver bize ve bizim için bir çıkış yolu lütfet işimize.”
KEHF 11.Bunun üzerine bir çok yıl boyunca mağarada onların kulakları üzerine ağırlık vurduk.
KEHF 12.Sonra onları dirilttik ki, iki zümreden hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap edebileceğini bilelim.
KEHF 13.Biz onların haberlerini sana doğru bir şekilde anlatacağız. Şu bir gerçek ki onlar, Rablerine iman etmiş bir yiğitler grubuydu. Ve biz de onların hidayetini artırdık.
KEHF 14.Kalpleriyle aramızda bir bağ kurduk/kalplerini dayanıklı kıldık. Kalkıp şöyle dediler: “Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir. O’ndan başka hiçbir ilaha yakarmayız. Aksini yaparsak saçma söz söylemiş oluruz.”
KEHF 15.“Şunlar, şu kavmimiz O’ndan başka ilahlar edindiler. Onlar hakkında açık bir kanıt getirselerdi ya! Yalan düzerek Allah’a iftira edenden daha zalim kim olabilir?!”
KEHF 16.“Madem ki onlardan ve Allah dışındaki taptıklarından yüz çevirip kenara çekildiniz, hadi mağaraya sığının ki, Rabbiniz size rahmetinden bir nasip yaysın ve işinizde size kolaylık ve başarı sağlasın.”
KEHF 17.Güneşi görüyorsun: Doğduğu vakit mağaralarından sağ tarafa kayar, battığı vakit ise onları sol tarafa doğru makaslayıp geçer. Böylece onlar mağaranın geniş boşluğu içindedirler. Bu, Allah’ın mucizelerindendir. Allah’ın kılavuzluk ettiği, doğruyu bulmuştur. Şaşırttığına gelince, sen ona yol gösteren bir veli asla bulamazsın.
KEHF 18.Sen onları uyanıktırlar sanırsın; oysaki onlar uykudadırlar. Onları sağ tarafa da sol tarafa da çeviririz. Köpekleri de iki kolunu girişe uzatıp yaymıştır. Onların durumunu görseydin kesinlikle onlardan yüz çevirip kaçardın. Ve onlardan içine mutlaka korku doldurulurdu.
KEHF 19.İşte böyle! Onları dirilttik ki, birbirlerine sorup dursunlar. İçlerinden biri şöyle konuştu: “Ne kadar durdunuz?” Dediler: “Bir gün yahut günün bir parçası kadar.” Dediler: “Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir. Siz şimdi birinizi şu gümüş para ile kente gönderin de baksın; kentin hangi yiyeceği daha temizse ondan size

bir rızık getirsin. Ama nazik ve kurnaz davransın ki, sizi kimseye fark ettirmesin.”
KEHF 20.“Çünkü onlar sizi ellerine geçirirlerse ya taşlayarak öldürürler yahut da sizi kendilerinin milletine döndürürler. O takdirde bir daha asla kurtulamazsınız.”
KEHF 21.Böylece insanları onlar hakkında bilgilendirdik ki, Allah’ın vaadinin hak, kıyamet saatinin de kuşkusuz olduğunu bilsinler. Çünkü onlar, aralarında mağara yaranının durumunu tartışıyorlardı. “Onların üstüne bir bina kurun.” dediler. Rableri onları daha iyi bilir. Onlar hakkında görüşleri galip gelenlerse şöyle dediler: “Üzerlerine mutlaka bir mescit edineceğiz.”
KEHF 22.“Üç kişiydiler, dördüncüleri köpekleriydi.” diyecekler. Şunu da diyecekler: “Beş kişiydiler, altıncıları köpekleriydi.” Gaybı taşlamaktır/bilinmeyen şey hakkında atıp tutmaktır bu. Şöyle de derler: “Yedi kişiydiler, sekizincileri de köpekleridir.” De ki: “Onların sayısını Rabbin daha iyi bilir. Onlar hakkında bilgisi olan, çok azdır.” O halde, onlar hakkında yüzeysel bir tartışma dışında hiçbir çekişmeye girme. Onlar hakkında, konuşup duranlardan hiç kimseye birşey sorma.
KEHF 23.Hiçbir şey için, “ben bunu yarın kesinlikle yapacağım” deme.
KEHF 24.“Allah dilerse” şeklinde diyebilirsin. Unuttuğunda, Rabbini an. Ve de: “Umarım ki Rabbim beni, bundan daha yakın bir zamanda başarıya/aydınlığa ulaştırır.”
KEHF 25.Onlar, mağaralarında üçyüz yıl kaldılar; dokuz da ilave ettiler.
KEHF 26.De ki: “Onların ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. O’nun elindedir göklerin ve yerin gaybı. Ne güzel görendir O, ne güzel işitendir. Onların, O’ndan başka bir dostları da yoktur. Ve O, hükmüne hiç kimseyi ortak etmez.”
KEHF 27.Rabbinin kitabından sana vahyedileni oku. O’nun kelimelerini değiştirecek hiçbir kudret yoktur. O’nun dışında bir sığınak/bir dayanak asla bulamazsın.
KEHF 28.Benliğini, sabah-akşam yüzünü isteyerek rablerine yalvaranlarla beraber tut. İğreti dünya hayatının süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırıp uzaklaştırma. Ve sakın, kalbini bizim

Zikri’mizden/Kur’anımızdan gafil koyduğumuz, boş arzularına uymuş kişiye boyun eğme. Böylesinin işi hep aşırılıktır.
KEHF 29.Ve de ki: “Hak, Rabbinizdendir. Artık dileyen inansın, dileyen inkar etsin.” Biz, zalimler için öyle bir ateş hazırladık ki, çadırı/duvarı/dumanı onları çepeçevre kuşatmıştır. Eğer yardım dileseler, erimiş maden gibi yüzleri pişiren bir su ile yardımlarına koşulur. O ne kötü içecek, o ne kötü sığınak/dayanak!
KEHF 30.İman edip hayra ve barışa yönelik ameller segileyenlere gelince, kuşkusuz ki biz, güzel iş yapanların ödülünü yitirmeyeceğiz.
KEHF 31.Bunlar için, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Orada altın bileziklerle süslenecekler, ince ve kalın ipekten yeşil giysiler giyip koltuklar üzerine kurulacaklar. O ne güzel karşılık, o ne güzel dayanak!
KEHF 32.Onlara örnek olarak şu iki adamı ver: Bunlardan birine, üzümlerden oluşan iki bağlık vermiş, bağların çevresini hurmalarla donatmış, aralarına da ekinler serpiştirmiştik.
KEHF 33.İki bağ da yemişlerini vermiş, o adamdan hiçbir şeyi eksik bırakmamıştı. İkisinin ortasından bir de nehir fışkırtmışız.
KEHF 34.Adamın başka bir geliri de vardı. Bu yüzden, arkadaşıyla konuştuğu bir sırada ona şöyle demişti: “Ben, malca senden zengin, insan unsuru bakımından da güçlü ve onurluyum.”
KEHF 35.Ve böylece, öz benliğine zulüm ede ede bağlığına girdi. Şöyle konuştu: “Bunun sonsuza değin yok olacağını sanmıyorum.”
KEHF 36.“Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Ama eğer Rabbime döndürülüp götürülürsem, bundan daha iyisini bulacağımdan eminim.”
KEHF 37.Kendisiyle konuşan arkadaşı ona dedi ki: “Sen, seni topraktan, sonra meniden yaratıp sonra da bir adam olarak biçimlendiren kudrete nankörlük mü ettin?”
KEHF 38.“Lakin, o Allah benim Rabbimdir. Ve ben, Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam.”
KEHF 39.“Bağına girdiğinde, ‘maşallah, kuvvet yalnız Allah’tandır’ desen olmaz mıydı? Gerçi sen beni, malca ve evlatça senden basit görüyorsun ama,
KEHF 40.Olabilir ki, Rabbim bana senin bağından daha değerlisini verir; seninkinin üzerine de gökten bir afet gönderir de

bağlığın yalçın bir toprak kesilir.”
KEHF 41.“Yahut suyu dibe çekilir de bir daha onu isteyemezsin bile.”
KEHF 42.Derken bütün ürününe el kondu. Bağ sahibi, çardakları üzerine çökmüş bulunan bağ için harcadıklarına vahlanarak ovuşturuyor ve şöyle diyordu: “Ne olurdu, Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım!”
KEHF 43.Allah dışında kendisine yardım edecek bir topluluğu da çıkmadı. Kendi kendini de kurtaramadı.
KEHF 44.İşte böyle bir durumda, dostluk ve koruma, hak olan Allah’tandır. O, karşılık verme bakımından da hayırlıdır, iş sonuçlandırma bakımından da hayırlıdır.
KEHF 45.Dünya hayatının şu su örneği gibi olduğunu onlara anlat: O suyu gökten indirdik. Yerin bitkisi onunla karıştı. Derken o bitki, rüzgarların savurduğu çöp kırıntısı haline geliverdi. Allah herşey üzerinde Muktedir’dir, gücü herşeye yeter.
KEHF 46.Mal ve oğullar, şu iğreti dünya hayatının süsüdür. Barışa ve hayra yönelik kalıcı amellerse, Rabbin katında sevapça da üstündür, beklenti bakımından da.
KEHF 47.Gün olur, dağları yürütürüz. Yeryüzünü çırılçıplak görürsün. İnsanları huzurumuzda toplamış, içlerinden hiçbirini hesap dışı bırakmamışızdır.
KEHF 48.Hepsi saflar halinde Rabbine arz edilmiştir. Yemin olsun, sizi ilk kez yarattığımız gibi yine bize geldiniz. Ama siz, sizin için hesabın görüleceği bir zaman belirlemeyeceğimizi sanmıştınız.
KEHF 49.Kitap ortaya konulmuştur. Günahkarların, onun içindekilerden korkup ürpererek şöyle dediklerini görürsün: “Vay başımıza! Ne biçim kitap bu! Ne küçük bırakmış ne büyük. Hepsini sayıp dökmüş!” Yapıp ettiklerini hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmiyor.
KEHF 50.Hani, biz, meleklere, “Adem’e secde edin” demiştik de İblis dışında hepsi secde etmişti. İblis, cinlerdendi. Kendi Rabbinin emrine ters düştü. Şimdi siz, beni bırakıp da onu ve onun soyunu dostlar mı ediniyorsunuz? Hem de onlar sizin düşmanınızken. Zalimler için ne kötü bir değiştirmedir bu!
KEHF 51.Ben onları ne göklerle yerin yaratılmasına, hatta ne de kendilerinin yaratılmasına tanık tuttum. Ben, sapıp gitmişleri yardımcı

edinecek değilim.
KEHF 52.Bir gün Allah şöyle diyecektir: “O, birşey zannettiğiniz ortaklarımı çağırın!” Hemn çağırdılar ama onlar kendilerine cevap vermedi. Biz onların aralarına tehlikeli bir uçurum/yıkıcı bir düşmanlık koyduk.
KEHF 53.Suçlular, ateşi gördüler de onun içine düşeceklerini anladılar; fakat ondan kaçıp kurtulmaya bir yol bulamadılar.
KEHF 54.Andolsun, biz bu Kur’an’da, insanlar için her türlü örneği değişik ifadelerle gözler önüne koyduk. İnsan ise varlığın, tartışmaya en çok tutkun olanıdır.
KEHF 55.Kendilerine hidayet geldikten sonra, insanları iman etmekten, Rablerinden af dilemekten alıkoyan şey şundan başkası değildir: Evvelkilerin yol ve yöntemlerinin kendilerine de gelmesini yahut azabın karşılarına dikilivermesini beklemek.
KEHF 56.Biz, elçileri sadece müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Küfre sapanlar ise batıla yapışarak onunla hakkı kaydırmak için uğraşıyorlar. Onlar, ayetlerimi ve uyarıldıkları şeyleri eğlence edindiler.
KEHF 57.Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldığı halde, onlardan yüz çeviren ve iki elinin hazırlayıp önden gönderdiği şeyleri unutandan daha zalim kim olabilir? Şu bir gerçek ki, biz onların kalpleri üzerine onu anlamamaları için kabuklar geçirdik, kulakları içine de ağırlıklar koyduk. Onları hidayete çağırsan da bu durumda hidayete asla ulaşamazlar.
KEHF 58.O affedici, o rahmet sahibi Rabbin, onları, kazandıkları yüzünden hesaba çekseydi, kendileri için azabı mutlaka çabuklaştırırdı. Böyle olmamıştır, ama onlar için, hiçbir kaçıp kurtulma imkanı bulamayacakları bir hesap sorma zamanı öngörülmüştür.
KEHF 59.İşte sana bir yığın kent/medeniyet! Zulme saptıklarında onları helak ettik. Onları helak etmek için de bir süre belirlemiştik.
KEHF 60.Bir zaman Musa, genç dostuna şöyle demişti: “İki denizin birleştiği yere kadar hiç durmadan yürüyeceğim yahut da seneler ve seneler harcayacağım.”
KEHF 61.Bu ikisi, iki denizin birleştiği yere vardıklarında, balıklarını unuttular. Bunun üzerine balık da denizde bir deliğe doğru yola koyuldu.

KEHF 62.Orayı geçtiklerinde Musa, genç arkadaşına dedi ki: “Hadi, getir şu sabah yemeğimizi. Vallahi bu yolculuğumuz yüzünden epey çektik.”
KEHF 63.Genç adam dedi: “Bak sen şu işe, hani kayaya sığınmıştık ya, işte o sırada balığı unuttum. Onu hatırlamamı bana unutturan, şeytandan başkası değildi. Balık, denizin içinde acaip bir biçimde yolunu tuttu.”
KEHF 64.Musa: “Arayıp durduğumuz işte o idi.” dedi. Bunun üzerine kendi izlerini sürerek gerisin geri döndüler.
KEHF 65.Orada, kullarımızdan öyle bir kul buldular ki, biz ona katımızdan bir rahmet vermiş, lütfumuzdan bir ilim öğretmiştik.
KEHF 66.Musa ona dedi ki: “Sana öğretilenden bana da bir olgunluk/bir bilgi öğretmen şartıyla sana tabi olayım mı?”
KEHF 67.Dedi: “Doğrusu sen benimle beraberliğe dayanamazsın.”
KEHF 68.“Havsalanın almadığı bir şeye nasıl dayanacaksın?”
KEHF 69.Musa dedi ki: “İnşallah beni sabırlı bulacaksın; hiçbir işte sana karşı gelmeyeceğim.”
KEHF 70.Dedi: “Bak, eğer bana uyarsan, ben sana kendisinden bahis açıncaya değin hiçbir şey hakkında bana soru sorma!”
KEHF 71.İkisi birlikte yola koyuldular. Bir süre sonra gemiye bindiklerinde, tuttu gemiyi deliverdi. Musa dedi: “İçindekileri boğmak için mi deldin onu? Vallahi korkunç bir iş yaptın!”
KEHF 72.Dedi: “Ben söylemedim mi, sen benimle beraberliğe asla dayanamazsın!”
KEHF 73.Musa dedi: “Unuttuğum için beni azarlama; bu yaptığımdan dolayı da bana zorluk çıkarma.”
KEHF 74.Yine yola koyuldular. Bir süre sonra bir oğlana rastgeldiler; tuttu onu öldürdü. Musa dedi: “Tertemiz bir insanı, bir cana karşılık olmaksızın öldürdün ha!? Vallahi çok kötü bir iş yaptın!”
KEHF 75.Dedi: “Ben sana söylemedim mi, sen benimle beraberliğe asla dayanamazsın.”
KEHF 76.Musa dedi ki: “Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam artık bana arkadaşlık etme. Vallahi, öyle bir durumda benden ayrılmakta mazur sayılacaksın.”
KEHF 77.Yine yola koyuldular. Biraz sonra bir kente geldiler. Kent halkından yemek istediler, ama onlar bu ikisini konuk etmekten

çekindiler. Orada, yıkılmayı bekleyen bir duvara rastladılar; genç adam tuttu onu onardı. Musa: “İsteseydin buna karşılık bir ücret elbette alırdın.” dedi.

KEHF 78.Dedi ki: “İşte bu, seninle benim aramın ayrılmasıdır. Şimdi sana tahammül edemediğin şeylerin içyüzünü haber vereceğim.”

KEHF 79.“Gemiden başlayayım: O gemi, denizde işçilik yapan bir grup yoksulundu. Ben onu kusurlu hale getirmek istedim. Çünkü biraz ötelerinde bir kral vardı; tüm gemilere zorla el koyuyordu.”

KEHF 80.“Oğlan çocuğa gelince: Onun anası-babası inanmış kişilerdi. Çocuğun onları azgınlık ve inkara sürüklemesinden korktuk.”

KEHF 81.“Diledik ki, Rableri onlara o çocuktan temizlikçe daha üstün, merhametçe daha gelişmişini versin.”

KEHF 82.“Ve duvar. Duvar, o kentte yaşayan iki yetim oğlanındı. Altında, oğlanlara ait bir define vardı. Oğlanların babası da hayır ve barış seven bir kimse olarak yaşamıştı. Rabbin istedi ki, o çocuklar erginliklerine ulaşsınlar da Rabbinden bir rahmet olarak definelerini çıkarsınlar. Ben bunları kendi buyruğumun sonucu olarak yapmadım. İşte senin sabretmeye güç yetiremediğin şeylerin içyüzü budur.”

KEHF 83.Sana Zülkarneyn’den de sorarlar. De ki: “Size ondan bir hatıra okuyacağım.”

KEHF 84.Biz onun için yeryüzünde güç ve saltanat hazırladık ve ona herşeyden bir sebep verdik.

KEHF 85.O da bir sebebi izledi.

KEHF 86.Nihayet, güneşin battığı yere varınca onu kara balçıklı bir gözede batar buldu. Onun yanında bir de kavim buldu. Dedik ki: “Ey Zülkarneyn, ya bunlara azap edersin ya da haklarında güzel bir tavrı esas alırsın.”

KEHF 87.Dedi: “Zulmedene azap edeceğiz; sonra Rabbine döndürülecek, O da onu görülmedik bir azaba çeker.”

KEHF 88.“İman edip hayra ve barışa yönelik iş yapana gelince, onun için ödül olarak en güzeli var. Ve ona, buyruğumuzdan, kolay olanı söyleyeceğiz.”

KEHF 89.Sonra bir sebebi daha izledi.

KEHF 90.Biz süre sonra, güneşin doğduğu yere varınca onu, güneşe karşı kendilerine bir siper yapmadığımız bir topluluğun

üzerine doğar buldu.
KEHF 91.İşte böyle! Biz onun yanında olan herşeyi bilgimizle kuşatmıştık.
KEHF 92.Sonra yine bir sebebi izledi.
KEHF 93.Nihayet, iki set arasına ulaştı. Setler arasında öyle bir topluluk buldu ki neredeyse söz anlamıyorlardı.
KEHF 94.Dediler: “Ey Zülkarneyn! Ye’cuc ve Me’cuc bu yerde bozgunculuk yapıyorlar. Onlarla bizim aramızda bir set yapman şartıyla sana vergi verelim mi?”
KEHF 95.Dedi: “Rabbimin beni içinde tuttuğu imkan ve güç daha üstündür. Siz bana bedensel gücünüzle destek verin de onlarla sizin aranıza çok muhkem bir engel çekeyim.”
KEHF 96.“Bana demir kütleleri getirin!” İki ucu tam denkleştirince, “körükleyin” dedi. Onu ateş haline koyunca da “getirin bana, üzerine erimiş bakır/katran dökeyim” diye seslendi.
KEHF 97.Artık onu ne aşabildiler ne de delebildiler.
KEHF 98.Dedi: “Bu, Rabbinizden bir rahmettir. Rabbimin vaadi gelince onu yerle bir eder. Ve Rabbimin vaadi haktır.”
KEHF 99.O gün onları bırakmışızdır, birbirleri içinde dalgalanırlar. Sura da üflenmiştir. Hepsini biraraya toplamışızdır.
KEHF 100.O gün cehennemi, inkarcılara öyle bir sunmuşuzdur ki!...
KEHF 101.Onlar, gözleri benim Zikrim/Kur’anım karşısında perde içinde olan insanlardı. Dinlemeye dayanamıyorlardı.
KEHF 102.Küfre sapanlar, beni bırakıp da kullarımı veliler edineceklerini mi sandılar. Biz cehennemi bir konukevi olarak inkarcılar için hazırladık.
KEHF 103.Dedi ki: “Amelleri bakımından hüsrana en çok batanları size haber vereyim mi?”
KEHF 104.O kimselerdir ki, dünya hayatındaki çabaları boşa gitmiştir de onlar hala işi güzel yaptıklarını sanırlar.
KEHF 105.Bunlar, Rablerinin ayetlerini ve O’na ulaşmayı inkar etmişler de bütün amelleri boşa çıkmıştır. Bu yüzden kıyamet günü onlar için hiçbir ölçü tutturmayız/onlara hiçbir değer vermeyiz.
KEHF 106.İşte böyle! Cezaları cehennemdir. Çünkü nankörlük ettiler; ayetlerimi ve resullerimi eğlence aracı yaptılar.

KEHF 107.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, onların konukevleri Firdevs cennetleri olacaktır.
KEHF 108.Sürekli kalacaklardır orada. Çıkmak istemeyeceklerdir oradan.
KEHF 109.De ki: “Rabbimin kelimeleri için deniz mürekkep olsa, Rabbimin kelimeleri tükenmeden önce deniz mutlaka biter. Bir o kadarını daha getirsek de yetmez.”
KEHF 110.De ki: “Ben de sizin gibi bir insanım. Ancak, tanrınızın bir tek tanrı olduğu bana vahyediliyor. O halde, Rabbine kavuşmayı uman, hayra ve barışa yönelik iş yapsın ve Rabbine ibadette hiç kimseyi O’na ortak koşmasın!”
MERYEM 1.Kaf, Ha, Ya, Ayn, Sad.
MERYEM 2.Rabbinin rahmetinin, Zekeriyya kuluna anılışıdır bu...
MERYEM 3.Hani o, Rabbine gizli bir sesle seslenmişti de,
MERYEM 4.Şöyle demişti: "Rabbim, işte karşındayım. Kemik gevşedi bende. İhtiyarlıktan başım beyaz alevle tutuştu. Sana yakarma konusunda ise Rabbim, hiç bedbaht olmadım."
MERYEM 5."Ben, arkamdan gelecek yakınlarımdan endişe ediyorum. Karımsa kısır. O halde, katından bana bir dost bağışla;
MERYEM 6.Ki hem bana mirasçı olsun hem de Yakub hanedanına mirasçı olsun. Ve onu hoşnutluğunu kazanmış bir kul eyle, Rabbim."
MERYEM 7.Ey Zekeriyya! Biz sana bir oğul müjdeliyoruz; adı Yahya, daha önce ona hiç kimseyi adaş yapmadık.
MERYEM 8.Dedi: "Rabbim, benim için oğul nasıl söz konusu olur? Karım, doğurganlığını yitirmiştir, bense yaşlılığın gerçekten en ileri basamağına ulaştım."
MERYEM 9."Bu budur." dedi. Rabbin şöyle buyurdu: "Onu yapmak benim için çok kolaydır. Nitekim daha önce de sen hiçbir şey değilken seni yaratmıştım."
MERYEM 10.Dedi: "Rabbim, bana bir işaret ver." Cevap verdi: "İşaretin, sapasağlam olduğun halde üç gece insanlarla hiç konuşmamandır."
MERYEM 11.Bunun üzerine Zekeriyya, yakarış yerinden ayrılıp halkının karşısına geçti ve onlara, "sabah-akşam tespih edin" diye işaret verdi.

MERYEM 12."Ey Yahya! Kitap'ı kuvvetle tut." Biz ona daha sabi iken hikmet verdik.
MERYEM 13.Katımızdan bir kalp yumuşaklığı, bir temizlik verdik. Korunan biriydi o.
MERYEM 14.Ana-babasına iyilik eden biriydi; zorba, isyancı biri değil.
MERYEM 15.Selam olsun ona, doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak kaldırılacağı gün.
MERYEM 16.Kitap'ta Meryem'i de an. Hani o, ailesinden ayrılıp doğu tarafında bir mekana çekilmişti.
MERYEM 17.Onlarla arasına bir perde çekilmişti. Biz de ruhumuzu ona göndermiştik de o kendisine sapasağlam bir insan şeklinde görünmüştü.
MERYEM 18.Meryem demişti: "Ben senden, Rahman'a sığınıyorum. Takva sahibi biriysen dikkatli ol."
MERYEM 19.Ruh dedi: "Ben, sadece Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir oğlan bağışlamak için buradayım."
MERYEM 20.Dedi: "Benim nasıl oğlum olur; bana herhangi bir insan dokunmadı. Ben bir kahpe de değilim."
MERYEM 21.Dedi: "İşte böyle! Rabbim buyurdu ki: 'O benim için çok kolaydır. Böyle olması onu, insanlara bir mucize ve bizden bir rahmet yapmamız içindir. Hükme bağlanmış bir iştir bu."
MERYEM 22.Ona gebe kaldı. Ardından da onunla uzak bir mekana çekildi.
MERYEM 23.Nihayet doğum sancısı onu, bir hurma ağacının kütüğüne götürdü. "Ah dedi, keşke daha önce ölseydim, keşke unutulup gitseydim."
MERYEM 24.Altından ona şöyle seslendi: "Tasalanma, Rabbin senin alt yanında bir su arkı vücuda getirdi."
MERYEM 25."Hurma ağacının kütüğünü kendine doğru salla, üzerine olgun, taze hurma dökülecektir."
MERYEM 26."Artık ye, iç! Gözün aydın olsun. Eğer insanlardan birini görürsen şöyle söyle: 'Ben Rahman için oruç adadım. Onun için bugün, insan cinsinden hiç kimseyle konuşmayacağım."
MERYEM 27.Meryem, onu taşıyarak toplumuna getirdi. "Ey Meryem, dediler, şaşılacak bir iş yaptın!"

MERYEM 28."Ey Harun'un kızkardeşi! Baban kötü bir adam değildi. Annen de bir kahpe değildi."
MERYEM 29.Meryem, çocuğa işaret etti. Dediler: "Beşikteki bir sabiyle nasıl konuşuruz?"
MERYEM 30.Sabi dedi: "Ben Allah'ın kuluyum. O bana kitap verdi, beni peygamber yaptı."
MERYEM 31."Beni, bulunduğum her yerde kutsal ve bereketli kıldı. Yaşadığım sürece bana namazı, zekatı önerdi."
MERYEM 32."Anneme iyilik etmemi önerdi. Beni zorba bir eşkiya yapmadı."
MERYEM 33. "Selam bana, doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kaldırılacağım gün!"
MERYEM 34.İşte Meryem oğlu İsa budur! Hakkında kuşku ve çelişmeye düştükleri şeyin doğrusu bu sözdür.
MERYEM 35.Bir oğul edinmek Allah'a asla yaraşmaz! O'nun şanı yücedir. Bir iş ve oluşa karar verdi mi, ona sadece "ol" der, o hemen oluverir.
MERYEM 36.Şüphesiz, Allah, benim de Rabbimdir, sizin de Rabbinizdir. O halde, O'na kulluk/ibadet edin! Dosdoğru yol budur.
MERYEM 37.Kendi aralarından çıkan hizipler ihtilafa düştüler. Büyük bir günün tanıklığından ötürü vay o inkarcıların haline!
MERYEM 38.Bize gelecekleri gün neler işitecekler, neler görecekler! Fakat o zalimler bugün, açık bir sapıklık içindedirler.
MERYEM 39.Sen onları, o hasret günü ile ilgili olarak uyar. Çünkü onlar gaflet içindeyken, iman da etmemişken iş bitirilmiş olacaktır.
MERYEM 40.Yeryüzüne ve üzerindekilere biz mirasçı olacağız, biz! Ve bize döndürülecekler.
MERYEM 41.Kitap'ta İbrahim'i de an! O, özü-sözü doğru bir peygamberdi.
MERYEM 42.Hani, babasına demişti ki: "Babacığım; işitmeyen, görmeyen, sana hiçbir yarar sağlamayan şeylere niçin kulluk ediyorsun?"
MERYEM 43."Babacığım, bana ilimden, sana ulaşmayan bir nasip geldi. O halde bana uy ki, seni düzgün bir yola ileteyim."
MERYEM 44. "Babacığım, şeytana kulluk etme! Çünkü şeytan Rahman'a isyan etmişti."

MERYEM 45."Babacığım, ben sana Rahman'dan bir azap dokunmasından, böylece şeytanın dostu haline gelmenden korkuyorum!"
MERYEM 46.Babası dedi: "Sen benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun ey İbrahim! Eğer bu işe son vermezsen, vallahi seni taşlarım. Uzun bir süre uzak kal benden!"
MERYEM 47.Dedi: "Selam sana! Senin için Rabbimden af dileyeceğim. Çünkü O, bana karşı çok lütufkardır."
MERYEM 48."Sizden de Allah dışındaki yakardıklarınızdan da ayrılıyorum; Rabbime dua edeceğim. Umarım, Rabbime yakarışımla bahtsızlığa düşmem."
MERYEM 49.İbrahim, onlardan ve Allah dışında kulluk ettiklerinden uzaklaşınca, ona İshak'ı ve Yakub'u bağışladık ve hepsini peygamber yaptık.
MERYEM 50.Onlara, rahmetimizden nimetler bağışladık. Ve kendileri için yüksek bir doğruluk dili oluşturduk.
MERYEM 51.Kitap'ta Musa'yı da an. Çünkü o, içtenlik ve dürüstlüğe erdirilmişti ve o bir resul, bir peygamberdi.
MERYEM 52.Ona Tur'un sağ tarafından seslendik. Onu, fısıldaşan kimse kadar yaklaştırdık.
MERYEM 53.Rahmetimizden ona kardeşi Harun'u bir peygamber olarak armağan ettik.
MERYEM 54.Kitap'ta İsmail'i de an! Çünkü o, vaadinde sadıktı; bir resuldü, bir peygamberdi.
MERYEM 55.Ailesine namazı, zekatı emrederdi. Rabbi katında hoşnutluk kazanmış bir kişiydi.
MERYEM 56.Kitap'ta İdris'i de an! Çünük o, özü-sözü tam uyuşan bir kişiydi, bir peygamberdi.
MERYEM 57.Onu yüce bir mekana yükselttik.
MERYEM 58.İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimet lütfettiği peygamberlerdendir: Adem'in soyundan, Nuh'la birlikte taşıdıklarımızdan, İbrahim ve İsrail'in soyundan, kılavuzluk edip seçtiğimiz kimselerden. Kendilerine Rahman'ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdelere kapanırlardı.
MERYEM 59.Ama arkalrından öyle bir nesil geldi ki; namazı yitirdiler, şehvetlere uydular. Bunlar, azgınlıklarının cezasını bulacaklardır.

MERYEM 60.Tövbe eden, iman edip hayra ve barışa yönelik iş yapan müstesna. Böyleleri cennete girecekler ve hiçbir şekilde haksızlığa uğratılmayacaklar.
MERYEM 61.Rahman'ın, kullarına gaybda vaat ettiği Adn cennetlerine girecekler. Kuşkusuz, O'nun vaadi yerine gelir.
MERYEM 62.Orada boş lakırdı değil, yalnızca "selam" işitirler. Orada kendilerinin sabah, akşam, rızıkları da hazırdır.
MERYEM 63.Kullarımızdan takva sahibi olanları mirasçı yapacağımız cennet işte budur.
MERYEM 64.Biz sadece Rabbinin emrini indiririz/bizancak Rabbinin emriyle ineriz. Önümüzdeki, arkamızdaki ve bunlar arasındaki herşey O'nundur. Rabbin asla unutkan değildir.
MERYEM 65.Göklerin, yerin ve bunlar arasındaki şeylerin Rabbidir O. O'na ibadette sabırlı ol. O'na adaş olacak birini biliyor musun?
MERYEM 66.Diyor ki insan: "Öldüğüm zaman diri olarak tekrar çıkarılacak mıyım?"
MERYEM 67.Hatırlamıyor mu insan; o daha önce hiçbir şey değilken, onu biz yarattık.
MERYEM 68.Rabbine andolsun ki; onları da, şeytanları da mutlaka haşredeceğiz, sonra hepsini diz çökmüş halde cehennemin çevresinde hazır bulunduracağız.
MERYEM 69.Sonra her gruptan, Rahman'a karşı kafa tutmada daha şiddetli davrananlar kimlerse, onları ayıracağız.
MERYEM 70.Elbette ki biz, oraya girmeye daha layık olanların kimler olduğunu herkesten iyi biliriz.
MERYEM 71.İçinizden oraya uğramayacak hiç kimse yoktur. Bu, Rabbin üzerinde kesinleşmiş bir hükümdür.
MERYEM 72.Sonra biz, korunup sakınanları kurtacağız. Zalimleri de orada dizleri üzerine çökmüş bırakacağız.
MERYEM 73.Onlara ayetlemiz açık-seçik okunduğunda, inkar edenler inanlara şöyle derler: "İki zümreden makamca hangisi daha üstün, meclisçe daha güzel?"
MERYEM 74.Onlardan önce nice kuşaklar helak ettik ki, malca ve manzaraca daha alımlıydılar.
MERYEM 75.De ki: "Her kim sapıklıkta ise Rahman ona iyice süre versin. Nihayet, kendilerine vaat edileni, azabı veya kıyametin

kopuşunu gördüklerinde mekanca daha kötü, taraftarca daha zayıf olanın kim olduğunu bilecekler."
MERYEM 76.Allah, doğru yolda olanların hidayetini artırır. Barışa ve hayra yönelik kalıcı işler, Rabbin katında sevapça daha üstün, sonuç bakımından daha hayırlıdır.
MERYEM 77.Ayetlermizi inkar edip, "bana mal da evlat da kesinkle verilecek" diyeni gördün mü!
MERYEM 78.Bu adam gaybı mı öğrendi, yoksa Rahman katında bir söz mü aldı!
MERYEM 79.Hayır, hayır! Biz onun söylediğini yazacağız ve onun için azabı uzattıkça uzatacağız.
MERYEM 80.O dediklerinize biz varis olacağız. Kendisi bir başına bize gelecek.
MERYEM 81.Kendilerine onur ve destek olsun diye Allah dışında ilahlar edindiler.
MERYEM 82.Hayır, hayır! Onlar, onların ibadetlerini inkar edecekler ve onların aleyhine düşman kesilecekler.
MERYEM 83.Görmedin mi biz, şeytanları inkarcıların üzerine salmışız da onları oynatıp kıvırtıyorlar.
MERYEM 84.Onlar için acele etme. Biz onlar için günleri teker teker sayıyoruz.
MERYEM 85.Gün olur, o takva sahiplerini biz Rahman'ın huzurunda heyet halinde toplarız.
MERYEM 86.Günahkarları da susuz ve yaya olarak cehenneme sevk ederiz.
MERYEM 87.Rahman katında söz almış olandan başkaları şefaat imkanı bulamazlar.
MERYEM 88. "Rahman çocuk edindi." Dediler.
MERYEM 89.Andolsun ki siz, çok çirkin bir iddiada bulundunuz.
MERYEM 90.Bu söz yüzünden neredeyse gökler çatlayacak, yer parçalanacak, dağlar yıkılıp çökekcek;
MERYEM 91.Rahman için çocuk iddia ettiklerinden ötürü.
MERYEM 92.Rahman'a çocuk edinmek yakışmaz.
MERYEM 93.Göklerde ve yerde bulunan herkes, Rahman'a kul olarak gelecektir.
MERYEM 94.Yemin olsun, O onların hepsini kuşatmış ve tamamını tek tek saymıştır.

MERYEM 95.Ve onların hepsi kıyamet günü O'na tek tek gelecektir.
MERYEM 96.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, Rahman onlar için bir sevgi oluşturacaktır.
MERYEM 97.Biz onu; senin dilinle kolaylaştırdık ki, korunanları onunla müjdeleyesin, inatçı bir kavmi de onunla uyarasın.
MERYEM 98.Biz onlardan önce de nice kuşaklar helak ettik. Onlardan herhangi birini hissediyor musun, yahut onların bir iniltisini duyuyor musun?
TÂHÂ 1.Tâ, Hâ!
TÂHÂ 2.Biz bu Kur'an'ı sana, zahmet çeksin, bedbaht olsın diye indirmedik;
TÂHÂ 3.Saygıyla ürperene bir hatırlatma olsun diye indirdik.
TÂHÂ 4.Yeri ve o yüce mi yüce gökleri yaratandan bir vahiy olarak indirdik.
TÂHÂ 5.O Rahman, arş üzerine egemenlik kurmuştur.
TÂHÂ 6.Göklerde, yerde, onların arasında, toprağın bağrında ne varsa O'nundur.
TÂHÂ 7.Sen bu sözü açıkça duyuracaksın da O, gizliyi de bilir, gizliden daha gizliyi de...
TÂHÂ 8.Allah'tır O. İlah yok O'ndan başka. Esmaul Hüsna, en güzel isimler O'nundur.
TÂHÂ 9.Ulaştı mı sana Musa'nın haberi?
TÂHÂ 10.Hani, bir ateş görmüştü de ailesine şöyle demişti: "Bekleyin! Gözüme bir ateş ilişti. Olabilir ki, ondan size bir kor parçası getiririm, yahut onun üzerinde bir kılavuz bulurum."
TÂHÂ 11.Onun yanına geldiğinde kendisine "Musa!" diye seslenildi.
TÂHÂ 12."Benim ben, senin Rabbin! Hadi, pabuçlarını çıkar; sen kutsal vadide, Tuva'dasın."
TÂHÂ 13."Ve ben seni seçtim; o halde vahyedilecek olanı dinle!"
TÂHÂ 14."Hiç kuşkulanma ki ben Allah'ım. İlah yoktur benden başka. O halde bana kulluk/ibadet et ve namazını, beni hatırlayıp anmak için yerine getir."
TÂHÂ 15."Kuşku duyma ki o saat gelecektir. Onu neredeyse gizleyeceğim ki, her benlik gayretinin karşılığını elde etsin."

TÂHÂ 16."O halde ona inanmayıp keyfi peşinde giden, seni ondan yüzgeri etmesin. Yoksa perişan olursun."
TÂHÂ 17."Nedir o sağ elindeki ey Musa?"
TÂHÂ 18.Cevap verdi: "O, benim asamdır. Ona dayanırım, onunla koyunlarıma ağaçtan yaprak indiririm. Onda, işime yarayan başka özellikler de vardır."
TÂHÂ 19.Buyurdu: "Yere at onu ey Musa!"
TÂHÂ 20.O da onu attı. Bir de ne görsün, bir yılan olmuş o, koşuyor...
TÂHÂ 21.Buyurdu: "Al onu, korkma! Biz onu ilk görünümüne döndüreceğiz."
TÂHÂ 22."Bir de elini koynuna sok! Bir başka mucize olarak lekesiz, bembeyaz bir halde çıksın."
TÂHÂ 23."Böylece sana en büyük mucizelerimizden bazılarını göstereceğiz."
TÂHÂ 24."Firavun'a git! Çünkü o azdı."
TÂHÂ 25.Musa dedi: "Rabbim, göğsümü açıp genişlet;
TÂHÂ 26.İşimi bana kolaylaştır."
TÂHÂ 27. "Dilimden düğümü çöz,
TÂHÂ 28.Ki sözümü iyi anlasınlar."
TÂHÂ 29. "Bana ailemden bir yardımcı ver,
TÂHÂ 30.Kardeşim Harun'u."
TÂHÂ 31. "Onunla sırtımı kuvvetlendir."
TÂHÂ 32. "Onu işime ortak kıl."
TÂHÂ 33. "Taki seni çokça tespih edelim."
TÂHÂ 34. "Seni çokça analım."
TÂHÂ 35. "Kuşkusuz, sen bizi görmektesin."
TÂHÂ 36.Buyurdu: "İstediğin sana verildi, ey Musa."
TÂHÂ 37. "Yemin olsun sana bir kez daha lütufta bulunmuştuk."
TÂHÂ 38.Hani, annene vahyedileni şöyle vahyetmiştik:
TÂHÂ 39."Onu tabuta koyup ırmağa bırak! Irmak onu sahile götürsün ki, benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri onu alsın. Üzerine kendimden bir sevgi bıraktım ki, gözümün önünde yetiştirilesin."
TÂHÂ 40."Hani, kızkardeşin gidiyor, şöyle diyordu: 'Onun bakımını üstlenecek kişiyi size göstereyim mi?' Nihayet, seni annene geri döndürdük ki, gözü aydın olsun, tasalanmasın. Sen bir de adam

öldürmüştün. O zaman seni gamdan kurtarmıştık. Seni iyice bir imtihana da çekmiştik. Bunun ardından sen Medyen halkı içinde yıllarca kaldın. Sonra, belirlenen bir vakitte geliverdin, ey Musa!"
TÂHÂ 41. "Seni kendim için seçip yetiştirdim."
TÂHÂ 42. "Sen ve kardeşin, ayetlerimi götürün; beni anmakta gevşeklik etmeyin."
TÂHÂ 43. "Firavun'a gidin, çünkü o azdı."
TÂHÂ 44. "Ona yumuşak ve tatlı bir sözle hitap edin; belki öğüt alır, yahut ürperir."
TÂHÂ 45.Dediler ki: "Rabbimiz, onun aleyhimizde bir taşkınlık yapmasından yahut yine azmasından korkuyoruz."
TÂHÂ 46.Buyurdu: "Korkmayın! Ben sizinle beraberim; işitiyorum, görüyorum."
TÂHÂ 47."Hadi gidin ona. Deyin ki: 'Biz senin Rabbinin iki resulüyüz. İsrailoğullarını bizimle gönder, onlara işkence etme! Rabbinden sana bir mucize getirdik. Selam, hidayete uyanlaradır."
TÂHÂ 48. "Azabın, yalanlayıp yüz çevirenler üzerine olacağı bize vahyedildi."
TÂHÂ 49.Firavun dedi: "Sizin Rabbiniz kim, ey Musa?"
TÂHÂ 50.Musa dedi: "Rabbimiz, herşeye yaratılışını lütfeden, sonra da yol-yordam gösteren kudrettir."
TÂHÂ 51.Dedi: "Peki, ilk nesillerin hali ne olacak?"
TÂHÂ 52."Onlara ilişkin bilgi, Rabbim katında bir Kitap'tadır. Rabbim ne şaşırır ne de unutur."
TÂHÂ 53.Yeryüzünü size beşik yapan, onda sizin için yollar açan, gökten su indiren O'dur. Biz o suyla çeşitli bitkilerden çiftler çıkardık.
TÂHÂ 54.Yiyin, hayvanlarınızı yayıp otlatın. Kuşkusuz bunda, aklı başında insanlar için ibretler vardır.
TÂHÂ 55.Sizi yerden yarattık. Tekrar oraya göndereceğiz. Ve oradan sizi bir kez daha çıkaracağız.
TÂHÂ 56.Yemin olsun, o Firavun'a ayetlerimizin tamamını gösterdik ama o yalanlayıp inadını sürdürdü.
TÂHÂ 57.Şöyle dedi: "Büyünle bizi, toprağımızdan çıkarasın diye mi geldin, ey Musa!"
TÂHÂ 58."Senin ki gibi bir büyü, biz de mutlaka sana getireceğiz. Seninle bizim aramızda öyle bir buluşma yeri ve zamanı belirle ki, ne

biz cayalım ne de sen. Herkese uygun bir yer olsun."
TÂHÂ 59.Musa dedi: "Bizmle buluşacağınız zaman, süs günü olsun. İnsanlar kuşluk vakti bir araya getirilsin."
TÂHÂ 60.Bunun üzerine Firavun ayrıldı, tüm kurnazlığını topladı, sonra geldi.
TÂHÂ 61.Musa onlara dedi ki: "Yazıklar olsun size, yalan düzerek Allah'a iftira etmeyin! Yoksa bir azap ile kökünüzü kurutur. İftira eden, perişan olmuştur."
TÂHÂ 62.Bunun üzerine işlerini aralarında tartıştılar, fısıltıyı koyulaştırdılar.
TÂHÂ 63.Dediler ki: "Şunlar, iki büyücüden başka birşey değillerdir. Büyüleriyle sizi toprağınızdan çıkarmak ve sizin örnek yolunuzu silip yok etmek istiyorlar."
TÂHÂ 64."Hemen hünerlerinizi birleştirin, sonra saf bağlamış olarak gelin! Bugün, üstün gelen kurtulmuş olacaktır."
TÂHÂ 65.Dediler: "Ey Musa, ya hünerini ortaya at yahut da ilk hüner sergileyen biz olacağız."
TÂHÂ 66.Musa dedi: "Hayır, siz atın!" Bir de ne görsün! Onların ipleri, sopaları, yaptıkları büyüler yüzünden, kendisine gerçekten koşuyorlarmış hayalini verdi.
TÂHÂ 67.Musa birdenbire içinde bir korku duydu.
TÂHÂ 68.Şöyle dedik: "Korkma, üstün gelecek olan sensin!"
TÂHÂ 69."Sağ elindekini yere bırak! Onların, sana sanayi olarak ortaya çıkardıklarını yalayıp yutsun. Onların sanayi olarak ürettikleri sadece bir büyücünün hilesidir. Büyücü ise nereye gitse iflah etmez."
TÂHÂ 70.Bunun üzerine büyücüler secdelere kapanıp şöyle seslendiler: "Harun'un ve Musa'nın Rabbine inandık!"
TÂHÂ 71.Firavun dedi: "Ben izin vermeden ona inandınız öyle mi? O size, büyüyü öğreten büyüğünüzdür. Yemin olsun, ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve yemin olsun sizi hurma ağaçlarına asacağım. O zaman iyice bileceksiniz, hangimizin azabı daha şiddetli ve sürekli."
TÂHÂ 72.Dediler: "Biz seni, bize gelen açık-seçik kanıtlara ve bizi yaratmış olana asla tercih etmeyeceğiz. Verdiğin hükmü uygula. Senin hükmün olsa olsa bu dünya hayatında geçer."
TÂHÂ 73."Biz Rabbimize inandık ki, günahlarımızı ve senin bizi zorladığın büyüyü affetsin. Allah daha hayırlı, daha süreklidir."

TÂHÂ	74.Şu bir gerçek ki, Rabbinin huzuruna suçlu olarak gelen için cehennem vardır. Orada ne ölür ne de hayat bulur.
TÂHÂ	75.O'nun huzuruna, hayra ve barışa yönelik iyilikler üretmiş bir mümin olarak varana gelince, işte böyleleri için çok yüksek dereceler öngörülmüştür.
TÂHÂ	76.Adn cennetleri ki, altlarından ırmaklar akar; sürekli kalacaklar içinde. Arınıp temizlenenlerin ödülü işte budur.
TÂHÂ	77.Andolsun, Musa'ya şöyle vahyetmiştik: "Kullarımı geceleyin yürüt! Denizde onlar için kuru bir yol aç! Size yetişecekler diye korkma, endişelenme!"
TÂHÂ	78.Derken, Firavun, ordusuyla birlikte onların arkasına düştü. Ama denizden onları sarıp kuşatan, sarıp kuşattı.
TÂHÂ	79.Firavun kendi toplumunu saptırmıştı; kılavuzluk edemedi.
TÂHÂ	80.Ey İsrailoğulları, şu bir gerçek ki, biz sizi düşmanınızdan kurtadık. Tur'un sağ yanında size vaatte bulunduk. Ve üstünüze kudret helvasıyla bıldırcın indirdik.
TÂHÂ	81.Size verdiğimiz rızkın temizlerinden yiyin! Bu konuda azgınlık etmeyin! Yoksa öfkem üzerinize çöker. Ve kimin üstüne öfkem inerse o uçuruma gider.
TÂHÂ	82.Ve ben, tövbe eden, inanan, hayra ve barışa yönelik iş yapıp sonra da düzgün bir biçimde yol alan kimseye karşı, gerçekten çok affediciyim, Gaffar'ım.
TÂHÂ	83.Seni toplumundan çabucak uzaklaştıran neydi, ey Musa?
TÂHÂ	84.Dedi: "Onlar, benim eserim üzerindeler. Ben sana gelmede acele davrandım ki, benden hoşnut olasın, ey Rabbim!"
TÂHÂ	85.Buyurdu: "Biz senden sonra toplumunu tam bir biçimde imtihan ettik. Samiri onları saptırdı."
TÂHÂ	86.Bunun üzerine Musa, öfkeli ve ümidi kırık bir halde kavmine döndü. Dedi: "Ey toplumum! Rabbiniz size güzel bir vaatte bulunmadı mı? Süre mi size uzun geldi yoksa Rabbinizden üzerinize bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz söze ters davradınız?"
TÂHÂ	87.Dediler ki: "Biz sana kendi irademizle/malımızla karşı çıkmadık. Olay şu: Bize o topluluğun süs eşyalarından bazıları yükletilmişti, onları kaldırıp attık; aynı şekilde Samiri de attı."

TÂHÂ 88.Samiri onlar için, böğürmesi olan bir buzağı heykeli çıkardı. Dediler ki: "Bu, hem sizin hem de Musa'nın tanrısıdır. Ama Musa unuttu."
TÂHÂ 89.Görmüyorlar mı ki; o buzağı onlara bir sözü geri çeviremiyor, kendilerine bir zarar veremiyor, bir yarar sağlayamıyor.
TÂHÂ 90.Yemin olsun, Harun daha önce onlara şunu söylemişti: "Ey kavmim, siz bununla imtihan edildiniz. Sizin Rabbiniz o Rahman'dır. Artık bana uyun, emrime itaat edin!"
TÂHÂ 91.Onlar şöyle demişlerdi: "Musa bize dönünceye kadar ona tapıcılar olmakta devam edeceğiz."
TÂHÂ 92.Musa dedi: "Ey Harun, onların saptıklarını gördüğün zaman seni ne engelledi de,
TÂHÂ 93.Benim ardım sıra gelmedin. Emrime isyan mı ettin?"
TÂHÂ 94.Harun dedi: "Ey annemin oğlu! Sakalımı, başımı tutma! Ben senin şöyle diyeceğinden korkmuştum: 'Beniisrail arasına ayrılık soktun, sözüme bağlı kalmadın!"
TÂHÂ 95.Musa dedi: "Senin derdin neydi, ey Samiri?"
TÂHÂ 96.Samiri dedi: "Onların görmediklerini gördüm. Resulün izinden bir avuç avuçladım da onu attım. Nefsim bana böylesini hoş gösterdi."
TÂHÂ 97.Musa dedi: "Defol, çünkü sen hayatın boyunca "bana dokunmayın!" diyeceksin. Ve senin için asla kaytaramayacağın bir hesap zamanı da var. O başını bekleyip durduğun tanrına bir bak! Onu kesinlikle yakacağız, sonra da un-ufak edip denize dökeceğiz."
TÂHÂ 98.Gerçek olan şu ki, sizin ilahınız kendisinden başka hiçbir tanrı olmayan Allah'tır. O, ilim bakımından herşeyi çepeçevre kuşatmıştır.
TÂHÂ 99.İşte böylece, geçip gitmişlerin haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Biz sana katımızdan bir Zikir vermişizdir.
TÂHÂ 100.Kim ondan yüz çevirirse kıyamet günü bir günah yüklenecektir.
TÂHÂ 101.Sürekli olarak o yükün altındadır; kıyamet gününde bu onlar için ne kötü yüktür!
TÂHÂ 102.O gün sura üfürülür ve günahkarları o gün gözleri gömgök bir halde haşredeceğiz.
TÂHÂ 103.Aralarında fısıldaşır gibi konuşurlar: "Ancak on gün filan kaldınız."

TÂHÂ 104.Onların söylemekte olduklarını biz daha iyi biliriz. Yolca en seçkinleri olan şöyle diyordu: "Eni-sonu, bir gün kaldınız."
TÂHÂ 105.Sana dağlardan soruyorlar. De ki: "Rabbim onları un-ufak edecektir."
TÂHÂ 106. "Yerlerini bomboş, dümdüz bırakacaktır."
TÂHÂ 107. "Yerlerinde bir eğrilik de bir yumruluk da görmeyeceksin."
TÂHÂ 108.O gün, eğip bükmesi olmayan davetçiye uyarlar. Rahman'ın huzurunda sesler kısılır, artık bir hışırtıdan başka birşey işitmezsin.
TÂHÂ 109.O gün şefaat yarar sağlamaz. Ancak Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimse müstesna...
TÂHÂ 110.Onların önceden gönderdiklerini de arkada bıraktıklarını da bilir, ama onlar O'nu ilimle kuşatamazlar.
TÂHÂ 111.Bütün yüzler o Hayy ve Kayyum önünde yere inmiştir. Zulüm taşıyan perişan olup gitmiştir.
TÂHÂ 112.Mümin olarak hayra ve barışa yönelik iyilikler yapan ise ne haksızlığa uğratılmaktan korkar ne de ezilip horlanmaktan.
TÂHÂ 113.Biz onu işte böyle, Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onun içinde tehditleri türlü ifadelerle sıraladık ki korunabilsinler, yahut da Kur'an onlara yeni bir hatırlatıcı/hatırlatma sunsun.
TÂHÂ 114.O Melik/o hak hükümdar olan Allah, yüceler yücesidir. Sana vahyi tamamlanmadan önce, Kur'an hakkında aceleci olma. Şöyle de: "Rabbim, ilmimi artır!"
TÂHÂ 115.Andolsun, biz daha önce Adem'e ahit verdik de unuttu; biz onda bir kararlılık bulmadık.
TÂHÂ 116.Hani meleklere, "Adem'e secde edin" demiştik de İblis müstesna hepsi secde etmişti. İblis dayatmıştı.
TÂHÂ 117.Bunun üzerine biz şöyle demiştik: "Ey Adem! Şu, senin de eşinin de düşmanıdır, dikkat et de sizi cennetten çıkarmasın; sonra bedbaht olursun."
TÂHÂ 118. "Senin burada ne acıkman söz konusudur ne de çıplak kalman."
TÂHÂ 119. "Ve sen burada ne susayacaksın ne de güneşten yanacaksın."
TÂHÂ 120.Derken, şeytan ona şöyle diyerek vesvese verdi: "Ey Adem! Sana, sonsuzluk ağacıyla eskimez-çökmez mülk ve saltanatı

göstereyim mi?"
TÂHÂ 121.Nihayet onlar ondan yediler. Bunun üzerine çirkin yerleri kendilerine açıldı; üzerlerine cennet yapraklarından örtmeye başladılar. Adem, Rabbine isyan etmiş, şaşırıp kalmıştı.
TÂHÂ 122.Sonra Rabbi onu arıtıp temizledi, onun tövbesini kabul edip kendisini iyiye ve doğruya kılavuzladı.
TÂHÂ 123.Allah dedi: "İkiniz birlikte inin oradan. Birbirinize düşmansınız. Benden size bir hidayet geldiğinde, benim o hidayetime uyan artık ne sapar ne de bedbaht olur."
TÂHÂ 124.Kim benim Zikrim'den/Kur'anımdan yüz çevirirse onun için zor, sıkıcı bir hayat şekli/dar bir geçim vardır; kıyamet günü de onu kör olarak haşrederiz.
TÂHÂ 125.O der ki: "Rabbim, beni neden kör haşrettin, ben gören biri idim?"
TÂHÂ 126.Allah buyurur: "Ayetlerimiz sana geldiğinde sen böyle unutmuştun; bugün de sen aynı şekilde unutuluyorsun."
TÂHÂ 127.İsraf eden/haddi aşan ve Rabbinin ayetlerine inanmayan kimseleri biz böyle cezalandırırız. Ve ahiretin azabı çok daha şiddetli, çok daha kalıcıdır.
TÂHÂ 128.Kendilerinden önceki nesillerden nicelerini helak etmemiz onları yola getirmedi mi? Onların yurtlarında/barınaklarında dolaşıp duruyorlar. Akıl sahipleri için bunda elbette ibretler vardır.
TÂHÂ 129.Eğer Rabbin tarafından daha önce söylenmiş bir söz, belirlenmiş bir süre olmasaydı, bunlar için de helak kaçınılmaz olurdu.
TÂHÂ 130.Artık onların söylediklerine sabret; güneşin doğuşundan önce de batışından önce de Rabbini överek tespih et! Gecenin bazı saatleriyle gündüzün iki ucundan da tespih et ki hoşnutluğa erebilesin.
TÂHÂ 131.Onlardan bazıları çiftlere, kendilerini imtihan etmek için iğreti hayatın süsü olarak verdiğimiz nimetlere, gözlerini dikme! Rabbinin rızkı hem daha hayırlı hem daha süreklidir.
TÂHÂ 132.Ailene namazı emret, kendin de ona sabırla devam et! Biz senden rızık istemiyoruz. Seni biz rızıklandırıyoruz. Sonuç, takvanındır!
TÂHÂ 133.Dediler ki: "Rabbinden bize bir mucize getirseydi ya!" Peki, önceki sayfalardaki açık kanıt onlara gelmedi mi?

TÂHÂ 134.Eğer biz onları, ondan önce bir azapla helak etseydik mutlaka şöyle diyeceklerdi: "Rabbimiz, ne olurdu bize bir resul gönderseydin de zelil ve rezil olmadan önce senin ayetlerine uysaydık!
TÂHÂ 135.De ki: "Herkes bekleyip gözetlemede; hadi siz de bekleyip gözetleyin! Yakında bileceksiniz dosdoğru yolu izleyenler kimlermiş, hidayete eren kimmiş!"
ENBİYA 1.Yaklaştı insanlara hesapları. Ve onlar hala gaflet içinde yüz çevirip durmadalar.
ENBİYA 2.Rablerinden kendilerine ulaşan, söze bürünmüş her yeni öğüt ve hatırlatmayı ancak eğlenerek dinliyorlar.
ENBİYA 3.Kalpleri hep oyun ve oyalamada. O zulüm sergileyenler, şu yolda bir fısıldaşmayı iyice koyulaştırdılar: “Bu adam, sizin gibi bir insandan başkası değil. Gözünüz baka baka büyüye mi gidiyorsunuz!”
ENBİYA 4.Dedi: “Rabbim, gökteki sözü de yerdeki sözü de bilir. O, herşeyi duyan, herşeyi bilendir.”
ENBİYA 5.Şöyle de dediler: “Saçma sapan rüyalar bunlar! Belki de uydurduğu bir yalandır. Belki de bir şairdir o. Hadi bir mucize getirsin bize, öncekilere gönderildiği gibi...”
ENBİYA 6.Onlardan önce yere batırdığımız hiçbir yurt ve uygarlık iman etmemiştir. Onlar mı iman edecekler!...
ENBİYA 7.Senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz erler gönderdik. Hadi, sorun Zikir/Kur’an ehline, eğer bilmiyorsanız...
ENBİYA 8.Biz onları yemek yemez bir ceset olarak yaratmadık. Onlar sonsuza dek kalıcı da değillerdi.
ENBİYA 9.Sonra onlara verilen söze sadık kaldık da onları ve dilediklerimizi kurtardık. Ve israfa saplanıp haddi aşanları helak ettik.
ENBİYA 10.Andolsun, size bir Kitap gönderdik ki, öğüt ve uyarınız/zikriniz yalnız ondadır! Hala aklınızı çalıştırmayacak mısınız?
ENBİYA 11.Zulmetmiş nice kenti/medeniyeti biz kırıp geçirdik ve arkalarından başka bir topluluk oluşturduk.
ENBİYA 12.Şiddetimizi hissettiklerinde hiç vakit geçirmeksizin oradan dört nala kaçıyorlardı.
ENBİYA 13.Kaçmayın, içinde servet şımarıklığına düştüğünüz yere, maskelerinize dönün ki, hesaba çekilebilesiniz.

ENBİYA 14.Dediler: “Eyvah bize! Biz gerçekten zalimlermişiz.”
ENBİYA 15.Bu davaları sürüp giderken biz onları kökten biçiverdik, sönüp silindiler.
ENBİYA 16.Biz, gökleri de yeri de bunlar arasındakileri de eğlenip eğlendirelim diye yaratmadık.
ENBİYA 17.Eğer bir eğlence edinmek isteseydik onu kendi katımızdan edinirdik. Ama böyle yapanlar değildik/yapsaydık öyle yapardık.
ENBİYA 18.Hayır, biz hakkı, batılın üzerine fırlatırız da o, onun beynini parçalar. Bir de bakarsın o yok olup gitmiştir. Yakıştırdığınız niteliklerden ötürü yazıklar olsun size!
ENBİYA 19.Göklerde ve yerde kim varsa O’na aittir. Ve O’nun katındakiler, O’na ibadet etmekten ne çekinirler ne de yorulurlar.
ENBİYA 20.Gece ve gündüz tespih ederler, bıkıp usanmazlar.
ENBİYA 21.Yoksa yerden bazı ilahlar edindiler de topraktan çıkarıp dirilme işini onlar mı yapacak?
ENBİYA 22.Eğer yerde-gökte Allah’tan başka tanrılar olsaydı, o ikisi de mutlaka fesada uğrarlardı. Arşın Rabbi o Allah, onların nitelendirmelerinden yücedir, uzaktır.
ENBİYA 23.O, yaptığından hesaba çekilmez ama onlar hesaba çekilirler.
ENBİYA 24.Yoksa O’nun dışında bazı ilahlar mı edindiler? De ki: “Susturucu delilinizi getirin! Benimle beraber olanların da benden öncekilerin de Zikir’i budur. Ne yazık ki onların çokları hakkı bilmezler; bu yüzden de yüz çevirirler.”
ENBİYA 25.Senden hiçbir resul göndermedik ki ona şöyle vahyetmiş olmayalım: “Gerçek şu: İlah yok benden başka, artık bana kulluk/ibadet edin.”
ENBİYA 26.“Rahman, çocuk edindi!” dediler. Haşa, bundan arınmıştır O! Onlar lütuflandırılmış kullardır.
ENBİYA 27.Onlar O’nun sözünün önüne geçemezler; onlar yalnız O’nun emriyle iş yaparlar.
ENBİYA 28.O, onların önlerindekini de arkalarındakini de bilir. Onlar, O’nun hoşnutluk verdiklerinden başkasına da şefaat etmezler. Ve onlar O’nun korkusundan titrerler.
ENBİYA 29.İçlerinden her kim, “ben O’nun dışında bir ilahım” derse böylesini cehennemle cezalandırırız. Zalimleri işte böyle

cezalandırırız biz.
ENBİYA 30.O küfre sapanlar görmediler mi ki gökler ve yer bitişik idi, biz onları ayırdık. Her canlı şeyi sudan oluşturduk. Hala iman etmeyecekler mi?
ENBİYA 31.Yerküreye, onları çalkalamasın diye bir takım dağlar diktik. Ve orada geniş geniş yollar açtık ki, doğru gidebilsinler.
ENBİYA 32.Göğü, korunmuş bir tavan yaptık. Ama onlar göğün ayetlerinden hala yüz çeviriyorlar.
ENBİYA 33.O odur ki, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yarattı. Herbiri bir yörüngede yüzmektedir.
ENBİYA 34.Senden önce hiçbir insana ölümsüzlük vermedik. Şimdi sen ölürsen, onlar ölümsüz mü olacaklar?
ENBİYA 35.Her canlı, ölümü tadacaktır. Biz bir imtihan olarak sizi şer ile de hayır ile de deniyoruz. Sonunda bize döndürüleceksiniz.
ENBİYA 36.O küfredenler seni gördüklerinde, seni şu şekilde alaya almaktan başka birşey yapmazlar: "İlahlarınızı diline dolayan bu mu?" Ama kendileri Rahman'ın Zikri'ni örtüp inkar ediyorlar.
ENBİYA 37.İnsan, aceleden yaratılmıştır. Ayetlerimi size göstereceğim. Benden acele istemeyin!
ENBİYA 38.Diyorlar ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz bu vaat ne zaman?"
ENBİYA 39.O inkar edenler, ne yüzlerinden ne sırtlarından azabı uzak tutamayacakları ve hiçbir yardım da göremeyecekleri zamanı bir bilselerdi!
ENBİYA 40.Doğrusu şu ki, onlara ansızın gelecek de onları şaşkınlıktan donduracak. Artık ne onu geri çevirmeye güçleri yetecek ne de yüzlerine bakılacak.
ENBİYA 41.Andolsun, senden önceki resullerle de alay edilmiştir. Sonunda, onlarla eğlenenleri, alay konusu yaptıkları şey kuşatıverdi.
ENBİYA 42.De ki: "Sizi gece ve gündüz Rahman'dan kim koruyabilir?" Hayır, hayır! Onlar, Rablerinin Zikri'nden/Kur'an'dan yüz çeviriyorlar.
ENBİYA 43.Yoksa onların; kendilerini bize karşı siperleyecek tanrıları mı var? Ne kendilerine yardıma güç yetirebilirler ne de bizden bir dostluğa muhatap olurlar.
ENBİYA 44.Gerçek şu ki, biz onları ve atalarını, ömür kendilerine uzun gelecek kadar nimetlendirdik. Hala görmüyorlar mı ki, biz

yerküreye geliyor, onu uçlarından eksiltiyoruz. Galip gelenler onlar mı?
ENBİYA 45.De ki: “Ben sizi ancak vahiyle uyarıyorum.” Ama sağırlar uyarıldıklarında çağrıyı işitmezler ki!
ENBİYA 46.Rabbinin azabından onlara bir nefha dokunsa, yemin olsun şöyle diyecekler: “Vay bizlere, biz zalimlermişiz.”
ENBİYA 47.Kıyamet günü için adalet terazilerini kuracağız/adaleti terazilere koyacağız. Hiç kimseye zerre kadar zulüm edilmeyecek. Hardal tanesi kadar birşey olsa onu ortaya getiririz. Hesapçılar olarak biz yeteriz!
ENBİYA 48.Andolsun, biz, Musa’ya ve Harun’a hak ile batılı ayıran, korunanlar için bir ışık ve öğüt olan furkanı verdik.
ENBİYA 49.O korunanlar ki, hiç görmeden Rablerinden korkarlar. Kıyamet saatinden de ürperirler onlar.
ENBİYA 50.Bu, bereketli bir Zikir’dir ki, onu indirdik. Yoksa siz onu inkar mı ediyorsunuz?
ENBİYA 51.Andolsun, İbrahim’e daha önceden, doğruyu bulma gücünü vermiştik. Onu bilmekteydik biz.
ENBİYA 52.Babasına ve toplumuna şöyle demişti: “Şu başına toplanıp durduğunuz heykeller de ne?”
ENBİYA 53.Dediler: “Atalarımızı onlara kulluk/ibadet eder bulduk.”
ENBİYA 54.Dedi: “Vallahi, siz de atalarınız da açık bir sapıklık içine düşmüşsünüz.”
ENBİYA 55.Dediler: “Sen gerçeği mi getirdin yoksa oynayıp eğlenenlerden biri misin?”
ENBİYA 56.Dedi: “Hiç de değil! Sizin Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir ki, onları yaratmıştır. Ben de bunlara tanıklık edenlerdenim.”
ENBİYA 57.“Allah’a yemin ederim, sırtınızı dönüp gidişinizden sonra, putlarınıza bir oyun çevireceğim.”
ENBİYA 58.Sonunda onları parça parça etti. Yalnız en büyüklerini bıraktı ki, dönüp ona başvurabilsinler.
ENBİYA 59.Dediler: “Tanrılarımıza bunları yapan kesinlikle zalimlerdendir.”
ENBİYA 60.Dediler: “Onları diline dolayan bir genç duymuştuk. Kendisine ‘İbrahim’ deniyor.”

ENBİYA 61.Dediler: “Halkın gözleri önüne getirin onu ki, açıkça görebilsinler.”
ENBİYA 62.Dediler: “Tanrılarımıza bunu sen mi yaptın, ey İbrahim?”
ENBİYA 63.Dedi: “Hayır, ben değil! Şu büyükleri yapmıştır onu, Hadi, sorun onlara eğer konuşabiliyorlarsa!”
ENBİYA 64.Bunun üzerine kendi benliklerine döndüler de şöyle dediler: “Siz zalimlerin ta kendilerisiniz.”
ENBİYA 65.Sonra, yine kendi kafalarına döndürüldüler: “Vallahi, sen de bilirsin ki, bunlar konuşamazlar.”
ENBİYA 66.İbrahim dedi: “Siz Allah’ın berisinden, size hiçbir şekilde yarar sağlamayan, zarar veremeyen şeylere mi tapıyorsunuz?”
ENBİYA 67.“Yuh size ve Allah’ı bırakıp da taptıklarınıza! Siz hala aklınızı kullanmayacak mısınız?”
ENBİYA 68.Dediler: “Yakın bunu! Eğer birşey yapacak kişilerseniz, ilahlarınıza yardım edin.”
ENBİYA 69.Biz de şöyle dedik: “Ey ateş, İbrahim’e serin ol, selam ol!”
ENBİYA 70.Ona tuzak kurmak istediler de biz onları hüsranın en beterine uğrayanlar yaptık.
ENBİYA 71.Biz onu da Lut’u da kurtarıp içinde alemlere bereketler sakladığımız toprağa ulaştırdık.
ENBİYA 72.Ona İshak’ı bağışladık, ayrıca Yakub’u da hediye ettik. Hepsini hak ve barış için çalışan insanlar yaptık.
ENBİYA 73.Onları, bizim buyruğumuzla yol alan önderler yaptık. Onlara iyilikler yapmayı, namaz kılmayı, zekat vermeyi vahyettik. Onlar, yalnız bize kulluk ediyorlardı.
ENBİYA 74.Lut’a da hükümranlık ve ilim verdik. Onu, pislikler üretip duran bir kentten kurtardık. O kent halkı yoldan çıkmış kötü bir kavimdi.
ENBİYA 75.Onu rahmetimizin içine soktuk. O, hak ve barış için çalışanlardandı.
ENBİYA 76.Nuh’a gelince, o da daha önce bize yakarmıştı. Yakarışına cevap verdik de onu ve ailesini, o büyük sıkıntıdan kurtardık.

ENBİYA 77.Ona, ayetlerimizi yalanlayan topluluğa karşı yardım ettik. Kötülüğün toplumuydu onlar. Hepsini birden batırıp boğduk.
ENBİYA 78.Ve Davud ile Süleyman... Hani, halkın davarının yayıldığı ekinler hakkında hüküm veriyorlardı da biz hükümlerine tanıklar olmuştuk.
ENBİYA 79.Onu Süleyman'a derhal kavrattık. Herbirine hükümdarlık ve bilgi verdik. Davud'a dağları boyun eğdirdik. Kuşlarla beraber tespih ediyorlardı. Yapmak isteyince yapanlarız biz.
ENBİYA 80.Ona, sizi sizin şiddetinizden koruyacak olan zırh yapma sanatını verdik. Peki siz şükrediyor musunuz?
ENBİYA 81.Ve Süleyman'a kasırgayı boyun eğdirdik. İçini bereketlerle doldurduğumuz toprağa doğru onun emriyle akıp giderdi. Herşeyi bilenleriz biz.
ENBİYA 82.Kendisi için dalgıçlık eden, daha başka iş de yapan bazı şeytanları da onun emrine verdik. Biz onları koruyup gözetiyorduk.
ENBİYA 83.Ve Eyyub... Rabbine şöyle yakarmıştı: "Dert gelip çattı bana; sen, rahmet edenlerin en merhametlisisin."
ENBİYA 84.Hemen cevap verdik ona, kendisindeki derdi kaldırdık. Tarafımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir hatırlatma olarak, ona ailesini ve beraberlerinde benzerlerini de verdik.
ENBİYA 85.İsmail, İdris, Zülkifl, hepsi sabredenlerdendi.
ENBİYA 86.Hepsini rahmetimize soktuk. Onlar hak ve barış için çalışanlardı.
ENBİYA 87.Ve Zünnun. Hani kızarak gitmişti de ona asla güç yetiremeyeceğimizi sanmıştı. Sonra, karanlıkların bağrında şöyle yakardı: "Senden başka ilah yok, tespih ederim seni. Kuşkusuz, ben zalimlerden oldum."
ENBİYA 88.Hemen imdadına yetiştik. Gamdan kurtardık onu. İnananları işte böyle kurtarırız biz.
ENBİYA 89.Ve Zekeriyya. Hani, Rabbine yakarmıştı: "Rabbim, beni yapayalnız, bir başıma bırakma. Sen, mirasçıların en hayırlısısın."
ENBİYA 90.Kendisine hemen cevap vermiş, Yahya'yı ona hediye etmiş, karısını kendisi için doğurmaya elverişli hale getirmiştik. Onlar,

hayırlarda yarışırlar, umarak ve korkarak bize yalvarırlardı. Onlar, bize ürpererek saygı gösterirlerdi.
ENBİYA 91.Ve o, cinsiyet organını/ırzını titizlikle koruyan kadın. Onun bağrına ruhumuzdan üfledik de kendisini ve oğlunu alemler için bir mucize yaptık.
ENBİYA 92.İşte şu sizin ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de Rabbinizim. O halde, bana kulluk/ibadet edin.
ENBİYA 93.İşlerini aralarında parçaladılar. Hepsi bize dönecekler.
ENBİYA 94.Kim inanmış olarak hayra ve barışa yönelik işlerden birşey yaparsa, onun gayretine nankörlük edilmez. Biz böylesi lehine katiplik ederiz.
ENBİYA 95.Helak ettiğimiz bir kente/medeniyete yaşamak haram edilmiştir. Onlar bir daha geri dönemezler.
ENBİYA 96.Ye’cuc ve Me’cuc’ün önü açıldığı zaman onlar, her tepeden akın ederler.
ENBİYA 97.Hak olan vaat yaklaşmıştır. İnkar edenlerin gözleri birden donup kalmıştır. “Vay başımıza! Biz bundan gafil bulunuyorduk. Hayır, biz zalimlerdik.” derler.
ENBİYA 98.Siz ve Allah’ın berisinden kulluk/kölelik ettikleriniz, cehennem odunusunuz. Hepiniz oraya gireceksiniz.
ENBİYA 99.Eğer onlar ilah olsalardı, oraya girmezlerdi. Oysaki, hepsi orada sürekli kalacaklardır.
ENBİYA 100.Onlar için orada derin bir iç çekiş var. Ve onlar orada hiçbir şey işitmezler.
ENBİYA 101.Tarafımızdan kendilerine güzellik hazırlananlara gelince, bunlar cehennemden uzaklaştırılmışlardır.
ENBİYA 102.Onun uğultusunu duymazlar. Onlar, gönüllerinin istediği şeyler içinde sürekli yaşayacaklardır.
ENBİYA 103.O en büyük korku onları tasalandırmaz. Melekler onları şöyle karşılarlar: “Bu size o vaat edilen gününüzdür.”
ENBİYA 104.Gün olur göğü, yazı tomarlarını dürer gibi düreriz. İlk yaratılışta başladığımız gibi onu baştan yaparız. Üzerimizde bir vaat olarak biz bunu mutlaka yapacağız.
ENBİYA 105.Andolsun, Zikir’den sonra Zebur’da şunu yazmıştık: Yeryüzüne benim iyilik ve barış seven kullarım varis olacaktır.

ENBİYA 106.Kuşkusuz, bunda, kulluk eden bir topluluk için kesin bir tebliğ vardır.
ENBİYA 107.Ve biz seni ancak alemlere bir rahmet olarak gönderdik.
ENBİYA 108.De ki: “Bana şu vahyediliyor: Tanrınız ancak birtek tanrıdır. Peki siz müslümanlar mısınız?”
ENBİYA 109.Eğer yüz çevirirlerse de ki: “Hepinize aynı şekilde, aynı düzeyde açıkladım. Artık bilmiyorum, tehdit edildiğiniz şey yakın mıdır, uzak mıdır?”
ENBİYA 110.Kuşkusuz O, sözün açığa vurulanını da bilir; saklamakta olduklarınızı da bilir.
ENBİYA 111.Bilmiyorum belki de o, sizin için bir fitnedir. Belirli bir süreye kadar bir nimetlendirmedir.
ENBİYA 112.Resul şöyle yakardı: “Rabbim, hak ile hükmet! Bizim Rabbimiz Rahman’dır. Sizin nitelendirmelerinize karşı yardımına başvurulandır, Müstean’dır.”
HAC 1.Ey insanlar! Rabbinizden korkun! Çünkü kıyamet saatinin zelzelesi gerçekten çok büyük birşeydir.
HAC 2.Onu göreceğiniz gün, her emzikli kadın, emzirdiğinden vazgeçer ve her gebe kadın, taşıdığını düşürür. Sen o gün insanları sarhoşlar halinde görürsün; oysa ki onlar sarhoş değillerdir, ama Allah’ın azabı çok şiddetlidir.
HAC 3.İnsanlardan bazıları vardır, hiçbir ilme sahip olmadan Allah konusunda mücadele eder ve her inatçı -kaypak şeytanın ardısıra gider.
HAC 4.O şeytan üzerine şöyle yazılmıştır: Kim buna dost olursa muhakkak o onu saptırır ve onu, alevi zorlu ateşin azabına götürür.
HAC 5.Ey insanlar! Ölümden sonra dirilme konusunda kuşku içinde olabilirsiniz. Ama şu bir gerçek ki, biz sizi bir topraktan, sonra bir spermden, sonra bir embriyodan/döllenmiş bir karışımdan, sonra ne olduğu kısmen belirli, kısmen belirsiz bir et parçasından yarattık ki, size açık-seçik beyanda bulunalım. Ve sizi rahimlerde, belirlenen bir süreye kadar dilediğimiz şekilde bekletiyoruz. Sonra sizi bir çocuk olarak çıkarıyoruz. Daha sonra da tam kuvvetinize ulaşmanızı sağlıyoruz. Bununla birlikte içinizden bir kısmı öldürülüyor, yine içinizden bir kısmı ilimden sonra birşey bilmesin diye ömrün en basit ve düşük noktasına geri gönderiliyor. Yeryüzünü de sönmüş kül

halinde görürsün. Nihayet onun üzerine suyu indirdiğimizde titrer, kabarır ve her güzel/bereketli çiftten bir şeyler bitirir.
HAC 6.Bu böyledir, çünkü Allah hakkın ta kendisidir. O, ölüleri diriltiyor ve O, herşey üzerine kudretiyle egemendir.
HAC 7.Ve saat mutlaka gelecektir. Kuşku yok onda. Ve Allah kabirlerdeki şuurlu varlıkları diriltecektir.
HAC 8.İnsanlar içinde öylesi vardır ki, Allah konusunda ilimsiz, kılavuzsuz ve aydınlık getiren bir kitaba sahip olmaksızın mücadele edip durur.
HAC 9.Yanını eğip bükerek uğraşır ki, Allah yolundan saptırıversin. Böyle kişiye dünyada bir yüz karası öngörülmüştür. Ve kıyamet günü biz ona, o kasıp kavuran yangının azabını tattıracağız.
HAC 10.“Al, işte bu, iki elinin önden gönderdiğidir. Şu bir gerçek ki, Allah, kullara asla zulmedici değildir.”
HAC 11.İnsanlardan bazısı da Allah’a kıyıdan kıyıya ibadet eder. Kendisine bir hayır isabet ettiğinde, onunla tatmin bulup yatışır; kendisine bir fitne, bir deneme gelip çattığında yüzüstü geri dönüverir. Dünyada da kayba uğramıştır böylesi, ahirette de. Apaçık hüsranın ta kendisi işte budur.
HAC 12.Allah’ın berisinden, kendisine zarar veremeyecek, yarar sağlayamayacak şeylere kulluk eder. Dönüşü olmayan sapıklığın ta kendisidir bu.
HAC 13.Zararı yararından daha yakın olan kişiye yalvarır/davet eder. Ne kötü bir destekçidir o, ne kötü bir efendidir!
HAC 14.Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Allah, dilediğini yapar.
HAC 15.Kim Allah’ın dünyada ve ahirette kendisine yardım etmeyeceğini sanıyorsa; bir sebeple göğe uzansın, sonra öteki ilişkilerini kessin de bakıversin: Oyunu, öfkelendiği şeyleri gerçekten giderecek mi?
HAC 16.Biz onu, böylece açık-seçik ayetler halinde indirdik. Kuşkusuz, Allah, dilediğine/dileyene kılavuzluk eder.
HAC 17.İman edenler, Yahudiler, Sabiiler, Hıristiyanlar, Mecusiler ve şirke sapanlar arasında Allah, kıyamet günü ayrım yapacaktır. Allah, herşey üzerinde Şehid’dir, tanıktır.

HAC 18.Görmedin mi göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyor. Birçoğunun da üzerine azap hak olmuştur. Allah'ın hakir kıldığına ikramda bulunan olmaz. Allah, dilediğini yapar.
HAC 19.İşte şu iki hasım, Rableri hakkında çekişip durmuşlardır. Sonuçte küfre sapanlar için ateşten giysi biçilmiştir. Başlarının üstünden de kaynar su dökülmektedir.
HAC 20.Bu suyla, karınlarının içindekiler ve derileri eritilir.
HAC 21.Bunlar için bir de demirden kamçılar var.
HAC 22.Istırap yüzünden oradan her çıkmak istediklerinde, oraya geri döndürülürler: "Tadın şu yangın azabını!"
HAC 23.Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Orada, altından bilezikler ve inciyle süsleneceklerdir. Ve orada giysileri ipektir.
HAC 24.Sözün güzeline ve tatlısına ulaştırılmışlardır; Hamid olan Allah'ın yoluna ulaştırılmışlardır.
HAC 25.Küfre sapanlar, Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Hem sürekli içinde kalan hem dışardan gelen tüm insanlar için oluşturduğumuz Mescid-i Haram'dan da geri çeviriyorlar. Kim orada zulmederek haktan sapmak isterse, biz ona acıklı bir azabı tattıracağız.
HAC 26.Bir zamanlar, İbrahim için, Beytullah'ın yerini, şöyle diyerek hazırlamıştık: Bana hiçbir şeyi ortak koşma, evimi; tavaf edenler, kıyamda duranlar, rüku-secde edenler için temizle.
HAC 27.İnsanlar içinde haccı ilan et ki, gerek yaya olarak gerekse derin vadilerden gelerek, yorgunluktan incelmiş binitler üzerinde sana ulaşsınlar.
HAC 28.Kendilerine ait bir takım yararlara tanık olsunlar. Kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzere belirli günlerde Allah'ın adını ansınlar. İşte bunlardan yiyin, sıkıntı içindeki fakiri de doyurun.
HAC 29.Sonra, kirlerini atsınlar, adaklarını yerine getirsinler, Beytullah'ı tavaf etsinler.
HAC 30.İşte böyle! Kim Allah'ın yasaklarına saygılı olursa bu, Rabbi katında kendisi için çok hayırlı olur. Karşınızda okunarak

açıklananlar hariç, tüm hayvanlar size helal kılınmıştır. Artık putların pisliğinden, yalan sözden uzak durun;
HAC 31.Allah'a ortak koşmadan, hanifler olarak... Allah'a ortak koşan kişi, gökten düşmüş de kendisini kuşlar kapışıyor veya rüzgar onu uzak bir yere fırlatıp atıyor gibidir.
HAC 32.İşte böyle. Kim Allah'ın kutsallık nişanı yaptığı şeyleri yüceltirse bu yaptığı, gönüllerin takvasındandır.
HAC 33.Onlarda sizin için, belirli bir süreye kadar yararlar vardır. Sonunda onların varacakları yer Beytullah'tır.
HAC 34.Biz her ümmet için bir kurban yeri/bir kurban kesme tarzı belirlemişizdir ki, kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanların üstüne Allah'ın ismini ansınlar. Sizin tanrınız bir tek tanrıdır; o halde yalnız O'na teslim olun. Alçk gönüllü, saygılı kişileri muştula.
HAC 35.Onlar öyle insanlardır ki, Allah anıldığında kalpleri titrer; başlarına gelene sabrederler, namazı gözetirler. Ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan infak ederler.
HAC 36.Biz o büyükbaş hayvanları da sizin için Allah'ın kutsallık nişanları arasına koyduk. Sizin için onlarda hayır vardır. Onlar ayakları üzerine sıralanmış halde dururken, üzerlerine Allah'ın isimini anın. Yanları yere yaslandığı zaman da onlardan yiyin; isteyen yoksulu da istemeyen yoksulu da doyurun. Allah o hayvanları sizin hizmetinize verdi ki, şükredebilesiniz.
HAC 37.Onların etleri de kanları da Allah'a asla ulaşmaz; fakat sizin takvanız O'na ulaşır. Onları size bu şekilde boyun eğdirdik ki, sizi hidayete erdirdiği için Allah'ı yücelterek anasınız. Güzel düşünüp güzel davrananlara müjde ver.
HAC 38.Allah, iman edenleri savunur. Şu da kuşkusuz ki, Allah hiçbir haini, hiçbir nankörü sevmez.
HAC 39.Kendilerine savaş açılanlara savaşma izni verilmiştir. Çünkü onlar zulme uğratıldılar. Allah onlara yardıma elbette kadirdir.
HAC 40.Onlar sırf, "Rabbimiz Allah'tır" dedikleri için yurtlarından çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmını bir kısmıyla defetmesi olmasaydı, içlerinde Allah'ın adı çokça anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescitler her halde yerle bir edilirdi. Allah, kendisine yardım edene elbette yardım eder. Allah elbette Kavi'dir, Aziz'dir.

HAC 41.Onlar o kişilerdir ki eğer kendilerini yeryüzünde imkan ve güç sahibi yapsak namazı kılarlar, zekatı verirler, iyiliği emrederler, kötülükten alıkoyarlar. Tüm iş ve oluşlar Allah'a varır.
HAC 42.Eğer seni yalanlıyorlarsa bilesin ki, senden önce Nuh kavmi de Ad da, Semud da yalanladı.
HAC 43.İbrahim'in kavmi de Lut'un kavmi de...
HAC 44.Medyen halkı da. Musa da yalanlanmıştı da ben, inkarcılara biraz süre vermiş sonra hepsini yakalamıştım. Nasılmış benim azabım!
HAC 45.Zalim olduğu için helak ettiğimiz nice kent/medeniyet var ki, duvarları, tavanalrı üzerine çökmüş halde. Nice kullanılmaz halde bırakılmış su kuyusu, nice görkemli/süslü/bakımlı köşk var.
HAC 46.Yeryüzünde hiç dolaşmadılar mı ki, kalpleri olsun da onunla akıllarını çalıştırsınlar, kulakları olsun da onlarla duysunlar. Şu bir gerçek ki, kafadaki gözler kör olmaz ama göğüslerin içindeki gönüller körleşir.
HAC 47.Senden aceleyle azabı istiyorlar: Allah, vaadine asla ters düşmez. Şu da bir gerçek ki Rabbinin katındaki bir gün, sizin saymakta olduğunuzun bin yılı gibidir.
HAC 48.Nice kent/medeniyet var ki, zulme saptığı halde, ona süre tanıdım. Ama sonra kendisini yakalayıverdim. Dönüş yalnız banadır.
HAC 49.De ki: "Ey insanlar, ben sizin için, açıklayıcı bir uyarıcıdan başkası değilim."
HAC 50.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır.
HAC 51.Ayetlerimizi işe yaramaz kılmak için gayret gösterenlere gelince, onlar cehennemin dostlarıdır.
HAC 52.Biz senden önce hiçbir resul ve nebi göndermedik ki, o birşey dilediğinde, şeytan onun düşünce ve dileği içine birşey atmış olmasın. Ama Allah, şeytanın attığını siler, sonra kendi ayetlerini muhkemleştirir. Allah Alim'dir, Hakim'dir.
HAC 53.Bu, Allah'ın; şeytanın attığını, kalplerinde hastalık olanlara, gönülleri katılaşanlara bir fitne yapması içindir. Zalimler, geri dönülmez bir ayrılık ve kopuş içindedirler.
HAC 54.Kendilerine ilim verilenler onun, senin Rabbinden bir hak olduğunu bilsinler, ona inansınlar da kalpleri ona saygı duysun diye

böyle yapılmıştır. Şu bir gerçek ki Allah Hadi'dir, iman edenleri dosdoğru yola mutlaka ulaştıracaktır.
HAC 55.İnkar edenler ise kıyamet ansızın başlarına patlayıncaya kadar, yahut kısır bir günün azabı kendilerine gelip çatıncaya kadar, o Kur'an'dan yana kuşku içinde olmaya devam edecekler.
HAC 56.O gün mülk ve yönetim Allah'ındır. Aralarında O hüküm verecektir. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar, nimetlerle dolu cennetlerde olacaklardır.
HAC 57.İnkar edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar için aşağılayıcı bir azap öngörülmüştür.
HAC 58.Allah yolunda hicret edip sonra da öldürülen yahut ölenleri, Allah güzel bir rızıkla mutlaka rızıklandıracaktır. Allah, rızık verenlerin elbette ki en hayırlısıdır.
HAC 59.Onları, razı olacakları bir yere elbette sokacaktır. Allah elbette ki, Alim'dir, Halim'dir.
HAC 60.İşte böyle. Kim uğratıldığı cezanın aynısıyla ceza edip de zulüm ve saldırganlığa uğrarsa, Allah ona mutlaka yardım edecektir. Allah, elbette ki Afüvv'dür, Gafur'dur.
HAC 61.İşte böyle. Allah geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Allah Semi'dir, Basir'dir.
HAC 62.Evet böyledir! Çünkü Allah Hakk'ın ta kendisidir. O'nun dışında yalvarıp çağırdıkları ise batılın ta kendisidir. Hi kuşkusuz, Allah Aliyy'dir, Kebir'dir.
HAC 63.Görmedin mi, Allah, gökten bir su indirdi de, onun sayesinde yer, yemyeşil hale geliyor! Allah Latif'tir, Habir'dir.
HAC 64.Göklerde ne var, yerde ne varsa O'nundur. Allah, Gani olanın da Hamid olanın ta kendisidir.
HAC 65.Görmedin mi, Allah yeryüzündekileri ve denizde O'nun emriyle akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdi! O'nun izni olmaksızın yerkürenin üstüne düşmemesi için göğü O tutuyor. Allah, insanlara karşı elbette Rauf, Rahim'dir.
HAC 66.Size hayat veren O'dur. Sonra sizi öldürüyor; sonra diriltecektir sizi. Gerçek olan şu ki, insan tam bir nankördür.
HAC 67.Her ümmet için biz, bir ibadet şekli/bir ibadet yeri belirledik; onlar, onu izler. Artık bu iş konusunda seninle çekişmesinler. Sen de Rabbine davet et/dua et. Sen, elbette ki şaşırtmadan yol aldıran bir kılavuzun ardındasın.

HAC	68.Seninle mücadele ederlerse şöyle de: “Yapmakta olduklarınızı Allah daha iyi bilir.”
HAC	69.Allah, tartışmakta olduğunuz konuda kıyamet günü aranızda hüküm verecektir.
HAC	70.Bilmedin mi ki: Allah gökte ne var, yerde ne varsa hepsini bilir. Bunların tümü bir Kitap’tadır. Bütün bunlar Allah için çok kolaydır.
HAC	71.Allah’tan ayrı olarak, hakkında O’nun hiçbir kanıt indirmediği şeye kulluk ediyorlar. Kendilerinin de onunla ilgili bir ilmi yoktur. O zalimlerin yardımcısı olmayacaktır.
HAC	72.Onlara açık-seçik ayetlerimiz okunduğunda, o küfre sapanların yüzlerinde bir hoşnutsuzluk/yadsıma görürsün. Kendilerine ayetlerimizi okuyanlara saldıracak olurlar. De ki: “Size şu yaptığınızdan daha kötü birşey haber vereyim mi: Ateş! Allah onu inkarcılara vaat etmiştir. Ne kötü dönüş yeridir o!”
HAC	73.Ey insanlar! Size bir örnek verildi; onu dinleyin. O Alah’ın yanında yakarıp durduklarınız var ya, hepsi bir araya toplansalar bir sinek bile yaratamazlar. Sinek onlardan birşey kapacak olsa, bunu bile ondan geri alamazlar. İsteyen de aciz, istenen de...
HAC	74.Allah’ı, şanına yaraşır biçimde takdir edemediler. Allah elbette Kavi’dir, Aziz’dir.
HAC	75.Allah, meleklerden de resuller seçer, insanlardan da. Şüphesiz ki Allah Semi ve Basir’dir.
HAC	76.Onların önden gönderdiklerini de bilir, arkaya bıraktıklarını da. İş ve oluşlar Allah’a döndürülür.
HAC	77.Ey iman edenler! Rüku edin, secde edin; Rabbinize ibadet edin, hayır işleyin ki kurtulabilesiniz.
HAC	78.Allah uğrunda, O’na yaraşır bir gayretle didinin! O sizi seçmiş ve dinde size hiçbir güçlük çıkarmamıştır. Babanız İbrahim’in dinini esas alın. Allah sizi, önceden de şu Kitap’ta da “müslümanlar” diye adlandırdı ki, resul sizin üzerinize bir tanık olsun, siz de insanlar üzerine tanıklar olasınız. O halde, zekatı verin ve Allah’a sarılın. O’dur sizin Mevla’nız. Ne güzel Mevla’dır O, ne güzel yardımcıdır O!
MÜMİNUN	1.Hiç kuşku yok, kurtulmuştur müminler!
MÜMİNUN	2.Namazlarında huşu sahipleridir onlar.
MÜMİNUN	3.Boş uğraş ve lüzumsuz sözden yüz çevirmişlerdir onlar.

MÜMİNUN 4.Zekatı vermek için faaliyettedir onlar.
MÜMİNUN 5.Cinsiyet organlarını/ırzlarını koruyanlardır onlar.
MÜMİNUN 6.Eşleri yahut akitleri aracılığıyla sahip bulundukları müstesnadır. Bu durumda kınanmış değillerdir onlar.
MÜMİNUN 7.Kim bundan ötesini isterse, işte onlar, sınırı aşanlardır.
MÜMİNUN 8.O müminler, emanetlerine, ahitlerine saygı duyup sahip çıkanlardır.
MÜMİNUN 9.Namazlarını korumaya devam ederler onlar.
MÜMİNUN 10.İşte bunlardır mirasçı olanlar;
MÜMİNUN 11.Ki, Firdevs cennetine mirasçı olurlar, onda sonsuza dek kalırlar.
MÜMİNUN 12.Yemin olsun ki, biz insanı topraktan oluşan bir özden yarattık.
MÜMİNUN 13.Sonra onu çok dayanıklı bir karargahta bir damlacık yaptık.
MÜMİNUN 14.Sonra o damlacığı bir embriyoya dönüştürdük, sonra o embriyoyu bir et parçası haline getirdik, nihayetn o kemiğe de bir et giydirdik. Sonra onu bir başka yaratılışla yeniden kurduk. Yaratıcıların en güzeli Allah'ın kudret ve sanatı ne yücedir!
MÜMİNUN 15.Sonra siz, bütün bunların ardından mutlaka öleceksiniz.
MÜMİNUN 16.Sonra siz, kıyamet gününde yeniden diriltileceksiniz.
MÜMİNUN 17.Andolsun, biz sizin üstünüzde yedi yol yarattık. Ve biz yaratılıştan/yaratılmışlardan gafil de değiliz.
MÜMİNUN 18.Gökten belli ölçüde bir su indirdk de onu yreyüzünde durdurduk. Elbette ki biz, onu gidermeye de gücü yetenleriz.
MÜMİNUN 19.Onunla size hurmalardan ve üzümlerden bahçeler yetiştirdik, onlar da sizin için birçok meyvalar vardır; onlardan yiyorsunuz.
MÜMİNUN 20.Ve bir ağaç da yetişdirdk ki, Tur-i Sina'dan çıkar, yağlı olarak biter; yiyenlere katıktır.
MÜMİNUN 21.Davarlarda da sizin için elbette bir ibret vardır. Onların karınlarındakilerden size içiriyoruz. Onlarda sizin için birçok yarar var. Onlardan yiyorsunuz da.

MÜMİNUN 22.Hem onlar üzerinde hem de gemiler üzerinde taşınıyorsunuz.
MÜMİNUN 23.Andolsun, Nuh'u toplumuna resul olarak gönderdik de o şöyle dedi: "Ey toplumum! Allah'a kulluk/ibadet edin. O'ndan başka tanrınız yok sizin. Hala korunmayacakmı sınız?"
MÜMİNUN 24.Toplumu içinden inkarcı kodaman grup şöyle dedi: "Bu adam, sizin gibi bir insandan başka şey değil; size üstünlük taslamak istiyor. Eğer Allah dileseydi, melekler indirirdi. Biz ilk atalarımız arasında böyle birşey duymadık."
MÜMİNUN 25."Cinnet getirmiş bir adamdan başkası değildir o. Belli bir süreye kadar göz altında tutun onu."
MÜMİNUN 26.Nuh şöyle yakardı: "Rabbim, beni yalanlamaları karşısında yardım et bana!"
MÜMİNUN 27.Bunun üzerine biz Nuh'a şöyle vahyettik: "Gözlerimizin önünde ve vahyimize uygun olarak gemiyi yap. Emrimiz gelip tandır kaynayınca, ailenle birlikte her türden iki çifti gemiye sok. İçlerinden, haklarında daha önce hüküm verilmiş olanları dışta bırak. Zulmetmiş olanlar hakkında bana yakarıp durma. Onlar kesinlikle boğulacaklardır."
MÜMİNUN 28.Sen, yanındakilerle birlikte geminin üzerine çıktığında şöyle de: "Zalimler topluluğundan bizi kurtaran Allah'a hamd olsun!"
MÜMİNUN 29.Şunu da söyle: "Rabbim, beni bereketli bir yere indir. Sen, konuk ağırlayanların en hayırlısısın."
MÜMİNUN 30.Biz onları imtihan ediyor idiysek de bunda elbette ibretler vardır.
MÜMİNUN 31.Sonra onların ardından başka bir nesil oluşturduk.
MÜMİNUN 32.Onlara da içlerinden şu yolda tebliğde bulunan bir resul gönderdik. Allah'a kulluk/ibadet edin. O'ndan başka tanrınız yok sizin. Hala ürpermiyor musunuz?
MÜMİNUN 33.Toplumunun, dünya hayatında servet ve refaha ulaştırdığımız halde inkara sapıp ahiretteki buluşmayı yalanlayan kodaman takımı şöyle dedi: "Bu adam, sadece sizin gibi bir insan; yemekte olduğunuzdan yiyor, içmekte olduğunuzdan içiyor."
MÜMİNUN 34. "Kendiniz gibi bir insana itaat ederseniz, o takdirde mutlaka hüsrana uğrayanlar olursunuz."

MÜMİNUN 35.“Size, ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra tekrar meydana çıkarılacağınızı mı vaat ediyor?”
MÜMİNUN 36.“Heyhat! Size vaat edilen o şey ne kadar uzak!”
MÜMİNUN 37.“Hayat, şu dünya hayatımızdan başkası değildir. Ölürüz, yaşarız ama biz tekrar diriltilecek değiliz.”
MÜMİNUN 38.“O, yalan düzüp Allah’a iftira eden bir adamdan başkası değil. Biz ona inanmıyoruz.”
MÜMİNUN 39.O peygamber şöyle yakardı: “Rabbim, beni yalanlamaları karşısında yardım et bana!”
MÜMİNUN 40.Allah buyurdu: “Biraz sonra kesinlikle pişman olacaklar.”
MÜMİNUN 41.Nihayet, o korkunç titreşimli ses onları tam bir biçimde yakaladı da hepsini sel süprüntüsü haline getirdik. Dönmeze gitsin o zalimler topluluğu!
MÜMİNUN 42.Sonra, onların arkasından başka nesiller oluşturduk.
MÜMİNUN 43.Hiçbir ümmet ne süresinden ileri geçebilir ne de geri kalır.
MÜMİNUN 44.Sonra, resullerimizi ardarda gönderdik. Hangi ümmete reulü geldiyse onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardınca yuvarladık ve hepsini birer efsane yaptık. Dönmeze gitsin iman etmeyen bir topluluk!
MÜMİNUN 45.Sonra, Musa ile kardeşi Harun’u mucizelerimizle, açık bir kanıtla gönderdik;
MÜMİNUN 46.Firavun’a ve kodamanlarına. Ancak kibre saptılar, çünkü kendilerini büyük gören bir topluluktu onlar.
MÜMİNUN 47.Şöyle dediler: “Kendilerine bağlı toplum bize kulluk-kölelik ederken, biz kalkıp bizim iki insan olan şu adamlara mı inanacağız?”
MÜMİNUN 48.İkisini de yalanladılar, böylece helak edilenler arasına katıldılar.
MÜMİNUN 49.Yemin olsun, Musa’ya o Kitap’ı vermiştik ki, hidayete erebilsinler.
MÜMİNUN 50.Meryem’in oğluyla annesini birer ayet kıldık ve onları oturmaya uygun pınarlı bir tepeye yerleştirdik.
MÜMİNUN 51.Ey resuller! Güzel ve temiz şeylerden yiyin ve barışa, hayra yönelik iş yapın!! Çünkü ben, yapmakta olduklarınızı

çok iyi bilmekteyim.
MÜMİNUN 52.İşte sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir. Ve ben sizin Rabbinizim; o halde benden korkun.
MÜMİNUN 53.Fakat onlar işlerini aralarında parçalayıp çeşitli kitaplara ayırdılar. Her hizip, yalnız kendi yanındakiyle sevinip övünmektedir.
MÜMİNUN 54.Artık sen onları bir süreye kadar kendi gafletleri içinde bırak.
MÜMİNUN 55.Sanıyorlar mı ki, kendilerine verdiğimiz mal ve oğullarla güçlendiriyoruz onları,
MÜMİNUN 56.Ve iyiliklerine koşuyoruz. Hayır, farkında olmuyorlar.
MÜMİNUN 57.Onlar ki, Rablerine saygıdan titrerler,
MÜMİNUN 58.Onlar ki, Rablerinin ayetlerine iman ederler,
MÜMİNUN 59.Onlar ki, Rablerine ortak koşmazlar,
MÜMİNUN 60.Onlar ki, verdiklerini, Rablerine dönecekleri için kalpleri ürpererek verirler;
MÜMİNUN 61.İşte bunlar, hayırlarda yarışırlar. Ve hayırlarda önde gidenler de onlardır.
MÜMİNUN 62.Biz, hiçbir benliğe yaratılış kapasitesinin üstünde görev yüklemeyiz. Bizim katımızda, hakkı söyleyen bir kitap vardır. Onlara haksızlık edilmez.
MÜMİNUN 63.Fakat onların kalpleri bundan gaflet içindedir. Onların bundan başka da işleri vardır ki, hep o işler için çalışmaktadırlar.
MÜMİNUN 64.Sonunda, servet ve refahla şımarışlarını azapla yakaladığımızda, hemen bağırıp dövünmeye başlarlar.
MÜMİNUN 65.“Bağırıp dövünmeyin bugün, bizim karşımızda kimseden yardım göremezsiniz.”
MÜMİNUN 66.“Ayetlerimiz size okunuyordu da siz ökçeleriniz üzerine gerisin geri dönüyordunuz.”
MÜMİNUN 67.“Ona karşı büyüklük taslayarak, gece boyunca hezeyanlar savuruyordunuz.”
MÜMİNUN 68.Sözü gereğince düşünmediler de ondan mı, yoksa kendilerine ilk atalarına gelmeyen birşey geldi diye mi?
MÜMİNUN 69.Yoksa resullerini tanımadılar da bu yüzden mi onu inkar ediyorlar?

MÜMİNUN 70.Yoksa, “onda bir cinnet mi var” diyorlar! Hayır, o kendilerine hakkı getirdi ama onların çoğu haktan tiksiniyor.
MÜMİNUN 71.Eğer hak onların keyiflerine uysaydı, göklerde yerde bunların içindekilerde kesinlikle fesada uğrardı. Hayır, biz onlar onlara Zikir’lerini/Kur’anlarını getirdik ama onlar Zikir’lerinden/Kur’anlarından yüz çeviriyorlar.
MÜMİNUN 72.Yoksa onlardan bir vergi mi istiyorsun? Rabbinin vereceği daha hayırlıdır. Rızık verenlerin en hayırlısı O.
MÜMİNUN 73.Şu bir gerçek ki, sen onları dosdoğru bir yola çağırıyorsun.
MÜMİNUN 74.Ama ahirete inanmayanlar, o yoldan hep yan çiziyorlar.
MÜMİNUN 75.Eğer biz onlara acıyıp da üstlerindeki sıkıntıyı kaldırsaydık, azgınlıkları içinde sersem sersem bocalamaya devam edeceklerdi.
MÜMİNUN 76.Yemin olsun, biz onları azapla yakaladık, ama yine de Rablerine boyun eğmediler. Sığınıp yakarmıyorlar.
MÜMİNUN 77.Nihayet, üzerlerine şiddetli bir azabın kapısını açtığımızda hemencecik ümitsizliğe düşüverecekler.
MÜMİNUN 78.Allah odur ki; sizin için işitme gücü, gözler ve gönüller oluşturdu. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!
MÜMİNUN 79.Sizi yeryüzünde yaratıp yayan da O’dur. O’nun huzurunda haşredileceksiniz.
MÜMİNUN 80.O hayat veriyor, O öldürüyor. Geceyle gündüzün birbiri ardınca gelişi O’nun için. Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?
MÜMİNUN 81.İşin doğrusu şu: Onlar da öncekilerin söylediği gibi söylediler.
MÜMİNUN 82.Dediler ki: “Ölüp, toprak ve kemik haline geldiğimiz zaman mı, gerçekten o zaman mı diriltileceğiz?”
MÜMİNUN 83.“Andolsun, biz de bizden önce atalarımız da bununla tehdit edildik. Öncekilerin masallarından başka birşey değil bu.”
MÜMİNUN 84.De ki: “Eğer biliyorsanız, yeryüzü ve içindekiler kimindir?”
MÜMİNUN 85.“Allah’ındır!” diyecekler. De ki: “Hala düşünüp ibret almıyor musunuz?”

MÜMİNUN 86.Sor: “Yedi göklerin Rabbi ve o büyük arşın Rabbi kimdir?”
MÜMİNUN 87.“Allah’tır!” diyecekler. De ki: “Hala korkmuyor musunuz?”
MÜMİNUN 88.Şunu da sor: “Eğer biliyorsanız söyleyin. Kimdir o, herşeyin melekutu/aslı-esası elinde olan? O koruyup gözeten ama korunup gözetilmeyen?”
MÜMİNUN 89.“Allah’tır!” diyecekler. De ki: “Nasıl oluyor da büyüleniyorsunuz?”
MÜMİNUN 90.Hayır, hayır! Biz onlara hakkı getirdik ama onlar tam anlamıyla yalancıdırlar.
MÜMİNUN 91.Allah, çocuk filan edinmemiştir. O’nunla beraber herhangi bir ilah da yoktur. Eğer böyle olsaydı, her ilah kendi yarattığını yok ederdi ve mutlaka biri ötekine üstün gelmeye çalışırdı. Allah’ın şanı onların nitelendirmelerinden yücedir, arınmıştır.
MÜMİNUN 92.Gözle görülmeyeni de görüleni de bilendir O. Uzaktır onların ortak koştuklarından.
MÜMİNUN 93.De ki: “Rabbim, tehdit edildikleri şeyi bana mutlaka göstereceksen,
MÜMİNUN 94.Beni o zalimler topluluğunun içinde tutma Rabbim.”
MÜMİNUN 95.Biz, onları tehdit ettiğimiz şeyi sana göstermeye elbette kadiriz.
MÜMİNUN 96.En güzel olan neyse onunla sav kötülüğü. Onların nasıl nitelendirme yaptıklarını biz daha iyi biliriz.
MÜMİNUN 97.Ve de ki: “Rabbim, şeytanların dürtüklemelerinden sana sığınırım!”
MÜMİNUN 98.“Onların, başıma üşüşmelerinden de sana sığınırım Rabbim!”
MÜMİNUN 99.Sonunda onlardan birine ölüm geldiğinde şöyle der: “Rabbim, beni geri döndürün;
MÜMİNUN 100.Döndürün ki, o arkada bıraktığım yerde iyi bir iş yapayım.” Hayır, bir kelime ki bu, o söyler onu. Ötelerinde, dirilecekleri güne kadar bir berzah vardır.
MÜMİNUN 101.Sura üfürüldüğünde, aralarında artık soy-sop/şuna-buna mensup olmalar söz konusu edilemez. Birbirlerini soruşturamazlar da.

MÜMİNUN 102.Artık kimin tartıları ağır gelirse onlar kurtulmuş olacaklardır.
MÜMİNUN 103.Tartıları hafif gelenler ise kendilerini kayba uğratanlar, sürekli cehennemde kalanlar olacaklardır.
MÜMİNUN 104.Ateş, yüzlerini yalar. Ve onlar da içinde sırıtıp kalacaklar.
MÜMİNUN 105.“Ayetlerim size okunmadı mı? Ve siz onları yalanlamıyor muydunuz?”
MÜMİNUN 106.Derler ki: “Rabbimiz, bahtsızlığımız bize baskın çıktı. Sapıp gitmiş bir topluluk olduk biz.”
MÜMİNUN 107.“Rabbimiz, çıkar bizi oradan. Eğer bir daha aynısını yaparsak, gerçekten zalimler olacağız.”
MÜMİNUN 108.Buyurur: “Yıkılıp gidin oraya, konuşmayın benimle!”
MÜMİNUN 109.Kullarımdan bir zümre, “Rabbimiz, inandık; affet bizi, acı bize, sen merhametlilerin en hayırlısısın” diyorken,
MÜMİNUN 110.Siz onları alaya aldınız. Öyle ki, benim zikrimi/Kur’anımı size unutturdular. Siz onlara hep gülüyordunuz.
MÜMİNUN 111.Bugün onlara ben, sabretmiş olmalarının karşılığını verdim. Başarıya erip kurtulanlar, onlardır.
MÜMİNUN 112.Buyurur: “Yeryüzünde, yıllar sayısıyla ne kadar kaldınız?”
MÜMİNUN 113.Derler: “Bir gün yahut günün bir kısmı kadar; sayanlara sor.”
MÜMİNUN 114.Buyurdu: “Sadece birazcık kaldınız. Keşke biliyor olsaydınız.”
MÜMİNUN 115.“Sizi, boş yere yarattığımızı ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?”
MÜMİNUN 116.Yücelerden yücedir, o hak padişah olan Allah! İlah yok O’ndan başka! O şanlı arşın Rabbidir O!
MÜMİNUN 117.Kim Allah’ın yanında, hakkında hiçbir kanıt olmayan bir başka ilaha yakarır/davet ederse, onun hesabı Rabbi katındadır. Hiç kuşkusuz, küfre sapanlar iflah etmezler.
MÜMİNUN 118.Şöyle yakar: “Rabbim! Affet, merhamet et! Sen merhametlilerin en hayırlısısın!”
NUR 1.Bir suredir, indirdik onu; farz kıldık onu... Ve içinde açık-seçik ayetler indirdik ki, düşünüp ders alabilesiniz.

NUR 2.Zina eden kadınla zina eden erkek... Yüz vuruş vurun herbirinin ciltlerine... Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dini konusunda bunlara acıma duygusu sizi yakalamasın. Müminlerden bir grup da bunların cezasına tanık olsun.
NUR 3.Zina eden erkeği zina eden bir kadın veya putperest bir kadından başkası nikahlamaz. Zina eden kadına gelince, onu da zina eden bir erkek veya putperest bir erkekten başkası nikahlamaz. Müminlere bu, haram kılınmıştır.
NUR 4.İffetli kadınlara iftira atıp da dört tanık getiremeyenlere gelince, onlara hemen seksen vuruş vurun. Ve onların tanıklıklarını ebediyen kabul etmeyin. Onlar, fıska batmışların ta kendileridir.
NUR 5.Bu suçtan sonra tövbe edip iyi hal sergileyenler müstesna. Şu bir gerçek ki, Allah Gafur'dur, Rahim'dir.
NUR 6.Kendi eşlerine zina isnat edip de kendilerinden başka tanıkları olmayanların herbirinin tanıklığı, kendisinin kesinlikle doğru sözlülerden olduğu hususunda Allah'a yeminden ibaret dört kez tanıklık ikrarıdır.
NUR 7.Beşincide, eğer yalancılardansa, Allah'ın laneti üzerine olsun diye söz söyler.
NUR 8.İtham edilen eşin, itham eden kocanın kesinlikle yalancılardan olduğuna ilişkin, Allah adına dört kez yemin şeklindeki tanıklığı, ondan cezayı düşürür.
NUR 9.Bu durumda kadının beşinci sözü, suçlayan erkek doğru söyleyenlerdense, "Allah'ın gazabının kendisi üzerine olması" nı söylemekten ibarettir.
NUR 10.Allah'ın lütuf ve rahmeti üzerinizde olmasaydı neylerdiniz! V e hiç kuşku yok Allah Tevvab'dır, Hakim'dir.
NUR 11.O ifki/yalan haberi getirenler, içinizden bir gruptur. Onu sizin için şer sanmayın. Aksine o, sizin için bir hayırdır. Onlardan her kişiye o günahtan kazandığı vardır. Onların, günahın büyüğünü yönetenine de büyük bir azap vardır.
NUR 12.Onu işittiğinizde, erkek ve kadın müminlerin birbirleri için iyi zanda bulunup, "bu apaçık bir iftiradır" demeleri gerekmez miydi?
NUR 13.Ona dört tanık getirselerdi ya! Mademki, tanıkları getiremediler, o halde Allah katında onlar yalancılardır.
NUR 14.Eğer dünya ve ahirette Allah'ın lütfu üzerinizde olmasaydı, içine daldığınız o yaygarada size mutlaka büyük bir azap

dokunurdu.
NUR 15.O zaman siz, onu dillerinizle birbirinize yetiştiriyordunuz ve ağızlarınızla, hakkında hiçbir bilginiz olmayan şeyi söylüyor, üstelik bunu önemsiz sanıyordunuz. Oysaki Allah katında o, çok büyük bir günahtı.
NUR 16.Onu duyduğunuzda, "bu konuda söz söylememiz bize yakışmaz; haşa, bu büyük bir iftiradır" demeniz gerekmez miydi?
NUR 17.Eğer iman sahipleri iseniz, Allah sizi böyle birşeye bir daha asla dönmemeniz hususunda uyarıyor.
NUR 18.Allah size ayetleri iyice açıklıyor. Allah Alim'dir, Hakim'dir.
NUR 19.İman edenler içinde edepsizliğin yayılmasın arzu edenler var ya, onlar iin dünyada da ahirette de korkunç bir azap öngörülmüştür. Allah bilir ama siz bilmezsiniz.
NUR 20.Ya Allah'ın lütfu ve rahmeti üzerinizde olmasaydı! Allah Rauf'tur, Rahim'dir.
NUR 21.Ey iman edenler! Şeytanın adımlarını izlemeyin. Kim şeytanın adımlarını izlerse, şeytan ona iğrençlikleri ve kötülüğü emreder. Allah lütuf ve rahmeti üzerinizde olmasaydı, içinizden tek kişi bile sonsuza dek temize çıkamazdı. Ama Allah dilediğini arıtıp temizliyor. Allah herşeyi işitiyor, herşeyi biliyor.
NUR 22.Sizin lütuf ve imkan sahibi olanlarınız; akrabaya, çaresizlere, Allah yolunda hicret edenlere birşey vermemeye yemin etmesinler, affetsinler, hoş görsünler. Allah'ın sizi affetmesini istemez misiniz? Allah Gafur'dur, Rahim'dir.
NUR 23.O birşeyden habersiz iffetli mümin kadınlara iftira atanlar, dünyada da ahirette de lanete çarptırılmışlardır. Büyük bir azap vardır onlar için.
NUR 24.Gün gelecek onların kendi dilleri, kendi elleri, kendi ayakları, yapıp ettikleri işler hakkında kendi aleyhlerine tanıklık edecektir.
NUR 25.O gün Allah, onlara hakettikleri cezayı tam verecek ve Allah'ın apaçık Hak olduğunu bilecekler.
NUR 26.Murdar karılar murdar erkeklere, murdar erkekler de murdar karılara... Temiz kadınlar temiz erkeklere temiz erkekler de temiz kadınlara... Bunlar, ötekilerin söylediklerinden arınmışlardır. Bunlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır.

NUR 27.Ey iman edenler! Kendi evleriniz dışındaki evlere, sahipleriyle kaynaşıp izin almadan, bir de ev sakinlerine selam vermeden girmeyin. Düşünüp taşınmanızı sağlamada bu sizin için daha hayırlıdır.
NUR 28.Eğer orada kimseyi bulamazsanız, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Eğer size “geri dönün” denirse, dönün; bu sizin için daha iyi ve temizdir. Allah, yaptıklarınızı çok iyi biliyor.
NUR 29.Oturanı bulunmayan ve içinde size ait eşya olan evlere girmenizde bir sakınca yoktur. Allah, sizin açıkladıklarınızı da sakladıklarınızı da bilir.
NUR 30.Mümin erkeklere söyle: Bakışlarını yere indirsinler. Cinsiyet organlarını/ırzlarını korusunlar. Bu onlar için daha arındırıcıdır. Kuşkusuz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.
NUR 31.Mümin kadınlara da söyle: Bakışlarını yere indirsinler. Cinsiyet organlarını/ırzlarını korusunlar. Süslerini/zinetlerini, görünen kısımlar müstesna, açmasınlar. Örtülerini/başörtülerini göğüs yırtmaçlarının üzerine vursunlar. Süslerini şu kişilerden başkasına göstermesinler: Kocaları yahut babaları yahut kocalarının babaları yahut oğulları yahut kocalarının oğulları yahut kardeşleri yahut kardeşlerinin oğulları yahut kendi kadınları yahut ellerinin altında bulunanlar yahut ihtiyaç içinde olmayan erkeklerden kendilerinin hizmetinde bulunanlar yahut kadınların mahrem yerlerini henüz anlayacal yaşa gelmemiş çocuklar. Süslerinden, gizlemiş olduklarının bilinmesi için ayaklarını yere vurmasınlar. Ey müminler, hepiniz topluca Allah’a tövbe edin ki kurtuluşa erebilesiniz.
NUR 32.İçinizden bekarlar/dulları, bir de erkek hizmetçilerinizden ve halayıklarınızdan durumu uygun olanları evlendirin. Eğer yoksul iseler, Allah onları lütfundan zenginleştirir. Allah Vasi’dir, Alim’dir.

NUR 33.Nikah imkanı bulamayanlar, Allah kendilerini lütfundan zenginleştirinceye kadar iffetlerini korusunlar. Size bağımlı olanlardan, hürriyetini satın almak isteyenlerin, kendilerinde iyi hal görürseniz, onlarla yazılı anlaşma yapın. Allah'ın size verdiği malından siz de onlara verin. Hizmetinizdeki genç kızları iffetli kalmak isteyip dururlarken, iğreti dünya hayatının basit menfaatini elde etmek için fuhşa zorlamayın. Kim onları baskı altında tutarsa Allah, fuhşa zorlanmalarından sonra onları affedici, esirgeyicidir.
NUR 34.Andolsun ki, size, gerçeği açık-seçik anlatan ayetler, sizden önce gelip geçmiş olanlardan örnekler, korunanlar için de bir öğüt indirdik.
NUR 35.Allah, göklerin ve yerin Nur'udur. Onun nurunun örneği, içinde çerağ bulunan bir kandile benzer. Kandil, bir sırça içersindedir. Sırça, inciden bir yıldız gibidir ki, doğuya da batıya da nispeti olmayan bereketli bir zeytin ağacından yakılır. Bu ağacı yağı, neredeyse ateş dokunmasa bile ışık saçar. Nur üzerine nurdur o. Allah, diediğini kendi nuruna kılavuzlar. Allah, insanlara örnekler verir. Allah herşeyi bilmektedir.
NUR 36.Kandil, Allah'ın yükseltilmesine ve içinde adının anılmasına izin verdiği evlerdedir. Orada sabah-akşam O'nu tespih eder.
NUR 37.Öyle erler vardır ki, bir ticarette bir alış-veriş de onları Allah'ın Zikri'nden/Kur'an'dan, namaz kılmaktan, zekat vermekten alıkoyamaz. Onlar, kalplerle gözlerin döneceği/yer değiştireceği günden korkarlar.
NUR 38.Ki Allah kendilerine, yapıp işlediklerinin en güzelini versin ve lütfundan onlara artışlar sağlasın. Allah dilediğini hesapsızca rızıklandırır.
NUR 39.Küfre sapanlara gelince, onların amelleri çöldeki serap gibidir ki, susuzluktan bunalan onu su sanır. Ama ona yaklaşınca hiçbir şey bulamaz; yanında Allah'ı bulur; O da onun hesabını eksiksiz bir biçimde görür. Allah, hesabı çok çabuk görendir.
NUR 40.Onların amelleri, engin denizdeki karanlıklara da benzer. Üst üste dalgaların kapladığı bir deniz. Daha üstünde de bulutlar var. Birbiri üstüne karanlıklar... Elini çıkarsa göremeyecek halde. Allah'ın ışık vermediği kişiye hiçbir ışık bulunamaz.

NUR 41.Görmedin mi göklerdeki ve yerdeki şuurlular da bölük bölük olmuş kuşlar da Allah'ı tespih etmektedir. Her biri kendine özgü duasını, kendine özgü tespihini bilmiştir. Allah, onların yapmakta olduklarını çok iyi bilmektedir.
NUR 42.Göklerin ve yerin mülkü/yönetimi Allah'ındır. Dönüş Allah'adır.
NUR 43.Görmedin mi, Allah, bulutları sürüyor, sonra onları kaynaştırıp içiçe sokuyor, sonra onları birbiri üstüne yığıyor. Nihayet, onların arasından yağmurun çıktığını görüyorsun. Gökten, ondaki dağlardan bir dolu indiriyor da onunla dilediğini çarpıyor, dilediğinden de onu yan geçiriyor. Onun şimşeğinin parıltısı, neredeyse gözleri alıp götürecek.
NUR 44.Allah, geceyle gündüzü evirip çeviriyor. Gözleri olanlar için bunda elbette bir ibret vardır.
NUR 45.Allah, tüm canlıları sudan yarattı. Onlardan kimileri karnı üzerinde yürür, kimileri iki ayak üstünde yürür, kimileri de dört ayak üstünde... Allah dilediğini yaratıyor, Allah herşeye kadirdir.
NUR 46.Andolsun, biz, açık-seçik bilgiler veren ayetler indirdik. Allah, dilediğini/dileyeni dosdoğru yola iletiyor.
NUR 47."Allah'a ve resule inandık, boyun eğdik!" diyorlar, sonra da içlerinden bir fırka bunun hemen ardından yüz çeviriyor. Bunlar, inanmış insanlar değiller.
NUR 48.Allah'a ve aralarında hüküm versin diye elçiye çağırıldıklarında, içlerinden bir fırka hemen yüz çevirip gidiyor.
NUR 49.Eğer gerçek, kendi lehlerine olursa boyun bükerek ona gelirler.
NUR 50.Kalplerinde maraz mı var bunların, yoksa kuşkuya mı düştüler, yoksa Allah'ın ve resulünün kendilerine haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, hayır! Bunlar zalimlerin ta kendileri...
NUR 51.Allah'a ve aralarında hüküm vermek üzere O'nun resulüne çağırıldıklarında, müminlerin sözleri sadece şunu söylemeleridir: "İşittik, itaat ettik!" İşte bunlardır kurtuluşa erenler.
NUR 52.Allah'a ve O'nun resulüne itaat eden, Allah'a saygı duyan ve O'ndan korkan kişiler zafere ulaşanların ta kendileridir.
NUR 53.Yeminlerinin olanca gücüyle Allah'a ant içtiler ki, sen onlara emredersen mutlaka savaşa çıkacaklar. De ki: "Ant içmeyin!

Örfe uygun bir itaat yeterli! Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.”
NUR 54.De ki: “Allah’a da itaat edin, resule de. Eğer yüz çevirirseniz/yüz çevirirlerse, onun görevi ona yükletilen, sizin göreviniz de size yükletilendir. Eğer ona itaat ederseniz yolu bulursunuz. Resule düşen, açık bir tebliğden başkası değildir.”
NUR 55.Allah; sizin, iman edip hayra ve barışa yönelik iyilikler yapanlarınıza şu vaatte bulunmuştur: Onlardan öncekileri halef kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka halef kılacak. Onlar için beğenip seçtiği dinlerini yine onlar için güç kaynağı yapacak, onları korkularının arkasından mutlaka güvene ulaştıracak. Bana kulluk/ibadet edecekler, hiçbir şeyi bana ortak koşmayacaklar. Bundan sonra nankörlük edenlerse, yoldan sapanların ta kendileridir.
NUR 56.Namazı kılın, zekatı verin, resule itaat edin ki, rahmete erdirilesiniz.
NUR 57.Sakın o küfre sapanların, yeryüzünde aciz bırakıcı güçler olduklarını zannetme. Varacakları yer ateştir onların. Ne kötü dönüş yeridir o, ne kötü!
NUR 58.Ey iman edenler! Ellerinizin altında bulunanlarla,erginlik yaşına gelmemiş olanlarınız sizden üç durumda izin istesinler: Sabah namazından önce, öğlen vaktinde elbisenizi çıkardığınızda, yatsı namazından sonra... Kaygılanacağınız üç vakittir bunlar. Bunlar dışında size de onlara da bir günah yoktur. Aranızda dolaşırlar, birbirinize bakabilirsiniz. Allah, ayetleri size işte böyle açıklıyor. Allah Alim’dir,Hakim’dir.
NUR 59.Çocuklarınız erginlik çağına ulaştığında, kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi izin istesinler. Allah size ayetlerini işte böyle açıklıyor. Allah herşeyi bilir, hikmeti sınırsızdır.
NUR 60.Artık nikah arzuları kalmamış, hayızdan ve evlattan kesilen kadınların, süslerini göstermek için ortalıkta dolaşmamaları şartıyla örtülerini bırakmalarında kendileri için bir günah yoktur. Ama sakınmak için titiz davranmaları, onlar için daha hayırlıdır. Allah, herşeyi iştir, herşeyi bilir.
NUR 61.Köre güçlük yoktur, topala güçlük yoktur, hastaya güçlük yoktur. Sizin için de gerek kendi evlerinizden gerekse şu kişilerin evlerinden yemek yemenizde bir sakınca yoktur: Babalarınızın evleri yahut annelerinizin evleri yahut kardeşlerinizin evleri yahut

kızkardeşlerinizin evleri yahut amcalarınızın evleri yahut halalarınızın evleri yahut dayılarınızın evleri yahut teyzelerinizin evleri yahut anahtarı size teslim edilmiş olan evler yahut arkadaşlarınızın evleri. Hep birlikte yahut ayrı ayrı yemenizde sizin için hiçbir sakınca yoktur. Evlere girdiğinizde, Allah katından bir esenlik, bir bereketlilik, bir temizlik dileği olarak kendinize de selam verin. Allah size ayetleri işte böyle ayan-beyan bildiriyor ki, aklınızı çalıştırabilesiniz.
NUR 62.Müminler o insanlardır ki, Allah'a ve O'nun resulüne inanırlar. Resulle beraber, ortaklaşa bir iş üzerinde bulundukları zaman, ondan izin almadan çekip gitmezler. O senden izin isteyenler var ya, onlar Allah'a ve O'nun resulüne iman edenlerdir. Bazı uğraşları için senden izin istediklerinde, onlardan dilediğine izin ver ve kendileri için af dile. Allah Gafur'dur, Rahim'dir.
NUR 63.Aranızda peygamberi çağırmayı, sizin birbirinizi çağırmanıza eş tutmayın. Allah sizin, birbirini siper ederek sıvışıp gidenlerinizi bilir. Resulün emrine aykırı davrananlar, kendilerine bir fitnenin gelip çatmasından yahut acıklı bir azabın yakalarına yapışmasından çekinsinler.
NUR 64.Gözünüzü açın! Göklerde ne var, yerde ne varsa yalnız Allah'ındır. O sizin ne hal üzere olduğunuzu bilir. Bir gün O'na döndürülecekler de O onlara, yapıp ettiklerini haber verecektir. Allah herşeyi iyice bilmektedir.
FURKAN 1.Şanı yücedir o kudretin ki, hakla batılı ayıran o Furkan'ı, bütün alemler için bir uyarıcı olsun diye kuluna indirdi.
FURKAN 2.Ki göklerin ve yerin mülk ve saltanatı yalnız O'nundur. Çocuk edinmemiştir O. Mülk ve saltanatında ortak yoktur O'na. Herşeyi yaratmış ve herşeye bir ölçü ve oluş tarzı takdir etmiştir.
FURKAN 3.Böyleyken O'nun dışında bir takım ilahlar edindiler. Hiçbir şey yaratamaz bunlar. Kendileri yaratılmışlardır zaten... Kendi benlikleri için bile ne bir zarara güç yetirebilirler ne de bir yarara. Ne bir ölüme güçleri yeter ne bir dirime ne de kabirden çıkarıp hesap sormaya.
FURKAN 4.Küfre batanlar dediler ki: "Bu, onun uydurduğu bir düzmeceden başka birşey değildir. Ve bu düzmecede ona, başka bir topluluk da yardım etmiştir." Andolsun ki, bunu söyleyenler bir zulüm, günah ve iftira sergilemişlerdir.

FURKAN	5.Dediler ki: "Öncekilerin masallarıdır bu. Birilerine yazdırdı onu. O ona sabah-akşam birileri tarafından yazdırılıyor."
FURKAN	6.Şöyle söyle: "Onu göklerde ve yerdeki sırrı bilen indirmiştir. Kuşkusuz O, Gafur'dur, Rahim'dir.
FURKAN	7.Şunu da söylemişlerdir: "Ne biçim resuldür bu; yemek yiyor, sokaklarda yürüyor! Üzerine bir melek indirilmeli, beraberinde özel bir uyarıcı olmalı değil miydi?"
FURKAN	8."Yahut ona bir hazine gönderilmeli, yahut ürününden yediği bir bahçesi olmalı değil miydi?" O zalimler şunu da söylediler: "Sizler büyülenmiş bir adamdan başkasının ardı sıra gitmiyorsunuz."
FURKAN	9.Bak da gör! Nasıl da örnekler sunuyorlar sana. Sapıttılar, artık bir daha yol bulamazlar.
FURKAN	10.Şanı yücedir o kudretin ki, dilerse sana ondan daha hayırlısını, altından nehirler akan bahçeleri verir ve senin için köşkler de yapar.
FURKAN	11.İş onların söyledikleri gibi değil. Onlar o kıyamet saatini yalanladılar. Ve biz, kıyamet saatini yalanlayanlara alevli bir ateş hazırlamışızdır.
FURKAN	12.O, onları uzak bir yerden gördüğünde, onlar onun kaynayan öfkesini ve uğultusunu işitirler.
FURKAN	13.Elleri boyunlarına bağlı olarak onun dar bir yerine atıldıklarında, orada haykırırlar: "Neredesin ey ölüm!"
FURKAN	14.Bugün bir ölüm çağırmayın, bir çok ölümü davet edin.
FURKAN	15.De ki: "Bu mu daha iyi, yoksa korunanlara vaat edilen o sonsuzluk cenneti mi? O cennet de bu korunanların ödülü ve dönüş yeridir."
FURKAN	16.Onlar için orada, diledikleri herşey sürekli vardır. Bu, Rabbin üzerinde sorumluluğu üstlenilen bir vaattir.
FURKAN	17.Onları ve Allah dışındaki taptıklarını haşredeceği gün şöyle sorar: "Şu kullarımı siz mi saptırdınız yoksa onlar mı yoldan çıktılar?"
FURKAN	18.Derler ki: "Tespih ederiz seni; seni bırakıp da başka dostlar edinmek bize yaraşmazdı. Ama sen onları ve atalarını öylesine nimetlendirdin ki, Zikir'i/Kur'an'ı unuttular ve helake giden bir topluluk oldular."

FURKAN 19.İşte haklarında söz söylediklerиниz de sizi yalanladılar. Artık ne azabı savabilirsiniz ne de yardımcı olabilirsiniz. Zulmedenlere zorlu bir azap tattıracağız.
FURKAN 20.Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de mutlaka yemek yiyorlar, sokaklarda yürüyorlardı. Biz sizi birbiriniz için imtihan aracı yaptık. Rabbin herşeyi göstermektedir.
FURKAN 21.Bize kavuşmayı ummayanlar dediler ki: "Üstümüze melekler inse, yahut Rabbimizi görsek olmaz mı?" Yemin olsun ki, kendi benliklerinde büyüklük kuruntusuna düştüler ve korkunç bir biçimde azdılar.
FURKAN 22.Melekleri görecekleri günde, o günahkarlara hiçbir müjde yoktur. Şöyle diyecekler: "Yasaktır, yasaklanmıştır!"
FURKAN 23.Yaptıkları her işin önüne geçmiş, onu un-ufak hale getirip silmişizdir.
FURKAN 24.O gün, konakladıkları yer çok hayırlı, dinlenip eğlendikleri yer çok güzel olanlar, cennet halkıdır.
FURKAN 25.Gün olur, gök, bulutlarla yarılır ve melekler ardarda indirilir.
FURKAN 26.O gün gerçek mülk ve yönetim Rahman'ındır. Ve o kafirler için çok zorlu bir gündür.
FURKAN 27.O gün, zalim, ellerini ısırarak diyecek ki: "Ne olurdu, resulle birlikte bir yol tutsaydım!"
FURKAN 28."Ah, ne olurdu, falancayı dost edinmeseydim!"
FURKAN 29."Zikir/Kur'an bana geldikten sonra, o saptırdı beni ondan. Şeytan, insan için bir rezil edicidir."
FURKAN 30.Resul de şöyle der: "Ey Rabbim, benim toplumum, bu Kur'an'ı terk edilmiş/dışlanmış halde tuttular."
FURKAN 31.Biz böylece her peygambere, günahkarlardan bir düşman musallat ettik. Kılavuz ve yardımcı olarak Rabbin yeter.
FURKAN 32.İnkar edenler dediler ki: "Kur'an ona toptan, bir kerede indirilseydi ya!" Biz böyle yaptık ki, onunla senin kalbini dayanıklı kılalım. Biz onu parça parça/ayet ayet okuduk.
FURKAN 33.Onlar sana bir mesel getirdikçe, biz sana hakkı ve en güzel yorumu getiririz.
FURKAN 34.O yüzleri üstü cehenneme sevk edilecek olanlar, mekan bakımından en şerli, yol bakımından en sapık kişilerdir.

FURKAN 35.Andolsun ki, biz, Musa'ya Kitap'ı verdik. Kardeşi Harun'u da onun yanında vezir yaptık.
FURKAN 36.Ardından, şöyle dedik ki: "Ayetlerimizi yalanlayan topluluğa gidin." Biraz sonra da o topluluğu yerle bir ettik.
FURKAN 37.Ve Nuh kavmi... Resulleri yalanladıklarında hepsini boğup, insanlara bir ibret yaptık. Zalimleriçin insanlara acıklı bir azap hazırladık.
FURKAN 38.Ad'ı, Semud'u, Ress, halkını ve bunlar arasında birçok nesilleri yere batırdık.
FURKAN 39.Bunların her birine türlü türlü örnekler verdik. Ve bunların hepsini perişan batırdık.
FURKAN 40.Yemin olsun, onlar o kötülük yağmuruna tutulan kente vardılar. Peki onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar dirilip hesap vermeyi ummuyorlardı.
FURKAN 41.Seni gördüklerinde, şu şekilde alaya almaktan başka şey yapmazlar: "Allah'ın resul olarak gönderdiği, şu mu?"
FURKAN 42."Eğer biz kendilerine bağlılıkta sabırlı olmasaydık, bu bizi ilahlarımızdan saptıracaktı."Azabı gördüklerinde, yolca kimin daha sapık olduğunu bilecekler.
FURKAN 43.İğreti arzusunu ilah edinen kişiyi gördün mü? Şimdi ona sen mi vekil olacaksın?
FURKAN 44.Yoksa sen bunların çoğunun işittiğini, akledip düşündüğünü mü sanıyorsun! Onlar hayvanlar gibidirler, hatta yolca, hayvanlardan da şaşkındırlar.
FURKAN 45.Görmedin mi Rabbini, nasıl uzatmıştır gölgeyi. Eğer dileseydi,onu elbette hareketsiz kılardı. Sonra nsıl güneşi ona delil yapmışız!
FURKAN 46.Sonra nasıl tutup onu ağır ağır kendimize çekmişiz.
FURKAN 47.O'dur sizin için geceyi elbise, uykuyu dinlence yapan. Gündüzü, dağılıp yayılma zamanı yapan da O'dur.
FURKAN 48.O gönderdi rüzgarı bir müjde olarak rahmetinin önünden. Biz indirdik gökten tertemiz bir su.
FURKAN 49.Ki onunla ölü bir beldeyi diriltelim ve onunla, yarattıklarımızdan bir takım hayvanları ve birçok insanları suvaralım.
FURKAN 50.Andolsun, onu aralarında çeşitli biçimlerde ifade ettik ki öğüt alabilsinler. Ama insanların çoğu sadece nankörlükte ısrar etmektedir.

FURKAN 51.Eğer dileseydik, her kente bir uyarıcı gönderirdik.
FURKAN 52.Artık inkarcılara boyun eğme, onlra karşı Kur'an ile zorlu bir cihat aç.
FURKAN 53.İki denizi birbiri üstüne salan O'dur. Bu, tatlı ve yürek ferahlatıcı; şu, tuzlu ve acı. Ve ikisinin arasına bir berzah, geçişi engelleyen bir perde koymuştur.
FURKAN 54.Sudan bir insan yaratıp, onu nesep ve sıhriyet akrabalıkları halinde oluşturan O'dur. Rabbin çok güçlüdür.
FURKAN 55.Allah'ın berisinden, kendilerine yarar sağlamayacak, zarar da vermeyecek şeylere ibadet/kulluk ediyorlar. İnkarcı, Rabbi aleyhine başkalarına arka çıkar.
FURKAN 56.Biz seni sadece müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.
FURKAN 57.De ki: "Onun karşılığında sizden bir ücret istemiyorum; ancak Rabbine varmak için bir yol tutmayı dileyenler istiyorum."
FURKAN 58.O hiç ölmeyecek diriye, o Hayy olana dayanıp güven, onu överek tespih et! Kullarının günahlarından onun haberdar olması yeter.
FURKAN 59.Gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri altı günde yaratıp sonra arş üzerinde egemenlik kuran O'dur. Rahman'dır O. Haberdar olana sor onu.
FURKAN 60.Onlara, "Rahman'a secde edin!" dendiğinde şöyle derler: "Rahman da neymiş? Senin emrettiğin şeye secde eder miyiz hiç?" Ve bu söz onların nefretini artırdı.
FURKAN 61.Şanı yücedir o kudretin ki; gökte burçlar yarattı, orada bir kandil ve ışık yansıtıcı bir ay oluşturdu.
FURKAN 62.Geceyle gündüzü, öğüt almak isteyenlerle şükretmek isteyenler için, birbirini izler hale getiren O'dur.
FURKAN 63.Rahman'ın kulları, yeryüzünde böbürlenmeden/rahatsıa etmeden yürüyen kişilerdir. Cahiller onlara hitap edince, "selam" derler.
FURKAN 64.Geceleri, Rableri huzurunda secde ederek, ayakta durarak geçirirler.
FURKAN 65.Ve şöyle yakarırlar: "Rabbimiz, cehennem azabını bizden uzak tut! Doğrusu, onun azabı inatçı ve yapışkandır."

FURKAN 66.Ne kötü bir durak yeridir o, ne kötü bir dinlenme yeri!
FURKAN 67.Onlar, harcadıkları zaman ne savurganlığa saparlar ne de cimrilik ederler. O ikisi arasında bir dengedir bu.
FURKAN 68.Onlar, Allah'ın yanında bir başka ilaha yakarmazlar/davet etmezler. Allah'ın saygıya layık kıldığı canı haksız yere almazlar. Zina etmezler. Bunları yapan, cezaya çarpılır.
FURKAN 69.Kıyamet günü azap kendisi için katkat artırılır da hor ve ezik halde onun içinde sürekli kalır.
FURKAN 70.Tövbe ederek inanan ve barışa yönelik iyi bir iş yapan müstesna. Allah, böylelerinin kötülüklreini güzelliğe dönüştürür. Allah Gafur'dur, Rahim'dir.
FURKAN 71.Kim tövbe edip hayra ve barışa yönelik iş yaparsa, hiç kuşkusuz, tövbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.
FURKAN 72.Onlar, yalana tanıklık etmezler/yalan söze kulak vermezler. Boş lakırdıya rastladıklrında soylu bir tavırla geçip giderler.
FURKAN 73.Rablerinin ayetleri kendilerine hatırlatıldığında, kör ve sağırlar gibi onlar üzerine kapanmazlar.
FURKAN 74.Onlar, şöyle yakarırlar: "Rabbimiz, eşlerimizden ve çocuklarımızdan bize göz aydınlığı bağışla. Bizi takvaya sarılanlara önder kıl."
FURKAN 75.İşte bunlar, sabretmiş olmarına karşılık yüksek konaklarla ödüllendirilirler. Ve konaklarda sağlık dileğitle ve selamla karşılanırlar.
FURKAN 76.Orada sürekli kalacaklardır. Ne güzel konak yeri, ne güzel dinlenme yeri!
FURKAN 77.De ki: "Duanız/davetiniz yoksa, Rabbim sizi ne yapsın! Yalanladınız; bu yüzden azap kaçınılmaz olacaktır."
ŞUARA 1.Ta, Sin, Mim!
ŞUARA 2.İşte sana gerçeği apaçık gösteren Kitap'ın ayetleri...
ŞUARA 3.Onlar iman etmiyorlar diye kendini üzüntüden tüketir gibisin.
ŞUARA 4.Eğer istersek gökten üzerlerine bir mucize indiririz de boyunları onun önünde perişanlıkla eğilip kalır.
ŞUARA 5.O Rahman'dan kendilerine sözü bürünmüş yeni bir hatırlatma gelmeye dursun, ondan mutlaka yüz çevirirler.

ŞUARA 6.Andolsun, yalanladılar ama yakında gelecektir onlara alaya alıp durdukları şeyin haberleri.
ŞUARA 7.Bakmadılar mı yere, neler fışkırtmışız ondan cömert ve bereketli her çiftten.
ŞUARA 8.Bunda elbette bir mucize var, fakat onların çoğu mümin değiller.
ŞUARA 9.Ve hiç kuşku yok, senin Rabbin gerçekten mutlak Aziz, mutlak Rahim'dir.
ŞUARA 10.Rabbinin Musa'ya, "zulüm sergileyenler topluluğuna git" diye seslenişini hatırla.
ŞUARA 11."Firavun'un toplumuna git. Hala korkup korunmayacaklar mı?"
ŞUARA 12.Demişti ki Musa: "Rabbim doğrusu ben, beni yalanlamalarından korkuyorum."
ŞUARA 13."Göğsüm daralıyor, dilim açılmıyor. Görev emrini Harun'a gönder."
ŞUARA 14."Hem, benim üzerimde onlar aleyhine işlenmiş bir suç var; bu yüzden beni öldürmelerinden korkuyorum."
ŞUARA 15. "Hayır, olmaz!" dedi. "Ayetlerimizi götürün. Biz sizinleyiz, herşeyi dinlemekteyiz."
ŞUARA 16. "Hemen Firavun'a gidin, şöyle deyin: 'Alemlerin Rabbinin resulleriyiz biz."
ŞUARA 17. "İsrailoğullarını bizimle gönder."
ŞUARA 18.Firavun dedi: "Biz seni aramızda, bir çocuk olarak koruyup beslemedik mi? Ömrünün nice yıllarını aramızda geçirdin."
ŞUARA 19. "Ve sonunda o yaptığını da yaptın. Nankörlerden birisin sen."
ŞUARA 20.Musa dedi: "Onu yaptığım zaman şaşkınlardandım."
ŞUARA 21."Sizden korkunca aranızdan kaçtım. Daha sonra Rabbim bana hükmetme gücü bağışladı ve beni peygamberlerden biri yaptı."
ŞUARA 22. "O başıma kaktığın nimet, İsrailoğullarını köle yapmana karşılıktı."
ŞUARA 23.Firavun dedi: "Peki, alemlerin Rabbi kim?"
ŞUARA 24.Dedi: "Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbi! Eğer iyice anlayıp inanıyorsanız."
ŞUARA 25.Firavun, çevresindekilere dedi: "Duyuyor musunuz?"

ŞUARA 26.Musa dedi: "O hem sizin Rabbinizdir hem de önceki atalarınızın Rabbidir."
ŞUARA 27.Firavun dedi: "Şu size gönderilmiş bulunan resulünüz gerçekten tam bir deli."
ŞUARA 28.Musa dedi: "Eğer aklınızı işletirseniz O, doğunun, batının ve bunlar arasındakilerin de Rabbidir."
ŞUARA 29.Dedi: "Benden başka ilah edinirsen, yemin olsun seni zındıklar arasına atarım."
ŞUARA 30.Musa dedi: "Ya sana gerçeği gösteren bir şey getirmişsem!"
ŞUARA 31.Dedi: "Hadi getir onu ortaya, eğer doğru sözlülerden isen."
ŞUARA 32.O da asasını attı. Bir de ne görsünler,asa korkunç bir ejderha oluvermiş.
ŞUARA 33.Elini çıkardı, o da anında, seyredenler önünde bembeyaz kesildi.
ŞUARA 34.Firavun, çevresindeki kodamanlar konseyine şöyle dedi: "Bu adam gerçekten bilign bir büyücü;
ŞUARA 35.Büyüsüyle sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor. Ne buyurursunuz!"
ŞUARA 36.Dediler: "Onu kardeşiyle birlikte alıkoy ve kentlere toplayıcılar gönder,
ŞUARA 37.Ki, tüm bilgili büyücüleri huzuruna getirsinler."
ŞUARA 38.Nihayet büyücüler belirlenen bir günün, belirlenen bir vaktinde bir araya getirildi.
ŞUARA 39.Halka da: "Siz de toplanır mısınız?" denildi.
ŞUARA 40. "Sanıyoruz ki, büyücülere uyacağız, eğer galip gelirlerse."
ŞUARA 41.Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a dediler ki: "Eğer biz galip gelirsek bize gerçekten ödül var, değil mi?"
ŞUARA 42. "Evet, dedi, siz o zaman benim yakınlarımdan olacaksınız."
ŞUARA 43.Musa onlara dedi ki: "Atacağınız şeyi atın!"
ŞUARA 44.Bunun üzerine onlar, iplerini ve değneklerini ortaya attılar ve dediler: "Firavun'un onur ve yüceliği aşkına biz, evet biz galip geleceğiz."

ŞUARA 45.Musa da asasını attı. Bir de ne görsünler, o onların hüner olarak ortaya getirdikleri şeyleri yalayıp yutuyor.
ŞUARA 46.Bunun üzerine büyücüler, secdelere kapandılar.
ŞUARA 47.Dediler: "İnandık alemlerin Rabbine."
ŞUARA 48. "Musa'nın ve Harun'un Rabbine."
ŞUARA 49.Firavun haykırdı: "Ben size izin vermeden ona inandınız ha! Anlaşıldı, o sizin hepinize sihirbazlığı öğreten büyüğünüz. Yakında bileceksiniz. Yemin olsun, ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve yemin olsun sizi toptan asacağım."
ŞUARA 50.Dediler: "Zararı yok, biz nasıl olsa Rabbimize döneceğiz,
ŞUARA 51.Ümidimiz odur ki, Rabbimiz hatalarımızı, bağışlar çünkü biz ilk inananlar olduk."
ŞUARA 52.Musa'ya şunu vahyettik: Kullarımı geceleyin yola çıkar. Mutlaka peşinize takılacaklar.
ŞUARA 53.Bunun üzerine Firavun, kentlere toplayıcılar gönderdi.
ŞUARA 54. "Kuşkusuz bunlar, küçücük bir topluluktur."
ŞUARA 55. "Fakat bize gerçekten öfke püskürüyorlar."
ŞUARA 56. "Biz ise dikkatli davranan koca bir kitleyiz."
ŞUARA 57.Bunun üzerine biz onları bahçelerinden, pınarlarından çıkardık.
ŞUARA 58.Hazinelerinden, mutlu-kutlu yerlerinden ettik.
ŞUARA 59.Böylece oralara İsrailoğullarını varis kıldık.
ŞUARA 60.Firavun ve adamları, gün doğarken onları izlemeye başladılar.
ŞUARA 61.İki topluluk birbirini görecek hale gelince, Musa'nın adamları seslendi: "İşte şimdi yakalandık!"
ŞUARA 62.Musa dedi: "Hayır, asla! Rabbim benimledir, bana kılavuzluk edecektir."
ŞUARA 63.Bunun üzerine Musa'ya, "Asanla denize vur!" diye vahyettik. Deniz hemen yarıldı, her dalga kümesi kocaman bir dağ gibi oldu.
ŞUARA 64.Ötekileri de oraya yaklaştırdık.
ŞUARA 65.Musa'yı ve beraberindekileri toptan kurtardık.
ŞUARA 66.Sonra ötekileri boğduk.
ŞUARA 67.Bunda elbette bir ibret vardır ama onların çoğu inanmış kimseler değildi.

ŞUARA	68.Ve şüphesiz, senin Rabbindir O mutlak Aziz, mutlak Rahim.
ŞUARA	69.İbrahim'in haberini de oku onlara.
ŞUARA	70.Hani babasına ve toplumuna şöyle demişti: "Siz neye kulluk/ibadet ediyorsunuz?"
ŞUARA	71.Dediler: "Bir takım putlara tapıyoruz. Onların önünde toplanıp tapınmaya devam edeceğiz."
ŞUARA	72.Dedi: "Yalvarıp yakardığınızda sizi duyuyorlar mı?"
ŞUARA	73. "Size yarar sağlıyor yahut zarar veriyorlar mı?"
ŞUARA	74.Dediler: "Hayır. Ancak atalarımızı böyle yapar bulduk."
ŞUARA	75.Dedi: "Gördünüz mü neye kulluk ediyormuşsunuz!"
ŞUARA	76. "Siz ve eski atalarınız!"
ŞUARA	77. "Şüphesiz onlar benim düşmanım. Ama alemlerin Rabbi dostum."
ŞUARA	78. "O yarattı beni, O yol göteriyor bana."
ŞUARA	79. "O'dur beni doyuran, savuran."
ŞUARA	80. "Hastalandığımda O'dur bana şifa ulaştıran."
ŞUARA	81. "Beni öldürecek, sonra diriltecek O'dur."
ŞUARA	82. "Din gününde hatalarımı affetmesini umup durduğum da O'dur."
ŞUARA	83."Rabbim, bana hükmetme gücü/hikmet bağışla, beni hak ve barış seven iyiler arasına kat."
ŞUARA	84. "Sonradan gelecekler arasında benimle ilgili doğru/isabetli bir dil oluştur."
ŞUARA	85. "Beni, nimetlerle dolu cennetinin mirasçılarından kıl."
ŞUARA	86. "Babamı da affet. Çünkü o, sapmışlardandır."
ŞUARA	87. "Herkesin diriltileceği gün beni utandırma."
ŞUARA	88. "Bir gündür ki o, ne mal fayda verir ne oğullar."
ŞUARA	89. "Yalnız temiz bir kalple Allah'a varan kurtulur."
ŞUARA	90.Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır.
ŞUARA	91.Cehennem de şımarıp azanların karşısına getirilir.
ŞUARA	92.Denir ki onlara: "O ibadet ve kulluk ettikleriniz nerede?"
ŞUARA	93."Allah'ın dışındakiler, size yardım ediyorlar mı? Peki, kendilerine yardımları dokunuyor mu?"

ŞUARA 94.Ardından onlar ve öteki azgınlar cehennemin içine tıkılmışlardır.
ŞUARA 95.İblis orduları toplu haldedir.
ŞUARA 96.Onun içinde birbiriyle çekişirlerken şöyle derler:
ŞUARA 97. "Vallahi, biz açık bir sapıklığın ta içindeymişiz."
ŞUARA 98. "Çünkü sizi alemlerin Rabbi'yle aynı düzeyde tutuyorduk."
ŞUARA 99. "Bizi saptıran, o suçlulardan başkası değildi."
ŞUARA 100. "Artık ne şefaatçilerimiz var,
ŞUARA 101.Ne sıcak-samimi bir dostumuz."
ŞUARA 102. "Keşke bir dönüşümüz daha olsaydı da müminlerden olabilseydik."
ŞUARA 103.Kuşkusuz, bütün bunlarda mutlak bir ibret vardır. Ama onların çoğu, inanan insanlar değil!
ŞUARA 104.Ve kuşkusuz, senin Rabbindir o mutlak Aziz, mutlak Rahim.
ŞUARA 105.Nuh kavmi de hak elçilerini yalanladı.
ŞUARA 106.Kardeşleri Nuh onlara şöyle demişti: "Siz hiç korkmuyor musunuz?"
ŞUARA 107. "Ben sizin için gelmiş, güvenilir bir resulüm."
ŞUARA 108. "Artık Allah'tan korkun da bana itaat edin."
ŞUARA 109."Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm sadece alemlerin Rabbi'ndendir."
ŞUARA 110. "Artık Allah'tan korkun da bana itaat edin."
ŞUARA 111.Dediler: "Biz sana inanır mıyız? Seni, o bayağı zavallılar izliyor."
ŞUARA 112.Nuh dedi: "Onların yaptıklarına ilişkin bir ilmim yok."
ŞUARA 113. "Onların hesabı Rabbimden başkasına ait değildir. Bir düşünebilseniz."
ŞUARA 114. "Ben iman etmiş insanları kovmam."
ŞUARA 115. "Ben sadece açık bir biçimde uyarmaktayım."
ŞUARA 116.Dediler: "Ey Nuh! Eğer bu işe son vermezsen, vallahi taşlananlardan olacaksın."
ŞUARA 117.Nuh şöyle yakardı: "Rabbim, toplumum beni yalanladı."
ŞUARA 118. "Artık benimle onlar arasını iyice aç; beni ve beraberimdeki müminleri kurtar."

ŞUARA 119.Bunun üzerine biz, onu da beraberindekileri de o yüklü gemide kurtardık.
ŞUARA 120.Sonra dışta kalanları boğduk.
ŞUARA 121.Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu, inanan insanlar değil!
ŞUARA 122.Kuşkusuz, senin Rabbindir o mutlak Aziz, mutlak Rahim.
ŞUARA 123.Ad da peygamberleri yalanladı.
ŞUARA 124.Kardeşleri Hud onlara: "Siz hiç korkmuyor musunuz?" demişti.
ŞUARA 125. "Ben sizin için, güvenilir bir resulüm."
ŞUARA 126. "Artık Allah'tan korkun da bana itaat edin."
ŞUARA 127."Ben sizden bu iş için bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm alemlerin Rabbi'ndendir."
ŞUARA 128."Her yüksek tepeye/yola şaşılacak bir bina kurarak/bir işaret dikerek mi eğleniyorsunuz!"
ŞUARA 129. "Sanayi üreten yerler edinerek sonsuzlaşmak ümidine mi düşüyorsunuz?"
ŞUARA 130. "Yakaladığınız vakit zorbaca yakalıyorsunuz?"
ŞUARA 131. "Artık Allah'tan korkun da bana itaat edin."
ŞUARA 132. "O bildiğiniz nimetleri önünüze yayandan korkun."
ŞUARA 133. "Size bir yığın nimet lütfetti: Davarlar, oğullar,
ŞUARA 134.Bahçeler, pınarlar."
ŞUARA 135. "Büyük bir günün azabı üstünüzedir diye korkuyorum."
ŞUARA 136.Dediler: "Sen ha öğüt vermişsin ha öğüt verenlerden olmamışsın. Bizim için farketmez."
ŞUARA 137. "Bu, öncekilerin uydurmalarından başka birşey değil."
ŞUARA 138. "Biz azaba uğratılacak değiliz."
ŞUARA 139.Onu bu şekilde yalanladılar, biz de onları helak ettik. Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu, inanan kişiler değil!
ŞUARA 140.Kuşkusuz, senin Rabbin mutlak Aziz, mutlak Rahim'dir.
ŞUARA 141.Semud da peygamberleri yalanladı.
ŞUARA 142.Kardeşleri Salih onlara demişti ki: "Siz hiç korkmuyor musunuz?"

ŞUARA 143. "Ben sizin için emin bir resulüm."
ŞUARA 144. "Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin."
ŞUARA 145."Ben bu iş için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız alemlerin Rabbi'ndendir."
ŞUARA 146. "Siz burada güven içinde bırakılacak mısınız?"
ŞUARA 147. "Bahçelerde, pınarlarda."
ŞUARA 148. "Ekinler, salkımları sarkmış hurmalıklar içinde."
ŞUARA 149. "Keyif içinde, dağlardan evler yontuyorsunuz."
ŞUARA 150. "Artık Allah'tan korkun da bana itaat edin."
ŞUARA 151. "Savurganlık edenlerin/haddi aşanların buyruğuna uymayın."
ŞUARA 152. "Onlar yeryüzünde bozgun çıkarırlar, barış için çalışmazlar."
ŞUARA 153.Dediler: "Sen, adamakıllı büyülenmişsin."
ŞUARA 154."Sen de bizim gibi bir insansın. Eğer doğru sözlülerden isen, hadi bir mucize getir."
ŞUARA 155.Dedi: "Şu bir dişi devedir. Onun su içme hakkı var. Belli bir günde su içme hakkı da sizin."
ŞUARA 156. "Ona kötülükle ilişmeyin. Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalar."
ŞUARA 157.Onu yere yatırıp kestiler. Sonra da pişman oldular.
ŞUARA 158.Sonunda azap onları yakaladı. Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu inanan kişiler değildi.
ŞUARA 159.Ve senin Rabbin mutlak Aziz, mutlak Rahim'dir.
ŞUARA 160.Lut kavmi de hak elçilerini yalanladı.
ŞUARA 161.Kardeşleri Lut onlara şöyle demişti: "Hala korunmuyor musunuz?"
ŞUARA 162. "Ben size gelen emin bir elçiyim."
ŞUARA 163. "Artık Allah'tan korkun da bana itaat edin."
ŞUARA 164."Ben bu iş için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız alemlerin Rabbi'ndendir."
ŞUARA 165. "Alemlerin içinden erkeklere gidiyor da,
ŞUARA 166.Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıyor musunuz? Doğrusu siz haddi aşmış bir kavimsiniz."
ŞUARA 167.Dediler: "Eğer bu tavrını sona erdirmezsen, ey Lut, yemin olsun bu topraktan sürülenlerden olacaksın."

ŞUARA 168.Lut dedi: "Ben sizin şu yaptığınıza öfkelenenlerdenim."
ŞUARA 169. "Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarından koru."
ŞUARA 170.Bunun üzerine biz onu ve ailesini kurtardık.
ŞUARA 171.Ancak geridekiler arasında bir kocakarı kaldı.
ŞUARA 172.Sonra ötekileri mahvedip batırdık.
ŞUARA 173.Üzerlerine bir de yağmur yağdırdık. Ne de kötüymüş uyarılanların yağmuru!
ŞUARA 174.Elbette bunda bir ayet var am onların çoğu, inanan kişiler değil!
ŞUARA 175.Ve senin Rabbin mutlak Aziz, mutlak Rahim...
ŞUARA 176.Eyke halkı da elçileri yalanladı.
ŞUARA 177.Şuayb onlara demişti ki: "Hala sakınmıyor musunuz?"
ŞUARA 178. "Kuşkusuz, ben sizin için güvenilir bir resulüm."
ŞUARA 179. "Artık Allah'tan korkun da bana itaat edin."
ŞUARA 180."Ben bu iş için sizden herhangi bir ödül de istemiyorum; benim ödülüm alemlerin Rabbi'nden başkasında değil."
ŞUARA 181. "Ölçüyü tam yapın; şunun bunun hakkını çarpanlardan olmayın;
ŞUARA 182. "Doğru-düzgün teraziyle tartın."
ŞUARA 183."Halkın eşyasını, değerlerini düşürerek almayın. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak terör estirmeyin."
ŞUARA 184. "Sizi ve önceki nesilleri yaratandan korkun."
ŞUARA 185.Dediler: "Sen fena halde büyülenmişsin."
ŞUARA 186."Sen bizim gibi bir insandan başka şey değilsin. Biz senin yalancılardan olduğunu düşünüyoruz."
ŞUARA 187. "Eğer doğru sözlülerdensen, hadi üzerimize gökten parçalar düşür."
ŞUARA 188.Şuayb dedi: "Yapmakta olduğunuzu Rabbim daha iyi bilir."
ŞUARA 189.Onu yalanladılar; bunun üzerine o gölgelik günün azabı onları enseledi. O, gerçekten büyük bir günün azabıydı.
ŞUARA 190.Bunda elbette bir ibret var ama onların çoğu inanan kişiler değil!
ŞUARA 191.Ve senin Rabbin mutlak Aziz, mutlak Rahim'dir.

ŞUARA 192.Kesin olan şu ki o, alemlerin Rabbi'nden indirilmiştir.
ŞUARA 193.O güvenilir ruh indirdi onu,
ŞUARA 194.Senin kalbine ki uyarıcılardan olasın.
ŞUARA 195.Açık-seçik Arapça bir dille indirdi.
ŞUARA 196.O, elbette ki öncekilerin kitaplarında da var.
ŞUARA 197.Beniisrail bilginlerinin de onu bilmesi bunlar için bir belirti/kanıt değil mi?
ŞUARA 198.Biz onu Arapça konuşmayanlardan birine indirseydik de,
ŞUARA 199.O onu onlara okusaydı, yine de ona inanmayacaklardı.
ŞUARA 200.Biz onu günahkarların kalplerine işte böyle yolladık.
ŞUARA 201.Acıklı azabı görünceye değin ona inanmazlar.
ŞUARA 202.O azap onlara ansızın gelecek, farkında bile olamayacaklar.
ŞUARA 203.O zaman şöyle derler: "Acaba bize süre verilir mi?"
ŞUARA 204.Bizim azabımızı acele mi istiyorlar?
ŞUARA 205.Görmüş gibi bil ki, biz onlar yıllarca nimetlendirsek de,
ŞUARA 206.Sonra, tehdit edildikleri şey onlara ulaşsa,
ŞUARA 207.O yararlandıkları nimetler onların hiçbir işine yaramaz.
ŞUARA 208.Biz, uyarıcıları olmayan hiçbir kenti/uygarlığı helak etmemişizdir.
ŞUARA 209.Uyarı/hatırlatma olacak! Biz zalimler değiliz.
ŞUARA 210.Onu şeytanlar indirmedi.
ŞUARA 211.Onlara yaraşmaz, zaten güçleri de yetmez.
ŞUARA 212.Çünkü onlar, dinleyişten azledilmişlerdir.
ŞUARA 213.O halde, Allah'ın yanında bir başka ilaha daha yalvarma/davet etme. Yoksa azaba uğratılanlardan olursun.
ŞUARA 214.En yakın akraba ve hısımlarını uyar!
ŞUARA 215.Müminlerin sana uyanlarına kanadını indir!
ŞUARA 216.Eğer sana isyan ederlerse şöyle de: "Ben, sizin yapmakta olduklarınızdan uzağım."
ŞUARA 217.O Aziz, o Rahim olana güvenip dayan.
ŞUARA 218.O ki görüyor seni kıyam ettiğin zaman.
ŞUARA 219.Görüyor nasıldır secde edenler içinde dolaşman.

ŞUARA 220.Kuşkusuz, O'dur iyice bilen, iyice duyan.
ŞUARA 221.Haber vereyim mi size şeytanların kime iner olduğundan?
ŞUARA 222.Herbir iftiracı günahkar üzerine iner onlar.
ŞUARA 223.Kulak kabartırlar ama çoğu yalancıdır onların.
ŞUARA 224.Şairlere gelince, onlara da çapkınlar-sapkınlar uyar.
ŞUARA 225.Görmez misin onları ki, her vadide şaşkın-tutkun dolaşırlar.
ŞUARA 226.Ve onlar, yapmayacakları şeyleri söyleyip dururlar.
ŞUARA 227.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar, Allah'ı çok ananlar ve zulme uğratıldıktan sonra başarıya ulaşanlar böyle değillerdir. Zulmedenler, hangi devrime uğrayıp baş aşağı döneceklerini yakında bilecekler.
NEML 1.Ta, Sin! İşte bunlar Kur'an'ın ve açık-seçik beyanda bulunan Kitap'ın ayetleridir.
NEML 2.Müminlere bir kılavuz ve muştudur o.
NEML 3.O müminler ki, namazı kılar, zekatı verirler. Ve ahirete tam bir biçimde inananlar da onlardır.
NEML 4.Şu bir gerçek ki, ahirete inanmayanların amellerini biz, kendileri için süsleyip püsledik. Bu yüzden onlar kalpleri körleşmiş olarak şaşkınlık içinde bocalar dururlar.
NEML 5.İşte bunlardır kendilerine azabın korkuncu öngörülen. Ahirette hüsrana uğrayacaklar da onlardır.
NEML 6.Emin ol ki, sen bu Kur'an'a Hakim ve Alim bir kudret tarafından muhatap kılınıyorsun.
NEML 7.Hatırla o zamanı; Musa, ailesine şöyle demişti: "Ben bir ateş farkettim. Ondan size bir haber getireceğim, yahut parlak bir kor getireceğim ki ateş yakıp ısınabilesiniz."
NEML 8.Musa ateşe vardığında şöyle çağırıldı. "Ateşteki kimse de ateşin çevresindekiler de kutsal ve bereketli kılınmıştır. Ve alemlerin Rabbi olan Allah, bütün eksiklik ve iğretiliklerden arınmıştır."
NEML 9. "Ey Musa! Kuşkun olmasın ki ben, Allah'ım; Aziz olan, Hakim olanım..."
NEML 10."Asanı bırak!" Bunun üzerine Musa, asayı çevik bir yılan gibi titreyip kıvrılır görünce gerisin geri kaçtı ve arkasına

bakmadı. "Korkma ey Musa, benim. Benim huzurumda, elçi olarak gönderilenler korkmaz."
NEML 11."Zulme bulaşan müstesna. O da bunu kötülüğün arkasından güzelliğe çevirirse hiç kuşkusuz ben Gafur'um, Rahim'im."
NEML 12."Elini koynuna sok; Firavun ve toplumuna yönelik dokuz mucizeden biri olarak pürüzsüz ve lekesiz, bembeyaz bir biçimde çıkacaktır. O Firavun ve yandaşları gerçekten fıska batan bir topluluk haline geldiler."
NEML 13.İşte bu şekilde ayetlerimiz göz ve gönül açar bir biçimde onlara geldiğinde şunu deyiverdiler: "Açık bir büyüdür bu..."
NEML 14.Zulüm ve böbürlenmeyle, ona karşı çıktılar. Oysaki öz benlikleri, onun gerçekliğine kanaat getirmişti. Bak da gör, nasıl olmuştur o bozguncuların sonu!
NEML 15.Andolsun biz, Davud'a da Süleyman'a da bir ilim verdik. Onlar şöyle dediler: "Bizi, mümin kullarının bir çoğundan üstün kılan Allah'a hamd olsun."
NEML 16.Süleyman, Davud'a mirasçı oldu ve şöyle dedi: "Ey insanlar, bize kuşların dili öğretildi ve bize herşeyden biraz verildi. Kuşkusuz bu, apaçık lütfun ta kendisidir."
NEML 17.Cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları, Süleyman'ın huzurunda bir araya getirildi. Onlar, düzenli bir biçimde sevk ediliyorlardı.
NEML 18.Karınca vadisine geldiklerinde, bir karınca şöyle seslendi: "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin ki, Süleyman ve orduları farkında olmayarak sizi ezmesinler."
NEML 19.Bunun üzerine Süleyman, karıncanın sözüne güldü ve dedi: "Rabbim, bana ve ebeveynime lütfettiğin nimetine şükretmeme, hoşnut olacağın hayırlı ve barışçıl bir iş yapmama imkan ver. Ve rahmetinle beni iyilik ve barışı seven kullarının arasına sok."
NEML 20.Kuşları teftiş etti de dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum, yoksa kayıplara mı karıştı?"
NEML 21."Ona acımasızca azap edeceğim, belki de onu boğazlayacağım; yahut da bana mutlaka açık bir kanıt getirecek."
NEML 22.Az sonra Hüdhüd gelip şöyle dedi: "Senin fark edemediğin birşeyi fark ettim ve sana Saba'dan parlak bir haber getirdim."

NEML 23."Sabalılara hükmeden bir kadın buldum. Kendisine herşeyden bir pay verilmiş, kocaman bir tahtı var."
NEML 24."Onu ve toplumunu, Allah'ı bırakıp güneşe secde eder buldum. Şeytan onlara, yapıp ettiklerini süslü gösterip onları yoldan saptırmış. Artık doğruyu bulamazlar."
NEML 25."Göklerde ve yerdeki sırrı açığa çıkaran, onların gizlediklerini de açıkladıklarını da bilen Allah'a secde etmemek gayretindeler."
NEML 26. "O Allah ki, tanrı yok kendinden başka, o büyük arşın rabbidir O."
NEML 27.Süleyman dedi: "Doğru mu söyledin yoksa yalancılardan mısın, göreceğiz!"
NEML 28."Şu yazımı götürüp onlara at. Sonra onlardan uzaklaş da bak bakalım, nasıl davranacaklar."
NEML 29.Melike dedi ki: "Ey ileri gelenler, bana önemli bir mektup bırakıldı."
NEML 30. "Süleyman'dan bir mektup. Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla başlıyor."
NEML 31."Söylediği şu: Bana büyüklük taslamaya kalkmayın. Teslim olarak huzuruma gelin."
NEML 32.Melike dedi: "Ey danışmanlarım, bu meselem konusunda bana fikir verin. Siz onaylamadıkça, hiçbir işe kesin karar vermem."
NEML 33.Dediler ki: "Biz çok güçlüyüz, çok yaman savaşırız. Buyruk senin. Ne karar vereceğini sen bilirsin."
NEML 34.Melike dedi: "Şu bir gerçek ki krallar bir kente/bir memlekete girdiler mi, orada bozgun çıkarırlar; oranın onurlu insanlarını zelil-sefil ederler. İşte böyle yaparlar."
NEML 35."Şimdi ben onlara bir hediye göndereceğim ve bakacağım elçiler neyle geri dönecekler."
NEML 36.Elçi, Süleyman'a geldiğinde, o dedi ki: "Siz bana bir mal ile mi destek veriyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha kıymetlidir. Sizin hediyenizle, benden çok siz ferahlarsınız."
NEML 37."Seni gönderenlere dön. Vallahi, karşı koyamayacakları ordularla üstlerine gelirim ve onları oradan, başları eğik, aşağılanmış bir halde sürer çıkarırım."

NEML	38.Süleyman, kurmaylarına dedi ki: "Onlar teslim olup huzuruma gelmeden önce, o kadının tahtını hanginiz bana getirebilir?"
NEML	39.Cinlerden bir ifrit şöyle dedi: "Sen daha makamından kalkmadan, onu sana getirebilirim. Ben bunu yapacak güçteyim ve gerçekten güvenilir biriyim."
NEML	40.Kendinde Kitap'tan bir ilim olan kişi de şöyle dedi: "Ben onu sana, gözünü açıp yumuncaya kadar getiririm." Derken Süleyman, tahtı, yanında kurulmuş görünce şöyle konuştu: "Rabbimin lütfundandır bu. Şükür mü edeceğim, nankörlük mü diye beni denemek istiyor. Esasında, şükreden, kendi lehine şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse bilsin ki, Rabbim Gani'dir, cömerttir."
NEML	41.Emir verdi: "Onun tahtını başkalaştırın, bakalım tanıyacak mı, tanımayanlar arasına mı girecek?"
NEML	42.Melike gelince şöyle denildi: "Senin tahtın da böyle mi?" Dedi: "Bu sanki o. Zaten daha önce bize bilgi verilmişti ve biz müslüman olmuştuk."
NEML	43.Daha önce Allah dışında ibadet ettikleri, onu engellemişti. Çünkü o, küfre sapmış bir topluluktandı.
NEML	44.Ona denildi: "Köşke gir!" Melike onu görünce su sandı ve baldırlarını açtı. Süleyman dedi ki: "O, cilalı sırçadan yapılmış parlak bir avlu/zemindir." Melike dedi: "Rabbim, doğrusu ben öz benliğime zulmetmişim. Artık Süleyman'la birlikte, alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oluyorum."
NEML	45.Andolsun, Semud'a da kardeşleri Salih'i, şunu tebliğ etmek üzere gönderdik: "Allah' kulluk/ibadet edin." Bir de ne görelim, onlar birbiriyle boğuşan iki fırka oluvermişler.
NEML	46.Salih dedi: "Ey toplumum! İyiliklerden önce kötülüğü istemede aceleniz niye? Merhamet görebilmeniz için Allah'tan af dileseniz olmaz mı?"
NEML	47.Dediler: "Sen ve beraberindekiler yüzünden başımıza uğursuzluk geldi/sen ve beraberindekileri uğursuzluk berirtisi sayıyoruz." Dedi: "Uğursuzluk kuşunuz Allah katındadır. Daha doğrusu siz, imtihana çekilen bir topluluksunuz.
NEML	48.O kentte, hep bozgun çıkarıp barışa hiç yanaşmayan dokuz çete vardı.

NEML 49.Allah adına yeminleşerek şöyle dediler: "Ona ve ailesine bir gece baskın yapalım, sonra da velisine şöyle diyelim: Biz onun ailesinin öldürülüşüne tanık olmadık. Vallahi, doğru söyleyenleriz."
NEML 50.Onlar bir tuzak kurdular, biz de bir tuzak kurduk, ama şuursuzluk eden onlardı.
NEML 51.Bir baksana nasıl oldu tuzaklarının sonu! İşte, onları da topluluklarını da hep birlikte yere geçirdik.
NEML 52.İşte sana onların, işledikleri zulümler yüzünden çöküp ıpıssız kalmış evleri. Hiç kuşkusuz bunda, ilmi kullanan bir topluluk için kesin bir ibret vardır.
NEML 53.Biz inananları, korunup sakınanları kurtardık.
NEML 54.Lut'u da resul olarak gönderdik. Toplumuna şöyle dedi: "Gözünüz göre göre şu iğrençliği yapıyorsunuz ha!"
NEML 55."Siz şehvetinizi tatmin için kadınları bırakıp da erkeklere mi gidiyorsunuz? Doğrusu siz cehalete saplanmış bir topluluksunuz."
NEML 56.Toplumun cevabı sadece şunu söylemek oldu: "Çıkarın şu Lut ailesini kentinizden; bunlar temizlik tutkunu olmuş kişilerdir."
NEML 57.Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Karısı hariç. Onu, arkada kalanlardan biri olarak takdir etmiştik.
NEML 58.Üzerlerine bir de yağmur yağdırdık. Uyarılmış olanlar üzerine inen yağmur da ne kötüdür!"
NEML 59.De ki: "Hamd Allah'a, selam O'nun seçip yücelttiği kullarına! Allah mı hayırlı, yoksa onların ortak tuttukları mı?"
NEML 60.Yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten size bir su indiren mi hayırlı? Biz o suyla sizin için gözler-gönüller açan bahçeler bitirdik. Sizin, onların bir tek ağacını bitirmeniz mümkün değildi. Allah'ın yanında bir ilah mı var? Hayır! Ama onlar döneklik eden bir topluluktur.
NEML 61.Yoksa yeri bir karargah yapıp şurasına-burasına nehirler serpiştiren, üzerine dayanıklı dağlar konduran ve iki deniz arasına bir engel yerleştiren mi hayırlı? İlah mı var Allah'ın yanında!? Hayır! Ama onların çokları ilimden nasipsizliği sürdürüyorlar.
NEML 62.Yoksa zorda kalan yalvardığında, onun imdadına yetişip sıkıntı ve kederi kaldıran, sizi yeryüzünün hükmedenleri kılan

mı hayırlı? Allah'ın yanında bir ilah daha var mı!? Ne kadar da az ibret alıyorsunuz!
NEML 63.Yoksa size karanın ve denizin karanlıkları içinde yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjdeci gönderen mi hayırlı? Allah'ın beraberinde bir ilah daha mı var?! Allah, onların ortak tuttuklarından uzaktır, arınmıştır.
NEML 64.Yoksa yaratmaya başlayıp sonra tekrar tekrar yaratan ve sizi gözeten ve yerden rızıklandıran mı hayırlı?Allah'ın yanında bir ilah mı var? De ki: "Getirin susurucu kanıtınızı, eğer doğru sözlüler iseniz."
NEML 65.De ki: "Göklerde ve yerde, Allah'tan başka hiç kimse gaybı bilmez. Ne zaman dirileceklerini de bilmezler."
NEML 66.Hayır, onların bilgileri ahiret konusunda yetersiz kalmıştır. Daha doğrusu onlar ondan kuşku duymaktadırlar. Hayır, hayır! Onlar, onu göremeyecek kadar kördürler.
NEML 67.İnkarcılar dediler ki: "Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra, gerçekten biz bundan sonra ortaya mı çıkarılacağız?"
NEML 68."Yemin olsun, bununla şimdi biz, önceden de atalarımız tehdit edildi. Bu, öncekilerin masallarından başka birşey değil."
NEML 69.De ki: "Yeryüzünde dolaşın da bir bakın nice olmuştur günahkarların sonu!"
NEML 70.Onlar yüzünden tasalanma. Kurmakta oldukları tuzaklardan ötürü de sıkıntıya düşme.
NEML 71. "Eğer doğru sözlülerseniz, bu vaat ne zaman?" derler.
NEML 72.De ki: "Acele isteyip durduğunuz bir kısmı belki de arkanıza takılmıştır."
NEML 73.Senin Rabbin, insanlara karşı gerçekten lütufkardır; fakat çokları şükretmezler.
NEML 74.Ve senin Rabbin, onların göğüslerinin sakladığını da açığa vurduğunu da çok iyi bilir.
NEML 75.Yerde ve gökte hiçbir gayb yoktur ki, açıklayıcı bir Kitap'ta olmasın.
NEML 76.Hiç kuşkunuz olmasın ki bu Kur'an, İsrailoğullarına, ihtilafa düştükleri şeylerin birçoğunu anlatıyor.
NEML 77.Ve elbette o, inananlara bir kılavuz ve rahmettir.

NEML 78.Rabbin, o İsrailoğulları arasında hükmünü verip gereğini yapacaktır. Aziz'dir, Alim'dir O.
NEML 79.Allah'a dayanıp güven, çünkü sen apaçık gerçeğin üzerindesin.
NEML 80.Sen, ölülere işittiremezsin. Eğer dönüp giderlerse, sağırlara da çağrıyı duyuramazsın.
NEML 81.Ve sen, düştükleri sapıklıktan körleri de çıkaramazsın. Teslim olmuş kişiler halinde ayetlerimize inananlardan başkasına sesini duyuramazsın.
NEML 82.O söz tepelerine indiğinde, yerden onlar için bir dabbe çıkarırız da onlara, insanların bizim ayetlerimize gereğince inanmadıklarını söyler.
NEML 83.O gün her ümmetin içinden ayetlerimizi yalanlayanlardan bir zümre derleriz de onlar, toplu halde ortaya sürülürler.
NEML 84.Geldiklerinde Allah onlara: "Ayetlerimizi, onlara ilminiz yeterli olmadığı için mi inkar ettiniz yoksa başka bir iş mi yaptınız?" der.
NEML 85.İşledikleri zulümler yüzünden o söz tepelerine inmiştir; artık tek kelime söyleyemezler.
NEML 86.Görmediler mi; biz geceyi, içinde dinlensinler diye, gündüzü de gösterici bir ışık olsun diye oluşturduk. İşte bunda, inanan bir topluluk için elbette ibretler vardır.
NEML 87.Sura üfürüleceği gün, Allah'ın dilediği dışında herkes, göklerdekiler, yerdekiler dehşet içinde kalacaktır. Hepsi boynunu bükmüş bir halde O'nun huzuruna gelir.
NEML 88.Sen dağlara bakar da onları donuk-durgun görürsün. Oysaki onlar, bulutların dolaştığı gibi dolaşmaktadır. Herşeyi güzel ve mükemmel yapan Allah'ın sanatıdır bu. Yaptıklarınızdan gereğince haberdardır O.
NEML 89.İyilik ve güzellik getirene, getirdiğinde daha hayırlısı vardır. Onlar o gün korkudan güvene çıkmışlardır.
NEML 90.Kötülük getirenlerin ise yüzleri ateşte sürtülür. Sadece yapıp ettiklerinizle cezalandırılırsınız.
NEML 91."Ben, sadece, bu beldenin Rabbine kulluk etmekle emrolundum. Orayı saygıya layık kılmıştır O. Herşey O'nundur. Ben, müslümanlardan olmakla emrolundum."

NEML 92."Ve Kur'an okumakla emrolundum. Artık kim yola gelirse kendi nefsi için gelir. Sapmışa gelince, böylesine de ki: 'Ben uyarıcılardan biriyim. Hepsi bu!"
NEML 93.Ve şöyle yakar: "Hamd olsun Allah'a! O size ayetlerini gösterecek de siz onları tanıyacaksınız. Senin Rabbin, yapmakta oldukarından habersiz değildir."
KASAS 1.Ta, Sin, Mim!
KASAS 2.İşte sana, açık-seçik beyanda bulunan Kitap'ın ayetleri.
KASAS 3.İman edecek bir toplum için, Musa ve Firavun'un haberinden bir kısmını sana hak olarak okuyacağız.
KASAS 4.Gerçek şu: Firavun o yerde egemenlik kurmuş ve ora halkını gruplara ayırmıştı. Onlardan bir topluluğu horlayıp eziyordu: Bu topluluğun erkek çocuklarını doğruyor, kadınlarını hayata salıyor. O gerçekten fesadı yayanlardandı.
KASAS 5.Ve biz istiyoruz ki, yeryüzünde ezilip horlananlara bağışta bulunalım, onları önderler yapalım, onları mirasçılar haline getirelim.
KASAS 6.Ve yeryüzünde onlara imkan ve kudret verelim. Firavun'a Haman'a ve onların ordularına da korkmakta oldukları şeyleri gösterelim.
KASAS 7.Musa'nın annesine şunu vahyettik: "Emzir onu! Onun aleyhinde bir korku hissedince de nehire bırakıver onu! Korkma, üzülme. Kuşkun olmasın ki, biz onu sana geri döndüreceğiz ve onu resullerden biri yapacağız."
KASAS 8.Nihayet, Firavun ailesi onu kayıp bir şey olarak bulup aldı. O, kendileri için bir düşman ve tasa olacaktı. Gerçek olan şu ki Firavun, Haman ve bunların orduları yanlış yoldaydılar.
KASAS 9.Firavun'un karısı şöyle dedi: "Benim için de senin için de bir göz aydınlığıdır bu. Öldürmeyin onu, bize yararı olabilir, yahut onu çocuk ediniriz." Onlar işin farkında olmuyorlardı.
KASAS 10.Musa'nın annesinin kalbi ise bomboş bir halde sabahladı. Eğer inananlardan olması için kalbine bir bağ vermeseydik, onu açığa vuracak bir durumdaydı.
KASAS 11.Annesi, Musa'nın kızkardeşine, "onu izle" dedi. O da onu kenardan gözledi. Onlarsa işin farkında olmuyorlardı.
KASAS 12.Biz daha önce ona, süt emziren kadınları haram kılmıştık. Bu sırada kızkardeşi dedi ki: "Onun bakımını sizin için

üstlenecek, onu eğitip öğretmeyi yüklenecek bir ev halkını size tanıtayım mı?"
KASAS 13.Nihayet Musa'yı öz anasına geri çevirdik ki, o ananın gözü aydın olsun, kederlenmesin ve Allah'ın vaadinin hak olduğunu bilsin. Fakat çokları bunu bilmezler.
KASAS 14.Musa, yiğitlik çağına ulaşıp olgunlaşınca ona hikmet ve ilim verdik. Biz güzel düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz.
KASAS 15.Halkının habersiz olduğu bir sırada kente girdi. Orada iki adam buldu, dövüşüyorlardı. Bu, Musa'nın halkından, şu da düşmanlarından. Kendi halkından olan, düşmanından olana karşı Musa'dan yardım istedi. Musa ona bir yumruk indirip işini bitirdi. Dedi: "Bu yaptığım, şeytanın amelindendir. İnsanı saptıran açık bir düşmandır o."
KASAS 16."Rabbim, öz benliğime zulmettim, beni affet" diye yakardı da Allah onu affetti. Gafur O'dur, Rahim O'dur.
KASAS 17.Dedi: "Rabbim, bana lütfettiğin nimete yemin ederim ki, bir daha suçlulara asla arka çıkmayacağım."
KASAS 18.Kentte, korku içinde sabahladı, göz-kulak kesiliyordu. Bir de baktı ki, dün ondan yardım isteyen adam yine onu yardıma çağırıyor. Musa ona dedi ki: "Anlaşıldı, sen, tam azmış bir adamsın."
KASAS 19.Musa, ikisinin de düşmanı olan admı yakalmak isteyince o şöyle dedi: "Dün bir adamı öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun. Sen yeryüzünde zorba olmaktan başka bir şey istemiyorsun. Barışseverlerden olmak gibi bir niyetin yok."
KASAS 20.Şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi. Dedi: "Ey Musa, kentin ileri gelenleri seni öldürmeyi planlıyorlar. Çık buradan! Ben sana öğüt verenlerdenim."
KASAS 21.Bunun üzerine Musa, oradan korka korka çıktı. Her yanı gözlüyordu. Şöyle yakardı: "Rabbim, beni şu zalimler topluluğundan kurtar!"
KASAS 22.Medyen tarafına yönelince şöyle dedi: "Umarım Rabbim beni isabetli bir yola kılavuzlar."
KASAS 23.Medyen suyuna ulaştığında, su başında halktan bir grup gördü. Hayvanlarını suluyorlardı. Biraz ötelerinde çekingen bir halde duran iki kadın farketti. "Derdiniz nedir?" dedi. "Şu çobanlar

çekilip gidinceye kadar biz hayvanlarımızı sulayamayız. Üstelik babamızda ileri yaşta bir ihtiyardır." Dediler.
KASAS 24.Bunun üzerine Musa, onların sulama ,işini yaptı. Sonra gölgeye çekilip şöyle dedi: "Rabbim, bana indireceğin her nimeti bekleyen bir çaresizim."
KASAS 25.Tam o sırada kadınlardan biri utangaç bir tavırla yürüyerek ona geldi. Dedi: "Babam, bizim için yaptığın sulamaya karşılık sana birşeyler vermek üzere seni çağırıyor." Musa gelip ihtiyara hikayeyi anlatınca, o dedi ki: "Korkma, artık zalimler topluluğundan kurtuldun."
KASAS 26.Kadınlardan biri şöyle dedi: "Babacığım, ücretle tut onu. Her halde ücretle çalıştırdıklarının en hayırlısı olacak; güçlü, güvenilir biri."
KASAS 27.İhtiyar dedi ki: "Bana sekiz yıl çalışman şrtıyla şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan seni zora sürmek gibi bir niyetim yok. İnşallah beni, barış ve iyilik seven insanlardan bulacaksın."
KASAS 28.Musa dedi: "Bu seninle benim aramda. İki süreden hangisini tamamlasam bana kızıp darılmak yok. Allah, bizim şu konuştuğumuza Vekil'dir."
KASAS 29.Musa süreyi bitirip ailesiyle yola çıkınca, Tur tarafında bir ateş fark etti. Ailesine dedi ki: "Bekleyin, bir ateş fark ettim. Belki ondan size bir haber getiririm, beilki de bir ateş koru getiririm de ısınırız."
KASAS 30.Oraya vardığında o bereketli toprak parçasındaki vadinin sağ tarafından, bir ağaçtan şöyle seslenildi: "Ey Musa! Alemlerin Rabbi benim, ben!"
KASAS 31."Asaını at!" Asanın çevik bir yılan gibi titreyip kıvrıldığını görünce gerisin geri döndü; arkaya bile bakmadı. "Geri dön ey Musa, korkma! Güven içinde olanlardansın."
KASAS 32. "Elini koynuna sok, lekesiz bembeyaz çıkıversin.Korkudan açılan kollarını kendine çek. İşte bunlar, Firavun ve kodamanlarına karşı Rabbinden sana güçlü iki kanıt. Firavun ve yardakçıları yoldan çıkmış bir güruhtur."
KASAS 33.Musa dedi: "Rabbim, ben onlardan birini katlettim, bu yüzden beni öldürürler diye korkuyorum."

KASAS 34."Kardeşim Harun var ya, o benden lisanca daha etkilidir/benden daha güzel konuşur. Onu da benimle yardımcı olarak gönder ki beni tasdiklesin; beni yalanlamalarından korkuyorum."
KASAS 35.Allah buyurdu: "Pazunu kardeşinle kuvvetlendireceğiz; size öyle bir güç/kanıt vereceğiz ki size ulaşamayacaklar. Ayetlerimize yemin olsun ki, siz ve size uyanlar, galip gelenler olcaksınız."
KASAS 36.Bunun ardından Musa onlara açık-seçik ayetlerimizi getirdiğinde onlar şöyle dediler: "Uydurulmuş bir büyüden başkası değil bu. İlk atalarımız arasında bunu hiç duymadık."
KASAS 37.Musa dedi ki: "Katından kimin hidayet getirdiğini ve yurdun, sonunda kimin olacağını Rabbim daha iyi bilir. Şu bir gerçk ki zalimler iflah etmezler."
KASAS 38.Firavun dedi: "Ey seçkinler topluluğu! Ben sizin için benden başka bir tanrı tanımıyorum. Ey Haman! Benim için çamurun üzerinde ocağı yakıp bana bir kule yap ki Musa'nın tanrısına ulaşayım. Aslında ben onun yalancılardan olduğunu sanıyorum."
KASAS 39.O ve orduları yeryüzünde haksız yer büyüklük tasladılar ve sandılar ki, bize döndürülmeyecekler.
KASAS 40.Biz de onu ve askerlerini yakalayıp hepsini suyun içine fırlattık. Bak, nasıl oldu zalimlerin sonu!
KASAS 41.Biz onları, ateşe çağıran önderler yapmıştık. Kıyamet günü yardım göremeyeceklerdir.
KASAS 42.Bu dünya hayatında da arkalarına bir lanet taktık. Kıyamet günü onlar, çirkinleştirilenler arasında olacaklar.
KASAS 43.Andolsun biz, ilk nesilleri helak ettikten sonra Musa'ya Kitap'ı; insanlar için basiretler, kılavuz ve rahmet olarak verdik ki, düşünüp öğüt alabilsinler.
KASAS 44.Biz Musa'ya o emri vahyettiğimizde, sen batı tarafında değildin; olayı izleyenlerden de değildin.
KASAS 45.Ancak biz, birçok nesil oluşturduk da bunlar üzerinden ömürler akıp gitti. Sen Medyen halkı içinde oturarak onlara ayetlerimizi okuyor değildin. Biz, peygamberler gönderiyoruz, hepsi bu.
KASAS 46.Ve sen, biz seslendiğimizde, Tur tarafında da değildin. Sen, senden önce kendilerine uyarıcı gelmemiş bir toplumu

uyarmak için Rabbinden bir rahmetsin. Bu sayede onların düşünüp öğüt almaları umuluyor.
KASAS 47.Kendi ellerinin önden hazırladıkları yüzünden başlarına bir musibet geldiğinde hemen şöyle diyorlar: "Rabbimiz, bize bir resul gönderseydin de senin ayetlerine uyup müminlerden olsaydık ne olurdu!"
KASAS 48.Fakat hak, katımızdan kendilerine geldiğinde şöyle dediler: "Musa'ya verilenin aynısı buna da verilseydi ya!" Bunlar daha önce Musa'ya verileni inkar etmemişler miydi? Şöyle demişlerdi: "Birbirini destekleyen iki büyü/sırt sırta vermiş iki büyücü." Ve dediler: "Biz bunların ikisine de inanmıyoruz."
KASAS 49.De ki: "Eğer doğru sözlü iseniz, Allah katından, bu ikisinden daha aydınlık bir kitap getirin, ben ona uyayım."
KASAS 50.Bunun üzerine sana cevap veremezlerse bil ki, onlar sadece iğreti arzularına uyuyorlar. Allah'tan bir kılavuzluk olmaksızın, kendi arzusuna uyandan daha sapık kim vardır. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.
KASAS 51.Yemin olsun, biz onlar için sözü ardarda getirdik ki, düşünüp öğüt alabilsinler.
KASAS 52.Ondan önce kendilerine kitap verdiklerimiz ona da iman ederler.
KASAS 53.O, onlara okunduğu zaman şöyle derler: "İnandık buna, Rabbimizden gelmiş haktır o. Biz, ondan önce de müslümanlardık."
KASAS 54.İşte böylelerine ödülleri, sabrettikleri için iki kez verilir. Onlar, kötülüğü güzellikle karşılayıp savarlar. Ve onlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler.
KASAS 55.Boş lakırdıyı duyduklarında, ondan yüz çevirir şöyle derler: "Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz size. Selam olsun hepinize. Biz cahilleri önemsemeyiz."
KASAS 56.Şu bir gerçek ki, sen istediğin kişiyi doğru yola iletemezsin. Ama Allah, dilediğine kılavuzluk eder. Hidayete erecekleri O daha iyi bilir.
KASAS 57.Dediler ki: "Eğer seninle birlikte yol alırsak, yerimizden, yurdumuzdan oluruz." Biz onları, katımızdan rızık olarak gelen tüm ürünlerin derlenip toplandığı güvenli, saygıdeğer bir mekana yerleştirmedik mi? Ama onların çokları bilmiyorlar.

KASAS 58.Yaşayışı şımarıklık ve gösterişe yol açmış nice kenti helak ettik biz. İşte yerleri yurtları! Onlardan sonra oralarda çok az oturuldu. Biziz mirasçılar, biz.
KASAS 59.Senin Rabbin, memleketleri/medeniyetleri, ana merkezlerinde kendilerine ayetlerimizi okuyan bir resul göndermedikçe helak etmez. Biz ülkeleri, halkları zulme sapmadıkları sürece helak etmeyiz.
KASAS 60.Nasiplendirildiğiniz şeyler şu iğreti hayatın yararından ve süsünden ibarettir. Allah'ın katındaki ise daha hayırlı ve daha süreklidir. Hala aklınızı işletmeyecek misiniz?
KASAS 61.Kendisine güzel bir vaatte bulunduğumuz, ardından da ona kavuşan kimse, şu iğreti hayatın yararıyla nimetlendirdiğimiz, sonra kıyamet gününde huzurumuza dikilecekler arasına giren kimse gibi midir?
KASAS 62.O gün onlara seslenerek şöyle diyecek: "O kendilerini birşey sandığınız ortaklarım nerede?"
KASAS 63.Üzerlerine hüküm hak olanlar şöyle diyecekler: "Rabbimiz, azdırdıklarımız işte şunlar. Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık. Onlardan uzak olduğumuzu sana arz ediyoruz. Zaten onlar bize kulluk/ibadet etmiyorlardı."
KASAS 64.Şöyle denilir: "Çağırın ortak koştuklarınızı!" Onlar da çağırırlar. Fakat ötekiler bunlara cevap vermezler; azabı görmüşlerdir. Önceden yola gelselerdi ne olurdu!
KASAS 65.Allah o gün onlara seslenir de şöyle der: "Hak elçilerine ne cevap verdiniz?"
KASAS 66.Artık o gün onlara karşı tüm haberler kör olmuştur. Birbirlerine de birşey soramazlar.
KASAS 67.Ama tövbe eden, inanıp hayra ve barışa yönelik iş yapan kişinin, kurtuluşa erenlerden olması ümidi vardır.
KASAS 68.Rabbin dilediğini yaratır ve seçer. Seçim onların değil/onların seçme hakkı yok. Allah, onların ortak koştuklarından yücedir, arınmıştır.
KASAS 69.Ve Rabbin onların göğüslerinin neyi sakladığını, neyi açığa vurduğunu da bilir.
KASAS 70.O, Allah'tır. Tanrı yoktur O'ndan başka. İlkte de sonda da hamd O'nadır. Hüküm de O'nundur. Ve siz O'na döndürüleceksiniz.

KASAS 71.De ki: "Söyleyin bakalım, Allah geceyi, kıyamet gününe kadar üzerinizde sürekli kılsa, Allah'tan başka hangi ilah size ışık getirebilir? Hala dinlemeyecek misiniz?"
KASAS 72.De ki: "Söyleyin bakalım, eğer Allah kıyamet gününe kadar, gündüzü üzerinizde sürekli tutsa, Allah'tan başka hangi tanrı, içinde sukunet bulacağınız bir gece sunabilir size? Hala görmeyecek misiniz?"
KASAS 73.Rahmetinin bir eseri olarak geceyi ve gündüzü sizin için oluşturdu ki, onda sukunet bulasınız, O'nun lütfundan birşeyler dileyesiniz ve şükredebilesiniz.
KASAS 74.Gün olur, seslenir onlara da şöyle der: "O, birşey zannettiğiniz ortaklarım nerede?"
KASAS 75.Her ümmetten bir tanık çıkarmış da şöyle demişizdir: "Getirin susturucu kanıtınızı!" Bunun üzerine onlar hakkın Allah'a ait olduğunu bilmişlerdir. O iftira aracı yaptıkları şeyler de onları yüzüstü koyup kaybolmuşlardır.
KASAS 76.Şu da bir gerçek ki Karun, Musa kavmindendi. Onlara karşı şımarıklık/azgınlık yaptı. Ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarlarını taşımak, kuvvetli bir grubu bile zorluyordu. Kavmi ona şöyle demişti: "Şımarma, çünkü Allah, şımaranları sevmez."
KASAS 77."Allah'ın sana verdikleri içinde ahiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana güzel davrandığı gibi sen de güzel davran/Allah'ın lütufta bulunduğu gibi sen de lütufta bulun. Yeryüzünde fesat isteyip durma, çünkü Allah fesat peşinde koşanları sevmez."
KASAS 78.O dedi: "Bu servet bana, bendeki bir ilim sayesinde verildi." Peki o bilmedi mi ki Allah, önceki nesiller içinden ondan kuvvetçe daha zorlu, sayıca daha çok olanları bile helak etmiştir. Günahlarının ne olduğu, günahkarlardan sorulmaz.
KASAS 79.Karun, süsü-püsü içinde toplumunun karşısına çıktı. Şu iğreti dünya hayatını amaçlayanlar dediler ki: "Ah, Karun'a verilenin bir benzeri bize de verilseydi. Gerçekten o, çok nasipli bir adam!"
KASAS 80.Kendilerine ilim verilmiş olanlar şöyle demişti: "Yazıklar olsun size! İman edip hayra ve barışa yönelik iş yapan kişi için Allah'ın vereceği karşılık daha üstündür. Ama buna, sadece sabredenler ulaştırılır."

KASAS 81.Nihayet, Karun'u da sarayını da yere geçirdik. Allah'a karşı kendisine yardım edecek yandaşları da yoktu. Kendi kendisine yardım edebileceklerden de değildi.
KASAS 82.Akşam onun mevkiine/konumuna imrenenler sabah şöyle diyorlardı: "Vay be! Allah, kullarından dilediğine rızkı açıp yayıyor, dilediğini de ölçüyle veriyor/kısıyor. Allah bize lütufta bulunmasaydı, vallahi bizi de batırmıştı. Demek ki, inkarcılar asla iflah etmiyorlar."
KASAS 83.İşte ahiret yurdu! Biz onu, yeryüzünde üstünlük taslayanlarla bozgunculuk peşinde koşmayanlara veririz. Sonuç, takva sahiplerinindir.
KASAS 84.İyilik/güzellik getirene ondan daha hayırlısı var. Kötülük getirenlere gelince, kötülükleri yapanlar yapmış olduklarından fazlasıyla cezalandırılmayacaklardır.
KASAS 85.Bu Kur'an'ı sana farz kılan, elbette ki seni vaat edilen yere/belirlenen sona götürecektir. De ki: "hidayeti getireni de açık bir sapıklık içinde olanı da en iyi Rabbin bilir."
KASAS 86.Sen bu Kitap'ın sana indirileceğini ummuyordun; Rabbinden bir rahmet olarak geldi. O halde küfre sapanlara sakın destekçi olma.
KASAS 87.Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra sakın seni geri çevirmesinler. Rabbine yakar/Rabbine çağır. Sakın şirke bulaşanlardan olma.
KASAS 88.Allah'ın yanında diğer bir tanrıya daha kulluk etme! İlah yok O'ndan başka. O'nun yüzü dışında herşey helak olacaktır. Hüküm yalnız O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz.
ANKEBUT 1.Elif, Lam, Mim!
ANKEBUT 2.İnsanlar, inandık demeleriyle kendi hallerine bırakılacaklarını ve hiç bir imtihana çekilmeyeceklerini mi sandılar!
ANKEBUT 3.Yemin olsun ki biz, onlardan öncekileri de fitne yoluyla denemişizdir. Allah, özüyle sözü bir olanları elbette bilecektir. Ve O, yalancıları da elbette bilecektir.
ANKEBUT 4.Yoksa o kötülükleri sergileyenler bizi geçeceklerini mi sandılar! Ne kötü hüküm veriyorlar!
ANKEBUT 5.Allah’a kavuşmayı umanlara gelince, şu bir gerçek ki, Allah’ın belirlediği vakit mutlaka gelecektir. O, Semi’dir, Alim’dir.

ANKEBUT 6.Ve kim didinir, gayret sarfederse hiç kuşkusuz kendi benliği lehine gayret sarfetmiş olur. Gerçek olan şu ki, Allah, alemlere muhtaç olmaktan uzak, mutlak bir Gani'dir.
ANKEBUT 7.İman edip hayra ve barışa yönelik hareketler sergileyenlere gelince, biz onların çirkinliklerini elbette ki örteceğiz. Ve biz onları, yapmakta oldukları işlerin en güzeliyle elbette ödüllendireceğiz.
ANKEBUT 8.Biz insana, anne-babasına en güzel bir biçimde davranmasını, şunu söyleyerek önerdik: "Eğer onlar, hakkında hiçbir bilgin olmayan birşeyle bana ortak koşman için seninle çekişirlerse, o takdirde onlara itaat etme. Yalnız banadır dönüşünüz. Nihayet, be size yapıp-ettiğiniz şeylerin haberini bildireceğim."
ANKEBUT 9.İman edip hayra ve barışa yönelik ameller sergileyenlere gelince, biz onları elbette ki barışseverler arasına koyacağız.
ANKEBUT 10.İnsanlar içinden öylesi vardır ki, "Allah'a inandık" der fakat Allah uğrunda bir eziyete uğratılınca, insanlardan gelen fitneyi Allah'ın azabı gibi tanıtıverir. Ve eğer Rabbinden bir yardım gelirse kesinlikle şöyle diyeceklerdir: "Biz sizinle beraberdik." Allah, alemlerin göğüslerindekini en iyi şekilde bilmiyor mu?
ANKEBUT 11.Allah iman edenleri elbette bilecektir. Ve münafık olanları da elbette bilecektir.
ANKEBUT 12.İnkar edenler, iman edenlere dediler ki: "Bizim yolumuzu izleyin, sizin günahlarınızı biz taşırız." Oysa onlar, iman edenlerin günahlarından hiçbir şeyin taşıyıcısı değillerdir. Gerçek şu ki, onlar tamamen yalancıdırlar.
ANKEBUT 13.Onlar hem kendi yüklerini hem de kendi yükleriyle beraber başkalarının yüklerini taşıyacaklar. Bunda kuşku yok. Kıyamet günü de iftira edip davrandıkları şeylerden zorlu bir sorguya mutlaka çekilecekler.
ANKEBUT 14.Andolsun, biz, Nuh'u toplumuna gönderdik de o onların arasında bin yıldan elli yıl eksik kaldı. Sonunda onları tufan yakaladı. Çünkü zalimlerdi onlar.
ANKEBUT 15.Biz Nuh'u ve gemi halkını kurtardık ve o gemiyi alemlere ibret yaptık.
ANKEBUT 16.İbrahim'i de gönderdik. Toplumuna şöyle demişti: "Allah'a kulluk/ibadet edin, O'ndan korkun. Eğer bilirseniz bu sizin

için daha hayırlıdır.”
ANKEBUT 17.“Allah’ın berisinden, birtakım putlara tapıyorsunuz, yalan/iftira üretiyorsunuz. Sizin Allah dışında kulluk ettikleriniz size hiçbir rızık vermezler. Rızkı Allah katında arayın; O’na kulluk edin, O’na şükredin! O’na döndürüleceksiniz.”
ANKEBUT 18.“Eğer yalanlarsanız bilin ki, sizden önceki ümmetler de yalanlamıştı. Resule düşen, açık bir tebliğden başka değildir.”
ANKEBUT 19.Hiç görmediler mi, Allah, yaratmayı nasıl başlatıyor, sonra onu tekrarlıyor/yeni baştan yapıyor. Kuşkusuz, bu, Allah için çok kolaydır.
ANKEBUT 20.De ki: “Yeryüzünde dolaşın da yaratılışın nasıl başladığına bir bakın. İleride Allah öteki oluşmaya da vücut verecektir. Allah, herşeye Kadir’dir.
ANKEBUT 21.Dilediğine/dileyene azap eder, dilediğine/dileyene rahmet eder. O’na döndürüleceksiniz.
ANKEBUT 22.Siz ne yerde ne de gökte kimseyi aciz bırakamazsınız. Ve sizin, Allah’tan başka ne bir dostunuz vardır ne de bir yardımcınız.
ANKEBUT 23.Allah’ın ayetlerini ve Allah’a varmayı inkar edenler, işte onlar, rahmetimden ümidi kesmişlerdir. Ve bunlar için acıklı bir azap öngrülmüştür.
ANKEBUT 24.Toplumunun İbrahim’ecevabı sadece şunu söylemeleri oldu: “Bunu öldürün, yahut yakın.” Ama Allah onu ateşten kurtardı. İnanan bir toplum için bunda elbette ibretler vardır.
ANKEBUT 25.İbrahim dedi: “Şu bir geçek ki, siz dünya hayatında aranızda sevgi oluşturmak için Allah’ı bırakıp putlara kulluk ediyorsunuz. Sora kıyamet gününde birbirinizi tanımaz olacaksınız, biriniz ötekine lanet edecek. Hepinizin varacağı yer cehennemdir; hiçbir yardımcınız da olmayacaktır.”
ANKEBUT 26.O’na Lut iman etti. Ve dedi: “Ben Rabbime hicret edeceğim. Kuşkusuz O, mutlak Aziz, mutlak Hakim’dir.”
ANKEBUT 27.Biz İbrahim’e İshak’ı ve Yakub’u armağan ettik. Onun soyu içine peygamberliği ve Kitap’ı yerleştirdik ve onun ödülünü dünyada verdik. Ahirette de o, elbette ki iyilik ve barış sevenler arasında olacaktır.

ANKEBUT 28.Lut'u da gönderdik. Toplumuna şöyle demişti o: "Öyle bir iğrençliğe bulaşıyorsunuz ki, sizden önce alemlerden bir tek kişi bunu yapmamıştır."
ANKEBUT 29."Erkeklere gidiyorsunuz, yol kesiyorsunuz, toplantılarınızda çirkinlikler sergiliyorsunuz, öyle mi?" Toplumunun cevabı sadece şunu söylemek oldu: "Eğer doğru sözlülerdensen, hadi getir bize Allah'ın azabını."
ANKEBUT 30.Lut dedi: "Rabbim, şu bozguncular topluluğuna karşı bana yardım et."
ANKEBUT 31.Elçilerimiz, İbrahim'e müjdeyi getirdiklerinde şöyle dediler: "Biz şu kentin halkını helak edeceğiz. Çünkü ora halkı zalim oldular."
ANKEBUT 32.İbrahim dedi: "Ama orada Lut var ." Dediler: "Orada kim olduğunu biz daha iyi biliyoruz. Elbette ki onu ve ailesini kurtaracağız. Karısı hariç. O, geride kalanlardan olacak."
ANKEBUT 33.Elçilerimiz Lut'a gelince, onlar yüzünden fenalaştı, eli-kolu birbirine dolandı. "Korkma, tasalanma dediler, biz seni de aileni de kurtaracağız. Ama karın azaba terk edilenlerden olacaktır."
ANKEBUT 34."Şu kent halkı üstüne, yaptıkları fenalıklardan ötürü gökten bir felaket indireceğiz."
ANKEBUT 35.Yemin olsun, biz o kentten, aklını işleten bir topluluk için geriye apaçık bir işaret bıraktık.
ANKEBUT 36.Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Şöyle dedi: "Ey toplumum, Allah'a kulluk/ibadet edin. Ahiret gününe umut bağlayın. Bozgunculuk yaparak ülkenin huzurunu kaçırmayın."
ANKEBUT 37.Onu hemen yalanladılar. Bunun üzerine kendilerini korkunç bir sarsıntı yakaladı da öz yurtlarında diz üstü çömelenler haline geldiler.
ANKEBUT 38.Ad'ı, Semud'u da böyle yaptık. Bu, onların yurtlarından/meskenlerinden açıkça belli olmaktadır. Şeytan onlara amellerini süsleyip püslemişti de kendilerini yoldan çıkarmıştı. Oysaki, bakıp görebilen insanlardı.
ANKEBUT 39.Karun'u, Firavun'u, Haman'ı da öyle yaptık. Yemin olsun Musa onlara açık-seçik kanıtlarla geldiği halde, yeryüzünde büyüklük tasladılar. Ama öne geçemezlerdi.
ANKEBUT 40.Herbirini kendi günahı ile yakaladık.Bazılarının üstüne taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Bir kısmını, o korkunç

titreşimli ses yakaladı. Onlardan, yere batırdıklarımız da oldu. Bazılarını da boğduk. Allah onlara zulmedecek değildi. Fakat onlar kendi benliklerine zulmediyorlardı.
ANKEBUT 41.Allah'tan başkalarını velilerden edinenlerin durumu, bir ev edinen dişi örümceğin durumuna benzer. Ve evlerin en güvensizi/en zayıfı elbette ki dişi örümceğin işidir. Keşke bilselerdi!
ANKEBUT 42.Allah onların, kendisinden başka ne gibi birşeye yalvardıklarını/kulluk ettiklerini bilir. O'dur Aziz, O'dur Hakim.
ANKEBUT 43.Bunlar bizim, insanlara verdiklerimiz örneklerdir. Ancak ilim sahiplerinden başkasının aklı onlara ermez.
ANKEBUT 44.Allah gökleri de yeri de hak olarak yaratmıştır. Kuşkusuz bunda iman sahipleri için mutlak bir mucize vardır.
ANKEBUT 45.Kitap'tan sana vahyedileni oku. Namaz da kıl. Çünkü namaz , çirkinliklerden ve kötülüklerden alıkoyar. Elbette ki Allah'ın Zikri/Kur'an'ı daha büyüktür. Allah, neler yaptığınızı biliyor.
ANKEBUT 46.Ehlikitap'la, en güzel yöntem dışında bir yolla mücadele etme. Onların zulme sapanları müstesna. Şöyle deyin: "Bize indirilene de size indirilene de iman ettik; tanrımz ve tanrınız bir. Ve biz O'na teslim olanlarız."
ANKEBUT 47.Kitap'ı sana işte böyle indirdik. Kendilerine kitap verdiklerimiz ona inanırlar. Şunlar içinden de ona inanlar vardır. Bizim ayetlerimize, gerçeği örtenlerden başkası kafa tutamaz.
ANKEBUT 48.Sen bundan önce herhangi bir kitap okumuyordun; ona sağ elinle de yazmıyorsun. Eğer öyle olsaydı batıla saplananlar mutlaka kuşku duyacaklardı.
ANKEBUT 49.Hayır, o, kendilerine ilim verilenlerin içinde ayan-beyan ayetlerdir. Bizim ayetlerimizi, zalimlerden başka kimse inkar etmez
ANKEBUT 50.Dediler ki: "Ona Rabbinden mucizeler indirilseydi ya!" De ki: "Mucizeler Allah katındadır. Bana gelince, ben açıkça uyaran biriyim. Hepsi bu."
ANKEBUT 51.Karşılarında okunup duran bir kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? Bunda, inanan bir toplum için elbetteki bir rahmet ve bir öğüt vardır.
ANKEBUT 52.De ki: "Sizinle benim aramda tanık olarak Allah yeter. Göklerde ne var, yerde ne var biliyor O. Batıla iman edip

Allah'ı inkar edenlere gelince, işte onlar hüsrana uğramışların ta kendileridir."
ANKEBUT 53.Azabı senden çarçabuk istiyorlar. Eğer belirlenmiş bir süre olmasaydı, azap onlara elbette gelmiş olacaktı. Fakat o, hiç farkında olmadıkları bir sırada kendilerine ansızın geliverecektir. Bunda kuşku yok.
ANKEBUT 54.Azabı senden acele istiyorlar. Oysa cehennem, o küfre sapanları çepeçevre kuşatmış bulunuyor.
ANKEBUT 55.Gün olur, azap onları tepelerinden, ayaklarının altından sarıverir ve der: "Tadın bakalım, yapıp ettilerinizi."
ANKEBUT 56.Ey benim iman eden kullarım! Hiç kuşkusuz, benim yerkürem geniştir. O halde yalnız bana kulluk/ibadet edin.
ANKEBUT 57.Her can, ölümü tadacaktır; sonra bize döndürüleceksiniz.
ANKEBUT 58.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetin görkemli odalarına yerleştireceğiz. Sürekli kalacaklardır orada. Ne güzeldir iş yapıp değer üretenlerin ödülü!
ANKEBUT 59.Onlar ki sabrettiler ve yalnız Rabbine dayanıp güvenmektedirler.
ANKEBUT 60.Nice hayvanlar var, kendi rızkını taşıyamaz. Allah onları da rızıklandırıyor, sizi de Semi'dir O, Alim'dir.
ANKEBUT 61.Onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı, güneşi ve ayı kim boyun eğdirdi?" diye sorarsan, mutlaka şöyle diyecekler: "Allah!" Peki nasıl döndürülüyorlar?
ANKEBUT 62.Allah, klularından dilediğine rızkıaçıp yarar da ölçülü verip kısar da. Allah herşeyi çok iyi bilir.
ANKEBUT 63.Onlara, "Gökten suyu kim indirdi de onunla toprağı ölümünden sonra canlandırdı?" diye sorarsan mutlaka "Allah!" derler. De ki: "Hamd Allah' adır. Fakat onların çokları akletmiyorlar."
ANKEBUT 64.Şu iğreti dünya hayatı, bir eğlence ve oyundan başka şey değil. Ahiret yurduna gelince, asıl hayat işte odur. Ah, bilebilselerdi!
ANKEBUT 65.Gemiye bindiklerinde, dini Allah'a özgüleyerek yalvarıp yakarırlar. Fakat Allah onları kurtarıp karaya çıkardığında, bir bakmışsın ortak koşuyorlar;

ANKEBUT 66.Verdiklerimize karşı nakörlük etsinler ve birazcık zevklensinler diye... Yakında bilecekler.
ANKEBUT 67.Görmediler mi ki, çevrelerinde insanlar çarpılıp götürülürken Harem'i güven içinde tuttuk. Hala batıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?
ANKEBUT 68.Yalan düzüp Allah'a iftira eden, yahut kendisine geldiği zaman hakkı yalanlayan kişiden daha zalim kim vardır? Cehennemde değil midir kafirlerin barınağı?
ANKEBUT 69.Bizim uğrumuzda didinenleri biz, yollarımıza elbette ulaştıracağız. Allah, güzel düşünüp güzel davrananlarla mutlaka beraberdir.
RUM 1.Elif, Lam, Mim!
RUM 2.Yenilgiye uğratıldı Rum...
RUM 3.Yeryüzünü çok yakın bir yerinde. Ama onlar yenigilerinin ardından galip duruma geçecekler,
RUM 4.Birkaç yıl içinde. İş/oluş/hüküm önünde de sonunda da Allah'ındır. Onların galibiyet gününde müminler ferahlayacaklar,
RUM 5.Allah'ın yardımıyla. Dilediğine yardım eder O... Aziz'dir, Rahim'dir O.
RUM 6.Allah'ın vaadi bu... Allah kendi vaadine ters düşmez. Ne var ki, insanların çokları bilmiyorlar.
RUM 7.Onlar basit ve iğreti hayattan, bir dış görünüşü bilirler. Ama ahiretten tam bir gaflet içindedirler onlar...
RUM 8.Kendi benliklerinin içinde olup bitinleri de mi düşünmediler! Allah gökleri, yeri ve bu ikisi arasındakileri ancak hak üzere ve belirlenmiş bir süreye bağlı olarak yaratmıştır. Şu da bir gerçek ki, insanlardan çokları Rablerine kavuşmayı gerçekten inkar ediyorlar.
RUM 9.Yeryüzünde dolaşıp bir bakmıyorlar mı ki, nasıl oldu kendilerinden öncekilerin sonu? Onlar kuvvet yönünden bunlardan daha ağır ve baskındılar. Toprağı eşip deşip didik didik etmişlerdi. Ve yeryüzünü, bunların imar ettiklerinden çok daha fazla imar etmişlerdi. Ve resulleri onlara açık-seçik deliller getirmişti. O halde, Allah onlara zulmediyor değildi. Doğrusu, onlardı öz benliklerine zulmedip duranlar.
RUM 10.Sonra o çirkinlik ve kötülük sergileyenlerin sonu, çirkinlik ve kötülüğün en beteri oldu. Çünkü Allah'ın ayetlerini yalanlamışlardı

ve o ayetlerle alay ediyorlardı.
RUM 11.Allah yaratışa başlar, sonra onu varlık alanından çekip tekrar yaratır. En sonunda O'na döndürülürsünüz.
RUM 12.Kıyametin kopacağı gün, günahkarlar sus-pus olacaklardır.
RUM 13.Allah'a ortak tuttukları arasından, kendileri için şefaatçılar çıkmayacaktır. Kendi yandaşlarına nankörlük etmektedir onlar.
RUM 14.Saat gelip çattığı gün, o gün, hepsi birbirinden ayrılacaktır.
RUM 15.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, onlar bir bahçe içinde mutlu kılınırlar.
RUM 16.İnkar edip ayetlerimizi ve ahiret buluşmasını yalanlayanlara gelince, onlar azabın içinde hazır bulundurulurlar.
RUM 17.O halde tespih Allah için. Akşama erdiğinizde de sabaha erdiğinizde de...
RUM 18.Göklerde ve yerde hamd da O'na, gün sonunda da öğleye erdiğinizde de...
RUM 19.Diriyi ölüden çıkarır O, ölüyü diriden çıkarır. Ölümünün ardından toprağa hayat verir. Siz de işte böyle çıkarılacaksınız.
RUM 20.Onun ayetlerinden biri de sizi, topraktan yaratmış olmasıdır. Sonra siz bir insan türü oldunuz, her tarafa yayılıyorsunuz.
RUM 21.Onun ayetlerinden biri de sizin için, kendilerine ısınasınız ve aranıza sevgi ve rahmet koysun diye nefislerinizden eşler yaratmasıdır. Bunda, iyice düşünen bir toplum için elbette ayetler vardır.
RUM 22.Göklerin ve yerin yaratılmasıyla dillerinizin ve renklerinizin farklı olması da O'nun ayetlerindendir. Bunda, ilim sahipleri için elbette ibretler vardır.
RUM 23.Gece ve gündüz uyumanız, onun lütfundan nasip aramanız da O'nun ayetlerindendir. Bunda, işitebilen bir toplum için elbette ibretler vardır.
RUM 24.Yine O'nun ayetlerindendir ki O size, korku ve ümit olmak üzere şimşeği gösteriyor; gökten bir su indiriyor da ölümünden sonra toprağı onunla canlandırıyor. Bunda, aklını işleten bir topluluk için elbette mucizeler vardır.

RUM 25.Göğün ve yerin O'nun emriyle ayakta durması da O'nun ayetlerindendir. Sonra sizi bir çağrıyla davet ettiğinde siz yerden hemen çıkacaksınız.
RUM 26.Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmektedir.
RUM 27.Yaratmaya ilk başlayan/yaratılanları ilk yaratan O'dur. Sonra onları çevirip yeniden yaratacaktır. Bu O'nun için çok da kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce örnekler/en yüce sıfatlar O'nundur. O'dur Aziz, O'dur Hakim...
RUM 28.Size öz benliklerinizden bir örnek verdi: Ellerinizin altında bulunanlarda, size verdiğimiz rızıklarda, sizinle aynı haklara sahip, birbirinizden çekindiğiniz gibi kendilerinden çekineceğiniz ortaklarınız var mı? İşte biz, aklını işletecek bir topluluk için ayetleri böyle açık açık sıralıyoruz.
RUM 29.Zulme sapanlarsa ilimsiz bir biçimde keyiflerine uymuşlardır. Allah'ın saptırdığına kim yol gösterecek? Böylelerinin yardımcıları yoktur.
RUM 30.O halde, sen yüzünü, bir hanif olarak dine, Allah'ın insanları üzerinde yarattığı fıtrata çevir. Allah'ın yaratışında değiştirme olamaz. Doğru ve eskimez din işte budur. Fakat insanların çokları bilmiyorlar.
RUM 31.O'na yönelmiş kişiler olarak O'ndan korkun. Namazı kılın ve sakın şirke sapanlardan olmayın;
RUM 32.Onlardan ki, dinlerini parçalayıp hizipler/fırkalar haline geldiler. Her hizip kendi elindekiyle sevinip övünür.
RUM 33.İnsanlara bir zorluk dokunduğunda, Rablerine yönelerek O'na yalvarırlar. Sonra onlara bir rahmet tattırınca bakarsın ki, içlerinden bir grup Rablerine ortak koşuyor.
RUM 34.Kendilerine verdiklerimize karşı nankörlük etsinler diye. Haydi, yararlanın/zevklenin! Yakında bileceksiniz...
RUM 35.Yoksa onlara kesin bir kanıt mı indirdik de o onlara Allah'a ortak koşmalarını söylüyor!
RUM 36.İnsanlara bir rahmet tattırdığımızda, onunla ferahlar, şımarırlar. Kendi ellerinin hazırladıkları yüzünden kendilerine bir kötülük gelip çatsa, hemencecik ümitsizliğe düşerler.
RUM 37.Görmediler mi, Allah, dilediğine rızkı genişçe veriyor, dilediğine kısıyor. İnanan bir topluluk için bunda elbette ibretler

vardır.
RUM 38.O halde, akrabaya hakkını ver. Yoksula, yolda kalmışa da. Allah'ın yüzünü isteyenler için bu daha hayırlıdır. İşte böyleleridir, kurtuluşa erenler.
RUM 39.İnsanların malları içinde, artsın diye riba olarak verdiğiniz, Allah katında artmaz. Allah'ın yüzünü isteyerek verdiğiniz zekata gelince, işte onu verenler kat kat artıranların ta kendileridir.
RUM 40.Allah'tır ki sizi yaratmış, sonra rızıklandırmıştır. Sonra sizi öldürüyor, sonra diriltiyor. Peki, ortak koştuklarınızdan biri var mı, bunlardan birşey yapabilecek! Yücedir, arınmıştır onların ortak koştuklarından O.
RUM 41.İnsanların ellerinin kazanmış oldukları yüzünden denizde ve karada bozgun çıktı. Allah onlara, yaptıklarının bir kısmını tattırıyor ki geri dönebilsinler.
RUM 42.De ki: "Yeryüzünde dolaşın da öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bir bakın! Onların çoğu şirke sapan insanlardı."
RUM 43.Allah tarafından ertelenmesi söz konusu olmayan bir günden önce, yüzünü güçlü ve eskimez dine döndür. O gün herkes bölük bölük ayrılacaktır.
RUM 44.kim küfre saparsa inkarı kendisi aleyhinedir. Barışa ve hayra yönelik bir iş yapanlarsa, kendi benlikleri için yer hazırlarlar.
RUM 45.Çünkü Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları, öz lütfundan ödüllendirecektir. O, nankörleri sevmez.
RUM 46.O'nun ayetlerindendir ki, size rahmetinden tattırsın; gemiler, buyruğu ile akıp gitsin. Lütfundan nasip arayasınız ve şükredebilesiniz diye, rüzgarları müjdeciler olarak gönderir.
RUM 47.Andolsun, biz, senden önce de resulleri toplumlarına gönderdik, onlara açık kanıtlar getirdiler. Nihayet, günah işleyenlerden öc aldık. İnsanlara yardım etmek bizim üzerimizde bir haktı.
RUM 48.O Allah'tır ki, rüzgarları gönderir de onlar, bulutu savurur. Sonra Allah o bulutu gökte dilediği gibi yayıp döşer, onu parça parça eder. Nihayet sen onun arasından yağmurun çıktığını görürsün. Sonra onu kullarından dilediğine ulaştırdığında onlar, müjde almış gibi sevinirler.
RUM 49.Oysaki onlar, yağmur kendilerine indirilmeden önce iyice suskun ve ümitsiz idiler.

RUM 50.Artık Allah'ın rahmetinin eserlerine bak, nasıl diriltiyor toprağı ölümü ardından! İşte bu Muhyi, ölüleri elbette diriltir. O, herşeye Kadir'dir.
RUM 51.Yemin olsun, bir rüzgar göndersek de o yeri sararmış görseler, arkasından hiç şaşmadan nankörlük etmeye başlarlar.
RUM 52.Artık sen, ölülere işittiremezsin. Dönüp gittikleri takdirde sağırlara da çağrıyı duyuramazsın.
RUM 53.Ve sen, körleri de sapıklıklarından aydınlığa çıkaramazsın. Sen ancak ayetlerimize iman edenlere dinletirsin de onlar müslüman oluverirler.
RUM 54.Allah O'dur ki, sizi bir güçsüzlükten yarattı. Sonra o güçsüzlüğün arkasından bir kuvvet oluşturdu. Sonra o kuvvetin arkasından bir güçsüzlük ve ihtiyarlığa vücut verdi. Dilediğini yaratır. Alim'dir O, Kadir'dir.
RUM 55.Saat gelip kıyamet koptuğu gün, günahkarlar dünyada bir saatten başka kalmadıklarına yemin ederler. Onlar işte böyle çevriliyorlardı.
RUM 56.İlim ve iman verilenler ise şöyle dediler: "Yemin olsun, siz, Allah'ın Kitabı gereğince yeniden dirilme gününe kadar kaldınız. İşte bu, yeniden dirilme günüdür. Fakat siz daha önceden bilmiyordunuz."
RUM 57.Zulmetmiş olanlara, özür bildirmeleri o gün yarar sağlamayacak. Onlardan, Allah'ı hoşnut etmeleri de istenmez.
RUM 58.Yemin olsun ki, biz bu Kur'an'da insanlar için her türlü örneği verdik. Sen onlara bir mucize getirsen, o inkar edenler mutlaka şöyle diyeceklerdir: "Siz, eskiyi hükümsüz kılanlardan başkası değilsiniz."
RUM 59.İlimden nasipsizlerin kalpleri üzerine Allah işte böyle mühür basıyor.
RUM 60.O halde, sabret! Kuşkun olmasın ki, Allah'ın vaadi haktır. İmanı kemale ermemişler sein hafifliğe sevk etmesinler/seni küçümseyemeyeceklerdir.
LUKMAN 1.Elif, Lam, Mim!
LUKMAN 2.İşte sana, o hikmetlerle dolu Kitap'ın ayetleri,
LUKMAN 3.İyilik ve güzellik sergileyenlere bir rahmet ve bir kılavuz olarak;

LUKMAN 4.Ki onlar namazı kılarlar, zekatı verirler. Ve onlar ahirete de gözle görmüşçesine inanırlar.
LUKMAN 5.İşte onlardır Rablerinden bir kılavuzlanma üzere olanlar; işte onlardır gerçek kurtuluşu bulanlar.
LUKMAN 6.İnsanlardan öylesi vardır ki, Allah yolundan bilgisizce saptırmak ve o yolu oyalanma aracı yapmak için laf eğlencesi/hadis eğlencesi satın alır. İşte böylelerine rezil edici bir azap vardır.
LUKMAN 7.Ayetlerimiz ona okunduğunda, böbürlenerek yüzünü çevirir. Sanki onları hiç işitmemiştir, sanki kulaklarında bir ağırlık vardır. İşte böylesini, korkunç bir azapla muştula.
LUKMAN 8.İman edip hayra ve barışa yönelik fiiller sergileyenlere gelince, onlar için nimetlerle dolu cennetler vardır.
LUKMAN 9.Sürekli kalacaklardır orada. Allah'ın hak vaadidir bu. Aziz'dir, Hakim'dir O.
LUKMAN 10.Gökleri direksiz-desteksiz yarattı; görüyorsunuz onları. Ve yeryüzüne, sizi çalkalayıp sendeletmesin diye ağırlıklar, dayanaklar bıraktı ve orada her çeşit hayvanı yaydı. Gökten bir su indirdik de orada her türlü cömert ve bereketli çifti filizlendirdik.
LUKMAN 11.İşte Allah'ın yaratışı/yarattıkları! Hadi, gösterin bana onun dışındakiler ne yaratmıştır? Hayır, hayır, zalimler açık bir sapıklık içindeler.
LUKMAN 12.Andolsun biz, Lukman'a şu yolda hikmet verdik: "Allah'a şükret." Şükreden kendisi lehine şükreder. Nankörlük edense şunu bilmeli: Allah Gani'dir, Hamid'dir.
LUKMAN 13.Hani, Lukman, oğluna öğüt vererek şöyle demişti: "Oğulcuğum, Allah'a ortak koşma! Çünkü Allah'a ortak koşmak, gerçekten büyük bir zulümdür."
LUKMAN 14.Biz, insana anne-babasını önerdik: Annesi onu güçsüzlük üstüne güçsüzlükle taşımıştır. Sütten kesilmesi de iki yılda olmuştur. O halde bana ve ana-babana şükret. Dönüş banadır.
LUKMAN 15.Eğer onlar, hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa, onlara itaat etme. Onlarla dünyada örfe uygun geçin; ama bana yönelenin yoluna uy. Sonunda dönüşünüz banadır. Yapıp ettiklerinizi size haber vereceğim.
LUKMAN 16."Oğulcuğum, şu bir gerçek ki, yaptığın, bir hardal danesi ağırlığında olsa, bir kayanın bağrına veya göklere, yahut

yerin bağrına konsa, Allah onu yine de ortaya getirir. Çünkü Allah Latif'tir, lütfu sınırsızdır; Habir'dir, herşeyden haberdardır."
LUKMAN 17."Yavrucuğum; namazı kıl, iyiliği emret, kötülüğü yasakla, başına gelene sabret. Çünkü bunu yapabilmek, zorlu/önemli işlerdendir."
LUKMAN 18."Kibirlenerek insanlardan yüzünü çevirme, yeryüzünde kasılarak yürüme. Çünkü Allah, kurula-kurula kendini övenlerin hiçbirini sevmez."
LUKMAN 19."Yürüyüşünde doğal ol, sesini alçalt. Şu bir gerçek ki, seslerin en çirkini eşeklerin sesleridir."
LUKMAN 20.Görmediniz mi, Allah, göklerde ve yerde bulunan şeyleri sizin emrinize verdi ve görünür-görünmez nimetlerini üstünüze saçtı. İnsanlardan öylesi var ki, Allah uğrunda ilimsiz, kılavuzsuz ve aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın mücadele eder.
LUKMAN 21.Böylelerine, Allah'ın indirdiğine uyun dendiğinde şu cevabı verirler: "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye inanırız." Peki şeytan onları, alevli ateşin azabına çağırmış olsa da mı?
LUKMAN 22.Güzel düşünüp güzel davranarak yüzünü Allah'a teslim eden, en sağlam kulpa yapışmıştır. İş ve oluşların sonu Allah'a varır.
LUKMAN 23.İnkar edenin küfrü seni tasalandırmasın. Onların dönüşü bizedir; yapıp ettiklerini onlara haber vereceğiz. Kuşkusuz, Allah, göğüslerin içindekini bilmektedir.
LUKMAN 24.Onları birazcık nimetlendiriyoruz. Sonunda hepsini şiddetli bir azaba süreceğiz.
LUKMAN 25.Eğer onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorarsan yemin olsun, "Allah!" derler. De ki: "Hamd Allah'adır!" Ama onların çokları bilmiyorlar.
LUKMAN 26.Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Kuşkusuz, Allah mutlak Gani, mutlak Hamid'dir.
LUKMAN 27.Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem olsa, deniz de arkasından yedi deniz daha katılarak yardımcı olsa, Allah'ın kelimeleri tükenmez. Allah Aziz'dir, Hakim'dir.
LUKMAN 28.Sizin yaratılmanız da diriltilmeniz de bir tek canlınınki gibidir. Allah Semi'dir, Basir'dir.

LUKMAN 29.Görmedin mi, Allah geceyi gündüzün içine sokuyor, gündüzü de gecenin içine sokuyor. Güneş'i ve Ay'ı bir emre boyun eğdirmiş. Hepsi belirlenmiş bir süreye doğru akıp gidiyor. Kuşkusuz, Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.
LUKMAN 30.Bu böyledir; çünkü Allah, Hakk'ın ta kendisidir. O'nun berisinde yalvarıp yakardıklarınız ise batıldır. Ve Allah Aliyy'dir, yüceliğine sınır yoktur; Kebir'dir, büyüklüğüne sınır yoktur.
LUKMAN 31.Size, ayetlerinden göstermek için, Allah'ın nimetiyle gemilerin denizde akıp gidişini görmedin mi? Kuşkusuz, bunda, gereğince sabreden, gereğince şükreden herkes için kesin ibretler vardır.
LUKMAN 32.Kara bulutlar gibi dalga dalga kendilerini kuşattığı zaman; Allah'a, dini O'na özgüleyerek yalvarırlar. Fakat onları karaya çıkarıp kurtarınca, içlerinden sadece bir kısmı doğru yolu tutar. Bizim ayetlerimize, gaddar nankörlerin tümünden başkası karşı çıkmaz.
LUKMAN 33.Ey insanlar! Rabbinizden korkun! Herhangi bir şeyde babanın, evladı; evladın da babası yerine karşılık ödemeyeceği günden ürperin! Allah'ın vaadi haktır; dünya hayatı sizi sakın aldatmasın. O yaman aldatıcı, sizi Allah hakkında/Allah ile aldatmasın.
LUKMAN 34.O kıyamet saatine ilişkin bilgi Allah katındadır. Yağmuru O yağdırır. O, rahimlerde olanı da bilir. Hiçbir benlik yarın ne kazanacağını bilmez. Ve hiçbir kimse hangi yerde öleceğini bilmez. Allah Alim'dir, Habir'dir.
SECDE 1.Elif, Lam, Mim!
SECDE 2.Kitap'ın indirilişidir bu.Kuşku, çelişme yok bunda. Alemlerin Rabbi'ndendir bu.
SECDE 3.Yoksa, “Onu uydurdu”mu diyorlar?! Hayır, haktır o; senin Rabbindendir; senden önce kendilerine hiçbir uyarıcı gelmemiş bir toplumu uyarman içindir. Umulur ki, doğruya ve güzele kılavuzlanırlar.
SECDE 4.Allah'tır ki gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratmış, sonra arş üzerinde egemenlik kurmuştur. O'nun dışındakilerden size ne bir dost vardır ne de bir şeffatçı. Hala düşünüp ibret almayacak mısınız?
SECDE 5.İş ve oluşu gökten yere doğru çekip çevirir; sonra o O'na yükselip çıkar: Bir günde ki, süresi sizin saymakta olduğunuz

günlerden bin yıla denktir.
SECDE 6.İşte budur Allah! Gaybı da, görüneni de bilen O'dur. Aziz'dir O, Rahim'dir.
SECDE 7.Yarattığı herşeyi güzel yaratmıştır. Ve insanın yaratılışına çamurdan başlamıştır.
SECDE 8.Sonra, onun neslini bir üsareden, hor görülen bir sudan oluşturdu.
SECDE 9.Sonra, ona bir biçim verdi ve ona kendi ruhundan üfledi. İşitme gücü verdi, gözler ve gönüller verdi. Ne kadar da az şükredersiniz!
SECDE 10.Şöyle dediler: "Toprakta kaybolup gittiğimiz zaman mı, o zaman mı yeni bir yaratılış içinde olacağız!" Gerçek şu ki, onlar herşeyden önce, Rablerinin huzuruna varmatı inkar ediyorlar.
SECDE 11.Söyle onlara: "Size vekil edilen ölüm meleği canınızı alır, sonra doğrudan doğruya Rabbinize döndürülürsünüz."
SECDE 12.Günahkarları, Rablerinin huzurunda başlarını eğmiş olarak şöyle derken bir görsen: "Rabbimiz; gördük, duyduk, geri gönder bizi ki hakka ve barışa yönelik iş yapalım. Artık kesin olarak inanıyoruz."
SECDE 13.Biz dileseydik, her benliğe hidayetini elbette verirdik. Fakat benden şu yolda söz hak olmuştur: "Yemin olsun, cehennemi tamamen cinler ve insanlardan dolduracağım."
SECDE 14."Bugününüzü unutmuş olmanın karşılığını tadın. Kuşkusuz, biz de sizi unuttuk. Yaptıklarınıza karşılık sonsuzluk azabını tadın."
SECDE 15.Bizim ayetlerimize o kimseler inanır ki, onlarla kendilerine öğüt verildiğinde, secdelere kapanırlar ve hiç böbürlenmeyerek Rablerine hamd ile tespih ederler.
SECDE 16.Yanları yataklardan uzaklaşır; korku ve ümitle Rablerine dua ederler. Kendilerine verdiğimiz rızıklardan da dağıtırlar.
SECDE 17.Hiç kimse, yaptıklarına karşılık onlar için hangi göz aydınlığının saklandığını bilmez.
SECDE 18.Hiç, bir mümin, bir fasık gibi olur mu? Hayır, eşit olmazlar!
SECDE 19.İnanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, onlar için, yaptıklarına karşılık olarak barınacakları cennet

konakları vardır.
SECDE	20.Fıska sapanların varacakları yerse ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde, oraya geri çevrilirler. Ve şöyle denir onlara: “Yalanlayıp durduğunuz ateş azabını tadıverin.”
SECDE	21.Belki dönerler diye, onlara o büyük azaptan ayrı olarak, o küçük azaptan da mutlaka tattıracağız.
SECDE	22.Rabbinin ayetleri kendilerine hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kim vardır? Biz, günahkarlardan mutlaka intikam alacağız.
SECDE	23.Andolsun ki, Musa’ya Kitap’ı vermiştik. Böyleyken sen ona kavuşacağından kuşkuda olma. Biz onu İsrailoğullarına bir kılavuz yapmıştık.
SECDE	24.Sabrettikleri zaman içlerinden, bizim emrimizle doğru yola ileten önderler çıkarmıştık. Onlar bizim ayetlerimize gereğince inanıyorlardı.
SECDE	25.Kuşkusuz, Rabbin, evet O, ihtilaf edip durdukları hususlarda onların arasını ayıracaktır.
SECDE	26.Evlerinde-yurtlarında dolaşıp durdukları nice nesilleri, kendilerinden önce helak etmiş olmamız onlara yol göstermedi mi? Kuşkusuz, bunda ibretler vardır. Hala işitmiyorlar mı?
SECDE	27.Görmediler mi ki biz, çorak toprağa suyu salıyoruz da onunla ekinler çıkarıyoruz; hem hayvanları yiyor ondan hem kendileri. Hala görmüyorlar mı?
SECDE	28.Bir de soruyorlar: “Eğer doğru sözlülerseniz, bu fetih ne zaman?”
SECDE	29.De ki: “Fetih günü, küfre sapanlara imanları yarar sağlamayacaktır. Onlara göz açtırılmaz bile.”
SECDE	30.Artık onlardan yüz çevir ve bekle. Zaten onlar da bekliyorlar.
AHZAB	1.Ey Peygamber! Allah’tan kork ve küfre batmışlarla münafıklara boyun eğme! Kuşkusuz, Allah Alim, ve Hakim’dir.
AHZAB	2.Rabbinden sana vahyedilene uy! Allah, yapmakta olduklarınızdan en iyi biçimde haberdardır.
AHZAB	3.Allah’a dayanıp güven! Vekil olarak Allah yeter.
AHZAB	4.Allah, bir adamın göğüs boşluğunda iki kalp yaratmamıştır. Zıhar yaptığınız eşlerinizi sizin anneniz yapmamıştır, evlatlıklarınızı da sizin oğullarınız kılmamıştır. Bu konularda

söylediğiniz sözler, ağızlarınızın bir lakırdısıdır. Allah, hakkı söyler ve O, gerçek yola kılavuzlar.
AHZAB 5.Evlatlıklarınızı öz babalarına nispet ederek çağırın. Böyle yapmanız Allah katında adalete daha uygundur. Eğer onların babalarını bilmiyorsanız, o takdirde onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Yanılarak işlediğiniz şeyde, üzerinize günah yoktur; fakat kalplerinizin kastetmiş oldukları müstesna. Ve Allah Gafur ve Rahim'dir.
AHZAB 6.O peygamber, müminlere öz benliklerinden daha dost, daha yakındır. Onun eşleri de o müminlerin anneleridir. Anne tarafından akraba olanlar da Allah'ın Kitabı'nda, birbirlerine diğer müminlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak yakın dostlarınız için örfe uygun bir vasiyette bulunmanız müstesnadır. Bu, Kitap'ta satırlara geçirilmiştir.
AHZAB 7.Biz, peygamberlerden misaklarını almıştık. Senden de misak aldık. Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan, Meryem oğlu İsa'dan, bunların hepsinden kuvvetli bir sözleşmeyle misak aldık;
AHZAB 8.Ki Allah, özüyle sözü bir olanlardan doğruluklarını sorsun. Küfre batmışlara ise korkunç bir azap hazırlamıştır.
AHZAB 9.Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın! Hani, üstünüze ordular gelmişti de biz onların üzerine bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular salmıştık. Allah, yapmakta olduklarınızı iyice görmektedir.
AHZAB 10.Hani, onlar, üst yanınızdan, alt tarafınızdan size saldırmışlardı da gözler kaymış, yürekler gırtlaklara bulaşmıştı. Allah hakkında türlü zanlarda bulunuyordunuz.
AHZAB 11.İşte orada müminler belaya uğratılarak imtihan edilmişler ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsılmışlardı.
AHZAB 12.Münafıklarla, kalplerinde maraz olanlar şöyle diyorlardı: "Allah ve resulü bize, bir aldanıştan başka birşey vaad etmemiş."
AHZAB 13.Hani, onlardan bir grup şöyle demişti: "Ey Yesrib halkı, duracak yeriniz yok, hemen geri dönün." İçlerinden bir grup da Peygamber'den izin istiyor: "İnan olsun, evlerimiz kaygı duyulacak durumda." diyorlardı. Oysaki evleri kaygı duyulacak durumda değildi; sadece kaçmak istiyorlardı.

AHZAB 14.Eğer Medine'nin her yanından üzerlerine gelinseydi de onlardan kent içinde fitne çıkarmaları istenseydi, onu mutlaka yaparlardı; o konuda fazla gecikmezlerdi.
AHZAB 15.Andolsun ki, onlar daha önce, geri dönüp kaçmayacaklarına ilişkin Allah'a söz vermişlerdi. Ve Allah'a verilen söz sorumluluk gerektirirdi.
AHZAB 16.De ki: "Eğer ölümden yahut öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmak size hiçbir yarar sağlamaz. Böyle bir durumda sadece azıcık/az bir süre nimetlendirilirsiniz."
AHZAB 17.De ki: "Allah size bir kötülük murat eder yahut bir rahmet dilerse, Allah'la aranıza kim girebilir?" Onlar kendileri için, Allah'tan başka ne bir dost bulabilirler ne de bir yardımcı.
AHZAB 18.Allah, içinizden hem tembellik edip hem de başkalarını geri bırakanları ve kardeşlerine, "hadi bize gelin" diyenleri biliyor. Zaten onlar savaşa/zora çok az gelirler.
AHZAB 19.Size karşı cimrilik/kıskançlık ederler. Korku geldiğinde onların, gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Ölümden üzerine baygınlık çökmüş biri gibidirler. Bunlar iman etmemişlerdir. Bu yüzden de Allah, amellerini boşa çıkarmıştırç Bunu yapmak Allah için çok kolaydır.
AHZAB 20.Düşman hiziplerin gitmediğini sanıyorlar. Düşman hizipler gelecek olsalar, bunlar isterler ki, Bedevi Araplar içinde bulunsunlar da sizinle ilgili haberleri sorsunlar. Şayet içinizde bulunsalardı, pek azı müstesna, savaşmayacaklardı.
AHZAB 21.Andolsun, Allah resulünde sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü arzu edenlerle Allah'ı çok ananlara güzel bir örnek vardır.
AHZAB 22.Müminler, düşman hizipleri gördüklerinde şöyle demişlerdir: "Allah'ın ve resulünün bize vaat ettiği işte budur. Ve Allah da resulü de doğru sözlüdür." Bu onların sadece iman ve teslimiyetlerini artırdı.
AHZAB 23.İnananlardan öyle erler vardır ki, Allah'a verdikleri sözde sadakatle dururlar. Onlardan bazısı adağını yerine getirdi, bazısı da bekliyor. Sözlerini asla değiştirmediler.
AHZAB 24.Çünkü Allah, doğru sözlülere doğruluklarının karşılığını verecek. İkiyüzlülere de dilerse azap edecek. Belki de onlara tövbe nasip edecek. Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

AHZAB 25.Allah, küfre sapanları öfkeleriyle yüz geri etti; hiçbir hayra ulaşamadılar. Allah, çarpışma sırasında müminler için yeterli oldu. Allah Kavi'dir, Aziz'dir.
AHZAB 26.Allah, Ehlikitap'tan onlara arka çıkanları, kulelerinden/kalelerinden indirdi, kalplerine korku saldı: Bir grubunu öldürüyordunuz, bir grubunu da esir ediyordunuz.
AHZAB 27.Sizi onların yerlerine-yurtlarına, mallarına ve henüz ayak basmadığınız bir toprağa mirasçı kıldı. Allah'ın herşeye gücü yeter.
AHZAB 28.Ey Peygamber, eşlerine şöyle söyle: "Eğer şu iğreti dünya hayatını ve onun süsünü istiyorsanız, haydi gelin size boşanma bedellerinizi vereyim de sizi güzellikle serbest bırakayım."
AHZAB 29."Yok eğer Allah'ı, resulünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız bilin ki, Allah sizin güzel düşünüp güzel hareket edenlerinize büyük bir ödül hazırlamıştır."
AHZAB 30.Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık/kanıtlanmış bir edepsizlik yaparsa kendisi için azap iki katına çıkarılır. Ve bu, Allah için çok kolaydır
AHZAB 31.Sizden kim, Allah'a ve resulüne itaat eder, iyilik yaparsa, ona da ücretini iki katı olarak veririz. Kendisi için bol ve bereketli bir rızık da hazırlamışızdır.
AHZAB 32.Ey peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer korunup takvaya sarılıyorsanız sözü kırıtarak söylemeyin ki, kalbinde maraz bulunan biri ümide kapılmasın. Örfe uygun söz söyleyin.
AHZAB 33.Evlerinizde de vakarlı oturun. İlk cahiliye teşhirciliği gibi kendinizi teşhir etmeyin. Namazı kılın, zekatı verin, Allah'a ve resulüne itaat edin. Allah sizden kiri/lekeyi gidermek istiyor ey Ehlibeyt, sizi tam bir biçimde temizlemek istiyor.
AHZAB 34.Evlerinizde Allah'ın ayetlerinden ve hikmetten okunanları hatırlayın. Kuşkusuz, Allah Latif'tir, Habir'dir.
AHZAB 35.Allah şu kişiler için bir affediş ve büyük bir ödül hazırlamıştır: Müslüman erkekler, Müslüman kadınlar, mümin erkekler, mümin kadınlar, itaat eden erkekler, itaat eden kadınlar, özü-sözü doğru erkekler, özü-sözü doğru kadınlar, sabreden erkekler, sabreden kadınlar, Allah korkusuyla ürperen erkekler, Allah korkusuyla ürperen kadınlar, sadaka veren erkekler, sadaka veren

kadınlar, oruç tutan erkekler, oruç tutan kadınlar, ırz ve iffetlerini koruyan erkekler, ırz ve iffetlerini koruyan kadınlar, Allah'ı çok anan erkekler, Allah'ı çok anan kadınlar.

AHZAB 36.Allah ve resulü bir işte hüküm verdiklerinde, inanmış bir erkekle inanmış bir kadının, işlerini kendi isteklerine göre belirleme hakları yoktur. Allah'a ve resulüne isyan eden, açık bir sapıklığa batıp gitmiş demektir.

AHZAB 37.Hani sen Allah'ın nimetlendirdiği, senin de lütufta bulunduğun kişiye "eşini yanında tut, Allah'tan kork!" diyordun ama, Allah'ın açıklayacağı birşeyi de içinde saklıyordun; insanlardan çekiniyordun. Oysaki kendisinden korkmana Allah daha layıktır. Zeyd o kadından ilişiğini kesince onu sana nikahladık ki, evlatlıkları eşleriyle ilişkilerini kestiklerinde, müminler için o kadınlarla evlenmede bir güçlük çıkmasın. Zaten Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

AHZAB 38.Allah'ın kendisine farz kıldığı şeyde peygambere hiçbir vebal yoktur. Daha önce gelip geçmişlerde de Allah'ın yolu-yöntemi buydu. Allah'ın emri, belirlenmiş bir ölçüdür.

AHZAB 39.Onlar ki Allah'ın mesajlarını tebliğ edip O'ndan korkarlar, Allah'tan gayrı hiç kimseden korkmazlar. Hesap sorucu olarak Allah yeter.

AHZAB 40.Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinizin babası değildir; O, Allah’ın resulü ve nebilerin sonuncusudur. Allah herşeyi gereğince biliyor.
AHZAB 41.Ey iman edenler! Allah’ı çok anın!
AHZAB 42.O’nu sabah-akşam tespih edin!
AHZAB 43.O, odur ki sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye üzerinize rahmet gönderiyor; melekleri de sizin için af diliyor. Zaten O, inananlara karşı çok merhametlidir.
AHZAB 44.Kendisine kavuştukları gün onların esenlik dilekleri şöyledir: “Selam!” O, onlar için seçkin ve bereketli bir ödül hazırlamıştır.
AHZAB 45.Ey Peygamber! Hiç kuşkusuz, biz seni bir tanık, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.
AHZAB 46.Ve Allah’ın izniyle bir davetçi, ışık saçan bir kandil olarak...
AHZAB 47.Ve muştula inananlara: Kendilerine Allah’tan büyük bir lütuf vardır.
AHZAB 48.İnkarcılara, ikiyüzlülere itaat etme, onların ezalarına aldırma; Allah’a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.
AHZAB 49.Ey iman edenler! Mümin kadınları nikahlayıp da kendilerini, onlara dokunmadan boşarsanız, sizin belirleyeceğiniz bir iddet boyunca onları bekletme hakkınız yoktur. O halde, böyle durumlarda onları nimetlendirin ve kendilerini güzelce serbest bırakın.
AHZAB 50.Ey Peygamber! Biz sana şu hanımları helal kıldık: Mehirlerini verdiğin eşlerin, Allah’ın sana ganimet olarak verdiklerinden elinin altında bulunanlar, amcalarının, halalarının, dayılarının, teyzelerinin kızlarından seninle birlikte hicret edenler. Peygamber kendisiyle evlenmek istediğinde, kendisini Peygamber’e hibe eden mümin bir kadını da öteki müminlere değil, yalnız sana özgü olmak üzere helal kıldık. Onlara eşleri ve elleri altındakiler hakkında neler farz kıldığımızı biz biliriz. Sana bir zorluk olmasın diyedir bu...Allah Gafur’dur, Rahim’dir.
AHZAB 51.Onlardan dilediğini geriye bırakırsın, dilediğini yanına alırsın. Bir süre için uzaklaştığın hanımlarından dilediğini yanına almanda da bir sakınca yoktur. Onların gözlerinin aydınlanmasında, tasalanmalarında ve kendilerine verdiğinle hepsinin hoşnut

olmasında bu daha uygun bir yoldur. Allah sizin kalplerinizde olanı bilir. Allah Alim'dir, Halim'dir.
AHZAB 52.Bundan sonra sana artık başka kadınlar helal olmaz. Bunları, başka eşlerle değiştirmek de -onların güzellikleri hoşuna gitse bile- jelal olmaz. Elinin sahip olabilecekleri müstesna. Allah herşey üzerinde bir Rakib'dir, herşeyi gözetlemektedir.
AHZAB 53.Ey iman edenler! Size bir yemek için izin verilmedikçe Peygamber'in evlerine girmeyin. Vaktini bekleyip durmaksızın çağırıldığınızda girin, ancak yemeği yiyince hemen dağılın. Söze dalıp lafı koyulaştırmayın. Çünkü böyle davranmanız Peygamber'i rahatsız eder. Fakat o size birşey söylemekten utanır. Allah ise hakkı dile getirmekten çekinmez. Peygamber'in eşlerinden birşey istediğinizde, onlardan perde arkasından isteyin. Bu, hem sizin kalpleriniz için hem de onların kalpleri için daha temiz bir yoldur. Allah'ın resulüne rahatsızlık vermeniz ve kendisinden sonra onun eşleriyle nikahlanmanız, size helal kılınmamıştır. Böyle birşey Allah katında büyük bir vebaldir.
AHZAB 54.Siz birşeyi açıklasanız da gizleseniz de Allah bunların tümünü bilmektedir.
AHZAB 55.Peygamber'in hanımlarına; babaları, oğulları, kardeşleri, kardeşlerinin oğulları, kızkardeşlerinin oğulları, hizmetlerindeki kadınlar ve anlaşmalarıyla sahip olduklarından ötürü hiçbir günah yoktur. Allah'tan korkun, ey Peygamber hanımları! Kuşkusuz, Allah herşeye tanıklık etmektedir.
AHZAB 56.Şu bir gerçek ki, Allah ve melekleri, o Peygamber'e salat ederler/onun şanını yüceltirler. Ey inananlar! Siz de ona salat edip içtenlikle selam verin.
AHZAB 57.Allah'ı ve resulünü incitenleri Allah dünyada da ahirette de lanetlemiştir. Onlar için, alçaltıcı bir azap da hazırlanmıştır.
AHZAB 58.Mümin erkeklerle mümin kadınları, yapmadıkları bir şeyden dolayı rahatsız edenler, bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir.
AHZAB 59.Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle, dış giysilerini üzerlerine alsınlar. Bu onların tanınmaları ve incitilmemeleri için çok daha uygun bir yoldur. Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

AHZAB 60.İkiyüzlüler, kalplerinde maraz bulunanlar, şehirde çirkin haberler yayanlar, bu yaptıklarına son vermezlerse, seni onların üzerine gitmeye elbette teşvik edeceğiz. Bundan sonra onlar, orada senin yakınında, çok az kalabilirler.
AHZAB 61.Lanetlenmiş hale gelirler. Rastlandıkları yerde enselenir, öldürülür de öldürülürler.
AHZAB 62.Bu, Allah'ın daha önce gelip geçmişlerde işleyen tavrı-tarzıdır. Allah'ın tavrında herhangi bir değişiklik asla bulamazsın.
AHZAB 63.İnsanlar sana kıyametin saatinden soruyorlar. De ki: "Ona ilişkin bilgi Allah katındadır." Ne bilirsin, belki de o saat yakındır!
AHZAB 64.Hiç kuşkusuz, Allah, inkarcıları lanetlemiş ve onlar için çılgın bir ateş hazırlamıştır.
AHZAB 65.Sonsuza dek kalacaklardır onun içinde. Ne bir dost bulacaklardır ne bir yardımcı.
AHZAB 66.Gün olur, yüzleri ateşin içinde evrilip çevirilir şöyle derler: "Vay başımıza! Keşke Allah'a itaat etseydik, keşke resule itaat etseydik."
AHZAB 67.Ve derler ki: "Rabbimiz biz, efendilerimize, büyüklerimize itaat ettik de bizi yoldan saptırdılar."
AHZAB 68."Rabbimiz, onlara iki kat azap ver; onları büyük bir lanetle lanetle!"
AHZAB 69.Ey iman edenler! Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın. Allah, Musa'yı onların dediğinden uzak tutmuştur. O, Allah katında olumlu, itibarlı bir kul idi.
AHZAB 70.Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve sağlam söz söyleyin!
AHZAB 71.Ki Allah amellerinizi hayra ve barışa yarayışlı kılsın, günahlarınızı affetsin. Allah'a ve Onun resulüne itaat eden, büyük bir başarıyı elde etmiştir.
AHZAB 72.Biz emaneti göklere, yere, dağlara teklif ettik de onlar onu yüklenmekten kaçındılar, ondan ürktüler. İnsan ise çok zalim ve çok cahil olduğu halde onu yüklendi.
AHZAB 73.Bunun böyle olması, Allah'ın; ikiyüzlü erkeklerle ikiyüzlü kadınlara, şirke sapmış erkeklerle şirke sapmış kadınlara

azap etmesi, mümin erkeklerle mümin kadınların tövbelerini kabul etmesi içindir. Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

SEBE' 1.Hamd, göklerde ve yerde bulunanlar kendisine ait olan Allah'adır! Ölüm ötesi alemde de hamd O'nadır. Hakim'dir O, Habir'dir.

SEBE' 2.Yerin içine gireni, oradan çıkanı, gökten ineni, oraya yükseleni O bilir. Rahim'dir O, Gafur'dur.

SEBE' 3.Küfre sapanlar şöyle dediler: "Kıyamet saati bize gelmez!" De ki: "Hayır, öyle değil. Gaybı bilen Rabbime andolsun ki, o size mutlaka ve mutlaka gelecektir! Göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey bile Rabbimden gizli kalmaz. Zerreden daha küçük veya daha büyük hiçbir şey istisna olmamak üzere, herşey apaçık bir Kitap'ta belirlenmiştir;

SEBE' 4.Ki Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler sergileyenleri ödüllendirsin. İşte bunlar için bir bağışlanma ve kutlu-bereketli bir rızık vardır."

SEBE' 5.Ayetlerimizi hükümsüz kılmak uğruna koşuşup duranlar var ya, onlar için pislikten, inletici bir azap vardır.

SEBE' 6.Kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilenin, hakkın ta kendisi olduğunu, Hamid ve Aziz olan Allah'ın yoluna kılavuzladığını görürler.

SEBE' 7.Küfre batanlar şöyle dedi: "Dağılıp parçalandığınızda, kesinlikle yepyeni bir yaratılış içinde olacağınız yolunda, peygamberce haberler veren bir adamı size gösterelim mi?"

SEBE' 8."Yalan düzüp Allah'a iftira mı ediyor, yoksa çıldırmış mı bu?" Hayır, söyledikleri gibi değil! Gerçek şu ki, ahirete inanmayanlar, dönüşü olmayan bir sapıklık ve bir azap içindedirler.

SEBE' 9.Onlar, önlerinde ve arkalarında, gökten ve yerden neler var, görmediler mi? Dilesek onları yere batırırız, ya da üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Hiç kuşkusuz, bütün bunlarda Allah'a yönelen her kul için mutlak bir ibret vardır.

SEBE' 10.Yemin olsun, biz, Davud'a katımızdan bir lütufta bulunduk. "Ey dağlar, onunla birlikte tespih edin ve ey kuşlar siz de." dedik. Ve onun için demiri yumuşattık.

SEBE' 11.Geniş ve uzun zırhlar yap! Dokumasında titiz davran! Siz de hayra ve barışa yönelik iş yapın. Kuşkusuz, ben, yaptıklarınızı görüyorum.

SEBE’ 12.Süleyman için de sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay olan rüzgarı görevlendirdik. Onun için erimiş katran/bakır kaynağını sel gibi akıttık. Cinlerden öylesi vardı ki, Rabbinin izniyle onun önünde iş yapardı. Onlardan hangisi buyruğumuzdan yan çizse, alevli ateş azabını kendisine tattırırdık.
SEBE’ 13.Onlar Süleyman için, mihraplardan/kalelerden, heykellerden, havuzlar gibi çanaklardan, yerinden kaldırılamaz kazanlardan ne dilerse yaparlardı. Ey Davud ailesi, şükür olarak iş yapın. Kullarım içinden şükredenler o kadar az ki!...
SEBE’ 14.Sonunda, Süleyman için ölüm hükmünü verdiğimizde, onun ölümünü, değneğini yiyen bir ağaç kurdundan başkası onlara göstermedi. Süleyman yere yığılınca, açıkça anlaşıldı ki, eğer cinler gaybı bilmiş olsalardı, o alçaltıcı azap içinde bekleyip durmazlardı.
SEBE’ 15.Andolsun, Sebe’ için kendi meskenlerinde bir ibret vardı. Sağ ve soldan iki bahçe. Rabbinizin rızkından yiyin de O’na şükredin. Tertemiz bir belde ve affeden bir Rab...
SEBE’ 16.Ne var ki onlar yüz çevirdiler; biz de üzerlerine Arim selini gönderdik. Onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı, birazcık da sedir ağacı bulunan iki bahçeye çevirdik.
SEBE’ 17.İşte böyle! Nankörlük ettikleri için onları cezalandırdık. Nankörlerden başkasına ceza verir miyiz hiç!
SEBE’ 18.Biz onlarla, içini bereketle doldurduğumuz kentler arasında sırt-sırta vermiş kasabalar oluşturduk; bunlar arasında gidiş-gelişler belirledik. “Geceleri ve gündüzleri, güven içinde gezip dolaşın oralarda.” dedik.
SEBE’ 19.Ama onlar, tutup şöyle dediler: “Rabbimiz, seferlerimizin arasını uzaklaştır!” Böylece kendilerine zulmettiler de biz de onları efsaneler haline getirdik; hepsini darmadağın ettik. İşte bunda, gereğince sabreden, yeterince şükreden herkes için elbette ibretler vardır.
SEBE’ 20.Andolsun, İblis onlarla ilgili sanısında isabet etti. İnsanlardan bir grup dışındakiler ona uydular.
SEBE’ 21.Oysaki onun, onlar üzerine hiçbir sultası yoktu. Sadece biz; ahirete inananı, onun hakkında kuşkuya düşenden ayırmak için böyle yapıyorduk. Rabbin herşey üzerinde Hafiz’dir; kollar, korur, gözetir.

SEBE' 22.De ki: "Allah dışındaki o birşey sandıklarınızı çağırın/onlara yalvarın! Ama onlar, göklerde de yerde de zerre kadar birşeye sahip olamazlar. O göklerde ve yerde onların ortaklığı da yoktur. Ve O'nun onlardan bir destekçisi de yoktur."
SEBE' 23.O'nun katında, bizzat kendisinin izin verdiği kimseden başkasının şefaatı yarar sağlamaz. Sonunda, kalplerinden korku giderilince: "Rabbimiz ne dedi?" derler. "Hakkı söyledi, O'dur Aliyy, O'dur Kebir."
SEBE' 24.De ki: "Göklerden ve yerden sizi kim rızıklandırıyor?" De ki: "Allah! O halde biz yahut siz ya tam hidayet üzerindeyiz yahut açık bir sapıklık içinde."
SEBE' 25.De ki: "Bizim işlediğimiz suçlardan siz sorumlu olmayacaksınız; biz de sizin yaptıklarınızdan sorguya çekilmeyeceğiz."
SEBE' 26.De ki: "Rabbimiz hepimizi biraraya toplayacak, sonra da aramızı hak ile ayıracak. O'dur Fettah, O'dur Alim."
SEBE' 27.De ki: "Ortaklar olarak O'nun yanına koymaya kalktıklarınızı bana gösterin. Hayır, iş sandığınız gibi değil! O, Allah'tır; Aziz'dir, Hakim'dir."
SEBE' 28.Biz seni, bütün insanlara bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik, başka değil. Ama insanların çokları bilmiyorlar.
SEBE' 29.Diyorlar: "Doğru sözlülerseniz, bu tehdit ne zaman?"
SEBE' 30.De ki: "Size bir gün vaat edilmiştir; ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz ne de ileri geçebilirsiniz."
SEBE' 31.Küfre sapanlar dedi ki: "Biz, bu Kur'an'a da budan öncekine de asla inanmayacağız!" Ah, bir görsen o zalimleri Rableri huzurunda, tutuklanmış halde. Bir kısmı bir kısmına söz atar durur. Basit görülüp horlananları, büyüklük taslayanlara şöyle derler: "Siz olmasaydınız, vallahi biz inanacaktık."
SEBE' 32.Büyüklük taslayanları ise basit görülüp horlananlara şöyle derler: "Hidayet size geldikten sonra, sizi ondan biz mi çevirdik? Hayır, siz kendiniz günahkarlardınız!"
SEBE' 33.Bu kez, basit görülüp horlananlar büyüklük taslayanlara şöyle derler. "Hayır, öyle değil! İşiniz gece gündüz düzenbazlıktı. Siz bize Allah'a nankörlük etmemizi, O'na eşler-ortaklar tutmamızı emrediyordunuz." Nihayet, azabı gördüklerinde, pişmanlığı içlerine gömerler. Biz ise inkarcıların boyunlarına

bukağıları vurmuşuzdur. Yapıp ettiklerinden başka, neyin karşılığını görüyorlar ki!...
SEBE’ 34.Biz, hangi ülkeye bir uyarıcı göndermişsek, onun servet ve refahla şımaranları mutlaka şöyle demişlerdir: “Biz, sizin elçilik yaptığınız şeyi inkar ediyoruz.”
SEBE’ 35.Şunu da söylemişlerdir: “Biz, malca da evlatça da çoğuz. Azaba uğratılacak olanlar, bizler değiliz.”
SEBE’ 36.De ki: “Rabbim, dilediğine rızkı genişletip açar, dilediğine ölçülü verir/kısar. Fakat insanların çokları bilmiyorlar.”
SEBE’ 37.Sizi bize yaklaştırıp, katımızda size yakınlık sağlayacak olan, ne mallarınızdır ne de çocuklarınız. İman edip hayra ve barışa yönelik iş yapanlar müstesna. Onlara, yaptıklarının kat kat fazlası ödül vardır. Onlar, seçkin odalarda güven içindedirler.
SEBE’ 38.Ayetlerimizi hükümsüz bırakmak için koşuşanlara gelince, onlar azabın içinde hazır bulundurulacaklardır.
SEBE’ 39.De ki. “Rabbim, kullarından dilediğine rızkı bolca-genişçe verir, dilediğine de kısarak verir. Birşey infak ederseniz O, onun yerine başka birşey lütfeder. Rızık verenlerin en hayırlısıdır O.
SEBE’ 40.Gün olur, onların hepsini bir yere toplar, sonra meleklere sorar: “Şunlar, size mi kulluk/ibadet ediyorlardı?”
SEBE’ 41.Melekler derler ki: “Tespih ederiz seni! Bizim velimiz sendin, onlar değil. Doğrusu şu ki, onlar cinlere tapıyorlardı. Onların çoğu cinlere iman etmekteydi.”
SEBE’ 42.Artık o gün, birinizin diğerine yarar sağlamaya da zarar vermeye de gücü yetmez. Zulme sapanlara şöyle deriz: “O kendisini yalanlayıp durduğunuz ateş azabını tadın.”
SEBE’ 43.Ayetlerimiz açık-seçik kanıtlar halinde karşılarında okununca şöyle derler: “Bu adam, atalarınızın kulluk/ibadet etmekte olduklarından sizi vazgeçirmek isteyen birinden başkası değil.” Şunu da söylerler: “Bu, düzenlenmiş bir yalandan/iftiradan başka şey değildir.” Hakkı inkar edenler, o kendilerine geldiğinde şöyle demişlerdir: “Açık bir büyüden başka şey değil bu!”
SEBE’ 44.Oysaki biz onlara, araştırıp ders alacakları kitaplar vermemiştik; daha önce kendilerine bir uyarıcı da göndermemiştik.
SEBE’ 45.Onlardan öncekiler de yalanladılar. Üstelik bunlar, ötekilerine verdiklerimizin onda birine bile ulaşamadılar. Resullerimi yalanladılar. Peki, benim azabım nasıl oldu!?

SEBE' 46.De ki: "Size, bir tek şey öğütleyeceğim: Allah için ikişer ikişer, teker teker kalkın, sonra da iyice düşünün." Arkadaşınızda cinnetten eser yok. O, şiddetli bir azap öncesinde sizi uyaran bir kişiden başkası değil.
SEBE' 47.De ki: "Ben sizden herhangi bir ücret istemedim; o sizin olsun. Benim ödülüm yalnız Allah'tandır. Ve O, herşey üzerinde bir Şehid, gerçek bir tanık..."
SEBE' 48.De ki: "Benim Rabbim, gerçeği ortaya koyar. Gaybları en iyi bilen O'dur."
SEBE' 49.De ki: "Hak geldi, artık batıl ortaya yeni birşey çıkaramaz; eskiyi de geri getiremez."
SEBE' 50.De ki: "Eğer saparsam, öz benliğim aleyhine saparım. Doğruyu ve güzeli bulursam bu, Rabbimin bana vahyettiği sayesindedir. Çünkü O, Semi'dir, Karib'dir."
SEBE' 51.Bir görsen onları korku ve telaşa düştüklerinde. Artık kaçış-kurtuluş yok. Çok yakın bir yerden yakalanmışlardır.
SEBE' 52."Ona inandık!" dediler. Ama nasıl mümkün olur onlar için imana ulaşmak o uzak yerden!
SEBE' 53.Daha önce inkar etmişlerdi onu. Gayba taş atıp duruyorlardı o uzak yerden.
SEBE' 54.Artık kendileriyle, iştahla arzuladıkları şey arasına engel konmuştur. Tıpkı daha önce benzerlerine yapıldığı gibi. Gerçek şu ki onlar, tutarsızlığa iten bir kuşku içindeydiler.
FÂTIR 1.Hamd,Fatır olan Allah'adır; gökleri ve yrei yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan O'dur. Yaratışta/yaratılmışlarda dilediğini artırır O. Hiç kuşkusuz, Allah her şeye gücü yetendir.
FÂTIR 2.Allah'ın insanlar için açıp yaydığı rahmeti hiç kimse tutup kısamaz.. Onun tutup kıstığını ise O'ndan sonra salıp açacak yoktur. Aziz'dir O, Hakimdir.
FÂTIR 3.Ey insanlar, Allah'ın, üzrinizdeki nimetini anını! Allah'tan başka yaratıcı mı var? Sizi gökten ve yerden rızıklandırır. O'ndan başka ilah yoktur. Hal böyle iken nasıl oluyor da yüz geri çevriliyorsunuz?
FÂTIR 4.Eğer seni yalanlıyorlarsa, senden önceki resuller de yalanlanmıştır. Bütün işler ve oluşlar Allah'a döndürülür.

FÂTIR	5.Ey insanlar, Allah'ın vaadi haktır! O halde iğreti dünya hayatı sizi aldatmasın.! O aldatıcı, o çok gururlu, sizi Allah ile aldatmasın.
FÂTIR	6.Şu bir gerçek ki, şeytan sizin için bir düşmandır. O halde siz de onu düşman tutun. Hiç kuşkusuz, o kendi hizbini cehennem yaranından olmarı için çağırır durur.
FÂTIR	7.Küfre sapanlar için şiddetli bir azap vardır. İman edip hayra ve barışa yönelik ameller işleyenlere gelince onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül olacaktır.
FÂTIR	8.Ya o kişi? Yaptıklarının kötülüğü kendisine allanıp pullanmış da onu güzel görüvermiş. Doğrusu şu: Allah dilediğini/dileyeni saptırır, dilediğini/dileyeni de doğruya ve güzele kılavuzlar. O halde canın onlar için üzüntülere dalmasın. Hiç kuşkusuz, Allah onların ürettiklrini/ortaya koydukları oyunları çok iyi bilmektedir.
FÂTIR	9.Allah odur ki, rüzgarları gönderdi. Rüzgarlar bir bulut kaldırır. Derken onu ölü bir beldeye sevkettik de ölümünden sonra toprağa onunla hayat verdik. İşte ölümden sonra dirilme de böyledir.
FÂTIR	10.Onur ve yücelik isteyen bilsin ki, onur ve yüceliğin tümü Allah'ındır. Temiz ve güzel kelime O'na yükselir; hayra ve barışa yönelik amel de o kelimeyi yüeltir. Kötülülükleri kuranlara/kötülükleri tuzak yapanlara gelince, onlar için şiddetli bir azap vardır. Ve böylelerinin tuzağı tarumar olur
FÂTIR	11.Allah sizi bir topraktan, sonra bir spermden yarattı; sonra sizi çiftler haline getirdi. O'nun ilmi dışında, bir dişi ne hamile olur ne de doğurur.Yaşayan bir varlığa daha çok ömür verilmesi de onun ömründen biraz azltıması da mutlaka bir Kitap'a yazılıdır. Bu, Allah için gerçekten çok kolaydır.
FÂTIR	12.İki deniz birbirine eşit olmaz. Bu tatlıdır, susuzluğu giderir, içimi hoş ve rahattır; şu tuzludur, acıdır. Ama hepsinden de taze et yersiniz; giyip takınacağınız bir süs çıkarırısınız. Allah'ın lütfundan nasip aramanız ve şükredebilmeniz için, gemilerin denizi yara yara gittiğini görürsün.
FÂTIR	13.Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Güneş'i ve Ay'ı buyruk altına almıştır. Herbiri belirlenen bir süreye kadar akıp gidiyor. İşte Rabbiniz Allah bu; mülk

ve yönetim O'nundur. Onun berisinden yakardıklarınız ise bir çekirdek zarına bile hükmedemezler.
FÂTIR 14.Onlara çağırsanız, çağrınızı duymazlar. Duysalar da size cevap veremezler. Kıyamet günü de sizin onları ortak koştuğunuzu inkar ederler. Hiç kimse sana, Habir olan Allah'ın verdiği gibi haber veremez.
FÂTIR 15.Ey insanlar, siz Allah'a yönelmiş yoksullarsınız! Allah ise mutlak Gani, mutlak Hamid'dir.
FÂTIR 16.Dilerse sizi yok eder, yepyeni bir halk getirir.
FÂTIR 17.Ve bu, Allah'a hiç de güç gelmez.
FÂTIR 18.Hiçbir günahkar, bir başkasının günahını yüklenmez. Yükü ağır gelen, onu taşımaya çağırsa bile, kendisinden hiçbir şey yüklenilmez. Akraba bile olsa... Sen ancak Rablerinden için için korkanları ve namaz kılanları uyarırsın. Arınıp temizlenen, kendi benliği için arınıp temizlenir. Dönüş Allah'adır.
FÂTIR 19.Körle, gören bir olmaz.
FÂTIR 20.Kranlıklarla ışık da bir olmaz.
FÂTIR 21.Gölge ile sıcaklık da aynı değildir.
FÂTIR 22.Diriler de eşit olmaz, ölüler de. Allah dilediğine/dileyene işittirir. Ama sen, kabirdekilere işittiremezsin.
FÂTIR 23.Sen sadece bir uyarıcısın.
FÂTIR 24.Şu bir grçek ki, biz seni hak ile bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki, içinden bir uyarıcı gelip geçmiş olsun.
FÂTIR 25.Seni yalanlıyorlarsa, onlardan öncekiler de yalanlanmıştı. Resulleri onlara açık-seçik mesajlar, sayfalar ve aydınlatıcı kitap getirmişlerdi.
FÂTIR 26.Sonra ben, inkar edenleri yakaladım. Ama nasıl oldu benim azabım?!
FÂTIR 27.Görmedin mi, Allah, gökten bir su indirdi. Onunla, renkleri çeşit çeşit meyvalar çıkardık. Dağlardan da yollar var; beyaz, kırmızı, değişik renklerde. Ve simsiyah yollar da var.
FÂTIR 28.Aynı şekilde, insanlardan, hayvanlardan, davarlardan da muhtelif renklerde olanlar var. Kulları içinde Allah'tan ancak bilginler ürperir. Allah Aziz'dir, Gafur'dur.
FÂTIR 29.Allah'ın kitabı'nı okuyanlar, namazı kılanlar, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık infak edenler, asla batmayacak bir

ticaret umabilirler.
FÂTIR 30.Çünkü Allah onlara ücretlerini tam ödeyecek, lütfundan onlara artırma da yapacaktır. Gafur'dur O, çok affeder, Şekur'dur, şükredenlere mutlaka karşılık verir.
FÂTIR 31.Kitap'tan sana vahyettiğimiz, kendinden öncekini tasdikleyici hakkın ta kendisidir. Allah, kullarından tam haberdardır, onları iyice görmektedir.
FÂTIR 32.Sonra, kullarımız arasından seçtiklerimizi Kitap'a mirasçı kıldık. İçlerinden öz nefsine zulmeden var.Orta yoldan gideni var. Allah'ın izniyle hayırlarda öne geçeni var. İşte bu, büyük lütfun ta kendisidir.
FÂTIR 33.Adn cennetlrine girerler onlar, orada altından bilezikler ve inci takınırlar. Orada giysileri ise ipektir.
FÂTIR 34.Şöyle derler: "Hamd olsun, üzüntüyü bizden gideren Allah'a! Rabbimiz mutlak Gafur, mutlak Şekur'dur.
FÂTIR 35.Lütfuyla bizi durulacak yurda kondurdu. Orada bize hiç yorgunluk dokunmaz. Orada bize hiçbir usanç da dokunmaz
FÂTIR 36.İnkar edenlere de cehennemateşi var. Ne haklarında hüküm verlilir ki ölsünler ne de azapları hafifletilir. İşte böyle cezalandırırız tüm nankörleri biz.
FÂTIR 37.Feryat edip dururlar orada: "Rabbimiz, çıkar bizi de önceden yaptığımızdan başka şey yapalım. Barışa ve hayra yönelik iyi bir iş yapalım." Sizi biz, öğüt alanın öğüt alacağı bir süre ömürlendirmedik mi? Uyarıcı da geldi size. Hadi, tadın bakalım azabı! Zalimler için hiçbir yardımcı yok artık.
FÂTIR 38.Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. O, göğüslerin özündekini de çok iyi bilir.
FÂTIR 39.Sizi yeryüzünde halefler yapan O'dur. Nankörlük edenin nankörlüğü kendi aleyhinedir. Kafirlerin küfrü, Rableri katında öfkeden başka birşey artırmaz. Kafirlerin küfrü hüsran ve yıkımdan başka birşey artırmaz.
FÂTIR 40.De ki: "Allah'ın berisinden yakardığınız şu ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana topraktan neyi yarattı onlar! Yoksa göklerde bir ortakları mı var? Yoksa onlara bir kitap verdik de kendileri o kitaptan bir kanıt üzerinde midirler? Hayır, zalimler birbirlerine aldanıştan/aldatıştan başka hiçbir şey vaat etmezler.

FÂTIR 41.Allah, gökleri ve yeri, yok olup gitmesinler diyi tutuyor. Andolsun, eğer çöküp giderse, O'ndan başka hiç kimse onları tutamaz. Halim'dir O, Gafur'dur.
FÂTIR 42.Yeminlerini tüm gücüyle Allah'a ant içmişlerdi ki, eğer kendilerine bir uyarıcı gelirse, ümmetlerin herhangi birinden çok daha doğru bir gidiş üzere olacaklar. Fakat uyarıcı onlara gelince, bu onlara nefretle kaçıştan başka bir katkı sağlamadı.
FÂTIR 43.Yeryüzünde kibirlendi ve kötülük tezgahladılar. Oysaki tezgahlanan kötülük, sahibinden başkasını kuşatmaz. Öncekilerin başına gelenlerden başkasın mı bekliyorlar? Allah'ın yol ve yönteminde değişme asla bulamazsın. Allah'ın yol ve yönteminde döneklik de bulamazsın.
FÂTIR 44.Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonlarını nasıl olduğunu görmediler mi? Onlar, kuvvet bakımından bunlardan daha zorluydular. Göklerde de yerde de Allah'ı aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Alim'dir O, Kadir'dir
FÂTIR 45.Eğer Allah, insanları, kazandıkları yüzünden hesaba çekseydi, yerkürenin sırtında hiçbir canlı bırakmazdı. Ne var ki, onları belirli bir süreye kadar, ecelleri gelinceye kadar erteliyor. Allah, kullarını iyice görmektedir.
YASİN 1.Ya, sin.
YASİN 2.Andolsun o hikmetlerle dolu Kuran'a ki,
YASİN 3.Sen hiç kuşkusuz, gönderilen hak elçilerindensin;
YASİN 4.Dosdoğru bir yol üzerindesin.
YASİN 5.Aziz ve Rahim olanın indirdiği üzeresin.
YASİN 6.Babaları uyarılmamış, tam gaflet içinde bir toplumu uyarman için gönderildin.
YASİN 7.Yemin olsun ki, onların çoğuna söz hak olmuştur, artık onlar iman etmezler.
YASİN 8.Biz onların boyunlarına bukağılar geçirdik. Bukağılar çenelere dayanmıştır da bu yüzden onların kafaları yukarı kalkıktır.
YASİN 9.Önlerine bir set, arkalarına da başka bir set çektik.Böylece onları kuşatıp sardık; artık onlar görmezler.
YASİN 10. Sen ha uyarmışsın onları ha uyarmamışsın, farketmez onlar için: inanmazlar.
YASİN 11. Sen ancak o zikir'e/ Kuran'a uyan ve görmediği halde Rahman'dan korkan kimseyi uyarırsın.Böylesini, bin bağışlanma ve

seçkin bir ödülle müjdele.
YASİN 12.Biz, yalnız biz, ölüleri diriltiriz ve onların önden gönderdiklerini de eserlerini de yazarız. Zaten biz herşeyi apaçık bir kütükte ayrıntılı olarak kaydetmişizdir.
YASİN 13.Onlara o kent halkını örnek ver. Hani, elçiler gelmişti oraya.
YASİN 14.Hani biz onlara iki kişi göndermiştik, onları yalanlamışlardı. Bunun üzerine biz, üçüncü bir kişiyle destek vermiştik. Şöyle demişlerdi:"Biz, size gönderilen elçileriz."
YASİN 15.Kent halkı dedi ki:"Siz, bizim gibi birer insandan başka şey değilsiniz. Rahman hiçbir şey indirmemiştir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz."
YASİN 16.Dediler:"Rabbimiz biliyor ki, biz size gönderilmiş elçileriz."
YASİN 17."Bize düşen, açık bir tebliğden başka şey değildir."
YASİN 18.Dediler:"Sizin yüzünüzden uğursuzlukla karşılaştık/biz sizi uğursuzluk sebebi saymaktayız. Eğer bu işe son vermezseniz, sizi mutlaka taşlayacağız. Ve bizden size acıklı bir azap kesinlikle dokunacaktır."
YASİN 19.Dediler:"Uğursuzluk kuşunuz, sizinle beraberdir.Size öğüt verildi diye mi bütün bunlar? Hayır, siz savurganlığa, aşırılığa sapmış bir topluluksunuz."
YASİN 20.Kentin öbür ucundan bir adam koşarak gelip şöyle dedi:"Ey topluluk, bu elçilere uyun."
YASİN 21."Sizden herhangi bir ücret istemeyenlere uyun. Onlardır doğruyu ve güzeli bulanlar."
YASİN 22."Beni yaratana ne diye kulluk etmeyecek mişim ben? Ve sizler de O'na döndürüleceksiniz."
YASİN 23."O'ndan başka tanrılar mı edineyim ben?Eğer rahman bana bir zorluk/zarar dilerse onların şefaati benden hiçbir şeyi savamaz; beni kurtaramazlar."
YASİN 24."Bu durumda ben elbetteki açık bir sapıklığın içine düşerim."
YASİN 25."Ben sizin Rabbinize iman ettim, artık dinleyin beni."
YASİN 26."Gir cennete denildi.Dedi:"Kavmim bir bilebilseydi!
YASİN 27. Ki Rabbim beni affetti;beni, ikram edilenlerden kıldı."

YASİN 28.Biz onun ardından kavmi üzerine gökten bir ordu indirmedik, indirecek de değildik.
YASİN 29.Olan, sadece korkunç titreşimli bir sesti.Ve bir anda sönüverdiler.
YASİN 30.Yazık şu kullara! Kendilerine gelen bir Resul'le mutlaka alay ederlerdi.
YASİN 31.Görmediler mi, kendilerinde önce nice nesilleri helak ettik. Onlar artık bir daha bunlara dönmeyecekler.
YASİN 32.Ancak herkes toplandığında, onlar da huzurumuzda hazır bulundurulacaklar.
YASİN 33.Ölü toprak onlar için bir mucizedir. Onu dirilttik,ondan dane çıkardık; bak işte ondan yiyorlar.
YASİN 34.Onda hurmalardan, üzümlerden bahçeler oluşturduk, ondan pınarlar fışkırttık.
YASİN 35.Ki onun ürününden ve ellerinin yapıp ettiğinden yesinler.Hala şükretmiyorlar mı?
YASİN 36. Sanı yücedir O Allah'ın ki toprağın bitirdiklerinden,onların öz benliklerinden ve nice bilmediklerinden bütün çiftleri yaratmıştır.
YASİN 37.gece de onlar için bir mucizedir. Gündüzü ondan soyup alırız da onlar karanlığa gömülüverirler.
YASİN 38.Güneş kendine özgü bir durak noktasına/bir durma zamanına doğru akıp gidiyor.Aziz,Alim olanın takdiridir bu.
YASİN 39.Ay'a gelince, biz onun için de birtakım durak noktaları/birtakım evreler belirledik.Nihayet o, eski hurma sapının eğrilmişi gibi geri döner.
YASİN 40.Güneş'in Ay'a ulaşıp çatması gerekmiyor. Gecenin de gündüzü geçmesi gerekmez. Her biri bir yörüngede yüzmektedir.
YASİN 41.Zürriyetlerini o dopdolu gemilerde taşımamız da onlar için bir ayettir.
YASİN 42.Onlar için gemilere benzer, binecekleri başka şeyler de yarattık.
YASİN 43.Eğer dilersek onları boğarız.Bu durumda ne kendileri için feryat eden olur ne de kurtarılırlar.
YASİN 44.Ancak bizden bir rahmet olarak bir süreye kadar daha nimetlensinler diye kurtarılırlar.

YASİN 45.Onlara "önünüzdekinden ve arkanızdakinden sakının ki,size merhamet edilebilsin" denildiğinde, hiç aldırmazlar.
YASİN 46.Çünkü Rablerinin ayetlerinden kendilerine bir ayet gelince, ondan mutlaka yüz çevirmişlerdir.
YASİN 47.Onlara,"Allah'ın size lütfettiği rızıklardan dağıtın" dendiğinde, nankörlüğe sapanlar, iman edenlere şöyle derler:" Allah'ın dilediği takdirde yedirip doyuracağı kişiyi biz mi doyuracağız?Siz açık bir sapıklık içindesiniz, hepsi bu."
YASİN 48.Bir de şöyle derler,"Eğer doğru sözlüler iseniz, bu tehdit ne zaman?"
YASİN 49.Sadece korkunç titresimli bir sesi bekliyorlar. Onlar çekişip dururlarken,o ses kendilerini enseleyecektir.
YASİN 50.O zaman ne bir tavsiyede bulunmaya güçleri yetecek ne de ailelerine dönebilecekler.
YASİN 51.Süra üfürülmüştür.Bak işte kabirlerden, Rablerine doğru akın akın gidiyorlar.
YASİN 52.Şöyle diyecekler:"Vay başımıza gelene!Kim kaldırdı bizi mezarımızdan?Rahman'ın vaad ettigi işte bu, peygamberler doğru söylemişler."
YASİN 53.Topu topu korkunç titreşimli birtek ses.Ve bakmışsın hepsi birden huzurumuzda divan durmaktadır.
YASİN 54.O gün hiçbir canlıya, hiçbir şekilde haksızlık edilmez.Sizler, sadece yapıp ettiklerinizin karşılığı olarak cezalandırılırsınız.
YASİN 55.O gün cennet halkı bir uğraş içinde eğlenip ferahlamaktadır.
YASİN 56.Kendileri ve eşleri, gölgeliklerde, koltuklar üzerinde yaslanmışlardı.
YASİN 57.Orada kendileri için meyvalar var.İstedikleri her şey kendilerinin olacak.
YASİN 58.Rahim Rab'den bir de sözlü selam...
YASİN 59.Ey günahkarlar! Bugün, şöyle ayrılın.
YASİN 60.ey Ademoğulları! Ben size "şeytana kulluk etmeyin, o sizin için açık bir düşmandır" demedim mi?
YASİN 61."Bana ibadet edin, dosdoğru yol budur" demedim mi?
YASİN 62.Yemin olsun, şeytan içinizden birçok nesli saptırmıştı. Aklınızı hiç işletmiyor musunuz?

YASİN 63.Alın size tehdit edildiğiniz cehennem!
YASİN 64.İnkar edip durmanız yüzünden dalın oraya bugün.
YASİN 65.O gün, ağızlarını mühürleyeceğiz. Bize elleri konuşacak, ayakları da kazanmış olduklarına tanıklık edecek.
YASİN 66.Dilesek, gözlerini siler, onları elbette kör ederiz.O zaman yola koyulmak isterler ama nasıl görecekler?
YASİN 67.Dilesek, onları oldukları yerde hayvana çeviririz. O zaman ne ileri gitmeye güçleri yeter ne de geri dönebilirler.
YASİN 68.Kimi uzun ömürlü kılarsak, onu yaratılışta gerisin geri çeviririz. Hala akıllarını işletmiyorlar mı?
YASİN 69.Biz o peygambere şiir öğretmedik.Şiir ona yaraşmaz/gerekmez de! Ona vahyedilen, bir öğütten ve apaçık bir Kur'an'dan başka şey değildir;
YASİN 70.Diri olanı uyarsın,ve inkarcılar üzerine söz hak olsun diye indirilmiştir.
YASİN 71.Görmediler mi, ellerimizin yapıp ettiklerinden, kendileri için nice hayvanlar yarattık da onlar, bu hayvanlara sahip oluyorlar.
YASİN 72.O hayvanları bunlara boyun eğdirdik. Onlardan binekleri vardır ve onlardan bir kısmını da yiyorlar.
YASİN 73.O hayvanlarda bunlar için birçok yararlar var,içecekler var.Hala şükretmiyorlar mı?
YASİN 74.Kendilerine yardım edilir ümidiyle Allah'dan başka ilahlar edindiler.
YASİN 75.Oysaki, o ilahlar bunlara yardım edemezler.Tam aksine bunlar, o ilahlara hizmet eden ordular durumundadır.
YASİN 76.Artık onların sözü seni üzmesin.Biz onların sır olarak tuttuklarını da açıkladıklarını da biliyoruz.
YASİN 77.Görmedi mi insan, kendisini bir spermden yarattığımızı!Bir de bize açık bir hasım kesilmiştir o.
YASİN 78.Kendi yaradılışını unutmuş da bize örnek veriyor. Bir de şöyle diyor:"Şu çürümüş kemiklere kim hayat verecek?"
YASİN 79.De ki:"Onlara hayat verecek olan, onları ilk kez yaratandır.O, bütün yaratılmışları/her türlü yaratmayı çok iyi bilmektedir."
YASİN 80.O size,o yeşil ağaçtan bir ateş oluşturdu da siz ondan tutuşturup duruyorsunuz.

YASİN	81.Gökleri ve yeri yaratan,onların benzerini yaratmaya güç yetiremez mi? Elbette güç yetirir.Herşeyi bilen Alim, sürekli yaratan Hallak O'dur.
YASİN	82.O birşeyi istediğinde, buyrugu sadece şunu söylemektir:"Ol!" Artık o, oluverir.
YASİN	83.Herşeyin kaynağı/egemenliği elinde olan o yaratıcının şanı çok yücedir. Sonunda O'na döndürüleceksiniz.
SAFFAT	1.Andolsun o saf bağlayıp dizilenlere/o saflar tutturup sıraya dizenlere/o kanatlarını açıp toplayarak uçanlara,
SAFFAT	2.O haykırarak sevk edenlere/o göğüs gererek duranlara,
SAFFAT	3.O Zikir okuyanlara,
SAFFAT	4.Ki sizin ilahınız hiç kuşkusuz bir ve tektir.
SAFFAT	5.Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbidir O; doğuların da Rabbidir O.
SAFFAT	6.Biz o yakın göğü bir süsle, yıldızlarla süsleyip donattık.
SAFFAT	7.Ve her türlü inatçı-asi şeytandan koruduk.
SAFFAT	8.Onlar ne kadar çırpınsalar da o yüce konseyi dinleyemezler.Ve her taraftan atışa tutulurlar;
SAFFAT	9.Kovulurlar. Ve onlar için, yakalarını bırakmayan bir azap vardır.
SAFFAT	10.Yüce konseyden bir söz çalıp çarpan olabilirse de onun peşine hemen delici, alevli bir yıldız takılır.
SAFFAT	11.Şimdi sor onlara: Yaratış ve yaratılış bakımından onlar mı daha güçlüdür, yoksa bizim yarattığımız şuurlular mı? Gerçek şu ki, biz onları bir cıvık çamurdan yarattık.
SAFFAT	12.Ama sen şaşırdın, onlarsa alay ediyorlar.
SAFFAT	13.Düşünüp taşınmaya çağırıldıklarında düşünmüyorlar.
SAFFAT	14.Bir ayetle yüzyüze geldiklerinde, dudak büküp eğleniyorlar.
SAFFAT	15.Şöyle dediler: “Bu, apaçık büyüden başka şey değildir.”
SAFFAT	16.“Öldüğümüz, toprak ve kemik haline geldiğimiz zaman mı? Biz gerçekten diriltilecek miyiz?
SAFFAT	17.“Önceki atalarımız da mı?”

SAFFAT 18.De ki: “Evet! Ve, ve siz de! Aşağılanmış, ezilmiş olarak.”
SAFFAT 19.Müthiş bir komut sesidir O. Onlar öylece bakakalacaklar.
SAFFAT 20.Şöyle derler: “Vay başımıza! Din günüdür bu!”
SAFFAT 21.O yalanlayıp durduğunuz ayrım günüdür bu.
SAFFAT 22.Toplayın o zulmedenleri, eşlerini de. O tapınıp durmuş olduklarını da toplayın:
SAFFAT 23.Allah’tan başka tapınmış olduklarını. Sürün onları cehennemin yoluna.
SAFFAT 24.Durdurun onları, çünkü hepsi sorguya çekilecekler.
SAFFAT 25.Neniz var da birbirinize yardım etmiyorsunuz?
SAFFAT 26.Edemezler! Bugün hepsi teslim bayrağını çekmiş durumdadır.
SAFFAT 27.Birbirlerine dönerek birşeyler sorup duruyorlar.
SAFFAT 28.Dediler: “Siz bize sağ taraftan geliyordunuz.”
SAFFAT 29.Ötekiler dediler: “Hayır, siz zaten inanmıyordunuz?”
SAFFAT 30.“Bizim size karşı bir sultanımız yoktu. İşin esası şu ki siz azmış bir topluluktunuz.”
SAFFAT 31.“Rabbimizin sözü üzerimize hak oldu. Tadacağımızı elbette tadacağız.”
SAFFAT 32.“Sizi saptırıp azdırmıştık. Çünkü biz de sapıp azmış kişilerdik.”
SAFFAT 33.Onlar o gün azap içinde ortaklık kurmuşlrdır.
SAFFAT 34.İşte böyle yaparız biz suçlulara/günahkarlara.
SAFFAT 35.Onlar, kendilerine, “Allah’tan başka ilah yoktur” dendiğinde, kibirleniyorlardı.
SAFFAT 36.Ve şöyle diyorlardı: “Mecnun bir şair yüzünden ilahlarımızı mı terk edeceğiz?”
SAFFAT 37.Hayır, öyle değil! O, hakkı getirmişti. Diğer peygamberleri de tasdik etmişti.
SAFFAT 38.Yemin olsun, siz o acıklı azabı mutlaka tadacaksınız!
SAFFAT 39.Ve yalnız, yapıp ettikleriniz karşılığıyla cezalandırılacaksınız.
SAFFAT 40.Allah’ın ihlasa erdirilmiş temiz kulları başkadır.
SAFFAT 41.Onlar için belirlenmiş bir rızık vardır.

SAFFAT 42.Çeşit çeşit meyvalar vardır. İkramla karşılanan kişilerdir onlar.
SAFFAT 43.Nimetlerle dolu cennetlerdedirler.
SAFFAT 44.Karşılıklı koltuklar üzerindedirler.
SAFFAT 45.Kaynaktan doldurulmuş kadehler dolandırılır çevrelerinde.
SAFFAT 46.Bembeyaz, içenlere lezzet sunan kadehler.
SAFFAT 47.Sersemletme/başağrısı yok onda. Sarhoş da olmazlar ondan.
SAFFAT 48.Yanlarında, gözlerini onlara dikmiş, iri gözlü dilberler vardır.
SAFFAT 49.Korunmuş yumurtalar gibidir onlar.
SAFFAT 50.Birbirlerine dönüp birşeyler sorarlar.
SAFFAT 51.İçlerinden bir sözcü şöyle der: “Benim yakın bir arkadaşım vardı.”
SAFFAT 52.Derdi ki: “Sen gerçekten şunu tasdik edenlerden misin?”
SAFFAT 53.“Biz, ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra, gerçekten cezalandırılacak mıyız?”
SAFFAT 54.Dedi: “Siz de bir araştırır mısınız?”
SAFFAT 55.Araştırdı, nihayet onu cehennemin ta ortasında gördü.
SAFFAT 56.Dedi: “Vallahi, az kalsın sen beni de buralara düşürecektin.”
SAFFAT 57.“Rabbimin nimeti olmasaydı, kesinlikle ben de şurada toplananlar arasına girmiş olacaktım.”
SAFFAT 58.“Peki, biz artık ölmeyecek miyiz?”
SAFFAT 59.“Sadece ilk ölümümüz; azaba da uğratılmayacağız, öyle mi?”
SAFFAT 60.Doğrusu bu, büyük başarının ta kendisidir.
SAFFAT 61.Çalışanlar, böylesi için çalışsınlar.
SAFFAT 62.Ödül ve ikram olarak, bu mu daha hayırlı yoksa zakkum ağacı mı?
SAFFAT 63.O ağaç ki, zalimler için onu bir fitne yaptık.
SAFFAT 64.Cehennemin ta dibinden çıkan bir ağaçtır o.
SAFFAT 65.Tomurcukları tıpkı şeytanların başlarıdır.

SAFFAT 66.Onlar ondan mutlaka yiyecekler ve karınlarını onunla dolduracaklar.
SAFFAT 67.Sonra onların, o yedikleri üzerine, kaynar su karıştırılmış bir içecekleri vardır.
SAFFAT 68.Sonra onların dönüşleri doğrudan doğruya cehennemedir.
SAFFAT 69.Çünkü onlar, babalarını sapıtmış kişiler halinde bulmalarına rağmen,
SAFFAT 70.Kendileri de hala onların eserleri ardınca koşturuluyorlar.
SAFFAT 71.Andolsun, daha önce ilk nesillerin çoğu da sapmıştı.
SAFFAT 72.Andolsun, onların içlerinde uyarıcılar görevlendirmiştik.
SAFFAT 73.Bir bak, nasıl oldu uyarılanların sonu!
SAFFAT 74.Ancak Allah'ın ihlaslı, temiz kulları kurtuldu.
SAFFAT 75.Andolsun, Nuh bize yakarmıştı da ne güzel karşılık vermiştik biz.
SAFFAT 76.Ve kurtarmıştık onu da ailesini de o büyük sıkıntıdan.
SAFFAT 77.Onun zürriyetini, evet onları kalıcılar yaptık.
SAFFAT 78.Sonrakiler içinde, ona işaret eden birşey bıraktık.
SAFFAT 79.Selam olsun Nuh'a alemler içinde!
SAFFAT 80.İşte böyle ödüllendiririz biz, güzel davrananları.
SAFFAT 81.O, bizim inanan kullarımızdandı.
SAFFAT 82.Sonra ötekileri boğuverdik.
SAFFAT 83.Hiç kuşkusuz, İbrahim de onun grubundandı.
SAFFAT 84.Rabbine, tertemiz bir kalple gelmişti.
SAFFAT 85.Babasına ve toplumuna sormuştu: "Siz neye kulluk/ibadet ediyorsunuz?"
SAFFAT 86."Allah'ı bırakıp da bir takım uydurma ilahları mı istiyorsunuz?"
SAFFAT 87."Alemlerin Rabbi hakkında düşünceniz nedir?"
SAFFAT 88.Bu arada İbrahim yıldızlara bir göz attı,
SAFFAT 89.Şöyle dedi: "Ben hastayım!"
SAFFAT 90.Bunun üzerine ondan gerisin geri kaçtılar.
SAFFAT 91.O da onların ilahlarının yanına sokulup dedi: "Birşey yemez misiniz?"
SAFFAT 93."Neniz var ki, konuşmuyorsunuz!"

SAFFAT 93.İyice yanlarına sokulup sağ eliyle bir darbe indirdi.
SAFFAT 94.Bir süre sonra, halkı koşarak İbrahim'e geldi.
SAFFAT 95.İbrahim dedi: "Elinizle yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?"
SAFFAT 96."Oysaki sizi de yaptığınız şeyleri de Allah yaratmıştır."
SAFFAT 97.Dediler: "Şunun için bir bina yapın da bunu ateşin ortasına fırlatın."
SAFFAT 98.Ona tuzak kurmak istediler ama, biz onları sefiller reziller haline getirdik.
SAFFAT 99.İbrahim dedi: "Kuşkunuz olmasın ki ben Rabbime gideceğim, O bana kılavuzluk edecek."
SAFFAT 100."Rabbim, bana barış ve iyilik sevenlerden birini lütfet!"
SAFFAT 101.Bunun üzerine biz, İbrahim'e yumuşak huylu bir oğlan müjdeledik.
SAFFAT 102.Çocuk onunla birlikte koşacak yaşa gelince, İbrahim dedi: "Yavrucuğum, uykuda seni kestiğimi görüyorum. Bak bakalım sen ne görürsün/sen ne dersin?" "Babacığım, dedi, emrolunduğun şeyi yap! İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın."
SAFFAT 103.Böylece ikisi de teslim olup İbrahim onu alnı üzerine yatırınca,
SAFFAT 104.Biz şöyle seslendik: "Ey İbrahim!"
SAFFAT 105."Sen rüyayı gerçekleştirdin. İşte biz, güzel düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz."
SAFFAT 106."Bu, hiç kuşkusuz apaçık imtihanın ta kendisiydi."
SAFFAT 107.Ve ona fidye olarak büyük bir kurbanlık verdik.
SAFFAT 108.Sonra gelenler içinde onu hatırlatan birşey bıraktık.
SAFFAT 109.Selam olsun İbrahim'e!
SAFFAT 110.Böyle ödüllendiririz biz, güzellik sergileyenleri.
SAFFAT 111.O da bizim inanan kullarımızdandı.
SAFFAT 112.Biz ona, hayrı ve barışı sevenlerden bir peygamber olan İshak'ı müjdeledik.
SAFFAT 113.Ona da İshak'a da bereketler lütfettik. Onların zürriyetlerinden iyi düşünüp iyi davranan da var, öz benliğine açıkça zulmeden de var.

SAFFAT 114.Yemin olsun, biz Musa ve Harun’ da lütufta bulunduk.
SAFFAT 115.Onları ve toplumlarını büyük sıkıntıdan kurtardık.
SAFFAT 116.Onlara yardım ettik de galip gelenler kendileri oldular.
SAFFAT 117.Onlara, açık-seçik bilgi sunan Kitap’ı verdik.
SAFFAT 118.Her ikisini dosdoğru yola kılavuzladık.
SAFFAT 119.Sonradan gelenler içinde, her ikisini hatırlatan birşey bıraktık.
SAFFAT 120.Selam olsun Musa’ya ve Harun’a!
SAFFAT 121.Güzel düşünüp güzel davrananları biz böyle ödüllendiririz.
SAFFAT 122.O ikisi de bizim inanan kullarımızdandı.
SAFFAT 123.İlyas da elbette ki peygamberlerdendi.
SAFFAT 124.O da toplumuna şöyle demişti: “Hala korkup sakınmıyor musunuz?”
SAFFAT 125.“Ba’l’e yalvarıp yakarıyor, yaratıcıların en güzelini bırakıyor musunuz?”
SAFFAT 126.“Sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbi olan Allah’ı terk mi ediyorsunuz?”
SAFFAT 127.Sonunda onu yalanladılar. Bu yüzden onlar mutlaka huzura getirileceklerdir.
SAFFAT 128.Allah’ın samimi, seçkin kulları müstesna.
SAFFAT 129.Sonrakiler içinde İlyas’ı hatırlatacak birşey de bıraktık.
SAFFAT 130.Selam olsun İlyas’a!
SAFFAT 131.Güxel düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz biz.
SAFFAT 132.Bizim inanan kullarımızdandı o.
SAFFAT 133.Hiç kuşkusuz, Lut da peygamberlerdendi.
SAFFAT 134.Onu ve ailesini toptan kurtarmıştık biz.
SAFFAT 135.Ancak terk edilenler içinde kalan kocakarı hariç.
SAFFAT 136.Sonra ötekileri yerle bir ettik.
SAFFAT 137.Kuşkusuz ki, siz onların yanından sabahları geçiyorsunuz.
SAFFAT 138.Geceleyin de. Hala aklınızı işletmeyecek misiniz?
SAFFAT 139.Yunus da gönderilen elçilerdendi.

SAFFAT 140.Hani o, dolu bir gemiye kaçmıştı.
SAFFAT 141.Sonra kura çekti de kaybedenlerden oldu.
SAFFAT 142.Derken, kendisini balık yutmuştu. O kendi kendini kınayıp duruyordu.
SAFFAT 143.Eğer tespih edenlerden olmasaydı,
SAFFAT 144.İnsanların diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalacaktı.
SAFFAT 145.Bir süre sonra onu, çıplak araziye attık. Hastalanmıştı.
SAFFAT 146.Üzerine kabak cinsinden bir ağaç bitirdik.
SAFFAT 147.Onu yüzbin kişiye yahut daha fazla olanlara elçi olarak gönderdik.
SAFFAT 148.Onlar inandılar. Biz de onları bir vakte kadar nimetlendirdik.
SAFFAT 149.Şimdi sor şunlara: "Kızlar Rabbinin de oğlanlar onların mı?"
SAFFAT 150.Yoksa biz, melekleri, bunların tanıklık ettikleri bir sırada, dişiler olarak mı yarattık?
SAFFAT 151.Dikkat edin, onlar, iftiralarının bir eseri olarak mutlaka şöyle diyecekler:
SAFFAT 152."Allah doğurdu!" Vallahi onlar yalancıdırlar.
SAFFAT 153.Allah, kızları oğlanlara tercih mi etmiş?
SAFFAT 154.Ne oluyor size, o nasıl hüküm veriyorsunuz?
SAFFAT 155.Hala düşünüp ibret almıyor musunuz?
SAFFAT 156.Yoksa apaçık bir kanıtınız mı var?
SAFFAT 157.Eğer doğru sözlülerseniz, hadi getirin kitabınızı!
SAFFAT 158.Allah'la cinler arasında bir nesep oluşturdular. Yemin olsun, cinler de bilmiştir kendilerinin Allah huzuruna mutlaka getirileceklerini/cinler de bilmiştir, bunların Allah'ın huzuruna mutlaka çıkarılacaklarını.
SAFFAT 159.Allah arınmıştır bunların nitelemelerinden.
SAFFAT 160.Allah'ın samimi, seçkin kulları, bunların yaptıklarından uzaktır.
SAFFAT 161.Siz ve kulluk ettiğiniz şeyler,
SAFFAT 162.O'na karşı kimseyi fitneye düşüremezsiniz.
SAFFAT 163.Cehenneme salınacak olan müstesna.

SAFFAT 164.Bizim, istisnasız herbirinizin bilinen bir makamı vardır.
SAFFAT 165.O saf saf dizilenler elbette biziz.
SAFFAT 166.O durmadan tespih edenler elbette biziz.
SAFFAT 167.O inkarcılar şunu da söylüyorlardı:
SAFFAT 168.“Eğer katımızda öncekilere verilenlerden bir mesaj olsaydı,
SAFFAT 169.Elbette biz de Allah’ın ihlaslı, seçkin kullarından olurduk.”
SAFFAT 170.Fakat sonradan o mesajı inkar ettiler. Yakında bilecekler.
SAFFAT 171.Yemin olsun, elçi olarak gönderilen kullarımız hakkında şu sözümüz hükümleşmişti:
SAFFAT 172.Onlar, yardım görenlerin ta kendileri olacaklar.
SAFFAT 173.Ordularımız, galip gelenlerin ta kendileri olacaklar.
SAFFAT 174.Bir vakte kadar onlardan yüz çevir.
SAFFAT 175.Gözün, üstlerinde olsun; yakında görecekler.
SAFFAT 176.Azabımız gelsin diye acele mi ediyorlar?
SAFFAT 177.Azap, yurtlarına indiğinde, uyarılanların sabahı ne kötü olacaktır!
SAFFAT 178.Yüz çevir onlardan belli bir vakte kadar.
SAFFAT 179.Ve gör neler olacak. Onlar da görecekler.
SAFFAT 180.Senin Rabbin, o ululuk ve kudretin Rabbinin şanı yücedir onların verdiği sıfatlardan...
SAFFAT 181.Selam olsun tüm hak elçilerine!...
SAFFAT 182.Hamd olsun alemlerin Rabbi Allah’a!...
SAD 1.Sad. Zikir, öğüt ve uyarı dolu Kur’an’a andolsun ki,
SAD 2.İş, hiç de onların sandığı gibi değil! O küfre sapanlar bir gurur, ayrılık ve bütünden kopuş içindedirler.
SAD 3.Onlardan önce nice nesilleri helak ettik biz, bağrıştılar onlar, fakat kurtuluş yoktu; geçmişti zaman.
SAD 4.Kendi içlerinden kendilerine bir uyarıcı geldi diye şaşıp kaldılar. Ve şöyle dedi bu nankörler: “Bu adam yalanlar düzen bir büyücü...”
SAD 5.İlahları bir tek tanrı mı yapmış? Bu, gerçekten hayret edilecek birşey!”

SAD	6.İçlerinden kodaman bir grup öne çıktı: “Haydi, yürüyün! İlahlarınıza sahip çıkmada kararlı davranın! Gerçek şu ki, istenip beklenen şey budur.”
SAD	7.“Öteki millette işitmedik böyle birşey. Bu bir uydurmadan başka birşey değildir.”
SAD	8.“Öğüt ve uyarı, içimizden ona mı indirildi?” Hayır, onlar benim Zikrim’den/Kur’an’dan kuşkudadırlar. Hayır, onlar benim azabımı henüz tatmadılar.
SAD	9.Yoksa Aziz, Vahhab olan Rabbinin rahmetinin hazineleri onların katında mı?
SAD	10.Yoksa göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların mülk ve saltanatı onların mı? Eğer öyleyse sebepler içinde yükselsinler.
SAD	11.Kabilelerden oluşmuş, sözüm ona bir ordudur bu; şurada bozguna uğratılacaktır.
SAD	12.Onlardan önce Nuh kavmi ve Ad da yalanlamıştı. Kazıklar sahibi Firavun da...
SAD	13.Semud, Lut kavmi, o sık ağaçları besleyen su kaynağının sahipleri Eykeliler de. İşte onlar da böyle hiziplerdi.
SAD	14.Bunların hepsi, resulleri yalanlamaktan başka birşey yapmadılar. Sonunda azabım hak oldu.
SAD	15.Bunların beklediği de sadece, en küçük bir gecikmesi olmayan o müthiş titreşimli tek sestir.
SAD	16.Şöyle dediler: “Rabbimiz, bizim payımızı/hesap defterimizi, hesap gününden önce çabucak ver!”
SAD	17.Onların dediklerine sabret. O kuvvet sahibi kulumuz Davud’u an! O, tespih nağmeleri döktüren bir kul idi.
SAD	18.Dağları onunla birlikte buyruk altına almıştık: Akşam-sabah birlikte tespih ederlerdi.
SAD	19.Kuşlar da toplu halde onunla beraberdi. Hepsi, onun tespih namelerine katılırdı.
SAD	20.Mülk ve yönetimini güçlendirmiştik. Kendisine hikmet ve hakla batılı ayıran söz etme yeteneği vermiştik.
SAD	21.Geldi mi sana, o çekişme hikayesinin haberi? Hani, o hasımlar, duvarı aşarak mihraba ulaşmışlardı.
SAD	22.Davud’un yanına girmişlerdi de onlardan korkmuştu. “Korkma, dediler, biz iki davacıyız. Birimiz ötekinin hakkını çiğnedi.

Şimdi sen, aramızda hak ile hükmet, adaletsizlik etme. Bizi yolun denge noktasına ilet."
SAD 23."Şu benim kardeşimdir. Kendisinin doksandokuz koyunu var. Benimse birtek koyunum var. Buna rağmen, onu da bana ver dedi ve tartışmada bana galip geldi."
SAD 24.Davud dedi ki: "Vallahi, senin birtek koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle sana zulmetmiş. Zaten ortaklardan birçoğu, birbiri aleyhine haksızlık ve zulme sapar. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar böyle değildir. Ama onlar da pek azdır." Davud, kendisini imtihan ettiğimizi düşündü; hemen Rabbinden af diledi, rüku ederek yerlere eğildi ve Allah'a yöneldi.
SAD 25.Biz de ondan o günahı affettik. Katımızda onun için bir yakınlık ve güzel bir gelecek var.
SAD 26.Ey Davud, seni yeryüzünde halife yaptık. Artık insanlar arasında hakla hükmet; geçici hevese uyma ki, seni Allah yolundan saptırmasın. Allah'ın yolundan sapanlar için, hesap gününü unutmuş olmaları yüzünden şiddetli bir azap vardır.
SAD 27.Biz şu göğü ve yeri ve ikisi arasındakileri boşuna yaratmadık. Böyle düşünmek, küfre sapanların sanısıdır. Vay hallerine o inkarcıların, ateş yüzünden!
SAD 28.Yoksa biz, iman edip hakka ve barışa yönelik işler yapanları, yeryüzünde fesat çıkaranlarla aynı mı tutacağız? Yoksa takva sahiplerini, arsız sapıklar gibi mi yapacağız?
SAD 29.Kutsal/bereketli bir Kitap bu; sana indirdik ki onu, ayetlerini derin derin düşünsünler ve öğüt alabilsin temiz özlüler.
SAD 30.Davud'a Süleyman'ı armağan ettik. Ne güzel kul! Hep Allah'a sığınır, yakarırdı.
SAD 31.Akşam üstü kendine, üç ayak üzerine basıp bir ayağını tırnak üstüne diken saf kan koşu atları sunulmuştu.
SAD 32.Dedi: "Servet sevgisini Rabbimi anmak için benimsedim." Nihayet güneş perde ardına çekildi.
SAD 33."Geri getirin bana onları." dedi. Bacaklarını, boyunlarını sıvazlamaya başladı.
SAD 34.Andolsun ki, biz, Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstüne bir ceset bıraktık da o, tövbe ile Allah'a yöneldi.
SAD 35.Şöyle yakardı: "Rabbim, affet beni! Benden sonra kimseye yaraşmayacak bir mülk/saltanat ver bana! Kuşkusuz sensin,

evet sensin Vahhab!
SAD 36.Bunun üzerine, rüzgarı onun emrine verdik; onun emriyle onun istediği yere uysal uysal/tatlı tatlı akıp giderdi.
SAD 37.Şeytanları da onun emrine verdik. Hepsi bina ustası ve dalgıçtı.
SAD 38.Ve demirlerle birbirine bağlı diğerlerini...
SAD 39.Bu, bizim lütfumuzdur; ister ver, ister elinde tut. Hesap yok...
SAD 40.Ve gerçekten, katımızda onun bir yakınlığı ve güzel bir geleceği vardı.
SAD 41.Kulumuz Eyyub'u da an! Hani, Rabbine şöyle seslenmişti: "Şeytan bana bir yorgunluk ve azap dokundurdu."
SAD 42."Ayağını yere vur! İşte yıkanacak bir yer, işte içilecek soğuk bir su!..." dedik.
SAD 43.Ona bizden bir rahmet ve özü temizlere bir hatırlatma olarak, ailesini ve beraberlerinde, benzerlerini bağışladık.
SAD 44."Eline bir demet sap al da onunla vur ve yeminine ters düşmüş olma." dedik. Biz onu sabırlı bulduk. Ne güzel kuldu o! Bize yönelen yakaran biriydi o.
SAD 45.Güçlü- kuvvetli, bakış ve görüş sahibi kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub'u da an!
SAD 46.Biz onları, yurdu düşünme özellikleriyle yücelen tertemiz kullar yaptık.
SAD 47.Ve bizim katımızda onlar seçkin, hayırlı kimselerdendi.
SAD 48.İsmail'i, Elyese'i, Zülkifl'i de an! Hepsi seçkinlerdendi.
SAD 49.Bir hatırlatmadır bu. Korunup sakınanlar için elbette güzel bir gelecek vardır:
SAD 50.Kapıları kendilerine açılmış Adn cennetleri.
SAD 51.Orada, yaslanmış olarak birçok meyva ve içecek isterler.
SAD 52.Yanlarında, bakışlarını eşlerine yöneltmiş yaşıt dilberler vardır.
SAD 53.Hesap günü için size vaat edilen işte budur.
SAD 54.İşte bu, bizim verdiğimiz rızıktır elbette. Bitip tükenmesi yoktur onun.
SAD 55.Bu, budur! Azgınlara da kötü bir gelecek vardır elbette.
SAD 56.İçine dalacakları, cehennem. Ne kötü döşektir o!

SAD 57.İşte burada. Hadi tatsınlar onu: Kaynar su, kokuşmuş irin.
SAD 58.Ve o türden bir başkası daha: Çifter çifter.
SAD 59.Şöyle denilir: “İşte sizinle birlikte direnişe geçen bir grup. ‘Merhaba’ yok onlara! Onlar ateşe salınıyorlar.”
SAD 60.Dediler: “Hayır, size merhaba yok. Onu siz önümüze çıkardınız. Ne kötü durak yeridir o!”
SAD 61.Şöyle yakardılar: “Rabbimiz, bunu bizim önümüze çıkaranın ateşteki azabını bir kat daha artır.”
SAD 62.Şöyle dediler: “Şer temsilcilerinden saydığımız adamları, acaba neden görmüyoruz?”
SAD 63.“Onları alaya alırdık; yoksa gözler onlardan kaydı mı?”
SAD 64.İşte bu, kesin gerçektir. Ateş halkının çekişmesi gerçekleşecektir.
SAD 65.De ki: “Ben, sadece bir uyarıcıyım. O Vahid ve Kahhar Allah’tan başka ilah yoktur.”
SAD 66.“Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbi’dir O. Aziz ve Gaffar...”
SAD 67.De ki: “Büyük bir haberdir o.”
SAD 68.“Yüz çevirip duruyorsunuz ondan.”
SAD 69.“Onar tartışırlarken, o yüce konsey hakkında benim hiçbir bilgim yoktu.”
SAD 70.“Bana, sadece açık bir uyarıcı olduğum vahyediliyor.”
SAD 71.Hani Rabbin meleklere şöyle demişti: “Ben çamurdan bir insan yaratacağım.”
SAD 72.“Onu kıvama erdirip içine ruhumdan üflediğimde, önünde secde ederek eğilin.”
SAD 73.Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde etmişlerdi.
SAD 74.İblis etmemişti. O, kibre sapmış ve inkarcılardan olmuştu.
SAD 75.Allah dedi: “Ey İblis, iki elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan neydi? Burnu büyüklük mü ettin, yoksa yücelenlerden mi oldun?”
SAD 76.İblis dedi: “Ben ondan hayırlıyım! Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın.”
SAD 77.Buyurdu: “Hadi, çık oradan! Sen kovulmuş birisin.”
SAD 78.“Din gününe kadar lanetim üzerindedir.”

SAD 79.Dedi: “Rabbim, o halde insanların diriltileceği güne kadar bana süre ver.”
SAD 80.Buyurdu: “Peki, süre verilenlerdensin.”
SAD 81.“O bilinen güne kadar.”
SAD 82.Dedi: “Kudret ve şerefine andolsun ki, onların tümünü azdıracağım.”
SAD 83.“İçlerinden sadece ihlaslı, seçkin kullar dışta kalacaktır.”
SAD 84.Buyurdu: “İşte bu doğru! Ben de yalnız doğruyu söylerim.”
SAD 85.“Gerçek şu ki, ben cehennemi seninle ve onlardan sana uyanlarla tamamen dolduracağım.”
SAD 86.De ki: “Tebliğime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Ben size kendiliğimden/ zorlamayla yükümlülük getirenlerden de değilim.”
SAD 87.Bu, alemler için bir Zikir’den başka şey değildir.
SAD 88.Yemin olsun, bir süre sonra onun haberini bileceksiniz!
ZÜMER 1.Bu Kitap'ın indirilişi Aziz ve Hakim olan Allah'tandır.
ZÜMER 2.Emin ol, bu Kitap'ı biz sana hak olarak indirdik. O halde, dini yalnız Allah'a özgüleyerek O'na kulluk/ibadet et!
ZÜMER 3.Gözünüzü açıp kendinize gelin! Arı-duru din yalnız ve yalnız Allah'ındır! O'ndan başkasını veliler edinerek, "biz onlara, bizi Allah'a yaklaştırmaları dışında bir şey için kulluk etmiyoruz." diyenlere gelince, hiç kuşkusuz Allah onlar arasında, tartışıp durdukları konuyla ilgili hükmü verecektir. Şu bir gerçek ki, Allah, yalancı ve nankör kişiyi iyiye ve güzele kılavuzlamaz.
ZÜMER 4.Eğer Allah bir çocuk edinmek isteseydi, yaratmakta olduklarından dilediğini seçerdi. Böyle birşeyden arınmıştır O. Allah'tır, Vahid'dir, Kahhar'dır O.
ZÜMER 5.Gökleri ve yeri hak olarak yaratmıştır. Geceyi gündüzün üstüne çekip örtüyor; gündüzü de gecenin üstüne sarıp dürüyor. Güneş'i ve Ay'ı bir buyruğa boyun eğdirmiştir. Hepsi, belirlenmiş bir süreye kadar akıp gider. Gözünüzü açın; Aziz'dir O, Gaffar'dır.
ZÜMER 6.Sizi bir tek canlıdan yarattı; sonra o canlıdan onun eşini vücuda getirdi. Ve sizin için davarlardan sekiz çift indirmiştir. Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlık içinde, bir yaratıştan öbürüne geçirerek oluşturuyor. İşte Allah! Budur sizin Rabbiniz!

Yalnız O'nundur mülk ve saltanat! İlah yoktur O'ndan başka! Hal böyle iken nasıl oluyor da gerçeğin tersine döndürülüyorsunuz?!
ZÜMER 7.Eğer nankörlüğe saparsanız şu bir gerçek ki, Allah size muhtaç olmayacak bir Gani'dir. O, kulları için inkar ve nankörlüğe razı olmaz. Eğer şükrederseniz bunu sizin için rızasına uygun bulur. Hiçbir günahkar bir başkasının günahını yüklenmez. Sonunda dönüşünüz ancak Rabbinizedir. O size, işlemiş olduklarınızı haber verecektir. O, göğüslerin saklamakta olduklarını çok iyi bilir.
ZÜMER 8.İnsana bir zarar/zorluk dokununca, Rabbine yönelerek O'na dua eder. Sonra ona bir nimet lütfettiğinde, önceden O'na yalvarmakta olduğunu unutur, O'nun yolundan saptırmak için Allah'a eşler, ortaklar isnat eder. De ki: "Birazcık nimetlen küfrünle! Hiç kuşkusuz, sen, ateş halkındansın."
ZÜMER 9.Böyle birisi; gece saatlerinde secde ederek, ayakta durarak ibadet eden, ahiretten korkan, Rabbinin rahmetini uman biri gibi midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler eşit olur mu? Ancak gönül ve akıl sahipleri düşünüp ibret alır."
ZÜMER 10.Tarafımdan söyle: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden korkun! Bu dünya hayatında güzel düşünüp güzel davrananlara güzellik vardır. Allah'ın toprağı/yeryüzü geniştir. Sadece sabredenlere, ücretleri hesapsız ödenecektir."
ZÜMER 11.De ki: "Bana, dini yalnız Allah'a özgüleyerek, O'na ibadet/kulluk etmem emredildi."
ZÜMER 12. "Ve bana, müslümanların ilki olmam emredildi."
ZÜMER 13.De ki: "Eğer Rabbime isyan edersem büyük bir günün azabından korkarım."
ZÜMER 14.De ki: "Ben, dinimi yalnız kendisine özgüleyerek, Allah'a ibadet ediyorum."
ZÜMER 15."Siz O'nun dışında dilediğinize kulluk/ibadet edin." De ki: "Hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini hem de ailelerini hüsrana atanlardır. Dikkat edin! Apaçık hüsranın ta kendisi işte budur."
ZÜMER 16.Onların üstlerinde ateşten gölgeler, altlarında da gölgeler vardır. İşte Allah, kullarını bundan korkmaya çağırıyor. "Ey kullarım, benden korkun!"

ZÜMER 17.Tağuttan, ona kulluk etmekten kaçınıp Allah'a yönelenlere müjde var. Muştula kullarına!
ZÜMER 18.Onlar ki, sözü dinler de en güzeline uyarlar. İşte bunlardır, Allah'ın kılavuzladıkları; işte bunlardır, akıl ve gönül sahipleri.
ZÜMER 19.Üzerine azap sözü hak olanı, ateşe dalmış olanı sen mi kurtaracaksın?
ZÜMER 20.Hayır, kurtaramazsın! Rablerinden korkanlara gelince, onlar için üstüste bina edilmiş odalar var; altlarından ırmaklar akar. Allah'ın vaadidir bu, Allah vaadine ters düşmez.
ZÜMER 21.Görmedin mi, Allah gökten bir su indirdi de onu toprak içindeki kaynaklara ulaştırdı. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra ekin kurur da sen onu sararmış görürsün. Sonra da onu kuru ufantı haline getirir. İşte bunda, akıl ve gönül sahipleri için mutlak bir ibret var.
ZÜMER 22.Allah'ın, göğsünü İslam'a açtığı kimse, Rabbinden bir ışık üzerinde olmaz mı? Allah'ın Zikri'ne/Kur'an'a karşı kalpleri katılaşmış olanlara yazıklar olsun! İşte onlardır, açık sapıklık içindekiler.
ZÜMER 23.Allah, sözün en güzelini, birbirine benzer iç içe ikili manalar ifade eden bir Kitap halinde indirmiştir. Rablerinden korkanların ondan derileri ürperir. Sonra da hem derileri hem de kalpleri, Allah'ın Zikri/Kur'an'ı karşısında yumuşar. Bu, Allah'ın kılavuzudur ki, onunla dilediğini/dileyeni hidayete erdirir. Allah'ın saptırdığına gelince, ona kılavuzluk edecek yoktur.
ZÜMER 24.Zalimlere, "kazanmış olduğunuzu tadın!" denildiğinde, kıyamet günü o kötü azaptan yüzünü kim koruyabilir?
ZÜMER 25.Onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Fakat azap kendilerine, hiç farkında olmadıkları bir yerden geldi.
ZÜMER 26.Allah; onlara dünyada rezilliği tattırdı. Ahiretin azabı ise elbette daha büyüktür. Bir bilselerdi!...
ZÜMER 27.Andolsun, biz bu Kur'an'da insanlara her türden örnekler verdik ki düşünüp öğüt alabilsinler.
ZÜMER 28.Bunu, eğri-büğrüsü olmayan Arapça bir Kur'an olarak indirdik ki, korunup sakınabilsinler.
ZÜMER 29.Allah; hakkında birbiriyle didişen ortakların bulunduğu bir adamla, bir tek ere teslim olan bir adamı örnek verdi.

Örnek olarak bu ikisi eşit olur mu? Hamd, yalnız Allah'adır. Ama onların çokları bilmiyorlar.
ZÜMER 30.Hiç kuşkusuz sen de öleceksin, onlar da ölecekler.
ZÜMER 31.Sonra siz, kıyamet günü Rabbinizin huzurunda davalaşacaksınız.
ZÜMER 32.Allah hakkında yalan düzenden ve kendisine gelen doğruyu yalanlayandan daha zalim kim vardır? Cehennemde kafirler için bir barınak yok mu?
ZÜMER 33.Doğruyu getirene ve onu tasdikleyene gelince, işte böyleleri, korunanların ta kendileridir.
ZÜMER 34.Rableri katında onlar için diledikleri herşey vardır. İşte güzel düşünüp güzel davrananların ödülü budur.
ZÜMER 35.Böylece, Allah onların yaptıklarının en kötülerini örtecek, ödüllerini, yaptıklarının en güzeliyle verecek.
ZÜMER 36.Allah, kuluna Kafi değil mi, yetmiyor mu? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi saptırırsa artık ona kılavuzluk edecek yoktur.
ZÜMER 37.Allah'ın kılavuzluk ettiğini ise saptıran olamaz. Allah Aziz ve intikam alıcı değil mi?
ZÜMER 38.Onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, yemin olsun "Allah!" diyecekler. De onlara: "Peki Allah dışındaki yakardıklarınız hakkında ne diyorsunuz? Allah bana bir zarar vermek istese, O'nun vereceği zararı uzaklaştırabilirler mi? Yahut bana bir rahmet dilese, O'nun rahmetini tutabilirler mi?" De ki: "Bana Allah yeter! Tevekkül edenler O'na dayanıp güvenirler."
ZÜMER 39.De ki: "Ey toplumum! Yapabildiğinizi yapın; ben de kendi işimi yapacağım. Yakında bileceksiniz,
ZÜMER 40.Kime geliyor rezil edici azap, kime iniyor bitip tükenmeyen azap!"
ZÜMER 41.Kuşkusuz, bu Kitap'ı biz sana insanlar için hak olarak indirdik. Artık kim doğru yolu seçerse kendi lehinedir; kim de saparsa kendi aleyhine sapmış olur. Sen onlar üzerine vekil değilsin.
ZÜMER 42.Allah, canları, ölümleri sırasında alır, ölmeyenleri de uykuları sırasında. Sonra, haklarında ölüm hükmü verdiklerimi alıkoyar; ötekileri, belirlenen bir süreye kadar salıverir. Bunda, iyice düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.

ZÜMER 43.Yoksa Allah'tan başka şefaatçılar mı edindiler? De ki: "Onlar hiçbir şeye sahip olmayan/hiçbir şeye gücü yetmeyen, aklını da işletmeyen varlıklar olsalar da mı?"
ZÜMER 44.De ki: "Şefaat, tümden ve sadece Allah'ındır. Göklerin ve yerin mülkü/yönetimi O'nundur. Sonunda O'na döndürüleceksiniz."
ZÜMER 45.Allah yalnız başına anıldığında, ahirete inanmayanların kalpleri nefretle ürperir; O'nun dışındakiler anıldığında ise hemen müjdelenmiş gibi sevinirler.
ZÜMER 46.De ki: "Ey Allah'ım! Ey gökleri ve yeri yaratan, ey görülemeyeni ve görüleni bilen! Sen hüküm vereceksin kulların arasında, ihtilaf ettikleri şeyler hakkında."
ZÜMER 47.Eğer yerdekilerin tamamı ve beraberinde bir o kadarı, zulmedenlerin olsa, kıyamet günü azabın kötülüğünden kurtulmak için tümünü mutlaka fidye verirlerdi. Çünkü hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah tarafından karşılarına çıkarılmıştır.
ZÜMER 48.Kazanmış olduklarının çirkinlikleri, önlerinde belirmiş; alay edegeldikleri şey kendilerini sarıvermiştir.
ZÜMER 49.İnsana bir zorluk/zarar dokunduğunda bize yalvarır-yakarır; sonra ona bizden bir nimet lütfettiğimizde şöyle der: "Bu bir ilim sayesinde verildi bana!" Hayır, öyle değil; o bir fitnedir ama onların çokları bilmiyorlar.
ZÜMER 50.Onlardan öncekiler de bunu söylemişlerdi ama kazandıkları şeyler kendilerine hiçbir yarar sağlamamıştı.
ZÜMER 51.Sonunda, kazanmış olduklarının çirkinlikleri yakalrına yapışmıştı. Şunların zulmedenlerine de kazandıklarının kötülükleri gelip çatacaktır. Ve onlar kimseyi aciz de bırakamayacaklar/onlar bunu etkisiz de bırakamazlar.
ZÜMER 52.Bilmediler mi ki Allah, rızkı dilediğine açıp yayar da kısıp daraltır da. İman eden bir toplum için bunda elbette ibretler vardır.
ZÜMER 53.De ki: "Ey öz benlikleri aleyhine sınırı aşan/aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Allah, günahları tümden affeder. Çünkü O, mutlak Gafur, mutlak Rahim'dir.
ZÜMER 54.Azap yakanıza yapışmadan Rabbinize dönüp O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez.

ZÜMER 55.Farkında olmadığınız bir sırada, azap ansızın karşınıza çıkmadan önce size Rabbinizden indirilenin en güzeline uyun!
ZÜMER 56.Benlik şöyle diyecektir o zaman: "Allah'a karşı aşırı gitmem yüzünden başıma gelenlere bak! Alay edip duranlardan biriydim doğrusu!..."
ZÜMER 57.Yahut şöyle diyecektir: "Allah bana kılavuzluk etseydi elbette ben de korunanlardan olurdum."
ZÜMER 58.Azabı gördüğünde şöyle de konuşacaktır: "Bana bir kez daha imkan verilseydi de güzel düşünüp güzel davrananlardan olsaydım!"
ZÜMER 59.Hayır, olmaz! Ayetlerim sana geldi de onları hemen yalanlayıverdin; büyüklük tasladın ve kafirlerden oldun.
ZÜMER 60.Allah'a yalan isnat edenleri, kıyamet günü yüzleri simsiyah halde görürsün. Kibirliler için cehennemde bir barınak mı yok!
ZÜMER 61.Korunup sakınanları Allah, kendi başarıları yüzünden kurtarır. Ne kötülük dokunur onlara ne de kederlenirler.
ZÜMER 62.Allah Haalik'tir, herşeyin yaratıcısıdır. Herşey üzerine vekil olan da O'dur.
ZÜMER 63.Göklerin ve yerin kilitleri/anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerini inkar edenler, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.
ZÜMER 64.De ki: "Bana, Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz, ey cahiller!?"
ZÜMER 65.Andolsun, sana da senden öncekilere de şu vahyedilmiştir: Eğer şirke saparsan amelin kesinlikle boşa çıkar ve mutlaka hüsrana düşenlerden olursun.
ZÜMER 66.Başkasına değil, sadece Allah'a kulluk/ibadet et; şükredenlerden ol!
ZÜMER 67.Allah'ı, kadrine/şanına yaraşır şekilde tanıyamadılar. Oysaki kıyamet günü, yeryüzü tamamen O'nun avucudur/avucundadır; gökler de O'nun sağ elinde/kudretinde dürülmüş haldedir. Şanı yücedir O'nun; arınmıştır onların ortak koştuklarından.
ZÜMER 68.Sura üflenmiştir; Allah'ın dilediği kimseler dışında göklerde kim var, yerde kim varsa çarpılıp yere yıkılmıştır. Sonra sura bir daha üflenmiştir. İşte hepsi ayağa kalkmış bakıyorlar.

ZÜMER 69.Yeryüzü, Rabbinin nuruyla parıldamış, Kitap ortaya konmuş, peygamberler, tanıklar getirilip aralarında hakla hüküm verilmiştir. Onlar asla haksızlığa uğratılmazlar.
ZÜMER 70.Herkesin yapıp ettiğinin karşılığı tam verilir. O, onların neler yaptıklarını daha iyi bilmektedir.
ZÜMER 71.İnkar edenler bölük bölük cehenneme sevk edilirler. Oraya geldiklerinde onun kapıları açılır ve cehennem bekçileri onlara şöyle derler: "Size, içinizden resuller gelmedi mi ki, Rabbinizin ayetlerini karşınızda okusunlar ve sizi şu gününüze kavuşmanız hususunda uyarsınlar?" Onlar: "Evet, derler, geldiler ama inkarcılar hakkında azap hükmü hak oldu."
ZÜMER 72.Şöyle denilir: "Girin cehennemin kapılarından! Orada sürekli kalacaksınız. Büyüklük taslayanların barınağı ne de kötüymüş!"
ZÜMER 73.Rablerinden korkanlar da bölükler halinde cennete sevk edilirler. Oraya geldiklerinde, cennet kapıları da kendilerine açıldığında, oranın bekçileri onlara şöyle derler: "Selam size! Tertemizsiniz. Hadi girin şuraya, sürekli kalıcılar olarak!"
ZÜMER 74.Onlar da şöyle derler: "Hamd olsun o Allah'a ki bize vaadini yerine getirdi, bizi yeryüzüne mirasçılar yaptı. İşte cennetten istediğimiz yerde konaklıyoruz. İş yapıp değer üretenlerin ödülü ne de güzelmiş!
ZÜMER 75.Melekleri de arşın çevresini kuşatarak Rablerinin hamdiyle tespih eder halde görürsün. Aralarında hakla hüküm verilmiştir. Nihayet şöyle denir: Hamd alemlerin Rabbi'ne özgüdür!
MÜMİN 1.Ha, Mim!
MÜMİN 2.Bu kitabın indirilişi, Aziz ve Alim olan Allah'tandır.
MÜMİN 3.Ğafir'dir, günahı affedendir. Tövbeyi kabul eden, azabı çetin, lütfu bol olandır O. İlah yoktur O'ndan gayrı. Yalnız O'nadır varış ve dönüş.
MÜMİN 4.Allah'ın ayetleri hakkında, küfre sapmış olanlardan başkası çekişip didişmez. Onların beldelerde dolaşıp durması seni aldatmasın.
MÜMİN 5.Onlardan önce Nuh kavmi yalanlamıştı. Onlardan sonra gelen oymaklar da. Her ümmet kendilerine gelen elçiyi yakalasınlar diye uğraştı. Ve hakkı işlemez kılmak için

yanlışı/tutarsızlığı esas alarak mücadele ettiler; nihayet onları yakaladım. Nasıl olmuştu azabım?!
MÜMİN 6.İşte böyle! Rabbinin, nankörlüğe sapanlar hakkındaki, "onlar ateş yaranıdır" sözü tam gerçekleşti.
MÜMİN 7.Arşı yüklenip taşıyanlar ve onun çevresindeki şuurlular Rablerinin hamdi ile tespih ederler ve ona inanırlar. İman sahipleri için de şöyle af dilerler: "Rabbimiz! Sen herşeyi rahmet ve ilim halinde kuşattın. Tövbe edip senin yoluna uymuş olanları bağışla. Ve onları cehennem azabından koru!"
MÜMİN 8."Ey Rabbimiz, onları kendilerine vaat etmiş olduğun Adn cennetlerine koy! Atalarından, eşlerinden, zürriyetlerinden barışa yönelenleri de. Aziz ve Hakim olan, hiç kuşkusuz sensin, sen!"
MÜMİN 9."Koru onları kötülüklerden! O gün kötülüklerden koruduğuna mutlaka rahmet etmişsindir sen. İşte budur o en büyük kurtuluş ve eriş."
MÜMİN 10.Küfre batmış olanlara şöyle haykırılır: "Allah'ın öfkesi, sizin kendi benliklerinize öfkenizden elbette ki daha büyüktür. Hani, siz imana çağrılıyordunuz da inkar ediyordunuz!"
MÜMİN 11.Dediler: "Rabbimiz! Bizi iki kez öldürdün, iki kez diriltin. Artık günahlarımızı itiraf ettik. Buradan çıkmak için bir yol daha var mı?"
MÜMİN 12.Bu halinizin sebebi şu: Allah'a, yalnız O'na çağrıldığınızda inkar etmiştiniz. O'na ortak koşulduğunda ise iman ediyordunuz. Artık hüküm o en yüce, o en büyük olan Allah'ın...
MÜMİN 13.O odur ki size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten bir rızık indiriyor. O'na yönelenden başkası öğüt alamaz.
MÜMİN 14.Kafirler hoşlanmasa da siz, dini yalnız O'na özgüleyerek, Allah'a dua edin!
MÜMİN 15.O Refi'dir, dereceleri yükseltendir; arşın sahibidir. Buluşma günü hakkında uyarmak için emrinden olan Ruh'u kullarından dilediğine indirir.
MÜMİN 16.O gün onlar ortaya çıkarlar. Hiçbir şeyleri Allah'a gizli kalmaz. Kimindir bugün mülk/saltanat? O Vahid ve Kahhar olan Allah'ın!
MÜMİN 17.Bugün, her benlik kazandığıyla cezalandırılır. Zulüm yok bugün! Allah, hesabı çabucak görür.

MÜMİN 18.Onları, yaklaşan felaket günü hakkında uyar! Yürekler gırtlaklara dayanmıştır; habire yutkunurlar. Zalimlerin ne bir dostu vardır ne de sözü dinlenir bir şefaatçıları.
MÜMİN 19.O bilir gözlerin hain bakışını ve göğüslerin sakladığını.
MÜMİN 20.Allah, hak ile hükmeder! O'nun dışında yakardıkları ise hiçbir şeyle hükmedemezler. Allah'tır mutlak Semi', mutlak Basir...
MÜMİN 21.Yeyüzünde gezip dolaşmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin sonları nice olmuş görsünler? Onlar, hem kuvvetçe hem de yeryüzündeki eserler bakımından bunlardan daha zorlu idiler. Ama Allah onları günahları yüzünden yakaladı. Ve Allah'a karşı bir koruyanları da olmadı.
MÜMİN 22.Sebep şuydu: Resulleri onlara açık-seçik mesajlar getirirdi de onlar inkar ederlerdi. Sonunda Allah hepsini yakaladı. O çok güçlüdür, azabı da şiddetlidir.
MÜMİN 23.Andolsun, Musa'yı da ayetlerimizle ve apaçık bir kanıtla göndermiştik.
MÜMİN 24.Firavun'a, Haman'a ve Karun'a göndermiştik de onlar şöyle demişlerdi: "Tam yalancı bir sihirbazdır bu."
MÜMİN 25.Musa, katımızdan hakkı onlara getirince, şöyle dediler: "Onunla beraber iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün, kadınlarını sağ bırakın." Ama inkarcıların tuzağı hep boşa çıkmıştır.
MÜMİN 26.Firavun dedi ki: "Bırakın, şu Musa'yı öldüreyim de Rabbine yalvarsın. Çünkü onun, dininizi değiştirmesinden yahut yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum."
MÜMİN 27.Musa dedi: "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olana sığındım."
MÜMİN 28.Firavun hanedanından, imanını gizleyen bir adam şöyle konuştu: "Rabbim Allah'tır, dediği için bir adamı öldürüyor musunuz? Üstelik size, Rabbinizden açık-seçik delililer de getirdi. Eğer yalancıysa yalancılığı kendi aleyhinedir. Eğer doğru sözlü ise size vaat ettiklerinin bir kısmı başınıza gelir. Kuşkusuz, Allah, haddi aşan yalancıları doğruya ulaştırmaz."
MÜMİN 29."Ey toplumum, bugün bu toprakta, birbirine destek veren insanlar olarak mülk ve yönetim sizin! Peki, karşımıza dikildiği zaman Allah'ın azabından bizi kim kurtaracak?" Firavun şöyle dedi:

"Ben size kendi fikrimden başkasını gösteremem. Ve ben, aydınlık/doğruluk yolundan başkasına da kılavuzlamam."
MÜMİN 30.İman etmiş olan bir adam dedi: "Ey toplumum, sizin üzerinize, diğer topluluklarınki gibi bir günün gelmesinden korkuyorum;
MÜMİN 31.Nuh kavminin, Ad'ın, Semud'un ve onların ardından gelenlerin serüvenleri gibi. Allah, kulları için zulüm istemiyor."
MÜMİN 32. "Ey toplumum, sizin adınıza o bağrışıp-çağrışma gününden korkuyorum."
MÜMİN 33."Bir gündür ki o, sırtınızı dönerek kaçmaya çalışırsınız fakat Allah'a karşı sizi koruyacak kimse olmaz. Allah'ın saptırdığının, yol göstereni yoktur."
MÜMİN 34.Yemin olsun, daha önce Yusuf da size açık-seçik mesajlar getirmişti de onun size getirdikleri hakkında hep kuşku duymuştunuz. Daha sonra o ölünce de şöyle demiştiniz: "Allah ondan sonra bir daha asla resul göndermez." Allah, sınır tanımaz kuşkucuları işte böyle saptırır.
MÜMİN 35.Kendilerine gelmiş bir kanıt olmaksızın Allah'ın ayetleri hakkında mücadele edenlerin durumu, hem Allah katında hem de inananlar katında büyük bir öfke konusu olmuştur. Allah, tüm zorba, kibirli kalpler üzerine işte böyle mühür basıyor.
MÜMİN 36.Firavun dedi ki: "Ey Haman, sebeplere ulaşabilmem için bana yüksek bir kule yap!"
MÜMİN 37."Göklerin sebeplerine ulaşırsam, Musa'nın tanrısına da ulaşırım. Ben onun yalancı biri olduğunu düşünüyorum." Firavun'a, yaptığı işin kötülüğü bu şekilde süslü gösterildi de yoldan saptırıldı. Firavun'un tuzağı hep kayıptadır.
MÜMİN 38.O iman eden kişi dedi ki: "Ey toplumum! Bana uyun, sizi doğru yola götüreyim."
MÜMİN 39."Ey toplumum, şu iğreti dünya hayatı, geçici bir nimetlenmeden ibarettir. Ahiretse sürekli durulacak yurdun ta kendisidir."
MÜMİN 40."Kötü bir iş yapan, sadece yaptığı kadarıyla cezalandırılır. Erkek ve kadından mümin olarak iyi bir iş yapana gelince, işte böyleleri cennete girerler ve orada hesapsız bir biçimde rızıklandırılırlar."

MÜMİN 41."Ey toplumum! Sebep ne ki; ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz beni ateşe çağırıyorsunuz."
MÜMİN 42."Siz beni, Allah'a nankörlük etmeye ve hakkında hiçbir bilgim olmayan şeyi O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz. Bense sizi o Aziz ve Gaffar olana davet ediyorum."
MÜMİN 43."Sizin beni çağırdığınız şeye, ne dünyada ne de ahirette asla ve asla dua edilemez/onun dünyada ve ahirette çağrı hakkı yoktur. Dönüşümüz-varışımız Allah'adır. Aşırılığa sapanlarsa ateş halkının ta kendileridir."
MÜMİN 44."Size söylemekte olduklarımı yakında hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Allah, kullarını iyice görmektedir."
MÜMİN 45.Allah, o adamı ötekilerin kurdukları tuzakların kötülüklerinden korudu. Firavun ailesini de azabın en beteri kuşattı.
MÜMİN 46.Sabah-akşam, ateşe arz olunurlar. Kıyamet koptuğu gün de şöyle denir: "Firavun ailesini azabın en şiddetlisine sokun!"
MÜMİN 47.O vakit onlar ateş içinde çekişir dururlar. Horlanan takım, böbürlenen takıma şöyle der: "Biz sizin uydularınız olmuştuk. Şimdi şu ateşin bir kısmını olsun bizden uzak tutabilir misiniz?"
MÜMİN 48.Böbürlenen takım şöyle konuşur: "Gerçek şu ki, hepimiz ateşin içindeyiz. Allah, kullar arasında hüküm vermiş."
MÜMİN 49.Ateştekiler, cehennem bekçilerine şöyle der: "Rabbinize yakarın da azabı bizden bir gün olsun hafifletsin."
MÜMİN 50.Bekçiler derler ki: "Resulleriniz size açık-seçik mesajlar getirmezler miydi?" Derler ki: "Elbette getirirlerdi!" Bekçiler: "O halde, yalvarın durun; inkarcıların yakarışları çıkmazda kalıp gitmiştir." diye cevap verirler.
MÜMİN 51.Şu bir gerçek ki, biz, resullerimize ve iman edenlere, hem dünya hayatında hem de tanıkların ayağa kalkacakları gün mutlaka yardım edeceğiz.
MÜMİN 52.O gün ileri sürdükleri özürler, zalimlere yarar sağlamayacaktır. Lanet var onlar için ve yurtların en kötüsü onların.
MÜMİN 53.Andolsun ki, Musa'ya o hak kılavuzu verdik ve İsrailoğullarını Kitap'a mirasçı kıldık.
MÜMİN 54.Akıl ve gönül sahipleri için bir yol gösterici, bir hatırlatıcıdır o.

MÜMİN 55.Öyleyse sabret! Kuşkun olmasın ki, Allah'ın vaadi haktır. Günahın için af dile. Akşam ve sabah, Rabbini överek tespih et!
MÜMİN 56.Kendilerine gelmiş hiçbir kanıt olmadan, Allah'ın ayetleri hakkında tartışıp duranlar var ya, onların göğüslerinde, asla ulaşamayacakları bir büyüklüğün kuruntusu var. Artık Allah'a sığın! O'dur Semi, O'dur Basir.
MÜMİN 57.Göklerin ve yerin yaratılışı/yarattıkları, insanların yaratılışından/insanlar aleminden elbette daha büyüktür. Ne var ki insanların çokları bilmiyorlar.
MÜMİN 58.Körle gören, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlarla kötülük üretenler bir olmaz. Ne kadar da az düşünüyorsunuz!
MÜMİN 59.O saat elbette gelecektir; kuşku yok bunda. Fakat insanların çokları inanmazlar.
MÜMİN 60.Rabbiniz buyurmuştur ki: Dua edin bana, cevap vereyim size! Kibre saparak bana ibadetten uzaklaşanlar, aşağılanmış bir halde cehenneme gireceklerdir.
MÜMİN 61.Allah, içinde dinlenesiniz diye sizin için geceyi yarattı. Gündüzü de aydınlık kıldı. Şu bir gerçek ki, Allah, insanlara her halde lütufkar davranıyor fakat insanların çokları şükretmezler.
MÜMİN 62.İşte o Allah'tır sizin Rabbiniz! Herşeyin yaratıcısıdır O. Tanrı yok O'ndan başka. Durum bu iken, nasıl oluyor da çevriliyorsunuz?
MÜMİN 63.Allah'ın ayetlerine kafa tutanlar, işte böyle döndürülürler.
MÜMİN 64.Allah odur ki, yeryüzünü sizin için durulacak yer, göğü bir bina yaptı; sizi yaratıp donattı ve görünüşünüzü güzel yaptı, sizi temiz ve güzel nimetlerle rızıklandırdı. İşte bu Allah'tır sizin Rabbiniz! Alemlerin Rabbi olan Allah ne kadar yücedir!
MÜMİN 65.Hayy O'dur! Tanrı yoktur O'ndan başka. Dini, kendisine özgüleyerek dua edin O'na. Hamd olsun alemlerin Rabbi'ne!
MÜMİN 66.De ki: "Ben, Rabbimden bana açık-seçik ayetler gelince, sizin, Allah dışındaki yakardıklarınıza kulluk etmekten yasaklandım. Ben, alemlerin Rabbi'ne teslim olmakla emrolundum."

MÜMİN 67.O O'dur ki; sizi önce topraktan, sonra bir spermden, sonra bir embriyodan yarattı. Sonra sizi bebek olarak annelerinizin karnından çıkarıyor, sonra güçlü çağınıza ulaşasınız ve nihayet ihtiyarlar olasınız diye sizi yaşatıyor. İçinizden bir kısmı daha önce vefat ettiriliyor. Tüm bunlar, belirlenen bir süreye ulaşasınız ve aklınızı işletesiniz diyedir.
MÜMİN 68.O O'dur ki, hem hayat veriyor hem öldürüyor. Bir iş ve oluşa hükmedince, ona sadece "Ol!" der; o hemen oluverir.
MÜMİN 69.Bakmadın mı Allah'ın ayetleri hakkında tartışananlara, nasıl döndürülüyorlar!
MÜMİN 70.Kitap'ı ve resullerimiz aracılığıyla gönderdiğimizi yalanlayanlar, yakında bilecekler.
MÜMİN 71.O zaman, boyunlarında bukağılar, zincirler, sürüklenecekler,
MÜMİN 72.Kaynar suyun içine. Sonra da ateşte yakılacaklar.
MÜMİN 73.Sonra onlara şöyle denecek: "Ortak koştuklarınız nerede?"
MÜMİN 74."Allah'ın berisinden taptıklarınız nerede?" Diyecekler ki: "Bizden uzaklaşıp kayboldular. Doğrusu biz, daha önce hiçbir şeye yakarmıyormuşuz." Allah, inkar edenleri işte böyle saptırır.
MÜMİN 75.Bütün bunlar, yeryüzünde haksız yere sevinç şımarıklığına düşmeniz, kasılıp kabarmanız yüzündendir.
MÜMİN 76.Girin cehennemin kapılarından; sürekli kalacaksınız içeride. Kibirlenenlerin barınağı ne de kötüymüş!
MÜMİN 77.Sen sabret! Çünkü Allah'ın vaadi haktır. Onları tehdit ettiğimiz şeyin bir kısmını belki sana gösteririz, belki de seni vefat ettiririz. Sonunda onlar bize döndürülecekler.
MÜMİN 78.Andolsun, biz senden önce de resuller gönderdik. Onların bir kısmının hayat ve hatırasını sana anlattık, bir kısmının hayat ve hatırasından sana bahsetmedik. Hiçbir resulün, Allah'ın izni olmaksızın herhangi bir mucize getirmesi söz konusu olamaz. Allah'ın emri geldiğinde, hakla hükmedilir ve gerçeği hükümsüz kılmaya çalışanlar orada hüsrana uğrarlar.
MÜMİN 79.Bir kısmından binek edinesiniz, bir kısmından yiyesiniz diye sizin için hayvanları yaratan, O Allah'tır.
MÜMİN 80.O hayvanlarda sizin için daha nice faydalar var. Onları binek yaparak, gönüllerinizdeki arzuya ulaşırsınız. Hem onlar

üzerinde hem gemiler üzerinde taşınırsınız.
MÜMİN 81.Allah size ayetlerini gösteriyor. Allah'ın ayetlerinden hangisini inkar ediyorsunuz?
MÜMİN 82.Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonu nice olmuş diye bakmıyorlar mı? Öncekiler bunlardan sayıca daha çok, kuvvetçe daha zorlu ve yeryüzündeki eserler bakımından daha üsütn idiler. Ama kazanmış oldukları şeyler, kendilerine hiçbir yarar sağlamadı.
MÜMİN 83.Resullerimiz onlara açık-seçik mesajlar getirdiklerinde, onlar, yanlarındaki bilgiyle sevinip övündüler. Ve alay edip durdukları şey kendilerini kuşatıverdi.
MÜMİN 84.Hışmınızı gördüklerinde, "Allah'a, yalnızca O'na inandık, O'na ortak koştuğumuz şeyleri inkar ettik." dediler.
MÜMİN 85.Ne var ki, şiddetimizi gördüklerinde, ettikleri iman kendilerine yarar sağlamadı. Allah'ın, kulları hakkında işleyip duran yolu-yöntemidir bu. İnkarcılar orada hüsrana uğradılar.
FUSSİLET 1.Ha, Mim!
FUSSİLET 2.Rahman ve Rahim'den indirilmedir bu...
FUSSİLET 3.Bilgi ile donanmış bir toplum için ayetleri, Arapça Kur'an halinde ayrıntılı kılınmış bir kitaptır bu.
FUSSİLET 4.Muştulayıcı ve uyarıcı olarak. Onların pek çoğu yüz çevirdi; kulak verip dinlemezler onlar.
FUSSİLET 5.Dediler ki: "Bizi çağırdığı o şeye karşı kalplerimiz kılıflar içinde; kulaklarımızda bir ağırlık, seninle bizim aramızda bir perde var. O halde, sen işini yap, muhakkak biz de işimizi yapacağız."
FUSSİLET 6.De ki: "Ben sadece sizin gibi bir insanım. İlahınızın bir tek ilah olduğu bana vahyediliyor. O halde şaşıp sendelemeden O'na yönelin ve O'ndan af dileyin. Vay haline ortak koşanların!"
FUSSİLET 7.Onlar zekatı vermezler. Ölüm sonrası hayatı inkar edenler de onlardır.
FUSSİLET 8.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, onlar için minnet altına sokmayan bir ödül vardır.
FUSSİLET 9.De ki: "Siz, yerküreyi iki günde yaratana gerçekten nankörlük edip O'na ortaklar mı koşuyorsunuz? Alemlerin Rabbi'dir O!"

FUSSİLET 10.O, yeryüzüne, denge ve dayanıklılık sağlayan dağları üstünden yerleştirdi. Onda bereketlere vücut verdi. Ve onda, azıklarını dört günde takdir edip düzenledi. İsteyip duranlar için eşit miktarda olmak üzere...
FUSSİLET 11.Sonra buhar/duman halindeki göğe yöneldi de ona ve yerküreye şöyle seslendi: "İsteyerek veya istemeyerek gelin!" Onlar şöyle dediler: "İsteyerek geldik!"
FUSSİLET 12.Böylece onları, iki günde yedi gök halinde takdir edip her göğe kendi iş ve oluşunu vahyetti. Ve biz, arza en yakın göğü kandillerle ve bir korumayla donattık. İşte bunlar Aziz ve Alim olanın takdiridir.
FUSSİLET 13.Yüz çevirirlerse şöyle de: "Sizi, Ad ve Semud'a çarpan yıldırıma benzer bir yıldırıma karşı uyarıyorum."
FUSSİLET 14.Hani, resuller onlara önlerinden, arkalarından gelerek şöyle demişlerdi: "Allah'tan başkasına ibadet/ kulluk etmeyin!" Şöyle cevap vermişlerdi: "Eğer Rabbimiz isteseydi, kesinlikle melekler indirirdi. Bu yüzden biz sizinle gönderileni tanımıyoruz."
FUSSİLET 15.Ad toplumu yeryüzünde haksız bir biçimde büyüklük tasladı da şöyle dediler: "Bizden daha güçlü kim var?" Onlar, kendilerini yaratan Allah'ın, evet O'nun, onlardan daha kuvvetli olduğunu görmediler mi? Bunlar, bizim ayetlerimize de karşı çıkıyorlardı.
FUSSİLET 16.Biz de onlara dünya hayatında zillet azabını tattırmak için o uğursuz günlerde dondurucu bir rüzgar gönderdik. Ahiretin azabı elbette ki daha rezil edicidir. Üstelik onlar hiçbir yardım da görmeyeceklerdir.
FUSSİLET 17.Semud'a gelince, biz onlara kılavuzluk ettik ama onlar körlüğü hidayete tercih ettiler. Bunun üzerine, kazandıkları yüzünden, alçaltıcı azabın yıldırımı onları yakaladı.
FUSSİLET 18.İnananları kurtardık, onlar korunuyorlardı.
FUSSİLET 19.Gün olur, Allah'ın düşmanları, düzenli bir biçimde biraraya toplanıp ateşe sürülürler.
FUSSİLET 20.Nihayet, oraya geldiklerinde kulakları, gözleri, derileri, yapıp-ettikleri hakkında onlar aleyhine tanıklık edecektir.
FUSSİLET 21.Derilerine: "Aleyhimizde neden tanıklık ettiniz?" derler. Derileri derler ki: "O herşeyi konuşturan Allah konuşturdu bizi.

Hani, sizi ilk seferinde de O yaratmıştı ya! Ve siz O'na döndürüleceksiniz."
FUSSİLET 22.Siz, işitme gücünüzün, gözlerinizin, derilerinizin aleyhinize yapacağı tanıklıktan gizlenmiyordunuz. Tam aksine siz, yaptıklarınızdan birçoğunu Allah'ın bilmeyeceğini sanıyordunuz.
FUSSİLET 23.İşte, Rabbiniz hakkında beslediğiniz bu zannınız sizi mahvetti de hüsrana uğrayanlardan oldunuz.
FUSSİLET 24.Şimdi eğer dayanabilirlerse, barınakları ateştir. Yok eğer özür dileyip hoşnutluk sağlamak istiyorlarsa, özürleri kabul edilmeyecektir.
FUSSİLET 25.Biz onları birtakım yakınlarla/dostlarla çevreleyip sardık da onlar, önlerinde ve arkalarında ne varsa bunlara süslü gösterdiler. Kendilerinden önceki cin ve insan ümmetleri için hak olan söz, bunlar aleyhine de hak oldu. Çünkü bunlar, hüsrana uğrayanlardandı.
FUSSİLET 26.İnkar edenler dediler ki: "Şu Kur'an'ı dinlemeyin! O okunurken yaygara koparın ki, galip gelesiniz."
FUSSİLET 27.Andolsun, o inkarcılara şiddetli bir azabı tattıracağız ve elbette ki onları, yapıp ettiklerinin en kötüsüyle cezalandıracağız.
FUSSİLET 28.İşte bu, Allah düşmanlarının cezası olan ateştir. Ayetlerimize karşı çıkmalarından ötürü, orada kendileri için sürekli kalış yeri vardır.
FUSSİLET 29.O küfre sapanlar şöyle diyecekler: "Rabbimiz, cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları bize göster ki, onları ayaklarımızın altına alalım da en aşağı da kalanlardan olsunlar."
FUSSİLET 30.Şu bir gerçek ki, "Rabbimiz Allah'tır!" deyip sonra hiç şaşmadan yol alanlar üzerine, melekler habire iner de şöyle derler: "Korkmayın, üzülmeyin! Size vaat edilen cennetle sevinin."
FUSSİLET 31."Biz sizin, dünya hayatında da ahirette de dostlarınızız. Cennette sizin için nefislerinizin arzuladığı herşey var. Orada sizin için istediğiniz herşey var."
FUSSİLET 32. "Gafur ve Rahim Allah'tan bir ikram olarak..."
FUSSİLET 33.Allah'a çağırıp/yakarıp hayra ve barışa yönelik iş yapan ve "ben müslümanlardanım" diyen kimseden daha güzel sözlü kim vardır.

FUSSİLET 34.Güzellikle çirkinlik/iyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü, en güzle tavırla sav. O zaman görürsün ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sımsıcak bir dost gibi oluvermiştir.
FUSSİLET 35.Böyle bir tavra, sabredenlerden başkası ulaştırılmaz. Böyle bir tavra, büyük nasip sahibinden başkası ulaştırılmaz.
FUSSİLET 36.Eğer şeytandan kötü bir dürtü seni dürtecek olursa hemen Allah'a sığın! Çünkü en iyi işiten O'dur, en iyi bilen O...
FUSSİLET 37.Gece ve gündüz, Güneş ve Ay onun ayetlerindendir. Eğer Allah'a kulluk ediyorsanız, Güneş'e, Ay'a secde etmeyin; onları yaratan Allah'a secde edin!
FUSSİLET 38.Eğer büyüklük taslarlarsa bilsinler ki, Rabbin katındakiler hiç usanmadan, gece ve gündüz O'nu tespih ederler.
FUSSİLET 39.Sen, toprağı huşu halinde boynu bükük görüyorsun ya, işte o da Allah'ın ayetlerindendir. Onun üzerine suyu indirdiğimizde, o titrer ve kabarır. Hiç kuşkusuz, onu dirilten Muhyi, ölüleri de mutlaka diriltecektir. O, herşey üzerinde güç sahibidir.
FUSSİLET 40.Ayetlerimiz hakkında eğri ile doğruyu birbirine katanlar, bize gizli kalmazlar. Şimdi, ateşin içine atılan mı hayırlıdır, kıyamet günü güven içinde gelen mi? Dilediğinizi yapın! O, yapıp ettiklerinizi iyice görmektedir.
FUSSİLET 41.Onlar, o Zikir'i/Kur'an'ı kendilerine geldiğinde inkar ettiler. Halbuki o, eşsiz yücelikte bir Kitap'tır.
FUSSİLET 42.Batıl ona, ne önünden gelebilir ne de arkasından. Hakim ve Hamid Allah'tan bir indirmedir o.
FUSSİLET 43.Senin için söylenen, senden önceki resuller için söylenenden başka birşey değildir. Hiç kuşkusuz, senin Rabbin hem çok affedicidir hem de acıklı bir azabın sahibidir.
FUSSİLET 44.Eğer biz onu yabancı dilde bir Kur'an yapsaydık, elbette şöyle diyeceklerdi: "Ayetleri ayrıntılı kılınmalı değil miydi?" İster yabancı dilde, ister Arapça! De ki: "O, iman edenler için bir kılavuz, bir şifadır. İnanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır. Ve Kur'an, onlar için bir körlüktür. Böylelerine, çok uzak bir mekandan seslenilmektedir."
FUSSİLET 45.Yemin olsun, biz Musa'ya Kitap'ı verdik de onda ihtilafa düşüldü! Eğer Rabbinden bir söz gelmiş olmasaydı,

aralarında iş mutlaka bitirilirdi. Hiç kuşkusuz, onlar, Kur'an hakkında, sürekli işkillendiren bir kuşku içindedirler.
FUSSİLET 46.Kim hayra ve barışa yönelik bir iş yaparsa kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Rabbin, kullara asla zulmetmez.
FUSSİLET 47.Kıyamet saatine ilişkin bilgi, Allah'a bırakılır. Onun ilmi dışında ne meyvalar kabuğundan çıkar ne de bir dişi gebe kalır veya doğurur. "Ortaklarım nerede?" diye seslendiği gün, şöyle diyeceklerdir: "Bizden hiçbir tanık olmadığını sana arz ederiz."
FUSSİLET 48.Daha önce yakarıp durdukları, onlardan uzaklaşıp kaybolmuştur. Kaçacak hiçbir yerleri olmadığını anlamışlardır.
FUSSİLET 49.İnsan, hayır istemekten/hayır için dua etmekten bıkıp usanmaz. Kendisine bir şer dokunmaya görsün; hemen ümidini keser, yıkılır.
FUSSİLET 50.Eğer kendisine dokunan bir zorluktan/zarardan sonra bizden bir rahmet tattırırsak, yemin olsun şöyle diyecektir: "Bu benim hakkım! Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Rabbime döndürülmüş olsam da şüphesiz, O'nun katında benim için şaşmaz güzellikler vardır." Andolsun, biz o nankörlük edenlere, yapıp ettiklerini haber vereceğiz. Andolsun, o çetin azabı onlara tattıracağız.
FUSSİLET 51.İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirir, yan yatar. Kendisine şer dokununca, hemen duaya koyulur.
FUSSİLET 52.De ki: "Söyleyin bakalım, o Kur'an Allah katından ise, siz de onun üstünü örttünüzse, o dönüşü olmayan kopukluğa düşenden daha sapık kim vardır?"
FUSSİLET 53.Onlara ayetlerimizi ufuklarda ve öz benliklerinin içinde göstereceğiz. Ta ki, onun hak olduğu kendilerine ayan-beyan belli olsun. Kendisinin herşey üzerinde bir tanık oluşu, senin Rabbine yetmez mi?
FUSSİLET 54.Dikkat edin, onlar Rablerine kavuşma konusunda bir şüphe içindedirler. Gözünüzü açın! Allah Muhit'tir, herşeyi çepeçevre kuşatmıştır.
ŞÛRA 1.Ha, Mim!
ŞÛRA 2.Ayn, Sin, Kaf.
ŞÛRA 3.İşte böyle vahyeder sana ve senden öncekilere Aziz ve Hakim olan Allah!...

ŞÛRA 4.Göklerdeki ve yerdeki herşey O'nundur. Öylesine yüce, öylesine büyüktür O!
ŞÛRA 5.Gökler, üstlerinden çatlayacak gibi titreşiyor. Melekler de Rablerinin hamdiyle tespih ediyorlar ve yeryüzündekiler için af diliyorlar. Gözünüzü açıp kendinize gelin! Allah'tır ancak hep affeden, hep merhamet eden.
ŞÛRA 6.O'nun dışında veliler edinenlere gelince, onlar üzerine gözcü de Allah'tır. Sen değilsin onlara vekil.
ŞÛRA 7.İşte böyle! Biz sana Arapça bir Kur'an vahyettik ki, ülke ve medeniyetlerin anasını ve çevresindekileri uyarasın. Ve toplama günü konusunda da uyarıda bulunasın. Hiç kuşku yok o günde. Bir bölük cennettedir, bir bölük ateşte.
ŞÛRA 8.Eğer Allah dileseydi onları birtek ümmet elbette yapıverirdi. Fakat O, dilediği kişiyi/dileyeni rahmetine sokar. Zalimlere gelince, onlar için ne bir dost vardır ne de bir yardımcı.
ŞÛRA 9.Yoksa O'ndan başka veliler mi edindiler? Allah! O'dur gerçek dost. Ölüleri O diriltir. O herşeye güç yetirir.
ŞÛRA 10.Herhangi birşeyde ihtilafa düştüğünüzde onun hükmü Allah'a bırakılır. İşte budur Rabbim olan Allah! Yalnız O'na güvenip dayandım; yalnız O'na yönelirim ben.
ŞÛRA 11.Gökleri ve yeri ortaya çıkarandır, Fatır'dır O. Size, benliklerinizden eşler yapmıştır; davarlardan da çiftler. Bu tarz içinde üretiyor sizi. O'nun benzeri gibi birşey yoktur. Gereğince işiten, gereğince görendir O.
ŞÛRA 12.Göklerin ve yerin kilitleri/anahtarları O'nundur. Rızkı, dilediğine açıp bol bol verir. Kısarak, ölçüyle de verir. Gerçek şu ki, O herşeyi en iyi biçimde bilmektedir.
ŞÛRA 13.Sizin için, dinden, Nuh'a önerdiğini, sana vahyettiğini, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya önerdiğimizi şöyle diyerek kanunlaştırdı: "Dini dosdoğru tutun; onda bölünüp fırkalara ayrılmayın!" Onları çağırdığın bu tutum, şirke bulaşanlara çok ağır gelmiştir. Allah, dilediğini kendisi için seçer ve hakka yönelenleri kendisine iletir.
ŞÛRA 14.Kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki kıskançlık ve azgınlık yüzünden fırkalara bölündüler. Eğer belli bir süreye kadar erteleme sözü Rabbinden gelmiş olmasaydı, aralarında iş mutlaka bitirilirdi. Onların ardından Kitap'a mirasçı olanlar da onun hakkında, işkillendiren bir kuşku içindedirler.

ŞÛRA 15.İşte bunun için sen çağrıda bulun ve emrolunduğun gibi dosdoğru yürü. Onların boş arzularına uyma ve şöyle de: "Allah'ın Kitap'tan indirdiğine inandım. Aranızda adaleti sağlamakla emrolundum. Allah'tır, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz. Bizin amellerimiz bize, sizin amelleriniz size. Bizimle sizin aranızda delil yok. Allah bizi biraraya toplayacaktır/aramızı bulacaktır. Dönüş O'nadır."
ŞÛRA 16.Kabul edilişinin ardından Allah hakkında tartışmaya girenlerin delilleri Rableri katında geçersizdir. Bunların üzerlerine öfke, kendilerine şiddetli bir azap vardır.
ŞÛRA 17.Gerçeğe ilişkin Kitap'ı ve adalet ölçüsünü indiren o Allah'tır. Nereden bileceksin, belki de kıyamet saati çok yakındır.
ŞÛRA 18.Ona inanmayanlar onun çabucak gelmesini isterler. İman edenlerse ondan ürperirler ve bilirler ki o haktır. Dikkat edin, kıyamet saati hakkında tartışıp duranlar, geri dönüşü olmayan bir sapıklığın tam içindedirler.
ŞÛRA 19.Allah, kullarına çok lütufkardır; dilediğini rızıklandırır. O'dur en güçlü, O'dur en yüce...
ŞÛRA 20.Ahiret ekini isteyenin o ekinini artırırız; dünya ekini isteyene de ondan veririz. Ama böylesi için ahirette bir nasip yoktur.
ŞÛRA 21.Yoksa onların, dinden, Allah'ın izin vermediği şeyi kendileri için yasalaştıran ortaklar mı var? Kesin ayrıma ilişkin söz olmasaydı, aralarında hüküm mutlaka verilirdi. O zalimler var ya, onlar için acıklı bir azap vardır.
ŞÛRA 22.Kazandıkları tepelerine inerken o zalimlerin korkudan titrediklerini göreceksin. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlarsa cennetlerin bahçelerindedir. Rableri katında kendileri için, diledikleri herşey vardır. İşte budur o büyük lütuf.
ŞÛRA 23.Allah'ın, iman edip hayra ve barışa yönelik iyi işler yapanlara müjdelediği, işte budur. De ki: "Ben buna karşılık sizden, yakın akrabamı/Ehlibeytimi sevmeniz dışında birşey istemiyorum." Kim bir iyilik/güzellik üretirse onun için, o ürettiğine bie güzellik daha ekleriz. Çünkü Allah Gafur'dur, çok affeder; Şekur'dur, iyiliğe karşılık verir/teşekkür eder.
ŞÛRA 24.Yoksa, "yalan düzüp Allah'a iftira etti" mi diyorlar? Allah dilerse senin kalbini mühürler; batılı mahveder ve hakkı kendi

sözleriyle gerçekleştirir. Kuşkusuz O, göğüslerin özündekini çok iyi bilir.
ŞÛRA 25.Kullarından tövbeyi kabul eden O'dur. Çirkinlikleri/kötülükleri affeden O, yapıp ettiklerinizi bilen O...
ŞÛRA 26.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanların dualarını O cevaplıyor, lütfundan onlara fazlasını O veriyor. İnkarcılara da şiddetli bir azap var.
ŞÛRA 27.Eğer Allah, kulları için rızkı yayıp döşeseydi, yeryüzünde mutlaka azarlardı. Ama O, dilediğince ölçülü olarak indiriyor. Çünkü O, kullarından gereğince haberdardır, onları iyice görmektedir.
ŞÛRA 28.O odur ki, kulları umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini yayar. Veli'dir O, Hamid'dir.
ŞÛRA 29.Gökleri ve yeri ve bu ikisi içinde yaydığı canlıları yaratması da O'nun ayetlerindendir. O, dilediği zamanda onları biraraya getirmeye kadirdir.
ŞÛRA 30.Size gelip çatan her musibet ellerinizin kazandığı yüzündendir. Allah bir çoklarını da affediyor.
ŞÛRA 31.Siz yeryüzünde aciz bırakıcılar değilsiniz. Sizin, Allah'tan başka dostunuz da yoktur, yardımcınız da.
ŞÛRA 32.Denizde o dağlar gibi akıp giden gemiler de O'nun ayetlerindendir.
ŞÛRA 33.Dilerse rüzgarı durdurur da o akıp giden gemiler denizin sırtında donmuş gibi kalırlar. Gereğince sabreden, gereğince şükreden herkes için bütün bunlarda elbette ki ibretler vardır.
ŞÛRA 34.Yahut onları, içindekilerin kazançları yüzünden mahveder. Ama bir çoğunu affediyor;
ŞÛRA 35.Ki ayetlerimiz hakkında tartışıp duranlar kendileri için kaçacak bir yer olmadığını bilsinler.
ŞÛRA 36.Size verilen şeyler, şu iğreti hayatın nimetidir. İnanıp Rablerine tevekkül edenler için Allah katında bulunan ise daha hayırlı, daha kalıcıdır.
ŞÛRA 37.Onlar, günahın büyüklerinden ve tüm iğrençliklerinden uzak dururlar. Öfkelendikleri zamansa, affedenler onlar olur.
ŞÛRA 38.Rablerinin çağrısına cevap verirler, namazı kılarlar. İşleri/yöntemleri, aralarında bir şuradır. Kendilerine verdiğimiz rızıklardan infak ederler.

ŞÛRA 39.Kendilerine zulüm ve haksızlık gelip çattığında, yardımlaşırlar.
ŞÛRA 40.Bir kötülüğün cezası, tıpkısı bir kötülüktür. Fakat affedip barışmayı esas alanın ücretini bizzat Allah verir. O, zalimleri hiç sevmez.
ŞÛRA 41.Zulme uğratılışı ardından kendini savunana gelince, böyleleri aleyhine yol aranamaz.
ŞÛRA 42.Aleyhlerine yol aranacak olan şu kişilerdir ki, insanlara zulmederler ve yeryüzünde haksız yere taşkınlıklar sergilerler/saldırılarda bulunurlar. İşte böyleleri için acıklı bir azap vardır.
ŞÛRA 43.Sabredip bağışlayan bilsin ki bu, işlerin en zorlularındandır.
ŞÛRA 44.Allah'ın saptırdığına, O'ndan başka dost yoktur. Zalimlerin, azapla yüzyüze geldiklerinde, "Geri dönüşe bir yol yok mu?" diye söylendiklerini göreceksin.
ŞÛRA 45.Ve göreceksin onları, zilletten ezilip büzülmüş halde ürkek bakışlarla bakarken, ateşe salınırlar. İnananlar şöyle derler: "Gerçek hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini hem de ailelerini perişan edenlerdir. Dikkat edin, zalimler, sürüp gidecek bir azabın içindedir."
ŞÛRA 46.Onların Allah'tan başka kendilerine yardım edecek velileri yoktur. Allah'ın saptırdığı kimse için artık hiçbir yol yoktur.
ŞÛRA 47.Ertelenmesine Allah'tan izin çıkmayacak gün gelmesinden önce, Rabbinizin çağrısına uyun. O gün, sığınacak yeriniz olmayacak; yaptıklarınızı inkarınız da mümkün olmayacak.
ŞÛRA 48.Yüz çevirirlerse, biz seni onlar üzerine bekçi göndermemişiz. Sana düşen, tebliğden başkası değildir. Biz insanı, bizden bir rahmet tattırdığımızda, onunla sevinip şımarır. Kendi ellerinin hazırladığından bir kötülük başlarına sarılınca, bakarsın insan, alabildiğine nankörleşmiştir.
ŞÛRA 49.Göklerin ve yerin mülkü/yönetimi Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine kız evlatlar bağışlar, dilediğine erkek evlatlar armağan eder.
ŞÛRA 50.Yahut onları erkekler ve dişiler halinde çift verir. Dilediğini de kısır yapar. O'dur bilen, O'dur güç yetiren.

ŞÛRA 51.Allah, bir insanla ancak vahiy yoluyla yahut perde arkasından konuşur; yahutta bir resul gönderir de kendi izniyle dilediğini vahyeder. Yüceler yücesi O'dur; hüküm ve hikmet sahibi O'dur.
ŞÛRA 52.İşte böylece sana da emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu, kullarımızdan dilediğimizi kendisiyla kılavuzladığımız bir nur yaptık. Hiç kuşkusuz sen, dosdoğru bir yola kılavuzluk etmektesin.
ŞÛRA 53.Göklerde ve yerdeki herşeyin sahibi olan Allah'ın yoludur o. Gözünüzü açın, bütün iş ve oluşlar Allah'a varır!
ZÜHRUF 1.Ha, Mim!
ZÜHRUF 2.O ayan-beyan bilgi veren Kitap'a yemin olsun ki,
ZÜHRUF 3.Biz onu akıl erdiresiniz diye Arapça bir Kur'an yaptık.
ZÜHRUF 4.Ve o, bizim katımızdaki ana Kitap'ta çok yüce, çok hikmetlidir.
ZÜHRUF 5.Siz haddi aşan bir toplumsunuz diye, o Kur'an uyarısını sizden uzak mı tutalım?
ZÜHRUF 6.Biz, öncekiler içinde de nice peygamberler gönderdik.
ZÜHRUF 7.Onlara bir peygamber geldiğinde mutlaka onunla alay ediyorlardı.
ZÜHRUF 8.Biz, gücü kuvveti onlardan daha üstün olanları da helak etmişizdir. Öncekilerin örneği geçti.
ZÜHRUF 9.Andolsun, eğer onlara, "gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, kesinlikle şöyle diyeceklerdir: "Onları, Aziz ve Alim olan yarattı!"
ZÜHRUF 10.O, yerküreyi size bir beşik yaptı. Ve onda sizler için yollar oluşturdu ki, varacağınız yere varabilesiniz.
ZÜHRUF 11.Gökten bir ölçüye bağlı olarak su indirmiştir O. O suyla biz ölü bir beldeyi hayata kavuşturduk. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız.
ZÜHRUF 12.Tüm çiftleri de yaratan O'dur. Ve O, sizin için gemilerden ve hayvanlardan binmekte olduğunuz şeylere de vücut verdi;
ZÜHRUF 13.Ki onların sırtlarına kurulasınız, sonra oraya kurulduğunuz da, Rabbinizin nimetini haturlaya da şöyle diyesiniz:

"Adı ve kudreti yücedir bunu bizim emrimize verenin! Yoksa biz bunu kendimize yanaştıramazdık."
ZÜHRUF 14. "Ve gerçekten biz, halden hale geçerek Rabbimize mutlaka döneceğiz."
ZÜHRUF 15.Kullarından O'na bir pay çıkardılar/bir parça isnat ettiler. Hiç kuşkusuz, insan apaçık bir nankördür.
ZÜHRUF 16.Yoksa Allah, yarattıklarından kızları kendine ayırdı da oğullarla seçkinleşmeyi size mi bıraktı?
ZÜHRUF 17.Onlardan biri, Rahman'a benzer gösterdiği/Rahman'a isnat ettiği kız evlatla müjdelendiğinde, yüzü simsiyah kesilir de öfkeden yutkunur durur.
ZÜHRUF 18.Süs için yetiştirilen, fakat çekişme ve savaşta yetersiz kalanı, öyle mi?
ZÜHRUF 19.Rahman'ın kulları olan melekleri, dişiler saydılar. Onların yaratılışına tanık mıydılar? Tanıklıkları yazılacak ve sorguya çekilecekler.
ZÜHRUF 20.Bir de dediler ki: "Rahman dileseydi, onlara tapınmazdık." Bu konuda hiçbir bilgileri yoktur. Sadece saçmalıyorlar.
ZÜHRUF 21.Yoksa onlara bundan önce bir kitap verdik de ona mı yapışmaktadırlar?
ZÜHRUF 22.Hayır, sadece şunu söylemişlerdir: "Biz atalarımızı bir ümmet/bir din üzerinde bulduk; onların eserlerini izleyerek biz de doğruya ve güzele varacağız."
ZÜHRUF 23.İşte böyle! Senden önce de hangi kente bir uyarıcı göndermişsek, oranın servetle şımarmış kodamanları mutlaka şöyle demişlerdir: "Biz, atalarımızı bir ümmet/bir din üzerinde bulduk; onların eserlerine uyarak yol bulacağız."
ZÜHRUF 24.Uyarıcı dedi: "Peki, ben size, atalarınızı üzerinde bulduğunuz şeyden daha iyi yol göstereni getirmiş olsam da mı?" Dediler: "Doğrusu, biz seninle gönderilen şeyi tanımıyoruz."
ZÜHRUF 25.Bunun üzerine onlardan öc aldık. Bir bak, nice olmuştur o yalanlayanların sonu!
ZÜHRUF 26.Bir zaman İbrahim, babasına ve toplumuna şöyle demişti: "Ben, sizin taptıklarınızdan uzağım."

ZÜHRUF 27. "Yalnız beni yaratana kulluk ederim. Bana, O kılavuzluk edecektir."
ZÜHRUF 28.O, sözünü, kendinden sonra yaşayacak bir mesaj yaptı ki, insanlar hakka dönebilsinler.
ZÜHRUF 29.Ben, şunları ve atalarını, kendilerine hak ve açık kanıtlı resul gelinceye kadar nimetlendirdim.
ZÜHRUF 30.Ne var ki, hak kendilerine geldiğinde şöyle dediler: "Bu bir büyü, biz bunu inkar ediyoruz!"
ZÜHRUF 31.Ve dediler: "Şu Kur'an, iki kent içinden büyük bir adama indirilmeli değil miydi?"
ZÜHRUF 32.Rabbinin rahmetini onlar mı bölüştürüyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Ve onların kimini kimine derecelerle üstün kıldık ki, bazısı bazısını tutup çalıştırsın. Rabbinin rahmeti, onların derleyip topladıklarından daha hayırlıdır.
ZÜHRUF 33.İnsanlar bir tek ümmet haline gelmeyecek olsalardı, o Rahman'a nankörlük edenlerin evlerine gümüşten tavanlar çatar, sırtlarına binip yükselecekleri merdivenler/asansörler yapardık.
ZÜHRUF 34.Evlerine kapılar, üzerlerinde yan yatacakları koltuklar yapardık;
ZÜHRUF 35.Her yanda süsler oluştururduk. İşte bütün bunlar, şu iğreti dünya hayatının nimetidir. Rabbinin katındaki ahiret ise takva sahipleri içindir.
ZÜHRUF 36.Kim Rahman'ın Zikri'ni/Kur'an'ı görmezlikten gelip ondan uzaklaşırsa biz ona bir şeytanı musallat ederiz de o ona can yoldaşı olur.
ZÜHRUF 37.Bu şeytanlar onları yoldan saptırırlar. Onlarsa kendilerinin hala hidayet üzere olduklarını sanırlar.
ZÜHRUF 38.Sonunda bize geldiğinde, şeytan yoldaşına şöyle der: "Keşke aramızda iki doğru arası kadar uzaklık olsaydı. Ne kötü yoldaşmışsın sen!"
ZÜHRUF 39.Bugün hiçbir şey işinize yaramayacaktır. Çünkü zulme sapmışsınız. Azapta ortaklık kuracaksınız.
ZÜHRUF 40.Sen şimdi sağırlara söz mü duyuracaksın; yoksa körlere, apaçık sapıklığa dalmışlara kılavuzluk mu edeceksin?!
ZÜHRUF 41.Ya biz, seni alıp götürdükten sonra onlardan öc alırız;

ZÜHRUF 42.Yahut da onlara yönelttiğimiz tehdidi sana gösteririz. Biz onlarla başa çıkacak güçteyiz.
ZÜHRUF 43.Sen, sana vahyedilene sımsıkı sarıl. Hiç kuşkusuz sen, dosdoğru bir yol üzerindesin.
ZÜHRUF 44.Gerçek şu ki bu Kur'an sana ve toplumuna bir öğüttür. Bundan sorumlu tutulacaksınız.
ZÜHRUF 45.Senden önce gönderdiğimiz resullerimize sor: Rahman'dan başka kulluk/ibadet edilecek tanrılar yapmış mıyız?
ZÜHRUF 46.Andolsun, Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve onun üst düzey adamlarına gönderdik de onlara dedi ki: "Ben alemlerin Rabbi'nin resulüyüm."
ZÜHRUF 47.Musa onlara ayetlerimizi getirdiğinde onlar bu ayetlere gülüyorlardı.
ZÜHRUF 48.Onlara gösterdiğimiz her mucize, kızkardeşi mucizeden/bir önceki mucizeden mutlaka daha büyüktü. Belki dönerler diye onları azaba da uğrattık.
ZÜHRUF 49.Dediler ki: "Ey büyücü! Sana verdiği söz aşkına, Rabbine bizim için bir yakarıver; biz artık doğru yola gireceğiz."
ZÜHRUF 50.Fakat kendilerinden azabı kaldırdığımızda hemen yan çizmeye başladılar.
ZÜHRUF 51.Firavun, toplumu içinde haykırıp şöyle dedi: "Ey toplumum! Mısır'ın mülk ve yönetimi benim değil mi? İşte şu nehirler benim altımdan akıyor. Görmüyor musunuz?"
ZÜHRUF 52. "Yoksa ben şu zavallı, şu meramını anlatamayacak adamdan hayırlı değil miyim?"
ZÜHRUF 53."Ona altın bilezikler atılmalı, yanında-hizmetinde melekler bulunmalı değil miydi?"
ZÜHRUF 54.İşte, toplumunu böyle küçümsedi, onlar da ona itaat ettiler. Çünkü onlar yoldan sapmış bir toplum idiler.
ZÜHRUF 55.Onlar bizi bu şekilde öfkelendirince, biz de onlardan öc aldık; hepsini suya gömüverdik.
ZÜHRUF 56.Onları, sonra gelecekler için eski bir örnek yaptık.
ZÜHRUF 57.Meryem'in oğlu, bir örnek olarak ortaya konunca, senin toplumun buna karşı hemen bağırıp çağırmaya başladı.
ZÜHRUF 58.Dediler ki: "Bizim tanrılarımız mı hayırlı, o mu?" Bunu sana sadece çekişme olsun diye örnek verdiler. Çekişmeyi seven bir toplumdur onlar.

ZÜHRUF 59.Meryem'in oğlu, kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğullarına örnek yaptığımız bir kuldu.
ZÜHRUF 60.Eğer dileseydik, içinizden, yeryüzünde size halef olacak melekler vücuda getirirdik.
ZÜHRUF 61.Hiç kuşkusuz o, kıyamet saati için bir bilgidir. O halde sakın o saat hakkında şüpheye düşmeyin; bana uyun. Dosdoğru yol budur.
ZÜHRUF 62.Sakın şeytan sizi geri çevirmesin. O, sizin için açık bir düşmandır.
ZÜHRUF 63.İsa, açık-seçik kanıtlarla geldiğinde şöyle demişti:"Ben size hikmet getirdim ve tartışıp durduğunuz şeylerin bir kısmını size açıklayayım diye geldim. O halde, Allah'tan korkun ve bana itaat edin."
ZÜHRUF 64."Kuşkusuz, Allah hem benim Rabbimdir hem de sizin Rabbiniz. O halde, O'na kulluk/ibadet edin. İşte bu, dosdoğru bir yoldur."
ZÜHRUF 65.Böyle iken, aralarından çıkan hizipler ihtilafa düştüler. Korkunç bir günün azabından vay haline o zulmedenlerin!
ZÜHRUF 66.Hiç farkında olmadıkları bir sırada o saatin birdenbire kendilerine gelmesinden başka neyi bekliyorlar?
ZÜHRUF 67.Dostlar o gün birbirine düşman kesilirler. Ancak takvaya sarılanlar böyle değildir.
ZÜHRUF 68.Ey kullarım! Bugün size korku yok; sizler tasalanmayacaksınız da!
ZÜHRUF 69.Onlar, ayetlerimize iman edip müslüman olmuşlardı.
ZÜHRUF 70.Cennete girin! Siz ve eşleriniz ikramlarla ağırlanacaksınız.
ZÜHRUF 71.Çevrelerinde altın tepsiler, kadehler dolaştırılır. Orada, nefislerin arzu duyacağı, gözlerin zevkleneceği herşey vardır. Ve siz orada sürekli kalacaksınız.
ZÜHRUF 72.İşte size, yapıp ettiklerinize karşılık mirasçı kılındığınız cennet!
ZÜHRUF 73.Orada sizin için pek çok meyva var. Onlardan yiyeceksiniz.
ZÜHRUF 74.Günahkarlar ise cehennem azabının içinde sürekli kalacaklardır.

ZÜHRUF 75.Azapları hafifletilmeyecektir; onun içinde ümitsiz kalacaklardır.
ZÜHRUF 76.Biz onlara zulmetmedik; onlar zalimlerin ta kendileriydi.
ZÜHRUF 77.Şöyle seslenecekler: "Ey Malik! Rabbin işimizi bitiriversin." O şöyle diyecek: "Hep böyle kalacaksınız!"
ZÜHRUF 78.Andolsun, size hakkı getirdik ama çoğunuz haktan tiksiniyorsunuz.
ZÜHRUF 79.Yoksa bir iş ve oluşta kesin karara mı vardılar? Kuşkusuz, biz de kesin kararlıyız.
ZÜHRUF 80.Yoksa onların sırlarını, fısıltılarını duymadığımızı mı sanıyorlar? Hayır, öyle değil; resullerimiz yanlarında yazıp duruyorlar.
ZÜHRUF 81.De ki: "Eğer Rahman'ın bir çocuğu olsaydı, ona kulluk edenlerin ilki ben olurdum."
ZÜHRUF 82.Göklerin ve yerin Rabbi, arşın Rabbi onların nitelendirmelerinden arınmıştır, yücedir.
ZÜHRUF 83.Bırak onları, kendilerine vaat edilen günlerine kavuşuncaya değin dalıp gitsinler, oynayıp oyalansınlar!
ZÜHRUF 84.Göklerde ilah olan da O, yerde ilah olan da O. O'dur Hakim, O'dur Alim.
ZÜHRUF 85.Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin mülkü/yönetimi kendine ait olan o Allah'ın şanı yücedir. Kıyamet saatine ilişkin bilgi O'nun katındadır. Siz de O'na döndürüleceksiniz.
ZÜHRUF 86.O'nun bersinden yakardıkları, şefaate sahip olamaz! Hakka tanık olanlar müstesna! Onlar, ilimden nasiplenmekteler...
ZÜHRUF 87.Kendilerini kim yarattı diye onlara sorarsan, yemin olsun, "Allah" diyeceklerdir. Peki nasıl döndürülüyorlar?!
ZÜHRUF 88.Onun "ey Rabbim" deyişine yemin olsun ki, bunlar iman etmez bir topluluktur.
ZÜHRUF 89.Artık sen onlara aldırma, "selam!" deyiver. Yakında bilecekler.
DÜHÂN 1.Ha, Mim!
DÜHÂN 2.O ayan-beyan gösteren Kitap'a yemin olsun ki,
DÜHÂN 3.Biz onu kutlu/bereketli bir gecede indirdik. Hiç kuşkusuz, biz uyarıcılarız.
DÜHÂN 4.Hikmetlerle dolu her iş ve oluş o gecede ayırt edilir,

DÜHÂN 5.Katımızdan bir emir olarak. Hiç kuşkusuz biz, resuller göndeririz,
DÜHÂN 6.Senin Rabbinden bir rahmet olarak. Hiç kuşkusuz O, gereğince duyan, gereğince bilendir.
DÜHÂN 7.Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbidir O, eğer görürcesine biliyor iseniz.
DÜHÂN 8.Tanrı yoktur O'ndan başka! Diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir O, önceki atalarınızın da Rabbidir.
DÜHÂN 9.İş, onların sandığı gibi değil! Bir kuşku içinde oynayıp oyalanmaktadırlar.
DÜHÂN 10.Artık sen göğün açıkça izlenen bir duman getireceği günü gözle.
DÜHÂN 11.İnsanları kuşatıp sarar. İnletici bir azaptır bu.
DÜHÂN 12. "Ey Rabbimiz, kaldır bizden bu azabı. Biz gerçekten müminleriz."
DÜHÂN 13.Nerede onlarda öğüt almak? Andolsun, delillerle açıklayan bir resul gelmişti onlara.
DÜHÂN 14.Ama ondan yüz çevirdiler ve şöyle dediler: "Eğitilmiş bir mecnun!"
DÜHÂN 15.Biz azabı biraz kaldırırız; siz eski halinize tekrar dönersiniz.
DÜHÂN 16.O gün en büyük vuruşla vururuz biz. Şu bir gerçek ki, intikam da alırız biz!
DÜHÂN 17.Kudretimize yemin olsun ki, onlardan önce Firavun'un kavmini de ince bir imtihana çektik de, asil ve onurlu bir resul geldi onlara.
DÜHÂN 18.Şöyle sesleniyordu: "Ey Allah'ın kulları, bana gelin! Çünkü ben sizin için güvenilir bir resulüm."
DÜHÂN 19. "Allah'a karşı ululuk taslamayın. Ben size apaçık bir kanıt getirmekteyim."
DÜHÂN 20. "Ben, beni taşlamanızdan Rabbim ve Rabbinize sığındım."
DÜHÂN 21. "Bana inanmadınızsa bari benden uzak durun."
DÜHÂN 22.Sonra Rabbine, "bunlar günah işleyen bir topluluktur"diye yakardı.
DÜHÂN 23.Bunun üzerine, Allah buyurdu: "O halde kullarımı geceleyin yola çıkar, çünkü takip edileceksiniz."

DÜHÂN 24. "Denizi açık bırak, çünkü onlar, boğulmaya mahkum edilmiş bir ordudur."
DÜHÂN 25.Geriye nice bahçeler, nice pınarlar bıraktılar.
DÜHÂN 26.Nice ekinler, nice seçkin makamlar.
DÜHÂN 27.İçinde zevk sürdükleri nice nimetler.
DÜHÂN 28.İşte böyle! Onlara başka bir toplumu mirasçı kıldık.
DÜHÂN 29.Gök de ağlamadı onlar için yer de. Yüzlerine bakılmadı bile!
DÜHÂN 30.Andolsun, İsrailoğullarını, rezil edici bir azaptan kurtardık.
DÜHÂN 31.Firavun'dan kurtardık. Firavun, haddi aşanların büyüklük taslayanlarından biriydi.
DÜHÂN 32.Yemin olsun, biz onları bir ilim sayesinde alemlere üstün kılmıştık.
DÜHÂN 33.Onlara, içinde açık bir imtihan bulunan ayetler vermiştik.
DÜHÂN 34.Şimdi, şunlar tutmuş diyorlar ki:
DÜHÂN 35. "İlk ölümümüzden başkası yok! Biz diriltilecek filan değiliz!"
DÜHÂN 36. "Eğer doğru sözlülerseniz, atalarımızı geri getirin!"
DÜHÂN 37.Onlar mı hayırlı yoksa Tübba' halkıyla onlardan önce gelenler mi? Onları helak ettik; çünkü onlar, günaha batmış insanlardı.
DÜHÂN 38.Biz gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri eğlenmek için yaratmadık.
DÜHÂN 39.İkisini de, sadece gerçeği göstermek üzere yarattık. Ama onların çokları bilmiyorlar.
DÜHÂN 40.Hiç kuşkusuz, ayrım günü, hepsinin buluşma zamanıdır/buluşma yeridir.
DÜHÂN 41.Bir gündür ki o, dostun dosta yararı olmaz. Onlara yardım da edilmez.
DÜHÂN 42.Allah'ın rahmet ettiği kimse müstesna. Allah Aziz'dir, Rahim'dir.
DÜHÂN 43.Şu bir gerçek ki zakkum ağacı,
DÜHÂN 44.Günahkarların yemeğidir.
DÜHÂN 45.Erimiş maden misali, karınlarda kaynar.
DÜHÂN 46.Sıcak suyun kaynaması gibi...

DÜHÂN 47. "Tututn onu, cehennemin tam ortasına götürün!"
DÜHÂN 48. "Sonra başının üstüne, kaynar su azabından dökün!"
DÜHÂN 49. "Tat bakalım! Hani sen onurluydun, seçkindin."
DÜHÂN 50. "İşte budur o kuşkulanıp durduğunuz şey."
DÜHÂN 51.Korunup sakınanlar, güvenli bir makamdadır;
DÜHÂN 52.Bahçelerde, pınar başlarında.
DÜHÂN 53.İnce ipekten, parlak atlastan giymiş olarak, karşılıklı oturmaktadırlar.
DÜHÂN 54.İşte böyle! Onları iri gözlü hurilerle de eşleştirmişizdir.
DÜHÂN 55.Orada, güvenli bir biçimde her türlü meyvayı isterler.
DÜHÂN 56.Orada, ilk ölüm dışında ölüm tatmazlar. Allah onları cehennem azabından korumuştur.
DÜHÂN 57.Rabbinden bir lütuf olarak böyledir. İşte budur o büyük başarı.
DÜHÂN 58.Biz o Kur'an'ı senin dilinle/senin diline kolaylaştırdık ki, düşünüp öğüt alabilsinler.
DÜHÂN 59.Artık, beklemeye geç! Çünkü onlar da beklemekteler.
CÂSİYE 1.Ha, Mim!
CÂSİYE 2.Aziz ve Hakim olan Allah'tan Kitap'tan indirilişidir bu...
CÂSİYE 3.Kuşkusuz, göklerde ve yerde, iman sahipleri için sayısız ayetler vardır.
CÂSİYE 4.Ve sizin yaratılışınızda, her yana yaydığı canlılarda, kesinliği yakalayan bir topluluk için ibretler, işaretler vardır.
CÂSİYE 5.Geceyle gündüzün birbiri ardınca gelişinde, Allah'ın gökten bir rızık indirip de onunla yerküreyi ölümünden sonra hayata kavuşturmasında, rüzgarların her bir yana sevkedilişinde de aklını çalıştıran bir topluluk için izler, işaretler vardır.
CÂSİYE 6.İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir ki, onları sana hak olarak okuyoruz. Hal böyle iken Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra hangi hadise/söze inanıyorlar?!
CÂSİYE 7.Yazıklar ve azaplar olsun günaha batmış her yalancı iftiracıya,
CÂSİYE 8.Ki Allah'ın ayetlerinin kendisine okunuşunu dinler, sonra böbürlenmiş olarak inadında devam eder. Sanki hiç duymamıştır onları. Artık acıklı biz azapla muştula böylesini.
CÂSİYE 9.Ayetlerimizden birşeyin bilgisine ulaşınca, alaya aldı onu. İşte onlar içindir horlayıp yere batıran bir azap.

CÂSİYE 10.Arkalarından cehennem! Kazanmış oldukları da Allah'ın berisinden edindikleri veliler de onlara hiçbir yarar sağlamayacaktır. Çok büyük bir azap vardır onlar için.
CÂSİYE 11.İyiye ve güzele bir kılavuzdur bu. Rablerinin ayetlerini inkar edenler için, korkunç bir pislik azabı olacaktır.
CÂSİYE 12.Allah size denizi boyun eğdirdi ki, içinde gemiler O'nun emriyle akıp gitsin, lütfundan istekte bulunasınız ve şükredebilesiniz.
CÂSİYE 13.Göklerde ne var, yerde ne varsa tümünü, O'ndan bir lütuf olarak size boyun eğdirmiştir. Bunda, derin derin düşünen bir topluluk için elbette ibretler vardır.
CÂSİYE 14.İman edenlere söyle: "Allah'ın günlerini ummayanları affetsinler ki, O, bir toplumu kazandıklarıyla cezalandırsın."
CÂSİYE 15.kim hayra ve barışa yönelik bir iş yaparsa kendi lehinedir. Kötülük yapan da kendi aleyhine yapmış olur. Sonunda Rabbinize döndürülürsünüz.
CÂSİYE 16.Yemin olsun, biz, İsrailoğullarına Kitap'ı, hükmetme gücünü, peygamberliği verdik, onları temiz yiyeceklerden rızıklandırdık ve kendilerini alemler üzerine imtiyazlı kıldık.
CÂSİYE 17.Onlara, iş ve yönetime ilişkin açık-seçik belgeler verdik. Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki azgınlık ve kıskançlık yüzünden ihtilafa düştüler. Hiç kuşkusuz, Rabbin, onlar arasında, tartışıp durdukları şeyle ilgili olarak kıyamet günü hüküm verecektir.
CÂSİYE 18.Daha sonra seni, iş ve yönetimde bir şeriat/bir yol-yöntem üzerine koyduk. Artık ona uy! Bilmeyenlerin keyifleri ardınca gitme!
CÂSİYE 19.Kuşkun olmasın ki onlar, Allah karşısında sana hiçbir yarar sağlayamazlar/Allah'tan gelecek hiçbir şeyi senden uzaklaştıramazlar. Zalimler birbirlerinin dostlarıdır; Allah ise takvaya sarılanların Veli'sidir.
CÂSİYE 20.Bu Kur'an, insanların kalp gözlerini açacak ışıklardan oluşur. Gereğince inanan bir toplum için de bir kılavuz ve bir rahmettir o.
CÂSİYE 21.Kötülüklere cesaretle dalanlar sanıyorlar mı ki, biz kendilerini, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlarla aynı

tutacağız. Hayatları ve ölümleri onlarla aynı mı olacak?! Ne kötü hüküm veriyorlar!
CÂSİYE 22.Ve Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Ta ki her benlik, kazancının karşılığıyla, hiçkimse zulme uğratılmaksızın, yüzyüze getirilsin.
CÂSİYE 23.Kendisinin ilahı olarak duygu ve arzusunu almış kişiyi gördün mü? Allah onu bir ilim üzerine saptırmış, kulağı ve kalbi üzerine mühür basmış, gözünün üstüne de bir perde çekmiştir. Allah'tan sonra ona kim kılavuzluk edecektir. Hala düşünüp ibret almıyor musunuz?
CÂSİYE 24.Dediler ki: "Şu dünya hayatımızdan başkası yok. Ölüyoruz, diriliyoruz. Bizi zamandan başkası helak etmiyor." Onların bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Sadece sanıda bulunuyorlar.
CÂSİYE 25.Ayetlerimiz, karşılarında açık-seçik mesajlar halinde okunduğunda, delilleri sadece şöyle demek olmuştur: "Doğru sözlüler iseniz atalarımızı getirin."
CÂSİYE 26.De ki: "Sizi Allah yaşatıyor; sonra sizi öldürecek, sonra da o hakkında hiç kuşku bulunmayan kıyamet gününde biraraya getirecek. Ama insanların çokları bilmiyorlar."
CÂSİYE 27.Göklerin ve yerin mülkü/saltanatı Allah'ındır. Kıyamet kopunca, işte o gün, gerçekleri hükümsüz kılanlar hüsrana uğrayacaklardır.
CÂSİYE 28.O gün tüm ümmetleri, toplanıp diz çökmüş görürsün. Her ümmet kendi kitabına davet edilir. Bugün, yapıp ettiklerinizin karşılığıyla yüzyüze getirileceksiniz.
CÂSİYE 29.Bu bizim kitabımız, karşınızda gerçeği söylüyor. Çünkü biz, yapıp-ettiklerinizin kopyasını çıkarıyorduk/yaptıklarınızı kaydediyorduk.
CÂSİYE 30.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanların durumu şu: Rableri onları rahmetine sokacaktır. İşte açık zafer budur.
CÂSİYE 31.İnkar ve nankörlüğe sapmış olanlara gelince, onlara şöyle denecek: "Ayetlerimiz karşınızda okunurdu ama siz büyüklük taslardınız, günahkar bir toplum oldunuz, öyle değil mi?"
CÂSİYE 32.Hani, size, "hiç kuşkusuz, Allah'ın vaadi haktır, kıyamet saatinde de şüphe yoktur" dendiğinde, siz şöyle demiştiniz:

"Saat nedir, bilmiyoruz. Sadece birşeyler var sanıyoruz; kesin bir bilgimiz olmadığı için inanmıyoruz."
CÂSİYE 33.Yaptıklarının kötülükleri karşılarına dikilmiş, alay edip durdukları şey kendilerini kuşatıvermştir.
CÂSİYE 34.Şöyle denilir: "Unutuyoruz sizi bugün. Tıpkı sizin, bugününüze kavuşmayı unuttuğunuz gibi. İşte böyle! Sığınağınız ateştir; hiçbir yardımcınız da olmayacaktır."
CÂSİYE 35.Bunun sebebi şudur: "Siz, Allah'ın ayetlerini eğlence aracı yaptınız, dünya hayatı sizi aldattı/gurura itti. Bugün ateşten çıkarılmayacaklar, özür dilemeleri de kabul edilmeyecek."
CÂSİYE 36.Hamd; göklerin Rabbi, yerin Rabbi, alemlerin Rabbi olan Allah'adır!
CÂSİYE 37.Göklerde ve yerde ululuk/büyüklük O'nundur! Aziz'dir O, Hakim'dir.
AHKAF 1.Ha, Mim!
AHKAF 2.Hikmeti sınırsız, kudreti sonsuz Allah'tan, Kitap'ın indirilişidir bu.
AHKAF 3.Gökleri ve yeri ve ikisi arasındakileri hak olarak ve belirlenmiş bir süre için yarattık biz. Küfre batanlarsa uyarılmış oldukları şeyden yüz çevirmektedirler.
AHKAF 4.De ki: "Allah dışında yakarmakta olduklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana, yerden neyi yarattılar onlar? Yoksa göklerde bir ortakları mı var? Eğer doğru sözlü kişiler iseniz bundan önceki bir kitap, yahut bir bilgi kalıntısı getirin bana!"
AHKAF 5.Kıyamet gününe kadar kendisine cevap veremeyecek birilerine, Allah'ın berisinden yalvarıp durandan daha sapık kim vardır? Ve o yalvardıkları, onların yakarışından habersizdirler.
AHKAF 6.İnsanlar, haşredilmek üzere toplandığında, o taptıkları onlara düşman olurlar; onların ibadetlerini de inkar ederler.
AHKAF 7.Herşeyi ayan-beyan gösteren ayetlerimiz onlara okunduğunda, kendilerine gelmiş olan hakkı inkar edenler şöyle derler: "Açık bir büyüdür bu!"
AHKAF 8.Yahut da şöyle diyorlar: "Uyduruyor onu!" De ki: "Eğer uydursaydım onu, hiçbir şeye sahip olamazdınız Allah'tan kurtarmak için beni. İçine gömüldüğünüz yaygarayı en iyi bilen O'dur. Benimle sizin aranızda tanık olarak O yeter. Çok affedici, çok merhametlidir O."

AHKAF 9.De ki: "Ben resuller içinde bir türedi değilim! Bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum. Bana vahyedilenden başkasına da uymam! Ve ben, açıkça uyaran bir elçiden başkası da değilim."
AHKAF 10.De ki: "Hiç düşündünüz mü? Eğer bu, Allah katından ise ve siz onu tanımamışsanız, İsrailoğullarından bir tanık da onun benzerine tanıklık edip inandığı halde, siz böbürlenmişseniz haliniz nice olur! Allah, zalimler topluluğuna kılavuzluk etmez."
AHKAF 11.İnkar edenler, inananlara şöyle derler: "Eğer bu, hayırlı birşey olsaydı, bunlar ona inanmakta bizi geçemezlerdi." Bununla umduklarını bulamayınca şöyle diyecekler: "Bu, eski bir uydurmadır."
AHKAF 12.Halbuki ondan önce, bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu Kur'an da öncekileri tasdikleyen bir kitaptır. Zulmedenleri uyarsın, güzel davrananlara müjde olsun diye Arap dilindedir.
AHKAF 13."Rabbimiz Allah'tır" deyip, sonra da dosdoğru yol alanlar var ya, onlar için hiçbir korku yoktur; onlar tasalanmayacaklardır da...
AHKAF 14.Cennet halkıdır onlar. Yapıp ettiklerine karşılık olarak sürekli kalacaklardır orada.
AHKAF 15.Biz insana, anne-babasına çok iyi davranmasını önerdik. Annesi onu zahmetle taşıdı, zahmetle doğurdu. Taşınması ve sütten kesilmesi otuz aydır. Nihayet, yiğitlik çağına gelip kırk yıla erdiğinde şöyle der: "Rabbim; beni, bana ve ebeveynime verdiğin nimete şükretmeye, hoşnut olacağın iyi bir iş yapmaya yönelt! Soyum içinde, benim için barışı gerçekleştir. Sana yöneldim ben, sana teslim olanlardanım ben!"
AHKAF 16.Bunlar, cennet halkı arasında o kimselerdir ki, yaptıklarının en güzelini kabul ederiz, çirkinliklerini görmezlikten geliriz. Bu onlara verilmiş olan şaşmaz vaattir.
AHKAF 17.Birisi de ana-babasına: "Yazık size, benden önce bir yığın nesil gelip geçtiği halde, siz bana, benim diriltileceğimi mi söylüyorsunuz?" dedi. Onlarsa Allah'a sığınarak, "yazıklar olsun sana; inansana, Allah'ın vaadi haktır" diye vahlanınca o şöyle dedi: "Bu, öncekilerin masallarından başkası değil."
AHKAF 18.İşte bunlar, kendilerinden önce gelip geçmiş cin ve insan ümmetleri içinde, üzerlerine azap hak olanlardır. Hiç kuşkusuz

onlar, hüsrana uğrayanlardır.
AHKAF 19.Herbirinin, yapıp ettiklerinden dereceleri vardır. Amellerinin karşılığı eksiksiz verilecektir, hiçbir haksızlığa uğratılmayacaklardır.
AHKAF 20.Gün olur, inkar edenler ateşe arz edilirler. Onlara denir ki: "İyiliklerinizi/nimetlerinizi, o iğreti dünya hayatınızda silip süpürdünüz, onlarla zevklenip eğlendiniz. Bugünse alçaltıcı azapla cezalandırılacaksınız. Çünkü siz, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladınız ve gerçeğe ters düştünüz."
AHKAF 21.Ad kavminin kardeşini de an! O, kendinden önce ve sonra uyarıcıların gelip geçtiği Ahkaf'ta, toplumunu şöyle uyarmıştı: "Allah'tan başkasına kulluk/ibadet etmeyin! Gerçek şu ki, ben sizin büyük bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum."
AHKAF 22.Dediler: "Sen bizi, tanrılarımızdan yüz geri etmek için mi geldin? Eğer doğru sözlülerden isen, bizi tehdit ettiğin şeyi ortaya getir."
AHKAF 23.Dedi: "İlim, ancak Allah katındadır. Ben size, bana vahyedileni tebliğ ediyorum. Fakat sizin, cahillik edip duran bir toplum olduğunuzu görüyorum."
AHKAF 24.Nihayet onu, vadilerine doğru gelen geniş bir bulut halinde görünce: "Ha, dediler, bu bize yağmur getirecek bir bulut!" Hayır, o, aceleden istediğiniz şeyin ta kendisi. Bir rüzgar ki, içinde acıklı bir azap var.
AHKAF 25.Rabbinin emriyle herşeyi yerle bir edecek. Sonunda o hale geldiler ki, konutlarından başka hiçbir şey görünmüyordu. Günahkarlar topluluğunu işte böyle cezalandırırız biz.
AHKAF 26.Andolsun, onlara, size vermediğimiz imkan ve kudreti vermiştik. Onlar için işitme gücü, gözler ve gönüller oluşturmuştuk. Fakat, işitme güçleri de gözleri de gönülleri de kendilerine hiçbir yarar sağlamadı/kendilerinden hiçbir şeyi uzaklaştıramadı; çünkü ayetlerimize karşı direniyorlardı. Ve alaya aldıkları şey, onları kuşatıp sardı.
AHKAF 27.Andolsun, sizi çevreleyen kentleri/medeniyetleri de helak ettik. Belki dönerler diye ayetleri değişik biçimlerde sıralayıp durmuştuk.
AHKAF 28.Allah'ın yanında yakınlık sağlamak için edindikleri ilahlar, onlara yardım etseydi ya! Tam aksine, onlardan uzaklaşıp

kayboldular. Bu, onların yalanları, uydurup durduklarıydı.
AHKAF 29.Bir zaman, cinlerden bir topluluğu, Kur'an'ı dinlemeleri için sana yöneltmiştik. Onu dinlemeye hazır hale geldiklerinde: "Susup dinleyin!" dediler. Dinleme bitirilince de uyarıcılar olarak kendi toplumlarına döndüler.
AHKAF 30.Dediler ki: "Ey toplumumuz! Biz; Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekini doğrulayan, hakka ve dosdoğru yola ileten bir Kitap dinledik."
AHKAF 31."Ey toplumumuz! Allah'ın davetçisine uyun, ona iman edin ki Allah, günahlarınızdan bir kısmını bağışlasın ve sizi acıklı bir azaptan korusun!"
AHKAF 32.Allah'ın davetçisine uymayan, yeryüzünde hiç kimseyle yarışamaz/hiç kimseyi aciz bırakamaz. Böylesinin, Allah dışında dostları da olmaz. Böyleleri apaçık bir sapıklık içindedir.
AHKAF 33.Görmediler mi ki; gökleri ve yeri yaratan, bunları yaratmakla yorgunluğa düşmeyen Allah, ölüleri diriltmeye de kadirdir. Evet, O herşeye kadirdir.
AHKAF 34.Gün gelir, o inkar edenler, ateşe arz edilir. "Bu gerçek değil miymiş?" diye sorulur. "Elbette! Rabbimize yemin ederiz, gerçekmiş!" derler. Allah buyurur: "O halde, inkar ettiğinizden ötürü tadın azabı!"
AHKAF 35.Artık, resullerin azim sahibi olanlarının sabrettiği gibi sabret! O inkarcılar için acele etme! Tehdit edildikleri azabı gördükleri gün, gündüzün sadece bir saati kadar yaşamış gibi olurlar. Bir duyurudur bu. Fasıklar topluluğundan başka kim helak edilir!
MUHAMMED 1.Küfre saplanıp Allah’ın yolundan alıkoyanların yapıp ettiklerini O, boşa çıkarmıştır.
MUHAMMED 2.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar ve Muhammed’e indirilene -ki o onların Rablerinden bir haktır- inanmış olanlara gelince, Allah onların çirkin davranışlarını örtmüş ve gönüllerini barışa yöneltmiştir.
MUHAMMED 3.Bu böyledir; çünkü küfre batanlar boş ve tutarsıza uymuşlardır. İman edenler ise Rablerinden gelen hakka uymuşlardır. İşte Allah, insanlara kendi durumlarını bu şekilde örnekleyerek anlatır.
MUHAMMED 4.Küfre batmışlarla burun buruna geldiğinizde, boyunlar vurulur. Nihayet onları bastırıp sindirdiğinizde, antlaşma

bağını sıkı bağlayın. Artık bundan sonrası ya bir bağışlama ya bir fidyedir. Nihayet harp, ağırlıklarını yere bırakır. İşte böyle! Eğer Allah dileseydi, onlardan öc alırdı. Ama kiminizi kiminizle denemek için böyledir. Allah yolunda öldürülenlerin amelleri asla gözardı edilmeyecektir.
MUHAMMED 5.Onları doğruya ve güzele kılavuzlayacak ve kalplerini barışa yöneltecektir.
MUHAMMED 6.Ve onları, kendilerine tanımlamış olduğu o cennete koyacaktır.
MUHAMMED 7.Ey iman sahipleri! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır.
MUHAMMED 8.Küfre sapanlara gelince, kayıp ve yıkım onlara! Yapıp ettiklerini boşa çıkardı onların.
MUHAMMED 9.Bu böyledir; çünkü onlar Allah'ın indirdiğini tiksindirici bulmuşlardır, Allah da onların tüm amellerini boşa çıkarmıştır.
MUHAMMED 10.Onlar yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna bir bakmıyorlar mı? Allah onları yerle bir etmiştir. Şu inkar edenlere de onlara yapılanın aynısı yapılacaktır.
MUHAMMED 11.Bu böyledir; çünkü Allah, iman edenlerin Mevla'sıdır. Küfre sapanların ise Mevla'sı yoktur.
MUHAMMED 12.Şu bir gerçek ki Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Küfre sapanlarsa zevk edip eğlenmeye bakarlar; davarların yediği gibi yer, içerler. Varacakları yer ateştir onların.
MUHAMMED 13.Seni yerinden çıkaran o kentinden çok daha kuvvetli nice kentler vardır ki, biz hepsini helak ettik; hiçbir yardımcıları olmadı.
MUHAMMED 14.Rabbinden açık bir kanıt üzere olan, amelinin çirkinliği kendisine süslü gösterilip de boş arzularına uyanlara benzer mi?
MUHAMMED 15.Sakınanlara vaat olunan cennetin durumu şöyledir: Orada, bozulmayan sudan ırmaklar; tadı bozulmayan sütten nehirler, içenlere lezzet sunan bir şaraptan nehirler, süzme bir baldan oluşan nehirler var. Ve orada kendileri için her türlü meyvanın yanında Rablerinden bir de bağışlanma var. Bu nimetler içindekiyle,

sürekli ateşte olup da içirildiği sıcak su tarafından bağırsakları parçalanan kimse aynı olur mu?

MUHAMMED 16.İçlerinden bir kısmı seni dinler, sonra senin yanından çıktıklarında, kendilerine ilim verilmiş olanlara şöyle sorarlar: “Az önce ne söyledi?” İşte bunlar, Allah’ın, kalplerine mühür bastığı kimselerdir, boş arzularının ardına düşmüşlerdir.

MUHAMMED 17.Kılavuzlarını bulmuş olanlara gelince, Allah onların hidayetini artırmış ve korunma imkanlarını kendilerine vermiştir.

MUHAMMED 18.Kıyametin ansızın tepelerine inmesinden başka neyi bekliyorlar? Onun belirtileri zaten gelmiştir. O onlara gelip çatınca, ibret almaları neye yarar?!

MUHAMMED 19.Allah’tan başka tanrı olmadığını kuşkusuzca bil! Hem kendi günahın için hem de mümin erkeklerle mümin kadınlar için af dile. Allah sizin, dönüp dolaşacağınız yeri de varıp ulaşacağınız yeri de bilir.

MUHAMMED 20.İman edenler derler ki: “Bir sure indirilseydi olmaz mıydı?” Fakat hükmü kesinleşmiş bir sure indirilip de içinde savaş da anılınca, kalplerinde maraz olanların, ölüm baygınlığına tutulmuş bir bakışla sana baktıklarını görürsün. Onlara uygun olan da odur.

MUHAMMED 21.İtaat ve güzel söz! İş budur! İş ciddileşince, Allah’a verdikleri söze sadık olsalardı kendileri için daha iyi olurdu.

MUHAMMED 22.Demek, iş başına gelecek olsanız/savaştan geri kalacak olsanız, ülkede fesat çıkarıp rahimleri parçalayacaksınız.

MUHAMMED 23.İşte bunlardır, Allah’ın kendilerine lanet edip kulaklarını sağır, gözlerini de kör ettiği kimseler...

MUHAMMED 24.Peki, bunlar, Kur’an’ın anlamını inceden inceye düşünmüyorlar mı? Yoksa kalpleri üzerinde kilitler mi var?

MUHAMMED 25.Hidayet kendilerine açıkça belli olduktan sonra arkalarına dönenlere şeytan fit vermiş, sonu gelmez arzuların/ümitlerin ardına takmıştır onları.

MUHAMMED 26.Bu şundandır: Bunlar, Allah’ın indirdiğinden tiksinenlere, “bazı işlerde size itaat edeceğiz” demişlerdi. Fakat Allah onların gizlediklerini biliyor.

MUHAMMED 27.Melekler onların yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını alacakları zaman, bakalım nasıl olacak?!

MUHAMMED 28.Olacak olan budur! Çünkü onlar, Allah'ı öfkelendiren şeylerin peşine düştüler, O'nun hoşnutluğundan tiksindiler; sonunda Allah bütün amellerini boşa çıkardı.
MUHAMMED 29.Yoksa o kalplerinde maraz olanlar, Allah kendilerinin çirkinliklerini hiçbir zaman ortaya çıkarmayacak mı sandılar?
MUHAMMED 30.Dileseydik onları sana mutlaka gösterirdik de sen onları yüzlerinden kesinlikle tanırdın. Zaten sen onları, sözlerinin tarzından da tanırsın. Allah tüm yaptıklarınızı biliyor.
MUHAMMED 31.Andolsun, içinizden gayret gösterip didinenlerle sabredenleri bilinceye kadar, sizi belalarla imtihan edeceğiz. Haberlerinizi de eleyip tarayacağız.
MUHAMMED 32.Nankörlüğe sapıp Allah yolundan alıkoyanlar ve hidayet kendilerine tam bir şekilde belli olduktan sonra resule kafa tutanlar, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. O, onların amellerini işe yaramaz hale getirecektir.
MUHAMMED 33.Ey iman edenler! Allah'a itaat edin; resule de itaat edin! Amellerinizi işe yaramaz hale getirmeyin.
MUHAMMED 34.İnkar edip Allah yolundan döndüren, sonra da küfre saplanmış olarak ölenler yok mu, Allah onları asla affetmeyecektir.
MUHAMMED 35.Gevşemeyin, üstün durumda olduğunuz halde antlaşmaya davet etmeyin! Allah sizinledir; amellerinizi asla yitirmeyecektir.
MUHAMMED 36.Şu iğreti dünya hayatı, sadece bir oyun ve eğlencedir. Eğer iman eder korunursanız, Allah, ödüllerinizi verecek ve sizden mallarınızı istemeyecektir.
MUHAMMED 37.Eğer onları isteyip bunun için sizi zorlasaydı, cimrilik ederdiniz, böylece Allah çirkinliklerinizi ortaya çıkarırdı.
MUHAMMED 38.İşte sizler, Allah yolunda harcamaya çağrılan insanlarsınız. Ama bir kısmınız cimrilik ediyor. Oysaki cimrilik eden kendi aleyhine cimrileşmiş olur. Allah Gani'dir; yoksul olan sizlersiniz. Eğer yüz çevirirseniz, Allah yerinize başka bir toplum getirir. Ve onlar, sizin benzerleriniz olmazlar.
FETİH 1.Şu bir gerçek ki, sana apaçık bir fetih nasip ettik.
FETİH 2.Ki Allah senin günahından geçmiş olanı de gelecek olanı da bağışlasın, nimetini senin üzerinde tamamlasın ve seni

dosdoğru bir yola kılavuzlasın.
FETİH 3.Ve Allah sana onur ve kuvvet dolu bir yardımla destek verecektir.
FETİH 4.O odur ki, müminlerin gönüllerine, imanları beraberinde iman geliştirsinler diye, mutluluk ve huzur indirdi. Yalnız Allah'ındır göklerin ve yerin orduları. Alim'dir Allah, Hakim'dir.
FETİH 5.İnanmış erkekleri ve inanmış kadınları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokması içindir bu. Sürekli kalıcıdırlar orada. Ve onların çirkin davranışlarını örtüp gizlemesi içindir. İşte bu, Allah katında çok büyük bir kurtuluş ve eriştir.
FETİH 6.Ve Allah hakkında kötü sanılar besleyen erkek münafıklarla kadın münafıklara ve erkek putperestlerle kadın putperestlere, o kötülük girdabı başlarına dönesilere azap etsin diyedir bu. Allah onlara öfkelenmiş, onları lanetlemiş ve kendilerine cehennem hazırlamıştır. Kötü bir varış yeridir o.
FETİH 7.Yalnız Allah'ındır göklerin ve yerin orduları. Aziz'dir Allah, Hakim'dir.
FETİH 8.Şu bir gerçek ki, biz seni, bir tanık, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdik.
FETİH 9.Allah'a ve resulüne inanasınız, O'nu destekleyesiniz, O'nu yüce bilesiniz ve sabah-akşam tespih edesiniz diye.
FETİH 10.O seninle el tutuşup sözleşenler var ya, onlar gerçekte Allah ile bey'atleşiyorlar. Allah'ın eli onların ellerinin üstündedir. Kim ahdi bozar, döneklik ederse kendi aleyhine döneklik etmiş olur. Ve kim Allah'a verdiği sözde vefalı davranırsa, Allah ona büyük bir ödül verecektir.
FETİH 11.Bedevilerden, geri bırakılmış olanlar sana şöyle diyecekler: "Bizleri, mallarımız ve ailelerimiz oyaladı. O halde bizim için Allah'tan af dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Allah size bir zarar dilerse, yahut bir yarar murat ederse, O'nun sizin için dilediğine kim engel olabilir?" Doğrusu şu ki, Allah, sizin yaptıklarınızdan haberdardır.
FETİH 12.Siz sanmıştınız ki, resul de müminler de ailelerine bir daha asla dönemeyecekler. Bu düşünce kalplerinizde süslendi de çirkin bir sanıya saplandınız ve mahvolmuş bir topluluk haline geldiniz.

FETİH 13.Kim Allah'a ve resulüne iman etmezse bilsin ki biz, inkarcılar için alevli bir ateş hazırladık.
FETİH 14.Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini affeder, dilediğine azap eder. Allah Gafur'dur, Rahim'dir.
FETİH 15.Geri bırakılanlar, ganimetleri almak üzere gittiğiniz zaman şöyle diyecekler: "İzin verin, biz de size uyalım!" Onlar Allah'ın kelamını değiştirmek istiyorlar. De ki: "Bize asla uyamazsınız! Allah önceden de böyle buyurmuştu." Bu kez şöyle diyecekler: "Hayır, siz bizi kıskanıyorsunuz." İşin doğrusu şu ki, onlar çok az anlıyorlar/onlar, az bir kısmı hariç, anlamıyorlar.
FETİH 16.Bedevilerden, geri bırakılmış olanlar de ki: "Siz yakında çok zorlu savaş veren bir kavimle çarpışmaya çağırılacaksınız. Ya onlarla çarpışırsınız, yahut onlar Müslüman olurlar. Eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir ödül verecektir. Yok eğer önceden döndüğünüz gibi yüz çevirirseniz, Allah sizi acıklı bir azapla cezalandırır."
FETİH 17.Köre zorlama yoktur, topala zorlama yoktur, hastaya da zorlama yoktur. Kim Allah'a ve resulüne itaat ederse, Allah onu altından ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim de yüz çevirirse, Allah onu acıklı bir azapla cezalandırır.
FETİH 18.Andolsun, Allah müminlerden, o ağacı altında sana bey'at ettikleri sırada hoşnut olmuştur. Onların gönüllerindekini bilmiş, üzerlerine huzur ve sükun indirmiş ve kendilerine yakın bir fetih nasip etmiştir.
FETİH 19.Alacakları birçok ganimetler de nsaip etmiştir. Allah Aziz'dir, Hakim'dir.
FETİH 20.Allah size, elde edeceğiniz birçok ganimetler vaat etti. Şunu da size aceleden verdi ve insanların ellerini de sizden uzak tuttu ki bu, inananlara bir ibret olsun ve Allah sizi dosdoğru yola kılavuzlasın.
FETİH 21.Sizin güç yetireceğiniz başka ganimetler de vardır. Allah onları kuşatmış bulunuyor. Allah, herşey üzerinde Kadir'dir.
FETİH 22.Eğer küfredenler sizinle savaşsalardı, sırtlarını dönüp kaçacaklardı. Sonra bir dost da bir yardımcı da bulamazlardı.
FETİH 23.Bu, Allah'ın öteden beri işleyip duran yolu-yöntemidir. Allah'ın yol ve yönteminde hiç bir değişme bulamazsın.

FETİH 24.O odur ki, sizi onlara galip getirdikten sonra Mekke'nin göbeğinde onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan uzak tuttu. Allah, yapmakta olduklarınızı iyice görmektedir.
FETİH 25.Onlar o kişilerdir ki, küfre sapıp sizi Mescid-i Haram'dan geri çevirdiler, bekletilen kurbanların, yerlerine ulaşmasına engel oldular. Eğer kendilerini tanımadığınız için çiğneyeceğiniz ve bu bilgisizlik yüzünden üzüntü ve kınayışla karşılaşacağınız inanmış erkeklerle inanmış kadınlar olmasaydı, iş başka türlü olurdu. Böyle olması, Allah'ın, dilediğini rahmetine sokması içindir. Onlar birbirlerinden ayrılmış olsalardı, inkara sapanlarını elbette acıklı bir azapla cezalandırırdık.
FETİH 26.İnkar edenler, kalplerine öfkeli taassubu, o cahiliye taassubunu yerleştirmişlerdi. Allah ise huzur ve mutluluğunu resulünün, inananların üstüne indirmişti. Onları, takva kelimesine bağlı tutmuştu. Zaten onlar buna layık ve ehil idiler. Allah herşeyi çok iyi bilmektedir.
FETİH 27.Andolsun ki Allah, resulüne o rüyayı hak olarak doğru çıkarmıştır. Allah dilerse, başlarınızı traş etmiş, saçlarınızı kısaltmış olarak güven içinde, korku duymadan Mescid-i Haram'a mutlaka gireceksiniz.Allah, sizin bilmediğinizi bildi de bundan önce size yakın bir fetih nasip etti.
FETİH 28.O, resulünü hidayet ve hak dinle gönderdi ki, o dini tüm dinlere üstün kılsın. Tanık olarak Allah yeter.
FETİH 29.Muhammed, Allah'ın resulüdür. Onunla beraber olanlar, inkarcılara karşı çok çetin, kendi aralarında çok merhametlidirler. Sen onları rüku eder, secdeye kapanır halde görürsün. Allah'tan bir lütuf ve hoşnutluk ister dururlar. Görünüşlerine gelince, yüzlerinde secde eseri-izi vardır. Bu onların Tevrat'taki nitelikleri. İncil'deki nitelikleri de şöyle: Tıpkı bir ekin ki filizini çıkarmış, o filizi kuvvetlendirmiş. Filiz kalınlaştı, gövdesi üzerine dikildi. Ziraatçıları da imrendirir/hayran bırakır bu ekin. Allah böyle yapar ki, onlar sayesinde, inkar edenleri öfkelendirsin. Allah onlardan iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara bir bağışlanma ve büyük bir ödül vaat etmiştir.
HUCURAT 1.Ey iman edenler! Allah'ın ve resulünün önüne geçmeyin! Allah'tan korkun! Allah gerçekten çok iyi duyan ve gereğince bilendir.

HUCURAT 2.Ey iman edenler! Seslerinizi o peygamberin sesinin üzerine yükseltmeyin! Kiminizin kiminize bağırarak konuştuğu gibi, onun huzurunda sözü yükseltmeyin! Yoksa siz hiç farkında olmadan amelleriniz eriyip gider.
HUCURAT 3.Allah resulünün huzurunda seslerini alçaltanlar var ya, onlar Allah’ın, gönüllerini takva için imtihan ettiği kişilerdir. Bir bağışlanma vardır onlar için, bir büyük ödül vardır.
HUCURAT 4.Hücrelerin arkasından sana seslenenlere gelince, onların çoğu aklını çalıştırmamaktadır.
HUCURAT 5.Eğer onlar, sen yanlarına çıkıncaya dek sabretmiş olsalardı, kendileri için elbette daha hayırlı olurdu. Allah Gafur’dur, Rahim’dir.
HUCURAT 6.Ey iman sahipleri! Özü-sözü bozuk birisi size bir haber getirdiğinde, hemen araştırıp inceleyin/delil arayın. Yoksa bilgisizlikle bir topluluğu suçlar da yapmış olduğunuza pişmanlık duyar hale gelirsiniz.
HUCURAT 7.Bilin ki, Allah’ın resulü içinizdedir. Eğer o çoğu işte size uysaydı, gerçekten zorlukla karşılaşır, sıkıntıya düşerdiniz. Ama Allah, imanı size sevdirmiş ve onu gönüllerinizde süslemiştir. Ve size küfrü, öz-söz bozukluğunu, isyinı çirkin göstermiştir. Rüşte ermiş olanlar işte bunlardır;
HUCURAT 8.Allah’tan bir lütuf ve nimet olarak. Alim’dir Allah, Hakim’dir.
HUCURAT 9.Müminlerden iki zümre çarpışırlarsa, onların aralarında hemen barış kurun. Eğer onlardan biri öteki aleyhine sınır tanımazlık edip saldırırsa, azgınlık edenle, Allah’ın emrine dönünceye kadar savaşın. Eğer vazgeçerse, yine ikisi arasını adalet ve dürüstlükle sulh edin. Kuşkusuz, Allah adalette titiz davrananları sever.
HUCURAT 10.Şu bir gerçek ki, müminler sadece kardeştirler. O halde kardeşleriniz arasında barışı sağlayın ve Allah’tan korkun ki, size merhamet edebilsin.
HUCURAT 11.Ey inananlar! Bir topluluk başka bir toplulukla alay etmesin. Olabilir ki, alay ettikleri topluluk kendilerinden hayırlıdır. Kadınlar da başka kadınlarla alay etmesinler. Alay ettikleri, kendilerinden hayırlı olabilir. Öz benliklerinizi ayıplamayın/kendi nefislerinizde ayıplar aramayın; birbirinize lakaplar yakıştırmayın.

İmandan sonra fasıklıkla adlanmak ne kötü şeydir. Kim ki tövbe etmez, işte böyleleri zalimlerdir.
HUCURAT 12.Ey iman edenler! Zandan çok sakının! Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Sinsi casuslar gibi ayıp aramayın. Gıybet ederek biriniz ötekini arkasından çekiştirmesin. Sizden biri, ölmüş kardeşinin etini yemek ister mi? Bakın bundan iğrendiniz. Allah'tan korkun. Hiç kuşkusuz, Allah tövbeleri çok kabul eden, rahmeti sonsuz olandır.
HUCURAT 13.Ey insanlar! Biz sizi, bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve örfler yoluyla tanışıp kaynaşasınız diye sizi milletlere, boylara ayırdık. Hiç kuşkusuz, Allah katında en seçkininiz, kötülüklerden en çok korunanınızdır. Allah herşeyi bilir, herşeyden haberdardır.
HUCURAT 14.Bedeviler: "İman ettik." dediler. De ki: "Siz iman etmediniz. Ancak 'Müslüman' olduk deyin. İman sizin kalplerinize girmemiştir. Eğer Allah'a ve resulüne itaat ederseniz Allah, yapıp ettiklerinizden hiçbir şey eksiltmez. Çünkü Allah Gafur'dur, Rahim'dir."
HUCURAT 15.Müminler ancak şu kimselerdir ki, Allah'a ve resulüne iman ederler; sonra hiçbir kuşkuya düşmezler ve mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda didinirler. İşte bunlardır, özü-sözü birbirine uyanlar.
HUCURAT 16.De ki: "Siz Allah'a dininizi mi öğretiyorsunuz? Oysaki Allah, gökte ne var, yerde ne var hepsini bilir. Allah herşeyi çok iyi bilmektedir."
HUCURAT 17.İslam'a girmelerini senin başına kakıyorlar. De ki: "İslamınızı benim başıma kakmayın! Aksine, eğer özü-sözü doğru insanlarsanız, sizi imana kılavuzladığı için Allah hepinizi minnet borcu altına sokar."
HUCURAT 18.Şu bir gerçek ki, Allah göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah, yaptıklarınızı iyice görmektedir.
KAF 1.Kaf! Şanı yüce, ilahi cömertlik dolu Kur'an'a andolsun ki,
KAF 2.İş, sanıldığı gibi değil! Kendilerine içlerinden bir uyarıcı geldi diye şaştılar da şöyle dediler o küfre batanlar: "Acaip şey bu!
KAF 3.Ölünce mi, biz toprak olunca mı? Çok uzak bir dönüştür bu."

KAF 4.Toprağın onlardan neyi eksilttiğini pek iyi bilmişizdir biz. Herşeyi saklayıp koruyan bir Kitap var katımızda.
KAF 5.Hayır, hayır! Onlar, hak kendilerine geldiğinde, onu yalanladılar. Şimdi perişan mı perişan bir durum içindedirler.
KAF 6.Bakmadılar mı üstlerindeki göğe ki nasıl kurduk onu, nasıl süsleyip nakışladık? Yırtığı, çatlağı da yoktur onun.
KAF 7.Yeryüzünü de biz uzatıp yaydık, denge noktaları yerleştirdik ona ve bitirdik onda, bakanları hayran bırakan her türlü çifti.
KAF 8.İbretle bakılası, gönüller açıcı şeyler olarak; hakka yönelen her kula öğüt olarak.
KAF 9.Gökten, kutlu ve bereketli bir su indirdik de onunla bahçeler yeşerttik, hasatlanacak daneler yetiştirdik.
KAF 10.Yüksek yüksek hurma ağaçları büyüttük. Birbirine girmiş kümeler halinde tomurcukları vardır onların.
KAF 11.Kullara rızık olsun diye. Ve o suyla ölü bir beldeye hayat verdik. İşte böyledir topraktan fışkırış.
KAF 12.Onlarda önce Nuh kavmi, Ress halkı, Senud kavmi yalanlamıştı.
KAF 13.Ad, Firavun ve Lut'un halkı da...
KAF 14.Eykeliler, Tubba' kavmi de. Hepsi resulleri yalanladı da duyurulan azap hak oldu.
KAF 15.İlk yaratıştan aciz kalıp yorulmuş muyduk? Hayır, yeni bir yaratıştan kuşku içinde olan onlardır.
KAF 16.Yemin olsun ki, insanı biz yarattık. Nefsinin ona neler fısıldadığını da biz biliriz. Biz ona, şah damarından daha yakınız.
KAF 17.Sağında ve solunda oturmuş iki görevli, kayıt yapmaktadır.
KAF 18.Bir söz sarfetmeye dursun, yanındaki gözcü hemen zaptediverir.
KAF 19.Ölüm sarhoşluğu hak olarak geldi. İşte bu, senin kaçıp durduğun şeydir.
KAF 20.Ve sura üfledi. İşte bu, geleceği vaat edilen gündür.
KAF 21.Her benlik, yanında bir güdücü, bir de tanık olduğu halde gelir.
KAF 22.Andolsun, sen bundan gaflet içindeydin. Ama perdeni üstünden kaldırıverdik. Bugün gözün keskin mi keskin.

KAF 23.Yoldaşı şöyle der: "İşte yanımdaki, hazır!"
KAF 24.Siz, ikiniz! Tüm nankörleri, inatçıları cehenneme atın.
KAF 25.Durmadan hayrı engelleyeni, azgını, işkilciyi...
KAF 26.O ki, Allah'ın yanına başka bir ilah koydu. Artık atın onu, o şiddetli azabın içine.
KAF 27.Yoldaşı dedi ki: "Rabbimiz, onu ben azdırmadım. Onun kendisi, dönüşü olmayan bir sapıklık içindeydi."
KAF 28.Allah buyurdu: "Huzurumda çekişmeyin. Ben size uyarıyı çok önceden göndermiştim."
KAF 29."Benim huzurumda söz değiştirilmez ve ben kullara asla zulmetmem."
KAF 30.O gün cehenneme: "Doldun mu?" deriz. O ise: "Daha yok mu?" der.
KAF 31.Ve cennet, takva sahiplerine yaklaştırılmıştır; hiç uzak değildir.
KAF 32.İşte size vaat edilen budur. Allah'a sürekli yönelen, korunması gerekeni koruyan herkese...
KAF 33.Görmediği halde Rahman'dan ürperen ve Allah'a yönelik bir kalp getiren herkese...
KAF 34.Esenlikle girin oraya. Sonsuzlaşma günüdür bu.
KAF 35.Orada onlar için istedikleri herşey var. Katımızda ise dahası da var.
KAF 36.Onlardan önce nice nesilleri helak ettik ki, vuruş ve tuşları bunlardan daha zorluydu. Ülkelerde delikler açmışlardı/beldelerde kaçacak delik aradılar/beldeleri boydan boya dolaştılar. Var mı bir kaçacak yer?
KAF 37.Hiç kuşkusuz bunda, kalbi olan yahut tam bir tanık olarak kulak veren için mutlak bir öğüt vardır.
KAF 38.Andolsun, biz gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri altı günde yarattık. Ve bize hiçbir yorgunluk dokunmadı.
KAF 39.Artık onların söylediklerine sabret ve güneşin doğuşundan önce de batışından önce de Rabbinin hamdiyle tespih et.
KAF 40.Gecenin bir kısmında ve secdelerin arkalarından O'nu tespih et.
KAF 41.Haykıranın çok yakın bir yerden sesleneceği günü dinle.

KAF 42.O gün o müthiş sesi hak olarak dinleyecekler. Ortaya çıkış/diriliş günüdür bu.
KAF 43.Biz, evet biz hayat veriyoruz, biz öldürüyoruz. Ve dönüş yalnız bizedir.
KAF 44.O gün, yer çatır çatır yarılıp onlardan çabucak uzaklaşır. Bu yalnız bizim için kolay olan bir haşretmedir.
KAF 45.Biz onların neler söylediklerini çok iyi biliyoruz. Sen onların üstüne bir zorba değilsin. O halde, benim tehdidimden korkanlara sadece Kur'an'la öğüt ver.
ZARİYAT 1.O tozutup savuranlara/o kırıp un-ufak edenlere,
ZARİYAT 2.O ağırlık taşıyanlara,
ZARİYAT 3.O kolayca akıp gidenlere/o rahatça yüzenlere,
ZARİYAT 4.O iş ve oluşu bölüştürenlere andolsun ki,
ZARİYAT 5.Hiç kuşkusuz, o size vaat olunan kesinlikle doğrudur.
ZARİYAT 6.Ve din, şaşmaz bir olgudur.
ZARİYAT 7.Andolsun o ahenkli yollar taşıyan göğe,
ZARİYAT 8.Ki siz gerçekten tartışmalarla dolu bir söz içindesiniz.
ZARİYAT 9.Yüz geri çevrilen onun yüzünden çevrilir.
ZARİYAT 10.Kahrolsun o düzenbaz yalancılar,
ZARİYAT 11.Ki onlar bir sersemlik içinde ne yaptıklarından habersizdirler.
ZARİYAT 12.Sorarlar: “Ne zaman o din günü?”
ZARİYAT 13.O gün onlar ateş üzerinde deneme ve elemeye tabi tutulacaklardır.
ZARİYAT 14.Tadın imtihan ve ıstırabınızı. İşte budur o çarçabuk gelmesini istediğiniz!
ZARİYAT 15.Şu da bir gerçek ki, sakınıp korunanlar bahçelerde ve pınar başlarındadır;
ZARİYAT 16.Rablerinin kendilerine verdiğini almış kişiler olarak. Doğrusu, onlar bundan önce de iyilik ve güzellik sergilemekteydiler.
ZARİYAT 17.Gecenin pek azında uyumaktaydılar.
ZARİYAT 18.Seher vakitlerinde af dilemekteydi onlar.
ZARİYAT 19.İhtiyaç sahibi için, yoksul için bir hak vardı mallarında onların.
ZARİYAT 20.Yeryüzünde ayetler vardır görürcesine bilenler için.
ZARİYAT 21.Benliklerinizin içinde de. Hala bakıp görmeyecek misiniz?

ZARİYAT 22.Sizin, rızkınız da göktedir, tehdit edildiğiniz şey de.
ZARİYAT 23.Göğün ve yerin Rabbine yemin olsun ki, o tıpkı sizin konuşabildiğiniz gibi kesin bir gerçektir.
ZARİYAT 24.Geldi mi sana İbrahim'in ikram edilen konuklarının haberi?
ZARİYAT 25.Hani, İbrahim'in yanına girmişlerdi de "selam!" demişlerdi. İbrahim: "Selam! Tanınmayan bir topluluk bu!" demişti.
ZARİYAT 26.Hemen ailesinin yanına gitmişti; semiz bir dana getirdi.
ZARİYAT 27.Danayı misafirlerin önüne sürdü. "Yemez misiniz?" dedi.
ZARİYAT 28.O arada, içine bunlardan bir kuşku düştü. "Korkma!" dediler. Ve ona bilgin bir oğlan müjdelediler.
ZARİYAT 29.Derken, karısı bir çığlık içinde döndü; yüzüne vurarak şöyle dedi: "Ben, doğurma yaşını geçmiş bir kocakarıyım!"
ZARİYAT 30.Dediler ki: "Rabbin böyle buyurmuştur. Hüküm ve hikmet sahibi O'dur, en iyisini bilen de O'dur."
ZARİYAT 31.İbrahim sordu: "Amacınız ne, ey elçiler?"
ZARİYAT 32.Dediler: "Biz günahkar bir topluma gönderildik."
ZARİYAT 33."Üzerlerine çamurdan taş atalım diye."
ZARİYAT 34."Rabbin katında, sınır tanımazlar için işaretlenmiş taşlar."
ZARİYAT 35.Orada, müminlerden kim varsa çıkardık.
ZARİYAT 36.Artık orada, bir ev dışında, müslümanlardan kimse bulamıyorduk.
ZARİYAT 37.Acıklı azaptan korkanlar için orada bir işaret bıraktık.
ZARİYAT 38.Musa'da da... Biz onu açık bir kanıtla Firavun'a gönderdik.
ZARİYAT 39.O tüm gücüyle/tüm seçkin adamlarıyla birlikte yüz çevirdi ve şöyle dedi: "Bir büyücü yahut mecnun."
ZARİYAT 40.Bunun üzerine, onu da ordusunu da yakalayıp suyun ortasına fırlattık. Kendi kendini kınayıp duruyordu.
ZARİYAT 41.Ad kavminde de bir ibret var. Onlar üzerine, herşeyi yerinden söken rüzgarı göndermiştik.
ZARİYAT 42.Üzerinden geçtiği herşeyi kül haline getirmeden bırakmıyordu.

ZARİYAT 43.Semud'da da bir ibret var. Onlara şöyle demişti: "Bir vakte kadar yiyip içip eğlenin."
ZARİYAT 44.Daha sonra onlar, Rablerinin emrine kafa tuttular da gözleri baka baka yıldırım kendilerini yakaladı.
ZARİYAT 45.Ne kalkıp kaçabildiler ne de kendilerine yardım eden oldu.
ZARİYAT 46.Daha önce de Nuh kavmini batırmıştık. Çünkü onlar da doğruluktan ayrılmış bir topluluktu.
ZARİYAT 47.Göğe gelince, onu biz ellerimizle kurduk. Hiç kuşkusuz biz, genişleticileriz.
ZARİYAT 48.Yeri de biz döşedik. Ne güzel döşeyicileriz.
ZARİYAT 49.Herşeyden iki çift yarattık ki düşünüp anlayabilesiniz.
ZARİYAT 50.O halde, Allah'a kaçın/sığının! Ben size O'ndan gelmiş açıklayıcı bir uyarıcıyım.
ZARİYAT 51.Allah'ın yanına başka bir ilah koymayın. Ben size O'ndan gelmiş açıklayıcı bir uyarıcıyım.
ZARİYAT 52.İşte böyle! Onlardan önce herhangi bir resul geldiğinde, mutlaka şöyle dediler: "Ya büyücüdür ya deli!"
ZARİYAT 53.Bunu aralarında vasiyetleştiler mi? Hayır, azıp sapmış bir topluluk bunlar.
ZARİYAT 54.Artık onlardan yüz çevir. Sen bu yüzden kınanmayacaksın.
ZARİYAT 55.Hatırlat/öğüt ver; çünkü hatırlatıp öğüt vermek müminlere yarar sağlar.
ZARİYAT 56.Ben, cinleri ve insanları sadece bana ibadet/kulluk etsinler diye yarattım.
ZARİYAT 57.Ben onlardan rızık istemiyorum. Beni yedirip doğurmalarını da istemiyorum.
ZARİYAT 58.Hiç kuşkusuz, Allah Rezzak'tır, bol bol rızık verir. Kuvvet sahibidir, Metin'dir, güçlü ve dayanıklıdır.
ZARİYAT 59.Şu bir gerçek ki, zulmedenlerin, tıpkı arkadaşlarının günahları gibi günahları vardır. O halde acele etmesinler.
ZARİYAT 60.O vaat edildikleri günlerinden dolayı vay kafirlerin haline!
TUR 1.Andolsun Tura,
TUR 2.Satır satır yazılmış Kitap'a,

TUR 3.Ki açılıp yayılmış ince deri üzerine yazılmıştır.
TUR 4.Andolsun düzenli bir biçimde bakılan o eve,
TUR 5.Andolsun yükseltilmiş tavana,
TUR 6.Andolsun o alevlerle kaynatılıp köpürtülmüş denize,
TUR 7.Ki hiç kuşkusuz, senin Rabbinin azabı meydana gelecektir.
TUR 8.Ona engel olcak hiçbir şey yoktur.
TUR 9.O gün gök bir çalkanışla çalkanır.
TUR 10.Ve dağlar bir yürüyüşle yürür.
TUR 11.Vay hallerine ogün, yalanlayanların,
TUR 12.Ki onlar bir batağa dalmış oynamaktadırlar.
TUR 13.O gün cehenneme bir kakışla kakılırlar.
TUR 14.“İşte budur yalanlayıp durduğunuz ateş!”
TUR 15.“Bu da mı büyü?! Yoksa siz, mi görmüyordunuz?”
TUR 16.“Dalın ona! Artık ister sabredin ister sabretmeyin. Sizin için hepsi birdir. Siz ancak yapıp ettiğiniz şeylerin karşılığıyla yüzyüze geleceksiniz.”
TUR 17.Korunup sakınanlar; cennetler, nimetler içindedir.
TUR 18.Rablerinin kendilerine verdikleriyle keyif çatarlar. Rableri onları cehennem azabından korumuştur.
TUR 19.“Yapıp ettiklerinizin karşılığı olarak afiyetle yiyin, için;
TUR 20.Ardarda dizilmiş koltuklar üzerinde yaslanmış olarak.” Ve biz onları parlak olarak, iri gözlü hurilerle eşleştirmişizdir.
TUR 21.İman edip zürriyetleri de imanda kendilerine uyanların, soy-soplarını da kendilerine katmışızdır. Ve kendi amellerinden kendilerinin hiçbir şeyini eksilmemişizdir. Her kişi, kazandığı karşılında bir rehindir.
TUR 22.Biz onlara canlarını çektiği meyvadan ve etten ikram ettik.
TUR 23.Orada bir kadeh tokuştururlar ki, içinde ne bir boş laf var ne de günaha sokuş.
TUR 24.Çevrelerinde, kendilerine özgülenmiş genç uşaklar dolaşır; sanki sedeflerinde saklı inciler.
TUR 25.Birbirlerine dönüp soruşurlar. Ve derler:
TUR 26.“Daha önce biz, ailemiz içinde endişe ile ürperiyorduk.”
TUR 27.“Allah bize lütufta bulundu ve bizi iliklere işleyen azaptan korudu.”

TUR 28.“Biz önveden O’na yakarıyorduk. Çünkü O’dur Berr, cömertçe iyilik eden; O’dur rahmeti sınırsız olan.”
TUR 29.Artık hatırlat, öğüt ver. Rabbinin nimetine yemin olsun ki, sen ne kahinsin ne de cin çarpmış.
TUR 30.Yoksa şöyle mi diyorlar: “O bir şairdir.Zamanın ölüm getiren felaketine çarpılmasını bekliyoruz.”
TUR 31.De ki: “Bekleyin. Doğrusu sizinle beraber ben de bekleyenlerdenim.”
TUR 32.Acaba bunu onlara hayalleri mi emrediyor yoksa bunlar azmış bir topluluk mu?
TUR 33.Yoksa, “onu uydurdu” mu diyorlar! Hayır, iman etmiyorlar.
TUR 34.Eğer doğru sözlü iseler, onun benzeri bir hadis/söz getirsinler.
TUR 35.Yoksa onlar hiçbir şeysiz mi yaratıldılar? Yoksa bizzat kendileri mi yaratıcıdır?
TUR 36.Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattı? Hayır, onlar gerekli bilgiye ulaşamıyorlar.
TUR 37.Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mı? Yoksa güç ve egemenlik sahibi onlar mı?
TUR 38.Yoksa onlara özgü bir merdiven var da onun üzerinde mi dinliyorlar? Eğer böyleyse, dinleyenleri açık bir kanıt getirsin.
TUR 39.Yoksa kızlar O’na, oğullar size mi?
TUR 40.Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da bir borç yüzünden onlar, yük altına mı giriyorlar?
TUR 41.Yoksa gayb yanlarında da yazıp duruyorlar mı?
TUR 42.Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Doğrusu şu ki, o inkar edenlerin kendileri tuzağa yakalanmışlardır.
TUR 43.Yoksa Allah’tan başka bir ilahları mı var? Uzaktır Allah, onların ortak koştuklarından.
TUR 44.Gökten bir parçanın düştüğünü görseler şöyle derler: “Üstüste yığılmış bulutlar!”
TUR 45.Bayılıp yere serilecekleri günlerine kavuşuncaya kadar bırak onları.
TUR 46.O gün tuzakları kendilerine bir yarar sağlamayacak; onlara yardım da edilmeyecek!

TUR 47.Zulmedenler için bundan başka bir azap da vardır. Fakat onların çokları bilmiyorlar.
TUR 48.Rabbinin hükmüne sabret! Kuşkusuz, sen bizim gözlerimizin önündesin. Kalktığında, Rabbinin hamdiyle tespih et!
TUR 49.Gecenin bir bölümünde ve yıldızların ardından da O'nu tespih et.
NECM 1.Andolsun inip çıktığı zaman yıldıza/fışıkırıp çıktığı zaman çimene/süzülüp aktığı zaman Ülker yıldızına/aşağı indiği zaman o parçalar halinde ağır ağır gelene.
NECM 2.Ki arkadaşınız ne saptı ne de azdı.
NECM 3.O; kuruntudan, keyfinden konuşmuyor.
NECM 4.İndirilmiş bir vahiyden başkası değildir o.
NECM 5.Kuvvetleri çok müthiş olan belletip öğretti onu ona.
NECM 6.Akıl, güzellik ve güç sahibidir. Doğrulup dikildi.
NECM 7.En yüksek ufuktadır o.
NECM 8.Sonra iyice yaklaştı ve sarktı,
NECM 9.İki yayın beraberliği gibi, belki ondan da yakındı.
NECM 10.Böyle vahyetti kuluna vahyettiğini.
NECM 11.Kalp yalanlamadı gördüğünü.
NECM 12.Onun gördüğü şey hakkında kuşkuya düşüp onunla çekişiyor musunuz?
NECM 13.Andolsun ki onu bir başka inişte de görmüştü.
NECM 14.Son sınır ağacı, Sidretül Münteha yanında.
NECM 15.O ağacın yanındadır sığınılacak bahçe.
NECM 16.O vakit kuşatıp sarıyordu Sidre'yi kuşatıp saran,
NECM 17.Göz ne kayıp şaştı ne azıp haddi aştı.
NECM 18.Andolsun ki Rabbinin en büyük ayetlerinden bir kısmını gördü.
NECM 19.Gördünüz mü Uzza'yı, Lat'ı.
NECM 20.Ve ötekini, üçüncüsü olan Menat'ı.
NECM 21.Erkek size, dişi Allah'a mı?
NECM 22.İşte bu, insafsız bir bölüştürme.
NECM 23.Bunlar, sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka şeyler değildir. Onlar hakkında Allah bir kanıt indirmemiştir. Onlar, sadece sanıya, bir de nefislerinin hoşlandığı şeylere uyuyorlar. Andolsun, onlara hidayet Rablerinden gelmiştir!
NECM 24.İnsan için, her özleyip hayal ettiği var mı acaba?

NECM 25.Sonrası da öncesi de/ahiret de dünya da Allah'ındır.
NECM 26.Göklerde nice melekler var ki, şefaatları hiçbir işe yaramaz. Allah'ın, dilediği ve hoşnut olduğu kimse için izin vermesinden sonraki durum müstesna.
NECM 27.O ahirete inanmayanlar, meleklere mutlaka dişilerin adlarını takarlar.
NECM 28.Onların bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Yalnızca sanıya uyuyorlar. Sanı ise haktan hiçbir şey kazandırmaz.
NECM 29.Bizim Zikrimiz'den/Kur'an'dan yüz çeviren ve iğreti dünya hayatından başka birşey istemeyen kimseden, sen de yüz çevir.
NECM 30.Onların, ilimden ulaşacakları şey işte budur. Kuşkusuz, yolundan sapmış olanı Rabbin çok iyi bilir. Hidayet üzere yürüyeni de en iyi O bilir.
NECM 31.Göklerde ne var yerde ne varsa Allah'ındır. Bu, Allah'ın; yaptıklarıyla kötülük segileyenleri cezalandırması, güzel davranıp güzel düşünenleri de güzellikle ödüllendirmesi içindir.
NECM 32.O güzellik sergileyenler, günahın büyüklerinden ve iğrençliklerden çekinip kaçınırlar. Bazı küçük sürçmeler hariç. Hiç kuşkusuz, senin Rabbin affı geniş olandır. Sizi en iyi bilen O'dur: Hem sizi topraktan oluşturduğu zaman hem de annelerinizin karnında ceninler halinde bulunduğunuz zaman. O halde nefislerinizi temize çıkarmayın. Korunanın kim olduğunu O daha iyi bilir.
NECM 33.O yüz geri döneni gördün mü?
NECM 34.Azıcık verdi, sonra inatla sıkıca tuttu.
NECM 35.Gaybın bilgisi onun yanında da o mu görüyor?
NECM 36.Yoksa haber verilmedi mi ona, Musa'nın sayfalarındakiler?
NECM 37.Ve o çok vefalı İbrahim'in sayfalarındakiler...
NECM 38.Gerçek şu ki, hiçbir günahkar bir başka günahkarın yükünü sırtlamaz.
NECM 39.Gerçek şu ki, insan için çalışıp didindiğinden başkası yoktur.
NECM 40.Ve onun çalışıp didinmesi yakında görülecektir.
NECM 41.Sonra karşılığı kendisine hiç eksiksiz verilecektir.
NECM 42.Hiç kuşkusuz, son varış Rabbinedir.
NECM 43.Hiç kuşkusuz, güldüren de O'dur, ağlatan da...

NECM 44.Hiç kuşkusuz, öldüren de O'dur, dirilten de...
NECM 45.Hiç kuşkusuz, iki çifti, erkeği ve dişiyi yaratan O'dur;
NECM 46.Meni halinde atıldığı zaman bir spermden...
NECM 47.Hiç kuşkusuz, o ikinci oluşum da O'nun işidir.
NECM 48.Hiç kuşkusuz, zenginlik veren de O'dur, nimete boğan da...
NECM 49.Hiç kuşkusuz, Şi'ra yıldızının/şuurlanmanın Rabbi de O'dur.
NECM 50.Hiç kuşkusuz, daha önceden gelmiş olan Ad'ı helak etti.
NECM 51.Semud'u da. Böylece geriye birşey bırakmadı.
NECM 52.Daha önce de Nuh kavmini. Çünkü onlar, evet onlar zulmettiler, azdılar.
NECM 53.Altı üstüne gelmiş kentleri de yere geçirdi O.
NECM 54.Sarıp doladı onlara, sarıp doladığını.
NECM 55.Peki, Rabbinin nimetlerinden hangisinde kuşkuya düşüyorsun?
NECM 56.Bu da ilk uyarıcılar gibi bir uyarıcıdır.
NECM 57.Yaklaşmakta/yaklaşacak olan yaklaştı.
NECM 58.Onu Allah'tan başka kaldıracak/uzaklaştıracak yok.
NECM 59.Şimdi siz bu sözden mi hayrete düşüyorsunuz?
NECM 60.Görüyorsunuz, ağlamıyorsunuz.
NECM 61.Ve siz, kibirlenip kafa tutarak sersemce somurtuyorsunuz.
NECM 62.Artık Allah için secdeye kapanın, O'na kulluk/ibadet edin!
KAMER 1.Saat yaklaştı, ay ayrıldı!
KAMER 2.Bir mucize görseler yüz çeviriyorlar ve şöyle diyorlar: "Sürüp giden bir büyüdür bu!"
KAMER 3.Yalanladılar; kendi heves ve kuruntularına uydular. Oysaki her iş ve oluş karara, ölçüye ve düzene bağlanmıştır.
KAMER 4.Yemin olsun ki, onlara haberlerden, içinde ihtar, sakındırma ve tehdit bulunanı gelmiştir.
KAMER 5.Doruk noktaya çıkmış, isabeti tartışmasız bir hikmettir o. Ama uyarılar yarar sağlamıyor.
KAMER 6.O halde yüz çevir onlardan sen de; o çağırıcının alışılmadık/ürpertici şeye çağırdığı şeye,

KAMER 7.Kaymış olarak gözleri, çıkarlar kabirlerden. Sanki çekirgelerdir, çıvgın mı çıvgın!
KAMER 8.Boyunları büküktür çağıranın önünde. Derler ki o küfre saplananlar: "Çok zorlu bir gün bu!"
KAMER 9.Onlardan önce Nuh kavmi yalanlamıştı. Yalanladılar kulumuzu ve "Mecnun'dur bu!" dediler. Ve durduruldu kulumuz.
KAMER 10.Bunun üzerine yakardı Rabbine, "Yenilgiye uğradım işte, yardım et!" diye...
KAMER 11.Biz de açtık gök kapılarını seller gibi akan bir su ile.
KAMER 12.Ve yardık/fışkırttık yeryüzünü pınar pınar. Sonunda kesin ölçülere bağlanmış bir oluş üzere birleşti sular.
KAMER 13.Ve taşıdık onu levhalar ve çivilerden oluşturulan şey üstünde.
KAMER 14.Akıp gidiyordu gözlerimizin önünde, bir ödül olarak nankörlüğe uğratılan kişi için.
KAMER 15.Yeminle bildireyim ki, biz onu bir ibret ve işaret olarak arkaya bıraktık. Yok mu araştırıp öğüt alacak?!
KAMER 16.Nasılmış benim azabım ve uyarılarım!
KAMER 17.Andolsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?!
KAMER 18.Ad da yalanlamıştı. Ama nasıl oldu azabım ve uyarılarım!
KAMER 19.Biz onların üzerine uğursuzluğu kesiksiz bir günde, dondurucu/uğultulu bir kasırga gönderdik.
KAMER 20.İnsanları, köklerinden sökülmüş hurma kütükleri gibi kaldırıp atıyordu.
KAMER 21.Nasılmış benim azabım ve uyarılarım!
KAMER 22.Andolsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?!
KAMER 23.Semud da uyarıları yalanlamıştı.
KAMER 24.Şöyle demişlerdi: "İçimizden bir tek insana mı uyacağız? Vallahi böyle bir durumda biz, sapıklık ve çılgınlık içine düşeriz."
KAMER 25."Aramızdan öğüt ona mı verildi? Hayır, o yalancı küstahın biridir."
KAMER 26.Yarın bilecekler, kimmiş yalancı küstah!

KAMER 27.Bir imtihan aracı olarak kendilerine dişi deveyi göndereceğiz. Artık gözetle onları ve sabret.
KAMER 28.Suyun, aralarında bölüştürüleceğini onlara bildir. Her su alış/içiş nöbetlidir/içilecek her miktar hazırlanmıştır.
KAMER 29.Arkadaşlarını çağırdılar, o da hançerini kapıp deveyi boğazladı.
KAMER 30.Nasılmış benim azabım ve uyarılarım!
KAMER 31.Biz, onlar üzerine bir tek ses gönderdik de ağılcının serptiği kuru ot gibi kırılıp ufalandılar.
KAMER 32.Andolsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?!
KAMER 33.Lut kavmi de uyarıları yalanladı.
KAMER 34.Biz de üzerlerine çakıl taşları fırlatan bir rüzgar gönderdik. Sadece Lut'un ailesini, seher vakti kurtarmıştık,
KAMER 35.Katımızdan bir nimet olarak. Şükredeni işte böyle ödüllendiririz biz.
KAMER 36.Andolsun, Lut onları bizim yakalayışımız hakkında uyarmıştı da onlar, uyarılarla ilgili olarak kuşkulanıp çekişmişlerdi.
KAMER 37.Yemin olsun, Lut'un misafirlerinden nefislerini tatmin etmek istemişlerdi de onların gözlerini silme kör etmiştik. Hadi, tadın azabımı ve uyarılarımı?
KAMER 38.Andolsun, sabahleyin erkenden, kararlı ve oturaklı bir azap yakaladı onları.
KAMER 39.Hadi, tadın azabımı ve uyarılarımı!
KAMER 40.Andolsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?!
KAMER 41.Andolsun, Firavun hanedanına da uyarılar gelmişti.
KAMER 42.Ayetlerimizin tümünü yalanladılar da biz de onları, onurlu ve güçlü birine yaraşır bir yakalayışla yakaladık.
KAMER 43.Sizin nankörleriniz, ötekilerden hayırlı mı? Yoksa kitaplarda sizin için bir beraat/dokunulmazlık mı var?
KAMER 44.Yoksa, "biz, yardımlaşan/yenilmez bir topluluğuz" mu diyorlar?
KAMER 45.O topluluk, bozguna uğratılacak ve arkalarını dönüp kaçacaklar.
KAMER 46.Hayır, buluşma zamanları kıyamet saatidir. Ne korkunç, ne acıdır o saat!

KAMER 47.Kuşkusuz, günahkarlar, şaşkınlık ve çılgınlık içindedir.
KAMER 48.O gün yüzleri üstüne ateşe süreklenirler. "Cehennemin dokunuşunu tadın bakalım!"
KAMER 49.Şu bir gerçek ki, biz herşeyi bir ölçüye göre yarattık.
KAMER 50.Emrimiz bir tektir, bir göz kırpma gibidir.
KAMER 51.Yemin olsun, biz sizin benzerlerinizi hep yok ettik. Fakat düşünen mi var?
KAMER 52.Onların yapmış oldukları herşey defterlerdedir.
KAMER 53.Küçük-büyük tümü, satır satır yazılmıştır.
KAMER 54.Korunup sakınanlar; bahçelerde, nehir kıyılarındadır.
KAMER 55.Güçlü bir padişahın katında, özü-sözü birlere has oturma yerlerinde...
RAHMAN 1.O Rahman,
RAHMAN 2.Öğretti Kur'an'ı,
RAHMAN 3.Yarattı insanı,
RAHMAN 4.Belletti ona duygu ve düşüncelerini ifade etmeyi.
RAHMAN 5.Güneş ve Ay. Hesaba bağlıdır herbirinin herşeyi.
RAHMAN 6.Çimen/yıldız ve ağaç secde ediyorlar.
RAHMAN 7.Ve gök. Yükseltti onu. Ve koydu şaşmaz ölçüyü, mizanı.
RAHMAN 8.Azgınlık etmeyin ölçü ve tartıda, saptırmayın mizanı.
RAHMAN 9.Ölçüyü titizlikle, adaletle koruyun ve hüsrana araç yapmayın mizanı.
RAHMAN 10.Ve yerküre. Koydu onu toprakta yaşayacak yaratıklar için.
RAHMAN 11.Bir meyva var onda. Ve salkımlarla donatılmış hurma ağaçları.
RAHMAN 12.Çimli ve samanlı dane ve hoş kokulu otlar vardır.
RAHMAN 13.Bu böyle iken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
RAHMAN 14.İnsanı, pişirilmiş çamur gibi kuru bir balçıktan yarattı.
RAHMAN 15.Cini de ateşin dumansızından yarattı.
RAHMAN 16.Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
RAHMAN 17.İki doğunun Rabbi de O'dur, iki batının Rabbi de.

RAHMAN 18.Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
RAHMAN 19.Salmıştır iki denizi; buluşup kucaklaşıyorlar.
RAHMAN 20.Bir ayırıcı var aralarında; kendi sınırlarını aşmıyorlar.
RAHMAN 21.Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
RAHMAN 22.Çıkıyor onlardan inci ile mercan.
RAHMAN 23.Peki Rabbinizin nimetlerinden hagisini sayarsınız yalan?
RAHMAN 24.Denizde koca dağlar gibi akıp giden o görkemli gemiler de O'nundur.
RAHMAN 25.Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
RAHMAN 26.Yer üzerinde bulunan herkes yok olacaktır.
RAHMAN 27.Sadece o bağış ve celal sahibi Rabbinin yüzü kalacaktır.
RAHMAN 28.Peki, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
RAHMAN 29.Göklerde ve yerde kim varsa O'ndan ister. O, her an yeni bir iş ve oluştadır.
RAHMAN 30.Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
RAHMAN 31.Ey ağırlıklı ve onurlu iki toplum/ey insan ve cin toplulukları! Sizinle de meşgul olacağız.
RAHMAN 32.Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
RAHMAN 33.Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin bucaklarından/köşelerinden geçip gitmeye gücünüz yeterse, hadi geçin gidin. Bilgi ve güç dışında birşeyle geçip gidemezsiniz!
RAHMAN 34.Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
RAHMAN 35.İkinizin de üzerine ateşten bir alev ve erimiş bakır/duman gönderilir de başarılı olamazsınız.
RAHMAN 36.Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

RAHMAN 37.Gök yarılarak, eriyip kızarmış yağ gibi bir gül haline geldiğizaman,
RAHMAN 38.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayacaksınız yalan?
RAHMAN 39.O gün günahlarından ne cin sorguya çekilir ne insan.
RAHMAN 40.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayacaksınız yalan?
RAHMAN 41.Suçlular, yüzlerinden tanınır da yakalanırlar perçemlerinden ve ayaklarından.
RAHMAN 42.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayacaksınız yalan?
RAHMAN 43.İşte bu, günahkarların yalanlayıp durdukları cehennemdir.
RAHMAN 44.Onlar, onunla kaynar su arasında dolaşırlar.
RAHMAN 45.Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
RAHMAN 46.Rabbinin makamından korkan kimseye iki cennet var.
RAHMAN 47.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayabilirsiniz yalan?
RAHMAN 48.İkisi de çeşit çeşit ağaçlarla/bitkilerle doludur.
RAHMAN 49.Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
RAHMAN 50.O cennetlerde iki nehir var, kaynayıp akan.
RAHMAN 51.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
RAHMAN 52.O cennetlerde iki çift var her meyvadan.
RAHMAN 53.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
RAHMAN 54.Örtüleri kalın atlastan döşeklere yaslanırlar. İki cennetinde meyvaları elle alınacak kadar yakındır.
RAHMAN 55.Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
RAHMAN 56.O cennetlerde, bakışlarını eşlerine dikmiş öyle dilberler vardır ki, daha önce onları ne cin kirletmiştir ne de insan.

RAHMAN 57.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
RAHMAN 58.Sanki yakut onlar, sanki mercan...
RAHMAN 59.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
RAHMAN 60.İhsanın karşılığı sadece ihsan...
RAHMAN 61.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
RAHMAN 62.İkisinden başka, iki cennet daha var.
RAHMAN 63.Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
RAHMAN 64.İkisi de yeşil mi yeşil...
RAHMAN 65.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
RAHMAN 66.İkisinde de iki kaynak var, sürekli fışkıran.
RAHMAN 67.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
RAHMAN 68.İkisinde de meyva, hurma ve nar var.
RAHMAN 69.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
RAHMAN 70.İçlerinde iyi mi iyi, güzel mi güzel hanımlar var.
RAHMAN 71.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
RAHMAN 72.Çadırlar içinde bekletilen huriler var.
RAHMAN 73.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
RAHMAN 74.Daha önce onları ne cin kirletmiştir ne de insan.
RAHMAN 75.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
RAHMAN 76.Yeşil yastıklarlarla, emsalsiz döşekler üzerinde yatarlar yan.
RAHMAN 77.Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
RAHMAN 78.İkram ve kudret sahibi Rabbinin ismi öyle yüce ki!...
VÂKIA 1.O beklenen müthiş olay olduğunda,
VÂKIA 2.Yoktur onun oluşunu yalanlayacak.
VÂKIA 3.Kimini alçaltır, kimini yükseltir.

VÂKIA 4.Yerküre bir sarsılışla sarsıldığında,
VÂKIA 5.Dağlar bir serpilişle serpildiğinde,
VÂKIA 6.Hepsi un-ufak olup dağılmıştır.
VÂKIA 7.Ve sizler, üç çift/sınıf oluvermişsinizdir.
VÂKIA 8.İşte uğur ve mutluluk yaranı. Nedir uğur ve mutluluk yaranı?
VÂKIA 9.İşte şomluk ve bunalım yaranı. Nedir şomluk ve bunalım yaranı?
VÂKIA 10.Ve oluşta önde gidenler, yarışta önde gidenler...
VÂKIA 11.İşte onlardır yaklaştırılanlar.
VÂKIA 12.Nimetlerle dolu bahçelerdedirler.
VÂKIA 13.Büyük kısmı öncekilerden,
VÂKIA 14.Az bir kısmı da sonrakilerden.
VÂKIA 15.Süslü, nakışlı tahtlar üzerinde,
VÂKIA 16.Onlar üstünde karşılıklı yan gelip yaslanırlar.
VÂKIA 17.Gencecik uşaklar dolanır çevrelerinde. Sürekli hizmete adanmışlardır.
VÂKIA 18.Sürahiler, ibrikler ve öz kaynağından içkilerle doldurulmuş kadehler eşliğinde.
VÂKIA 19.Ne başları döner ondan ne de akılları karışır.
VÂKIA 20.Ve meyvalar, gönüllerince seçtiklerinden.
VÂKIA 21.Ve kuş eti iştahlarınca beğendiklerinden.
VÂKIA 22.Ve genç kadınlar, iri ve siyah gözlü,
VÂKIA 23.Titizlikle korunan inciler misali;
VÂKIA 24.Yaptıklraına karşılık olarak.
VÂKIA 25.Ne boş bir laf işitirler orada ne de günaha sokacak bir şey.
VÂKIA 26.Sadece "selam,selam!" denir.
VÂKIA 27.Uğur ve mutluluk yaranı. Nedir uğur ve mutluluk yaranı?
VÂKIA 28.Dikensiz kirazlar,
VÂKIA 29.Meyva dizili muz ağaçları,
VÂKIA 30.Uzayan gölgeler,
VÂKIA 31.Akıp dökülen sular,
VÂKIA 32.Birçok meyvalar arasındadırlar.
VÂKIA 33.Ne tükenir ne yasaklanır.
VÂKIA 34.Yükseğe yerleştirilmiş döşekler içinde.

VÂKIA 35.Biz kadınları da güzel bir biçimde yeniden yaratmış,
VÂKIA 36.Hepsini bakireler yapmışızdır,
VÂKIA 37.Yaşıt cilveli dilberler halinde,
VÂKIA 38.Uğur ve mutluluk yaranı için.
VÂKIA 39.Bir bölümü öncekilerden,
VÂKIA 40.Bir bölümü de sonrakilerden.
VÂKIA 41.Ve şomluk ve uğursuzluk yaranı. Nedir şomluk ve uğursuzluk yaranı?
VÂKIA 42.İliklere işleyen bir ateş ve kaynar su içinde,
VÂKIA 43.Simsiyah bir gölge altındadırlar.
VÂKIA 44.Ne serindir ne de cömert.
VÂKIA 45.Çünkü şomluk yaranı, bundan önce servet ve refahla şımaranlardır.
VÂKIA 46.O büyük günah üzerinde ısrar edip dururlardı.
VÂKIA 47.Ve şöyle derlerdi: "Ölünce mi, toprak ve kemik haline gelince mi, sahi o zaman mı diriltileceğiz?"
VÂKIA 48. "Önceki atalarımız da mı?"
VÂKIA 49.De ki: "Öncekiler de sonrakiler de."
VÂKIA 50.Bilinen bir günün buluşma vakti/buluşma yerinde mutlaka biraraya getirileceklerdir.
VÂKIA 51.Ve siz de ey sapık yalancılar!
VÂKIA 52.Zakkumdan bir ağaçtan mutlaka yiyeceksiniz/yiyecekler.
VÂKIA 53.Karınları dolduracaklar ondan,
VÂKIA 54.Üzerine içecekler kaynar sudan,
VÂKIA 55.Susuzluktan çıkmış develerin içişi gibi içecekler.
VÂKIA 56.Din gününde ağırlanışları böyledir.
VÂKIA 57.Sizi biz yarattık, biz! Tasdik etseydiniz olmaz mıydı?
VÂKIA 58.Akıttığınız meniyi gördünüz mü?
VÂKIA 59.Siz mi yaratıyorsunuz onu, yoksa yaratıcılar bizler miyiz?
VÂKIA 60.Ölümü aranızda biz takdir ettik. Biz önüne geçilecekler değiliz.
VÂKIA 61.Yerinize diğer benzerlerinizi getireceğiz ve sizi bilemeyeceğiniz bir şekilde yeniden oluşturacağız.
VÂKIA 62.Andolsun, ilk yaratışı/yaratılışı bildiniz. Peki düşünüp ibret alsanız olmaz mı?

VÂKIA 63.Ekmekte olduğunuzu gördünüz mü?
VÂKIA 64.Siz mi bitiriyorsunuz onu, yoksa bitirenler bizler miyiz?
VÂKIA 65.Dileseydik, onu kuru bir çöl haline getirirdik de başlardınız şu şekilde gevelemeye:
VÂKIA 66. "Vallahi, kayba uğrayıp borçlandık."
VÂKIA 67. "Doğrusu mahrum bırakıldık biz."
VÂKIA 68.Şu içmekte olduğunuz suya baktınız mı?
VÂKIA 69.Buluttan onu siz mi indirdiniz, yoksa indirenler bizler miyiz?
VÂKIA 70.Dileseydik, onu tuzlu yapıverirdik. Peki şükretmeniz gerekmez mi?
VÂKIA 71.Çakıp çakıp çıkardığınız o ateşi gördünüz mü?
VÂKIA 72.Onun ağacını siz mi yarattınız yoksa yaratıp oluşturan bizler miyiz?
VÂKIA 73.Biz onu hem bir ibret hem de çöl yolcularına bir nimet kıldık.
VÂKIA 74.O halde, o yüce Rabbinin adını tespih et.
VÂKIA 75.İş onların sandığı gibi değil! Yıldızların doğup batma, kayıp düşme noktalarına yemin ediyorum.
VÂKIA 76.Ve eğer bilirseniz, gerçekten büyük bir yemindir bu.
VÂKIA 77.O, kesinlikle şerefli bir Kur'an'dır.
VÂKIA 78.Titizlikle saklanan bir Kitap'tadır.
VÂKIA 79.Ona, arındırılmışlardan başkası dokunamaz.
VÂKIA 80.Alemlerin Rabbi'nden indirilmiştir.
VÂKIA 81.Şimdi siz, bu sözü mü kirletip küçümseyeceksiniz?
VÂKIA 82.Rızkınızı, yalanlamanızdan ibaret mi kılıyorsunuz?
VÂKIA 83.Ya o caının boğaza gelip dayandığı zaman!
VÂKIA 84.İşte o zaman siz bakakalırsınız!
VÂKIA 85.Biz ona sizden daha yakınız, ama siz görmezsiniz.
VÂKIA 86.Madem ceza görmeyecek kişilersiniz,
VÂKIA 87.Eğer doğru sözlülerseniz, onu geri çevirsenize.
VÂKIA 88.Eğer o, yaklaştıranlardan ise;
VÂKIA 89.Rahatlık, güzel rızık ve nimetlerle dolu cennet var ona.
VÂKIA 90.Eğer kutlu, uğurlu kişilerdense,
VÂKIA 91. "Selam sana kutlu ve uğurlu kişilerden!" denir ona.
VÂKIA 92.Eğer yalanlayan sapıklardansa;
VÂKIA 93.Kaynar sudan bir ziyafet,

VÂKIA 94.Ve cehenneme salıverilme var ona.
VÂKIA 95.İşte budur, o tartışmasız, o kesin gerçek!
VÂKIA 96.Artık, oyüce Rabbinin adını tespih et!
HADİD 1.Göklerde ve yerdeki herşey Allah'ı tespih etmektedir. Aziz'dir O, Hakim'dir.
HADİD 2.Göklerin ve yerin mülkü ve yönetimi O'nundur; diriltir, öldürür. Herşey üzerine kudret sahibidir O.
HADİD 3.Evvel'dir O, başlangıcı yoktur; Ahir'dir O, sonu yoktur; Zahir'dir O, herşeyde belirir; Batın'dır O, gözlerden gizlenmiştir. Herşeyi en güzel biçimde bilendir O.
HADİD 4.O, odur ki, göklerle yeri altı günde yarattı, sonra arş üzerinde egemenlik kurdu. Yere gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve onda yükseleni bilir. O, nerede olursanız olun sizinle beraberdir. Allah, işleyip üretmekte olduklarınızı en iyi şekilde görmektedir.
HADİD 5.Göklerin de yerin de mülkü ve yönetimi O'nundur. İşler ve oluşlar O'na döndürülür.
HADİD 6.Geceyi gündüzün içine sokar O; gündüzü de gecenin içine sokar. Göğüslerin sakladıklarını çok iyi bilendir O.
HADİD 7.Allah'a ve resulüne iman edin; sizi üzerinde buyruk sahibi yaptığı şeylerden başkalarına bol bol verin. İçinizden iman eden ve infakta bulunanlar için çok büyük bir ödül vardır.
HADİD 8.İman sahipleri iseniz size ne oluyor da Allah'a güvenmiyorsunuz? Oysaki Resul sizi Rabbinize inanmaya çağırıyor, sizden kuvvetli bir söz de almıştır.
HADİD 9.O, odur ki, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye kulu üzerine, gerçeği apaçık gösteren ayetler indiriyor. Allah size karşı gerçekten çok şefkatli, çok merhametlidir.
HADİD 10.Allah yolunda harcama yapmanıza engel ne var ki?... Göklerin ve yerin mirası zaten Allah'ındır. Sizin, Fetih'ten önce infakta bulunan ve çarpışmaya gireniniz, bunu yapmayanlarla aynı değildir. Onlar, derece yönünden Fetih'ten sonra infakta bulunup çarpışmaya girenlerden çok daha üstündür. Allah hepsine güzellik vaat etmiştir. Allah, işleyip ürettiklerinizi en iyi biçimde haber almaktadır.
HADİD 11.Allah'a kim güzel bir borç verecek ki, O onun verdiğini kat kat artırsın. Böyle birisi için onur verici bir ödül de vardır.

HADİD 12.Gün olur, mümin erkeklerle mümin kadınları, ışıkları önlerinde ve sağ yanlarında koşar görürsün. Şöyle denilir: “Bugün size, altlarından ırmaklar akan cennetler müjdeleniyor. Sürekli kalıcısınız içlerinde.” İşte büyük başarının ta kendisidir bu.
HADİD 13.O gün ikiyüzlü erkeklerle ikiyüzlü kadınlar, iman edenlere şöyle derler: “Bize bakın da ışığınızdan bir parça alalım.” Şöyle denir onlara: “Arkanıza dönün de bir ışık arayın.” Nihayet aralarına kapısı olan bir sur çekilir. İçinde rahmet vardır onun. Dış tarafı ise bir azap.
HADİD 14.Onlara seslenirler: “Biz sizinle değil miydik?” Derler ki: “Evet, bizimleydiniz. Ancak siz kendinizi yaktınız, bekleyip durdunuz, şüphe ettiniz, hayal ve kuruntular sizi aldattı; nihayet Allah’ın emri geldi. O sinsi aldatıcı, sizi Allah ile aldattı.”
HADİD 15.Bugün artık ne sizden fidye alınır ne de küfre sapanlardan. Varacağınız yer ateştir. Odur sizin mevlanız. Ne kötü dönüş yeridir o!
HADİD 16.İnananlar için hala vakti gelmedi mi ki, kalpleri Allah’ın Zikri/Kur’an ve Hak’tan inen için ürpersin de daha önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun zaman geçmiş de kalpleri kaskatı kesilmiş kimseler gibi olmasınlar. Onların çoğu yoldan çıkmıştır.
HADİD 17.Bilin ki Allah, toprağa ölümünden sonra hayat verir. Ayetleri size açık-seçik bildiriyoruz ki, aklınızı işletebilesiniz.
HADİD 18.Şu bir gerçek: Sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar, bir de Allah’a güzelce borç verenler için karşılıklar kat kat yapılır. Onlar için, onur verici bir ödül de vardır.
HADİD 19.Allah’a ve resulüne inananlar var ya, özü-sözü doğru kişiler onlardır. Rableri katında tanık olanlar/şehitlik mertebesine erenler de onlardır. Onların ödülleri ve ışıkları vardır. Küfre sapıp ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar cehennemin dostu olacaklardır.
HADİD 20.Bilin ki, şu iğreti dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden, bir süsten, aranızda bir övünmeden, mallarda ve evlatlarda çoğalma yarışından başka birşey değildir. Bir yağmur misali ki, çıkardığı bitkiler çiftçilerin hoşuna gider. Ama biraz sonra o ot kurur, sapsarı kesildiğini görürsün. Nihayet bir ot ufantısı haline gelir. Ahirette

şiddetli bir azap var, Allah’tan bir af ve hoşnutluk da var. Dünya hayatı bir aldanış/gurur aracından başka şey değildir.
HADİD 21.Rabbinizden bir affa ve Allah ile resulüne inananlar için hazırlanmış bulunan, eni de yerle göğün eni kadar olan bir cennete doğru yarışarak koşun! Bu, Allah’ın dilediğine vereceği bir lütfudur. Allah o büyük lütfun sahibidir.
HADİD 22.Yeryüzünde ve kendi benliklerinizde meydana gelen hiçbir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce bir Kitap’ta belirlenmiş olmasın. Bu, Allah için çok kolaydır.
HADİD 23.Böyle yapılmıştır ki, elinizden çıkana üzülüp ümitsizliğe düşmeyesiniz ve Allah’ın size verdiğiyle sevinip şımarmayasınız. Çünkü Allah, kendini beğenip övünenlerin hiçbirini sevmez.
HADİD 24.Onlar; cimrilik eden, insanlara da cimriliği emreden kişilerdir. Yüz çeviren bilsin ki, Allah Gani’dir, Hamid’dir.
HADİD 25.Andolsun, biz resullerimizi açık-seçik delillerle gönderdik ve onlarla birlikte Kitap’ı ve ölçüyü de indirdik ki, insanlar adaleti ayakta tutsunlar/adaletle doğrulsunlar. Ve demiri de indirdik. Onda zorlu bir kuvvet ve insanlar için birçok yarar vardır. Allah bu sayede, kendisine resullerine, gayba inanarak kimin yardım edeceğini bilecektir. Allah Kavi’dir, Aziz’dir.
HADİD 26.Andolsun, Nuh’u ve İbrahim’i de resul olarak gönderdik. Peygamberliği ve Kitap’ı bunların soyları arasına koyduk. O soylardan bir kısmı hidayete ermiştir. Ama onların çoğu, yoldan çıkmış olanlardır.
HADİD 27.Sonra onların eserleri üzere, resullerimizi ardarda gönderdik. Meryem’in oğlu İsa’yı da onların ardınca gönderdik. Ona İncil’i verdik; ona uyanların gönüllerine şefkat ve merhamet koyduk. Bir bid’at olarak ortaya çıkardıkları ruhbaniyeti, onlar üzerine biz yazmamıştık. Allah’ın rızasını kazanmak için ortaya çıkardılar. Ama ona gerektiği şekilde saygılı olmadılar. Onların, iman edenlerine ödüllerini verdik. Onların çoğu yoldan çıkmış olanlardır.
HADİD 28.Ey iman edenler! Allah’tan korkun ve onun resulüne inanın ki size rahmetinden iki nasip versin: Size, kendisiyle yol alacağınız bir ışık lütfetsin ve sizi affetsin. Allah Gafur’dur, Rahim’dir.
HADİD 29.Böylece, Ehlikitap, Allah’ın lütfundan hiçbir şeyi kotarma gücünde olmadıklarını bilsinler. Lütuf, Allah’ın elindedir; onu

dilediğine verir. Allah, büyük lütfun sahibidir.
MÜCADİLE 1.Allah, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan kadının sözünü işitmiştir. Allah, ikinizin karşılıklı konuşmasını işitir. Çünkü Allah en iyi işiten, en iyi görendir.
MÜCADİLE 2.İçinizden, kadınlarına zıhar edenlerin, o kadınlar anneleri değildir. Onların anneleri ancak kendilerini doğuran kadınlardır. Böyleleri, kabul edilemez bir söz ve boş lakırdı sarfediyorlar. Bununla birlikte Allah, gerçekten çok affedici, çok bağışlayıcıdır.
MÜCADİLE 3.Kadınlarına zıhar edip sonra sarf etmiş oldukları söze geri dönenler, ilişkiye girmelerinden önce, özgürlüğünü yitirmiş bir benliği özgürlüğüne kavuşturacaklardır. İşte size yöneltilen öğüt budur. Allah, yapıp etmekte olduklarınızdan gereğince haberdardır.
MÜCADİLE 4.Özgürlüğe kavuşturma imkanı bulamayan, ilişkiye girmelerinden önce, aralıksız iki ay oruç tutacaktır. Buna da gücü yetmeyen, altmış yoksulu doyuracaktır. Bütün bunlar Allah'a ve resulüne inanasınız diyedir. Ve işte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Küfre sapanlara korkunç bir azap vardır.
MÜCADİLE 5.Allah'a ve resulüne karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin çarpılıp tepelendikleri gibi çarpılıp tepeleneceklerdir. Biz, gerçekleri apaçık gösteren ayetler indirmişizdir. Küfre sapanlar için, rezil edici bir azap vardır.
MÜCADİLE 6.Gün olur, Allah onların hepsini diriltir ve yapıp ettiklerini onlara haber verir. Allah onu iyice sayıp zaptetmiştir, onlarsa unutmuşlardır. Allah, herşey üzerinde tam bir tanıktır.
MÜCADİLE 7.Görmez misiniz ki Allah, göklerde olanları da yeryüzünde olanları da bilir. Üç kişi, aralarında fısıldaşmaya görsün, dördüncüleri O'dur; beş kişi fısıldaşmaya görsün altıncıları O'dur. Bundan az da olsalar çok da olsalar, O mutlaka onlarla beraberdir; nerede bulunurlarsa bulunsunlar. Sonra onlara, yapıp ettiklerini kıyamet günü haber verecektir. Allah herşeyi bilmektedir.
MÜCADİLE 8.Görmedin mi şu fısıldaşmaktan yasaklananları ki, biraz sonra, yasaklanmış oldukları şeye dönüyorlar ve günah, düşmanlık, peygambere isyan konusunda fısıldaşıyorlar. Sana geldiklerinde, seni Allah'ın selamlamadığı biçimde selamlıyorlar. Kendi içlerinde ise şöyle diyorlar: “Söylediğimiz şey yüzünden Allah

bize azap etse ya!” Cehennem yeter onlara. Girecekler oraya. Ne kötü dönüş yeridir o!
MÜCADİLE 9.Ey iman edenler! Aranızda fısıldaştığınız zaman, günah, düşmanlık ve resule isyan hususlarında fısıldaşmayın; iyilik ve takva konusunda fısıldaşın. Huzurunda haşredileceğiniz Allah’tan korkun.
MÜCADİLE 10.Fısıltı, inananları kederlendirmek için ancak şeytandan gelir. Bununla birlikte o, Allah’ın izni olmadıkça inananlara hiçbir zarar veremez. Müminler sadece Allah’a güvenip dayansınlar.
MÜCADİLE 11.Ey iman edenler! Size, “Meclislerde yer açın!” dendiğinde, yer açın ki Allah da sizin için genişlik sağlasın. “Kalkın!” denildiğinde de kalkın ki Allah, içinizden inananlarla kendilerine ilim verilmiş olanların derecelerini yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.
MÜCADİLE 12.Ey iman edenler! Resulle gizlice konuşacağınız zaman, bu gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin! Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Eğer bu imkanı bulamazsanız bilin ki Allah Gafur’dur, Rahim’dir.
MÜCADİLE 13.Gizli konuşmanızdan önce, sadakalar vermekten ürperdiniz mi? Çünkü yapmadınız. Allah size tövbe nasip etti. Artık namazı kılın, zekatı verin, Allah’a ve resulüne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.
MÜCADİLE 14.Allah’ın kendilerine öfkelendiği bir kavmi dost edinenleri görmedin mi? Onlar ne sizdendirler ne de onlardan. Bilip durdukları halde yalana yemin ediyorlar.
MÜCADİLE 15.Allah, onlar için şiddetli bir azap hazırlamıştır. Ne kötüdür onların yapmakta oldukları!
MÜCADİLE 16.Yeminlerini kalkan edinip Allah’ın yolundan alıkoydular. Küçük düşürücü bir azap var onlar için.
MÜCADİLE 17.Onların malları da çocukları da kendilerine, Allah’a karşı hiçbir şey sağlamaz. Ateş halkıdır onlar. Sürekli kalacaklardır orada.
MÜCADİLE 18.Allah onları tekrar dirilttiği gün, size yemin ettikleri gibi O’na da yemin edecekler ve birşey yaptıklarını sanacaklar. Dikkat edin, onlar yalancıların ta kendileridir.
MÜCADİLE 19.Şeytan onları kuşattı da Allah’ın Zikri’ni /Kur’an’ı onlara unutturdu. İşte bunlar şeytanın hizbidir. Dikkat edin! Şeytanın

hizbi hüsrana uğrayanların ta kendileridir.
MÜCADİLE	20.Allah'a ve resulüne kafa tutanlar en aşağılık kişiler arasındadırlar.
MÜCADİLE	21.Allah, "Ben ve resullerim mutlaka galip geleceğiz!" diye yazmıştır. Allah çok güçlüdür, Aziz'dir.
MÜCADİLE	22.Allah'a ve ahiret gününe inanan bir topluluğun, Allah'a ve resulüne karşı çıkanlarla sevgiye dayalı bir dostluk kurduğunu göremezsin. Bunlar onların ister babaları olsun, ister çocukları olsun, ister kardeşleri olsun, ister akrabaları olsun. Allah onların kalplerine imanı yazmış ve onları kendisinden bir ruhla desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır; sürekli kalacaklardır orada. Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Allah'ın hizbi işte bunlardır. Dikkat edin, Allah'ın hizbi, başarıya ulaşanların ta kendileridir!
HAŞR	1.Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ı tespih etmektedir.Aziz'dir O, Hakim'dir.
HAŞR	2.Ehlikitap'tan küfre sapanları, ilk toplanma gününde yurtlarından O çıkardı. Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız; onlarsa kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını zannetmişlerdi. Ama Allah onlara hiç ummadıkları yerden geldi, yüreklerine korku saldı; kendi evlerini kendi elleriyle ve iman sahiplerinin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ibret alın, ey gözleri olanlar!
HAŞR	3.Eğer Allah onlar üzerine sürgünü yazmamış olsaydı, onlara mutlaka dünyada azap ederdi. Ahirette de onlara ateş azabı vardır.
HAŞR	4.Çünkü onlar, Allah'a ve resulüne kafa tuttular.Kim Allah'a kafa tutarsa, bilsin ki Allah'ın azabı çok çetindir.
HAŞR	5.Bir hurma ağacını kestiniz, yahut onun kökleri üzerine dikili bıraktınızsa, bu Allah'ın izniyledir; yoldan çıkmışları rezil etmesi içindir.
HAŞR	6.Allah'ın onlardan resulüne aktardığı ganimetlere gelince, siz onun için ne at bindiniz ne deve sürdünüz; ama Allah, resullerini dilediği kimselerin üzerine salar. Allah herşeyi yapmakta sonsuz kudret sahibidir.
HAŞR	7.Allah'ın, kentler hakkında resulüne zahmetsizce aktardığı mal ve nimetler şunun içindir: Allah, Peygamber, yakınlar,

yetimler, yoksullar, yolda kalmışlar. Bu böyle düzenlenmiştir ki, o mal ve nimetler sizden yalnız zengin olanlar arasında dönüp duran bir kudret aracı olmasın. Resul size ne verdiyse onu alın; sizi neden yasakladıysa ona son verin ve Allah'tan korkun. Hiç kuşkusuz, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.
HAŞR 8.Sözü edilen o mallar, göçmen yoksullar içindir. Onlar ki, yurtlarından çıkarılıp mallarından yoksun bırakılmışlardır; Allah'tan bir lütuf ve bir hoşnutluk peşindedirler; Allah'a ve resulüne yardım ederler. İşte onlardır, özü-sözü doğru olanlar.
HAŞR 9.Onlardan önce yurda konmuş ve imana sarılmış olanlar, kendilerine hicret edenleri severler. Onlara verilenlerden ötürü göğüslerinde bir ihtiyaç duymazlar. Kendilerinin ihtiyaçları olsa bile, ötekileri kendi nefslerine tercih ederler. Nefsini cimriliğinden/doymazlığından korunanlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.
HAŞR 10.Onlardan sonra gelenler de şöyle derler: "Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş kardeşlerimizi affet; kalplerimizde, inananlara karşı bir düşmanlık bırakma! Rabbimiz, sen çok şefkatli, çok merhametlisin!"
HAŞR 11.Görmedin mi o ikiyüzlülüğe sapanları ki, Ehlikitap'tan inkara giden dostlarına şöyle diyorlar: "Eğer toprağınızdan çıkarılırsanız, yemin olsun sizinle birlikte biz de çıkacağız. Sizinle ilgili olarak hiç bir zaman kimsye boyun eğmeyeceğiz. Eğer sizinle savaşılırsa mutlaka size yardı edeceğiz." Allah tanıktır ki, onlar kesinlikle yalancıdırlar.
HAŞR 12.Eğer çıkarılsalar onlarla beraber çıkmazlar; eğer savaşa maruz bırakılsalar onlara yardım etmezler; yardım etmeye kalksalar da mutlaka arkalarını dönüp kaçarlar. Sonunda kendilerine de yardım edilmez.
HAŞR 13.Onların gönüllerinde, korku bakımından siz, Allah'tan daha zorlusunuz. Bu böyledir, çünkü onlar anlamayan bir topluluktur.
HAŞR 14.Onlar sizinle toplu halde değil ancak müstahkem kaleler içinde yahut duvarlar arasından savaşabilirler. Onların kendi aralarındaki problemleri/çıkmazları çetindir/ciddidir. Sen onları birlik/beraberlik halinde sanıyorsun, oysaki onların kalpleri darmadağınık/parça parçadır. Böyledir; çünkü onlar akıllarını işletmeyen bir topluluktur.

HAŞR 15.Kendilerinden biraz önce günahlarının vebalini tadanlara benziyorlar. Acı bir azap var onlara...
HAŞR 16.Durumları, şeytanın durumuna benziyor. Hani, şeytan insana, “Küfret/inkar et!” der; insan küfür ve inkara sapınca da şöyle konuşur: “Vallahi ben senden uzağım; ben, alemlerin Rabbi olan Allah’tan korkarım.”
HAŞR 17.Bu yüzden ikisinin de sonu, içinde sürekli kalacakları ateşe girmektedir. Zalimlerin cezası işte budur.
HAŞR 18.Ey iman edenler! Allah’tan korkun! Ve her benlik, yarın için önden ne gönderdiğine bir baksın. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.
HAŞR 19.O kimseler gibi olmayın ki, Allah’ı unuttular da Allah da onlara öz benliklerini unutturdu. Yoldan çıkmışların ta kendileridir onlar.
HAŞR 20.Ateşin dostlarıyla cennetin dostları bir olmaz. Cenneti dostları, kurtuluşu/zaferi elde edenlerin ta kendileridir.
HAŞR 21.Eğer biz bu Kur’an’ı bir dağın üzerine indirseydik, herhalde sen onu huşu ile boynunu bükmüş, çatlayıp yarılmış görürdün. Biz bu örnekleri insanlara hep veriyoruz ki, inceden inceye düşünebilsinler.
HAŞR 22.Öyle Allah ki O, tanrı yok O’ndan başka. Gaybı da görünen alemi de bilen O. Rahman O, Rahim O.
HAŞR 23.Öyle Allah ki O, ilah yok O’ndan gayrı. Melik, Kuddus, Selam, Mümin, Müheymin, Aziz, Cebbar, Mütekebbir. Allah, onların ortak koşmalarından yücedir, arınmıştır.
HAŞR 24.Allah’tır O. Haalik, Bari’, Musavvir’dir O. En güzel isimler O’nundur.Göklerde ne var, yerde ne varsa O’nu tespih eder. Aziz’dir O, Hakim’dir.
MÜMTEHİNE 1.Ey iman sahipleri! Düşmanımı ve düşmanınızı dostlar yerine tutmayın! Onlar, size haktan geleni inkar ettikleri, Rabbiniz Allah’a inandığınız için Peygamber’i ve sizi yurdunuzdan çıkardıkları halde, siz onlara sevgi sunuyorsunuz. Benim yolumda gayret sarfetmek, benim hoşnutluğumu kazanmak için seferber olduğunuz halde, içinizde onlara sevgi gizliyorsunuz. Sizin gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da en iyi ben bilirim. Sizden kim bunu yaparsa denge yolundan sapmış olur.

MÜMTEHİNE 2.Onlar sizi ele geçirirlerse size düşman olurlar; ellerini ve dillerini size kötülükle uzatırlar, inkara sapmanızı isterler.
MÜMTEHİNE 3.Kıyamet gününde ne hısımlarınızın ne de çocuklarınızın size hiçbir yararı olmaz. O, sizi birbirinizden ayıracaktır. Allah, işleyip ürettiklerinizi açık açık göstermektedir.
MÜMTEHİNE 4.İbrahim'le, beraberinde olanlar da sizin için çok güzel bir örnek vardır. Hani, onlar toplumlarına şöyle demişlerdi: "Biz sizden de Allah dışında ki kulluk ettiklerinizden de uzağız. Sizi tanımıyoruz. Sizinle bizim aramızda, siz Allah'a, yalnız Allah'a inanıncaya kadar, sürekli düşmanlık ve nefret olacaktır." Ancak İbrahim babasına şöyle demişti: "Senin için hep af dileyeceğim ama Allah'tan sana gelecek şeyi geri çevirme gücüm yoktur. Ey Rabbimiz! Yalnız sana güveniyoruz, yalnız sana yöneliyoruz! Dönüş yalnız sanadır!"
MÜMTEHİNE 5."Ey Rabbimiz! Bizi, küfre sapanlar için bir fitne/imtihan aracı yapma! Bağışla bizi ey Rabbimiz! Sen, yalnız sen sonsuz kudretin, sonsuz hikmetin sahibisin."
MÜMTEHİNE 6.Andolsun, onlar da sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü arzu edenlere çok güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse şunu bilsin ki, Allah, sınırsız zengindir; tüm övgülerin sahibidir.
MÜMTEHİNE 7.Olabilir ki Allah sizinle, onlardan düşman olduklarınız arasına bir sevgi koyar. Allah'ın gücü herşeye yeter. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.
MÜMTEHİNE 8.Allah sizi, din hakkında sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten, onlara adaletli davranmaktan men etmez. Allah, adaleti ayakta tutanları sever.
MÜMTEHİNE 9.Allah sizi; ancak din hakkında sizinle savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran, çıkarılmanıza yardım eden kimselerle dost olmaktan yasaklar. Böyleleriyle dost olanlar, zalimlerin ta kendileridir.
MÜMTEHİNE 10.Ey iman sahipleri! Mümin kadınlar hicret ederek size geldiklerinden onları imtihan edin.Allah onların imanlarını daha iyi bilir ya! Eğer onların mümin hanımlar olduklarını anlarsanız, onları kafirlere döndürmeyin. Ne bu mümin kadınlar o kafirlere helaldir ne de o kafirler bunlara helaldir. Bu kadınlar için harcadıklarını o kafirlere geri verin. Mehirlerini kendilerine verdiğiniz takdirde, bu

kadınları nikahlamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Kafirlerin iffet ve nikahlarına yapışmayın. Kafirlere gitmeyi yeğleyen kadınlar için harcadıklarınızı onlardan geri isteyin; onlar da size gelen mümin kadınlar için harcadıklarını geri istesinler. Bu, Allah'ın hepinize buyruğudur. Aranızda hüküm veriyor. Allah Alim'dir, Hakim'dir.

MÜMTEHİNE 11.Eğer, kafirler tarafına geçmiş eşleriniz yüzünden birşeyleriniz inkarcılara gider, sonra da onlardan size kaçan kadınlar yüzünden ödeme sırası size gelirse, eşleri gitmiş olan müminlere, harcadıkları miktarı verin. Kendisine inandığınız Allah'tan korkun.

MÜMTEHİNE 12.Ey Peygamber! İnanmış kadınlar sana gelip Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamaları, hırsızlık etmemeleri, zine etmemeleri, çocuklarını öldürmemeleri, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup ortaya sürmemeleri, iyilik ve güzelliği belirlenmiş bir işte sana isyan etmemeleri hususunda seninle bey'atleşmek isterlerse, onlarla bey'atleş ve onlar için Allah'tan af dile. Kuşkusuz, Allah Gafur'dur, Rahim'dir.

MÜMTEHİNE 13.Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir toplulukla dostluk kurmayın! Çünkü bunlar ahiretten ümitlerini kesmişlerdir. Tıpkı, kabir halkından olan inkarcıların, ümitlerini kestikleri gibi...

SAF 1. Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ı tespih etmiştir. Aziz'dir O, Hakim'dir.

SAF 2. Ey iman sahipleri! Yapmayacağınız şeyi neden söylüyorsunuz?

SAF 3. Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah katında büyük günahtır.

SAF 4. Allah kendi yolunda, duvarları birbirine perçinlenmiş bir bina gibi, saf bağlıyarak çarpışanları sever.

SAF 5. Hani, Musa, toplumuna şöyle demişti: "Ey toplumum! Benim size gönderilen Allah elçisi olduğumu bilip durduğunuz halde, beni neden incitiyorsunuz?" Onlar bozulup sapınca Allah da onların kalplerini eğriltti. Çünkü Allah, fasıklaşmış bir topluluğu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.

SAF 6. Meryem oğlu İsa'nın da şöyle dediğini hatırla: "Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim. Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmet adında bir elçiyi

müjdeleyici olarak gönderildim." Fakat İsa'nın müjdelediği elçi onlara apaçık delilleri getirdiğinde: "Bu, katıksız bir büyüdür." Dediler.
SAF 7. İslam'a çağrılıp durduğu halde, yalanlar düzerek Allah'a iftira edenden daha zalim kim vardır? Allah, zulme bulaşmış kişiler topluluğunu doğruya ve güzele iletmez.
SAF 8. İstiyorlar ki ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürsünler. Ama Allah, küfre sapanlar hoş görmeseler de nurunu tamamlayacaktır.
SAF 9. Resulünü hidayet ve hak dini getirmek üzere o gönderdi ki, ortak koşanlar hoşlanmasa bile, onu tüm dinlerden üstün kılsın.
SAF 10. Ey iman sahipleri! Dikkatlerinizi, sizi korkunç bir azaptan kurtaracak bir ticarete çekeyim mi:
SAF 11. Allah'a ve onun resulüne inanır, Allah yolunda mallarınız ve canlarınızla didinirsiniz. İşte bu, sizin için en hayırlısıdır; eğer bilirseniz.
SAF 12. Günahlarınızı affeder ve sizi, altından nehirler akan bahçelere, sürekli cennetlerdeki temiz-bereketli barınaklara yerleştirir. İşte bu en büyük başarıdır.
SAF 13. Seveceğiniz daha başka şeyler de var: Allah'tan bir yardım, çok yakın bir fetih... İman sahiplerine müjdele!
SAF 14. Ey iman sahipleri! Allah'ın yardımcıları olun! Hani, Meryem oğlu İsa, havarilere: "Allah'a gidişte benim yardımcılarım kimdir?" demişti de, havariler: "Biz, Allah'ın yardımcılarıyız!" cevabını vermişlerdi. Bunun ardından, İsrailoğullarından bir zümre iman etmiş, bir zümre de küfre sapmıştı. Nihayet biz, iman sahiplerini düşmanlarına karşı güçlendirdik de onlar üstün geldiler.
CUMUA 1.Göklerdekiler ve yerdekiler; o Melik, o Kuddüs, o Aziz, o Hakim Allah'ı tespih ediyor.
CUMUA 2.O Allah'tır ki, ümmilere içlerinden bir resul göndermiştir de o, onlara Allah'ın ayetlerini okur, onları arıtıp temizler, onlara Kitap'ı ve hikmeti öğretir. Onlar bundan önce tam bir sapıklık içine gömülmüşlerdi.
CUMUA 3.O resulü, ümmilerden olup da henüz onlara katılmamış bulunan başka kimselere de gönderdi. O'dur Aziz, O'dur Hakim.
CUMUA 4.İşte bu, Allah'ın lütfudur ki, onu dilediğine verir.Allah, büyük lütfun sahibidir.

CUMUA 5.Sırtlarına Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayanların durumu, kutsal kitap parçaları taşıyan eşeğin durumuna benzer. Allah'ın ayetlerini yalanlayan topluluğun vücut verdiği örnek ne kötüdür! Allah, zulme sapmış bir topluluğu doğruya ve güzele ulaştırmaz.
CUMUA 6.De ki: "Ey Yahudiler! Eğer insanlar arasında yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunu sanıyorsanız, buna gerçekten inanıyorsanız, hadi ölümü isteyin!"
CUMUA 7.Ama onlar, ellerinin üretip önden gönderdikleri yüzünden ölümü asla temenni edemezler. Allah, zalimleri bilmektedir.
CUMUA 8.Şunu da söyle: "O kaçmakta olduğunuz ölüm, işte o, size mutlaka ulaşacaktır. Sonra, görülmeyeni de görüleni de bilene döndürüleceksiniz. O, size, yapıp etmiş olduklarınızı haber verecektir."
CUMUA 9.Ey inananlar! Cuma günü, namaz için çağrı yapıldığında, Allah'ı anmaya/Allah'ın Zikri'ne koşun! Alış-verişi bırakın! Eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.
CUMUA 10.Namaz kılınınca hemen yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfundan nasibinizi arayın. Allah'ı çok anın ki, kurtuluşa erebilesiniz.
CUMUA 11.Bir ticaret yahut oyun-eğlence görür görmez, dağılıp ona yöneldiler de seni ayaküstü bıraktılar. Onlara de ki: "Allah katında bulunan, eğlenceden de ticaretten de hayırlıdır. Ve Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır."
MÜNAFİKUN 1.Münafıklar sana geldiklerinde: "Senin kesinlikle Allah'ın elçisi olduğuna tanıklık ederiz." derler. Senin kesinlikle O'nun elçisi olduğunu Allah zaten biliyor. Ve Allah tanıklık eder ki, münafıklar kesinlikle yalacıdırlar.
MÜNAFİKUN 2.Yeminlerini bir kalkan edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Onların yapmakta oldukları ne kötüdür!
MÜNAFİKUN 3.Bu durumun sebebi şudur: Onlar iman ettiler, sonra küfre saptılar da kalpleri üzerine mühür basıldı. Artık onlar incelikleri anlamazlar.
MÜNAFİKUN 4.Onları gördüğünde gövdeleri hoşuna gider. Birşey konuşsalar sözlerine kulak verirsin. Onlar birbirine dayandırılmış keresteler/Hint kumaşı giydirilmiş kütük parçaları gibidirler. Her bağırtıyı aleyhlerinde zannederler. Düşmandır onlar;

sakın onlardan! Allah onları kahretsin! Nasıl da aldatılıp döndürülüyorlar!
MÜNAFİKUN 5.Onlara, “Hadi gelin, Allah resulü sizin için af dilesin!” dendiğinde kafalarını öteye çevirirler. Ve sen onların böbürlenmüş bir halde dönüp gittiklerini görürsün.
MÜNAFİKUN 6.Sen onlar için ha af dilemişsin ha dilememişsin. Aleyhlerindeki sonuç aynı kalacaktır. Allah onları asla affetmeyecektir. Çünkü Allah, sapıklık ve çirkinliğe bulaşmış bir topluluğu doğruya ve güzele iletmez.
MÜNAFİKUN 7.Onlar: “Allah resulünün yanındakilere infak edip birşey vermeyin ki dağılıp gitsinler!” diyen kişilerdir. Oysaki göklerin ve yerin hazineleri, Allah’ın tekelindedir. Ama münafıklar bunu anlamazlar.
MÜNAFİKUN 8.Şöyle derler: “Eğer Medine’ye dönersek, yemin olsun ki, itibarlı ve baskın olan, ezik ve zayıf olanı oradan çıkaracaktır!” Güç ve itibar Allah’a, onun resulüne ve iman sahiplerine özgüdür. Ama münafıklar bunu bilmezler.
MÜNAFİKUN 9.Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız, sizi, Allah’ı anmaktan/Allah’ın Zikri olan Kur’an’dan alıkoymasın. Böyle birşey yapanlar, hüsrana uğramışların ta kendileridir.
MÜNAFİKUN 10.Sizden birine ölüm gelip de, “Ey Rabbim, yakın bir süreye kadar beni geciktirseydin de içtenliğimi belgelemek için birşeyler vererek iyilik ve barış sevenlerden olsaydım!” demesinden önce, size rızık olarak verdiklerimizden dağıtın.
MÜNAFİKUN 11.Allah, süresi geçmiş olan bir canı geriye asla bırakmaz! Ve Allah, yapıp etmekte olduklarınızı çok iyi haber almaktadır.
TEĞABÜN 1.Göklerdekiler ve yerdekilerAllah’ı tespih ediyor. O’nundur mülk ve yönetim; O’nun içindir tüm övgüler. Herşeye gücü yetendir O.
TEĞABÜN 2.O’dur sizi yaratan! Sizin bir kısmınız küfre sapmıştır, bir kısmınız iman etmiştir. Ve Allah, işleyip ürettiklerinizi çok iyi görmektedir.

TEĞABÜN 3.Gökleri ve yeri hak olarak yarattı; sizi biçimlendirdi ve görünüşlerinizi güzel yaptı. Yalnız O'nadır dönüş.
TEĞABÜN 4.O bilir, göklerde ne var, yerde ne var! Ve bilir sizin gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da. Allah, göğüslerin özünü çok iyi bilir.
TEĞABÜN 5.Sizden önce küfre sapanların haberleri gelmedi mi size? Onlar, yapıp ettiklerinin vebalini tattılar. Ve onlar için korkunç bir azap vardır.
TEĞABÜN 6.Bu böyledir. Çünkü resulleri onlara apaçık deliller getirip dururken onlar: "Bir insan mı bize kılavuzluk edecek!" deyip küfre saptılar ve yüz çevirdiler. Ve Allah hiçbir şeye muhtaç olmadığını gösterdi. Allah, sınırsız zenginliğin, sonsuz övgülerin sahibidir.
TEĞABÜN 7.Küfre sapanlar asla diriltilmeyeceklerini sandılar. De ki: "Rabbime yemin ederim ki, sandığınız gibi değil! Andolsun ki, mutlaka diriltileceksiniz; yine andolsun ki, yaptıklarınız size mutlaka haber verilecektir. Ve bu, Allah için çok kolaydır."
TEĞABÜN 8.Artık Allah'a, onun resulüne ve size indirdiğimiz nura inanın. Allah, yapmakta olduklarınızı iyiden iyiye haber almaktadır.
TEĞABÜN 9."Toplanma günü" için sizi bir araya getirdiği gün, karşılıklı aldatış ve aldanışların ortaya çıktığı gündür. Kim Allah'a iman eder, barışa ve hayra yönelik iş yaparsa Allah onun çirkinliklerini örter ve kendisini altından nehirler akan bahçelere, içlerinde sürekli kalmak üzere yerleştirir. İşte büyük başarı budur.
TEĞABÜN 10.Küfre sapıp ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte bunlar, içinde sürekli kalacakları ateşin dostlarıdır. Ne kötü dönüş yeridir orası!
TEĞABÜN 11.Allah'ın izni olmadıkça hiçbir musibet gelip çatmaz. Kim Allah'a inanırsa Allah O'nun kalbini doğruya ve güzele kılavuzlar. Ve Allah herşeyi en iyi biçimde bilmektedir.
TEĞABÜN 12.Allah'a itaat edin, resule de itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz resulümüze düşen apaçık bir tebliğden başkası değildir.
TEĞABÜN 13.Allah... İlah yok O'ndan başka! Yalnız Allah'a güvenip dayanır iman sahipleri.
TEĞABÜN 14.Ey iman edenler! Şu bir gerçek ki, eşlerinizin ve evlatlarınızın içinden size bir düşman vardır; onlara karşı dikkatli

olun. Eğer affeder, ellerini tutar, hatalarını görmezlikten gelirseniz, kuşkusuz Allah da affedici, merhamet edici olur.
TEĞABÜN 15.Şu da bir gerçek ki, mallarınız ve çocuklarınız bir imtihan aracıdır. Allah'a gelince, onun katında büyük bir ödül vardır.
TEĞABÜN 16.O halde, gücünüz ölçüsünde Allah'tan korkun, dinleyin, itaat edin. Ve benlikleriniz için bir hayır olarak infakta bulunun. Nefsinin cimrilik ve doymazlığından korunanlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.
TEĞABÜN 17.Eğer Allah'a gönül hoşluğuyla birşey borç verirseniz O, onu sizin için katlayarak artırır ve sizin hatalarınızı bağışlar. Allah Şekur'dur, şükredenlere karşılık verir; Halim'dir, yumuşak ve merhametli davranır.
TEĞABÜN 18.Görünmeyen ve görünen alemleri bilendir O; Aziz'dir, Hakim'dir.
TALÂK 1. Ey peygamber! kadınları boşadığınız zaman iddetlerine doğru boşayın ve iddeti iyi sayın! Rabbiniz olan Allah'tan korkun! Onları evlerinden çıkarmayın; onlarda çıkmasınlar. Apaçık ve belgeli bir yüzsüzlük yapmaları durumu müstesna. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Allah'ın sınırlarını çiğneyen kendi benliğine zulmetmiş olur. Bilemezsin, belki Allah bundan sonra yeni bir iş/oluş ortaya çıkarır.
TALÂK 2. Sürelerini doldurma noktasına geldiklerinde o kadınları ya orfün gerektirdiği biçimde tutun yahut da yine örfün gerektirdiği şartlarla onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de tanık tutun. Tanıklığı Allah için tam bir biçimde yapın. Allah'a ve âhiret gününe inanan kişiye işte bu şekilde öğüt verilmektedir. Kim Allah'tan korkarsa Allah ona bir çıkış yolu nasip eder.
TALÂK 3. Ve onu hiç beklemediği yönden rızıklandırır. Kim Allah'a dayanıp güvenirse O, ona yeter. Hiç kuşkusuz Allah emrini yerine getirecektir. Allah her şey için bir ölçü/bir kader belirlemiştir.
TALÂK 4. Âdetten kesilen kadınlarınızın iddet bekleme sürelerinde kuşkuya düşerseniz, onların iddetleri üç aydır. Hiç âdet görmemiş kadınların süreleri de böyledir. Gebe olan kadınların süreleri ise yüklerini bırakmalarına kadardır. Kim Allah'tan korkarsa, O ona işinde bir kolaylık nasip eder.
TALÂK 5. İşte bu, Allah'ın size indirmiş olduğu emirdir. Kim Allah'tan korkarsa O, onun çirkinlerini örter ve onun ödülünü büyütür.

TALÂK 6. O kadınları, imkânlarınız ölçüsünde, barındırdığınız yerin bir kısmında barındırın. Onları baskı altında tutmak için onlara zarar verme yönüne gitmeyin. Eğer hamile iseler yüklerini bırakıncaya kadar onlara nafaka verin. Eğer sizin için çocuk emziriyorlarsa, ücretlerini verin. Aranızda örfe uygun biçimde konuşup tartışın. Eğer anlaşmakta zorluk çekerseniz o zaman, doğmuş olan çocuğu baba hesabına başka bir kadın emzirecektir.
TALÂK 7. Geniş imkâna sahip olan bu geniş imkânından harcasın. Rızkı kendisine ölçü ile verilmiş olan da Allah'ın kendisine verdiğinden infak etsin. Allah hiç bir benliği, kendisine verdiği şey dışında yükümlü tutmaz. Allah, bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.
TALÂK 8. Nice kentler vardır ki,azgınlık edip Rabbinin ve onun resullerinin emrinden çıktılar da biz onları çok zorlu bir hesaba çektik ve onlara, görülmemiş bir azapla azap ettik.
TALÂK 9. Böylece onlar, yaptıklarının vebalini tattılar ve işlerinin sonu hüsran oldu.
TALÂK 10. Allah onlar için şiddetli bir azap hazırladı. Artık Allah'tan korkun, ey iman etmiş akıl ve gönül sahipleri! Allah size bir Zikir/bir uyarı/bir düşündürücü indirmistir.
TALÂK 11. Bir elçi indirmistir ki, iman edip hayra ve barışa yönelik işler sergileyenleri, karanlıklardan nura çıkarmak için Allah'ın ayetlerini açık-seçik okur. Allah'a inanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanları Allah, altlarından ırmaklar akan cennetlere/bahçelere koyacaktır. Onlar orada sonsuza dek kalıcıdır. Allah böylesi için rızkı gerçekten güzelleştirmiştir.
TALÂK 12. Allah O'dur ki, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yaratmıştır. Emir/iş ve oluş onlar arasında sürekli iner ki, Allah'ın herşeye kadir olduğunu ve Allah'ın, bilgi bakımından herşeyi kuşattığını bilesiniz.
TAHRİM 1.Ey Peygamber! Allah'ın sana helal kıldığı şeyi, eşlerinin hoşnutluğunu isteyerek neden haramlaştırıyorsun? Allah Gafur'dur, Rahim'dir.
TAHRİM 2.Allah size, yeminlerinizi çözmeyi farz kılmıştır. Ve Allah, sizin Mevla'nızdır. Alim'dir O, herşeyi bilir; Hakim'dir O, hikmetleri sonsuzdur.

TAHRİM 3.Hani, Peygamber, eşlerinden birine bir sözü gizlice söylemişti. Sonra eşi bu sözü duyurup Allah da onu Peygamber'e bildirince, Peygamber sözün bir kısmını açıklamış, bir kısmından vazgeçmişti. Peygamber, sözü eşine bildirdiğinde o: "Bunu sana kim haber verdi?" demişti. Peygamber de: "O herşeyi bilen, herşeyden haberi olan bana bildirdi." diye cevaplamıştı.
TAHRİM 4.Eğer ikiniz, ey hanımlar, Allah'a tövbe ederseniz ne iyi, çünkü kalpleriniz kaydı; yok eğer Peygamber'e karşı dayanışmaya girerseniz hiç kuşkusuz bizzat Allah, onun destekçisidir. Cebrail'le iman sahiplerinin barışçıları da. Tüm bunlardan sonra melekler de ona arka çıkarlar.
TAHRİM 5.O sizi boşarsa, kim bilir belki de Rabbi ona sizin yerinize sizden daha hayırlı eşler nasip eder: Allah'a teslim olan, iman sahibi, gönülden bağlı, tövbe etmesini seven, ibadete düşkün, yolculuk edebilen dullar ve bakireler.
TAHRİM 6.Ey iman sahipleri! Kendilerinizi ve ailelerinizi öyle bir ateşten koruyun ki, yakıtı insanlarla taşlardır. O ateşin başında çok katı, çok sert melekler vardır. Onlar, kendilerine emir verdiği konuda Allah'a isyan etmezler ve emredildikleri şeyleri yaparlar.
TAHRİM 7.Ey küfre sapanlar! Özür dilemeyin bugün! Çünkü siz yapıp ettiklerinizin karşılığı olarak cezalandırılıyorsunuz.
TAHRİM 8.Ey iman edenler! Etkili öğüt veren bir tövbe ile Allah'a yönelin. Umulur ki Rabbiniz, çirkinliklerinizi ve günahlarınızı örter ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere yerleştirir. O gün Allah, peygamberi ve onunla birlikte inananları utandırmayacaktır. Onların ışığı önlerinden ve sağ yanlarından koşup gelir. Şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Işığımızı tamamla ve bizi bağışla! Sen herşeye Kadir'sin, herşeye gücün yeter."
TAHRİM 9.Ey Peygamber! Küfre sapanlarla ve münafıklarla mücadele et ve onlara karşı sert davran. Varacakları yer cehennemdir onların. Ne kötü dönüş yeridir o!
TAHRİM 10.Allah, küfre sapanlarla ilgili olarak Nuh'un karısı ile Lut'un karısını örnek verdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki barışçı kulun nikahı altında idiler, onlara hıyanet ettiler de eşleri, Allah'tan onlara gelecek olanı hiçbir şeyle geri çeviremediler. Şöyle dendi onlara: "Girin ateşe diğer gireceklerle!"

TAHRİM 11.Allah, iman edenlerle ilgili olarak da Firavun’un karısını örnek verdi. Hani, o şöyle demişti: “Ey Rabbim! Benim için katında, cennette bir barınak yap; beni, Firavun’dan, onun yapıp ettiğinden kurtar; beni zulme sapmış topluluktan da kurtar.”
TAHRİM 12.Ve Allah, ırzını bir kale gibi koruyan İmran kızı Meryem’i de örnek verdi. Biz onun içine ruhumuzdan üfledik. Ve o, Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdikledidi de içten bağlananlardan oldu.
MÜLK 1.Mülk ve yönetim elinde bulunan o Allah ne yücedir! O, herşeye Kadir’dir.
MÜLK 2.Hanginizin daha güzel iş yapacağını belirlemek için sizi imtihana çekmek üzere ölümü ve hayatı yaratan O’dur. Aziz’dir O, Gafur’dur.
MÜLK 3.Birbiriyle uyum ve ahenk içinde yedi gökleri yaratan da O’dur. O Rahman’ın yaratışında/yarattıklarına herhangi bir uyuşmazlık, aykırılık, çelişme göremezsin. Bir kez daha bak! Bir çatlaklık, bir uyuşmazlık görüyor musun?
MÜLK 4.Sonra bakışı iki kez daha döndür! Umudunu kesmiş olarak döner sana göz. Utanmış, bitkin düşmüştür o.
MÜLK 5.Yemin olsun ki, biz en yakın göğü kandillerle süsledik ve onları şeytanlara atış taneleri yaptık. O şeytanlar için çılgın ateş azabını da hazırladık.
MÜLK 6.Ve Rablerine karşı nankörlük edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü bir dönüş yeridir o!
MÜLK 7.Onun içine atıldıklarında, onun derinden gelen sesini işitirler. Feveran etmektedir o.
MÜLK 8.Öfkesinden çatlayacak hale gelir. İçine bir güruh atıldıkça, onun bekçileri bunlara sorarlar: “Size hiçbir uyarıcı gelmedi mi?”
MÜLK 9.Derler ki: “Gelmedi olur mu? Bize uyarıcı geldi. Fakat biz yalanladık. Ve: ‘Allah birşey indirmemiştir, siz büyük bir sapıklık içindesiniz, başka değil!’ şeklinde konuştuk.”
MÜLK 10.Ve derler ki: “Eğer söz dinleseydik yahut aklımızı çalıştırsaydık şu çılgın ateşin dostları arasında olmazdık.”
MÜLK 11.Günahlarını işte böyle itiraf ettiler. Çılgın ateşin halkına böyle kahır yaraşır.

MÜLK 12.Görmedikleri halde Rablerinden ürperenlere gelince, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.
MÜLK 13.Sözünüzü ister gizleyin ister onu açıklayın; şu bir gerçek ki O, göğüslerin özünü çok iyi bilir.
MÜLK 14.Yaratmış olan bilmez mi/Allah, yarattığı kimseyi bilmez mi? Latif'tir O, Habir'dir.
MÜLK 15.O, yeri sizin için boyun eğer yaptı. Haydi, onun omuzlarında yürüyün ve Allah'ın rızıklarından yiyin! Dönüş O'nadır.
MÜLK 16.O göktekinin, sizi yere batırmayacağından emin misiniz? O zaman yer aniden çalkalanmaya başlar.
MÜLK 17.O göktekinin, çakıl taşları taşıyan bir rüzgarı üzerinize salmayacağından emin misiniz? O zaman bileceksiniz nasılmış uyarım!
MÜLK 18.Andolsun, onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Ama nasıl olmuştu benim azabım?!
MÜLK 19.Üstlerinde, kanatlarını açıp kapayarak uçan kuşları hiç görmediler mi? Onları Rahman'dan başkası tutmuyor. Kuşkusuz O, her şeyi görmektedir.
MÜLK 20.Rahman'a karşı/Rahman'dan başka size yardım edecek ordunuz kimdir? İnkarcılar bir aldanış/gurur içindeler; hepsi bu!
MÜLK 21.Peki, O, rızkını tutarsa kim var sizi rızıklandıracak? Hayır, bir azgınlık ve nefret içinde inat etmekteler.
MÜLK 22.Peki, yüzüstü kapanarak yürüyen mi daha düzgün gider yoksa dosdoğru yol üzerinde dik ve düzgün yürüyen mi?
MÜLK 23.De ki: "Sizi oluşturan O'dur. O size, işitme gücü, gözler ve gönüller verdi. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!"
MÜLK 24.De ki: "Sizi, yeryüzünde yaratıp yayan O'dur. O'nun huzurunda haşredileceksiniz."
MÜLK 25.Derler ki: "Eğer doğru sözlülerseniz, bu vaat ne zaman?"
MÜLK 26.De ki: "Bilgi Allah'ın katındadır. Bana gelince, ben ancak açıkça uyaran biriyim."
MÜLK 27.Onu yakından gördüklerinde, inkar edenlerin yüzleri kötüleşti. Şöyle denildi: "O habire çağırıp durduğunuz şey budur."
MÜLK 28.Söyle onlara: "Diyelim ki, Allah beni ve beraberimdekileri öldürdü, yahut bize acıdı. Peki, kafirleri korkunç bir

azaptan kim kurtaracak?”
MÜLK 29.De ki: “Rahman’dır O, O’na inandık biz ve yalnız O’na güvendik. Yakında bileceksiniz kimmiş apaçık sapıklığın içinde.”
MÜLK 30.Şunu da söyle: “Bir sabah suyunuz çekiliverse, kim getirecek fışkırıp akan bir su size?”
KALEM 1.Nûn! Yemin olsun kaleme ve satır satır yazdıklarına
KALEM 2.Ki sen, cin tasallutuna uğramış değilsin; Rabbinin nimeti sayesinde,
KALEM 3.Senin için kesintisiz bir ödül var.
KALEM 4.Ve gerçekten sen, çok büyük bir ahlak üzerindesin.
KALEM 5.Yakında göreceksin, onlar da görecekler,
KALEM 6.Hanginizmiş fitneye tutulan, deliren!
KALEM 7.Senin Rabbin, evet O’dur kendi yolundan kimin saptığını en iyi bilen. Ve O’dur kimin doğruya ve güzele kılavuzlandığını en iyi bilen.
KALEM 8.O halde, yalanlayanlara itaat etme.
KALEM 9.İstediler ki sen, alttan alıp gevşek davranasın da onlar da yumuşaklık göstersin.
KALEM 10.Şunların hiçbirine eğilme, uyma: Çok yemin eden, bayağı-alçak,
KALEM 11.Alaycı/gammaz, koğuculuk içindolaşıp duran,
KALEM 12.Hayrı engelleyen, sınır tanımaz/saldırgan, günaha batmış,
KALEM 13.Kaba/obur, bütün bunlardan sonra da soyu bozuk, kötülükle damgalı.
KALEM 14.Mal ve oğullar sahibi olmuş da ne olmuş?
KALEM 15.Ayetlerimiz ona okunduğunda şöyle der: “Daha öncekilerin masalları!”
KALEM 16.Yakında biz onun hortumu üzerine damga basacağız/burnunu sürteceğiz.
KALEM 17.Biz onları, o bahçe sahiplerini belalandırdığımız gibi belalandırdık. Hani, onlar sabaha çıktıklarında, bahçeyi mutlaka kesip biçeceklerine yemin etmişlerdi.
KALEM 18.Hiçbir istisna tanımıyorlardı.
KALEM 19.Ama onlar uyumaktayken, Rabbinden gelen bir dolaşıcı bahçeyi dolaştı da,
KALEM 20.O, simsiyah kesiliverdi.

KALEM 21.Sabaha çıktıklarında birbirlerine seslendiler:
KALEM 22.“Hadi eğer biçecekseniz ekininizi erken gidin.”
KALEM 23.Yola koyuldular. Aralarında fısıldaşıyorlardı:
KALEM 24.“Hey! Bugün oraya bir yoksul girip yanınıza gelmesin.”
KALEM 25.Sadece engellemeye, şiddete güçleri yeten kişiler olarak erkenden vardılar.
KALEM 26.Fakat bahçeyi görünce: “Yahu biz yanlış gelmişiz.” dediler.
KALEM 27.“Hayır, hayır! Biz mahrum edilenleriz.”
KALEM 28.Ortancaları/ılımlı olanı şöyle dedi: “Ben size söylemedim mi? Tespih etseydiniz ya!”
KALEM 29.O zaman dediler ki: “Tespih ederiz seni, ey Rabbimiz! Gerçekten biz zalimler olduk!”
KALEM 30.Bunun üzerine birbirlerini kınamaya başladılar.
KALEM 31.“Yuh olsun bize, dediler, biz gerçekten azgınlarmışız.”
KALEM 32.“Umarız, Rabbimiz bize onun yerine daha hayırlısını verir. Biz de herşeyimizle Rabbimize yöneliriz.”
KALEM 33.İşte böyledir azap! Ahiretin azabı ise gerçekten çok daha büyüktür. Ah! Bir bilselerdi.
KALEM 34.Takva sahipleri için, Rableri katında nimetlerle dolu cennetler vardır.
KALEM 35.Biz, Müslümanları suçlular/günahkarlar gibi yapar mıyız?
KALEM 36.Neniz var sizin, nasıl hüküm veriyorsunuz?
KALEM 37.Yoksa sizin bir kitabınız var da ondan ders mi görüyorsunuz?
KALEM 38.Onda, keyfinize uyan herşeyi rahatça buluyorsunuz.
KALEM 39.Yoksa sizin lehinize üzerimizde kıyamete kadar uzanacak yeminler mi var da siz ne hükmederseniz oluverecek!
KALEM 40.Sor onlara: “Böyle birşeye hangisi kefil?”
KALEM 41.Yoksa kendilerinin ortakları mı var? Eğer doğru sözlü iseler, çağırıversinler ortaklarını!
KALEM 42.Baldırın çıplak kalacağı, secdelere çağrılacakları gün, onu da yapamayacaklar.
KALEM 43.Gözleri yere eğilmiş, benliklerini zillet kaplamıştır. Onlar, sapasağlam oldukları zaman da secde etmeye çağrılıyorlardı.

KALEM 44.Bu sözü yalanlayanla beni başbaşa bırak. Onları, bilmedikleri yerden yakalayacağız.
KALEM 45.Süre tanıyorum onlara. Tuzağım gerçeken zorludur benim.
KALEM 46.Bir ücret mi istiyorsun kendilerinden de onlar, bir borç altında eziliyorlar!
KALEM 47.Yoksa gayb yanlarında da onlar mı yazıyorlar?
KALEM 48.Artık Rabbinin hüküm vermesi için sabret. Balığın dostu Yunus gibi olma! Hani o, hıçkırıktan boğulur bir halde yakarmıştı.
KALEM 49.Eğer ona, Rabbinden bir nimet ulaşmasaydı, horlanmış bir halde cascavlak bir yere atılırdı.
KALEM 50.Fakat Rabbi onu seçip yüceltti ve barışseverlerden yaptı.
KALEM 51.O küfre sapanlar, Zikir'i/Kur'an'ı işittiklerinde az kalsın gözleriyle seni devireceklerdi. "Bu tam bir cinlidir." diyorlardı.
KALEM 52.Oysaki o Zikir/Kur'an alemler için bir öğütten başka şey değildir.
HAKKA 1.el-Hakka/geleceği kuşkusuz olan şey!
HAKKA 2.Nedir o hakka?
HAKKA 3.O hakkanın niteliğini sana bildiren nedir?
HAKKA 4.Semud ve Ad kariayı/başa çarpan olayı yalanlamıştı.
HAKKA 5.Bunun üzerine Semud, bir doğal felaket ile helak edildi.
HAKKA 6.Ad ise gürleyen sesle gelen soğuk rüzgarlı bir fırtınayla mahvedildi.
HAKKA 7.Onu, onların üzerine yedi gece-sekiz gün hiç ara vermeden saldı. Topluluğu orada yerlere serilmiş görürsün. İçleri boşaltılmış hurma kütükleri gibidirler.
HAKKA 8.Onlardan geri kalan birşey görüyor musun?
HAKKA 9.Firavun da ondan öncekiler de altı üstüne gelmiş kentlerde aynı hataya vücut verdiler.
HAKKA 10.Rablerinin resulüne isyan ettiler de O da onları, şiddeti arttıkça artan bir yakalayışla yakaladı.
HAKKA 11.Su azıp köpürdüğünde, biz sizi o akıp gidende taşıdık,
HAKKA 12.Ki onu size bir hatırlatıcı/düşündürücü yapalım ve kavrayabilen kulak kavrasın.

HAKKA 13.Sura bir üfleyişle üflendiğinde,
HAKKA 14.Yer ve dağlar yükletilip birbirine bir çarpılışla parça parça edildiğinde,
HAKKA 15.İşte o gün, olması gereken olmuştur.
HAKKA 16.Gök yarılmıştır. O gün o, lime lime sarkmıştır.
HAKKA 17.Melek de onun kenarlarındadır. Rabbinin arşını, o gün onların üstündeki sekiz taşır.
HAKKA 18.O gün arz olunursunuz; hiçbir saklınız/gizliniz kalmaz.
HAKKA 19.Öz kitabı sağından verilen: “İşte kitabım, okuyun!” der.
HAKKA 20.“Kendi hesabıma kavuşacağımı sezmiştim zaten.”
HAKKA 21.Artık o, hoşnutluk veren bir yaşayış içindedir.
HAKKA 22.Yüksek bir bahçe içindedir.
HAKKA 23.Devşirilmesi kolaydır onun.
HAKKA 24.Geçmiş günlerde sunduklarınızın karşılığı olarak afiyetle yiyin, için.
HAKKA 25.Öz kitabı sol tarafından verilene gelince o şöyle der: “Ah, ne olurdu bana kitabım verilmeseydi!”
HAKKA 26.“Hesabımın ne olduğunu hiç bilmemiş olsaydım.”
HAKKA 27.“Ah, ne olurdu, iş bitmiş olsaydı!”
HAKKA 28.“Hiçbir işime yaramadı malım.”
HAKKA 29.“Sökülüp gitti benden saltanatım.”
HAKKA 30.“Tutun onu, derhal bağlayı onu!”
HAKKA 31.“Sonra cehenneme sallayın onu.”
HAKKA 32.“Sonra boyu yetmiş arşın olan bir zincirde yollayın onu.”
HAKKA 33.“Çünkü o, yüce Allah’a inanmıyordu.”
HAKKA 34.“Yoksulu doyurmaya özendirmiyordu.”
HAKKA 35.“Bugün onun için burada bir sıcak dost yoktur.”
HAKKA 36.“Yıkananların atık sularından başka yemek de yoktur.”
HAKKA 37.“Ki o atık suyu sadece günahkarlar yer.”
HAKKA 38.Hayır, sandıkları gibi değil! Yemin ederim gördüklerinize,
HAKKA 39.Ve görmediklerinize!
HAKKA 40.Ki o, çok soylu bir elçinin sözüdür.

HAKKA 41.Bir şairin sözü değildir o. Ne kadar da az inanıyorsunuz?
HAKKA 42.Bir kahinin sözü de değildir o. Ne kadar da az araştırıp düşünüyorsunuz?
HAKKA 43.Alemlerin Rabbi'nden bir indiriştir o.
HAKKA 44.Eğer bazı lafları bizim sözlerimiz diye ortaya sürseydi,
HAKKA 45.Andolsun ondan sağ elini koparırdık.
HAKKA 46.Sonra ondan can damarını mutlaka keserdik.
HAKKA 47.Sizin hiçbiriniz ona siper de olamazdınız.
HAKKA 48.Gerçek şu ki o, sakınanlar için tam bir uyarıcı ve düşündürücüdür.
HAKKA 49.Ve biz, içinizden onu yalanlayanların bulunduğunu kesinlikle biliyoruz.
HAKKA 50.Ve o, küfre sapanlar için tam bir hasrettir.
HAKKA 51.Ve o, kesin bilginin tam gerçeğidir.
HAKKA 52.Hadi artık, yüce Rabbinin adını tespih et!
MEARİC 1.Soran birisi, geleceği kuşkusuz azabı sordu.
MEARİC 2.Küfre sapanlar içindir o. Yoktur onu savacak.
MEARİC 3.Yükselme boyutlarının/derecelerinin sahibi Allah'tandır o.
MEARİC 4.Melekler ve Ruh, miktarı ellibin yıl olan bir günde yükselirler O'na.
MEARİC 5.Artık güzel bir sabırla sabret!
MEARİC 6.Onlar onu çok uzak görüyorlar.
MEARİC 7.Biz ise onu çok yakın görüyoruz.
MEARİC 8.O gün gök, erimiş bir maden gibi olur.
MEARİC 9.Dağlar, atılmış, renkli yün gibi olur.
MEARİC 10.En yakın dostlar birbirlerinin halini sormaz/bir dost bir dostundan birşey isteyemez.
MEARİC 11.Bibirlerine gösterilirler. Suçlu, o günün azabından kurtulmak için oğullarını fidye vermeyi bile ister.
MEARİC 12.Eşini, kardeşini,
MEARİC 13.Kendisini kucaklayıp barındıran ailesini.
MEARİC 14.Ve yeryüzündeki insanların tümünü fidye verip kendisini kurtarmayı ister.
MEARİC 15.Hayır, hayır! O, alevlenen bir ateştir.
MEARİC 16.Yakar-kavurur deriyi/koparıp götürür kolu-bacağı.

MEARİC 17.Çağırır, sırtını dönüp uzaklaşanı,
MEARİC 18.Toplayıp kasada yığanı/depolayanı.
MEARİC 19.İşin gerçeği şu ki insan; aceleci, hırslı, sabırsız, tahammülsüz yaratılmıştır.
MEARİC 20.Kendisine kötülük/hoşnutsuzluk dokununca basar bağırır.
MEARİC 21.Kendisine hayır ve nimet ulaşınca ondan başkalarının yararlanmasına engel olur.
MEARİC 22.Namaz kılıp dua edenler müstesna.
MEARİC 23.Bunlar, namazlarında süreklidirler.
MEARİC 24.Bunların mallarında belirli bir hak vardır.
MEARİC 25.Yoksul ve yoksun için.
MEARİC 26.Bunlar, din gününü içtenlikle doğrularlar.
MEARİC 27.Bunlar, yalnız Rablerinin azabından ürperirler.
MEARİC 28.Gerçekten de Rablerinin azabı emin olunmayacak bir azaptır.
MEARİC 29.Bunlar, cinsiyet organlarını titizlikle korurlar.
MEARİC 30.Ancak onlar, eşleriyle, imkanlarının sahip olduğu şeyler konusunda kınanamazlar.
MEARİC 31.Kim bunun ötesini isterse, işte böyleleri sınırı aşanların ta kendileridir.
MEARİC 32.Bunlar, kendilerindeki emanatlere ve ahitlerine sadık kalırlar.
MEARİC 33.Bunlar, tanıklıklarını tam yaparlar.
MEARİC 34.Ve bunlar, namazlarını-dualarını korurlar.
MEARİC 35.İşte bunlar cennetlerde ikram göreceklerdir.
MEARİC 36.O nankörlere ne oluyor ki, sana doğru, o yandan, bu yandan boyunlarını uzatarak geliyorlar;
MEARİC 37.Sağdan ve soldan parçalar halinde.
MEARİC 38.Onlardan herbiri nimet bahçesine konulacağını mı umuyor?
MEARİC 39.Hayır, ummasınlar! Gerçek şu ki biz onları, bildikleri şeyden yarattık.
MEARİC 40.İş, onların sandığı gibi değil! Doğuların ve batıların Rabbine andolsun ki, biz gerçekten gücü yetenleriz;
MEARİC 41.Onları kendilerinden daha üstün olanlarla değiştirmeye... Ve biz önüne geçebilecekler değiliz.

MEARİC 42.Bırak onları! Dalsınlar, oynasınlar kendileri için belirlenen günlerine ulaşıncaya kadar.
MEARİC 43.O gün, kabirlerden fırlayarak çıkarlar. Dikilmiş putlara doğru akın akın gider gibidirler.
MEARİC 44.Gözleri yere eğik; bir zillet kuşatmıştır onları. İşte bu gündür onlara vaat edilmiş olan.
NUH 1.Biz, Nuh'u, "Toplumunu, kendilerine korkunç bir azap gelmeden önce uyar!" diye kavmine gönderdik.
NUH 2.O dedi ki: "Ey toplumum! Hiç kuşkunuz olmasın, ben sizin için açıklayıcı bir uyarıcıyım."
NUH 3."O halde, Allah'a ibadet edin. O'ndan korkun. Ve bana itaat edin ki,
NUH 4.Allah, günahlarınızı affetsin ve sizi belirli bir süreye kadar ertelesin. Çünkü Allah'ın eceli geldiğinde ertelenmez. Ah! Bir bilebilseydiniz."
NUH 5.Nuh şöyle yakardı: "Ey Rabbim! Ben toplumumu gece gündüz davet ettim."
NUH 6."Fakat çağrım, onların kaçışlarını artırmaktan başka bir işe yaramadı."
NUH 7."Ben onları, sen kendilerini affedesin diye çağırdıkça, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, inat ve ısrar ettiler ve kibirlendikçe kibirlendiler."
NUH 8."Sonra onları daha açık bir biçmde çağırdım."
NUH 9."Daha sonra bir başka duyuru yönelttim. Ve onları gizli gizli de çağırdım."
NUH 10.Ve şöyle dedim: "Rabbinizden af dileyin. O, bağışlamayı çok sevendir."
NUH 11."Göğü üzerinize bol bol yağmur taşıyıcı olarak gönderir."
NUH 12."Sizi, mallar ve oğullarla güçlendirir, size yeşil bahçeler lütfeder. Ve sizin için nehirler akıtır."
NUH 13."Ne oluyor size de Allah için bir vakar ümidinde olmuyorsunuz?"
NUH 14."O ki, sizi halden hale/evreden evreye geçirerek yarattı."
NUH 15."Görmediniz mi, Allah yedi göğü ahenkli bir bütün olarak nasıl yarattı?"
NUH 16."Ve Ay'ı, bunlar içinde bir nur yaptı ve Güneş'i bir kandil haline getirdi."

NUH 17.“Ve Allah sizi bir bitki olarak yereden bitirdi.”
NUH 18.“Sonra sizi yere geri gönderiyor ve sonra bir çıkışla tekrar çıkarıyor.”
NUH 19.“Allah size yeryüzünü bir yaygı yaptı,
NUH 20.Ki ondan geniş yollar edinip de yürüyesiniz.”
NUH 21.Nuh dedi ki: “Rabbim! Onlar bana isyan ettiler de malı ve çocuğu kendisine hüsrandan başka bir artış getirmeyen kişiye uydular.”
NUH 22.“Çok büyük hileler sergilediler/çok büyük tuzaklar kurdular.”
NUH 23.Dediler ki: “İlahlarınızı sakın bırakmayın! Ved’di, Süva’ı asla bırakmayın! Yeğus’u, Yeuk’u, Nesr’i de bırakmayın!”
NUH 24.Çoklarını saptırdılar. Sen de o zalimler için şaşkınlıktan başka birşeyi artırma.”
NUH 25.Hataları yüzündendir ki boğuldular, ateşe atıldılar. Kendileri için, Allah dışında yardımcılar bulamadılar.
NUH 26.Nuh şöyle yakardı: “Rabbim! Yeryüzünde, kafirlerden yurt tutacak/gezip dolaşacak hiç kimse bırakma.”
NUH 27.“Çünkü eğer sen onları bırakırsan, kullarını saptırırlar ve kötülük üreten nankörden başkasını doğurmazlar.”
NUH 28.“Rabbim! Beni, anne-babamı, inanmış olarak evime gireni, tüm inanmış erkekleri ve inanmış kadınları affet! Zalimlerin de sadece helak ve perişanlığını artır!”
CİNN 1.De ki:"Cinlerden bir topluluğun dinleyip şunu söyledikleri bana vahyolundu:Gerçekten biz, hayranlık verici bir Kur'an dinledik"
CİNN 2."Doğruya ve hayra kılavuzluyor.Biz de inandık ona.Artık rabbimize asla kimseyi ortak koşmayacağız"
CİNN 3."Rabbimizin adı/kudreti/işi/gayreti çok yücedir. O,ne bir dişi dost edinmiştir nede bir çocuk"
CİNN 4."Doğrusu bizim beyinsiz,Allah hakkında saçma lakırdı ediyormuş"
CİNN 5."Biz sanıştık ki,ne insanlar ne de cinler Allah hakkında asla yalan söylemezler"
CİNN 6."Gerçek şu ki, insanlardan bazı erkekler, cinlerden bazı erkeklere sığınırlardı da onların şımarıklık ve azgınlığını artırırlardı"
CİNN 7."Onlar tıpkı sizin sandığınız gibi,Allah'ın hiç kimseyi diriltemeyeceğini sanmışlardı."

CİNN 8."Biz göğe gerçekten dokunduk da onu titiz ve güçlü bekçilerle ve kayıp giden ışınlarla/alevlerle doldurulmuş bulduk."
CİNN 9."Biz eskiden,onun,dinlemek için oturulan yerlerinde otururduk.Ama şu anda kim dinlemeye kalksa kendisini gözetleyen bir alev/ışık bulur."
CİNN 10."Doğrusu, bilmiyoruz, yeryüzündeki şuurlulara şer mi istendi, yoksa Rableri onlar için doğru ve güzel olanı mı istemiştir."
CİNN 11."Şu da bir gerçek ki, bizden hayra yönelenler/barışçılar vardı; ama bizden başka türlü olanlar da vardır. Dilim dilim yollar olmuşuz biz."
CİNN 12."Ve biz şunu sezdik;Biz yeryüzünde Allah'ı asla aciz bırakamayız; kaçarak da onu aciz bırakamayız."
CİNN 13."Biz doğruya ve güzele kılavuzlayanı dinleyince,ona inandık.Rabbine inanan kişi ne hakkının eksik verilmesinden korkar ne de tecavüze uğramaktan."
CİNN 14."Nihayet, bizden Allah'a teslim olanlar da var, haksızlığa sapıp çizgiden çıkanlar da var. Allah'a teslim olanlar, işte onlar doğruyu ve hayrı aramışlardır."
CİNN 15."Haksızlığa sapanlar ise cehenneme odun olmuşlardır."
CİNN 16. Eğer yolda, kıvamında yürüselerdi, onları bol bir su ile suvarırdık,
CİNN 17. Ki onları, onun içinde imtihan edelim. Kim rabbinin Zikri'nde/Kur'an'dan yüz çevirirse Rabbi onu, gittikçe yükselen bir azaba sokar.
CİNN 18.Hiç kuşkusuz, mescitler Allah içindir.O halde , Allah ile birlikte bir başkasına yakarmayın/Allah'ın yanında bir başkası için çağrıda bulunmayın.
CİNN 19.Allah'ın kulu kalkmış O'na yakarırken, onlar onun üzerine keçeleşir gibi üşüşüyorlardı.
CİNN 20.De ki:"Ben ancak Rabbime yakarırım. Ve hiç kimseyi ona ortak koşmam."
CİNN 21.De ki:"Ben size zarar verme gücüne de ışık ve aydınlık verme gücüne de sahip değilim."
CİNN 22.De ki:"Allah'tan beni hiç kimse kurtaramaz ve O'nun dışında bir sığınak da asla bulamam."
CİNN 23."Ancak Allah'tan bir tebliğ ve O'nun mesajlarından birşeyler sunabilirim." Allah'a ve O'nun Resulüne isyan edenler için

cehennem ateşi vardır. Sürekli içinde kalacaklardır.
CİNN 24.Sonunda, onlar kendilerine vaad edileni gördüklerinde, yardımcı bakımından daha zayıf kim, sayı bakımından daha az kim, bileceklerdir.
CİNN 25.De ki:"Bilmiyorum, size vaad edilen şey yakın mıdır, yoksa rabbim onun için uzun bir süre mi koyacaktır ?"
CİNN 26.Gaybı bilendir O. Gaybı konusunda hiç kimseyi yardımcı yapmıyor.
CİNN 27.Seçtiği bir elçi müstesna.Çünkü O, resulünün önünden ve arkasından gözetleyiciler yürütür.
CİNN 28.Ki onların, Rablerinin elçiliklerini hedefine tam ulaştırdıklarını bilsin. Allah, onların katında bulunan şeyleri kuşatmış ve herşeyi niceden inceye sayıya bağlamıştır.
MÜZZEMMİL 1.Ey örtüsüne bürünen!
MÜZZEMMİL 2.Geceleyin kalk! Kısa bir süre hariç,
MÜZZEMMİL 3.Gecenin yarısını ayakta ol yahut bundan biraz eksilt.
MÜZZEMMİL 4.Yahut buna biraz ekle:Ve Kuran'ı ağır ağır,düşüne,düşüne oku.
MÜZZEMMİL 5.Doğrusu, biz senin üzerine ağır bir söz bırakacağız.
MÜZZEMMİL 6.Şu bir gerçek ki, yeni bir oluşa koyulmak üzere geceleyin kalkan, yer tutma bakımından daha güçlü, söz bakımından daha etkilidir.
MÜZZEMMİL 7.Kuşkusuz gündüz boyu senin için uzun bir dolaşma/uzun bir uğraş vardır.
MÜZZEMMİL 8.Rabbinin adını an ve tebettül et, tüm benliğinle ona yönel.
MÜZZEMMİL 9.Doğunun ve batının Rabbidir O. Tanrı yoktur O'ndan başka.O'nu vekil et.
MÜZZEMMİL 10.Onların söylediklerine sabret. Ve güzelce ayrıl onlardan.
MÜZZEMMİL 11.Benimle o nimete boğulmuş yalanlayıcıları başbaşa bırak. Birazcık süre tanı onlara.
MÜZZEMMİL 12.Bizim yanımızda bukağılar var, cehennem var.
MÜZZEMMİL 13.Boğazdan zor geçen bir yiyecek, korkunç bir azap var,

MÜZZEMMİL 14.O günde ki yer ve dağlar sarsılır ve dağlar eriyip akan bir kum yığınına dönüşür.
MÜZZEMMİL 15.Biz size üstünüze tanık olan bir resul gönderdik.Tıpkı firavuna bir resul gönderdigimiz gibi.
MÜZZEMMİL 16.Ama Firavun, resule isyan etti de biz onu korkunç bir tutuşla tutuverdik.
MÜZZEMMİL 17.Eğer küfrederseniz, çocukları ak saçlı ihtiyarlara çeviren o günden nasıl korunacaksınız?
MÜZZEMMİL 18.Gök bile o yüzden parçalanır. O'nun vaadi gerçekleşmiştir.
MÜZZEMMİL 19.Bu bir öğüt verici, düşündürücüdür.Dileyen, Rabbine doğru, bir yol edinir.
MÜZZEMMİL 20.Hiç kuşkun olmasın,Rabbin senin durumunu biliyor. Gecenin üçte ikisinden daha azını, yarısını, üçte birini ayakta geçiriyorsun. Seninle beraber olanlardan bir grup da öyle. Allah, geceyi de gündüzü de ölçüye bağlamıştır. Sizin onu kuşatamayacağınızı bildi de size tövbe nasip etti. O halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Sizden hastalar olacağını bildi. Bir kısmının yeryüzünde dolaşıp Allah'ın lütfundan birşeyler isteyeceklerini, diğer bir kısmının da Allah yolunda çarpışacaklarını bildi. O halde Kur'an'dan size kolay geleni okuyun. Namazı kılın. Zekatı verin. Güzel bir ödünçle Allah'a ödünç verin. Öz benlikleriniz için önden gönderdiğiniz iyiliğin, Allah katında hayrını daha çok, ödülünü daha büyük olarak bulacaksınız. Allah'tan af dileyin.Hiç kuşkusuz Allah çok affedici, çok esirgeyicidir.
MÜDDESSİR 1.Ey örtüsüne bürünen!
MÜDDESSİR 2.Kalk da uyar!
MÜDDESSİR 3.Rabbinin yüceliğini duyur.
MÜDDESSİR 4.Temizle giysini.
MÜDDESSİR 5.Uzaklaştır kendinden pisliği.
MÜDDESSİR 6.Çok bularak başa kakma yaptığın iyiliği.
MÜDDESSİR 7.Ve yalnız Rabbin için dayanıklı kıl benliği.
MÜDDESSİR 8.O boruya üfürüldüğünde,
MÜDDESSİR 9.İşte o gün, çok zorlu, çok çetin bir gündür.
MÜDDESSİR 10.Küfre batmışlar için hiç de kolay değildir.
MÜDDESSİR 11.Benimle, yarattığım kişiyi başbaşa bırak!
MÜDDESSİR 12.Hesapsız bir mal verdim ona.

MÜDDESSİR 13.Göz doyurucu oğullar verdim.
MÜDDESSİR 14.Alabildiğine imkanlar döşedim onun için.
MÜDDESSİR 15.Tüm bunlardan sonra hırs ile daha da artırmamı istiyor.
MÜDDESSİR 16.Hayır, iş, sanıldığı gibi değil! O bizim ayetlerimize karşı bir inatçı kesildi.
MÜDDESSİR 17.Ben onu dik bir yola süreceğim.
MÜDDESSİR 18.Derin derin düşündü o; ölçtü-biçti.
MÜDDESSİR 19.Kahrolası, nasıl bir ölçü kullandı!
MÜDDESSİR 20.Bir kez daha kahrolası, nasıl bir ölçü kullandı?!
MÜDDESSİR 21.Sonra baktı.
MÜDDESSİR 22.Sonra yüzünü buruşturdu, kaşlarını çattı.
MÜDDESSİR 23.Sonra, arkasını döndü ve böbürlendi.
MÜDDESSİR 24.Şöyle dedi: “Bu, rivayet edilerek gelen bir büyüden başka şey değil.”
MÜDDESSİR 25. “İnsan sözünden başka birşey değil bu.”
MÜDDESSİR 26.Onu Sekar’a fırlatacağım.
MÜDDESSİR 27.Bilir misin nedir Sekar?
MÜDDESSİR 28.Ortada birşey bırakmaz, hiçbirşeyi görmezlik etmez o.
MÜDDESSİR 29.İnsan için tablolar/levhalar/ekranlar sunandır o.
MÜDDESSİR 30.Üzerinde ondokuz vardır onun.
MÜDDESSİR 31.Biz, cehennem yaranını hep melekler yaptık. Ve biz onların sayılarını da küfre sapanlar için bir imtihandan başka şey yapmadık. Ta ki, kendilerine kitap verilenler iyice ve apaçık bilsinler. İman etmiş olanların imanı artsın. Kendilerine kitap verilmiş olanlarla iman sahipleri kuşkuya düşmesin.Kalplerinde hastalık olanlarla küfre sapmış bulunanlar da; “Allah bununla neyi örneklendirmek istiyor?” desinler. İşte böyle. Allah, dilediğini/dileyeni saptırır, dilediğini/dileyeni de doğruya ve güzele kılavuzlar.Rabbinin ordularını ancak O bilir.Bu, insan için bir öğüt verici ve düşündürücüden başka şey değildir.
MÜDDESSİR 32.Hayır, sandıkları gibi değil.Andolsun Ay’a,
MÜDDESSİR 33.Andolsun geceye, sırtını döndüğünde;
MÜDDESSİR 34.Andolsun sabaha, ağarıp ışığında,
MÜDDESSİR 35.Ki o gerçekten en büyüklerden biridir.
MÜDDESSİR 36.İnsan için bir uyarıcıdır.

MÜDDESSİR 37.Sizden, öne geçmek yahut arkaya kalmak/erken davranmak yahut gecikmek isteyen için.
MÜDDESSİR 38.Her benlik öz kazancının bir karşılığıdır.
MÜDDESSİR 39.Uğur ve bereket yaranı müstesna.
MÜDDESSİR 40.Bahçelerdedirler.Birbirlerine soruyolar,
MÜDDESSİR 41.Suçlular hakkında:
MÜDDESSİR 42.“Sizi Sekar’a sürükleyen nedir?”
MÜDDESSİR 43.Cevap verdiler: “Namaz kılıp dua edenlerden değildik.”
MÜDDESSİR 44.“Yoksulu yedirip doyurmuyorduk.”
MÜDDESSİR 45.“Boş lakırdılara dalanlarla dalar giderdik.”
MÜDDESSİR 46.“Din gününü yalanlıyorduk.”
MÜDDESSİR 47.“Nihayet, tartışılmaz ve karşı çıkılmaz bilgi önümüze dikildi.”
MÜDDESSİR 48.Artık yarar sağlamaz onlara şefaatçilerin şefaati.
MÜDDESSİR 49.Ne oluyor onlara da öğüt verip düşündüren şeyden yüz çeviriyorlar?
MÜDDESSİR 50.Sağa-sola kaçışan yaban eşekleri gibidirler,
MÜDDESSİR 51.Arslandan ürkmüşlerdir.
MÜDDESSİR 52.İçlerinden her kişi de istiyor ki, kendisine açılıp saçılmış sayfalar verilsin.
MÜDDESSİR 53.Hayır, öyle şey olmaz! Doğrusu şu ki ahiretten korkmuyorlar.
MÜDDESSİR 54.Hayır, iş , sandıkları gibi değil! O bir öğüt verici/bir düşündürücüdür.
MÜDDESSİR 55.Dileyen düşünür onu, öğüt alır.
MÜDDESSİR 56.Ve onlar, Allah’ın dilediği dışında, öğüt alamazlar. Sakındırmaya ve affetmeye ehil olan O’dur.
KIYAMET 1.Hayır, öyle değil! Kıyamet gününe yemin edelim ki,
KIYAMET 2.Öyle değil! Kendisini kınayan benliği de yemin ederim.
KIYAMET 3.İnsan, kendisinin kemiklerini asla biraraya toplamayacağımızı mı sanıyor?
KIYAMET 4.Hayır, sandığı gibi değil! Biz onun parmak uçlarını da tam bir biçimde düzenlemeye gücü yetenleriz.
KIYAMET 5.Fakat insan kendi önünde rezillik sergilemeyi ister.

KIYAMET 6."Kıyamet günü nerede/ne zaman?" diye sorar.
KIYAMET 7.Göz şimşek çaktığında,
KIYAMET 8.Ay tutulduğunda,
KIYAMET 9.Ve Güneş'le Ay biraraya getirildiğinde,
KIYAMET 10.Der ki insan o gün: "Kaçılacak yer nerede?"
KIYAMET 11.Hayır, yok sığınacak yer.
KIYAMET 12.Varılıp durulacak yer Rabbinin huzurudur o gün.
KIYAMET 13.Haber verilir insana o gün önden gönderdiği de arkaya bıraktığı da.
KIYAMET 14.Gerçek şu ki insan, öz benliği üzerine yönelmiş keskin ve derin bir bakıştır;
KIYAMET 15.Dökse de ortaya tüm mazeretlerini.
KIYAMET 16.Onu hemen okuyasın diye dilini hareket ettirme.
KIYAMET 17.Onu toplamak ve okumak bize düşer.
KIYAMET 18.O halde, biz onu okuduğumuzda, sen onun okunuşunu izle.
KIYAMET 19.Sonra onu açıklamak da bizim işimiz olacaktır.
KIYAMET 20.Hayır, hayır! Siz hemencecik geleni seversiniz.
KIYAMET 21.Ve sonradan geleceği terk edersiniz.
KIYAMET 22.Yüzler vardır o gün parıltılı,
KIYAMET 23.Rabbine doğru bakan.
KIYAMET 24.Ve yüzler vardır o gün, asık/buruk,
KIYAMET 25.Kendisine, bel kıracak bir hesap yöneleceğini sezinler.
KIYAMET 26.İş, onların sandığı gibi değil! Can, köprücüklere dayandığında,
KIYAMET 27."Kim var okuyup üfleyecek?"denilir!
KIYAMET 28.Sezinlemiştir ki odur ayrılık.
KIYAMET 29.Dolaşmıştır el-ayak/kol-bacak.
KIYAMET 30.Rabbine doğrudur o gün sevkiyat.
KIYAMET 31.Ne tasdik etti ne yakardı/ne sadaka verdi ne namaz kıldı.
KIYAMET 32.Tam aksine, yalanladı, gerisin geri döndü.
KIYAMET 33.Sonra da çalım sata sata ailesine gitti.
KIYAMET 34.Çok uygundur sana bu bela, çok uygun!
KIYAMET 35.Evet, çok uygundur sana bu bela, çok uygun!
KIYAMET 36.İnsan, başıboş bırakılacağını mı sanıyor?

KIYAMET 37.O, dökülen meniden bir sperm değil miydi?
KIYAMET 38.Sonra o, bir çiğnem et oldu da Allah onu yarattı, ardından düzgün bir şekle ulaştırdı.
KIYAMET 39.Nihayet ondan iki çifti, erkeği ve dişiyi vücuda getirdi.
KIYAMET 40.Peki bunu yapan, ölüyü diriltmeye güç yetiremez mi?
İNSAN 1.İnsan üzerinden, henüz anılan birşey olmadığı bir süre geçmedi mi zamandan?
İNSAN 2.Doğrusu, biz insanı karışım olan bir spermden yarattık. Halden hale geçiririz onu. Sonunda onu işitici, görücü yaptık.
İNSAN 3.Biz onu yola kılavuzladık. Artık ya şükredici olur ya nankör.
İNSAN 4.Biz, nankörler için zincirler, bukağılar ve kızgın bir ateş hazırladık.
İNSAN 5.İyilere gelince, onlar, karışımı kafur olan bir kadehten içerler.
İNSAN 6.Bir kaynak ki, Allah'ın kulları ondan içerler ve onu fışkırtarak akıtırlar.
İNSAN 7.Onlar verdikleri sözü tam bir biçimde yerine getirirler ve kötülüğü salgın olan bir günden korkarlar.
İNSAN 8.Yoksula, yetime ve esire, yemeği severek yedirirler.
İNSAN 9."Biz size yalnız ve yalnız Allah rızası için yediriyoruz. Sizden bir karşılık da bir teşekkür de istemiyoruz;
İNSAN 10.Çünkü biz, asık suratlı, sert bir gün yüzünden Rabbimizden korkarız." derler.
İNSAN 11.Allah da onları o günün şerrinden korumuş ve kendilerini bir parlaklığa, bir sevince ulaştırmıştır.
İNSAN 12.Sabretmelerine karşılık olarak da onları bir bahça ve ipekle ödüllendirmiştir.
İNSAN 13.Koltuklar üzerine yaslanarak otururlar orada. Ne güneş görürler orada ne de kavurucu soğuk...
İNSAN 14.Bahçenin gölgeleri-üzerlerine eğilmiştir. Ve bahçenin meyvaları iyice yaklaştırılmlştır.
İNSAN 15.Çevrelerinde, gümüşten ve billurdan kaplar dolaştırılır. Kupalardır onlar.

İNSAN 16.Gümüşten kupalar ki, tam diledikleri ölçüde belirlemişlerdir onları.
İNSAN 17.Orada kendilerine-karışımı zencefil olan bir kadehten içirilir.
İNSAN 18.Bir pınar ki, orada, selsebil diye anılır.
İNSAN 19.Dolaşır çevrelerinde, sürekli görevlendirilmiş gençler. Görseydin onları dizilmiş inciler sanırdın.
İNSAN 20.Oraya baktığında, nereye göz atsan büyük bir nimet, büyük bir mülk ve yönetim görürsün.
İNSAN 21.Üzerlerinde yeşil-ince ipeklerle, sırmalı-kalın ipeklerden giysiler vardır. Gümüşten bileziklerle süslenmişlerdir. Ve Rableri onlara tertemiz bir içki ikram etmiştir.
İNSAN 22.İşte bu size bir ödüldür. Ve sizin gayretiniz şükranla karşılanmıştır.
İNSAN 23.Biz indirdik o Kur'an'ı sana parça parça biz!...
İNSAN 24.O halde, Rabbininn hükmü karşısında sabret ve onların günahkarına da nankörüne de boyun eğme.
İNSAN 25.Rabbinin adını sabahtan da akşamdan da an.
İNSAN 26.Gecenin bir kısmında da O'na secde et. Ve geceleyin O'nu uzunca tespih et.
İNSAN 27.Bunlar, hemen gelecek olanı seviyorlar da ötelerindeki zorlu bir günü ihmal edyorlar.
İNSAN 28.Biz yarattık onları ve kuvvetli yaptık bağlarını/eklemlerini. Dilediğimizde benzerleri ile değiştiririz onları.
İNSAN 29.İşte bu, bir hatırlatıcı ve düşündürücüdür. Dileyen, Rabbine doğru, bir yol edinir.
İNSAN 30.Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Allah Alim'dir, Hakim'dir.
İNSAN 31.Dilediğini rahmetinin içine sokar. Zalimlere gelince, onlar için korkunç bir azap hazırlanmıştır.
MÜRSELÂT 1.Andolsun o ardarda gönderilenlere/meleklere/rüzgarlara/vahyin bölümlerine/kalplere inen doğuşlara,
MÜRSELÂT 2.Esip de büküp devirenlere,
MÜRSELÂT 3.Dağıtıp yayanlara/diriltip harekete getirenlere,
MÜRSELÂT 4.Gerektiği şekilde ayıranlara,
MÜRSELÂT 5.Öğüt ulaştıranlara/Kur'an'ı ulaştıranlara,

MÜRSELÂT 6.Özür yahut uyarı için.
MÜRSELÂT 7.Ki size duyrulmuş olan mutlaka gerçekleşecektir.
MÜRSELÂT 8.Yıldızlar silinip süpürüldüğünde,
MÜRSELÂT 9.Gök yarıldığında,
MÜRSELÂT 10.Dağlar un-ufak edilip savrulduğunda,
MÜRSELÂT 11.Resuller vakte bağlandığında.
MÜRSELÂT 12.Hangi gün için vakte bağlandılar?
MÜRSELÂT 13.Ayrım ve hüküm günü için.
MÜRSELÂT 14.Ayrım ve hüküm gününü sana bildiren nedir?
MÜRSELÂT 15.Yalanlayanların vay haline o gün!
MÜRSELÂT 16.Öncekileri helak etmedik mi?
MÜRSELÂT 17.Sonra, geriden gelenleri de onların peşlerine takarız.
MÜRSELÂT 18.Biz, suçlulara işte böyle yaparız.
MÜRSELÂT 19.Yalanlayanların o gün vay haline!
MÜRSELÂT 20.Sizi basit bir sudan yaratmadık mı?
MÜRSELÂT 21.Onu dayanıklı karargahta tuttuk.
MÜRSELÂT 22.Bilinen bir ölçüye/süreye kadar.
MÜRSELÂT 23.Bir ölçüyle yaptık. Ne güzel ölçü koyanlarız biz!
MÜRSELÂT 24.Vay başına o gün, yalanlayanların!
MÜRSELÂT 25.Yeri, bir toplanma zemini yapmadık mı?
MÜRSELÂT 26.Diriler bakımından da ölüler bakımından da.
MÜRSELÂT 27.Orada oturaklı, başını yücelere kaldırmış dağlar oluşturduk. Ve size tatlı bir su içirdik.
MÜRSELÂT 28.Vay haline o gün, yalanlayanların!
MÜRSELÂT 29.Haydi, yalanlamakta olduğunuz şeye gidin!
MÜRSELÂT 30.Haydi, üç çatallı gölgeye gidin!
MÜRSELÂT 31.Ne gölgelendirir ne alevden korur.
MÜRSELÂT 32.Gerçekten o, köşk benzeri kıvılcımlar saçar.
MÜRSELÂT 33.O kıvılcım sanki sarımtırak bir halat/bir deve kervanı/bakırdan bir ip gibidir.
MÜRSELÂT 34.Vay haline o gün, yalanlayanların!
MÜRSELÂT 35.Konuşmayacakları gündür bu.
MÜRSELÂT 36.İzin verilmez ki onlara özür dilesinler.
MÜRSELÂT 37.Vay haline o gün, yalanlayanların!
MÜRSELÂT 38.Ayırma günüdür bu. Sizinle öncekileri bir yere topladık.

MÜRSELÂT 39.Eğer bir hileniz/bir tuzağınız varsa, hadi hile yapıp tuzak kurun bana!
MÜRSELÂT 40.Vay haline o gün, yalanlayanların!
MÜRSELÂT 41.Takvaya sarılanlar gölgeler altında, su kaynaklarındadır.
MÜRSELÂT 42.Canlarının çektiği meyvalarla yanyanadırlar.
MÜRSELÂT 43. "Yapıp ürettiklerinize karşılık olarak afiyetle yiyip için."
MÜRSELÂT 44.İşte böyle ödüllendiririz biz, güzellikler sergileyenleri!
MÜRSELÂT 45.Vay haline o gün, yalanlayanların!
MÜRSELÂT 46.Yiyin ve birazcık nimetlenin. Suçlularsınız siz.
MÜRSELÂT 47.Vay haline o gün, yalanlayanların!
MÜRSELÂT 48.Onlara, "Ruku edin!" denildiğinde ruku' etmezler.
MÜRSELÂT 49.Vay haline o gün, yalanlayanların!
MÜRSELÂT 50.Artık bundan sonra hangi hadise/söze iman edecekler?
NEBE’ 1.Hangi şeyden sorup duruyorlar birbirlerine?
NEBE’ 2.O büyük haberden mi?
NEBE’ 3.Ki onda tartışma içindedirler.
NEBE’ 4.Hayır, sandıkları gibi değil! Yakında bilecekler.
NEBE’ 5.Hayır, hayır! Düşündükleri gibi değil, yakında bilecekler.
NEBE’ 6.Biz bu yeryüzünü bir beşik yapmadık mı?
NEBE’ 7.Dağları birer kazık yapmadık mı?
NEBE’ 8.Sizleri çiftler olarak yarattık.
NEBE’ 9.Sizin uykunuzu bir dinlenme/bir rahatlama/bir tür ölüm yaptık.
NEBE’ 10.Geceyi bir giysi yaptık.
NEBE’ 11.Gündüzü, geçim için çalışma zamanı yaptık.
NEBE’ 12.Üstünüzde yedi sağlam/aşınmaz kurduk.
NEBE’ 13.Bir de parıl parıl parlayan kandil yerleştirdik.
NEBE’ 14.Sıkarak su çıkaranlardan şarıl şarıl bir su indirdik,
NEBE’ 15.Ki çıkaralım onlardan daneler ve otlar;
NEBE’ 16.Ve iç içe girmiş bahçeler-bağlar.
NEBE’ 17.Hiç kuşkusuz, o ayırma ve hüküm günü kesin olarak belirlenmiştir.
NEBE’ 18.Sura üfürüldüğü gün, bölükler halşnde geleceksiniz.

NEBE’ 19.Gök açılmış, kapı kapı oluvermiştir.
NEBE’ 20.Dağlar yürütülmüş, bir serap oluvermiştir.
NEBE’ 21.Cehennem, bir gözetleme yeri olmuştur.
NEBE’ 22.Azgınlar için bir barınak.
NEBE’ 23.Devirlerce kalacaklardır içinde.
NEBE’ 24.Ne bir serinlik tadacaklar ne de bir içicek.
NEBE’ 25.Sadece kaynar su, atık su,
NEBE’ 26.Çok uygun bir karşılık olarak.
NEBE’ 27.Doğrusu onlar böyle bir hesap ummuyorlardı.
NEBE’ 28.Ayetlerimizi pervasızca yalanlamışlardı.
NEBE’ 29.Oysa ki biz, herşeyi iyiden iyiye sayıp kitaplaştırmıştık.
NEBE’ 30.“Hadi, tadıverin! Size azaptan başka birşey asla artırmayacağız.”
NEBE’ 31.Takva sahipleri için bir kurtuluş ve bir zafer vardır.
NEBE’ 32.Sulak bahçeler, bağlar, üzümler,
NEBE’ 33.Göğüsleri turunç gibi yaşıtlar,
NEBE’ 34.Dopdolu kadehler vardır.
NEBE’ 35.Orada ne bir boş söz duyarlar ne de bir yalan.
NEBE’ 36.Rabbinden bir ödül, tam kıvamında bir bağış.
NEBE’ 37.Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbidir O. Rahman’dır. O’nun huzurunda söze cüret edemezler.
NEBE’ 38.O gün, Ruh ve melekler saf bağlayıp kıyama geçerler. Rahman’ın izin verdiği dışındakiler konuşamazlar. O izin verilen, doğruyu söyler.
NEBE’ 39.İşte budur hak olan gün. Artık dileyen, Rabbine varacak bir yol tutsun.
NEBE’ 40.Biz sizi yakın bir azap ile uyardık. Bir gündedir ki o, kişi kendi ellerinin önden gönderdiğine bakar ve küfre sapan şöyle der: “Keşke toprak olsaydım!”
NAZİAT 1.Andolsun çekip koparanlara/yay çekenlere/kuyudan su çekenlere/bağsız-bekçisiz koşan atlara/ayrılık yüzünden hasret çekenlere/daldırıp daldırıp çıkaranlara,
NAZİAT 2.Andolsun rahatça, incitmeden çekenlere/düğümü hünerle çözenlere/bir yerden bir yere gidenlere/coşkuyla iç çekenlere,
NAZİAT 3.Andosun boşlukta yahut suda yüzüp yüzüp gidenlere,
NAZİAT 4.Derken öne geçip yarışı kazananlara,

NAZİAT 5.Bir iş ve oluşu çekip çevirenlere,
NAZİAT 6.Ki o gün şiddetle sarsacak olan sarsacaktır.
NAZİAT 7.Onu, ardısıra gelen izleyecektir.
NAZİAT 8.Bazı kalpler o gün kaygıdan titreyecektir.
NAZİAT 9.Onların gözleri yerlere eğilecektir.
NAZİAT 10.“Biz gerçekten bu çukurda eski halimize döndürülecek miyiz?” diyorlar.
NAZİAT 11.“Un-ufak kemikler haline geldikten sonra, öyle mi!”
NAZİAT 12.“Hüsran dolu bir dönüştür bu öyleyse!” diye konuştular.
NAZİAT 13.Oysaki o, sert bir komut sesinden ibarettir.
NAZİAT 14.Bir anda hepsi uyanıp ortaya geliverir.
NAZİAT 15.Ulaştı mı sana Musa’nın haberi?
NAZİAT 16.Hani, Rabbi ona, kutsal vadide, Tuva’da seslenmişti:
NAZİAT 17.“Firavun’a git. İyice azdı o.”
NAZİAT 18.“De ki ona: ‘Arınıp temizlenmeye ne dersin?”
NAZİAT 19.“Seni Rabbine kılavuzlayayım da gönülden ürperesin.”
NAZİAT 20.Derken, ona o en büyük mucizeyi gösterdi.
NAZİAT 21.Ama o yalandı, isyan etti.
NAZİAT 22.Sonra, sırtını döndü; koşuyordu.
NAZİAT 23.Derken, bir araya toplayıp bağırdı.
NAZİAT 24.Dedi ki: “Ben sizin en yüce Rabbinizim.”
NAZİAT 25.Bunun üzerine Allah, onu sonraya ve önceye ibret olmak üzere bir ceza ile çarptı.
NAZİAT 26.Kuşkusuz, bunda, içine ürperti düşen için tam bir ibret vardır.
NAZİAT 27.Siz mi daha zorsunuz yaradılışça, gök mü?
NAZİAT 28.Onu O yapıp kurdu. Onun boyunu yükseltti; ardından ona ahenk ve düzen verdi.
NAZİAT 29.Gecesini karарttı, kuşluğunu ortaya çıkardı.
NAZİAT 30.Bundan sonra da yeri yayıp yuvarlattı.
NAZİAT 31.Ondan suyunu, otlağını çıkardı.
NAZİAT 32.Dağları, demir atmış gibi oturttu;
NAZİAT 33.Sizin için ve hayvanlarınız için bir geçim aracı olarak.
NAZİAT 34.O güç yetmez büyük felaket geldiğinde,
NAZİAT 35.O gün insan, uğrunda gayret sarfettiği şeyi hatırlar.

NAZİAT 36.Gören kişi için cehennem apaçık ortaya çıkarılmıştır.
NAZİAT 37.Artık azmış olan,
NAZİAT 38.Ve iğreti hayatı yeğlemiş olan için,
NAZİAT 39.Cehennem, barınağın ta kendisidir.
NAZİAT 40.Rabbinin yüceliğinden korkup nefsini boş heveslerden yasaklamış olan içinse,
NAZİAT 41.Cennet, barınağın ta kendisidir.
NAZİAT 42.O saatten soruyorlar sana, “gelip demir atması ne zaman?” diye.
NAZİAT 43.Nerede sende, onu hatırlatacak şey!
NAZİAT 44.Ona ilişkin bilginin sonu Rabbine varır.
NAZİAT 45.Sen sadece, ondan korkanları uyaransın.
NAZİAT 46.Onu gördükleri gün onlar, dünyada sanki bir akşam veya onun kuşluk vaktinden başka kalmamışa dönerler.
ABESE 1.Yüzünü ekşitti ve öteye döndü;
ABESE 2.Yanına kör adam geldi diye.
ABESE 3.Nereden bilirsin, belki o da arınıp temizlenecek,
ABESE 4.Belki de düşünüp taşınacak da öğüt kendisine yarayacak.
ABESE 5.O, kendisini her türlü ihtiyacın üstünde görene gelince,
ABESE 6.Ki sen ona yöneliyorsun;
ABESE 7.Sana ne onun arınmasından!
ABESE 8.O, koşarak sana gelen var ya;
ABESE 9.Odur içine ürperti düşen.
ABESE 10.Sen ona aldırmazlık ediyorsun.
ABESE 11.Hayır, hiç de öyle değil! O, bir düşündürücüdür.
ABESE 12.Dileyen onu düşünüp öğüt alır.
ABESE 13.Kutsanan, bereketli sayfalardır o.
ABESE 14.Yüceltilen, tertemiz sayfalarda,
ABESE 15.Yazıcıların ellerinde;
ABESE 16.Ak-pak, mübarek yazıcıların.
ABESE 17.Kahrolası insan, ne kadar da nankördür!
ABESE 18.Hangi şeyden yarattı onu?
ABESE 19.Bir spermden. Yarattı onu, ölçülendirip-biçimlendirdi.
ABESE 20.Sonra, yolu kolaylaştırdı kendisine,
ABESE 21.Sonra öldürdü onu, kabre koydu.
ABESE 22.Sonra dilediği zaman diriltip ortaya çıkardı onu.

ABESE 23.Hayır, hayır! O, O'nun kendisine emrettiğini hiç yerine getirmedi.
ABESE 24.Hadi, bakıversin insan kendi yiyeceğine!
ABESE 25.Biz suyu döktük de döktük.
ABESE 26.Sonra toprağı yardık da yardık.
ABESE 27.Ardından, yeryüzünde daneler bitirdik.
ABESE 28.Üzümler, yoncalar vücuda getirdik.
ABESE 29.Zeytinlikler, hurmalıklar oluşturduk.
ABESE 30.Gür çimenli, bol ağaçlı bahçeler.
ABESE 31.Meyva, otlak, sebze yetiştirdik;
ABESE 32.Sizin ve hayvanlarınızın yararına.
ABESE 33.Şiddetle çarpanın çıkardığı korkunç ses geldiğinde,
ABESE 34.Bir gün ki o, kişi öz kardeşinden kaçar,
ABESE 35.Öz annesinden, öz babasından,
ABESE 36.Eşinden, oğullarından kaçar.
ABESE 37.O gün onlardan her kişinin kendisine yetecek bir uğraşı vardır.
ABESE 38.Yüzler vardır o gün, pırıl pırıl.
ABESE 39.Gülen, müjdelerle parıldayan yüzler.
ABESE 40.Ve yüzler vardır o gün toza-toprağa bulanmış.
ABESE 41.Tozu-toprağı da bir is bürümüştür.
ABESE 42.İşte bunlardır küfre sapanlar, kötülüğe batanlar.
TEKVİR 1.Güneş büzülüp dürüldüğünde,
TEKVİR 2.Yıldızlar ışıklarını yitirdiğinde,
TEKVİR 3.Dağlar yürütüldüğünde,
TEKVİR 4.O bakmaya kıyılmayan develer kendi hallerine bırakıldığında,
TEKVİR 5.Vahşi hayvanlar bir araya toplandığında,
TEKVİR 6.Denizler kaynatıldığında,
TEKVİR 7.Benlikler çifleştirildiğinde,
TEKVİR 8.O diri diri gömülen kız çocuğuna sorulduğunda,
TEKVİR 9.Hangi günah yüzünden öldürüldü diye!
TEKVİR 10.Sayfalar açılıp göz önüne konduğunda,
TEKVİR 11.Gögün ortası soyulup indirildiğinde,
TEKVİR 12.Cehinnem kızıştırıldığında,
TEKVİR 13.Cennet yaklaştırıldığında,
TEKVİR 14.Her benlik önceden ne hazırlamışsa bilmiş olacaktır.

TEKVİR 15.Hayır, iş onların sandığı gibi değil. Andolsun o sinip gizlenenlere,
TEKVİR 16. Akıp akıp giderek yuvasına girenlere,
TEKVİR 17.Beriye geldiği ve geriye döndüğü zaman geceye,
TEKVİR 18.Ve soluyarak açıldığı zaman sabaha,
TEKVİR 19.Ki o, çok değerli bir elçinin sözüdür.
TEKVİR 20.Çok güçlüdür o elçi. Arş sahibinin katında saygındır.
TEKVİR 21.İtaat edilir orada kendisine, emindir.
TEKVİR 22.Ve arkadaşınız bir cin çarpmış değildir.
TEKVİR 23.Andolsun ki o, onu apaçık ufukta gördü.
TEKVİR 24.O, gayb konusunda cimri değildir.
TEKVİR 25.Ve o, kovulmuş şeytanın sözü değildir.
TEKVİR 26.Hal böyle iken nereye gidiyorsunuz?
TEKVİR 27.O, alemlere bir öğütten başka şey değildir,
TEKVİR 28.içinizden, dosdoğru yürümek isteyenler için.
TEKVİR 29.Alemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe, siz dileyemezsiniz.
İNFİTAR 1.Gök çatlayıp yarıldğı zaman,
İNFİTAR 2.Yıldızlar dökülüp saçıldığı zaman,
İNFİTAR 3.Denizler fışkırdığı zaman,
İNFİTAR 4.Kabirler deşildiği zaman,
İNFİTAR 5.Benlik, bilmiş olacaktır önden gönderdiğini de arkaya bıraktığını da.
İNFİTAR 6.Ey insan! O sonsuz cömertliğin sahibi Rabbine karşı seni gururlu kılan nedir?!
İNFİTAR 7.Rabbin ki seni yarattı, düzgün hale koydu, en güzel ölçülerle şekillendirdi.
İNFİTAR 8.Dilediği herhangi bir biçimde seni oluşturdu.
İNFİTAR 9.Hayır, iş sanıldığı gibi değil! Siz dini yalanlıyorsunuz.
İNFİTAR 10.Ve şu kuşkusuz ki, sizin üzerizde koruyucular bekçiler var.
İNFİTAR 11.Çok değerli yazıcılar,
İNFİTAR 12.Bilirler yapmakta olduğunuzu.
İNFİTAR 13.Şu da kuşkusuz: İyiler tam bir nimet içindedir,
İNFİTAR 14.Kötülerse cehennemin ta ortasında.
İNFİTAR 15.Din günü girerler oraya.

İNFİTAR 16.Onlar ondan, görülmeyecek şekilde uzaklaşmış değillerdir.
İNFİTAR 17.Din gününü ne olduğunu sana bildiren nedir?
İNFİTAR 18.Evet, din gününün ne olduğunu sana bildiren nedir?
İNFİTAR 19.Bir gündür ki o, bir benlik bir başka benlik için hiçbir şeye güç yetmez. O gün, buyruk yalnız Allah'ındır!
MUTAFFİFİN 1.Azap ve kaygu, tartıda ve ölçüde hile yapanlara olsun;
MUTAFFİFİN 2.Ki onlar insanlardan alırken ölçüyü tam yaparlar,
MUTAFFİFİN 3.Onlara vermek üzere tartıp ölçtükleri zaman eksiltmeye giderler.
MUTAFFİFİN 4.Peki, bunlar kendilerinin diriltileceğini sanmıyorlar mı?
MUTAFFİFİN 5.Çok büyük bir gün için.
MUTAFFİFİN 6.Bir gün ki, insanlar, alemlerin Rabbi huzurunda kıyıma geçerler.
MUTAFFİFİN 7.Hayır, iş, düşündükleri gibi değil! Rezilliğe batmışların kitabı, karanlık ve pis bir çukurun, Siccin'in ta içindedir.
MUTAFFİFİN 8.Siccin'in olduğunu sana gösteren nedir?
MUTAFFİFİN 9.Rakamlandırılmış bir kitaptır o.
MUTAFFİFİN 10.Vay haline o gün, yalanlayanların!
MUTAFFİFİN 11.Onlar ki din gününü yalanlarlar.
MUTAFFİFİN 12.Onu ancak her şımarıp azmış, günaha batmış olan yalanlar.
MUTAFFİFİN 13.Ayetlerimiz ona okunduğunda, "öncekilerinin efsaneleri" deyiverir.
MUTAFFİFİN 14.İşin esası o değil! Onların kazanmakta oldukları kalplerinin üstüne pas olmuştur.
MUTAFFİFİN 15.Hayır! Onlar o gün Rablerine karşı tam bir şekilde perdelenmişlerdir.
MUTAFFİFİN 16.Sonra onlar mutlaka cehenneme dalacaklardır.
MUTAFFİFİN 17.Sonra da: "İşte budur yalanlamakta olduğunuz şey!" denilecektir.
MUTAFFİFİN 18.Hayır, sandıkları gibi değil! İyilik sergileyenlerin kitabı İlliyyun'da, en yüce burçlardadır.
MUTAFFİFİN 19.İlliyyun'un ne olduğunu sana anlatan nedir?
MUTAFFİFİN 20.Rakamlanmış bir kitaptır o.

MUTAFFİFİN 21.Yaklaştırılmış olanlar tanıklık eder ona.
MUTAFFİFİN 22.İyilik sergileyenler büyük bir nimetin tam içindedir.
MUTAFFİFİN 23.Koltuklar üzerinde seyre dalarlar.
MUTAFFİFİN 24.Yüzlerinde nimetin sevinç parıltısını izlersin.
MUTAFFİFİN 25.Katkısız, damgalı bir içecekten içirilirler,
MUTAFFİFİN 26.Ki sonu bir misktir. İşte yarışanlar böyle bir şey için yarışsınlar!
MUTAFFİFİN 27.Onun katkısı Tesnim'den; en yüce, en seçkin olandandır.
MUTAFFİFİN 28.Bir kaynak ki, iyice yaklaştırılmış olanlar içerler ondan.
MUTAFFİFİN 29.Şu bir greçek ki, suça batmış olanlar, iman sahiplerine gülerlerdi.
MUTAFFİFİN 30.Onların yanlarından geçerken birbirlerine kaş-göz işareti yaparlardı.
MUTAFFİFİN 31.Ailelerine döndüklerinde gülüp eğlenmeye koyulurlardı.
MUTAFFİFİN 32.İnanları gördüklerinde: "Şunlar var ya! Şaşkın, sapık bunlar!" derlerdi.
MUTAFFİFİN 33.Oysa ki kendileri, inananlar üzerine bekçi gönderilmemişti.
MUTAFFİFİN 34.İşte bugün, iman sahipleri, küfre batmışlara gülüyorlar.
MUTAFFİFİN 35.Koltuklar üzerinde seyrediyorlar.
MUTAFFİFİN 36.Nankör kafirler, yapmış olduklarıyla ödüllendirildiler mi?
İNŞİKAK 1.Gök yarılıp parçalandığı,
İNŞİKAK 2.Ve Rabbinin dinleyip de hakkın belirişine araç kılındığı zaman!
İNŞİKAK 3.Ve yer uzatıldığı,
İNŞİKAK 4.Ve içindekini atıp boşaldığı,
İNŞİKAK 5.Ve Rabbinin dinleyip de hakkın belirişine araç kılındığı zaman!
İNŞİKAK 6.Ey insan, sen Rabbine varmak için çok didinecek, sonunda O'na kavuşacaksın!
İNŞİKAK 7.O zaman kitabı sağdan verilen,

İNŞİKAK 8.Kolay bir hesapla hesaba çekilecek,
İNŞİKAK 9.Ve sevinçli olarak ailesine dönecektir.
İNŞİKAK 10.Kitabı arka tarafından verilen,
İNŞİKAK 11.Bir ölüm çağıracak,
İNŞİKAK 12.Ve korkunç ateşe girecektir.
İNŞİKAK 13.O, ailesi içinde sevinçli gibi.
İNŞİKAK 14.Daha düşük bir konuma asla geçemeyeceğini sanmıştı.
İNŞİKAK 15.Hayır! Rabbi onu iyice görmekteydi.
İNŞİKAK 16.İş, sandıkları gibi değil! And içerim akşamın kızıllığına,
İNŞİKAK 17.Geceye ve derlediğine,
İNŞİKAK 18.Toparlandığı zaman Ay'a,
İNŞİKAK 19.Ki siz boyuttan boyuta/halden hale mutlaka geçeceksiniz.
İNŞİKAK 20.Peki onlara ne oluyor da iman etmiyorlar?!
İNŞİKAK 21.Karşılarında Kur'an okunduğu zaman secde etmiyorlar.
İNŞİKAK 22.Tam aksine, o küfre sapanlar yalanlıyorlar.
İNŞİKAK 23.Allah, içlerinde sakladıklarını çok iyi biliyor.
İNŞİKAK 24.O halde, onlara acıklı bir azap muştula!
İNŞİKAK 25.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar müstesnadır. Onlar için kesintisiz bir ödül vardır.
BURUC 1.Andolsun o burçlarla dolu göğe,
BURUC 2.O vaat olunan güne,
BURUC 3.Tanıklık edene, tanıklık edilene/seyredene, seyerdilene,
BURUC 4.Ki gebertildi o hendekçi grup/o kamçıları hendek gibi iz bırakan herifler,
BURUC 5.O tutuşturulan ateşin adamları,
BURUC 6.Onlar onun başında oturmuşlardı.
BURUC 7.Ve hepsi, müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı.
BURUC 8.Bunlarda sadece Aziz ve Hamid Allah'a iman ettikleri için öc alıyorlardı.
BURUC 9.O Allah ki, göklerin ve yerin mülkü kendisinindir. Allah herşeye tanıktır.

BURUC 10.Şu bir gerçek ki, inanan erkeklerle inanan kadınlara işkence edip sonra da tövbe etmemiş olanlar için, cehennem azabı vardır. Onlar için yangın azabı da vardır.
BURUC 11.İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince onlar için, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Büyük başarı işte budur.
BURUC 12.Hiç kuşkusuz, Rabbinin yakalayışı/çarpışı çok şiddetlidir.
BURUC 13.İlk yaratan da O'dur, tekrar yaratan da O'dur.
BURUC 14.Gafur O'dur, Vedud O.
BURUC 15.Arşın sahibidir; Mecid'dir, şanı yüce olandır.
BURUC 16.İstediğini hemen yapandır.
BURUC 17.Geldi mi sana orduların haberi?
BURUC 18.Yani Firavun ve Semud'un?
BURUC 19.Gerçek şu ki, inkar edenler bir yalanlama içindedirler.
BURUC 20.Allah ise onları arkalarından kuşatmış bulunuyor.
BURUC 21.İş, onların iddialarının aksinedir! O, çok yüce bir Kur'an'dır!
BURUC 22.Korunmuş bir levhada/Levhi-i Mahfuz'dadır.
TARIK 1.Andolsun göğe ve Tarık'a: o, gece gelene/o, tokmak gibi vurana/o, çıkıverip de yürek hoplatana.
TARIK 2.Nereden bileceksin sen nedir Tarık?
TARIK 3.Parlayan, ışığıyla karanlığı delen yıldızdır o.
TARIK 4.Hiçbir benlik yoktur ki, üzerinde bir koruyucu/bir bekçi bulunmasın.
TARIK 5.İnsan, neden yaratılmış olduğuna bir baksın!
TARIK 6.Atılan bir suyun bir parçacığından yaratıldı o.
TARIK 7.Bel ile kaburgalar arasından çıkar o su.
TARIK 8.O, o insanı tekrar hayata döndürmeye elbette kadirdir.
TARIK 9.Sırların/gizlilerin yoklanıp ortaya çıkarılacağı gün,
TARIK 10.Artık onun için ne bir kuvvet vardır ne de bir yardımcı.
TARIK 11.Andolsun o, dönüşle/döndürümle dolu göğe,
TARIK 12.Çatlayışlarla/yarılışlarla dolu yere de andolsun,
TARIK 13.Ki o, tam bir biçimde ayırt eden bir sözdür;
TARIK 14.Şaka değildir o.
TARIK 15.Onlar habire tuzak kuruyorlar/oyun çeviriyorlar.
TARIK 16.Ben de tuzak kuruyorum.

TARIK 17.O halde, o küfre batmışlara mühlet ver, süre tanı onlara birazcık...
ALA 1.Rabbinin o yüce adını tespih et;
ALA 2.O ki yarattı, düzene koydu,
ALA 3.O ki miktarını, şeklini belirledi, yolunu çizip aydınlattı.
ALA 4.O ki otlağı çıkardı,
ALA 5.Sonra da onu sellerin sürüklediği morarmış bir atık haline getirdi.
ALA 6.Seni okutacağız da artık unutmayacaksın.
ALA 7.Allah'ın diledigi müstesna. O, açıklananı da gizleneni de bilir.
ALA 8.Sana, en kolay olanı kolaylaştıracağız.
ALA 9.Eğer hatırlatmak yarar sağlarsa hatırlat/öğüt ver.
ALA 10.İçine ürperti düşen öğüt alacaktır.
ALA 11.İçi karamış bedbaht ise ondan kaçınacaktır.
ALA 12.En büyük ateşe girer o.
ALA 13. Sonra orada ne ölür ne de hayat bulur.
ALA 14.Benliğini arındıran/zekat veren,kurtuluşa gerçekten ermiştir.
ALA 15.Rabbinin adını anmış, namaz kılıp dua etmiştir o.
ALA 16.Doğrusu şu ki, siz şu iğreti hayatı yeğliyorsunuz.
ALA 17.Oysaki sonraki hayat daha mutlu, daha kalıcıdır.
ALA 18.Bütün bu gerçekler ilk sayfalarda da elbette vardır.
ALA 19.İbrahim'in ve Musa'nın sayfalarında.
ĞAŞİYE 1.Geldi mi sana Ğaşiye'nin/herşeyi her yandan sarıp kaplayacak olanın haberi!
ĞAŞİYE 2.Yüzler vardır o gün zilletle öne eğilmiştir.
ĞAŞİYE 3.Çalışmış, boşa yorulmuştur.
ĞAŞİYE 4.Kızışmış bir ateşe dalarlar.
ĞAŞİYE 5.Ateşimsi bir kaynaktan sulanırlar.
ĞAŞİYE 6.Yırtıcı bir dikenden başka yemek yoktur onlar için.
ĞAŞİYE 7.Ne semirtir ne açlıktan kurtarır.
ĞAŞİYE 8.Yüzler de vardır o gün, nimetlerle mutlu.
ĞAŞİYE 9.Emek ve gayreti yüzünden hoşnuttur.
ĞAŞİYE 10.Yüksek bir bahçededir;
ĞAŞİYE 11.Hiçbir boş söz işitmez orada,
ĞAŞİYE 12.Akıp duran bir pınar vardır orada,

ĞAŞİYE 13.Yüksek sedirler vardır orada,
ĞAŞİYE 14.Hizmete sunulmuş kadehler,
ĞAŞİYE 15.Sıra sıra dizilmiş yastıklar,
ĞAŞİYE 16.Serilmiş seçme döşekler.
ĞAŞİYE 17.Bakmıyorlar mı o deveye, nasıl yaratıldı!
ĞAŞİYE 18.Ve göğe ki, nasıl yükseltildi!
ĞAŞİYE 19.Ve dağlara ki, nasıl dikildi!
ĞAŞİYE 20.Ve yere, nasıl yayılıp döşendi!
ĞAŞİYE 21.Artık uyar, düşündür! Çünkü sen bir uyarıcı/düşündürücüsün.
ĞAŞİYE 22.Üzerlerine musallat bir despot değilsin.
ĞAŞİYE 23.Tersine giden, nankörlük eden başka.
ĞAŞİYE 24.Allah, böylesine en büyük azapla azap edecektir.
ĞAŞİYE 25.Hiç kuşkusuz, onların dönüşleri bizedir.
ĞAŞİYE 26.Bunun ardından, hesapları da bizim elimizde olacaktır.
FECR 1.Andolsun tan yerinin ağarma vaktine,
FECR 2.On geceye,
FECR 3.Çifte ve teke,
FECR 4.Yola koyulduğu zaman geceye.
FECR 5.Nasıl, bunlar da akıl sahibi için bir yemin var mı?
FECR 6.Görmedin mi ne yaptı Rabbin Ad kavmine?
FECR 7.Sütunlarla dolu İrem'e,
FECR 8.Ki beldeler içinde onun benzeri yaratılmamıştı.
FECR 9.Ve ne yaptı vadide kayaları oyan Semud kavmine?
FECR 10.Ve kazıklar sahibi Firavun'a.
FECR 11.Bunlar, ülkelerde azıp zulmetmişlerdi.
FECR 12.Ve oralarda bozgunu çoğaltmışlardı.
FECR 13.Bu yüzden Rabbin, üzerlerine azap kamçısını yağdırıverdi.
FECR 14.Çünkü Rabbin tam gözetleme yerindedir/tam bir biçimde gözetlemektedir.
FECR 15.İnsan böyledir; Rabbi kendisini deneyip de ona cömert davranır, nimet yağdırırsa: "Rabbim bana ikramda bulundu." der.
FECR 16.Ama Rabbi onu sıkıntıya uğratıp rızkını ölçüye bağlarsa: "Rabbim bana ihanet etti." der.
FECR 17.Doğrusu şu ki, siz yetime ikramda bulunmuyorsunuz.

FECR 18.Yoksulun doyurulmasını teşvik etmiyorsunuz.
FECR 19.Mirası derleyip toplayıp yiyorsunuz.
FECR 20.Malı, devşirip depolatacak bir sevgiyle seviyorsunuz.
FECR 21.İş, böyle gitmeyecektir! Yer birbirine çarpılıp dümdüz hale getirildiğinde,
FECR 22.Rabbin gelip melekler saf saf dizildiğinde,
FECR 23.O gün cehennem de getirilir. İşte o gün düşünüp anlar insan. Ama düşünüp hatırlamanın ona ne yararı var!
FECR 24.Der ki: “Keşke şu hayatım için önden birşeyler gönderseydim.”
FECR 25.O gün hiç kimse O’nun azabı gibi azap edemez.
FECR 26.Ve hiç kimse O’nun vurduğu bağ gibi bağ vuramaz.
FECR 27.Ey sükuna kavuşmuş benlik!
FECR 28.Dön Rabbine, razı etmiş ve edilmiş olarak!
FECR 29.Gir kullarının arasına!
FECR 30.Gir cennetime!
BELED 1.Yemin ederim bu kente ki, iş onların sandığı gibi değildir!
BELED 2.Sen bu kente mahremsin/bu kente gireceksin.
BELED 3.Ve doğurana ve doğurduğunu da yemin olsun ki,
BELED 4.Biz insanı gerçekten bir sıkıntı ve zorluk içinde yarattık.
BELED 5.O sanıyor mu ki, hiç kimse ona asla güç yetiremeyecektir!
BELED 6."Yığınlarla mal telef ettim." diyor.
BELED 7.Hiç kimsenin kendisini görmediğini sanıyor.
BELED 8.Biz ona vermedik mi iki göz,
BELED 9.Bir dil, iki dudak?
BELED 10.Kılavuzladık onu iki tepeye.
BELED 11.Akabeye, sarp yokuşa atılamadı o.
BELED 12.Sarp yokuşun ne olduğunu sana bildiren nedir?
BELED 13.Özgürlüğü zincirlenenin bağını çözmektir o.
BELED 14.Yahut da açlık ve perişanlık gününde doyurmaktır o,
BELED 15.Yakındaki bir yetimi,
BELED 16.Yahut ezilmiş-boynu bükük bir yoksulu.
BELED 17.Sonra da iman eden ve birbirlerine sabrı öneren, merhameti öneren kişilerden olmaktır o.
BELED 18.İşte böyledir uğur ve bereket dostları.

BELED 19.Bizim ayetlerimizi tanımayanlara gelince bunlar; şomluk, uğursuzluk yaranıdır.
BELED 20.Bunların üzerine, kilitlenecek bir ateş gelecektir.
SEMS 1.Andolsun Güneş'e ve ışığının parladığı kuşluk vaktine,
SEMS 2.Onu izlediğinde Ay'a,
SEMS 3.Onu iyice açtığı vakit gündüze,
SEMS 4.Ve onu sarıp sarmaladığı zaman geceye,
SEMS 5.Göğe ve onu kurana,
SEMS 6.Yere ve onu döşeyene.
SEMS 7.Nefse ve onu düzgün bir biçimde şekillendirene.
SEMS 8.Ardından da ona bozukluğunu ve takvasını ilham edene andolsun ki,
SEMS 9.Benliği temizleyip arındıran gerçekten kurtulmuştur.
SEMS 10.Onu kirletip örtense kayba uğramıştır.
SEMS 11.Semud kavmi, azgınlığı yüzünden yalanladı.
SEMS 12.En haydutları ortaya fırladığı zaman,
SEMS 13.Allah'ın elçisi onlara şöyle demişti:"Allah'ın devesini ve onun su içme hakkını koruyun"
SEMS 14.Fakat elçiye inanmadılar da deveyi devirip boğazladılar. Bunun üzerine, Rableri onların günahlarını kendi başlarına geçirdi de o yurdu dümdüz etti.
SEMS 15. Allah işin sonundan korkacak değil ya!
LEYL 1.Andolsun bürüyüp örttüğü zaman geceye,
LEYL 2.Ve parıldadığı zaman gündüze,
LEYL 3.Andolsun erkeği de dişiyi de yaratana,
LEYL 4.Ki sizin emek ve gayretiniz mutlaka dağınık ve parça parçadır.
LEYL 5.Kim verir ve sakınırsa,
LEYL 6.Ve güzeli doğrulursa,
LEYL 7.Biz ona, en kolay olanı kolaylayacağız.
LEYL 8.Ama kim cimriliğe sapar ve kendisini tüm ihtiyaçların üstünde görür,
LEYL 9.Ve güzelliği yalanlarsa,
LEYL 10.Biz onu, en zor olana sevk edeceğiz.
LEYL 11.Aşağı yuvarlandığında malı onu kurtarmayacaktır.
LEYL 12.Doğruya ve güzele kılavuzlamak sadece bizim işimizdir.
LEYL 13.Sonrası da öncesi de sadece bizimdir.

LEYL 14.Ben sizi, köpürerek yanan bir ateşe karşı uyardım.
LEYL 15.Sadece karanlık ruhlu azgın girer ona.
LEYL 16.Yalanlamış, sırtını dönmüştü o.
LEYL 17.İyice sakınan da ondan uzak tutulur.
LEYL 18.O ki, temizlenip arınsın diye malını verir.
LEYL 19.Onun katında hiç kimsenin, karşılığı verilecek bir nimeti yoktur/hiç kimsenin ona, karşılık olarak verilecek nimeti yoktur.
LEYL 20.Yüceler yücesi Rabbinin yüzünü özleyip istemek için veren hariç.
LEYL 21.Yakında mutlaka hoşnut olacaktır.
DUHA 1.Andolsun kuşluk vaktine,
DUHA 2.gelip oturduğu vakit geceye ki,
DUHA 3.Rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da.
DUHA 4.Sonrası senin için öncesinden elbette ki daha mutlu ve kutlu olacaktır.
DUHA 5.Rabbin sana verecek de sen hoşnut olacaksın.
DUHA 6.O seni yetim olarak bulup da barınağa kavuşturmadı mı?
DUHA 7.Seni şaşırmış olarak bulup da kılavuzluğunu üstlenmedi mi?
DUHA 8.Seni aile geçinderme zorluğu içinde bulup da zengin etmedi mi?
DUHA 9.O halde, yetimi örseleme.
DUHA 10.Yoksulu/dilenciyi azarlama.
DUHA 11.Ve rabbinin nimetini söz ve fiillerinle dile getir.
İNSİRAH 1.Açıp genişletmedik mi senin göğsünü!
İNSİRAH 2.İndirmedik mi üzerinden ağır yükünü!
İNSİRAH 3.Ki o,belini çatırdatmıştı senin.
İNSİRAH 4.Ve yüceltmedik mi senin şanını!
İNSİRAH 5.Demek ki zorluğun yanında bir kolaylık mutlaka var.
İNSİRAH 6.Zorluğun yanında bir kolaylık muhakkak var.
İNSİRAH 7.O halde, boşalır boşalmaz yeni bir işe koyulup yorul.
İNSİRAH 8.Ve yalnız Rabbine yönelip doğrul.
TİN 1.Andolsun incire, zeytine,
TİN 2.Tür-i Sina'ya,
TİN 3.Ve şu güvenli kente ki,
TİN 4.Biz insanı gerçekten en güzel bir biçimde yarattık.

TİN 5.Sonra da onu düşüklerin en düşüğüne/ aşağıların en aşağısına çevirip attık.
TİN 6.İman edip hayra ve barışa yönelik iş üretenler müstesna. Bunlar için kesintisiz bir ödül vardır.
TİN 7.Böyle iken dini sana ne yalanlatır.
TİN 8.Allah, yargıçların en güzel hüküm vereni değil mi?
ALAK 1.Yaratan Rabbinin adıyla oku/çağır!
ALAK 2.İnsanı, embriyodan/ilişip yapışan bir sudan/sevgi ve ilgiden yarattı.
ALAK 3.Oku! Rabbin Ekrem'dir/en büyük cömertliğin sahibidir.
ALAK 4.O'dur kalemle öğreten.
ALAK 5.İnsana bilmediğini öğretti.
ALAK 6.İş, sanıldığı gibi değil. İnsan gerçekten azar:
ALAK 7.Kendisini her türlü ihtiyacın üstünde görmüştür.
ALAK 8.Oysaki, dönüş yalnız Rabbinedir.
ALAK 9.Gördün mü o yasaklayanı,
ALAK 10.Bir kulu namaz kılarken.
ALAK 11.Gördün mü! Ya o iyilik ve doğruluk üzerine ise?!
ALAK 12.Ya o, takvayı emrediyorsa!
ALAK 13.Gördün mü! Ya şu yalanlanmış, sırt dönmüşse!
ALAK 14.Bilmedi mi ki Allah gerçekten görür!
ALAK 15.İş, sandığı gibi değil! Eğer vazgeçmezse, yemin olsun, o alnı mutlaka tutup sürteceğiz!
ALAK 16.O yalancı, günahkar alnı.
ALAK 17.Hadi çağırsın derneğini/kurultayını!
ALAK 18.Biz de çağıracağız zebanileri!
ALAK 19.Sakın, sakın! Ona boyun eğme; secde et ve yaklaş!
KADİR 1. Biz onu, Kadir gecesinde indirdik.
KADİR 2. Kadir gecesinin niteliğini sana gösteren nedir?
KADİR 3. Kadir gecesi bin aydan daha hayırlıdır.
KADİR 4. Melekler ve Rûh, Rablerinin izniyle o gecede her iş için iner de iner!
KADİR 5. Bir esenlik ve huzur vardır; sürüp gider o, tan yeri ağrıncaya kadar!
BEYYİNE 1.Ehlikitap'tan küfre sapanlarla, müşrikler, kendilerine beyyine/açık kanıt gelinceye kadar çözülüp ayrılacak değillerdi.

BEYYİNE 2.Allah tarafından gönderilen, tertemiz sayfalar okuyan bir resul gelinceye dek.
BEYYİNE 3.O sayfalar içindedir dosdoğru-eskimez kitaplar.
BEYYİNE 4.Kitap verilmiş olanlar, kendilerine beyyine/açık delil geldikten sonradır ki parçalanıp bölündüler.
BEYYİNE 5.Oysaki onlara, dini yalnız O'na özgüleyerek, dosdoğru yürüyen kişiler halinde sadece Allah'a ibadet etmeleri, namazı kılmaları, zekatı vermeleri emredilmişti. İşte budur doğru, eskimez ve aşınmaz din!
BEYYİNE 6.Ehlikitap'ın küfre sapanlarıyla müşrikler, içinde sürekli kalıcılar olarak cehennem ateşindedirler. İşte onlardır yaratılmışların en şerlisi.
BEYYİNE 7.İman edip hayra ve barışa yönelik fiiller sergileyenlere gelince, işte onlardır yaratılmışların en hayırlısı.
BEYYİNE 8.Onların, Rableri katındaki ödülleri, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleri/sürekli yeşilliklerdeki temiz-bereketli bahçelerdir. Sonsuza dek kalacaklardır orada. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte bu, içi ürpererek Rabbine saygı duyan kişi içindir.
ZİLZAL 1.Yerküre, o sarsıntısıyla sarsıldığı zaman,
ZİLZAL 2.Ve toprak, ağırlıklarını çıkardığı zaman,
ZİLZAL 3.Ve insan: “Ne oluyor buna?” dediği zaman,
ZİLZAL 4.İşte o gün yerküre, tüm haberlerini söyler/anlatır.
ZİLZAL 5.Çünkü Rabbin ona vahyetmiştir.
ZİLZAL 6.O gün insanlar, yapıp ettikleri kendilerine gösterilsin diye kümeler halinde ortaya fırlayacaklardır.
ZİLZAL 7.Artık kim bir zerre miktarı hayır üretmişse onu görür.
ZİLZAL 8.Ve kim bir zerre miktarı şer üretmişse onu görür.
ADİYAT 1.Andolsun soluyuşlarıyla ses çıkararak koşanlara/nefes nefese saldıranlara.
ADİYAT 2.Çakıp çakıp ateş çıkaranlara,
ADİYAT 3.Sabahleyin akın edenlere/baskın yapıp toprak fethedenlere,
ADİYAT 4.Derken onunla toz duman çıkaranlara,
ADİYAT 5.Derken onunla bir topluluğun ortasına dalanlara ki,
ADİYAT 6.insan, rabbine karşı gerçekten nankördür.
ADİYAT 7.Ve kendisi de buna iyiden iyiye tanıktır.

ADİYAT 8.O, mal ve servet arzusu yüzünden alabildiğine katıdır.
ADİYAT 9.Bilmez mi ki o, kabirler içindekiler dışarı fırlatıldığında,
ADİYAT 10.Göğüslerin içindekiler derlenip toplandığında,
ADİYAT 11.Hiç kuşkusuz, o gün, rableri onlardan iyice haberdar olacaktır.
KARİA 1.O kaaria, o şiddetli ses çıkararak çarpan.
KARİA 2.Nedir kaaria?
KARİA 3.Kaaria'nın ne olduğunu sana bildiren nedir?
KARİA 4.O gün insanlar, çırpınarak yayılmış pervaneler gibi olurlar.
KARİA 5.Dağlar, didilmiş renkli yün gibi olur.
KARİA 6.işte o gün tartıları ağır basan kişi,
KARİA 7. Evet o kişi, hoşnutluk verici bir yaşayış içindedir.
KARİA 8. Tartıları hafif çekeninse,
KARİA 9. Anası Haviye'dir.
KARİA 10.Onun ne olduğunu sana bildiren nedir?
KARİA 11.Kızışmış bir ateştir o.
TEKASUR 1.Aldatıp oyaladı o çokluk yarışı sizleri,
TEKASUR 2.Öyle ki ziyaret edip saydınız kabirleri.
TEKASUR 3.Ama iş öyle değil;yakında bileceksiniz.
TEKASUR 4.Hayır,hayır! İş öyle değil.Yakında bileceksiniz.
TEKASUR 5.İş sizin bildiğiniz gibi değil! Ne olurdu şaşmaz ve aldatmaz bir bilgiyle bilseydiniz.
TEKASUR 6.Yemin olsun, o cehennemi mutlaka göreceksiniz.
TEKASUR 7.Yine yemin olsun, onu gözünüzle apaçık göreceksiniz.
TEKASUR 8.Sonra o gün , nimetten kesinlikle sorguya çekileceksiniz.
ASR 1.Andolsun zamana/çağa/gündüzün iki ucuna/sabah namazına/ikindi vaktine/Asrısaadete ki,
ASR 2.İnsan gerçekten tam bir hüsran içindedir.
ASR 3.İnanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanlar, birbirine hakkı önerenler, birbirine sabrı önerenler müstesnadır.
HUMEZE 1.Yuh olsun arkadan çekiştirenlerin, kaş göz işareti yapıp alay edenlerin tümüne;
HUMEZE 2.O ki, mal biriktirdi, onu saydı da saydı,
HUMEZE 3.Sanır ki, malı sonsuzlaştıracak kendisini.

HUMEZE 4.Hayır, iş sandığı gibi değil. Yemin olsun ki fırlatılıp atılacaktır o kırıp geçirene, yalayıp yutana/Hutame'ye.
HUMEZE 5.Hutame'nin ne olduğunu sana öğreten nedir?
HUMEZE 6.Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir o,
HUMEZE 7.Ki tırmanıp işler yüreklere.
HUMEZE 8.O, onların üzerine kilitlenecektir.
HUMEZE 9.Uzatılmış sütunlar arasında.
FÎL 1. Görmedin mi ne yaptı Rabbin fil yârârına!
FÎL 2. Tuzaklarını boşa çıkarmadı mı onların?
FÎL 3. Gonderdi üzerlerine sürüler halinde kuş,
FÎL 4. Atıyorlardı onlara kurumuş çamurdan damgalı taş.
FÎL 5. Nihayet, onları yenik ekin yaprağına çevirdi.
KUREYŞ 1.Kureyş'i alıştırıp ısındırdığı için,
KUREYŞ 2.Onları kış ve yaz yolculuğuna alıştırdığı için,
KUREYŞ 3.Bu evin Rabbine ibadet etsinler.
KUREYŞ 4.O ki, onları doyurup kurtardı açlıktan ve kendilerini güvene çıkardı korkudan.
MÂÛN 1. Gördün mü o, dini yalan sayanı?
MÂÛN 2. İşte odur yetimi itip kakan,
MÂÛN 3. Yoksulu doyurmayı özendirmez o.
MÂÛN 4. Vay haline o namaz kılanların ki,
MÂÛN 5. Namazlarından gaflet içindedir onlar!
MÂÛN 6. Riyaya sapanlardır onlar/gösteriş yaparlar.
MÂÛN 7. Ve onlar, kamu hakkına/yardıma/zekâta/iyiliğe engel olurlar.
KEVSER 1.Hiç kuşkusuz,biz verdik sana kevser'i/iyilik,bereket,mutluluk,güzellik ve aydınlığın tükenmezini.
KEVSER 2.O halde sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kes.
KEVSER 3.Hiç kuşkun olmasın ki ebter/soyu kesik, seni kötüleyenin ta kendisidir.
KÂFİRÛN 1. De ki: " Ey nankör kafirler!
KÂFİRÛN 2. Kulluk etmem sizin kulluk ettiğinize
KÂFİRÛN 3. Sizde ibadet etmezsiniz benim ettigime
KÂFİRÛN 4. Kul değilim sizin taptığınıza,
KÂFİRÛN 5. Ve ibadet edenler değilsiniz benim ibadet ettigime.
KÂFİRÛN 6. Sizin dininiz size, benim dinim bana "
NASR 1.Allah’ın yardımı ve fetih geldiğinde,

NASR 2.Ve insanları kitleler halinde Allah’ın dinine girerken gördüğünde,
NASR 3.Tespih et Rabbini O’na hamd ile! Ve O’ndan af dile! Çünkü O, Tevvab’dır, günahalrı affeder sınırsız bir şekilde.
TEBBET 1.Elleri kurusun Ebu Lehib'in;zaten kurudu ya.
TEBBET 2.Ne malı kurtardı onu ne de kazandığı.
TEBBET 3.Alevli bir ateşe yaslanacaktır o.
TEBBET 4-Karısı da öyle.
TEBBET 5-Odun hamalı olarak.gerdanında bir ip olacaktır onun,en sağlam fitillisinden...
İHLAS 1.De ki: "O Allah'tır; Ahad'dır, tektir.
İHLAS 2.Allah'tır:Samed'dir/tüm ihtiyaçların,niyetlerin,övgülerin,yakarışların yöneldiği tek kuvvettir.
İHLAS 3.Ne doğurmuştur O,ne doğurulmuştur.
İHLAS 4.Hiç kimse onun dengi ve benzeri olmamıştır ,olamaz"
FELAK 1-De ki:"Yarılan karanlıktan çıkan sabahın Rabbine/yarılışlardan fışkıran oluşun Rabbine sığınırım.
FELAK 2.Yarattıklarının şerrinden,
FELAK 3.Çöktüğü zaman karanlığın/gelip çattığı zaman göz perdelenmesinin/tutulduğu zaman ayın/battığı zaman güneşin/taştığı zaman şehvetin/soktuğu zaman yılanın/ümit kırdığı zaman musibetin şerrinden.
FELAK 4.Düğümlere üfleyip tüküren üfüfrükçülerin şerrinden.
FELAK 5.Kıskandığı zaman hasetçinin şerrinden"
NAS 1.De ki:"İnsanların Rabbine sığınırım.
NAS 2.İnsanların yöneticisine, yönlendiricisine,
NAS 3.İnsanların ilahına.
NAS 4.Kıvrılıp kıvrılıp saklanan, sinip sinip gizlenen vesvesenin/o sinsi o aldatıcı şeytanın şerrinden,
NAS 5.İnsanların gögüslerine kuşkular,kuruntular sokar o;
NAS 6.Cinlerden de olur, insanlardan da"